† Μαξίμου ταπεινοῦ μοναχοῦ πρὸς Θα-
λάσσιον ὁσιώτατον πρεσβύτερον καὶ ἡγού-
μενον· περὶ διαφόρων ἀπόρων τῆς θεί(ας) γραφ(ῆς)·

† Τῷ ἁγιωτάτῳ δούλῳ τοῦ θῦ κυρίῳ Θαλασσίῳ
πρεσβυτέρῳ καὶ ἡγουμένῳ· Μάξιμος ταπει-
νὸς μονάζων χαίρειν· :—

† Τῆς σαρκὸς κατὰ τὴν σχέσιν χωρίσας τὴν
ψυχὴν ἀποχωρίσας· καὶ τῆς αἰσθήσεως
ὁλικῶς διὰ τοῦ πνς ἐκστήσας τὸν νοῦν·
ἄνθρωπε τοῦ θῦ· τὴν μὲν τῶν ἀρετῶν
κατάστασιν ὅσον μὴ πέρατος λυόμενον· τὸν δὲ
θεασάμενος [illegible] ἄβρατον [illegible]
[illegible] χρηματίσαν μόνον τῆς τῶν κρειττόνων [illegible]
κονω[illegible] τῆς [illegible]
[illegible] συζυγίαν ποιούμενος· [illegible]
[illegible] τῆς τῶν [illegible] ἐνεργ[illegible]
ὄργανον [illegible] τὴν αἴσθησιν [illegible]
μὲν [illegible] κτη[illegible] διὰ τοῦ [illegible]
[illegible] γινόμενον τὸ [illegible]
[illegible] τοῖς [illegible]
[illegible] εἰκόνα [illegible]
[illegible] τὸν [illegible]
[illegible] δὲ τοῖς [illegible] ὁρα[illegible]
τοῖς λόγοις [illegible]

Nr 192.

Μαξίμου τοῦ ταπεινοῦ μοναχοῦ πρὸς θα-
λάσσιον ὁσιώτατον πρεσβύτερον καὶ ἡγού-
μενον· περὶ διαφόρων ἀπόρων τῆς ἁγίας γραφῆς·

Τῷ ἁγιωτάτῳ δούλῳ τοῦ θεοῦ κυρίῳ θαλασσίῳ
πρεσβυτέρῳ καὶ ἡγουμένῳ· μάξιμος ταπει-
νὸς μονάζων χαίρειν :

Τῆς σαρκὸς ἑκουσίως τὴν σχέσιν λόγῳ καὶ τῆς
ψυχῆς ἀποχωρίσας· καὶ τῆς αἰσθήσεως
ὅλης καὶ διὰ τοῦ πνεύματος ἐκ μέσου τὸν νοῦν
ἀν[illegible] τε τοῦ θεοῦ· τὴν μὲν τῶν ἀρετῶν
κατάκτησιν ὥσπερ μητέρα τοῦ λόγου [illegible]. τὸν δὲ
θεῖον [illegible] τὴν ἄβυσσον [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Apdx 192.

Μαξίμου ταπεινοῦ μοναχοῦ πρὸς Θα-
λάσσιον ὁσιώτατον πρεσβύτερον καὶ ἡγού-
μενον. περὶ διαφόρων ἀπόρων τῆς ἁγίας γραφῆς

Τῷ ἁγιωτάτῳ δούλῳ τοῦ θεοῦ κυρίῳ Θαλασσίῳ
πρεσβυτέρῳ καὶ ἡγουμένῳ. Μάξιμος ταπει-
νὸς μονάζων χαίρειν :

Τῆς σαρκὸς ἑκουσίως τὴν σχέσιν χωρικῶς τὴν
ψυχὴν ἀποχωρίσας. καὶ τῆς αἰσθήσεως
ὁλικῶς διὰ τοῦ πνεύματος ἐκποιήσας τὸν νοῦν
ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ. τὴν μὲν τῶν ἀρετῶν
κατάστασιν ὡς μὴ τῆς σαρκὸς ἀπολυόμενον. τὸν δὲ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἐγχειρεῖ τὴν οὐσίαν· καὶ δι᾽ αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς
κατὰ τὴν τῶν νοητῶν θεωρημάτων
τὴν μνήμην ἀνακαινίζουσαν· πάσης καθα-
ρᾶς ἀπολαύσαντας τῆς ἐν τοῖς ὁρωμένοις
ποικιλίας καὶ συνηθείας· ἣν δὲ ἔχομεν
ἀμυδρῶς ὁδὸν ἀκολουθοῦν τὴν ἡμετέραν
γνῶσιν τῆς πρὸς τὰ νοητὰ διαβάσεως·
ἐν τούτοις μετὰ τὴν τελείαν τῆς πρὸς αἴσθη-
σιν τε καὶ σάρκα σχέσεως προσπαθείας
ἀπόθεσιν. τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πολλὰ τῶν λογί-
ων τοῦ πνς μεθοδεύσαντος κατανοοῦν εὐ-
τόνως διανηχόμενος. ἐρευνῶν μὲν τὰ
βάθη τοῦ πνς· παρ᾽ οὗ δὴ καὶ ἀξιωθεὶς τὴν
τῶν κεκρυμμένων μυστηρίων φανέρω-
σιν διὰ πολλὴν ὡς ἔοικε ταπεινοφρο-
σύνην· πέμψας μοι τὴν γεγραμμένην ἀπορου-
μένων κεφαλαίων χάριν τὴν ὠφέλειαν·
ἐπιγραφὰς ἐπιζητεῖ καὶ παρ᾽ ἐμοῦ τοῦ
πάσης ἀρετῆς ἐρήμου καὶ γνώσεως. ἑκά-
στου κεφαλαίου κατὰ τὴν ἀναγωγικὴν
θεωρίαν τὴν ἀπόκρισιν ἔγγραφον· ὧν
δεξάμενος τὴν ἔννοιαν· κατεπλάγη-
κεν νοῦν καὶ ἀκοὴν καὶ διάνοιαν. ἱκέτευον
ἐκεῖνον ἐκλιπαρῶν περὶ τούτου συγγνώμην
τῆς παραιτήσεως· μόλις γὰρ ἂν λέ-
γειν προσεῖτο τῶν ζητουμένων εἰς τοῖς

ἀγαθὸν εἰ τὸ πλεῖστον ἐν θεωρίᾳ διακειμένῳ κόσμῳ·
καὶ περὶ τὸ τέλος που τῆς ὑψηλοτέρας
καὶ ἀνεφίκτου τοῖς ἄλλοις ἐφεστηκόσιν
γνώσεως· μὴ ὅτι γε ἡμῖν τοῖς κατ᾽ ἐμὲ
ἐρριμμένοις. καὶ κατὰ τὸν ὄφιν ἄλλην
ὡς ἡ παλαιὰ κατάρα μετὰ τὴν τῶν πα-
θῶν κρᾶσιν οὐκ ἔχοντι. καὶ σκώληκος
δίκην εἰλουμένοις τῇ σκιᾷ τῶν ἡδονῶν.
καὶ τοῦτο πολλάκις καὶ ἐπιπολύ ποιήσας·
ὡς εὗρον μὴ δεχομένους ὑμᾶς τὴν ἐμὴν
περὶ τούτου παράκλησιν. δέδοικα μή τι
πάθω τὸ χρῆμα τῆς ἀγάπης καθ᾽ ἣν
ἀλλήλοις ἐκράθημεν τὸ μίαν ἔχοντες ψυχὴν
καὶ δύο σώματα φερόμενοι· ἐς πρόφα-
σιν ἀναφθείσας ὡς ἀκοσμήσαντος ὑμῖν τῆς
ἐμῆς παραιτήσεως. καταλήψας
καὶ μὴ θέλοντας τὸν ὑπερβαίνειν. κατη-
γορηθείην ἂν μᾶλλον ...
κρείττων ... παρὰ τῶν καλουμένων
μων ... τὴν ἀγάπην κατά τι δόξασθαι
... καὶ ... οὐ δεῖ ... μετὰ θεὸν
ἐστὶν τοῖς νοῦν ἔχουσιν τιμιώτερον· μᾶλλον
δὲ τοῦ θεοῦ προσφιλέστερον, ὡς τοῖς διῃρη-
μένοις ἐς ἓν συναφθῆναι καὶ μίαν ἐν τοῖς
πολλοῖς ἢ τοῖς πᾶσιν ἀποσῶσαι κατὰ
τὴν γνώμην δημιουργῆσαι δυνάμενον
ταυτότητα·

καί μοι συγγνῶθι πρᾶος αὐτὸς τίμιε πάτερ
τῆς ἐγχειρήσεως. καὶ τοῖς ἄλλοις αὐτῆς προ-
πετείας ἀφίεσθαί με. καὶ ἵλεώς μοι τὸν
θεὸν ταῖς εὐχαῖς καταστήσον. τῶν λεγομέ-
νων ἡ συλλήπτωρ· μᾶλλον δὲ τῆς ὅλης
καὶ ὀρθῆς γενέσθαι περὶ ἑκάστου κεφαλαί-
ου χορηγὸν ἀποκρίσεως· παρ' αὐτοῦ
γάρ ἐστιν πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν
δώρημα τέλειον· ὡς ἐστὶ καὶ πρὸ
τῶν ἀναλόγως τοῖς ἀξίοις χορηγουμένων
πασῶν φωτιστικῶν γνώσεών τε καὶ δυ-
νάμεων· ἡμῖν γὰρ θαρρῶν. τὸ ἑκάτερον
καταβαλοῦμαι ἐπὶ ταῦτα· τῆς εὐσεβείας
μισθὸν ἐκδεχόμενος. τὴν δι' ἡμῶν θήσαν-
ευμένην ἄν· ἕκαστον δὲ τῶν κεφαλαίων.
ἀριθμῷ τε καὶ τάξει καθὼς παρ' ὑμῶν
ἐγράφη προτεθέν. προσεχῶς ποιήσομαι
[illegible] οἷόν τε σύντομον
καὶ ὁρισμένην καθόσον οἷόν τε ἦν, καὶ τὴν
πρὸς τὸ νοῆσαί τε καὶ λέγειν εὐσεβῶς. θεό-
θεν χορηγοῦμαι χάριν καὶ δύναμιν. ἵνα
μὴ πολλῇ τῇ λόγων μακρήσωμεν τῶν ἐν-
τευξομένων τὴν ἀκοήν, καὶ μάλιστα
πρὸς ὑμᾶς γε τὸν λόγον ποιούμενος. τοῖς
γνωστικοῖς οὖσι καὶ ἀκριβῶς τῶν θεί-
ων θεωρημάτων. καὶ τῶν παθῶν διαφυγόν-
τας τὴν ὄχλησιν· καὶ τὴν ὁμιλίαν παρελθόντων.

σχέσιν τῆς φύσεως· καὶ τῶν καθηκόντων κε-
κτημένοις τὸν λόγον ἡγεμόνα καὶ δικαστὴν
δικαιότατον· καὶ τὸν νοῦν διὰ τῆς κατὰ
τὸ κράτιστον ἀνοικείας· ἢ τὸν ἐνδότατον τῆς
θείας ἀφθεγξίας καταστήσοντας τόπον· ἐμφα-
μόνης ἐστὶν ἀγνώστως εὐφροσύνης θείας
ἐν τῇ γαληνᾶν ἐλθεῖν· τὴν τῶν ἀξιουμένων αὐ-
τῆς παραμονὴν ἔχοντας τοῦ οἰκουμενι-
θεοῖς διδάσκαλον· καὶ διὰ τοῦτο μόνης
χρήζοντας μικρᾶς περὶ τῶν ζητουμένων
ἐμφάσεως προσδεικτικῆς τοῦ παμφαοῦς
κάλλους τῶν ἐμφερομένων τοῖς θείοις λογίοις
μυστικῶν θεαμάτων· καὶ τῆς ἑαυτοῖς
[…]ικῆς μεγαλονοίας· ἢ περὶ καὶ τοῦτο θε-
μιτὸν ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐστιν· τοῖς ἄλλοις
ἤδη τῆς γνώσεως καὶ φωτὸς τοῦ κόσμου κατὰ τὸν
κυριακὸν λόγον διὰ τὸν πλοῦτον τῆς ἀρετῆς
καὶ τὴν ἐπίχυσιν τῆς γνώσεως γεγενημέ-
νοις· καὶ τὴν ἐν ἄλλοις σημειῶσαν τῶν παθῶν
τρόποις ἀρετῶν ἐκκαθαίροντας· καὶ τὴν
ὁμοίαν τῆς ὑπαρχούσαν ἐκφλόγωσιν· τὰ τῆς
γνώσεως φωτὶ καταυγάζοντας·
παρακαλῶ δὲ τοῖς φιλτάτοις ὑμᾶς καὶ περι-
τὰς τοῖς ὥσκοις ἐντυγχάνουσι τῷ δεξιῷ
γράμματι· μὴ τοῦτο ὅρον ποιεῖσθαι τῆς
τῶν κεφαλαίων ἐπικῆς ἑρμηνείας τε

λεγόμενα παρ' ἐμοῦ· πολὺ γὰρ τῆς τῶν μεθ-
ορμητικῶν ἀπολιμπάνομαι διανοίας· καὶ τῆς
ἄλλων πρὸς τοῦτο χρῄζω διδασκαλίας·
ἀλλ' ἔτι καὶ παρ' ἑαυτῶν καὶ παρ' ἄλλων ἐπιμαν-
θάνειν καὶ μαθεῖν δυνηθείη τις· μᾶλλον ἐκείνου δὲ καὶ
ὅσα ἐξέκρινα τε· καὶ τῆς ὑψηλοτέρας καὶ ἀλη-
θοῦς γέγονε διανοίας· καὶ ἔργον ἐστὶν. καὶ τῆς
καρδίας πληροφορία. τῶν μὲν ἐφιεμένων
τῆς τῶν ἀπορρήτων τεχνικῆς διαγνώσεως·
ὑδάτι γὰρ ὁ θεὸς ἔοικεν λόγος ὥσπερ φυ-
τοῖς παντοδαποῖς. καὶ κλαστήμασι τῆς δι-
αφόροις ζώοις· τοῖς αὐτὸν φέρειν τὸν λό-
γον πιεζομένοις ἀνθρώποις. ἀναλόγως αὐτοῖς
ἐκφαινόμενος τε γνωστικῶς. καὶ πρακτι-
κῶς διὰ τῶν ἀρετῶν ὡς καρποὺς προ-
δεικνύμενος. κατὰ τὴν ἐν ἑκάστῳ ποιό-
τητα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσεως ἀλλοιού-
μενος δι' ἄλλων ἄλλοις ἐστὶ δῆλος· ἐπεὶ γὰρ
οὐδέποτε περιγράφεται καὶ μιᾶς ἐν τῷ
οὐ κατέχεται διανοίας γέγονεν. διὰ τὴν
φυσικὴν ἀπειρίαν κατακλείεσθαι·

Ἐπειδὴ δὲ περὶ τῶν διοχλούντων κινημάτων πα-
θῶν πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα εἶπέ τε· πόσα ταῦ-
τα ποῖα τυγχάνει. καὶ ἐκ ποίας ἀρχῆς καὶ
ἕως οἷον διὰ τῆς οἰκείας μεθόδου κατὰ
τοῦ πέρας. καὶ ποίας ἕκαστον δυνάμεως

[illegible]

ψυχὴν τὴν ἐμβρύοις σώματος ἐμφυομένην·
πρὸς ἑαυτὸ ἀοράτως μορφοῖ τὸν νοῦν
καὶ τὸ σῶμα ποιοῖ, καθῆσι δὴ κείνην ὅλην
διὰ τῶν λογισμῶν πρὸς τὴν ἁμαρτί-
αν χρώσαν τὴν ἀθλίαν ψυχήν· μετὰ
προσηγορίας ἑκάστου τὴν δύναμιν
καὶ τὴν ἐνέργειαν· τούτου καιροὺς καὶ
τὰ σχήματα καὶ τοὺς δι' αὐτῶν δόλους
τῶν ἀκαθάρτων δαιμόνων· καὶ τὰς
ἀοράτους συμπλοκάς· καὶ τὰς ὑποκρί-
σεις· καὶ πῶς δι' ἄλλων ἄλλοι λανθάνοντες
προσβάλλονται· καὶ ἔστιν ἃ δι' ἄλλων πι-
θανῶς ὑποσύρουσιν· τάς τε λεπτότητας
καὶ τὰς σμικρότητας, καὶ τὰ μεγέθη καὶ
τοὺς ὄγκους αὐτῶν· ὑφέσεις τε καὶ ἐφόδους·
ἐπιμονάς τε καὶ καταδρομάς· καὶ ὑπο-
χωρήσεις· καὶ συμπλοκάς· ἐπιμονάς τε καὶ προ-
σεδρίας· ταχυτέρας τε καὶ βραχυτέρας· καὶ
οἵους τὰς ὡσεὶ δικαστηρίας πρὸς τὴν ψυ-
χὴν δικαιολογίας· καὶ τὰς διὰ τὸν κατὰ
διάνοιαν γινομένας ἐκφύσεις· τάς τε
φαινομένας καὶ τὰς μὴ φανεράς· τίνας τε καὶ
ἐφ' ἑκάστῳ διαθέσεις· καὶ διὰ ποίαν
αἰτίαν, ἐν τῷ σώματι τῇ ψυχῇ συγχω-
ροῦνται προσπαλαίειν· καὶ τοῦτο καὶ
καθ' ἑαυτοὺς καὶ σὺν ἀλλήλοις· καὶ ποίοις λογι-

ὅτι κατὰ ... ὅτι περὶ τῶν περιβολῶν(?) τοῖς ἀβλαβέσι καὶ ἡμῖν συμπλέκονται πολέμους οἱ δαίμονες.
ὅτι περὶ τὸ νοητὸν
... ἀπάθεια τῶν παθῶν καὶ περὶ τὴν ... ψυχήν.

σιωπῶν ἀφθέροισιν ἑαυτοῖς ἀγρόμενος τὰς
οἱ κῆρας ὕλας· δι' ὧν κεκερματισμένας πρὸς
κήρας τὸν τῷ ἱερὸν συμπτολέκοισιν πόλε-
μον, ὅσ' ἐστὶ παρ' οἷσιν ἐρπωδοὺς τοῖς
μελαμποσὶν οὖσιν διαπτομουμένοις· καὶ
οἷον ὁρμῶντας τὰς ὕλας κατεφέλκον-
τας, τὸ μὲν διὰ εἴδωλον κινεῖν. τὸ δὲ δι' ὀλίγων
ποιοῦντας. τόν τε τρόπον τῆς ἐν κι-
νήσει ὑπάρξεως αὐτῶν· καὶ τῆς πολυπλό-
κου καὶ διαφόρου κατὰ τὸν τρόπον αὐτῶν
ἐνόμενης φαντασίας· καὶ ὡς ἐν τινι μὲν
καθέργνυται τῆς ψυχῆς. ἢ τοῦ σώματος.
ἢ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ καὶ ὅλῳ τῷ σώματι· καὶ ὡς
ἐν τοῖς οὖν τοῖς διὰ τῶν φυσικῶν παθῶν
ταῖς ἐκ τῶν ἔσω παθῶν ταράττουσι τὴν ψυ-
χὴν, διὰ μέσου τοῦ σώματος. καὶ πολυ-
τρόπως τῆς αἰσθήσεως μόρια ὅλην γε-
νέσθαι τῶν κατὰ φύσιν οἱ κῆρες ἀφειμένην.
ἢ ἐκ τῶν ὄντων διὰ τῆς ἔξωθεν ἐπαφῆς
τοῦ σώματος. τὴν ἀόρατον ψυχὴν
πρὸς τὴν ὕλην, καὶ σχηματίζουσιν. σώθεν
αὐτὴν μορφὴν ἐστί τι θεῖον τῆς ἐναλ-
λάττουσι κατὰ τὴν φαντασίαν ὕλης
τὸ εἶδος προσπλάττοντες. καὶ ἡ τάξις
ἐστὶν ἐν αὐτοῖς καὶ ἁρμὸς κακούργος
ἐσμένο μεμιγμένος, διὰ τῶν μὲν τῶν παθῶν

πρότερον ἀπὸ παραλαβεῖν τῆς τύχης. καὶ
οὕτως δι' αὐτῶν ἄλλως ἀκολούθως αὐτῇ
μάχεσθαι· καὶ τίνες τίνων προηγοῦνται· τί
μετά τισιν συνέσονται πάλιν καὶ παρ[illegible],
καὶ φύρδην ἀτάκτως ὡς ἔτυχεν δι' οἱονδή-
ποτε θεασθὲν τὴν τύχην ἐκταράσσουσιν·
καὶ εἰ προνοίας δίχα ταῦτα τοιαῦτα πάσχειν
ἐπ' αὐτῶν ἡ τύχη συγχωρεῖται· ἢ κατὰ
πρόνοιαν. καὶ τίς ὁ τῆς προνοίας
ἐστὶν ἑκάστου πάθους τῆς ἐγκαταλείψεως
τῆς τύχης λόγος. τίς δὲ τῆς ἑκάστου τῶν
ἀπηριθμημένων παθῶν ἀναιρέσεως
ὁ τρόπος· καὶ ποίοις ἔργοις ἢ λόγοις ἢ λο-
γισμοῖς ἡ τύχη τούτων ἐλευθεροῦται,
καὶ τῆς συνηθείας τὸν μολυσμὸν ἐκτι-
νάσσεται· ποίως δὲ πάλιν ποίαν ἀρετὴν
ἀντιθεῖσα νικήσει τὸν πονηρὸν φυγαδεύ-
σασα δαίμονα· συναφανίσασα παντε-
λῶς αὐτοῦ καὶ αὐτὴν τοῦ πάθους τὴν
κίνησιν. καὶ πῶς ὁ μετὰ τὴν τῶν παθῶν
ἀπαλλαγὴν νοῦς οἰκείως καλῶς διακο-
νῆσαι δυνήσεται· καὶ διὰ ποίων λόγων
καὶ τρόπων τὰς ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν
πρὸς τὰς αἰσθήσεις οἰκείως [illegible] διὰ
τοῦ κατ' αὐτὰς φύσιν λόγου σχέσεις μορφώσει
πρὸς ἀρετάς, ὡς δι' αὐτῶν παθῶν αὐτῇ

[illegible] … μορφοῦντες [illegible]

[illegible]

πρὶν γενομένην εὐμετάβλητον πρὸς ἁμαρτίαν·
καὶ τοῦ σώματος κατασχεθεῖσαν, κατὰ τὰς δέον-
τας αὐτῇ τροφήν. τοῖς δὲ δὴ τὸ πρὶν
ἐπιμελείᾳ χρωμένη πρὸς γένεσιν ἀρε-
τῶν καὶ ἐπίτασιν· πῶς τε τούτων
πάλιν ἀπαλλαγεῖσα τῶν σχέσεων·
τοῖς τῶν γενομένων λόγοις διὰ τῆς
ἐν ἐπιστήμῃ φυσικῆς θεωρίας. ἀφ' ἑτέροις τῶν
ἐπ' αὐτοῖς αἰσθητῶν συμμάχων γενομέ-
νοις ἐπιστημονικῶς ἀναλέξηται·
πῶς τε αὖ μετὰ τούτοις πάλιν τοῖς
νοητοῖς προσομιλοῦσι. καθαρῶς τῆς
ἐπ' αἰσθήσιν διανοίας γενομένης τῶν ὄν-
των ἁπλῶς δέξηται νοήσεις. καὶ τὴν
τὰ ὅλα συνδέουσαν ἀλλήλοις κατὰ
τὸν τῆς σοφίας λόγον ἀπλανῆ ἀμεταλ-
λήπτως γνῶσιν. μεθ' ἣν ὡς ἐπὶ τὰ
ὄντα [illegible] μετὰ τῶν αὐτοῖς προσφυῶν
νοημάτων πάσης ἀπολειφθεῖσα καθαρῶς
καὶ αὐτῆς τῆς πρὸς τὸ νοεῖν οἰκείας
δυνάμεως πρὸς αὐτὸν μάθῃ τὸν θεὸν
τὴν ἐπέκεινα νόησιν. καὶ τὴν ἄφρα-
στον παρ' αὐτοῦ δεξαμένη τῆς ὄντως
ἀληθείας ὅπερ μάθοι διὰ κλίσιν τὴν κάθαρ-
σιν· πρὸς ἁμαρτίαν οὐκέτι τρέπε-
σθαι. χάριτας οὐ κοινῆς ἔτι τοῦ διαβόλου

[illegible]

πρὸς κακίαν αὐτὴν πιθανῶς ἐπισύ
ρεσθαι διὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ φύσει καλοῦ.
καὶ πάντα τὰ μετέχειν αὐτοῦ δυνάμε
να καλλωπίζοντος. ἔστι δὴ τούτων
καὶ τῶν τοιούτων ἐξηγήσασθαι τοῖς λό
γοις καὶ τοῖς τρόποις καὶ τὰς αἰτίας γρά
φεσθαι ἡμῖν καταβέβλησθαι. κεφάλαιον τῶν ἡμετέρων.
ἐν ἀγάλματος μικρὸν τέλος ὁ περὶ τούτων
λόγος. εἰ δὲ ἴδοι θεὸς ἐν ἄλλοις εὐκαιρότερον
ἐξετασθησόμενος, καὶ φιλοπονώτερον κατα
νοηθησόμενος. ἄπερ ὅλως αἰσθόμεναι
δυνάμεως κατανοῶ μὴ κτίσιν καὶ τούτου
τοῦ μεγάλου καὶ καθ' ὃ κατατολμῆσαι πρά
γμασιν ἀνεχομένοις. οὐ γὰρ αἰσχύνομαι λέγειν
ὡς οὐδ' ἔσω τὰς διεκλύτοις ἐμφύτων
ἀκαθάρτων δαιμόνων μεθ' ὁ λέγεται
τέχνας. ὥσπερ δὴ τὸν τῆς ὕλης κονιορτὸν
ἔχων ἐπισκοτοῦντα τοῖς ὄμμασι τῆς
ψυχῆς, καὶ οὐκ ἐῶν τὰ καθαρῶς θεωρῆ
σαι τὴν τῶν ἡδονῶν φύσιν. καὶ διακρίνει
τῶν ὄντων (αλο) συλλογισμῷ τὰ εἶναι δοκοῦντα.
καὶ τὸ μὲν κακὸν φαντάζοντα τὴν ἄλογον
αἴσθησιν. ὅτι μόνον ὡς ἀληθῶς ἐκεῖν
ταῦτα τοι αὐτὰ διερευνᾶσθαι καὶ ζητεῖν. τῶν
ὅταν θεωρητικῶν καὶ ὑψηλῶν τὴν διάνοιαν.
καὶ διὰ παντὸς ἅπερ πολλῶν ἀληθῶς ὄντων, τὴν τε

τῶν καλῶν καὶ μὴ τοιούτων διάγνωσιν·
καὶ τὸ δὴ τῶν ἄλλων ἁπάντων κριτηρίων
τιμιώτερον. τὴν πρὸς τὸ νοῆσαι καλῶς
καὶ λέξαι σαφῶς, τὰ νοηθέντα παρὰ τοῦ
θεοῦ δεξαμένων χάριν ἢ δύναμιν· τὴν
ὅσον μὴ παντελῶς ἀπαραμύθητος
κατὰ τὴν παροιμίαν ἀποθεῖν ὁ περὶ
τούτων λόγος καταλειφθείη· μικρὰ
περὶ τῆς γενέσεως τῶν παθῶν εἰπὼν,
καὶ ὅσον παραδέξαι τοῖς καθ' ἡμᾶς
γνωστικοῖς τὸ τέλος ἐκ τῆς ἀρχῆς. τῶν
ἐφεξῆς ἀκολούθως ποιοῦμαι κεφαλαι-
ων τὴν ἐξήγησιν·

Τὸ κακὸν. οὔτε ἦν, οὔτε ἐστίν· οὔτε ἔσται, κατ'
οἰκείαν φύσιν ὑφεστός· οὔτε γὰρ ἔχει καθ-
ότιοῦν οὐσίαν, ἢ φύσιν· ἢ ὑπόστασιν· ἢ
δύναμιν· ἢ ἐνέργειαν ἐν τοῖς οὖσιν·
οὔτε ποιότης ἐστίν· οὔτε ποσότης·
οὔτε σχέσις· οὔτε τόπος· οὔτε χρόνος·
οὔτε θέσις· οὔτε ποίησις· οὔτε κίνησις·
οὔτε ἕξις· οὔτε πάθος φυσικῶς τινι
τῶν ὄντων ἐνθεωρούμενον· οὔτε μὴν
ἐν τούτοις πᾶσι τὸ παράπαν κατ' οἰ-
κείωσιν φυσικὴν ὑφέστηκεν· οὔτε ἀρχή·
οὔτε μεσότης· οὔτε τέλος ἐστίν· ἀλλ' ἵνα
ὡς ἐν ὅρῳ περιλαβὼν εἴπω, τὸ κακόν·

τὴν πρὸς τὸ τέλος τῶν ἐπιχαιρεκάκων τὴν
φύσει δηλονότι ἀμείνων ἐνεργήσας ἐστὶν ἔλλειψις.
καὶ ἄλλο καθάπαξ οὐδέν. ἢ πάλιν τὸ
κακὸν τῶν φύσει καὶ ὂν δηλονότι ἀμείνον κατὰ
κεφαλαιουμένην κυρίαν ἐστίν. ἀλλ' ἄλλο παρὰ
τὸ τέλος ἀλόγιστος κίνησις· τέλος
δὲ φημί, τὴν τῶν ὄντων αἰτίαν. καὶ
φυσικῶς ἐφίεται πάντα καὶ ἐπιχαιρεκά-
λιστα τὸν φθόνον ὁμοίας πλάσματι
καλεῖται ὁ πονηρός. πρὸς ἄλλο τι
τῶν ὄντων παρὰ τὴν αἰτίαν κίνη-
σιν τὴν ἔφεσιν παρατάσσας δόγμας
τὸν ἄλλον. τὴν τῆς αἰτίας δημιουργή-
σιν ἀλλοίαν· τῆς οὖν πρὸς τὸ τέλος
ἐνεργείας τῶν κατὰ φύσιν δηλονότι ἀμείνων
ὁ παρ' αὐτοῦ τος ἑνὸς ἐλλείψας τὴν κίνη-
σιν. τὴν τῆς οἰκείας αἰτίας ἐνώσε-
ως ἀλλοίαν. ἐπιχαιρονομίσας ἓν αὐτῶν
διὰ τῆς συμμετοχῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ. ὁ παρ-
ἄλλων ἀποσπώμενος ὁ τῆς θείας ἐντελεχείας
διεζευγμένος· οὗτος δὲ παρα-
τῆς γενόμενος καὶ τὸν θεὸν ἀλλοιώσας.
πρὸς δὲ τὴν αἴσθησιν. ὁ μὲν ἀπορίζ-
ων ἀνίζας τὴν νοερὰν δύναμιν. τὴν
σύνθετον καὶ ὁ μέτριος πρὸς πάθος
ἐνεργουμένην τῶν αἰσθητῶν, [illegible]

γνώσεως· καὶ παρασυνεβλήθη τοῖς κτή-
νεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐ-
τοῖς· ταὐτὰ αὐτοῖς κατὰ πάντα
τρόπον καὶ ἐνεργῶν καὶ ζητῶν, καὶ βου-
λόμενος· καὶ πλέον ἐν ἀλογίᾳ ἔχων
τοῦ κατὰ φύσιν λόγου, πρὸς τὸ παρὰ φύ-
σιν τὴν ἐνέργειαν· Ὅσον οὖν κατὰ μό-
νην τὴν αἴσθησιν τῆς τῶν ὁρωμένων
ἐπεμελεῖτο γνώσεως ὁ ἄνθρωπος, τοσοῦτον
ἐνέσφιγγεν ἑαυτῷ τοῦ θεοῦ τὴν ἄγνοιαν· ὅ-
σον δὲ ταύτης τῆς ἀγνοίας συνέσφιγγε
τὸν δεσμόν, τοσοῦτον τῆς πείρας ἀντεί-
χετο τῆς τῶν γνωσθέντων ὑλικῶν
αἰσθητικῆς ἀπολαύσεως· ὅσον δὲ
ταύτης ἐνεφορεῖτο, τοσοῦτον τῆς ἐκ
ταύτης γεννωμένης φιλαυτίας ἐξῆ-
πτε τὸν ἔρωτα· ὅσον δὲ ἐφροντισμέ-
νως περιεποιεῖτο τῆς φιλαυτίας τὸν
ἔρωτα, τοσοῦτον τῆς ἡδονῆς ὡς
τῆς φιλαυτίας οὔσης καὶ γεννήμα-
τος καὶ τέλους, πολλοὺς ἐπενόει τρόπους
συστάσεως· Καὶ ἐπειδὴ πᾶσα κακία
φθείρεσθαι τοῖς συνιστῶσιν αὐτὴν συμφθείρε-
σθαι τρόποις, εὑρίσκων δι᾽ αὐτῆς τῆς
πείρας, πᾶσαν ἡδονὴν ἔχουσαν πάν-
τως τὴν ὀδύνην διαδεχομένην, πρὸς μὲν

τὴν ἡδονήν· τὴν ὅλην ἔχειν ὁρμὴν πρὸς
δὲ τὴν ὀδύνην· τὴν ὅλην ἀποφυγήν·
τῆς μὲν, κατὰ πᾶσαν ὑπερφαλιζόμε-
νος δύναμιν. τῆς δὲ κατὰ πᾶσαν σπουδὴν
καταφρονιζόμενος· οἰόμενος ὁ ταλαίπωρος ἐπιτυγ-
χάνων κἂν διὰ τῆς τοιαύτης μεθόδου τῆς
ἄμοιρον ταύτας διαφῆσαι. καὶ μόνῃ τῇ
ἡδονῇ συνημμένην τὴν φιλαυτίαν ἔχειν
πάντως ὁ δείλαιος ἀπέραντον· ἀγνοήσας
ὑπὸ τοῦ πάθους ὡς ἔοικεν, ὡς οὐκ ἐνδέ-
χεταί ποτε χωρὶς ὀδύνης εἶναι τὴν ἡ-
δονήν· ἐπικρατεῖ γὰρ τῇ ἡδονῇ, τῆς
ὀδύνης ὁ πόνος. καὶ λαμβάνειν δο-
κεῖ τοῖς ἔχοντας δι' αὐτὴν κατὰ τὸ
πάθος τῆς ἡδονῆς ἐπικράτησιν·
ἐπειδὴ τὸ ἐπικρατοῦν ἀεὶ διαφαίνεσθαι
πέφυκεν. καλύπτον τοῦ παρακειμένου
τὴν αἴσθησιν· ἐντεῦθεν ὁ πολὺς ὄχλος
τῶν παθῶν καὶ ἀναρίθμητος, ἐφεξῆς ἀδιά-
ρητος μέσος τῶν ἀνθρώπων· ἐντεῦθεν πολυ-
φάρμακτος γέγονεν κινδύνων ἡδονή. τῆς οἱ
κέρας ἀμαρτάνοντες τιμῶσι ταύτας ἀφορ-
μάς· καὶ τῆς φθορᾶς τὰς προφάσεις
ἑαυτοῖς δι' αὐτὴν ἄγνοιαν. ἐξευρίσκουσί τε
καὶ περιέπουσι· ἐντεῦθεν κινδύνοις ὅσ-
μυρία κατεμερίσθη τμήματα. ἕξ οἱ τῆς

αὐτῆς φύσεως, ἀλλ' ἀλόγων [illegible]
τῶν θηρίων παραναλώματα. ἡδονὴν γὰρ
διὰ τὴν φιλαυτίαν ἐν τιμῇ ποιούμενοι. καὶ
ὀδύνην δὲ δι' αὐτὴν τὴν αὐτὴν αἰτίαν πάλιν φυ-
γεῖν σπουδάζοντες, τὰς ἀμυθήτους τῶν φθο-
ροποιῶν παθῶν ἐπινοοῦμεν γενέσεις·
οἷον· ἐὰν μὲν δι' ἡδονῆς τῆς φιλαυτίας φρον-
τίζωμεν. γεννῶμεν τὴν γαστριμαργίαν·
τὴν ὑπερηφανίαν· τὴν κενοδοξίαν·
τὴν φυσίωσιν· τὴν φιλαργυρίαν· τὴν
πλεονεξίαν· τὴν τυραννίδα· τὸ γαῦ-
ρον· τὴν ἀλαζονίαν· τὴν ἀπόνοιαν·
τὴν μανίαν· τὴν οἴησιν· τὸν τῦφον·
τὴν καταφρόνησιν· τὴν ὕβριν· τὸ
κακόζηλον· τὸ εὐτράπελον· τὴν ἀσω-
τίαν· τὴν ἀκολασίαν· τὴν περπερεί-
αν· τὸν μετεωρισμόν· τὴν κολακείαν·
τὸν ἀκκισμόν· τὸν ἐκμυκτηρισμόν· τὴν
πολυλογίαν· τὴν ἀκαιρολογίαν· τὴν
αἰσχρολογίαν. καὶ ὅσα ἄλλα τοῦ τοιού-
του γένους ἐστίν· ἐὰν δὲ μᾶλλον δι' ὀδύνης
ὁ τῆς φιλαυτίας ὀκκίζεται τρόπος· γεν-
νῶμεν τὸν θυμόν· τὸν φθόνον· τὸ μῖσος·
τὴν ἔχθραν· τὴν μνησικακίαν· τὴν
λοιδορίαν· τὴν καταλαλιάν· τὴν
συκοφαντίαν· τὴν λύπην· τὴν ἀνελπι-

[illegible] ὁ ἀστεῖος· [illegible] εὐτράπελος· [illegible] ἄλλοι· [illegible] τοσοῦτον [illegible]
τὴν αἰσχρολογίαν·

τίαν· τὴν ἀπόγνωσιν· τὴν τῆς προ
νοίας διαβολήν· τὴν ἀκηδίαν· τὴν
ὀλιγωρίαν· τὴν δυσθυμίαν· τὴν ἀθυ
μίαν· τὴν ὀλιγοψυχίαν· τὸ ἄκαιρον πέν
θος· τὸν κλαυθμόν· τὴν κατήφειαν·
τὸν ὀδυρμόν· τὸν ζῆλον· τὴν ζη
λοτυπίαν· τὴν παραζήλωσιν. καὶ ὅ
σα ἄλλα τῆς τῶν καθ' ἡδονὴν ἀφορ
μῶν ἐκβεβηκυίας ἐστὶ διαθέσεως·
Ἐκ δὲ τῆς γινομένης δι' ἄλλας τινὰς αἰτί
ας καθ' ἡδονήν τε καὶ ὀδύνην μίξεως·
ἤγουν μοχθηρίας. οὕτω γὰρ καλοῦσιν
τινὲς τὴν ἐκ τῶν ἐναντίων μερῶν
τῆς κακίας σύνθεσιν. τὴν ὑπόκρισιν·
τὴν εἰρωνείαν· τὸν δόλον· τὴν προ
σποίησιν· τὴν κολακείαν· τὴν ἀνθρω
παρέσκειαν. καὶ ὅσα ἄλλα τῆς μικτῆς
ἐστὶ πανουργίας ἐπιτηδεύματα· πάν
τα γὰρ ἀπαριθμήσασθαι τὰ μυρία καὶ ποικίλα
μετὰ τῶν οἰκείων σχημάτων τε καὶ τρόπων
καὶ αἰτιῶν καὶ καιρῶν. οὐ κατὰ τὸν τῆς
ἐπιστολῆς ἐστι σκοπόν· θεοῦ χαριζομένου
δύναμιν. κατ' ἰδίαν ὑπόθεσιν ἐξεργασ
θησομένης:~ Τὸ τοίνυν κακόν ἐστιν (ὅρος κακίας)
ὡς προέφην, ἡ ἄγνοια τῆς ἀγαθῆς τῶν
ὄντων αἰτίας· ἥτις τὸν μὲν νοῦν πηροῖ

ρας τὸν ἄνθρωπον· τὴν αἴσθησιν
δὲ τρανῶς διανοίξασα· τῆς μὲν θεί-
ας γνώσεως· πάντη πρὸς αὐτὸν ἀπαξε-
μώθη· τῆς δὲ τῶν αἰσθητῶν ἐμπα-
θοῦς ἐπληρώθη γνώσεως· ὡς· πρὸς
μόνην τὴν αἴσθησιν ἀμβλεῖαν μεταλαμβά-
νων, κτηνῶν ἀφορμὴν διέκειτο ὁ ἄνθρωπος· καὶ
εὑρὼν δι᾽ αὐτῆς τῆς πείρας, τῆς φαινομέ-
νης αὐτοῦ σωματικῆς φύσεως συστατικὴν
τῶν αἰσθητῶν τὴν μετάληψιν· εἰκότως
οἷα τοῦ νοητοῦ κάλλους καὶ διὰ τῆς θείας
ὡραιότητος διαμαρτήσας, τὴν φαινο-
μένην κτίσιν ὡς θεὸν παρεγνώρισεν·
διὰ τὴν αὐτῆς πρὸς σύστασιν σώματος
χρείαν θεοποιήσας· καὶ τὸ σῶμα τὸ γή-
ϊνον οἰκείως ἔχον κατὰ φύσιν πρὸς τὴν
νομισθεῖσαν θεὸν κτίσιν, κατὰ
τὸ εἰκὸς ἠγάπησεν· κατὰ πᾶσαν
σπουδὴν δι᾽ αὐτῆς περὶ μόνον τὸ σῶμα
φροντίδος καὶ ἐπιμελείας. λατρεύων
τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα· οὐ γὰρ
ἄλλως δύναταί τις λατρεύειν τῇ κτίσει.
εἰ μὴ τὸ σῶμα περιποιούμενος· ὥσπερ
οὔτε τῷ θεῷ τις λατρεύει, εἰ μὴ τὴν ψυ-
χὴν ἀρεταῖς ἐκκαθαίρων· καθὸ
σῶμα τὴν φθοροποιὸν ἐπιτρέχων κατεξαν

ὁ ἄνθρωπος. καὶ κατ' αὐτὸ γενόμενος
φθάσαντος, τὴν ὁρμὴν ἔχειν ἀπαύστως καὶ ὅλην
μὲν ἐνεργουμένην· ἐσθίων ἀεὶ τὸ ξύλον
τῆς παρακοῆς, τὸ καλοῦ τε καὶ κακοῦ
κατὰ ταυτὸν μεμιγμένην κατὰ τὴν
αἴσθησιν. διὰ τῆς πείρας ἔχον τὴν
γνῶσιν· καὶ τάχα τοῦτο τὸ ξύλον ἐστὶν, ὡς γνωστὸν
καλοῦ καὶ πονηροῦ τὴν φαινομένην
κτίσιν εἰπών τις, οὐχ ἁμαρτάνει τῆς
ἀληθείας· ἡ δ' ὁρμὴ γὰρ καὶ ὁλικῶς
ποιητικὴν ἔχει φυσικῶς τὴν μετάληψιν·
ἡ πάλιν ἐστὶ δὲ καὶ λόγους ἔχει πνευματικοὺς
τῶν ὁρωμένων ἡ κτίσις καὶ νοῦν δια-
τρέφοντας· καὶ αὖ ἅμα πάλιν φυσικὴν
τὴν μὲν αἴσθησιν τέρπουσαν, τὸν δὲ
νοῦν διαστρέφουσαν. ξύλον γνωστόν τε
καλοῦ τε καὶ κακοῦ προσηγορεύθη·
τοῦ καλοῦ μὲν ἔχουσαν γνῶσιν, θεωρου-
μένη πνευματικῶς· κακοῦ δὲ γνῶσιν, λαμβα-
νομένη σωματικῶς· πάθους γὰρ γί-
νεται διδάσκαλος τοῖς σωματικῶς
αὐτῆς μεταλαμβάνουσιν. τῶν θείων
αὐτοῖς μὴ θέλειν ἐπάγουσα· διὸ τῷ ἀνθρώπῳ
τυχὸν καὶ ἀπηγόρευσεν, ἀναβαλλόμενος
αὐτῆς τέως τὴν μετάληψιν ὁ θεός· ἵνα
πρότερον ὡς ἦν μάλιστα δίκαιον διὰ

τῆς δὲ χάριτι μετοχῆς τὴν οἰκείαν ἐποιήσατο
αἰτίαν· καὶ τὴν δοθεῖσαν κατὰ χάριν ἀθανα-
σίαν διὰ τῆς τοιαύτης μεγαλειότητος προσ-
απώλεσεν τῆς ὁμοιώσεως καὶ ἀτρεψίαν· ὡς
θεὸς καὶ δίχα τοῦ θεοῦ γενόμενος· ἀπελαθεὶς
ἐσπούδασε μετὰ τοῦ θεοῦ τὰ τοῦ θεοῦ διασκέψα-
σθαι κτίσματα· καὶ τὴν αὐτῶν ἀναλήψε-
ται γνῶσιν ὡς θεὸς ἀβουλεύτως ἄνθρωπος.
τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τοῦ θεοῦ κατὰ χάριν τῶν
ὄντων μετὰ σοφίας εἴδησιν· διὰ τὴν
πρὸς θέασιν τοῦ νοῦ, καὶ τῆς αἰσθήσεως
μεταποίησιν· οὕτως μὲν οὖν ἐνταῦθα λη-
φθὲν περὶ τοῦ ξύλου· κατὰ τὴν πόσιν
ἁρμόσαι δεῖν ἀκριβῶς ἀναγωγήν· τοῦ
μυστικοῦ τοῦ λόγου καὶ κεκρυμμένος· φυ-
λαττομένου τοῖς μυστικοῖς τὴν διάνοι-
αν καὶ παρ' ἡμῶν διὰ τῆς σιωπῆς
τιμωμένου· τοῦ ξύλου δὲ νῦν τῆς πα-
ρακοῆς ἑρμηνεύων παροδικῶς· διέξει-
θεμένους καὶ περὶ θεοῦ ἄγνοιαν· τὴν κτίσιν
ἐθεοποίησαν καθ' ἣν ἡ ὑπαρχθεῖσα λατρεία
σαρκικὴ καὶ κατὰ τὸ σῶμα τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων φιλαυτίαν· περὶ ἣν ἐστιν ὥσπερ
τις μικτὴ γνῶσις. καὶ τῆς ἡδονῆς τε
καὶ τῆς ὀδύνης· δι' ἃς καὶ πάσας τῶν κα-
κῶν ἐπισυνῆχθαι τοῖς τῶν ἀνθρώπων
ἴλεως, διαφόρους τε καὶ ποικίλους καὶ

ὡς οὐκ ἄν τις ἐφίκοιτο λόγος, πολύμορ-
φος συμπεπηγμένη. καθόσον ἕκαστος
τῶν τῆς ἀνθρωπίνης μετειληφό-
των φύσεως, κατὰ τὸ ποσόν τε καὶ ποι-
όν, ἐν ἑαυτῷ ζῷον ἔχει καὶ παράπτου-
σαν τὴν περὶ τὸ φαινόμενον αὐτοῦ
μέρος. λέγω δὲ τὸ σωματοφιλίαν·
ἀναγκάζουσαν αὐτὸν δουλοπρεπῶς·
διά τε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἡδονῆς.
καὶ τὸν φόβον τῆς ὀδύνης, πολλὰς
ἰδέας ἐπινοῆσαι παθῶν· καθὸ
οἱ τε καιροὶ σημαίνουσιν καὶ τὰ πράγμα-
τα. καὶ ὁ τῶν τοιούτων ἐπιδέχεται
τρόπος· ἐφ᾽ ᾧ, τὴν μὲν ἡδονὴν ἑλεῖν
δυνηθῆναι διαπαντὸς προσομι-
ῶσιν· τῆς ὀδύνης δὲ παντελῶς
ἀνέπαφον διαμεῖναι· τὸ ἀμήχανον
ἐπιτηδεύειν διαδοκοῦσιν. καὶ ἔστω πέρας
κατὰ σκοπὸν ἐπιθυμῆ μηδαμῶς ἀμείνον·
φθαρτικὸς γὰρ οἷος τῆς ὅλης φύσεως
τῶν σωμάτων καὶ σκεδαστικός. διὸ οὖν
τις ἐπιτηδεύει τρόπον ταύτην συ-
στήσασθαι. τὴν αὐτῆς φθορὰν ἰσχυ-
ροτέραν μᾶλλον καθίστησιν. δεδοι-
κὼς καὶ μὴ θέλων ἀλλὰ τὸ ἐρχόμενον:
καὶ παραγινομένην περὶ ἑτέρων ἂν ἕτερ

σθητῶς δι' αὐτοῦ φθειρομένου τὸ μὴ φθει-
ρόμενον· ἐξηρτημένος τῶν φύσει φθεί-
ναι μὴ δυναμένων· καὶ διὰ τοῦτο
συνεξαλλοιῶν τοῖς σκεδαστοῖς τῆς
ψυχῆς τὴν διάθεσιν, συνδιανηχόμε-
νος ἀστάτως τοῖς ῥέουσιν· καὶ τὴν οἰ-
κείαν ἀπώλειαν οὐ κατανοῶν, διὰ
τὴν παντελῆ τῆς ψυχῆς πρὸς τὴν
ἀλήθειαν τύφλωσιν· πάντων δὲ
τούτων τῶν κακῶν ἐστὶν ἀπαλλαγὴ καὶ
σύντομος πρὸς σωτηρίαν ὁδὸς, ἡ ἀλη-
θὴς τοῦ θεοῦ κατ' ἐπίγνωσιν ἀγάπη· καὶ
ἡ καθόλου τῆς κατὰ ψυχὴν πρός τε
τὸ σῶμα καὶ τὸν κόσμον τοῦτον στορ-
γῆς ἐξάρνησις· καθ' ἣν τῆς μὲν ἡ-
δονῆς τὴν ἐπιθυμίαν· τῆς ὀδύνης
δὲ τὸν φόβον ἀποβαλλόμενοι· τῆς
κακῆς ἐλευθερούμεθα φιλαυτίας.
πρὸς τὴν γνῶσιν ἀνακομισθέντες
τοῦ κτίσαντος· καὶ τὴν ἱερὰν ἀγάπην
ἀντιλαμβάνοντες νοερὰν φιλαυτίαν
σωματικῆς κεχωρισμένην στοργῆς·
οὐ παυόμεθα λατρεύοντες τῷ θεῷ
διὰ ταύτης τῆς καλῆς φιλαυτίας·
ἐκ θεοῦ τῆς ψυχῆς ἀεὶ ζητοῦντες τὴν
σύστασιν· αὕτη γάρ ἐστιν ἀληθὴς λατρεία

καὶ ὄντως θαυμάσιος· ἢ τὴν τέχνην
διὰ τῶν ἀρετῶν ἀκριβῶς ἐπιμελ[illegible]:
Ὁ τοίνυν σωματικῆς ἡδονῆς μὴ ἐφι-
έμενος· καὶ ὁ διώκων παντελῶς μὴ
φοβούμενος· γέγονεν αὐτοθελῶς τοῦ-
τοις μετὰ τῆς τεκούσης αὐτὰς
φιλαυτίας πάντα τὰ δι' αὐτάς τε
καὶ ἐξ αὐτῶν μετὰ τῆς ἀρχηγικῆς κα-
τὰ τὴν τῶν κακῶν ἀγνοίας ὁμοθυ-
μαδὸν συναπέκτεινεν πάθη· ὅ-
λας γὰρ ἔχομεν τοῦ θεοῦ τοῦ τε καὶ μόνον-
τος καὶ ἀεὶ ὡς αὐτὸς ἔχοντος φύσιν
καλοῦ, παντὸς ἀπεστραμμένος συνδιαμένει
ἀκίνητος· καὶ ἀνακεκαλυμμένῳ
προσώπῳ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ κατο-
πτριζόμενος· ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ φωτο-
δοσίας μαρτυρεῖ τι τοῖς· τὴν θείαν καὶ ἀπρό-
σιτον δόξαν θεώμενος· διὰ χθονίοις
τοῖς ἀεροῖς [illegible] τοῦ λόγου τῆς ὀρθῆς
καὶ ῥαδίας ὁδοῦ τῶν σωζομένων·
τὴν κιβδηλείαν τῆς πονηρίας ζωῆς καὶ τὴν
ὁ διώκων ὅσα διώκεται· ἀρνησάμενος·
καὶ τοῖς ἀφειμένοις τοῦτο ποιεῖν διδάσκο-
μεν παρακαλέσας πάντας καὶ παιδείας
ἐννοίας καὶ δαιμονιώδους κακουργί-
ας, παντελῶς ὀλοθρευθείσης αὐτὸν καὶ
χάριν·

καὶ μονήρεις αἰτίας· καθ᾽ ἃς μέλλομεν τῆς θεί-
ας ἀπολαύειν, οὐ διωγμὸς τοῦ θεοῦ χω-
ρίσαι δυνήσεται· οὐ θλῖψις· οὐ στενο-
χωρία· οὐ λιμός· οὐ κίνδυνος· οὐ μά-
χαιρα· οὐδ᾽ ὅσα τῷ ἁγίῳ ἀπαριθμεῖ-
ται ἀποστόλῳ κατὰ τὸν τόπον διὰ
κατ᾽ ἐξ [illegible] γυμνοὺς, τῆς ἀρχαίας
ἐν εἰρήνῃ ἐκείνῃ τοῦ μακαρίου βίου· τὴν τε
χὴν αὐτοῦ διὰ τὸν ἄρρητον ἐξ αὐτοῦ
χορηγούμενοι εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλία-
σιν· καὶ ἄξιοι θεοῦ τε· πρὸς μὲν τὸν
κόσμον τοῦτον τὴν σωζούσαν ἐξ ἁμαρ-
τίας [illegible]· μὴ καταδέχου λογισμοὺς σο-
φρονοῦσιν, ὡς τὸ πρότερον ἀνακεκα-
λυμμένῳ προσώπῳ τὴν αἰσθητὴν
δόξαν τὴν τῶν αἰσθητῶν ἐπιφα-
νεῖσαν καλοῦντες· περὶ καὶ τὰ
παθητὰ προσδεόμενοι τὴν μηδεμίαν· ἀλλὰ
μᾶλλον ἀνακεκαλυμμένῳ τῷ διανοί-
ας προσώπῳ, ὅταν τὸ αἰσθητὸν
καλύμματος ἀπηλλαγμένοι, τὴν
ἐν ἀρεταῖς γυμνῷ τῷ πνευματικὴν δό-
ξαν τοῦ θεοῦ κατοπτριζόμενοι· καθ᾽ ἣν
καὶ κατὰ χάριν πρὸς θεὸν γίνεσθαι μέθε-
ξιν ὁμοιώσεως· ἅπασιν ἀγνοίας καὶ ἀπάθειας
τοῦ νοῦ διαφέροντα· ὡς γὰρ ἀγνοοῦμεν

τὸν θν̄· τὴν ἀπορίαν τῇ κακῶς τῇ αἰσθή-
σει γνωσθεῖσαν κτίσιν θν̄ ἐποιησάμεθα.
οὕτω τὴν ἐφικτὴν τῆς κακίας κατόρθω-
σαν γνῶσιν τοῦ θῦ λαμβάνοντες.
διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ τῆς τύχης. πρὸς τὸ
τὸ εἶναι καὶ εὖ εἶναι καὶ ἀεὶ εἶναι
σύστασιν. ταύτην πάθος αἰσθήσεως
ἀγαπήσαμεν παρ' ἑαυτῶν· ⁘ —

⁘ ⁘ —

+ ἐπειδὴ ἡ ἀγαθωσύνη σου ὁ θς̄ ἐκέλευσε
μοι ἅπερ εἶχον σεσημειωμένα
τῶν ἀπορουμένων μοι κεφαλαί-
ων γράψαι καὶ πέμψαι σοι. τὰ ἀναγ-
καιότερά μοι φανέντα προέταξα·

⁘ ⁘

+ ἐρώτησις: α΄ +

τὰ πάθη αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ κακά, ἢ παρὰ τὴν
χρῆσιν κακά· λέγω δὲ ἡδονὴν καὶ
λύπην· ἐπιθυμίαν καὶ φόβον, καὶ
τὰ τούτοις ἑπόμενα: ἀπόκρισις:
τὰ πάθη ταῦτα ὥσπερ καὶ τὰ λοιπά·
τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων προηγουμέ-
νως, οὐ συνεκτίσθη· ἐπεὶ καὶ εἰς τὸν
ὅρον ἂν συνετέλουν τῆς φύσεως· λέγω
δέ· παρὰ τοῦ Νυσσαέως μεγάλου Γρηγορίου

[illegible]

+ τὰ πάθη ταῦτα [illegible]

μικρὸν ὅτι [illegible]
[illegible] ἀνθρω-
[illegible] μέρος [illegible] φύσεως.
διὸ καὶ [illegible] τῆς θείας καὶ μακαρίας
εἰκόνος. ἐκ τῆς ἁμαρτίας [illegible] δια-
φανὴς καὶ ἔστι δῆλος ἐκ τοῦ αὐτοῦ [illegible]
καὶ τῶν ἀλόγων ζώων ὁμοιούμενος· ἐκπε-
σὼν γὰρ τῆς ἀξίας τοῦ λόγου καὶ [illegible],
ὑφ' ὧν γνωρίζεται [illegible] τῆς ἀλο-
γίας γνωρισμάτων. ἐνδίκως τὴν φύ-
σιν τῶν ἀνθρώπων κολάζεσθαι·
σοφῶς ὥσπερ αἴσθησιν τῆς λογικῆς
μεγαλονοίας ἐλθεῖν οἰκονομοῦντος τοῦ
θεοῦ τὸν αἰῶνα· πάλιν καλῶς γίνεται καὶ τὰ
πάθη ἐν τοῖς σπουδαίοις, ὅπου καὶ
σοφῶς αὐτὰ τῶν σωματικῶν ἀποστή-
σαντες, πρὸς τὴν τῶν οὐρανίων μετα-
χαρίζονται κτῆσιν· οἷον· τὴν μὲν ἐπιθυ-
μίαν, τῆς νοερᾶς τῶν θείων ἔρωτος
ὀρεκτικὴν ἐργάσονται κίνησιν· τὴν
ἡδονὴν δέ, τῆς ἐπὶ τοῖς θείοις χαρί-
σμασιν τοῦ νοῦ, θελκτικῆς ἐνεργείας
ἀφροσύνην ἀσχήμονα· τὸν δὲ φόβον,
τῆς μελλούσης ἐπὶ πλημμελήμασι τιμω-
ρίας προφυλακτικὴν ἐπιμέλειαν· τὴν
δὲ λύπην, διορθωτικὴν ἐπὶ παρόντι κακῷ

※ πῶς πάντα καλὰ ταῦτα τῶν παθῶν

μεταμελήσαν· καὶ συντόμως σῴζουσιν κατὰ
τοὺς σοφοὺς τῶν ἰατρῶν. σώματι φθαρ-
τικοῦ θηρὸς τῆς ἐχίδνης τὴν ὁμοίαν
κἂν μελετωμένην ἀφαιρούμενοι λώκω-
σιν· τοῖς παθέσιν τούτοις προσεναίρε-
σιν χρώμενοι· παρούσης κακίας κἂν προσ-
ολισκομένης· καὶ κτῆσιν καὶ φυλακὴν
ἀρετῆς καὶ γνώσεως· καλὰ οἶον ὡς
ἔθνη ταῦτα τυγχάνει διὰ τὴν χρῆσιν.
ἐν τοῖς πᾶν νόημα αἰχμαλωτίζουσιν
εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ· ὃ δὲ καὶ ἐπὶ θεοῦ τι-
τούτων ἔρηται τῇ γραφῇ, κἂν ἐπὶ ἁγίων·
ἐπὶ μὲν θεοῦ δηλονότι, ὡς κυρίως προσφυῶς
δι' αὐτῶν κινουμένων παθῶν τὰς σώμα-
τι κακὰς κινήσεις καὶ ἀγαθουργοῖς τῆς προ-
νοίας τρόποις ἐκφαίνοντας· ἐπὶ
δὲ τῶν ἁγίων, ὡς οὐκ ἄλλως δυνα-
μένων τὰς περὶ θεοῦ νοήσεις αὐτῶν σχέ-
σεις τε καὶ διαθέσεις διὰ φωνῆς προσεμφῆναι
σωματικῆς, χωρὶς τῶν ἐγνωσμένων
τῇ φύσει παθῶν· :

ἐρώτησις β΄:

εἰ πάντα τὰ εἴδη τὰ συμπληροῦντα τὸν
κόσμον, ἐν ταῖς ἓξ ἡμέραις ὁ δημιουρ-
γὸς ἐποίησεν, τί μετὰ ταῦτα ὁ πατὴρ ἐργάζεται·
λέγει γὰρ ὁ σωτὴρ ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται
κἀγὼ ἐργάζομαι· μή τι ἄρα τὴν τῶν ἀπαξ

[illegible]

[illegible]

γεγονότων εἰδῶν συντήρησιν λέγει; —

ἀπόκρισις·

τοῖς μὲν πρώτοις τῶν γεγονότων λόγοις ὁ θεὸς
καὶ ταῖς καθόλου τῶν ὄντων οὐσίαις ἅπαξ
ὡς οἶδεν αὐτὸς συμπληρώσας, ἔτι ἐργά
ζεται· οὐ μόνον τὴν τούτων αὐτῶν πρὸς
τὸ εἶναι συντήρησιν. ἀλλὰ καὶ τὴν κατ' ἐ
νέργειαν τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμει μερῶν
δημιουργίαν πρόοδόν τε καὶ σύστασιν·
ἔτι μὴν καὶ τὴν διὰ τῆς προνοίας πρὸς
τὰ καθόλου τῶν μερικῶν ἐξομοίωσιν·
ἕως ἂν τῷ κατὰ φύσιν γενικωτέρῳ λόγῳ.
τῆς λογικῆς οὐσίας διὰ τῆς πρὸς τὸ εὖ
εἶναι κινήσεως τῶν μερικῶν. τὴν αὐθαί
ρετον ἐνώσας ὁρμήν. ποιήσῃ ἐν ἀλλήλοις τε
καὶ τῷ ὅλῳ σύμφωνα καὶ ταυτοκίνητα·
μὴ ἐχόντων τὴν γνωμικὴν πρὸς τὰ καθό
λου. τῶν ἐπὶ μέρους διαφοράν. ἀλλ' ἵνα καὶ
ὁ αὐτὸς ἐν πᾶσι θεωρηθήσεται λόγος·
μὴ διαιρούμενος. τοῖς τῶν καθ' ὧν ἴσως
κατηγορεῖται τρόποις· καὶ οὕτως
ἐνεργουμένην τὴν ἐκθεωτικὴν τῶν
ὅλων ἐπιδείξηται χάριν. δι' ἣν γενόμενος
ἄνθρωπος ὁ θεὸς λόγος φησίν. ὁ πατήρ μου ἕως
ἄρτι ἐργάζεται κἀγὼ ἐργάζομαι· ὁ μὲν
εὐδοκῶν. ὁ δὲ αὐτουργῶν· καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
οὐσιωδῶς. τήν τε τοῦ πατρὸς ἐπὶ πᾶσιν

[illegible]

εὐδοκίαν· καὶ τὴν αὐτουργίαν τοῦ
υἱοῦ συμπληρούντος· ἢ συνεργεῖται
διανομὴν τῶν· καὶ ἐν πᾶσιν χ(ριστ)ῷ· ὁ ἐν
τριάδι θ(εὸ)ς ἀναλόγως ὅλος ἑκάστῳ
κατὰ χάριν τῶν ἀξιουμένων. καὶ
ὅλοις ἐν θεωρούμενος· ὡς ὅλως ἑκά
στῳ μέλει τοῦ σώματος, δίχα μερισ
μοῦ ἐνυπάρχει φυσικῶς ψυχή:—

ἐρώτησις:—

τί ἐστιν κατὰ τὸ εὐαγγέλιον ὁ ἐν τῇ πό
λει τὸ κεράμειον βαστάζων τοῦ ὕδατος
ᾧ οἱ ὑπὸ χ(ριστο)ῦ πεμπόμενοι μαθηταὶ ἀπαν
τῶσιν· καὶ κελεύονται ἀκολουθεῖν· τίς τε
ὁ οἰκοδεσπότης· καὶ διατί παρὰ τοῖς εὐαγγε
λισταῖς σιωπᾶται τὸ ὄνομα· καὶ τί τὸ ἀνώ
γαιον τὸ μέγα καὶ ἐστρωμένον, ἐν ᾧ
τὸ φρικτὸν τοῦ θείου δείπνου ἐκτελεῖ
ται μυστήριον:— ἀπόκρισις:—

οὐ μόνον ἡ γραφὴ παρεσιώπησεν τοῦ ἀν(θρώπ)ου
τὸ ὄνομα· πρὸς δὲ, ἀπαγγέλλων ὁ σ(ωτ)ὴρ τοῖς
δύο μαθηταῖς τὴν τοῦ πάσχα παρα
σκευήν. ἀλλὰ καὶ τινὸς πορευθῶσι πρὸς ἐκεῖνον ἐσιώ
πησαν· ὁ θ(εὸ)ς κατὰ πρώτην ἐννο
μίαν νόμου, τοῦτο δηλοῖσθαι διὰ τῆς ὁ
πορείας τὸν αἰσθητὸν κόσμον· τὸν ἄν(θρωπ)ον
δὲ, τὴν ἀκολούθησιν τῶν ἀν(θρώπ)ων·

πρὸς κν̄ ἐπιστρέφοντας ὡς ἂν μαθηταὶ
τοῦ θῦ καὶ λόγου. ἢ πρόδρομοι τῆς
αὐτοῦ πρὸς τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων
μυστικῆς εὐωχίας ἑτοιμασταί. ὁ
τῆς πρώτης διαθήκης νόμος
ϗ ὁ τῆς καινῆς· ὁ μὲν διὰ τῆς πρα
κτικῆς φιλοσοφίας πᾶν τὸ μολυ
σμοῦ τὴν φύσιν ἀποκαθαίρων. ὁ δὲ
διὰ τῆς θεωρητικῆς μυσταγωγίας
ἀπὸ τῶν σωματικῶν πρὸς τὰ
συγγενῆ τῷ νοῒ τῶν θεάματα τὸν
νοῦν γνωστικῶς ἀναβιβάζων· ϗ
τούτου τεκμήριον· τὸ τοῖς περιφθεῖ-
σας μαθηταῖς ἤγουν πέτρον καὶ ἰω-
άννην· ἔστι γὰρ ὁ μὲν πέτρος πρά-
ξεως. ὁ δὲ ἰωάννης θεωρίας
σύμβολον· διὸ προσφόρως ἕπεται
τῷ πρώτῳ αὐτοῖς. ὁ τὸ κεράμιον
βαστάζων τοῦ ὕδατος. σημαίνων
δι' ἑαυτοῦ, πάντας τοὺς κατὰ
τὴν πρακτικὴν φιλοσοφίαν τοῖς
ὤμοις τῶν ἀρετῶν. ὡς ἐν κερα-
μίῳ τῇ νεκρώσει τῶν ἐπὶ γῆς μελῶν
τοῦ σώματος φρουρουμένην καὶ βαστά-
ζοντας τὴν διὰ τῆς πίστεως τῶν
μολυσμῶν αὐτοὺς ἐκκαθαίρουσαν

→ [illegible]
τὸν κεράμιον [illegible]
[illegible]

χάριν τοῦ πνς· ἤγουν μετ᾽ αὐτὸν τοῦτον
δεύτερος. ὁ τὸ ἀνώγαιον τὸ ἐστρωμέ-
νον δεικνὺς οἰκοδεσπότης· διδάσκαλος
ὡς αὐτὸς δι᾽ ἑαυτοῦ· πάντας τοὺς
κατὰ τὴν θεωρίαν· τὸ ὕψος τῆς
ἑαυτῶν καθαρᾶς καὶ μεγαλοφυοῦς δια-
νοίας· ὥσπερ ἀνώγαιον πρὸς ὑπο-
δοχὴν τοῦ μεγάλου λόγου θεοπρεπέσι.
γνωστικοῖς νοήμασί τε καὶ δόγμασιν
καταστρώσαντας· ἡ δὲ οἰκία ἐστίν.
ἡ κατ᾽ ἀναλογίαν ἕξις· πρὸς ἣν ὁ μὲν
πρακτικὸς ὁ διανοίας τὴν ἀρετὴν
διεπόνει· διδάσκαλος δὲ ταύτης ὡς ἰδί-
αν ποιῶν φύσει κτησάμενος. ὁ τῇ θεω-
φαντίᾳ τῆς μυστικῆς γνώσεως κατα-
λαμπόμενος νοῦς· καὶ διὰ τοῦτο
σὺν τῷ πρακτικῷ τῆς ὑπερφυοῦς
τοῦ σωτῆρος λόγου παρουσίας καὶ εὐ-
ωχίας ἀξιούμενος· εἷς μὲν οὖν, ὁ αὐτὸς
εὕρηται καὶ δύο· ὥσπερ ὁ μὲν κεράμιον
βαστάζων γέγραπται. ὁ δὲ οἰκοδεσπό-
της ἀνηγόρευται· εἷς μὲν ὡς ἔξω
τυχὸν διὰ τὴν μίαν φύσιν· δύο δὲ διὰ
τὸ ταύτην τὴν φύσιν τοῖς πρακτικοῖς
κατ᾽ ἀναλογίαν διαιρεῖσθαι, καὶ θεω-
ρητικοῖς· οἷς, πάλιν δι᾽ αὐτοῦ πνς

[illegible] ἀφορμὴν [illegible]

[illegible]

γεγονὼς ὁ λόγος. ὅθεν καλεῖται καὶ ποικί-
λη δὲ καὶ ἔστιν καθ' ἕκαστον αὐτῶν δια-
φόροις τὰ εἰρημένα θεωρήσει· τὰς
ἀληθείας οὐκ ἐκκλίνειν· πολὺς γάρ
ἐστιν ὁ τοῦ καθ' ἕκαστον τύχῃ. ἔστι καὶ
δι' ἀπόρων τοὺς ἀποστέλλονται ὡς μαθη-
τὰς τοῦ λόγου καὶ θεοῦ. οἱ περὶ ἀρετῆς
καὶ γνώσεως λόγοι· ὁ δὲ τὸ κυπάρισσον
καταζῶον τοῦ ὕδατος ἐστίν. ὁ αὐτὸς χρῶμ-
τοῖς ὅμοιος τῆς ἐγκρατείας ἀκατα-
ρετον, τὴν ἐν τοῖς κατορθώμασι δοθεῖσαν
χάριν τῆς πίστεως καρτερικὸς τρό-
πος τε καὶ λογισμός. ἡ δὲ οἰκία ἐστίν.
ἡ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ὥσπερ λί-
θων στερρῶν τε καὶ ἀνδρικῶν ἠθῶν
τε καὶ λογισμῶν οἰκοδομηθεῖσα κα-
τασπασίας τε καὶ ἐξ ἴσου τῶν ἀρετῶν·
τὸ δὲ ἀνώγαιον, ἡ πλατεῖα καὶ ἐρυμ-
νὸς ἐστὶν ἡ διάνοια αὐτῆς καὶ ἐπιτηδειότης
τῆς γνώσεως· θείοις μυστικῶν τε
ἀπορρήτων δογμάτων κατακοσμη-
θεῖσα θεάμασιν· ὁ δὲ οἰκοδεσπότης
ἐστὶν ὁ νοῦς· ὁ τὴν ἐμπορίαν τῆς κατ' ἀ-
ρετὴν οἰκίας καὶ τὰ ὕψη κάλλη τε
μεγέθη τῆς γνώσεως ἐμπολιτευό-
μενος· πρὸς ὃν μετὰ τῶν αὐτοῦ μαθη-

των, τουτέστιν· τῶν περὶ φύσεως καὶ χρό-
νου πρώτων καὶ πνευματικῶν νοημάτων
ἐνδεικνυμένων ὁ λόγος. ἑαυτὸν μεταδίδωσιν·
πάσχομεν γὰρ ἀληθῶς ἐστίν. καὶ πρὸς τὸν
ἀνθρώπινον νοῦν. τοῦ λόγου διάκρισις· ση
καθὼς τὸ πλῆρες ἅπασιν χαρίζεται
τοῖς ἀξίοις. διὰ τῆς τῶν οἰκείων ἀρετῶν
μετοχῆς παραμενόμενος μυστικῶς ὁ τοῦ
θεοῦ λόγος· :— ἐρώτησις λ'

+ πῶς τοῖς μαθηταῖς ἐνετείλατο ὁ κύριος
μὴ κτήσησθε δύο χιτῶνας. αὐτὸς πέν-
τε κεκτημένος κατὰ τὸν ἅγιον εὐαγγε-
λιστὴν ἰωάννην, ὡς ἐκ τῶν μερισα-
μένων αὐτὰ δῆλόν ἐστιν: καὶ τίνα
ταῦτα τυγχάνει τὰ ἱμάτια· :— ἀπόκρισις:

Ὁ σωτὴρ, οὐ κέκτηται πέντε χιτῶνας. ἀλλ᾽ ἕνα
τὸν ἔσω τοῦ σώματος. καὶ τὴν ἔξω περι-
βολήν· ἤγουν. τὸ μὲν ἐντὸς ἔσω τοῦ σώμα-
τος. καλοῦσιν χιτώνιον· τὴν ἔξω δὲ
περιβολήν. προσαγορεύουσιν ἱμάτιον·
ἀλλὰ μυστικῶς τὸ ῥητὸν τῆς ἱστορίας.
τὸ τῆς θεωρίας ἄρρητον ὅπερ ὡς ἐξέ-
δωκεν δι᾽ αὐτοῦ τοῖς εὐαγγελιστῆς ἰωάννης.
ἵνα τὸν κρείττονα νοῦν. δι᾽ αὐτῶν ἱστορου-
μένων ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ὁ δημιουργὸς τῶν
νοουμένων· ὁ μὲν οὖν ἄνωθεν ὑφαντὸς

βιβάζουσι τὴν τοῦ σ(ταυ)ροῦ ἣν οὐκ ἐδέχοντο
οἱ σταυρώσαντες καὶ ἐκδύσαι συνε-
χωρήθησαν. καὶ δὲ ἄγγελος τῶν ἀρε-
τῶν ἤδη ἀστατοῦσιν συνοχῇ. καὶ
παρ' ἡμῶν τοῦ λόγου κατάγγελος
καὶ παρέστη τοῖς ἐκ θεοῦ. καὶ ἀνθρώποις
κατ' αὐτὸν τοῦ νέου ... αὐτοῦ
τοῦ σ(ταυ)ροῦ φανερωθεῖσα χάρις· καὶ ...
...ὁ ἀόρατος ἐστὶν κόσμος.
στοιχείοις τέσσαρσιν διαιρούμενος·
ὃν ὡς τέσσαρσι ῥήμασι περιορίζοντες.
οἱ νοητοὺς ἐν ἡμῖν σταυροῦντες τὸν κ(ύριο)ν
μερίζοντες τοίνυν οἱ δαίμονες τὴν
φαινομένην κτίσιν τῶν τεσσάρων
στοιχείων· πρὸς τὸ ἀθέατον ὁρᾶν καὶ τὰ
στοιχεῖα ἡμᾶς περισκελίζοντες.
τοῖς ἐν αὐτῇ ... ἁρμόσαντες
λόγοις· τὸν δὲ χ(ριστὸ)ν τῶν ἀρετῶν.
καὶ ἐσταύρωσαν ἐξ ἡμῶν διὰ τῆς τῶν
καλῶν ἐργασίας. ἀλλὰ τῆς ἀρετῆς
κακίαν ἐμποιήσαι ... αἴτιαι·
... τοίνυν ... ἐξ ... ἀφορμὴν
... τοῦ σ(ταυ)ροῦ ...
τικῶς· ἀλλὰ ... τῆς γραφικῆς
... τὸ κεῖ... ἡμῖν
... τῶν καλῶν. ὁ κ(ύριο)ς σταυροῦται

: καὶ γυμνοῦνται, διὰ τῆς ἡμῶν ἐν τοῖς
καλοῖς ἀργίας· καὶ πρὸς ὑπηρεσί-
αν παθῶν δι' ἡμῶν οἱ ἀσεβεῖς [illegible]
μευρίζοντες τὴν αὐτοῦ κτίσιν οἱ δαί-
μονες· καὶ ἀσφαλεῖς γενώμεθα
φύλακες, τῶν ἐκ θεοῦ χαρισθέντων
ἡμῖν ἀγαθῶν· καὶ τὴν κτίσιν καλῶς
προσμένομεν τὴν αὐτοῦ θεασόμεθα
δόξαν· καὶ τὸν χιτῶνα αὐτοῦ λόγου
τῆς γνώσεως. φημὶ δὲ τῆς ἀρετῆς.
διὰ τῆς σπουδῆς τῶν ἀγαθῶν ἔργων
ἀναφαίρετον τηρήσωμεν· εἰ δὲ καὶ
μάθε πρὸς τοῖς εἰρημένοις· χιτῶνα
μὲν νοητὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν. τὸν τῶν
ἀσωμάτων καὶ νοητῶν οὐσιῶν κό-
σμον· τὴν ἔξω δὲ περικοιλίαν, ἥτοι
τὸν παραμένοντα τοῖς χριστιανοῖς δι' ὅλου
τοῦ. ἤτοι τὴν σωματικὴν φύσιν νοήσῃ.
οἱ καὶ μαρτυρήσαντες τῆς ἀληθείας· ὧν
τὸ μὲν σῶμα τῇ φθορᾷ διέρρηξαν σχί-
ζοντες καθ' ἡμᾶς τοῦ νόμου τῆς
ἐντολῆς τὴν παραίνεσιν· τὴν δὲ
ψυχὴν ὡς τῆς ἄνωθεν συγγενείας
ὑπάρχουσαν, οὐ κατέσχισαν· :-

+ Ἐρώτησις ε +

+ τίς ἡ καταρωμένη γῆ ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ

ἄλλη πρὸς τοὺς ζητ[illegible] πρόσφ[illegible] ἡ γνῶσ[illegible]

ἄλλως κατὰ τὴν ἀναγωγήν· καὶ τί τὸ ἐν λύ-
παις αὐτὴν φαγεῖν· καὶ τί τὸ μετὰ τὸ ἀνατεῖ-
λαι ἀκάνθας καὶ τριβόλους τὸν χόρτον
ἐσθίειν· καὶ τί τὸ τελευταῖον ἐν ἱδρῶ-
τι τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὸν ἄρτον φα-
γεῖν· καὶ μέντοι οὐδέποτε ὤφθη
ἄνθρωπος γῆν ἐσθίων οὔτε χόρτον. οὐδὲ οἱ
τὸν ἄρτον ἐσθίοντες κατὰ τὴν ἀπόφα-
σιν τῆς ἱστορίας ἐν ἱδρῶτι τοῦ προ-
σώπου ἐσθίουσιν· :— ἀπόκρισις:—

ἔργα ἀδάμ [illegible]

κατηραμένη μὲν ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ
ἀδάμ, ἐστὶν ἡ σὰρξ τοῦ ἀδάμ· ὡς γινομέ-
νη διὰ τῶν ἔργων τοῦ ἀδάμ· μᾶλλον δὲ
τῶν παθῶν τοῦ γνωσθέντος νοῦ κατη-
ραμένη. τῇ τῶν ἀρετῶν ὡς ἔργων θεοῦ
ἀκαρπίᾳ· ἣν μετὰ λύπης πολλῆς
ὁ νοῦς ἐσθίει τῆς κατ' αὐτὴν μι-
κρᾶς ἡδονῆς ἀπολαύων· [illegible]
[illegible] τῆς τῆς φθαρ-
σαρξ· ὅπερ
τῆς ἀπολαύσεως. ἀνατέλλει αὐ-
τῷ μερίμνας καὶ φροντίδας
καθάπερ ἀκάνθας· καὶ [illegible]
πειρασμοὺς καὶ κινδύνους. ὥσπερ
τριβόλους· κατά τε λόγον καὶ θυμὸν
καὶ ἐπιθυμίαν. [illegible] αὐτὸν
[illegible] κατακεντοῦντας·

ἵνα ἀμφοῖν ὁδηγηθῇ τὴν ταύτης ὑγεί-
αν τε καὶ εὐεξίαν ὡς χόρτον μαραι-
νόμενον περιποιήσασθαι καὶ φθαρτήν·
τουτέστιν τιμήν· καὶ τότε μετὰ πολλῆς
τῶν δακρύων ἐπανακύκλησιν.
ἐπεὶ γὰρ δρῶντι τοῦ προσώπου του-
τέστιν ἐπὶ τῶν κατ' αἴσθησιν καμά-
των τε καὶ κόπων, τοῖς περὶ ἔργου
κατασκοπῶν τῶν αἰσθητῶν
ὥσπερ ἄρτον τὴν προσοῦσαν
ἔχειν τοῖς παροῦσι ζωῆς ἀφορ-
μήν· καὶ διὰ τέχνης. καὶ δι' ἄλλης τι-
νὸς περινοουμένης μεθόδου·
καὶ μᾶλλον γὰρ τοῦ ἀδελφοῦ ἐστιν. καὶ καρδία
κατάραν μακροῦσα διὰ τῆς πα-
ραμυθίας. τὴν τῶν ὀπίσω ἀγα-
θῶν ἀφαιρεῖ· κατά γε μὴν κατὰ
τὴν πρακτικὴν φιλοσοφίαν. διὰ
πολλῶν θλίψεων ἔσθ' ὅτε καθαρθεῖ-
σαν τῆς κατὰ σῶμα ἀναλήσεως τῆς
κατάρας τῶν ἔργων τῆς αἰσχύνης·
καὶ πάλιν τοῖς ἀνατέλλοντας
ἐπὶ αὐτῇ δὲ καὶ ἀκάνθων λογισμῶν
περὶ τῆς τῶν σωμάτων γενέσεως.
καὶ ὥσπερ τριβόλοις τοῖς περὶ τῶν
ἀσωμάτων προνοίας καὶ κρίσεως

εὑρίσκει ὁ λογισμοῖς ἔσω καθαί-
ρων τῷ λόγῳ. τὴν φυσικὴν ὡς πορ-
χόρτον ἀρμόζουσαν τονικῶς θεωρίαν·
καὶ οὕτως ὡς ἔτι ἄρτι τοῦ προ-
σώπου τῷ ἐπιστημονικῷ τῆς δια-
νοίας κατὰ τὴν γνῶσιν τρόπῳ.
τὸν ἄφθαρτον τῆς θεολογίας ἄρ-
τον ἐσθίει· τὸν μόνον ὄντως ζωτι-
κόν. καὶ τοὺς ἐσθίοντας αὐτὸν
συντηροῦντα πρὸς ἀφθαρσίαν
τὴν γένεσιν· γῆ τοίνυν ἐστὶν καλῶς
ἐσθιομένη. ἡ διὰ πράξεως τῆς καρ-
δίας κάθαρσις· χόρτος δέ, ἡ κατὰ
τὴν φυσικὴν θεωρίαν ἐπιστήμη τῶν
γεγονότων· ἄρτος δέ, ἡ κατὰ τὴν
θεολογίαν ἀληθὴς μυσταγωγία· :—

÷ πρακτικὴ τῶν αὐτ... θεωρία.

Ἐρώτησις ϛ

Εἰ κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην ὁ γεγεννη-
μένος ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ
ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει
καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν· ὁ δὲ
γεγεννημένος ἐξ ὕδατος καὶ π(νεύματο)ς.
οὗτος ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ γεγέννηται· πῶς
οἱ ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ διὰ τοῦ βαπτίσματος
γεγεννημένοι ἡμεῖς δυνάμεθα
ἁμαρτάνειν; :— Ἀπόκρισις :—

Διττὸς ὁ ἐν ἡμῖν τῆς ἐκ θεοῦ γεννήσεως
ὁ τρόπος· ὁ μὲν πᾶσαν δυνάμει
παροῦσαν τοῖς γεννωμένοις δωρούμενος
τὴν χάριν τῆς υἱοθεσίας· ὁ δὲ κατ'
ἐνέργειαν ὅλην παροῦσαν καὶ τὴν
τοῦ γεννωμένου πᾶσαν πρὸς τὸν
γεννῶντα θεὸν προαίρεσιν γνωμι-
κῶς μεταπλάττουσαν ἐπάγων· ς
ὁ μὲν κατὰ πίστιν μόνην δυνάμει
παροῦσαν τὴν χάριν ἔχων· ὁ δὲ
πρὸς τῇ πίστει καὶ τὴν κατ' ἐπίγνω-
σιν ἐνεργοῦσαν ἐν τῷ ἐπεγνωκότι
τὴν τοῦ γνωσθέντος θεοειδεστάτην ὁμοί-
ωσιν ἐμποιοῦσαν· οἷς μὲν οὖν ὁ πρῶ-
τος τῆς γεννήσεως ἐνθεωρεῖται
τρόπος, διὰ τὸ μήπω τὴν γνώμην
καθαρῶς ἐξηλλάχθαι τῆς σαρ-
κικῆς προσπαθείας, [illegible]θῆναι
δι' ὅλου τῷ πνι κατὰ τὴν τῶν ἡρμο-
σμένων θείων μυστηρίων δι' ἐμπειρί-
ας τὴν μέθεξιν, τὸ πρὸς ἁμαρτίαν
ῥέπειν τοῖς βουλομένοις οὐκ ἀπέκλεισεν·
οὐ γὰρ γεννᾷ γνώμην τὸ πνεῦμα μὴ θέλουσαν·
ἀλλὰ βουλομένην μεταπλάττει πρὸς
θέωσιν· ἧς, ὁ κατ' ἐπίγνωσιν πείρᾳ
μεταλαβών, οὐ δύναται τοῦ κυρίως

σο [illegible]

κατεμήνυσαν ἀπταίστως ὑπὸ τοῦ διαγγελθέν-
τος. πρὸς ἀλήθειαν ἐκεῖνο καὶ ἐκεῖνο
γίνεται προσποιούμενον μετὰ πάθους· ὥσπερ
οὖν ὁ ὀφθαλμὸς αἰσθητῶς τὸν ἥλιον θεασά-
μενος, ὁρᾷ καὶ σελήνην. καὶ πάντας ἄλλους
τοὺς κατ' οὐρανὸν ἀστέρας παραμα-
ρίσαι· οὕτω δὲ κατὰ τὴν γνωμικὴν
τὴν ὁρμὴν προαίρεσιν καὶ τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον. διὰ τῆς γνώσεως πρὸς
οὐρανοὺς δι' ὁρμῆς μεταβαίνει· καὶ διὰ
τῆς κατεργασίας ἀληθοῦς ἐπιγνώ-
σεως ταῖς τοῦ θεοῦ πρὸς μακαρίας
ἀκτῖσιν τὸν νοῦν μεταποιήσεως· ὡς
ἄλλον γίνεσθαι θεὸν ὁμοίως παθόντα
κατὰ τὴν ἕξιν διὰ τῆς χάριτος ὅπερ
οὐ πάρχων ἀλλ' ὑπάρχων κατ' οὐσίαν
ἐστὶν ὁ θεός. τούτων οὐδεὶς ἀναμάρ-
τητος κατὰ τὴν ἕξιν τῆς ἀρετῆς
καὶ τῆς γνώσεως ἢ προαιρέσεως
γίνεται· μὴ δυνάμενος ἀρνήσασθαι
τὸ διὰ τῆς πείρας αὐτοῖς κατεργ-
γασθὲν διαγορευόμενον· καὶ, ὡς ἔχω-
μεν τὸ πνεῦμα τῆς υἱοθεσίας, ὁ περικατη-
γόρημα πρὸς τὴν τοῦ πάραντος
ἐκ δὲ ποιοῦν τοῖς γνωρισμοῖς ὅμοι-
ον ἐστίν. ἀλλ' οὐ παρέχομεν αὐτοῦ τὴν γνώμην

τῆς ἐσομένης αὐτῆς τε καὶ διὰ θεώσεως
καθαράν· καὶ διὰ τοῦτο καὶ μετὰ τὸ γεν-
νηθῆναι δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, θέλοντες
ἁμαρτάνομεν· ἀντὶ δὲ τούτου ὕδατος
λαβὼν καὶ πνεύματος τὴν εὐεργεσίαν δέχεσθαι
γνωστικῶς τὴν γινομένην παροκλά-
ζομεν. ἀρραβῶν, διὰ τῆς πρακτικῆς
τὸ μυστικὸν ὕδωρ ἐσπούδαστο τὴν τῆς
σώματος δὲ ὁσίως κάθαρσιν· καὶ τὸ ζω-
οποιὸν πνεῦμα τὴν ἄτρεπτον ἐν ἡμῖν
τοῦ καλοῦ διὰ τῆς ἐμπειρίας γνώσεως
ἐνήργησε μελέτησιν· μάτην τοιγαροῦν
ἐκκαθαιρομένων τῶν ἁμαρτιῶν ἐπιλαμβα-
νόμενον. τὸ καθαρὸς ἑαυτοὺς ὅλους
κατὰ τὴν γινομένην ἐπιστασίαν ἐχὴν
κουλη θελῶσαι τῷ πνεύματι· :— :——

\+ ἐρώτησις ζ:

\+ Τί ἐστιν· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς
εὐηγγελίσθη· ἵνα κριθῶσι μὲν
κατὰ ἀνθρώπων σαρκί· ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν
πνεύματι· πῶς οἱ νεκροὶ σαρκὶ κρίνονται· —

\+ ἀπόκρισις :—

Ἔθος ἐστὶ τῇ θείᾳ γραφῇ, τοὺς χρόνους
μεταλλάσσειν καὶ τοῖς ἀλλήλοις μεταλ-
λαμβάνειν· καὶ τὸν μέλλοντα, ὡς παρῳ-
χηκότα· καὶ τὸν παρῳχηκότα ὡς μέλλοντα.

καὶ τοῖς ἐν βυθῷ τοῦ ᾅδου τὸν πρὸ αὐτοῦ καὶ
μετ' αὐτὸν χρόνον ἐκφωνεῖν· ὡς
ἔστιν ἰδεῖν ἐν τοῖς αὐτῆς τοῖς γεγραμμέ-
νοις· φασὶν οὖν τινὲς μυθικοῖς λέ-
γειν ἐν τούτῳ τὴν γραφήν, τοῖς πρὸ
τῆς ἐπιδημίας τοῦ Χριστοῦ τελευτήσασιν
ἀνθρώποις· οἷον· τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ·
τοῖς ἐν τῷ χρόνῳ τῆς πυργοποιΐας·
τοῖς ἐν Σοδόμοις· τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ·
τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ διαφόροις
καιροῖς καὶ τρόποις· τὴν πολύτροπον
δίκην καὶ τὰς ζημίας ἐσχηκόσι τὰς
θείας κριμάτων δεξαμένοις· οἵτινες
οὐχ ὑπὲρ ἀγνοίας θεοῦ τοσοῦτον, ὅσον τῆς
πρὸς ἀλλήλους παροινίας τὴν δίκην
ἔτισαν· οἷς εὐηγγελίσθαι λέγει τὸ μέ-
γα τῆς σωτηρίας κήρυγμα· κριθῶσι μὲν
σαρκὶ κατὰ ἀνθρώπους· τουτέστιν ἐκτετικό-
σιν τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐγκλημάτων
τὴν δίκην, διὰ τῆς ἐν σαρκὶ ζωῆς·
ἵνα ζήσωσιν κατὰ θεὸν πνεύματι· τουτέστιν
ψυχῇ δεξάμενοι κατὰ τὸν ᾅδην ὄντες,
τῆς εὐαγγελίας τὸ κήρυγμα· διὰ
τοῦ καὶ νεκροῖς σῶσαι κατελθόν-
τος εἰς ᾅδην προσπελάσαντος· ὑπὲρ
δὲ τοῦ νοηθῆναι τὸν τόπον οὕτως

ἐκρατήσαμεν· ἔστι· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς
εὐηγγελίσθη, κριθῶσιν κατὰ ἄνθρωπον
σαρκί· ἵνα ζήσωσιν κατὰ θεὸν πνεύματι:
Λύ(σις) ἐνταῦθα νεκροὺς λέγει τυχὸν τοὺς νενεκρωμέ-
νους· τοὺς τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ
σώματι περιφέροντας· οἷς εἰκότως
κατ' ἀλήθειαν δι' αὐτῶν τῶν ἔργων
λελάληται τὸ θεῖον εὐαγγέλιον· ἤπερ
τὸ εὐαγγέλιον σαρκικῶς μὲν ἐστὶν ἡ μετ(ὰ)
ζωῆς ἄρνησιν· πνευματικῶς δὲ ὁμολο-
γίαν· τοῖς ἀνθρώποις μὲν κατὰ ἄνθρωπον· μᾶλλον
δὲ τὴν ἀνθρωπίνην ἐν σαρκὶ κατὰ
τὸν αἰῶνα τοῦτον ζωὴν, ἀποθνή-
σκοντας. ζῶντας δὲ κατὰ θεὸν μόνως
τῷ πνεύματι κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον.
καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτόν· τοῖς ζῶντας
μὲν οὐδαμῶς τὴν ἰδίαν ζωήν. ζῶντα
δὲ τὸν Χριστὸν ἐν ἑαυτοῖς κατὰ μόνην
ἔχοντας τὴν ψυχήν· οὕτως οἱ διὰ τὸν
θεὸν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ νεκροὶ σαρκὶ
κρίνονται· θλίψεσι καὶ βασάνοις
πολλαῖς καὶ ἀποχωρίαις ἔχοντες καὶ
διωγμοῖς καὶ μυρίοις πειρασμοῖς ἢ τὰ
μετὰ χαρᾶς ὑπομένοντες: ·· ÷
+ ἐρώτησις η: + Ἐπειδὴ πάλιν
λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης· ὁ θεὸς φῶς ἐστιν· καὶ

πάλιν ἡ μετοχὴ τά· ἐὰν ἐν τῷ φωτὶ περι-
πατῶμεν. ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φω-
τί· πῶς καὶ φῶς ὁ αὐτὸς λέγεται. καὶ
ἐν τῷ φωτὶ εἶναι. ὡς ἄλλος ἐν ἄλλῳ:—

ἀπόκρισις·:—

+ Ὁ κατ' οὐσίαν ἀληθινὸς φῶς ὑπάρχων
θεός· ἐν τοῖς ἐν αὐτῷ δι' ἀρετῶν
[illegible], ἐστὶν ἀληθινὸς φῶς γινο-
μένοις· ὥσπερ οὖν τὸ κατὰ μέθεξιν
φῶς. ὡς οἱ ἅγιοι πάντες διὰ φιλοθεΐαν
ἐν τῷ κατ' οὐσίαν γίνονται φωτί. οὕ-
τω τὸ κατ' οὐσίαν ἐν τῷ κατὰ μέθε-
ξιν φωτὶ διὰ φιλανθρωπίαν γέγονε
φῶς· ἐὰν οὖν ὦμεν κατὰ τὴν ἀρετὴν
καὶ τὴν γνῶσιν ὡς ἐν φωτὶ τῷ θεῷ.
καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ὡς φῶς ὡς ἐν φωτί ἐστιν
ἐν ἡμῖν· ὁ γὰρ φύσει φῶς ὁ θεὸς· ἐν τῷ
μιμουμένῳ γίνεται φωτί. ὡς εἰκόνι ἀρ-
χετύπων· ἢ μᾶλλον φῶς ἐστιν ὁ θεὸς καὶ ὁ
πατὴρ· ἐν φωτὶ δηλαδὴ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγί-
ῳ πνεύματι· οὐ κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο καὶ ἄλλο φῶς
ὑπάρχων. ἀλλὰ κατ' οὐσίαν ἓν καὶ τὸ
αὐτὸ κατὰ τὸν τῆς ὑπάρξεως τρό-
πον τρισσοφαές:—

+ ἐρώτησις θ: τί λέγει πάλιν
ὁ ἅγιος ἰωάννης· ἀδελφοὶ νῦν τέκνα

θῦ ἐσμέν· καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί
ἐσόμεθα· εἰ οὖν οὔπω ἐφανερώθη τί
ἐσόμεθα· πῶς ὁ ἅγιος Παῦλος λέγει·
ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θς διὰ τοῦ πνς·
τὸ γὰρ πνα πάντα ἐρευνᾷ καὶ τὰ βάθη
τοῦ θῦ· πῶς δὲ καὶ τοιαῦτα φιλοσοφεῖ
περὶ τοῦ τί ἐσόμεθα· ἀπόκρισις:-

Ὁ μὲν ἅγιος εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης· τὸν
τρόπον τῆς μελλούσης τῶν γενομέ-
νων ἐνταῦθα τέκνων τοῦ θῦ διὰ τῶν
κατὰ τὴν πίστιν ἀρετῶν θεώσεως
ἀγνοεῖσθαι λέγει· μὴ φανερωθείσης
τῆς αὐθυπάρκτου κατὰ τὸ εἶδος
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ὑποστάσεως·
διὰ πίστεως γὰρ ἐνταῦθα περιπατοῦ-
μεν, ἀλλ' οὐ διὰ εἴδους· ὁ δὲ ἅγιος Παῦλος
τὸν ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν ἀγαθοῖς θεῖον σκο-
πὸν λέγει δι' ἀποκαλύψεως εἰληφέναι·
οὐ μὴν αὐτὸν ἐγνωκέναι τὸν κατὰ τὸν
θεῖον σκοπὸν τῆς ἐκθεώσεως τρό-
πον· διὸ λέγει σαφῶς ἑαυτὸν ἑρμηνεύ-
ων· κατὰ σκοπὸν διώκω πρὸς τὸ βρα-
βεῖον τῆς ἄνω κλήσεως· γνῶναι δηλονότι
θέλων ἐκ τοῦ παθεῖν τὸν τρόπον τῆς
κατ' ἐνέργειαν ἐκπληρώσεως· τοῦ θείου
καὶ αὐτοῦ δι' ἀποκαλύψεως ἐνταῦθα γνωσθέντος

σκοποῦ τῆς ἐκθέσεως τῆς κεκλημένης τῶν ἁγίου
μένων ἀναγνώσεως· ἐπειδήπερ οὖν
οἱ ἀπόστολοι διὰ τῆς δοθείσης ἐναν-
τιοφανεῖς διδασκαλίας ἀλλήλοις
συμφωνοῦντες ὡς ὑφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐ-
τοῦ κινούμενοι πνεύματος· ὁ μὲν γὰρ τοῦ
τρόπου τῆς μελλούσης κατὰ τὴν
χάριν θεώσεως ὁμολογεῖται ἀρχηγοὶ-
αν· ὁ δὲ τοῦ σκοποῦ μεγαλοφυῶς ἐκφη-
γεῖται τὴν εἴδησιν· ὅτι δὲ ταύτης
ἔχεται τῆς γνώμης ὁ μέγας ἀπόστολος·
αὐτὸς ἑαυτοῦ διὰ πάντων τῶν
θείων αὐτοῦ λόγων μάρτυς καθέστη-
κεν· ποτὲ μὲν παύσειν καταργηθή-
σεσθαι φάσκων γνῶσιν καὶ προφητεί-
αν· ποτὲ δὲ οὔπω λογιζόμενος ἑαυ-
τὸν κατειληφέναι· ποτὲ δὲ δι' ἐσόπ-
τρου καὶ αἰνιγμάτων ἐλθεῖν λέγων
τὰ μέλλοντα· καὶ εἶναι καιρὸν ὅτε
τῆς προσώπου πρὸς πρόσωπον
τῶν ἐπαξιουμένων μεγάλης ἐπὶ
γνώσεως ἀπολαύσειν χάριτος· ποτὲ
δὲ ἐκ μέρους γινώσκειν ὁμολογῶν·
καὶ ἐκ μέρους προφητεύειν· ποτὲ δὲ
λοιπὸν αὐτὸν γνώσεσθαι καθὼς καὶ
ἐπεγνώσθη διαρρήδην κηρύττων· ὡς οὕτω

δηλονότι γνοὺς, τὸ γνωσθησόμενον·
καὶ οὕτως τὸ μὲν ὥς φησιν τὸ ὅταν ἔλθῃ τὸ
τέλειον τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται
τοῦ εἰσόπτρου εἰρημένον. τοῦτον εἶναι
μοι φαίνεται. τὸ οὔπω ἐφανερώθη
τί ἐσόμεθα λεχθέντι τῷ θεολόγῳ· :-

+ ἐρώτησις ῑ:

εἰ ὁ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ
ἀγάπῃ. πῶς οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν· ἐὰν οὐκ ἔστιν ὑστέ-
ρημα, δηλονότι τετελείωνται·
πῶς οὖν ὁ φοβούμενος οὐ τετελείωται :- :-

+ ἀπόκρισις·

Ἡ μὲν τῶν θείων γραφῶν εὐταξία·
κατὰ τὸν σοφιστικὸν τοῦ ἀποστόλου θεσμόν. τοὺς
ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ κατὰ τὰς παθῶν πλη-
θύος ἐπὶ τὴν θείαν ἑνότητα κινουμέ-
νους τοῖς μαθητικοῖς διορίζουσα. τοὺς
μὲν ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τὰ πρόσω ἀλλ' ἀπο-
τυγχάνοντας τῆς θείας αὐλῆς τῶν
ἀρετῶν, φοβουμένους ἐκάλεσεν· τοὺς
δὲ κτησαμένους σύμμετρον ἕξιν τῶν
κατὰ τὴν ἀρετὴν λόγων τε καὶ τρόπων.
οἶδεν ὀνομάζειν προκόπτοντας· τοὺς
δὲ κατ' ἄκραν τὴν γνωστικὴν ἤδη ζωὴν ἱδρυμέ-
νους τῆς τῶν ἀρετῶν ἐκφαντικῆς

ἀμαθίας κορυφήν. προσαγορεύεται
ιος· οὕτως οὖν ὁ φοβούμενος τὸν κύριον·
ἀπεστερημένος διόλου τὴν κατὰ τὴν
φθορὰν τῶν παθῶν ἀρχαίαν ἁμαρ-
τροφήν. καὶ πᾶσαν ἑαυτοῦ τὴν διά-
θεσιν διὰ τὸν φόβον ἐκδέδωκε
τοῖς θείοις προστάγμασιν, ὑπέρ τινος
καλοῦ τῶν ἐσομένοις πρέποντων·
καὶ οὕτω τὴν ἐν ἀρεταῖς ἕξιν ἐκτή-
σατο. καὶ τῆς ἐν τοῖς τελείοις λεγομέ-
νης σοφίας γέγονε μέτοχος· οὕτω καὶ
ὁ προκόπτων τῶν ἐπιμεμελημένων αὐ-
τοῦ τοῦ μαθήματος κατ' ὄντινος ἐστερήθη, καὶ
τὴν αὐτὴν οὕτω τοῖς τελείοις ὑπερέ-
χουσαν τῶν θείων ἐκτήσατο γνῶσιν·
Καὶ πάλιν οἱ μὲν τὴν πρακτικὴν ἀνδρι-
κῶς μετιόντες φιλοσοφίαν, φόβου γενό-
μενοι τῶν μελλόντων θείων δικαιωτηρί-
ων, οὕτως τὴν ψυχὴν ἀπολύσαντες· ψο-
φήσασαν ὑμῖν οἱ φοβούμενοι· μηδὲ ἐν
μὲν κατὰ τὸν μακάριον Δαυὶδ ἐστερου-
τες καθάπερ τῶν ὑπὲρ ἀληθείας
ἀγωνιζομένων κατὰ τῆς ἀντικει-
μένης δυνάμεως· ὅμως δ' οὖν ἔτι
λειπόμενοι. τῆς κατανοήσεως τῆς
ὡς ἀκραιφνοῖς τῶν μυστικῶν θεαμάτων

διαβάσεως· οἱ δὲ τῆς θεωρητικῆς κατὰ
μυστικῶς ἄξιοι γένωνται θεολογίας· καὶ πά-
σης φαντασίας ὑλικῆς τὸν νοῦν καθαρὸν
καταστήσαντες· καὶ εἰκόνα τῆς θείας
ὡραιότητος ὅλην ἀναδέχωνται φέρου-
σαν τὴν ἐκμίμησιν. ἔσονται ἡμῖν οἱ ἄλλοι
πάντες· οὐ κατ' αὐτὴν οὖν ἰσορρόπως τοῖς
φοβουμένοις κατὰ τὸν μακάριον Δαβίδ,
ὡς φοβουμένοις· κἂν οὐκ ἔχῃ τὸ πλῆρες
καὶ τέλειον τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν λόγον
ἐν ὧ ὅσον κατὰ τὸ ἴσον τοῖς ἀγαπῶσιν
τὸν κύριον ὁ φοβούμενος· ἕκαστος γὰρ ἐν
τῷ ἰδίῳ τάγματι καὶ τὴν ἀφορισμένην
αὐτῷ μονὴν, ἔχει τὸ τέλειον· καὶ ἄλλος
ἄλλου κατὰ τὸ ποιὸν ἢ ποσὸν τῆς πνευματι-
κῆς ἡλικίας ἐστὶν ὑψηλότερος. ἔστι δὲ
διττὸς ἐστὶν ὁ φόβος· καὶ κατὰ τὸ φοβεῖσθαι
δὲ μᾶλλον τὸν θεῖον αἰώνιον· ὅσπερ καὶ
ψυχὴν ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ· καὶ κατὰ τὸ
ὁ φόβος κυρίου ἁγνὸς διαμένων εἰς αἰῶνα
αἰῶνος· ἢ μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ
πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ· ζητη-
τέον· πῶς ὁ ἔξω βάλλει τὸν φόβον ἡ ἀγάπη,
ἢ περ εἰς αἰῶνα αἰῶνος διαμένει·
πῶς δὲ φοβερὸς ἐστὶ διαμένων ὁ θεὸς
ἀγγέλοις ἀπείροις αἰῶνας ἐπὶ πάντας.

ἄλλο π(ερὶ) φόβου

τοῖς ἑτέροις καὶ κακοῖς αὐτοῦ· κἂν μᾶλλον ἐφάλλει
κακῶς· ἔφημεν δὴ πρὸς ἐστιν ὁ φθόνος, ὁ μὲν
ἀγαθὸς ὁ δὲ οὐ καλός· διττόν· ὁ μὲν ἐστὶ
ἐπιμεμεληθμένος κατ' ἐκκλησίαν χεῖν κολακεί-
ας [illegible] ἐρχόμενος φθόνος. εἰ τι ἀνέχων
τῆς οἰκείας γὰρ ἐλθοῦσα τὴν ἁμαρτίαν
ὡς οὐ καλός, ὃν καλοῦσι διὰ [illegible]
τὴν ἁμαρτίαν δι' αὐτῆς μετανοίας
ἀφανιζόμενος· ὁ δὲ ἀγαθὸς φθόνος.
ὁ διὰ ζῆλον τῆς ἐπὶ [illegible] μιμή-
μενος ἀεὶ τὸν ἄξιον· οὐ καλὸς γὰρ [illegible]
τε· διότι περ ὃν [illegible] ἐμπέφυκε
κεκρύπτοντος τοῦ θεοῦ πρὸς τὴν κτίσιν· ποι-
ούμενος ἔκδηλον αὐτοῦ πᾶσι τὴν
φυσικὴν ἀιδιότητα, τῆς ὑπερ-
αίσιον βασιλείαν τε καὶ δύναμιν ὑπε-
ροχῆς· ὁ τοίνυν μὴ φθονούμενος τὸν
θεὸν ὡς κριτήν· ἀγγελλούμενος αὐτὸν
διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς ἀπο-
ρου δυνάμεως ὑπεροχήν, οὐ κέχρηται δι-
καίως ὑπερβαίνων τέλειος ὑπάρχων
ἐν τῇ ἀγάπῃ, μετὰ δούλοις καὶ τῆς ἀρετῆς
ὁμοιότητος ἀγαπῶν τὸν θεόν·
καὶ οὗτος ἐστὶν ὁ κτησάμενος τὸν διά-
μένοντα φθόνον εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς τὸ παράπαν οὐδέν·

συνάδουσιν οὖν ἀλλήλοις ὅ τε προφήτης
καὶ ὁ ἀγγελικός· ὁ μὲν λέγων μὴ ἐγγίσαι τοῖς
κατὰ τὸν ἅγιον φόβον τὸν κυρίου φοβουμέ-
νοις ὑστέρημα. ὁ δὲ τὸν φοβούμενον ὡς
κριτὴν διὰ τὴν ἐρευνωμένην συνείδη-
σιν. μὴ ἐγγίσαι τέλειον ὄντι ἀγαθῷ· κατὰ
ταύτην τὴν ἐκδοχὴν τυχόν. καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ φοβερὸς εἶναι ὁ θεός·
ὡς ἐλευθερουμένην φόβου ποιῶν τὴν τῶν
ἀγαπώντων αὐτὸν καὶ περὶ αὐτὸν γενη-
σομένων ἀγάπην· φόβου γὰρ καθαρὰν τὴν
κεχωρισμένην ἡ ἀγάπη. ἧς καταφρόνη-
σιν πέφυκεν ὡς τὰ πολλὰ μεταποιεῖσθαι
μὴ οἷον ἁρμοζομένης φόβου. τῆς ἔξωθεν
τῆς τικτομένης φυσικῶς παρρησίας·
τί δὲ βούλεται τὸ περικύκλῳ αὐτοῦ λεγό-
μενον. ἄδολον κατανοήσωμεν· ὁ γὰρ
κυκλούμενος καὶ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
καὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν. ἔχει τοὺς περι-
κυκλοῦντας αὐτόν· οὕτω δὴ τοίνυν καὶ ὁ
κύριος ἔχει τοὺς περικυκλοῦντας. νοήσωμεν
τοὺς μὲν ὄπισθεν, τοὺς δὲ αὐτῶν ἐν τῷ λαῷ
κατὰ τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν ἀναβαίνοντας
ὄπισθεν κυρίου τοῦ θεοῦ πορευθέντας· τοὺς ἐξ ἀρι-
στερῶν δέ. τοὺς τὴν φυσικὴν ἐν πνεύματι θεωρί-
αν μετὰ τῶν κριμάτων κυβερνῶσαν ἀναλή-
τεως κατορθώσαντας· φησὶν γὰρ

τοῦ [illegible] αὐτοῦ· καὶ μᾶλλον ἀσφαλέ-
[illegible] ἔφη· ἐπειδὴ πρόσκειται ὁ φόνος· ὁ μὲν
ἄλογος ὁ δὲ εὔλογος· οἷον· ὁ μὲν ἐστὶ
[illegible] κατὰ [illegible] καὶ δολ[illegible]
[illegible] φόνος· [illegible] ἔχων
τῆς εὐλόγου γὰρ [illegible] τὴν ἁμαρτίαν·
[illegible] εὐλόγου· [illegible]
τὴν ἁμαρτίαν διὰ αὐτῆς μετανοίας
[illegible] ἀφανιζόμενος· ὁ δὲ ἄλογος φόνος·
ὁ διὰ χειρῶν τῆς [illegible] γινό-
μενος [illegible] οὐκ [illegible]
τε· διότι περ [illegible] ἐμπέσθαι
[illegible] τοῦ θεοῦ πρὸς τὴν κτίσιν· ποι-
ούμενος ἔκδηλον αὐτοῦ [illegible] τὴν
[illegible] τῆς ὑπερ-
[illegible] βασιλεύοντες [illegible] ὑπε-
ροχῆς· ὁ τοίνυν [illegible] τὸν
θεῖον κριτὴν· [illegible] αὐτὸν
διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς [illegible]
[illegible] δυνάμενος ὑπεροχήν· οὐκ ἔχει δι-
καίως [illegible] τέλειος ὑπάρχων
ἐν τῇ [illegible]
[illegible] τὸ μὲν
καὶ οὗτος ἐστὶν ὁ κτησάμενος τὸν διὰ
[illegible] φόνον [illegible] αἰῶνος·
καὶ οὐκ [illegible] αὐτῷ ὑπὲρ [illegible] οὐδέν·

συνάδουσιν οὖν ἀλλήλοις ὅ τε προφήτης
καὶ ὁ ἀγγελικός· ὁ μὲν λέγων μὴ εἶναι τοῖς
κατὰ τὸν ἀγρὸν φόβον τὸν κυρίου φοβουμέ-
νοις ἐμβρίμημα· ὁ δὲ τὸν φοβούμενον ὡς
κριτὴν διὰ τὴν ἐμβριμωμένην συνάδει-
σιν· μὴ εἶναι τέλειον ἐν τῇ ἀγάπῃ· κατὰ
ταύτην τὴν ἐκδοχὴν τυχόν. καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ φοβεροὺς εἶναι ὁ θεός·
ὡς ἐκδεχομένην φοβεροῖς τὴν τῶν
ἀγαπώντων αὐτὸν καὶ περὶ αὐτὸν γενη-
σομένων ἀγάπην· φοβοῦνται γὰρ καθ' ἑαυτὴν
κεχωρισμένην ἀγάπην· ὡς καταφρόνη-
σιν πέφυκεν ὡς τὰ πολλὰ ἡ μεγάλη ἀγάπη·
μὴ οἰκονομουμένη φόβῳ. τῆς ἔξω-
θεν τικτομένης φυσικῶς παρρησίας·
τί δὲ βούλεται τὸ περικύκλῳ αὐτοῦ λεγό-
μενον. ἀκριβῶς κατανοήσωμεν· ὁ γὰρ
κυκλούμενος καὶ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
καὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν. ἔχει τοὺς περι-
κυκλοῦντας αὐτόν· ἐπεὶ δὴ τοίνυν καὶ ὁ
κύριος ἔχει τοὺς περικυκλοῦντας· νοήσωμεν
τοὺς μὲν ὄπισθεν· τοὺς δι' αὐτῶν ἐν τῷ λόγῳ
κατὰ τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν ἀναβαίνοντας
ὄπισθεν κυρίου τοῦ θεοῦ πορευθέντας· τοὺς ἐξ ἀρι-
στερῶν δέ· τοὺς τὴν φυσικὴν ἐν πνεύματι θεωρί-
αν μετὰ τῆς τῶν κριμάτων ἀκριβείας ἀναλή-
ψεως κατορθώσαντας· φησὶ γὰρ

περὶ τῆς σοφίας ἐκ τῶν παροιμιῶν ἐκεῖνος.
ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα·
τοῖς ἐκ δεξιῶν δέ, τοῖς καθαρὰν αἰσθητῆς
φαντασίας δεξαμένοις τὴν ἄϋλον γνῶ-
σιν τῶν νοητῶν· ἐν γὰρ τῇ δεξιᾷ αὐτῆς
φησὶν ἔτη ζωῆς· τοῖς δὲ ἐμπόρος· τοῖς
δ' ὑπερ καὶ ἄλλοις ἂν περὶ τὸ θεῖον καὶ ἄλλος
ἐρωτικὴν τῆς κατὰ νοῦν ἐφόδου ζή-
σιν· ἀξίως θεῖ τῆς πρόσωπον πρὸς
πρόσωπον αὐτοῦ μαιώσεως· ἢ δὲ καὶ
ἄλλος ἐστὶν περὶ τούτου μείζων λόγος καὶ
ὑψηλότερος· ἡμῖν καὶ τοῖς καθ' ἡμᾶς θε-
οῖς ἂν δρᾶσιν ἐστὶν λεκτέος· :- ἐρώτησις ια´
+ τίς ἡ ἀρχὴ τῶν μὴ τηρησάντων αὐτὴν
ἀγγέλων. καὶ τί τὸ οἰκητήριον ὃ ἀπέλει-
πον. καὶ τίνες οἱ ἀΐδιοι δεσμοί. καὶ τίς
ὁ ζόφος ὑφ' ὃν τετήρηνται. καὶ τί ἐν τῇ κρί-
σει τῆς μεγάλης ἡμέρας πείσονται :-
Ὁ μὲν ἀκριβὴς περὶ τούτων λόγος, τοῖς ἀπο-
στολικοῖς τὴν διάνοιαν μόνοις ἐστὶ τετηρη-
μένος· τοῖς ἀμέσως παρὰ τοῦ λόγου δι-
δαχθεῖσιν· τήν τε τῶν ὄντων γνῶσιν αὐ-
τοῦ δεῖ· ἐκ τῆς ἐν τοῖς οὖσιν σοφῆς προνοί-
ας τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν διεξαγωγήν·
οἱ ἀμυηθέντες ἑαυτῶν καὶ τοῦ λόγου κατὰ νοῦν
ἀφθεῖσιν καθολικὸν διατάξομαι ὅσον δέον

ἧς ἐμὲ φθάσας τὸν καιρόν. καὶ ὥσπερ εἶχον
τα τῆς τοῦ λόγου πρὸς ἡμᾶς κωλύματα
διαβάσεως. ἀρχὴ τῶν μυστηρίων αὐτῶν α θεωρία α'
αὐτὴν ἀρχαίων ἐστίν. ὁ λόγος τυχὸν καθὼν
ἐκτίσθησαν. ἢ ἢ δοθεῖσα πρὸς ἐκ θεοῦ β θεωρία β'
σιν αὐτοῖς κατὰ χάριν φυσικὴ δυνάμεις.
ἢ πάλιν. ἢ κατ' αὐτὴν ἀξίαν τῆς χάριτος γ θεωρία γ'
τάξις τῆς διαβάσεως. τὸ δὲ οἰκητήριον
ἐστίν. ἢ ὁ οἶκος. ἢ ἢ κατὰ τὴν ἕξιν τῶν δ διάφοροι θεωρίαι
ἐνεργούμενοι ἀγαθῶν σοφία. ἣν οἰκεῖν τοῦ οἰκητηρίου
ἐδημιουργήθησαν. οἱ δὲ γὰρ καὶ σοφίας
οἶκον ὀνομάζει ὁ λόγος. ἢ ἢ φρουρητική
τῶν δοθέντων αὐτοῖς φυσικῶν τε καὶ ἐπικτή-
των ἀγαθῶν ἐπισκοπὴ τῆς ἀχράντου θεό-
τητος. ἣν ἀπαστράπτουσαν τηρεῖν ἠγάπησαν.
ἄγγελοι δὲ διαμένουσιν. ἢ κατὰ γνώμην αὐ- ε ... θεωρία
τῶν παντελῶς ἀδιακινήτως περὶ τὸ καλὸν
ἀκινησία. καθ' ἣν οὐδαμῶς οὐδέποτε θεί-
ας ἀμέθεκτοι ἀπομένουσιν. ἢ πάλιν. ἢ διὰ
τὴν ἡμῶν σωτηρίαν τῆς καθ' ἡμᾶς ἡγεμο-
νίας αὐτοῖς ἐγχειρισθεῖσα κατὰ πρόνοιαν θεοῦ
δύναμις μὴ συγχωροῦσα πονηρὰ ... τῆς
αὐτῶν πονηρίας τὰ καθ' ἡμῶν μηχανή-
ματα. ζόφος δέ ἐστιν. ἢ πάντως ἐξ ὅλου ὁ ζ θεωρία τοῦ ζόφου
κλῆρος τῆς θείας ἀμοιρία χάριτος. καθ' ἣν
διόλου γυμνωθέντες ἀποστερηθέντες τῆς μακαρίας

καὶ παρεμφαίνεις τοῦ ἀκηράτου φωτὸς
ἐστερημέναι διαθέσεως· περὶ τὸ μὲν ὄν, πᾶσαν
τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς κατὰ φύσιν νοερὰν
δύναμιν ἀναλώσαντες· τίς δὲ ἔσονται
κατὰ τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως.
μόνος οἶδεν ὁ δίκαιος κριτής· ὁ κατ' ἀξί-
αν ἑκάστῳ δικαίαν ἀφορίζων τὴν ἀμοι-
βήν· καὶ τοῦ μέτρου τῆς κακίας ἴσον
παρέχων τὸ ἄλγος διὰ μέσον τῆς
κρίσεως· καὶ πρόσφορον τὴν εὐδαιμο-
σύνην ἀπονεμητὴς τοῖς τὴν φύσιν σώφροσιν.
μετὰ δικαιοσύνης τοῖς ἀληθινοῖς αὐτοῦ δόγμα-
σιν· :— ἐρώτησις ιη΄ :—

\+ Τίς ὁ ἀπὸ τῆς σαρκὸς
ἐσπιλωμένος χιτών· : ἀπόκρισις :—

Ὁ πολλοῖς ἀμπλακήμασιν· τῶν ἐκ τῆς
σαρκὸς παθημάτων κεκηλιδωμένος
νοῦς. χιτὼν ἐστὶν ἐσπιλωμένος· ὡς ἐκτί-
μος γὰρ ἐν ἐνδύματι τῆς κατὰ τὸν νοῦν
ἀναστροφῆς ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων διαφαί-
νεσθαι πέφυκεν· ἤτε δίκαιος, ἤτε ἄδικος·
ὁ μὲν χιτῶνα καθαρὸν ἔχων τὸν ἐνάρε-
τον βίον. ὁ δὲ πονηροῖς ἐσπιλωμένην
[illegible] ἔργοις τὴν ζωὴν κεκτημένος· ἢ μᾶλλον
ἐσπιλωμένος ὑπὸ τῆς σαρκὸς ἐστὶ χιτών.
ἢ κατὰ σύνθεσιν μορφοῦσα διὰ τῆς

μεμνημένοι τῶν ἐκ τῆς σαρκὸς πονηρῶν κι-
νημάτων τε καὶ ἐνεργημάτων τὴν ψυχὴν
ἐξ ἰοῦ καὶ διαθέσεως· ἣν ὁρῶσα διαπαντὸς
καθαρώτερον χιτῶνα αἰτεῖ περὶ ἑαυτήν.
δικαιοδίας πληροῦται παλαιῶν· ὥσπερ γὰρ
ἀπὸ τοῦ πόνου διὰ τῶν ἀρετῶν ἀλλήλαις
κατὰ λόγον συνυφαινομένων ἀφθαρ-
σίας γίνεται τῇ ψυχῇ χιτών· ὃν ἐνδυσα-
μένη γίνεται καλὴ καὶ ἔνδοξος. οὕτως
καὶ ἀπὸ τῆς σαρκὸς τῶν παθῶν ἀλλή-
λοις κατὰ τὴν ἀλογίαν συνυφαινομέ-
νων γίνεταί τις χιτὼν ἀκάθαρτος καὶ
ἀπηλλοτριωμένος, ἐξ ἑαυτοῦ δὲ χαρακτη-
ρίζων τὴν ψυχήν· μορφὴν ἄλλην αὐτῇ
καὶ εἰκόνα παρὰ τὴν θείαν ἐντιθέμενος:—

+ ἐρώτησις ιγʹ;

+ τί ἐστιν τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως
κόσμου τοῖς ποιήμασιν νοούμενα καθο-
ρᾶται· ἥ τε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειό-
της· τίνα τὰ ἀόρατα τοῦ θεοῦ· καὶ τίς ἡ ἀΐδιος
αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης· ἀπόκρισις:
Ὅτι τῶν ὄντων λόγοι προκαταρτισθέντες τῶν
αἰώνων ἐν τῷ θεῷ καθὼς οἶδεν αὐτὸς ἀό-
ρατοι ὄντες· οὓς καὶ ἀγαθὰ θελήματα καλεῖν
τοῖς θείοις ἔθος ἐστὶν ἀρ[illegible]ν, ἀπὸ τῶν
ποιημάτων νοούμενοι καθορῶνται· πάντα

γὰρ τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ κατὰ φύσιν μετὰ
δεούσης ἐπιστήμης γνωστικῶς καθ' ὃ ὑφίσταται
θεωρούμενα. τοὺς καθ' οὓς γεγένηνται
λόγους κρυφίως ἡμῖν ἀπαγγέλλουσιν· καὶ
τὸν ἐφ' ἑκάστῳ ποιήματι θεῖον σκοπὸν
ἑαυτοῖς συνεκφαίνουσιν· καθὸ καὶ οἱ οὐ-
ρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ· καὶ τὸ
στερέωμα τὴν τῶν χειρῶν ἀναγγέλλει
ποίησιν· ἀΐδιος δὲ δύναμίς ἐστιν
καὶ θειότης· ἡ συνεκτικὴ τῶν ὄντων
πρόνοια· καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ἐκ θεοῦ
τῶν προνοουμένων ἐνέργεια·
ἢ τάχα τὰ ἀόρατα τοῦ θεοῦ φησίν. οὐκ ἄλλο τι
παρὰ τὴν ἀΐδιον αὐτοῦ δύναμιν
καὶ θειότητα· ἔχουσα διαπρυσίους
κήρυκας, τὰ τῶν γεγονότων ὑπερφυ-
ῆς μεγαλοπρεπείας· ὡς γὰρ ἐκ τῶν
ὄντων τὸν κύριον ὄντα τὸν θεόν· ὅτι ἐστὶν
πιστεύομεν. οὕτως ἐκ τῆς τῶν ὄντων
οὐσιώδους κατ' εἶδος διαφορᾶς· τὴν
καθ' ὑπόστασιν ἔμφυτον αὐτοῦ σοφίαν ὑφε-
στῶσαν. καὶ τῶν ὄντων συνεκτικὴν
διδασκόμεθα· καὶ πάλιν ἐκ τῆς
οὐσιώδους κατ' εἶδος τῶν ὄντων
κινήσεως, τὴν καθ' ὑπόστασιν ἔμφυτον
αὐτοῦ ζωὴν ὑφεστῶσαν. καὶ τῶν ὄντων

σημαντικώτερόν τι κἀκεῖνο μανθάνομεν· ἐκ
τῆς κατὰ τὴν κτίσιν σοφῆς θεω-
ρίας· τὸν περὶ τῆς ἁγίας τριάδος.
πατρὸς λέγω καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος λόγον
μανθάνοντες· θεοῦ γὰρ ἀϊδίου ἐστὶν
ὡς ὁμοούσιος δύναμις ὁ λόγος· καὶ
θεότητος ἀϊδίου· τὸ ὁμοούσιον ἅγιον
πνεῦμα· κατάκριτοι τοιγαροῦν, οἱ μὴ
συνδιδαχθέντες ἐκ τῆς τῶν ὄντων
θεωρίας τῇ αἰτίᾳ τῶν ὄντων καὶ
τὴν κατὰ φύσιν τῆς αἰτίας ἀϊδίαν· τὴν
δύναμιν λέγω καὶ τὴν θεότητα· κοὐ
τοίνυν ἡ κτίσις διὰ τῶν ἐν αὐτῇ ποιημά-
των· καὶ οἷον ἀπαγγέλματα τοῖς νοεροῖς
δυναμένοις ἀκούειν τὴν ἀϊδίαν αἰτίαν
τριαδικῶς ὑμνουμένην· λέγω δὲ τὸν θεὸν
καὶ πατέρα· καὶ τὴν ἄφραστον αὐτοῦ
δύναμιν καὶ τὴν θεότητα· ἤγουν τὸν
μονογενῆ λόγον. καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον· τὰ
γάρ φησιν τὰ ἀόρατα τοῦ θεοῦ· τὰ ἀπὸ
τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου νοούμενα καθο-
ρᾶται·:– ἐρώτησις ιδ΄.
+ τί ἐστιν καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευ-
σαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα· τί ἐστιν
σέβας, καὶ τί ἐστιν λατρεία· ἀπόκρισις:–
σέβας ἐστὶν ἡ μετ' ἐννοίας θεοῦ προσκύνησις

τοῦ θεοῦ λατρεύειν· ἢ διὰ τῶν ἔργων θερα
πεύειν· τοῦτο δὲ τὸ σέβεσθαι, ἤγουν τὴν πίστιν.
ἐπεὶ τὴν κτίσιν μετασχηματίσαντες οἱ ἀνόητοι παρὰ
τὸν κτίσαντα προσεκύνουν σεβόμενοι τοῖς δαι
μονίοις· καὶ ἐλάτρευον· τὴν διὰ τῶν πονη
ρῶν ἔργων αὐτοῖς θεραπείαν προσάγοντες.
ἡμεῖς δὲ τὸν θεὸν σέβομεν τῇ δι' αὐτῆς εἰς αὐτὸν
πίστεως· δουλεύομεν καὶ λατρείαν αὐ
τῷ προσάγομεν καθαράν· τὴν διὰ τῶν ἔρ
γων τελειουμένην πολιτείαν·:—

Ἐρώτησις: ιθ΄:

Τί ἐστιν· τὸ γὰρ ἄφθαρτόν σου πνεῦμά ἐστιν
ἐν πᾶσιν· διὸ τοὺς παραπίπτοντας κατὰ
μικρὸν ἐλέγχεις· εἰ περὶ τοῦ θείου
πνεύματος λέγει, πῶς εἰς ἀσύνετον καρδίαν
σοφία οὐκ εἰσελεύσεται· οὐδὲ κατοική
σει ἐν σώματι κατάχρεῳ ἁμαρτίας· ἐση
μειωσάμην δὲ τοῦτο, διὰ τὸ ἁπλῶς εἰπεῖν
ἐν πᾶσιν·:—

Ἀπόκρισις·:—

Τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον, οὐδενὸς ἀποδημεῖ τῶν ὄντων·
καὶ μάλιστα τῶν λόγου καὶ θειότητος μετει
ληφότων· συνεκτικὸν γὰρ ὑπάρχει
τῆς ἑκάστου γενέσεως· ὅτι θεῖον τὸ πνεῦμα.
καὶ δύναμιν προνοητικὴν διασώζουσαν
τῶν χωροῦν· καὶ τὴν ἑκάστου κατάστα
σιν ῥυθμίζον ἀκίνητον· καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς

[illegible]

σιν αἴσθησιν τῶν πλημμελῶς ὥσπερ ἂν
τὸν θεσμὸν τῆς φύσεως παρηγμένων
ἀφ' ὧν τὸν αἰσθανόμενον· καὶ τὴν προ
αίρεσιν εὔεκτον ἔχοντα πρὸς ὑπο
δοχὴν τῶν ἐκ φύσεως ὀρθῶν λογισμῶν·
ἀμέτοχοι τοῖς πολλοῖς εὑρίσκομεν καὶ τῶν
ἄλλων βαρβάρων καὶ νομάδων ἀνθρώπων
κατὰ πολλὴν ἀθείας μεταποιουμένοις· ὡς
τοῖς ἂν ἐκεῖθεν κρατήσαντας ἐν αὐ
τοῖς θηριώδεσι ἀθεοῦντας μόνοις· οὕ
τω μὲν οὖν ἐν πᾶσιν ἁπλῶς ἐστιν τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον· β´ προσδιωρισμένως δὲ καὶ
κατ' ἀλλήλων ἐπίνοιαν ἐστιν ἐν πᾶσι τοῖς
κατάρχομεν, ὡς νομοθετικὸν καὶ
προφορητικὸν μελλόντων μυστηρίων·
ἐν τούτοις οὖν αὐτοῖς, αἴσθησιν μὲν τῆς
τῶν ἐν τῷ λόγῳ παρακαλέσεως· ἐπιστή
μην δὲ, τῆς προφορηθείσης κατὰ
χριστοῦ τελειότητος· ὅθεν κἀκ τούτων
πολλοῖς εὑρίσκομεν· τὴν μὲν παλαιὰν
καὶ ἐν σκιᾷ κειμένην καταλιμπά
νοντας λατρείαν· πρὸς δὲ τὴν νέ
αν καὶ μυστικὴν προθύμως μεταλαμβανο
μένοις· ἔστιν δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις
τρόποις, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς τὸ θεῖον
καὶ θεοποιὸν ὄντως τὸ ὄνομα τοῦ χριστοῦ

β´ ... ὄνομα ...
τικῶς προσαγορ...
κ...
...κατὰ νό...

β´ ... καὶ ...
... τοῖς χε...
... ἀρχὴν ...
... ποιεῖ...

κεχρωσαμένοις διὰ τῆς πίστεως· οὐ
μόνον φρουρητικὸν καὶ προνοητικὸν τοῦ
λόγου τοῦ κατὰ φύσιν ἀνακινητικὸν
καὶ ὡς δεικτικὸν τῆς τῶν ἐντολῶν
παραμάσεως καὶ φυλακῆς, καὶ τῆς
κατὰ Χριστὸν ἐξαγγελτικὸν προφορβάσ-
ως· ἀλλὰ καὶ ὡς δημιουργικὸν τῆς
κατὰ χάριν διὰ τῆς πίστεως δοθεί-
σης υἱοθεσίας· ὡς γὰρ σοφίας ποιη-
τικὸν· ἐν μόνοις ἐκείνοις γίνεται
τοῖς καὶ τεχνῶν καὶ σῶμα καθαρ-
θεῖσιν· διὰ τῆς τῶν ἐντολῶν ἀκριβοῦς
συνασκήσεως· ὡς οἰκείοις προσο-
μιλοῦν διὰ τῆς ἁπλῆς καὶ αὐτουργμάσεως·
καὶ τὸν νοῦν αὐτῶν ταῖς ἀχράντοις
τῶν ἀρρήτων νοήσεσιν πρὸς ἐκθέ-
ωσιν ἐντυποῦν· ἐστὶν οὖν ἐν πᾶσι μ
μὲν ἁπλῶς, καθὸ πᾶν τὸ ὂν ἐστὶν συνε-
κτικὸν· καὶ προνοητικὸν· καὶ τῶν φυσι-
κῶν σπερμάτων ἀνακινητικόν·
προσδιωρισμένως δέ· καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ἐμφρόνως καθότι τῆς τῶν ἐντολῶν ἐστιν
ὑποδεικτικὸν παραμάσεως· καὶ τῆς
κατὰ Χριστὸν προφοραθήσεως εὐαγγελίας
φωτιστικόν· ἐν δὲ πᾶσι τοῖς κατὰ
Χριστὸν πρὸς τοῖς εἰρημένοις· ὡς υἱοθετικόν·

ὡς δὲ σοφίας ποιητικόν. ἐν οὐδενὶ τῶν
εἰρημένων ἐστὶν ἁπλῶς, πλὴν τῶν συνι-
έντων καὶ ἑαυτοῖς δι' αὐτῆς ἐνθέου πολι-
τείας ἀξίους ποιησαμένων, τῆς αὐτοῦ
θεοπτικῆς ἐνοικήσεως· πᾶς γὰρ μὴ ποι-
ῶν τὰ θεῖα θελήματα κἂν ὁποῖος ἐστιν. ἀ-
σύνετον ἔχει τὴν καρδίαν· ὡς πονηρῶν
λογισμῶν ἐργαστήριον· καὶ τὸ σῶμα κατά-
χρεων ἁμαρτίαις. ὡς δι' ἀπάντων τοὺς μολυ-
σμοὺς ἐνδεχόμενον: → ἐρώτησις ις':
+ τίς ὁ χωνευτὸς μόσχος· καὶ διατί μόσχον
ἑνικῶς λέγει· τὸ δὲ οὗτοι οἱ θεοί σου ἰσραὴλ
πληθυντικῶς· καὶ τί τὸ λεπτυνθῆναι καὶ
διασπαρῆναι ὑπὸ τὸ ὕδωρ· καὶ τίνα τὰ
ἐνώτια καὶ τὰ ἐξῆς κόσμια: → ἀπόκρισις: →
Ὁ κατὰ τὸν ἰσραὴλ ὡς ἐξ αἰγύπτου τῆς ἁ-
μαρτίας ἐξερχόμενος νοῦς· καὶ συνεξιοῦ-
σαν ἔχων ἑαυτῷ τῆς καθ' ἁμαρτίαν παλα-
μνῆς καθάπερ ἐκτύπωμα κακίας
ἐν τῇ διανοίᾳ τὴν φαντασίαν· ἐπειδὰν
μικρὸν ἀμβλύσας ἀπολειφθῇ τῆς λογι-
κῆς διακρίσεως, ὥσπερ ποτὲ τοῦ μωϋσέως
ὁ ἰσραήλ, τὴν ἄλογον καθάπερ
μόσχον καὶ πάντων μητέρα τῶν παθῶν
ἕξιν ἐφίστησιν· ὡς μὲν ἔνοπτον· τοῖς λό-
γοις οἷς ἐληφθεὶ ἐν φυσικοῖς περὶ θεολογίας,

κεκληρωσαμένοις διὰ τῆς παιδείας. οὐ
μόνον φρουρητικὸν καὶ προνοητικὸν
λόγου τοῦ κατὰ φύσιν ἀνακινητικὸν
καὶ ὡς δεικτικὸν τῆς τῶν ἐν πόλων
παρασκευάσεως καὶ φυλακῆς, καὶ τῆς
κατὰ χριστὸν ἐξαγγελτικὸν προφορθεί-
σης. ἀλλὰ καὶ ὡς δημιουργικὸν τῆς
κατὰ χάριν διὰ τῆς παιδείας δοθεί-
σης θεοσοφίας· ὡς γὰρ σοφίας ποιη-
τικόν. ἐν μὲν μόνοις ἐκείνοις γίνεται
τοῖς καὶ τέχνην καὶ σῶμα καθαρ-
θεῖσιν διὰ τῆς τῶν ἐν πόλων ἀκριβοῦς
συνασκήσεως. ὡς οἰκείοις προσο-
μιλοῦν διὰ τῆς ἁπλῆς καὶ ἀϋλουργήσεως.
καὶ τὸν νοῦν αὐτῶν τοῖς ἀχράντοις
τῶν ἀρρήτων νοήσεων προσεκθέ-
σιν ἐν τούτοις· ἔστιν οὖν ἐν πᾶσι
μὲν ὁ λόγος. καθὸ πάντων ἐστὶ συνε-
κτικὸν καὶ προνοητικὸν καὶ τῶν φυσι-
κῶν σπερμάτων ἀνακινητικόν·
προσδιωρισμένως δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ἐννόμως καθότι τῆς τῶν ἐν πόλων ἐστὶν
ὑποδεικτικὸν παρασκευάσεως· καὶ τῆς
κατὰ χριστὸν προφορθείσης εὐαγγελίας
φωτιστικόν· ἐν δὲ πᾶσι τοῖς κατὰ
χριστὸν πρὸς τοῖς εἰρημένοις. ὡς θεοθετικόν·

ὡς δὲ σοφίας ποιητικόν. ἐν οὐδενὶ τῶν
εἰρημένων ἐστὶν ἁπλῶς, πλὴν τῶν συμ-
βάντων καὶ ἑαυτοῖς δι' αὐτῆς ἐλθοῦσι πολι-
τείας ἀξίοις ποιησαμένων, τῆς αὐτοῦ
θεοπτικῆς ἐνοικήσεως· πᾶς γὰρ μὴ ποι-
ῶν τὰ αὐτοῦ θελήματα κἂν ὁποῖος ἐστιν, ἀ-
σύνετον ἔχει τὴν καρδίαν· ὡς πονηρῶν
λογισμῶν ἐργαστήριον· καὶ τὸ σῶμα κατά-
χρεων ἁμαρτίαις, ὡς διὰ παντὸς μολυ-
σμοῖς ἐνεχόμενον· :— ἐρώτησις ις:
+ τίς ὁ χωνευτὸς μόσχος· καὶ διατί μόσχον
ἑνικὸς λέγει· τὸ δὲ οὗτοι οἱ θεοί σου ἰσλ
πληθυντικῶς· καὶ τί τὸ λεπτυνθῆναι καὶ
διασπαρῆναι ὑπὸ τὸ ὕδωρ· καὶ τίνα τὰ
ἐνώτια καὶ τὰ ἑξῆς κόσμια :— ἀπόκρισις :—
Ὁ κατὰ τὸν ἰσραὴλ ὡς ἐξ αἰγύπτου τῆς ἁ-
μαρτίας ἐξερχόμενος νοῦς· καὶ συνεξιοῦ-
σαν ἔχων ἑαυτῷ τὴν καθ' ἁμαρτίαν πολ-
μνήμην καθάπερ ἐκτύπωμα κακίας
ἐν τῇ διανοίᾳ τὴν φαντασίαν· ἐπειδὰν
μικρὸν ἀμελήσας ἀπολειφθῇ τῆς λογι-
κῆς διακριβώσεως, ὥσπερ πάλαι τοῦ μωϋσέως
ὁ ἰσραήλ, τὴν ἄλογον καθάπερ
μόσχον καὶ πάντων ἡμετέρων τῶν παθῶν
ἕξιν ἐφίστησιν· ὡς μὲν ἐναντία· τοῖς λό-
γοις οἷς ἔχει ληφθεὶς ἐμφυσικοῖς περὶ θεολογίας·

[illegible]

ἐκ τῆς τῶν ὄντων εὐγενείας κατανοή-
σεως· ὡς δὲ περὶ τραχηλίοις κόσμοις,
τὰς ἐκ τῆς φυσικῆς θεωρίας ἐγγινομέ-
νας αὐτῇ θεοπρεπεῖς περὶ τῶν ὄντων
δόξας· ὡς δὲ ψέλλια χειρῶν, τὰς κατὰ
τὴν πρακτικὴν τῶν ἀρετῶν φυσι-
κὰς ἐνεργείας. χωρὶς μὲν ὡς ἐγκαύμα-
τι διαπυρώσασα τῆς τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς
ἐπιθυμίας ἐμπαθοῦς διαθέσεως· καὶ
κατὰ τὴν προαποκειμένην τῇ δια-
νοίᾳ τοῦ κακοῦ φαντασίαν τε καὶ μορφήν.
δι' ἐνεργείας αὐτῆς τὴν ἁμαρτίαν
ἀποτελῶν· τὴν ἀποσκευὴν καὶ ὡς
διασκεδάζουσαν ἑαυτῆς τὸν αὐτὴν δια-
πραττόμενον νοῦν. καὶ τῆς περὶ τὴν
ἀλήθειαν ἐπὶ τῆς ταυτότητος, αὐτὴν
διατηροῦσαν· καὶ περὶ πολλὰς καὶ ἀ-
περάντους διαχέουσαν τῶν οὐκ ὄντων φαν-
τασίας τε καὶ δόξας· κἂν μεταίνει καὶ πέ-
ρα ὑπὸ τὸ ὕδωρ καὶ τοῦ θεοῦ λόγου πα-
ρουσίαν τῇ μεγαλειότητι τῆς θεωρίας
τὸ πρὸς αἴσθησιν κατ' ἐπιφάνειαν
ἐν τοῖς πάθεσι πάχος τῆς διανοίας
μεταίνουσαν· καὶ τὴν ἔξω σαρκὸς τῶν
φυσικῶν διαφορὰν γενομένην κατὰ
τὸ πάθος μεταβολήν τε καὶ σύγχυσιν.

εὐκρινῶς διαστέλλουσαι· καὶ πρὸς
τὴν οἰκείαν πάλιν ἀρχὴν τῆς γνώ
σεως ἐπανάγουσαι· τοῦτο γὰρ τὸ ὑπὸ
τὸ ὕδωρ σφαῖραν μοι νενόηται· πᾶ
σαν μὲν οὖν τὴν τῶν γ΄ φορουμένων·
κατὰ τὸν τόπον ἐν τούτοις συντεμών.
παρέθετο τὴν θεωρίαν ὁ λόγος· ἵνα
δὲ σαφέστερον γένηται τὸ χωρίον· ὁριστι
κῶς ἕκαστον ἰδίᾳ καὶ θεωρήσωμεν·
μόσχος οὖν ἐστι χωνευτός· ἢ τῶν κατὰ
φύσιν δεινῶν ἀμειβῶν ἐστι ἀμνήμονας φύρσεως καὶ
σύγχυσις· ἢ μᾶλλον σύνοδος ἐμπαθὴς
καὶ ἀλόγιστος· καὶ τῆς ἀλογίστου τῶν παρὰ
φύσιν παθῶν ἐνεργείας ἀποτελεστική·
ἔστι δὲ μόσχος, ὅ τι μία κακίας ἕξις. ἔστι
πολλὰ κακίας εἴδη διασκεδαζόμενα·
μόσχος δὲ διὰ τὸ καρτερικὸν καὶ φιλόπο
νον καὶ γεωργικὸν· καὶ οἷον ἀναδοτικὸν·
καὶ ἐπινοητικὸν ὡς ἐν μηρυκισμῷ· τῆς
περὶ τὰ πάθη κακῆς διαθέσεως· χω
νευτὸς δὲ, ὅτι κατ' εἶδος τῆς προϋπο
κειμένης τῇ διανοίᾳ κακῆς φαντα
σίας· ἢ τῶν παθῶν ἕξις ἀποτυποῦται
καὶ ἐνεργεῖται· τὸ δὲ οὗτοι οἱ θεοί σου Ἰσραὴλ
πληθυντικῶς εἰρημένον· ἐπειδὴ σκε
δαστὸν φύσει τὸ κακὸν ὑπάρχει καὶ ἄστατον

καὶ πολύμορφον καὶ διαιρετικόν· ἡ γὰρ
φύσις τὸ καλὸν ἐστὶν ἑνοποιητικὸν τῶν
διῃρημένων καὶ συνεκτικόν. τὸ κακὸν
δηλονότι τῶν ἡνωμένων ἐστὶ διαιρε-
τικόν τε καὶ φθαρτικόν. ἐν ᾧ φασὶ δέ,
οἱ περὶ θεολογίας τῶν, ὡς φασι, καὶ συνυ-
παρχόντων. ἐκ τῆς τῶν ὄντων εὐσε-
κοῖς κατανοήσεως λόγοι· οἱ δὲ περὶ
τὸν τράχηλον κόσμοι εἰσίν. τὰ κατὰ
τὴν φυσικὴν θεωρίαν ὀρθὰ περὶ τῶν
ὄντων δόγματα· τὰ δὲ ψέλλια, ἡ κατὰ
τὴν πρᾶξιν ἐστὶν ἐνέργεια τῶν ἀρετῶν·
Ἢ πάλιν ἐν ᾧ φασι αὐτήν. ὁ ἔμφυτος λόγος· λόγου
γὰρ τὸ εἶδος σύμβολον· περὶ τράχηλος δὲ
κόσμος ἐστίν. τὸ θυμικὸν ἀναστήματος γὰρ
καὶ τυραννίδος τύπος ὁ τράχηλος· ψέλλια
δὲ χειρῶν, ἡ ἐπιθυμία· δι' αὐτῆς καθ' ὁρμὴν
γινομένη πράξεως· ἅπερ πάντα κατὰ
τὴν περὶ ἑκάστου ἀποθέσαν ἔννοιαν, ῥί-
πτων ὁ νοῦς ἐστὶ τὸ πῦρ τῶν παθῶν. ἔστω τε
μετὰ τὴν ἄλογον καὶ ἀνόητον τῆς ἀνοίας ἕξιν·
τὴν πάντων μερῶν τῶν κακιῶν· λεπτύνεται
δὲ αὐτὴν ὁ πηλὸς καὶ τὸ τοῦ πάθους κατὰ
τὴν ἐπιφάνειαν πρὸς αἴσθησιν πάχος
τῇ διανοίᾳ διασκοπήσας ὁ νοῦς, τῶν ποι-
ούντων τοῦ πάθους τὴν σύνθεσιν. πρὸς τὴν

ὅτι μέγαν ἀρχὴν ἕκαστον διελὼν ἀναγάγῃ.
καὶ οὕτως ἀγάγῃ ὑπὸ τὸ ὕδωρ. μάλιστα δὲ
τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας. ἀφορμὴν τὰ διευ-
κρινηθέντα. καὶ τῆς πρὸς ἄλληλα κα-
κῆς ἀπαλλαγέντα συμπλοκῆς καὶ συνθέ-
σεως. οἷον δὲ λέγω. πᾶν πάθος
κατὰ συμπλοκὴν πάντως αἰσθητοῦ
τινος. καὶ αἰσθήσεως. καὶ φυσικῆς
δυνάμεως, θυμοῦ λέγω τυχὸν καὶ ἐπι-
θυμίας. καὶ λόγου παρατραπέντος τοῦ
κατὰ φύσιν συνίσταται. ἐὰν οὖν τὸ
πρὸς ἄλληλα κατὰ σύνθεσιν τέλος. τοῦ
τε αἰσθητοῦ καὶ τῆς αἰσθήσεως καὶ τῆς
ἐν αὐτῇ φυσικῆς δυνάμεως θεωρήσας
ὁ νοῦς, δυνηθῇ πρὸς τὸν οἰκεῖον φύσει λό-
γον τούτων ἕκαστον διακρίνας ἐπαναγα-
γεῖν. καὶ θεωρῆσαι καθ' ἑαυτὸν τὸ αἰσθη-
τὸν ἄνευ τῆς πρὸς αὐτὸ τῆς αἰσθήσεως
σχέσεως. καὶ τὴν αἴσθησιν δίχα τῆς
τοῦ αἰσθητοῦ πρὸς αὐτὴν οἰκειότητος.
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν [illegible] ἢ καὶ ἄλλην
τινὰ τῶν κατὰ φύσιν δυνάμεων χω-
ρὶς τῆς ἐμπαθοῦς ἐπαισθήσεως καὶ αἰ-
σθητοῦ διαθέσεως. ὡς καὶ τοῦ πάθους
ποιὰν παρασκευάζει τὴν θεωρίαν γίνε-
σθαι κίνησις. ἐλέγετο ἐν ὑπομνήμασι τοῦ μεγάλου

τουτέστιν, τοῦ οἱουδήποτε σημαίνον-
τος πάθους τὴν σῆψιν· ὅτι τὸ
ὕδωρ τῆς γῆς ὅσος ἔστρεψεν, ἀφα-
ρίσας πορφύρας καὶ αὐτὴν τῶν πα-
θῶν τὴν ἄλλην φαντασίαν· διὰ τὴν
πρὸς ἑαυτὰ τῶν ἀποτελούντων ἀν-
τὸ κατὰ φύσιν πραγμάτων ἀκα-
καταστάσεως· γένοιτο δὲ καὶ ἡ-
μᾶς τὸν χοῦν ἐν αὐτὸν μόσχον μεταβαλόν-
τας τῆς ψυχῆς ἀφανίσαι μορμώ-
ρους, ἀκίνδυνον τὴν θάλασσαν σκό-
μαι, μηδὲ καθαίρεσθαι τῶν ἐκ τοῦ
μολυνομένων· τὸ δὲ φερόμενον ὅτι
ἐστί ποθεν αὐτὸ μὲν οὖν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
τὸν τρόπον σημαίνει τῆς τῶν πα-
θῶν καθάρσεως διδασκαλίας.
διδόμενον παρὰ τῶν διδασκόντων
τοῖς μανθάνουσιν· :— · —

+ Ἐρώτησις ιζ' :—

Εἰ ὁ θεὸς τὸν Μωϋσῆν ἀπέστειλεν εἰς Αἴ-
γυπτον, τίνι τῷ λόγῳ τὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ
ἀπεσταλμένον ὁ τοῦ θεοῦ ἄγγελος ἀποκτεῖ-
ναι ἐζήτει· καὶ ἂν ἀπέκτεινεν εἰ μὴ
σπεύσασα ἡ γυνὴ τὸ παιδίον περιέτεμεν·
καὶ διὰ ταύτης τὴν τοῦ ἀγγέλου ὁρμὴν
ἔστησεν· καὶ εἰ ἀναγκαία ἦν ἡ περιτομὴ

τῷ μεγαλείῳ τοῦ· διατί πρὸ τοῦ αὐτὸν τὸν θ(εὸ)ν
ἀποστεῖλαι μετὰ ἡμερότητος οὐκ ἐνε-
τείλατο αὐτῷ περιτεμεῖν τὸ παιδίον·
διατί δὲ καὶ ὅτε παῖς μὲν ἦν ὁ ἀγα-
θὸς ἄγγελος τὸν ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ εἰς ταύ-
την διακονίαν ἀποστελλόμενον. ἢ μέ-
ρως οὐκ ἐνουθέτησεν·:— ἀπόκρισις:—
Ὁ τῶν γραφικῶν αἰνιγμάτων φύσιν
θ(εο)ῦ τὸν νοῦν διερμηνεύων ὡς μῦθος· ὁ μὲν
τῆς θείας ἐν ἐκκλησίᾳ δόξης. οἷον ὡς
πρὸς κάλυμμα τῶν ἱερῶν τὸ γράμμα
τοῦ νόμου. εὑρίσκει τοῦτο κατ' αὐτὸν
τῆς σοφίας λόγον ἔννοιαν· μὲν δέμος
ὑπερκειμένου καλύμματος, πρὸς τὴν
ἀμετρίαν ἐστὶ τοῦ θείου τῆς διανοίας
κίνησιν· τὴν μὲν οὖν ἱστορίαν καὶ δὴ
πληροῦσθαι σωματικῶς ἐν τοῖς
κατὰ μόνας σοῦ καιροῖς σαρκὸς σωμάτων·
τὴν δὲ τῆς ἱστορίας ἐν πνευματικῶς
τέροις κατανοήσεσιν ὀνόμασιν, ἀεὶ
μονομένην τοῦ γίνεσθαι, πλεονάζου-
σαν· ἔρημος τοίνυν ἀφικνεῖται
μωϋσῆς ὡς Αἴγυπτον ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς
Ἰ(σρα)ὴλ κατὰ γῆν. καὶ καὶ ἄνθρωπος ἀφικόμενος. καὶ ὁ κόσμος
οὗτος· καθὼς ἐν τῷ, τὴν διὰ τῆς θεωρί-
ας τῶν ὄντων ἀληθῆ γνῶσιν ὁμοίως.

ἐπὶ τὸ προσοικεῖον δέχεσθαι παρ' αὐτοῦ κου-
φίζον τό τε μετεωρικὸν καὶ τὸ ἀεροειδὲς
τῆς καρδίας. ἐξ ἀναλογίας τῆς αἰγύ-
πτου λέγω δὲ τῆς σαρκὸς καὶ τῆς
αἰσθήσεως καὶ φαντασίας ἰορανηλίτας,
ταῦθ' ἅπαντα νοοῦντας ποιήσασθαι·
περὶ τὸν πηλόν. τὰ πάθη μὲν τῆς
σαρκὸς ἀμονήτως σπορούμενα· ταύ-
την δὲ τὴν θέαν ὅνοις παιδευόμενος
διακονίαν, μετὰ αὐτῆς συμμεμιγμένης αὐ-
τῷ σαρκικοῦ διάκου κατὰ τὴν γνῶσιν
σοφίας. καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος
ἀγαθοῦ πρόπου ὑπὸ καὶ λογισμοῦ τῆς κατὰ
τὸν κόσμον σεμνῆς πολιτείας, τὴν ὅλον
πάντως ὁ δὲ ... τῶν ἀρετῶν. τὴν
μὲν δαμασκὸς ἐπιδεχομένην τοὺς ἐν αὐ-
τῇ καθιζομένων ταῖς ... ἀλλὰ κίνη-
σιν καὶ ὀξὺν ἔχοντων κατὰ σκοπὸν
τῆς τύχης πρὸς τὸ κεραυνὸν τῆς ἄνω
κλήσεως τὸν δρόμον· ἔστι δὲ τῆς ἀρε-
τῆς κτήσεως κακίας ἐστὶν ἀρχή· τοῦ
μοῦ περὶ τι τῶν ἑκατέρωθεν τῇ ὁδῷ
παρακειμένων ὑλικῶν ἐμπαθῶς
ἀσχοληθέντος. καὶ τὸν καθαρὸν καὶ
διόλου περιτετμημένον τρόπον τοῖς
λογισμοῖς τῆς ἀκαθάρτου γνώμης. ἀκρούμενον

ποιουμένου καὶ κυκλικόν· διὸ τὸν ἔλεγχον
τῷ λόγον· εὐθέως ὡς ἄγγελον κατὰ τὴν
συνείδησιν θάνατον ἐπάγοντα τῷ θεω-
ρῷ. καὶ τῆς ἀπειλῆς αἰτίαν ἔχειν,
τὴν κατ᾽ ἄρξιν φάσιν διαμαρτυρό-
μενον· τὴν τῆς ἀκροβυστίας τοῦ λογισμοῦ
περιποιητικήν· ὅν, ἡ σύνοικος τῷ νῷ
δικαιοσύνη σοφία. τῇ ψήφῳ τῷ λόγῳ τῆς
πίστεως ὡς ἡ σεπφώρα τὴν ἐγγινομέ-
νην ὑλικὴν τῷ λογισμῷ πᾶσαν δὶ φαντα-
σίαν περιτέμνουσα· καὶ πᾶσαν αἴσθη-
τῆς ζωῆς ἐνέργειαν ἀποξηραίνουσα·
φύσιν γὰρ ἔχει τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς
τοῦ παιδίου· τουτέστιν, ἐμπεσεῖν ἡ ἐμπαθὴς
ζωὴ καὶ φαντασίας κίνησις. καθαρθέν-
τος δι᾽ αὐτῆς σοφίας κατὰ τὴν πίστιν τοῦ
μολυνθέντος λογισμοῦ· μεθ᾽ ἣν κάθαρ-
σιν παύεται καθαιρέτης ἄγγελος ὁ διὰ
τῆς συνειδήσεως ἐπιπλήττων τὸν ἁμαρτά-
νοντα νοῦν, καὶ ἐνδιαλλάσσων αὐτοῦ. παρά-
νόμημα παρὰ τὸ προσῆκον κινούμενον
λόγος· πολλῶν γὰρ ἐστὶν ἀληθείας. περι-
ρωται τῶν ἀρετῶν ἡ ὁδὸς, οἷον ἀγγέλων·
τῶν ἑκάστης ἀρετῆς κατ᾽ εἶδος ἐνεργη-
τικῶν λόγων τε καὶ τρόπων· τῶν ἀο-
ράτως πρὸς τὰ κακὰ συνεργούντων ἡμῖν

ἀγγέλων· ἐν τοῖς τοιούτοις εἰκὸς εἶναι κι-
νουμένων πολλάκις [illegible] καθὼς οἶδεν [illegible] καὶ με-
ταφέρεσθαι τῆς ἁγίας γραφῆς ὁ λόγος.
παρ᾽ ἡμῖν ἀεὶ τὰ νοούμενα πρὸ
τῶν ἱστορουμένων· ὡς τοῖς ὑψηλὰ κεκτη-
μένοις τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα. ἐνταῦθα δὲ μι-
κρὸν διακαλεῖν καὶ τοῦ θεοῦ. καὶ τὸν ἄρ-
τον αὐτοῦ ἄγγελον· οὐ γὰρ ἦν [illegible] μωϋσῆς
αἰτούμενος παρ᾽ αὐτοῦ θεοῦ κατὰ τὸ
νοούμενον τῆς γραφῆς ἀκροβυστίαν [illegible]
[illegible] λογισμόν. ὅθεν ἄρα παρεσκεύασεν
αὐτοῦ πρότερον περιτομὴν [illegible]·
οὐ τρέμει ὁ θεῖος ἄγγελος [illegible]
[illegible] τοῦ μωϋσῆ· τὸν ἐκ τῆς [illegible]
μης αὐτοῦ κατὰ τὴν τῶν ἀρετῶν ὅλον
[illegible] σημαίνοντα θάνατον· ὅθεν καὶ
περὶ τὸν δρόμον αὐτοῦ νίκαν αὐτοῦ
[illegible]· ἔστι σκληρὸν γὰρ καὶ [illegible]
ἀκριβέστερον τῇ ἱστορίᾳ. σαφῶς εὑρήσεις
ὡς οὐ κατὰ τὴν ἀρχήν. οὔτε κατὰ τὸ
μέσον. οὔτε κατὰ τὸ τῆς ὁδοῦ τέλος.
ἀλλ᾽ ὅτε τῷ καταλύματι [illegible] τῆς ὁδοῦ
ὁ ἄγγελος τὸν [illegible] τοῦ σημαίνοντος [illegible]
τος κατὰ διάνοιαν [illegible] καὶ [illegible]
θάνατον· ὡς [illegible] τοῦ δρόμου καὶ
καταλύσεως τῆς ὁδοιπορίας. οὐκ ἂν δὲ [illegible]

θῆ· δεξάμενος διὰ τοῦ ἀγγέλου τὴν ἀνά-
κτησιν. καὶ τῆς τοῦ παιδὸς ἀκροβυστίας·
παραίτησιν ἀφορμὴν δὲ τὸν θ(εὸ)ν· ἀλλ' ὥσπερ ἐκεῖ μὲν
ἐν τῇ ὁδῷ τὴν ἐν τόπῳ ἣν κατὰ τὸ παιδίον
ἐγκοπὴν παραίτησιν. τοῦ ἐξ αὐτῆς θανά-
του μὲν παύσασθαι. καθάπερ ἀλλ' ἕτερον
τὴν αὐτὸν γεννήσασαν κατὰ συμβολικὴν
ἀποστρέψαντα τὸν τόκον· ὅπως σημαίνοντες αἱ
σθήσεις μαθόμεν διὰ τῆς ἐμφύτου φρο-
νήσεως ὥσπερ τὴν ψυχὴν καθάπερ ἀκρο-
βυστίαν. τὴν κατὰ τὸν δρόμον τοῦ υἱοῦ
μεμαθηκότος σημαίνουσαν ἡμῖν τῶν πα-
θῶν ἀκαθαρσίαν· :— Ἐρώτησις ιη
+ Εἰ οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται
κατὰ τὸν ἀπόστολον, πῶς πάλιν λέγει
ὅσοι ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε τῆς χάριτος
ἐξεπέσατε :— Ἀπόκρισις :—
Ὁ μὲν ἀπόστολος οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιω-
θήσονται. ἀλλ' οἱ τοῦ πν(ευματ)ικοῦ νόμου νοου-
μένου πν(ευματ)ικῶς. καὶ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρω-
πον πν(ευματ)ι ποιοῦντες τὸν κατὰ τὸν νόμον
δικαιωθήσονται· μὴ ἐκπίπτοντες
τῆς χάριτος, διὰ τὴν ἐπ' αὐτὸ καθόσον τῆς
ψυχῆς κατὰ τὴν κάθαρσιν τοῦ λόγου
διάνοιαν· οἱ δὲ κατὰ τὸ φαινόμενον
τοῦ νόμου σωματικῶς λατρεύοντες.

τῆς θείας ὡς ἐκ τῶν τῆς ἐκ πίστεως προσοῦσι χάρι-
τος· ἁρμόζουσι τό τε ῥητὸν νοεῖν· οἱ ἀεὶ
καθαίρουσαν καὶ λίθος ἐν χάριτι τοῦ
ἐθνικοῦ νόμου τελέσωσιν. καὶ τὸ τέλος χρι-
στόν :– ἐρώτησις ιθ:

τί ἐστιν ὅσοι ἀνόμως ἥμαρτον. ἀνόμως
καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρ-
τον διὰ νόμου κριθήσονται· καὶ πῶς ὁ
αὐτὸς λέγει πάλιν· ὅτε κρινεῖ ὁ θ(εὸ)ς τὰ
κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλι-
όν μου διὰ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· εἰ διὰ νόμου κριθή-
σονται. πῶς διὰ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ :– ἀπόκρισις:

Ὁ τοῦ θ(εο)ῦ λόγος Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστό)ς· ὡς μὲν πάντων δημι-
ουργός· καὶ νόμου τοῦ κατὰ φύσιν ἐστὶν
ποιητής· ὡς δὲ προνοητὴς καὶ νομο-
θέτης, καὶ τοῦ ἐν γράμματι σαφῶς
καὶ τοῦ ἐν π(νεύματ)ι τουτέστιν ἐν χάριτι νό-
μου ἐστὶν δοτήρ· τέλος γὰρ νόμου Χ(ριστό)ς·
δηλονότι τοῦ γραπτοῦ μωσαϊκοῦ ἐθνικῶς·
γὰρ τοίνυν ὄντος Χ(ριστο)ῦ ὡς δημιουργὸν· προνοη-
τήν τε καὶ νομοθέτην καὶ [illegible].
ὅ τε κατὰ φύσιν καὶ ὁ γραπτός· καὶ ὁ τῆς
χάριτος συνάπτεται νόμος. ἀμφιθαλῶς φά-
σκων ὁ θεῖος ἀπόστολος· ὅτι ὁ θ(εὸ)ς τὰ κρυ-
πτὰ τῶν ἀνθρώπων μέλλει κρίνειν κατὰ τὸ
εὐαγγέλιον αὐτοῦ. τουτέστιν. καθὼς εὐαγγ-

[illegible]

μίξει καὶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς κατ' οὐσί-
αν οἰκείου λόγου χωρῶν διὰ πάντων· καὶ
τοῖς μὲν ἐλέγχων· τοὺς δὲ προσφόρως ἀπο-
δεχόμενος· καὶ τοῖς κατὰ φύσιν καὶ νό-
μον καὶ χάριν διὰ τοῦ σώζοντος αὐτοὺς
κατ' οὐσίαν μονογενοῦς ἀφράστου λόγου.
τὰ κατ' ἀξίαν ἀπονέμων·
πάσης γὰρ φύσεως· καὶ παντὸς νόμου· καὶ
θεσμοῦ· καὶ τάξεως. ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ἐστὶν ποι-
ητής· καὶ τῶν ἐν φύσει καὶ νόμῳ· καὶ θε-
σμῷ καὶ τάξει κριτής· τοῦ γὰρ διαφέρον-
τος λόγου χωρίς. νόμος οὐκ ἔστιν· εἴτε οὖν
ἐν νόμῳ τὶς κρίνεται. ὡς ἐν Χριστῷ κριθή-
σεται· εἴτε χωρὶς νόμου. πάλιν ἐν αὐτῷ
πάντως κριθήσεται· πάντων γὰρ τῶν
ὄντων καὶ γενομένων καὶ νοουμένων ἐστὶν
καὶ ἀρχὴ καὶ μεσότης καὶ τέλος. ὡς δη-
μιουργὸς ὁ λόγος· :— : — Ἐρώτησις κ'.

+ Τίς ἡ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ παραλόγως ὅσον πρὸς
τὸ φαινόμενον ξηρανθεῖσα συκῆ· καὶ
τίς ἡ ἀκεασία τῆς πείνης παρὰ καιρὸν
ἐπιζητούσης καρπόν· καὶ τίς ἡ τοῦ ἀναισθή-
του κατάρα· :— ἀπόκρισις·

Ὁ πάντων σωτηρίας ἕνεκεν τῶν ἀνθρώπων
μετὰ σοφίας οἰκονομῶν θεὸς λόγος. πρότε-
ρον διὰ νόμου σωματικωτέραν ἔχοντος

μαρτυρῆσαι τὸ παράδειγμα [illegible] τὴν φύσιν·
οὐ γὰρ ἠδύνατο γυμνὴν τοῖς κατ᾽
[illegible] λέξασθαι τὴν
ἀλήθειαν· διὰ τὴν [illegible]
αὐτῇ πρὸς τὴν ἀρχὴν [illegible] τῶν
θείων πραγμάτων [illegible]
[illegible]. ὕστερον [illegible] δεῖ
τοῦ γενομένου ἀνθρώπου καὶ
προσλήψει σαρκὸς [illegible] λο-
γικὴν [illegible] φύσιν [illegible] παραγενόμενος.
καὶ πρὸς τὴν [illegible] κὴν [illegible]
μαρτυρῆσαι ὡς λόγος τὴν φύσιν [illegible]
[illegible]. οὐ [illegible] τῆς ἀληθείας τὰ
[illegible] διαφανῶς [illegible]. τὴν σκιὰν ἔχων
τὴν [illegible]. [illegible] τύπος [illegible]
[illegible]· διὰ τοῦτό φησιν [illegible]
[illegible] τοῦτ᾽ ἔστιν
μετὰ τὴν τυπικὴν καὶ σκιώδη
κατὰ τὸν νόμον λαμβάνουσαν αὐτοῦ
παρουσίαν. αὐτὸς τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων
διὰ σαρκὸς [illegible]. οὕτως γὰρ
[illegible] τὸ [illegible], ἐπειδὴ
ὅλας [illegible] ἔχουσαν· τὴν ἐν σκι-
ᾷ [illegible] ὑπάρχουσαν τύποις σωματι-
κὴν λατρείαν τοῦ νόμου μαρτυρῆσαι. κατὰ
τὴν [illegible] παροδικὴν ὡς ἐν ὅλαις

[illegible]
[illegible]
[illegible]

κειμένην παράδοξον· ἐμμόνων οὖσαν.
τὸν παρερχομένων τύπον τῆς θε-
σμῶν· ἣν θεασάμενος ὁ λόγος κομῶσ-
τες ἀμφιλαφοῦς καθάπερ συκῆν·
τοῖς ἐκτὸς περιβλήμασι τῶν σω-
ματικῶν τοῦ νόμου παρατηρημά-
των κεκοσμημένην· καὶ μὴ εὑρηκὼς
καρπὸν δῆλον ὅτι δικαιοσύνης, ὡς
μόνον μὴ τρέφουσαν, κατηράσατο·
μᾶλλον δὲ προσέταξεν, μηκέτι τοῖς κατὰ
νόμον τύποις δουλουμένην καλύ-
πτεσθαι τὴν ἀλήθειαν· ὃ δὴ προϊὼν
ἐδείχθη διὰ τῶν ἔργων· κατεξηράν-
θη γὰρ ὅλος παντελῶς, τῆς ἐν μόνοις σχή-
μασιν ἐχούσης τὸ εἶναι νομικῆς σωματό-
τητος· καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ τύφου τῶν ἰου-
δαίων [illegible]· οὐ γὰρ ἦν εἰκό-
γον· οὔτε μὴν εὔκαιρον, τῆς ἀληθεί-
ας τῶν τῆς δικαιοσύνης καρπῶν
ἐμφανῶς δειχθείσης, ἀπατωμένην
[illegible] φύλλοις τὴν ὄρεξιν·
τῶν τὴν παροῦσαν ζωὴν ὡς ὁδὸν
παρατρεχόντων, ἀφέντων τοῦ
[illegible] τὴν ἐδωδίμων ἀκαρπίαν·
διὸ φησὶν οὐκ ἦν ὁ καιρὸς σύκων· ὁ
χρόνος δηλαδὴ καθ' ὃν ἐκράτει τὸ

ἀμήτορα ἣν ἡ φύσις ὁ νόμος. οὐκ εἶχε δι-
καιοσύνης καρπόν. ἀλλ' ἐζήτει καὶ τοῦ
ἐν δικαιοσύνῃ καρπόν· καὶ οἷον τῆς μελλού-
σης πάντων σωτηρίας κλήσεως καὶ ἀπορρή-
του χάριτος μηνυτικός· ὃς καὶ μὴ φθάσας
ὁ λαὸς διὰ τῆς ἀπιστίας ἀπολλύμε-
νος· ἰσραὴλ γάρ φησιν ὁ θεῖος ἀπόστολος
διώκων νόμον δικαιοσύνης. τὸν ἐνιαυτὸν
δηλονότι ς' τύπος. εἰς νόμον δικαιοσύνης
οὐκ ἔφθασεν· τὸν ἐν τῷ κατὰ χριστὸν δικαι-
ῶν περιφρονούμενον· καὶ πάλιν· ἐπειδὴ τῶν
ἰουδαίων καὶ γραμματέων καὶ νομικῶν
καὶ φαρισαίων καὶ πλῆθος. τὴν κενὴν νομίσασα
δόξαν διὰ τῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ θεοῦ προσποι-
ουμένων καὶ θεῶν ἐπιδείξεως· τὸ δοκεῖν μετι-
έναι δικαιοσύνην. τὸν ἐκ τῆς οἰκείας
δι' ἑτέρων ἐφευρετῶν. οὐκ ἦν ἄκαρπον ἡμέ-
ροις κομῶσαν τοῖς φύλλοις ἤγουν φησὶν.
τῶν εἰρημένων τὴν ὄψιν ὁ λόγος· καὶ
ὁ τῆς σωτηρίας ἐρχόμενος πάντων
ἀνθρώπων καὶ ζητήσων αὐτῶν τὴν ἐκθέωσιν.
ὡς ἄκαρπον καταρώμενος ἀποξηραί-
νει· ὅπως τοῦ δοκεῖν εἶναι δίκαιοι τὸ εἶ-
ναι ἀληθῶς προκρίναντες. τὸ μὲν καθ' ὃ
τοῦ κηρύσσειν τῆς καθ' ἑκάστην ἐπιδείξεως ἐκδυ-
σάμενοι χιτῶνα. τὸν ἐνάρετον δὲ καθ' ὃς

ὁ θεῖος βούλεται λόγος ἀνοθεύτως μεθερ-
θοῦντας· εὐσεβῶς τὴν ζωὴν διεξάγωσιν·
θῶμεν μᾶλλον τῆς τέχνης τὴν διάθεσιν. εἰ τοῖς
ἀγνοοῦσι τὸν ἐκ τοῦ ἐπιδεικνύμενοι περὶ τὰ
ἤθη σχηματισμόν· ὥσπερ δὲ καὶ τοὺς χρι-
στιανοὺς ὁρμεβρ τοιούτοις τινὲς τὴν εὐλά-
βειαν διὰ τῶν τρόπων σχηματιζόμενοι.
δέχονται τῆς ἐπιβουλῆς οἱ σοφοὶ καὶ ὁσίως. ἐκδε-
ξώμεθα τὸν λόγον ὡς φιλανθρώπων
κηρυττόντων τὴν σωτηρίαν, ὅπως ξηραί-
νοντα τῆς τέχνης τὸ τῆς κακίας ὁρμά
τὴν οἴκησιν· μὴ καὶ φθορᾶς καρπὸν
φέρουσαν τὴν ἀνθρώπων παρρησίαν·
ἔχει κατὰ τὴν ἐρημίαν περιχαρὰν δικαιοσύνην,
τοῦ μετὰ τὴν δικαιοσύνην· κατὰ τὴν ἐκ-
θέσιν ἀφήγησιν καρπῶν πεινῶντα
τὸν κύριον· χρησιμεύει τὴν συκῆν κατα-
ρωμένην. καὶ ἀκαίρως ξηραίνοντα
δείξασαν· ὡς ἐν μέσῳ διττικὴν τῆς ἀλη-
θείας. ἥτε τὴν παλαιὰν κατὰ τὸν νό-
μον τῶν σωματικῶν τύπων παράδο-
σιν· ἥτε τὴν τῶν φαρισαίων, ἢ ἡμετέραν
ἐπὶ τοῖς ἤθεσιν οἴκησιν· :— · · —

+ ἐρώτησις κα· :—

τί ἐστιν ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς
ἐξουσίας καὶ τὰ ἑξῆς· πῶς δὲ καὶ ἦν αὐτὰς

ὅλως ἐνδυσάμενος ἁμαρτίας χωρὶς γεγεν-
νημένος· ἀπόκρισις·

Ὁ κατὰ πάντα τρόπον ὁμοίως ἡμῖν
δίχα μόνης ἁμαρτίας αὐτῷ ἑνώσας ὑπο-
στατικῶς τὴν ἡμετέραν φύσιν ἀναρχικὸς
λόγος τοῦ θεοῦ γενόμενος ἄνθρωπος· τὸν πρῶ-
τον ἀδὰμ ἔσχε τοῖς κατὰ τὴν γένεσίν τε
καὶ γέννησιν τρόποις φαινόμενον· οἷον·
ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ θεοῦ τὸ εἶναι λαβὼν
καὶ γενόμενος· κατ' αὐτὴν τοῦ εἶναι
τὴν γένεσιν, φθορᾶς ἦν καὶ ἁμαρτίας
ἐλεύθερος· οὐ γὰρ συνεκτίσθη αὐτῷ
φθορὰ καὶ ἁμαρτία· ὅτε δὲ τὴν ἐντο-
λὴν παραβὰς ἥμαρτε, γέννησιν κατα-
δικάζεται, διὰ πάθους καὶ ἁμαρτίας
συνισταμένην· ἐπὶ τοῦ δι' αὐτὴν παθη-
τοῦ τῆς ἁμαρτίας, ἐχούσης τοῦ εἶναι μό-
νον μετὰ τῶν κατὰ τὴν φύσιν τὴν γένε-
σιν· καθ' ὃν, οὐδείς ἐστιν ἀναμάρτητος
ὑποκείμενος φύσει τῷ νόμῳ τῆς μετὰ
τὴν γένεσιν δι' αὐτὴν ἁμαρτίαν ἐπεισα-
χθείσης γεννήσεως· ὄντος δὴ τοίνυν
δι' αὐτὴν παράβασιν τῆς ἁμαρτίας·
διὰ δὲ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ παθητοῦ κατὰ
τὴν γέννησιν τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων ἐπει-
σελθόντος· καὶ συνακμάζοντος ἀεὶ τῷ παθητῷ

τῆς γεννήσεως διὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ
παρὰ τὴν παράβασιν. οὐ κατὰ τὴν ἐκ τῆς
ἐλευθερίας λογικῶς πονηρὸν δεχθεῖσαν
ἁμύντως κατὰ γνώμην τῆς φύσεως·
ὅσον γὰρ πρὸς τὴν οἰκείαν ἔβλεπεν
διὰ τῆς γεννήσεως σύστασιν ἡ φύσις·
τοσοῦτον πλέον ἑαυτὴν τῷ νόμῳ
τῆς ἁμαρτίας ἐνέσφιγγεν· ἐνεργου-
μένην ἔχουσα κατὰ τὸ παθητὸν τὴν
παράβασιν· ἐν αὐτοῖς γὰρ τοῖς πάθε-
σι τοῖς διὰ τὴν φυσικὴν περίστασιν ἔχου-
σα τῆς ἁμαρτίας τὴν αὔξησιν. πᾶ-
σαν εἶχεν τῶν ἐναντίων δυνάμε-
ων ἀρχῶν τε καὶ ἐξουσιῶν κατ' αὐτὴν
ἐν τοῖς πάθεσι τοῖς γενικοῖς ἁμαρτίαν.
διὰ τῶν παρὰ φύσιν παθῶν ἐγκε-
κρυμμένας τοῖς κατὰ φύσιν πάθε-
σι τὰς ἐνεργείας· δι' ὧν πᾶσα πο-
νηρὰ δύναμις ἐνήργει κατὰ τὸ πα-
θητὸν τῆς φύσεως, ἔσπευδε τὴν φθορὰν
τῶν παρὰ φύσιν παθῶν τὴν γινο-
μένην διὰ τῶν κατὰ φύσιν ἐλαύνουσα:
γενόμενος οὖν ἐκ φιλανθρωπίας
ὁ τοῦ θεοῦ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τέλειος ἄνθρωπος.
διὰ τὸ ταύτης τῆς πονηρᾶς ἐξε-
λέσθαι τὴν τοιαύτην φύσιν ἀμηχανίας.

ὅτε μὲν τῆς κατὰ τὴν γένεσιν τοῦ ἀδὰμ
πρὸ τῆς παραβάσεως λόγον ἔχει. δίχα
τῆς ἀφθαρσίας τὸ ἀναμάρτητον·
ὅτε δὲ τῆς ὕστερον διὰ τὴν ἁμαρτίαν
ἐπεισαχθείσης τῇ φύσει γεννήσεως.
μόνον ἐμφαίνει. δίχα τῆς ἁμαρτίας
τὸ παθητόν· ἔσχε τοίνυν ἐν τῷ πα
θητῷ κατὰ τὸν ἀδὰμ ὅπερ ἔφην
διὰ τὴν ἁμαρτίαν· αἱ πονηραὶ δυνά
μεις ἔχοντες ἐνεργείας ἀφανῶς ἐγκε
κρυμμένας, τῷ παθητικῷ νόμῳ
τῆς φύσεως. εἰκότως ἐν τῷ ὁριστῷ.
τοῦ ἀδαμιαίου θεωροῦσαι κατὰ φύσιν διὰ
τὴν σάρκα τὸ παθητόν. καὶ δοκοῦ
σαι πρὸς ἀνάγκης παθητικῶς ὡς
ψιλὸν ἄνθρωπον. καὶ τὸν κν̄ κεκτῆσθαι τὸν
νόμον τῆς φύσεως. ἀλλ' οὐχὶ κατὰ θέ
λησιν γνωμικὴν κινούμενον. προσέβαλλον
ἐλπίζουσαι κἀκεῖνον διὰ τοῦ κατὰ φύ
σιν παθητοῦ τὸ παρὰ φύσιν ἐθελῆσαι φαν
τάζεσθαι πάθος· καὶ τί δρᾶν αὐτὰς
ἐοικὸς ὅν, διὰ τῆς πρώτης πείρας
τῶν καθ' ἡδονὴν πειρασμῶν. συγχω
ρήσας ταῖς οἰκείαις αὐτὰς ἐμπαίζε
σθαι δόλοις. ἐξεδύσατο ταύτας ἐξωθή
σας τῆς φύσεως. ἀπρόσιτος μείνας

αὐταῖς καὶ ἂν ἔταφος. ἡμῖν πρόδηλος
ἀλλ᾽ οὐχ ἑαυτῷ τὴν νίκην ποιούμενος, τοῖς
καὶ γέγονεν ἄνθρωπος προσφέρων ὡς ἀγαθὸς
ὅλον τὸ κατορθούμενον. οὐ γὰρ αὐτὸς
ἐδεῖτο πείρας θεὸς ὢν καὶ δεσπότης καὶ
παντὸς πάθους κατὰ φύσιν ἐλεύθερος.
ἀλλ᾽ ἵνα τοῖς ἡμετέροις πειρασμοῖς τὴν
πονηρὰν προσκρουόμενος δύναμιν.
ἔλκηται τῇ προσκομιδῇ μὴ κρατήσασα. ἐπὰν
αὐτὸν ὡς ἐν ἀρχῇ τὸν Ἀδὰμ προσδοκή-
σασα. οὕτω μὲν οὖν κατὰ τὴν πρώτην
πεῖραν προσκρούσας τὰς ἀρχὰς καὶ
τὰς ἐξουσίας ἐξεδύσατο πόρρω ποιήσας
τῆς φύσεως. καὶ τὸ καθ᾽ ἡδονὴν παθη-
τὸν ἐξαράμενος. καὶ τὸ χειρόγραφον
ἐν ἑαυτῷ τοῦ Ἀδὰμ τῆς τῶν καθ᾽ ἡδονὴν
παθῶν γνωμικῆς συγκαταθέσεως ἐξα-
λείψας δι᾽ οὗ τὴν γνώμην. ὁ ἄνθρωπος ἑκου-
σίαν ἔχων πρὸς ἡδονήν. τὴν πονη-
ρὰν καθ᾽ ἑαυτοῦ καὶ σιγῶν διὰ τῶν ἔρ-
γων ἀνεκήρυττε δεσποτείαν. τῷ τοῦ
θανάτου φόβῳ τῆς καθ᾽ ἡδονὴν ἐνοχῆς
οὐκ ἐλευθερούμενος. ἔπειτα δὲ τοῖς μὲν
διὰ τῆς καθ᾽ ἡδονὴν πρὸς τῆς πείρας
ἡττήσας. τὰς πονηρὰς ἐματαίωσεν
δυνάμεις ἀρχάς τε καὶ ἐξουσίας ὁ κύριος.

...τὴν καθ᾽ ἡδονὴν
οἰκ... προσ...
τοῦ πειρασμοῦ...
καθ᾽ ἡδονὴν ... ὁ δῆμος...
ὑπάρχων. πλὴν...
...κατὰ φύσιν ... ἄνθος...
θνητόν, ἀλλ᾽ οὐκ ἐμπ...
κατὰ γνώμην ... ἀνά...

Καὶ δι' αὐτὸ παραινοῦσι τοῖς συγχωρῆσαι ποιήσας
προσιέμενος καὶ τὴν λειπομένην κα-
θ' ὀδύνην καὶ πόνον πεῖραν τῶν
πειρασμῶν προσαγωγήν· ἵνα
τελείως κενώσας ἐν ἑαυτῷ τὸν
φθαρτικὸν ἰὸν τῆς αὐτῶν πονη-
ρίας, ὡς πῦρ δαπανήσει παντελῶς
ἐξαφανίσας τῆς φύσεως· ὅθεν κ-
δυσάμενος κατὰ τὸν τοῦ θανάτου και-
ρὸν ἐν τῷ σταυρῷ, τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς
ἐξουσίας, μάχην ἀσθενέσι τοῖς πόνοις ἀναλώ-
τους· μᾶλλον δὲ φοβερὸς φανεὶς κατὰ
τοῦ θανάτου. τὸ κατ' ὀδύνην παθητὸν
ἐξελάσας τῆς φύσεως· ἣν, ἀπορρήτου-
σαν δι' αἰτίαν δειλίας τὴν γνώμην ἔχουσαν
ὁ ἄνθρωπος διὰ παντὸς φόβου θανάτου· καὶ παρὰ
γνώμην τυραννούμενος διὰ τὸ ζῆν, τῆς
καθ' ἡδονὴν αὐτῇ χείρονος δουλείας·
ἐξεδύσατο μὲν οὖν ὁ Κ(ύριο)ς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς
ἐξουσίας κατὰ τὴν πρώτην ἐν τῇ
ἐρήμῳ πεῖραν τῶν πειρασμῶν, τὸ καθ' ἡ-
δονὴν παθητὸν τῆς ὅλης φύσεως
ἰασάμενος· ἀπεξεδύσατο δὲ ταύτας
πάλιν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θανάτου.
τῆς φύσεως ὁμοίως ἐξελάσας τὸ κατ' ὀ-
δύνην παθητόν· τὸ ἡμῖν κατορθούμενον·

ἑαυτοῦ διὰ φιλανθρωπίαν ὡς ἑκού-
σιον ποιούμενος· μᾶλλον δὲ τοῦ κατορ-
θουμένου τὸ κέρδος ἡμῖν ὡς ἀγαθὸς
λογιζόμενος· ἐπειδὴ γὰρ ὁμοίως ἡ-
μῖν γεγονὼς χωρὶς ἁμαρτίας τὸ τῆς
φύσεως παθητόν· ἵν' οὗ τὸ φυσικὸν ἐνερ-
γῇ τὰ ἑαυτῆς πάσας πονηρὰς ὁ
λέθριος δυνάμεις· ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θανά-
του αὐτοῦ· καὶ ἐπ' αὐτὸν ἐλθούσας ἐκεί-
νης χάριν· ἀπεκδυσάμενος θριαμβεύ-
σας καὶ παραδειγματίσας αὐτάς·
ἐν τῷ σταυρῷ κατὰ τὴν ἔξοδον τῆς
ψυχῆς· μηδὲν τὸ σύνολον εὑρούσας ἐν
τῷ κατ' αὐτὸν παθητῷ τῆς φύσεως
ἴδιον· ὅπερ μάλιστα προσεδόκησαν
διὰ τὸ φύσει κατὰ σάρκα παθητὸν
εὑρήσειν παντὸς ἀνθρώπου· ἑκό-
ντος δι' ἑαυτοῦ δυνάμεις καὶ πᾶσαν
ὡς διά τινος ἀπαρχῆς τῆς ἐξ ἡμῶν
ἁγίας αὐτοῦ σαρκὸς· τὴν φύσιν τῶν
ἀνθρώπων τῆς ἐμφυρείσης αὐτῇ
κατὰ τὸ παθητὸν κακίας ἐλευθερώ-
σεν· ἐπιτάξας αὐτῷ τῷ τῆς φύσεως
παθητῷ· τὴν ἐν αὐτῷ ποτὲ φυγεῖν
δὲ τῷ παθητῷ κατισχύσασαν τῆς
φύσεως πονηρὰν δυναστείαν· κινουμένην

φύσεως ἴδιον κακὸν [illegible] κατὰ [illegible] προσδοκίας [illegible] ἀνθρώπου· ὅπερ ἐστὶ κατὰ φυσικῶς δὲ ὁ κς· [illegible] κατὰ [illegible]

καὶ ἄλλως τὸν περὶ τούτου λόγον μυστι-
κώτερόν τε καὶ ὑψηλότερον θεω-
ρῆσαι δυνατόν· ἀλλ' ἐπειδὴ καθὼς
ἔφη τὰ τῶν θείων δογμάτων
ἀπόρρητα γράμμασιν οὐ δεῖ
κατατίθεσθαι, ἀρκεσθῶμεν τοῖς
εἰρημένοις δυσωποῦσι φιλοπραγμο-
νοῦσαν περὶ τούτου τὴν ἔννοιαν· Θεοῦ
δὲ χαριζομένου καὶ τὸ κατ' ὀφθαλ-
μοὺς ἡμῶν ἀξιωθῆναι. τὴν ἀποστο-
λικὴν διάνοιαν, ἅμα φιλομαθῶς ἐξε-
ταζομένην· :— :— ἐρώτησις ΚΒ.

+ Εἰ ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις
δείξει τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ὁ Θεός, πῶς
εἰς ἡμᾶς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήν-
τησεν :— ἀπόκρισις :—

Ὁ πάσης κτίσεως ὁρατῆς τε καὶ ἀορά-
του, κατὰ μόνην τοῦ θελήματος ῥο-
πὴν ὑποστήσας τὴν γένεσιν, πρὸ πάν-
των τῶν αἰώνων, καὶ αὐτῆς τῆς
τῶν γεγονότων γενέσεως, τὴν ἐπ' αὐ-
τοῖς ἄφραστον ὑπεράγαθον εἶχε βου-
λήν· ἣ δὲ ἦν, αὐτὸν μὲν ἀτρέπτως
ἐγκραθῆναι τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων διὰ
τῆς καθ' ὑπόστασιν ἀληθοῦς ἑνώ-
σεως· ἑαυτῷ δὲ τὴν φύσιν ἀναλλοιώ-

[illegible]

τως ἑνῶσαι τὴν ἀνθρωπίνην·
ἵνα αὐτὸς μὲν ἄνθρωπος γένηται καθὼς
οἶδεν αὐτός· θεὸν δὲ ποιήσῃ τῇ
πρὸς ἑαυτὸν ἑνώσει τὸν ἄνθρωπον· μερί-
σας δηλονότι σοφῶς τοὺς αἰῶνας
καὶ διορίσας· τοὺς μὲν ἐπ' ἐνεργεία
τοῦ αὐτὸν γενέσθαι ἄνθρωπον· τοὺς δὲ ἐπ' ἐνερ-
γεία τοῦ τὸν ἄνθρωπον ποιῆσαι θεόν·
τῶν οὖν ἐπ' ἐνεργεία τοῦ αὐτὸν γενέ-
σθαι ἄνθρωπον προωρισμένων αἰώ-
νων, ἐφ' ἡμᾶς τὰ τέλη κατήντησε·
τῆς θείας προθέσεως, κατὰ τὴν
σάρκωσιν δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων
λαβούσης τὴν ἔκβασιν· ὅπερ ὁ θεῖ-
ος διασκοπήσας ἀπόστολος, τῆς
κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων πρὸς
τὸ γενέσθαι τὸν θεὸν ἄνθρωπον ἐπιδὼν τὸ τέ-
λος, δι' αὐτῆς τῆς τοῦ θεοῦ λόγου σαρ-
κώσεως φησὶν ἐφ' ἡμᾶς κατηντη-
κέναι τὰ τέλη τῶν αἰώνων· οὐχ ἁπλῶς
τῶν παρ' ἡμῖν νοουμένων τῶν αἰώνων.
ἀλλὰ τῶν ἐπ' ἐνεργεία δηλονότι τοῦ
τῆς ἐνσωματώσεως μυστηρίου.
τὸ οἰκεῖον κατὰ πρόθεσιν τοῦ θεοῦ πέρας
εἰληφότος· ἐπεὶ οὖν οἱ κατὰ πρόθεσιν
ἐπ' ἐνεργεία τοῦ γενέσθαι τὸν θεὸν ἄνθρωπον

ὅρα τὴν τῶν αἰώνων διαίρεσιν· οἱ μὲν εἰς θεανθρωποιΐαν [illegible] τῶν αἰώνων [illegible] ἡμᾶς [illegible] οἱ [illegible] ἡμᾶς [illegible] [illegible] ἔπος [illegible] [illegible] [illegible]

προορισθέντων αἰώνων ἐν χ(ριστ)ῷ κυρίως τὸ τέ-
λος ἡμῖν φασιν· ἐνεργήσαντος κατὰ
μέγαν τοῦ θ(εο)ῦ τὴν ἑαυτοῦ τελείαν
ἐνανθρώπησιν καὶ πληρώσαντος.
τοῖς ἄλλοις ἐκδέξασθαι χρὴ λοιπὸν αἰ-
ῶνας· ἐπιγενησομένοις ἐπὶ ἐνεργῆσαι
τῆς τῶν ἀν(θρώπ)ων μυστικῆς καὶ ἀπορρή-
του θεώσεως· καθ' οὓς τὸν ὑπερβάλλο-
ντα πλοῦτον τῆς χρηστότητος αὐ-
τοῦ χ(ριστὸ)ς κυρίως δείξει ὁ θ(εό)ς. ἐνεργήσας
τελείως ἐν τοῖς ἀξίοις τὴν θέωσιν·
εἰ γὰρ αὐτὸς τῆς ἐπὶ τῷ ἀνθρωπισθῆ-
ναι μυστικῆς ἐνεργείας ἦλθεν πέρας.
κατὰ πάντα τρόπον χωρὶς μόνης
ἁμαρτίας ἡμῖν ὁμοιωθείς· καὶ εἰς τὰ
κατώτερα μέρη τῆς γῆς καταβάς.
ἔνθα τὸν ἄν(θρωπ)ον ἀπώσατο τῆς ἁμαρ-
τίας ἡ τυραννίς. πάντως καὶ τῆς
ἐπὶ τῷ θεωθῆναι τὸν ἄν(θρωπ)ον μυστικῆς
ἐνεργείας μὴ τεύξεται πέρας. κατὰ πάν-
τα τρόπον χωρὶς μόνης δηλονότι
τῆς πρὸς αὐτὸν κατ' οὐσίαν ταυτότη-
τος, ὁμοιώσας ἑαυτῷ τὸν ἄν(θρωπ)ον· καὶ
ὑπὲρ ἅπαντας τοὺς οὐρανοὺς ἀνα-
βιβάσας, ἔνθα τὸ τῆς χάριτος φυσικῶς
μέγεθος ὑπάρχον. προσκαλεῖται διὰ

[illegible] ... πρὸς ἐκ ... [illegible] ... ἑαυτὸν κα-
τέδειξεν·

τὴν σωτηρίαν τῆς ἀγαθότητος. τὸν
καταλειπόμενον αἶνον· ὃ ὑπερμυστι
κῶς διδάσκων ὁ μέγας ἀπόστολος
φησίν· ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχο
μένοις. τὸν ἐν ἡμῖν ὑπερβάλλον
τα πλοῦτον τῆς τοῦ θεοῦ χρηστότητος.
ἐνδειχθήσεσθαι· διαιρούμενοι ὡς εἰκὸς ἡμᾶς
τῇ ἐπινοίᾳ τοὺς αἰῶνας καὶ ἀφοριζό
μενοι· τοὺς μὲν τῷ μυστηρίῳ τῆς θείας
ἐνανθρωπήσεως· τοὺς δὲ τῇ χάρι
τι τῆς ἀνθρωπίνης θεώσεως. καὶ
εὑρίσκομεν τοὺς μὲν περὶ τὸ οἰκεῖον ὄν
τας τέλος. τοὺς δὲ οὔπω παραγενο
μένους· καὶ συντόμως εἰπεῖν. τῶν
αἰώνων, οἱ μὲν τῆς τοῦ θεοῦ πρὸς
ἀνθρώπους εἰσὶ καταβάσεως· οἱ δὲ τῆς
τῶν ἀνθρώπων πρὸς θεὸν ὑπάρχουσιν ἀνα
βάσεως· οὕτω νοοῦντες οὐ κατασκά
ζομεν τῇ ἀσαφείᾳ τῶν θείων λόγων.
τὴν ἔσχατον ταυτὸν περιέχουσιν νομίζον
τες παθεῖν τὸν θεῖον ἀπόστολον· : ἢ
μᾶλλον ἐπειδὴ καὶ ἀρχὴ καὶ μεσότης
καὶ τέλος ἐστὶ πάντων τῶν αἰώνων·
τῶν τε παρελθόντων καὶ ὄντων καὶ
ἐσομένων ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς ὁ χριστός. εἰκότως
εἰς ἡμᾶς κατήντησε δυνάμει διὰ τῆς

[illegible]

Ὁ τοῦ ποιεῖν λόγος [illegible] [illegible] κατὰ χάριν [illegible] [illegible] πρὸς τὸ [illegible] [illegible]

πιτεθεῖσθαι. τὸ κατ' ἐνέργειαν κατὰ τὴν χάριν γενόμενον. ἐπὶ θεώσει τῶν ἀξίων τέλος τῶν αἰώνων; καὶ πάλιν. ἕτερος δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ ποιεῖν καὶ ἕτερος ὁ τοῦ πάσχειν λόγος. μυστικῶς ἅμα καὶ σοφῶς διεῖλε τοῖς παρελθοῦσιν αἰῶσιν καὶ μέλλουσιν. τὸν τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν λόγον ὁ θεῖος ἀπόστολος· οἷον· οἱ τῆς σαρκὸς αἰῶνες, ἐν οἷς νῦν ζῶμεν· οὓς δὲ ἡ γραφὴ καὶ χρονικοὺς αἰῶνας κατὰ τὸν Ἐκκλησιαστὴν ἤτοι αἰῶνα καὶ ζωὴν οἴδαμεν ὡς τέλος. τῆς τοῦ ποιεῖν ἐστὶν ἰδιότητος· οἱ δὲ μέλλοντες ἤγουν αἰῶνες τοῦ πνεύματος μετὰ τὴν παροῦσαν ζωήν. τῆς τοῦ πάσχειν ἐστὶν μεταποιήσεως· ἐν ταύτῃ τοίνυν ὄντες ὡς ποιοῦντες. ἤδη αἰώνων τέλη καταντῶμεν· πέρας λαμβάνοντος ἐκεῖ ὧν κατὰ τὸ ποιεῖν. τῆς δυνάμεώς τε καὶ τῆς ἐνεργείας· ἐν δὲ τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις· πάσχοντες τὴν πρὸς τὸ θεοῦσθαι χάριν μεταποίησιν. οὐ ποιοῦμεν· ἀλλὰ πάσχομεν· καὶ διὰ τοῦτο οὐ λήγομεν θεουργούμενοι· ὑπερφυὲς γὰρ τότε τὸ πάθος ἐστί· καὶ μηδένα λόγον ἔχον ὁριστικὸν τῆς ἐπισυμβαίνοντος

τοῦτο πάσχομεν τῶν θεουργίας ποιουμένων
παρ' ἡμῖν. ἐφ' ὅσον τήν τε τῶν ἀρετῶν
ποιητικὴν φύσιν λογικὴν ἔχομεν διὰ λό-
γων ἐνεργουμένην. καὶ τὴν πάσης γενέ-
σεως ἐκλεκτικὴν νοερὰν δύναμιν. ἀρχέ-
τυπος πᾶσαν τῶν ὄντων καὶ γινωσκο-
μένων φύσιν διαμαίνουσαν· καὶ πάν-
τας κατὰ τὴν ἑαυτῆς τοὺς αἰῶνας
ποιουμένην· καὶ πάσχομεν. ἣν καὶ
τῶν ἐξουκόντων τελείως τοὺς λόγους
περάσαντες· ἥ τε τὴν τῶν ὄντων ἁρμο-
νίας ἔλθομεν αἰτίαν· καὶ συγκαταπαύ-
σομεν τοὺς φύσεις περαιρασμένοις τὰς
οἰκείας δυνάμεις. ἐκεῖνο γινόμενοι.
ὅπερ τῆς κατὰ φύσιν δυνάμεως οὐ-
δαμῶς ὑπάρχει κατορθώματα. ἔστι δὲ
τὸ οὖν ὑπὲρ φύσιν ἢ φύσις, καταληπτικὴν
οὐ κέκτηται δύναμιν· θεὸς ὄντως γάρ.
οὐδὲν γὰρ ᾗ τὸν κατὰ φύσιν ἔστιν ποιητικόν·
ἔστι δὲ ἡμῖν δὲ θεῶν καταληπτικόν· μόνης
γὰρ τῆς θείας χάριτος ἴδιον τοῦτο
πέφυκεν εἶναι· τὸ ἀναλόγως τοῖς οὖσιν
χαρίζεσθαι θεώσιν· καὶ μαρτυροῦνται
τὴν φύσιν τῆς ὑπὲρ φύσιν φωτί· καὶ τῶν
οἰκείων ὅρων αὐτήν. ὑπεράνω κατὰ
τὴν ὑπερκόσμιον τῆς δόξης ποιουμένης·

ὑπερθεν· ἐν τῷ πλήθει τῶν αἰώνων ἀγαθῶν εἰρηκὼς ἡ
κόσμου καὶ πάντων τῶν ἐθνῶν· τοῖς ὅσοις οὐ λέγω
δι' αὐτῆς εὐχῆς χάριτος μυουμένοις τῶν
ὑπερβαινόντων καὶ φθάνουσαν τὴν
διαφθορὰν· ὧν τύποι καὶ προχαράγμα-
τα καθεστήκασιν, οἱ τρόποι τῶν ἀρε-
τῶν· καὶ τῶν ἡγιασμένων ἀδιαλώτως
μένοντες οἱ λόγοι· δι' ὧν ὁ θεὸς ἀεὶ θέλων ἐν
τοῖς ἀξίοις ἄνθρωπος γίνεται· μακάριος
οὖν ὁ μεταποιήσας διὰ σοφίας ἐν ἑαυ-
τῷ τὸν θεὸν ἄνθρωπον· ἐκ τοῦ τοιούτου μυστηρί-
ου πληρώσας τὴν γένεσιν. πάσχει
τὸ γενέσθαι τῇ χάριτι θεός· ὅτι τοῦ ἀεὶ
τοῦτο γίνεσθαι πέρας οὐ λήξεται· ὁ γὰρ
ταύτην τοῖς ἀξίοις ποιῶν· ἀόριστος
ὑπάρχων κατ' οὐσίαν, ἀόριστον ἀεὶ καὶ
δύναμιν ἀοριστίας ἔδωκεν εἶναι τὴν τοῦ
τοιούτου συνδυασμοῦ μὴ δέον τὸ συγκα-
ταβαίνουσαν τοῖς ὑπὲρ τὸ γινομένοις
καθαρότερον εἴρηκα· εἰ δὲ μᾶλλον ἑαυτῇ
συγκρατοῦσαν τοῖς ἔξω τοῖς τὸ εἶναι
μονομένοις· ἀνθρώποις εἶναι μὴ δυνα-
μένοις· ὁ θεὸς καὶ πλοῦτον εἶναι χρη-
στότητος, ὡς μὴ παυομένης ποτὲ τῆς
ἐφ' ἡμῖν εὐχρηστότητι, κατὰ τὴν πρὸς
ἑαυτὸν μεταποίησιν ἐνεργείας παραβάσεως

Ματθαῖος :— ἐρώτησις κγ

Εἰ Δαυὶδ τοῦ κατὰ σάρκα μόνον Ἰσραὴλ ἐβασίλευ-
σεν· ὁ δὲ κατὰ σάρκα Ἰσραὴλ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀπώ-
σατο βασιλείαν· διὸ καὶ μετῆλθεν ἐπὶ τὰ
ἔθνη· πῶς κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ ἀρχαγ-
γέλου σταθήσεται τὸ καὶ δώσει αὐτῷ
ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·
καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ
εἰς τοὺς αἰῶνας :— ἀπόκρισις :—

Τοῦτο σαφῶς ἡμῖν ἐμφαίνεται τὸ ἄπορον δι-
μῶν ἔχον καὶ φανερὰν τὴν διασάφησιν·
οὐ γὰρ οὗτοι πάντες οἱ ἐξ Ἰσραήλ, οὗτοι Ἰσραήλ. οὐ
δ᾽ ὅτι εἰσὶν σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες
τέκνα. ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας
λογίζεται ὁ θεὸς εἰς σπέρμα. καὶ ἐὰν ᾖ
ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης
τὸ κατάλειμμα σωθήσεται. δηλονότι
ὁ πιστὸς λαὸς ὁ δι᾽ ἔργων δικαιοσύνης
καὶ ἀληθοῦς τῆς κατ᾽ αὐτὴν πίστιν γνώσεως
ὡς ὁρῶν τὸν θεόν· ἤγουν Ἰσραήλ· εἴτε κατὰ σάρ-
κα φέρων τὸ γένος ἐξ Ἰσραήλ· εἴτε τῆς ἐθνικῆς
ὑπάρχων μερίδος. ὁ γὰρ τοῦ Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν ἑαυτῷ φέρων
τρανὸν καὶ ἄχραντον τὸν χαρακτῆ-
ρα τῆς πίστεως, τῆς τοῦ ἀληθινοῦ Ἰσραήλ

οὐ κατηλλοτρίωται κληρονομίας θ(εο)ῦ καὶ
χάριτος· ἀλλὰ καὶ Δα(υὶ)δ αὐτὸς ὁ μα-
κάριος. τῶν ἐξ Ἰ(σρα)ὴλ τοῖς τῶν ἐθνῶν ἦρχε τὴν βα-
σιλείαν· ὁ θ(εὸ)ς ἀλλὰ τῆς ἐπὶ τέλους κατε-
σκεύασεν ἑαυτῷ τὸ φέγγος ὁ Ἰσρ(αή)λ. ἀλλὰ καὶ
τῆς τοῦ Δα(υὶ)δ ἐκτὸς ἀπέστη βασιλείας·
ἄρ[illegible] τὸν τοῦ Δα(υὶ)δ [illegible]ικὸν θρόνον καὶ
τὴν πολιτείαν τῶν λογικῶν ἡγεμόνων καὶ
σιλείαν καὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦ Ἰακώβ·
καὶ τὸ ἅγιον καὶ μέγα ἔθνος· [illegible] ἀντὶ
τοῦ σωματικοῦ καὶ παραπικραίνον-
τος Ἰσρ(αὴ)λ προφητικῶς χρηματίζων
ὁ θ(εὸ)ς τῷ Μωϋσῇ κατασκήψειν αὐτὸν
ἤτοι τὸν δι' αὐτοῦ τυπικῶς νοούμενον
εὐαγγέλματος τόν. ἀφανίζειν καὶ ἐξαλεί-
φειν τὸ ἔθνος τοῦτο εἰς ἅπαξ· καὶ κατα-
στήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν
ἢ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦ
Ἰακὼβ καὶ παραπικραίνοντα καὶ
τὸ ἁμαρτωλὸν ἔθνος. καὶ τὸ πονη-
ρὸν σπέρμα. καὶ τοῖς ἀνόμοις υἱοῖς.
καὶ τοῖς ἄρχουσι Σοδόμων καὶ
τὸν λαὸν Γομόρρας. καὶ τοὺς ἀπο-
πραθέντας [illegible] προφητῶν πονηράν.
καὶ τὸν κ(ύριο)ν ἐγκαταλιπόντας· καὶ τὸν ἅγιον
τοῦ Ἰσρ(αὴ)λ παροξύνοντας· καὶ τὸν
θ(εὸ)ν οὐκ ἐγνωκότας· οὐδὲ συνιέντας·

καὶ πληρώσαντας πάλαι τὴν ἀπιστίαν ἀρχαί-
αὐτῶν· καὶ μηδεμίαν δεχομένην λο-
γικῆς ἰατρείας μέθοδον ἀπιστίαν
τῆς θεραπευούσης· οὐαὶ γάρ φησιν
,, ἔθνος ἁμαρτωλόν· σπέρμα πονη-
,, ρόν· υἱοὶ ἄνομοι· ἐγκατελείπατε
,, τὸν κύριον. καὶ παρωξύνατε τὸν ἅγιον
,, τοῦ ἰσραήλ· τί ἔτι πληγῆτε προστιθέν-
,, τες ἀνομίαν· οὐκ ἔστιν μάλαγμα ἐπι-
,, θῆναι οὔτε ἔλαιον οὔτε καταδέσμους·
οὕτως ἐχθραίνοντας τοῖς εὐεργέταις
ταῖς γνώμαις. καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀπε-
στραμμένους καὶ ἐκβεβλημένους
τῆς θείας κληρονομίας. κατὰ τὸν
κάϊν. καὶ ἰσμαήλ. καὶ ἠσαῦ. τὸν ῥουβὴν
τὸν ἤρ. καὶ αὐνάν· τὸν μανασσῆν· τὸν ἐλιάβ·
καὶ ἀμνών, τοὺς τῶν πατριαρχῶν
τε καὶ προφητῶν πρωτοτόκους.
καὶ ἐκβεβλημένους καὶ ἀποδεδοκι-
μασμένους· φησὶ γάρ· υἱός μου πρω-
τότοκος ἰσραήλ. οὐ γὰρ μόνον ἐθνῶν· ἑτέρου
γὰρ ἐπηγγελμένου πρὸς υἱοθεσίαν θε-
σπεσίου λαοῦ καὶ εὐσεβοῦς ἠλπίζετο.
κατὰ θεὸν κτιζομένου καὶ τὴν υἱοθε-
σίαν προσφερομένου τὴν ἐν χάριτι.
δι' αὐτῆς ἐκκλησίας τοῦ πρωτοτόκους

ἀπὸ ... τῶν ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐκκλησία πρωτοτόκων· οἳ ... καὶ ζωογονοῦσι ... λαός· καὶ ... σημ. ἡ προφητικὴ γραφή· υἱός μου πρωτότοκος ἰσραήλ. ὁ πρωτότοκος ποιήσει ... μέγιστον ... ποιητ ... τῷ λαῷ τῶν ἐθνῶν ἐπὶ ... ἐκκλησίαν:

[illegible] ἐκείνην ἀγαπῶντος τοῦ
πονηροῦ ἄβελ διαφθείροντος καὶ ἀπὸ
κινήσαντος κατ' αὐτὸν κακίᾳ· καὶ
ἐπιμανέντος αὐτοῦ τοῦ ἡσαῦ πρὸς τὴν
τοῦ πονηροῦ ἰσαὰκ κατὰ τὸν ἰσμα
ἠλ· καὶ μανέντος κατὰ τοῦ πονηροῦ
ἰακὼβ ὡς λίαν· καὶ τὸ φθέγμα
τῆς ἀσεβείας καὶ τῆς κακίας τὴν
δικαιοσύνης. ἔπειτα τὴν τῆς παρα
νομίας καὶ τῶν παθῶν ἐκχέαντος
κατὰ τὸν κόσμον καὶ αἰώνων· καὶ τὴν τοῦ
θεοῦ ἐκκλησίαν ἀερ[illegible] ὁρμησαμένου·
καὶ τὴν μηθεῖσαν οἰκείως παραζηλοῦν τῶν
ἀρετῶν κατὰ τὸ ἀμετάθετον· καὶ
ὅσοι τοῦ πονηροῦ δαίμονος [illegible]
[illegible] ἐξ ὑπερηφανίας διαπο
ρηθέντος· καὶ διαταῖς ἐξουδενω
θέντος κατὰ τὸν βασιλέα καὶ ζῆλος
παρανομίας γεγονὼς [illegible] δημιουργὸν
κατὰ τὸν ἀνθρώπων· οὕτω τούτοις τοῖς
ἀλλοτρίοις ἔργοις. καὶ χαλεπὸν αὐτοῖς
ἀπὸ τῶν τριῶν αὐτῶν τοῖς μα
νίας καὶ φόνου τυπωθέντος· τοῖς σαρ
κικοῖς ὄντως καὶ σαρκικὴν μόνον ἔργοις
τοῖς ζηλώσας τῆς χάριτος· ὧν θεὸς
[illegible] καὶ [illegible] δόξαν [illegible] αἰσχύνης αὐτῶν·

ὧν τῆς ἀπιστίας ἀπόλοιτο τὸ μνη-
μόσυνον μετ' ἤχου· ἀλλ' ὅσα ἔθλιβον τὸν
ἱερὸν καὶ ἐπίκοον Ἰσραὴλ καὶ ὁρῶντα θεὸν λαὸν
τῆς πίστεως τὸν ἐκ πάντων τῶν
ἐθνῶν συνειλεγμένον καὶ ἐκλογὴν καὶ
χάριτος εἰς περιποίησιν λαὸν καὶ
ἅγιον ἔθνος καὶ βασίλειον ἱερά-
τευμα. ἐπειδὴ γὰρ ἅμα τῷ [illegible] διὰ τοῦ
ἀγγέλου πρὸς τὴν παρθένον χρηματί-
ζων ὁ θεὸς λόγος ἐξ αὐτῆς τεχθησό-
μενος σωτὴρ τῶν ὅλων· ὁ περὶ δι'
αὐτῆς τῆς τῶν πραγμάτων ἐκβά-
σεως. τὴν οἰκουμένην ἐδέξατο πί-
στιν· τοῦ κυρίου καὶ πρὸς τοὺς πατέρας
ἐπαγγελίας πληρώσαντος καὶ πάν-
τα τὰ ἔθνη ἐν τῷ σπέρματι Ἀβραάμ·
εὐλογήσαντος τοῖς καὶ υἱοθετήσαν-
τος καὶ πάντων τῶν ἐθνῶν κατα-
ξιώσαντος ἐν ἐπὶ διὰ τῆς πίστεως
αὐτὸν πατέρα τὸν Ἀβραὰμ καὶ καθεσθέν-
τος ἐν τῷ πατρικῷ θρόνῳ τοῦ Δαβὶδ καὶ
βασιλεύοντος ἐπὶ τὸν ἱερὸν οἶκον
τοῦ Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας. βασιλείαν
πέρας οὐκ ἔχουσαν· :

ἐρώτησις κδ΄:

τί ἐστιν τὸ ἐν ταῖς πράξεσιν περὶ τοῦ Πέτρου

καὶ μένον· διελθόντες πρώτην φυλα-
κὴν καὶ δευτέραν ἤλθομεν ἐπὶ τὴν
πύλην τὴν σιδηρᾶν· :

+ ἀπόκρισις· :

Ὁ μὲν πρῶτος κατὰ τὸν ἅγιον πέτρον καὶ πρα-
κτικὸς νοῦς. ὑπὸ ἡρώδου κρατού-
μενος τοῦ δερματίνου νόμου. δερ-
ματῖνος γὰρ ὁ ἡρώδης ἑρμηνεύεται.
ὅπερ ἐστὶ τὸ φρόνημα τῆς σαρκός.
ὑπὸ δύο συγκλείεται φυλακάς. καὶ μίαν
πύλην σιδηρᾶν· πολεμούμενος ἔκ τε
τῆς τῶν παθῶν ἐνεργείας, καὶ τῆς
κατὰ διάνοιαν ἐπὶ τοῖς πάθεσιν
συγκαταθέσεως· ἅσπερ καθάπερ
φυλακὰς ἔχων ἀρκτάς, διὰ τοῦ λό-
γου τῆς πρακτικῆς φιλοσοφίας, ὡς
δι' ἀγγέλου διαπεράσας. ἔρχεται ἐπὶ
τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέ-
ρουσαν εἰς τὴν πόλιν· τὴν πρὸς τὰ
αἰσθητὰ λέγω τῶν αἰσθήσεων φρου-
ρὰν καὶ ἄπορον καὶ δυσκατάλυτον
τὴν σχέσιν· ἣν, ὁ τῆς φυσικῆς ἐν πνεύματι
θεωρίας διανοίγων λόγος. αὐτομάτη
πρὸς τὰ συγγενῆ μετὰ λοιπὸν ἀβλα-
βῶς τὸν νοῦν παραπέμπει τῆς ἱερᾶς
δουλείας ἐλεύθερον· :

φυλακή ἐστιν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

+ Ἐρώτησις κε΄:—

+ Τί ἐστιν· θέλω ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς
ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστιν· κεφαλὴ δὲ
γυναικὸς ὁ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ ὁ Θεός· καὶ
πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύ-
ων κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ· πᾶσα δὲ γυνὴ προσευ-
χομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύ-
πτῳ τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν κε-
φαλὴν αὐτῆς· ἓν γάρ καὶ τὸ αὐτό ἐστιν
τῇ ἐξυρημένῃ· καὶ τί πάλιν ἐστὶν
τὸ διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν
ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους:—

+ Ἀπόκρισις:—

Φαμὲν ὅτι παντὸς ἀνδρὸς φησὶν ὁ θεῖος
ἀπόστολος εἶναι κεφαλὴν τὸν Χριστόν· ἀντὶ τοῦ
λέγομεν ὅτι κατὰ τὴν πρᾶξιν τῶν θείων
ἐντολῶν καὶ τὴν θεωρίαν τῶν ἀληθινῶν
δογμάτων, ἀνδρὸς ἀποφῆναι αὐτοῦ κε-
φαλὴν εἶναι τὸν Χριστόν· τῆς περιεκτικῆς
σημασίας. οὐ συμπερικλείει οὐδόλως τοῖς
λόγοις καὶ τοῖς ἀπίστοις ἀνδράσι· πῶς
γὰρ καὶ εἴη κεφαλὴ τῶν ἡμῖν ἀπιστούντων
ὁ Χριστός· οὐ κοινὴν κατ' ἀξίαν ἔχουσι κοινωνίαν τῆς
τῶν ἀνθρώπων προσηκόντως τῷ λόγῳ.
φαμὲν ἄνδρα εἶναι τὸν πρακτικὸν νοῦν.

ἰσ. ἀνὴρ. ὁ πρακτικὸς [illegible] κεφαλὴ Χριστός.

φαλὴν ἔχοντα τὸν λόγον τῆς πίστε-
ως· πρὸς ὅν, οἷς χρὴ ἀφορῶν τοῖς τῶν
ἐντολῶν χάρισιν οἰκοδομημένην διὰ
τῆς πράξεως τὸν οἰκεῖον συνίστησι
βίον ὁ νοῦς· καὶ καταισχύνων τὴν κε-
φαλὴν αὐτοῦ· τουτέστι, τὴν πίστιν
τινὶ τῶν ἐκτὸς κατὰ τὴν ὕλην ἐπι-
καλυμμάτων· ἐκ τοῦ μηδὲν ὑπέρ-
ανω τῆς πίστεως τιθέναι τῶν προ-
σκαίρων καὶ λυομένων· γυναῖκα
δὲ τοῦ τοιούτου νοὸς φησὶ καὶ φαμὲν αὐτὴν
τὴν ἕξιν τῆς πράξεως· πολλοῖς δὲ
ἀθρόοις κοσμουμένην τε καὶ κατακεκα-
λυμμένην πρακτικοῖς λογισμοῖς τε καὶ
ἔθεσιν· μᾶλλον δὲ αὐτὸν τὸν νοῦν. ὃς κε-
φαλὴν ἰδίαν, κατὰ τὴν τῶν τοιούτων
λογισμῶν τε καὶ τρόπων συνήθειαν
εὐπρέπειαν ἔχουσαν κατακεκαλυμμένον·
[illegible] δὲ φαμὲν εἶναι. τὴν ἐνυπόστατον
πίστιν· ἧς κεφαλὴ σαφῶς ἐστιν ὁ Θεός·
πρὸς ὅν, ἤγουν τῆς πίστεως ὁ λόγος διά-
κειται τοῦ ἀναγομένου τὸν ἐν αὐτῷ, κατὰ
φύσιν [illegible] καὶ πάλιν
ἀνήρ ἐστιν. ὁ τῆς φυσικῆς ἐν [illegible] θεω-
ρίας ἐπιμελούμενος νοῦς· κεφα-
λὴν ἔχων, τὸν κατὰ πίστιν ἐκ τῆς

τῶν ὁρωμένων διακοσμήσεως· γνωρίζει δημι-
ουργὸν τοῦ παντὸς λόγον διαπεπλεγμένον·
ὅν, οὐ καταισχύνει καλύπτων· καὶ οἷον
ὑποτιθεὶς τινὶ τῶν ὁρωμένων ὁ νοῦς·
καὶ ἄλλο τὸ παρ' αὐτοῦ ποιούμενος
ὑψηλότερον· γυνὴ δὲ τοῦ τοιούτου νοὸς ἐστίν.
ἡ συνοικοῦσα αἴσθησις· δι' ἧς ἐπιβατεύει τῇ
φύσει τῶν αἰσθητῶν· καὶ τοῖς ἐν αὐτοῖς
θειοτέροις ἀναλέγεται λόγοις· μὴ συγχω-
ρῶν τῷ λόγῳ κατ' αὐτὴν ἀποκαλυφθεῖ-
σαν ἐπιτηδευμάτων, ἀλογίας γενέσθαι
καὶ ἁμαρτίας ὑπουργόν· τοῦ νοὸς ἔχουσα
κεφαλὴν διὰ τῆς τῶν θειοτέρων λόγων
ὡς ἐπικαλυμμάτων ἀποκαλύψεως. ἀνταλλα-
ξαμένην τῆς ἀλογίας τὸ πάθος.
Κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, τουτέστιν τοῦ κατὰ πίστιν διὰ
τῆς κατὰ φύσιν τῶν γεγονότων θεωρίας
ἀναλόγως τοῖς οὖσιν διαφαινομένου δη-
μιουργικοῦ λόγου ἐστίν. ὁ κατ' οὐσίαν αὐτὸν
γεννῶν ἀπόρρητος νοῦς· πρὸς ὅν, ὁ λόγος
δι' ἑαυτοῦ τὸν ἀναφερόμενον διὰ τῆς τῶν ὄν-
των εὐσεβοῦς θεωρίας καθίστησιν νοῦν·
χορηγῶν αὐτῷ συμμέτρους κατὰ τὴν γνῶ-
σιν τῶν ὁρατῶν. τὰς νοήσεις τῶν θείων
ἐμφάσεως· Καὶ αὖθις ἀνήρ ἐστιν. ὁ
τῆς μυστικῆς θεολογίας ἐντὸς γενόμενος νοῦς·

[illegible]

[illegible]

κεφαλὴν ἔχον ἀκατάληπτον τὸν χ(ριστό)ν· τοῦ
θέσιν τὸν τρόπον ἀνθρώποις ἀδέκτοις μυσταγω-
γίαις ἀγνώστως νοούμενον· ἢ κυριώτε-
ρον εἰπεῖν· ἀνοήτως γινωσκόμενον λόγον
τῆς πίστεως· ὑπὲρ ὄν, οὐδὲν τι θεωρεῖν τῶν
ὄντων· οὐ καὶ αἴσθησιν· οὐ λόγον· οὐ νοῦν· οὐ
νόησιν· οὐ γνῶσιν· οὐ γινωσκόμενον· οὐ νο-
ούμενον· οὐ λεγόμενον· οὐ καὶ αἰσθητόν· οὐκ αἰ-
σθανόμενον. ὁ τὴν ἕνωσιν ἔχων καὶ
ὑπερέχουσαν ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ὄντων
πάντων σχέσιν. καὶ διαφερόντως θεοποιὸν
ἐπέρεισιν συνασκούμενος νοῦς· ἡμῖν δὲ
τοῦ τοιούτου νοός ἐστιν. ἡ πάσης αἰσθητῆς
φαντασίας καθαρεύουσα διάνοια· κα-
θαρῶς κεφαλὴν ἔχουσα τὸν νοῦν. τοῖς
ἐν ἀρχαῖς καὶ ὑπὲρ νόησιν τῶν ἀρρή-
των καὶ ἀγνώστων δογμάτων, ἐπισημαινό-
μενον κινούμενον· κεφαλὴ δὲ χ(ριστο)ῦ. τουτέστιν
τοῦ κατὰ τὴν ὑπεροχὴν μυστικῶς οὕτω λεγο-
μένου λόγου ἐστίν. ὁ πατὴρ τῶν ἀπολύτως
κατὰ πάντα τρόπον ἀπείρως ἐξοικειουμέ-
νοις· ὄν, ὡς φύσει νοῦ λόγος ὑπάρχων
ὁ χ(ριστὸ)ς νοούμενος, ποιεῖ γνωσθῆναι τοῖς
ἀξίοις· ὁ γὰρ ἐμπρακτικῶς ἐπιβεβηκὼς ἐσω-
ρακὼς τὸν πατέρα· καὶ γὰρ ἀληθῶς ἐστι τοῦ
λόγου νόησις, ἀριδήλως τοῦ γεννήσαντος

αὐτὸν νοῦν κατὰ τὴν κρυφίαν γνῶσιν· ὡς
ἐν ἑαυτῷ ἀκινήτως ἱδρυμένον
κατ' οὐσίαν τὸν νοῦν, πρὸς ὃν ἀναφαίρετον
ἐφιέμενον τῆς πρὸς θεὸν κατὰ χάριν
ταυτότητος νοῶν· ἀπολυθέντα τῆς
ἐν πλήθει τῶν ὄντων κατὰ τὴν νόη-
σιν διαφορᾶς καὶ ποσότητος· καὶ ἐν
θεοειδεῖ μονάδι συναχθέντα· τῇ ταυτό-
τητι τῇ καὶ ἁπλότητι τῆς περὶ θεὸν
ἑστάναι τελείας ἀκινησίας:

Πᾶς τοιγαροῦν πρακτικὸς νοῦς, προσευ-
χόμενος καὶ προφητεύων· τουτέστιν
τῶν ἀρετῶν ἐξαιτούμενος λόγους·
οὕτω γὰρ νοητέον τὸ προσευχόμενος·
καὶ τοῖς αὐτῶν τοῖς ἔργοις ἐκφαίνων τρό-
πους· οὕτω γὰρ ἐκληπτέον τὸ προφη-
τεύων μόνον ὁρᾶν· ὀφείλει γυμνὸν
τὸν τῆς πίστεως λόγον· μηδὲν νοῶν
καὶ λογιζόμενος· καὶ ποιῶν κατὰ πρόσ-
κλησιν ἔστι κατακάλυπτον τὴν κεφαλήν·
ἤγουν [illegible] τὴν ἄλλο τι θέμενος· καὶ
πᾶσα γυνή τουτέστιν, πρακτικοῦ νοὸς
ἕξις· προσευχομένη καὶ προφητεύουσα·
καὶ [illegible] κατὰ διάθεσιν ἀφανῶς κινουμένη·
καὶ τοῖς ἐκτὸς ἤθεσιν διαπλάττουσα τὴν
ἀρετὴν ἄνευ λογικῆς διακρίσεως.

ἡ πρὸς τὸν θεὸν ταυ[illegible]
[illegible] νοῦ [illegible]
[illegible]
ἁπλο[illegible]
[illegible]
[illegible]
κατ' οὐσίαν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
νόησιν·

προσευχὴ [illegible] τοῦ
πρακτικοῦ [illegible]
προφητεία [illegible]
[illegible]
[illegible] φυσικοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
προφητεία [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] θεολογικὸ προσ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
προσευ[illegible]
[illegible]
ἢ προφητεία [illegible]
[illegible] κοινωνό[illegible]
[illegible]
προφητεύ[illegible]

κατασχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.
πρὸς ὕψος μετερχομένη τὸ ἄφθαρ-
τον τοῦ κάλλους πήζοντος· ὡς ἐπιτάγ-
ματος ἐξειρημένη λόγου·: Καὶ πᾶς
νοῦς, τὴν φυσικὴν ἀσκούμενος θεωρίαν.
προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ
κεφαλῆς ἔχων· τουτέστι γνωστικῶς
τοῖς τῶν ὄντων λόγοις ἐπιζητῶν.
ἢ τούτοις διδασκαλικῶς ἄλλοις πα-
ραδιδούς· μετὰ τῆς πρὸς ἄλλο τι κα-
θοίον δήποτε τρόπον ῥοπῆς ἄνευ
τοῦ κατ' ἀλήθειαν σκοποῦ. κατασχύ-
νει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ὡς ὑποβε-
μένος τι τῶν παρερχομένων. τῆς
ὀρθῆς κατ' εὐσέβειαν γνώσεως·
Καὶ πᾶσα γυνή· τουτέστιν αἴσθησις· φυσι-
κῶς τοῖς αἰσθητοῖς προσβάλλουσα
κατὰ κεφαλῆς μὴ ἔχουσα τοῖς νοεροῖς
τῶν ὁρωμένων λόγοις αὐτὴν περικα-
λύπτοντας. κατασχύνει τὴν κεφα-
λὴν αὐτῆς πρὸς πάθος διὰ τὴν φυ-
σικὴν σχέσιν τὴν τῶν ὁρωμένων ἐπερ-
χομένη θεωρίαν· καὶ πᾶς νοῦς, μυ-
στικῆς ἐφιέμενος ἐρατῆς θεολογίας.
προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ
κεφαλῆς ἔχων· τουτέστι τοῖς ἀδύτοις

ὑμνητέον ἀγνώστως θεωρίας· ἢ δι-
δάσκων καὶ μυσταγωγῶν ἄλλους πρὸς
θεολογίαν. ἥτινα μορφὴν ἔχοι ὁ μυού-
μενος. τὸν ὑπερνόησιν λόγον μεταγα-
γούμενος ἢ μυσταγωγῶν. κατακαλύψας
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· τὸν ἁπλοῦν καὶ
ὑπερέκεινα πάσης νοήσεως. ὑπερθέσει
τινὶ τῶν ὄντων καὶ γινωσκομένων·
δέον πάσης αὐτὸν γυμνὸν ὁμοιώσεως γινώ-
σκεσθαι. ἀνομμάτως ὁρᾶν τὸν ἀληθεῖ
θῦ λόγον· γινώσκοντα σαφῶς. ὡς ἐστὶ
θεοῦ μᾶλλον ἢ καθ' ὑπεροχὴν περὶ αὐτοῦ ἀλη-
θεύουσιν· ὡς σαφῶς μηνύουσαι τὴν θέαν
θεῖν. δι' αὐτῆς τῶν ὄντων πάντων ἑκάστοις
ἀφαιρέσεως· καὶ ὡς ἄρα μὴ ἡ διάνοια τοῦ
τοιούτου νοὸς, προσευχομένη ἢ προφη-
τεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ.
τουτέστιν ἀφ' ἑαυτῆς ἑαυτὴν πολλοῖς
ἐπικαλυπτομένης μυστικοῖς θεωρήμασιν
νοεραῖς δυνάμεσι. κατακαλύψας τὴν κε-
φαλὴν αὐτῆς· ἀποκαλυπτομένη τῶν ὡς κεφα-
λὴν καλύπτουσαν τὸν νοῦν θέαν καὶ ἀπόρρη-
τον γνῶσιν· πᾶς οὖν ἀνὴρ. ἢ γοῦν νοῦς πρα-
κτικὸς. ἢ φυσικὸς. ἢ θεολογικός. προσευ-
χόμενος ἢ προφητεύων. τουτέστι διδα-
σκόμενος ἢ διδάσκων. ἀκατακάλυπτον

ἐχέτω τὴν κεφαλὴν τὸν χ(ριστὸ)ν· ὁ μὲν πρακτι-
κὸς, μηδὲν ποιούμενος καὶ ἀρετῆς πρόκριμον·
ὁ δὲ φυσικὸς, μηδὲν αὖ τοῦ πρώτου λόγου
ποιούμενος ἄλλον ἀνώτερον· ὁ δὲ
θεολογικὸς, τὸν ὑπὲρ νόησιν καὶ γνῶ-
σιν καθότιοῦν μὴ σχηματίζοντα ταῖς
διὰ τῶν ὄντων μορφώσεσιν· καὶ πᾶσα
γυνή· τουτέστιν ἡ ἕξις πρακτικοῦ· καὶ αἴσθη-
σις φυσικοῦ· καὶ ἡ διάνοια θεολογικοῦ
νοός· κατακαλυπτέσθω τὴν κεφαλήν·
καὶ μὲν πρακτικὴ ἕξις· τῶν ποιητέων καὶ οὐ
ποιητέων· ἐπικειμένην ἔχουσα τὴν
τοῦ λόγου διάκρισιν· ἡ δὲ αἴσθησις· τὴν
ἐπὶ τοῖς ὁρωμένοις ἐπιστημονικὴν τοῦ λό-
γου δύναμιν· ἡ δὲ διάνοια· τὴν παν-
τελῶς ἀμαυρῶς δεκτὸν τὴν ὑπὲρ νόησιν
γνῶσιν· πᾶσα γὰρ ἕξις· καὶ αἴσθησις· καὶ
διάνοια· μὴ καλυπτομένη κατὰ τὸν ἀπο-
δοθέντα τρόπον· οὐδὲν διαφέρει τῆς
ἐξυρημένης· τουτέστι· τῆς μηδένα
λόγον ἐχούσης ἀρετῆς καὶ θεωρίας·
καὶ γνώσεως μυστικῆς καὶ θεωρίας ἀγνώστης:·
Ὁ φάσκων τοίνυν ἔχειν καὶ διὰ τὸ ἄκος ποιήσασθαι
αὐτουργικὴν τὴν ἐξουσίαν τοῦ λόγου· διὰ
τὸ ἀντὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· λέγω δὲ τὴν
μεγίστην ἐπιστασίαν· καὶ μάλιστα διὰ τοὺς

ἀγγέλους· τοῖς ἐφορωμένοις ἡμῶν τά τε
φανερὰ καὶ ἀφανῆ κινήματα· καὶ ὑπο
γραφομένοις πᾶν ὃ ποιοῦμεν καὶ ποιοῦσι ἡμᾶ·
τορας ἔπαινον ἢ ἔλεγχον ἡμῶν ἐν τῇ φο
βερᾷ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως· καὶ διὰ τοὺς
κατὰ συνείδησιν λογισμοὺς καὶ αὐτοὺς
ἀγγέλους προσκαθιζομένους· ἐπὶ τοῖς
γινομένοις παρ' ἡμῶν κατηγοροῦντας.
ἢ καὶ ἀπολογουμένους ἡμῶν τότε καὶ ἕτερον.
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως· καὶ διὰ
τοὺς πονηροὺς ἀγγέλους· τοὺς φυλαττο
μένους ἡμῶν καὶ ἕξιν καὶ αἴσθησιν· καὶ διά
νοιαν· ἵνα ἐὰν ἴδωσιν γυμνασθεῖσαν
τῆς λογικῆς τε καὶ νοερᾶς διακρίσεως· καὶ
εὐσεβείας καὶ γνώσεως, ἐπιθῶνται·
τῇ ὑπὸ τῶν ἐναντίων αὐτοῖς δημιουργου
μένων γένεσιν· ἀδιακρισίαν λέγω. καὶ ἀσ
έβειαν· καὶ ἄγνοιαν· δι' ὧν. κακίαν καὶ
πλάνην. καὶ ἀθεΐαν ἐνεργεῖν. οἱ πονηροὶ
πεφύκασι δαίμονες· κεφαλὴ δὲ Χριστὸς ὁ θεὸς ἁπάσης.
ὡς λόγου φύσεως, κατ' αἰτίαν ἀρχή·:

+ ἐρώτησις κϛ· : εἰ ὁ βασιλεὺς βαβυλῶνος
ἀλληγορεῖται εἰς τὸν διάβολον· τίς ὁ λόγος
ὃν διὰ τοῦ προφήτου ἱερεμίου ἀπειλεῖ
τοῖς βασιλεῦσιν τῶν ἐθνῶν· καὶ τῷ βασιλεῖ

ἰούδα κλοιοὺς καὶ δεσμὰ καὶ λιμὸν
καὶ θάνατον καὶ μάχαιραν καὶ αἰχμαλω-
σίαν ἐὰν μὴ αὐτῷ δουλεύσωσιν· τοῖς
δὲ ἑκουσίως δουλεύουσιν, μετὰ ἀνέ-
σεως εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν. καὶ ὅτι
δοῦλον αὐτὸν προσαγορεύει λέγων
ἐγὼ δέδωκα πᾶσαν τὴν γῆν ναβου-
χοδονόσορ βασιλεῖ βαβυλῶνος τῷ
δούλῳ μου· καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἔδωκα
δουλεύειν αὐτῷ· τίς οὖν ἐστιν ἡ τοῦ
διαβόλου δουλεία. καὶ τίνα τὰ θηρία·
καὶ τίνα τὰ ἑξῆς εἴδη τῆς ἀπειλῆς· καὶ
τίνες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν καὶ ὁ βασι-
λεὺς ἰούδα; — ·:— ἀπόκρισις·

Ὁ διάβολος καὶ ἐχθρός ἐστιν τοῦ θεοῦ καὶ ἐκδι-
κητής· ἐχθρὸς μέν, ὅτι τὴν ἀποστατικὴν αὐ-
τὸν δοκεῖ τὴν ὀλέθριον κεκτῆσθαι
πρὸς ἡμᾶς τοῖς ἐνοῦσιν ἀγαθοῖς· τοῖς δὲ τῶν
ἑκουσίων παθῶν τρόποις, διὰ τῆς καθ' ὁρμὴν
ἐφ' ὅσον καθ' ἡμῶν τὴν προαίρεσιν, τῶν αἰω-
νίων ἀγαθῶν προκρίνειν τὰ πρόσκαι-
ρα· δι' ὧν κλέπτων ὅλην τῆς ψυχῆς τὴν
ἔφεσιν, τῆς θείας καθ' ἡμᾶς πρὸς τὸν θεὸν ἀγάπης
ἀφίστησιν. ἑκουσίοις ἐχθροῖς ποιῶν τοῦ
ποιήσαντος· ἐκδικητὴς δέ, ὅτι τὴν γυ-
μνώσας τὸ πρὸς ἡμᾶς γνῶσιν· ὡς καὶ δι-

[illegible]

γινομένοις αὐτοῦ διὰ τὴν ἁμαρτίαν
ὑποχειρίοις· ἐξαιτεῖται τὴν καθ' ἡμῶν
τιμωρίαν· οὐδὲν γὰρ οὕτω φίλον τῷ
διαβόλῳ καθέστηκεν, ὡς ἄνθρωπος τιμωρού-
μενος· τοῦτο δὲ συγχωρηθεὶς, τὰς ἐπαλλή-
λους ἐπινοεῖ τῶν ἀκουσίων παθῶν
ἐπαγωγάς, καὶ μανίας δὲ καινὰς ἀπωλείας
ἐπιφέρεται, τοὺς καθ' ὧν ἐκομίσατο
συγχωρήσεως τὴν ἐξουσίαν· οὐ τὸ προστεταγμέ-
νον ἐκπληρῶσαι βουλόμενος, ἀλλὰ
τὸ οἰκεῖον τοῦ καθ' ἡμῶν μίσους διαθρέ-
ψαι πάθος ἐπιθυμῶν· ἵνα τῷ πολλῷ
κόρῳ τῶν ὀδυνηρῶν συμφορῶν εἰς τὴν
δι' ἀπονίαν ὀκλάσας, τῆς θείας ἐλπί-
δος ἑαυτὸν περικόψῃ τὴν ζημίαν
ἀντὶ νουθεσίας, ἀθεΐας αἰτίαν ποιού-
μενος τὴν τῶν ἀλγεινῶν συμβαινόντων
ἐπαγωγήν· : ἀγαθὸς γὰρ ὑπάρχων ὁ θεὸς,
καὶ ἐθέλων ἡμῶν ἐκτελεῖ πάντως τὸ τῆς
κακίας σπέρμα τὴν ἐκδορήν. τὴν τὸν νοῦν
τῆς θείας ἀποστεροῦσαν ἀγάπης, συγχω-
ρεῖ τῷ διαβόλῳ πόνοις ἡμῶν καὶ τιμω-
ρίας ἐπαγωγὴν· κατὰ ταυτὸν καὶ τῆς
προλαβούσης ἡδονῆς τὸν ἰὸν διὰ
τὸν πόνον τῆς ψυχῆς ἀποξέων. καὶ πρὸς
τὰ παρόντα καὶ μόνην τὴν αἴσθησιν

σαίνοντα μῖσος εἰρήνης καὶ τελευτὴν ἀπο-
διδόασιν· ὡς μηδεμίαν τιμωρίας πλέον ἢ τοῦ
κέρδους ἐκκειμένου κατὰ τὴν χρηστὴν
ἐμπορίαν λογιζόμενος. ἐς τὴν ἐκείνου
τιμωρὸν δύναμιν καὶ μισάνθρωπον.
τῆς πρὸς ἀρετὴν ἐναντιότητος πρα-
κτικὴν αἰτίαν ποιήσασθαι. τῶν μὲν αὐ-
τῆς ἑκουσίως ἀποκλιθησάντων·
ὡς οὖν κατὰ συγχώρησιν τιμωρούμενος
τοῖς ἁμαρτάνοντας ὁ διάβολος, τοῦ
θεοῦ καλεῖται δοῦλος· ἀποστάτης δὲ καὶ
λι τῆς πονηρὸς καὶ τοῖς ἑκουσίως διὰ τῆς
ἡδονῆς ἀφισταμένοις τοῦ θεοῦ. τὴν γνώ-
μην ἁρμόζων κατάλληλον· πρέπον
γάρ ἐστιν καὶ δίκαιον ὑπὸ τοῦ διαβόλου κο-
λάζεσθαι, τοῖς τὰς αὐτοῦ πονηρὰς
ὑποθήκας τῶν ἑκουσίων ἁμαρτημά-
των ἡδέως δεξαμένοις· οὕτως μὲν οὖν
καὶ ἡδονῆς ἐστιν διὰ τῶν ἑκουσίων
παθῶν πονηρὸς ὁ διάβολος, καὶ ὁ δεινὸς
διὰ τῶν ἀκουσίων ἐπαγωγός :~

Ὅταν οὖν οἱ τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ
οἰκοῦντες, τουτέστιν τὴν πρακτικὴν
ἕξιν ἢ τὴν θεωρητικὴν ἀποκληρωθέν-
τες ἐπιστήμην, πρὸς τὴν ἀνθρώπων τοῦ-
τας μετέρχονται δόξαν· ἢ θεῖ μὲν ἀρετῶν

τῶν φαινομένων τρόπῳ σκιαγραφοῦντες.
μόνοις δὲ σοφίας καὶ γνώσεως ὡς μόνον ὀνο-
μαζοῦντες. διχῶς τῶν κατὰ δικαιοσύ-
νην ἔργων, καὶ τὸν ὡς ἐπ᾽ ἀρετῇ καὶ
γνώσει τοῖς ἄλλοις ἐπιδείκνυσθαι τῦφον.
ἑκόντας τοῖς περιέπουσι παραδίδοσθαι
πόνοις· διὰ τοῦ πάσχειν, τὴν ἀγνοήσα-
σαν αὐτοῖς ἐκ τῆς ματαίας οἰήσεως
ταπεινοφροσύνην μεταμανθάνοντες.
ὅπερ ἄλλως καὶ ὁ ἀπόστολος παραδέδω-
κεν τῷ σατανᾷ τὸν παρανομήσαντα
Κορίνθιον εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός· ἵνα
τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου.
διὰ τοῦτο τῆς Ἰουδαίας ἔξω ὁ βασι-
λεὺς παραδίδοται τῷ βασιλεῖ τῶν
Ἀσσυρίων· τουτέστιν ὁ θεωρητικὸς νοῦς
καὶ γνωστικὸς πρὸς τιμωρίαν ἐκδίδοται
τοῦ διαβόλου· πόνοις αὐτῷ δικαίως ἐπα-
γομένοις καὶ συμφοράς· ἵνα μάθῃ πάσχων,
περὶ καρτερίας μᾶλλον καὶ πόνων
ἐπομένης φιλοσοφεῖν. εἰ δὲ διὰ κενῆς
τοῖς οὐκ οὖσιν ὑπερηφάνως ἐμματαιάζειν·
\+ πῶς οὖν ἀνεχόμενος ἑκουσίως ἐκ τῆς τῶν
αὐτῷ περισπωμένων συναισθήσεως,
δέξασθαι τὰς ἐπιπόνους τῶν ἀκουσίων
ἐπιφορὰς παρ᾽ ὅσον μετὰ τῆς ἀβουλίας.

\+ [illegible]

[illegible]

ἁμαρτίας· οὐκ ἐξοικίζεται τῆς κατὰ
ῥεῖαν καὶ τῆς ὅσιν ἐξ ἐσθέσεως χάριτος·
καθάπερ, οἱ πάλαι τῆς Ἰουδαίας
καὶ Ἱερουσαλήμ· ὡς ἐπελθὼν ἐκποιήσας τὸν
ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος· καὶ ὡς
χρόνος ἐστί τινι ἰστὰς τῶν κακῶν
ἐσυφορίας καταδεχόμενος· ἀμέλει
ταῖς μὲν ὧν τὸν ἐνεργοῦ· ὡς μὲν ὁ βασιλεὺς Βαβυ-
λῶνος· τοῖς ἐκ τοῦ πάθη τοῦ τῆς φύσε-
ως ὑμαίοις πόνοις· καὶ τὴν ἐπιτοῖς
κατὰ τὴν διάνοιαν ὡς ὀφειλέτης
αὐτῶν διὰ τὰς προλαβούσας πλημ-
μελείας συγκατάθεσιν· τὸ δὲ θεῷ προσ-
φέρει διὰ τὰς ἀληθινῆς τῆς τα-
πεινῆς ὀργῆς διαθέσεως· τὴν τῶν παρη-
μελημένων διόρθωσιν· ὁ δὲ τὴν κατὰ
συγχώρησιν θεοῦ πρὸς διόρθωσιν ἐπαγο-
μένην καὶ αὐτοῦ διὰ τῶν ἐκουσίων παρα-
σιτῶν συμφοράν, ἁμαρτίας μὲν κατα-
δεχόμενος, καὶ τὴν ἑαυτοῦ δοκεῖν δίκαιος
εἶναι μὴ ἀγνοοῖς· οὐ κατασυντιθέμενος
οἴκοθεν· ὡς τοῖς ἀξίοις τῶν δικαίων
κριμάτων ἀντιποιῶν θεοῦ ὅσοις·
κατὰ τοὺς πάλαι τῆς Ἰουδαίας οἰκήτο-
ρας, ὁ δὲ καὶ μὴ καταδεχόμενος ἐκουσίως
ὑπὸ τὸν ζυγὸν γενέσθαι βασιλέως Βαβυλῶνος

κατὰ τὴν θείαν διαταγὴν ἐστὶν αἰχμαλωσί-
αν παραδίδοσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος·
καὶ λοιμοῖς· καὶ δόρασι· καὶ θάνατον ἤτοι λι-
μὸν ἢ μάχαιραν· καὶ τῆς ἰουδαίας παντό-
λως ἀποικίζεσθαι τῆς· τουτέστιν τὴν κατά-
ρεξιν καὶ γνῶσιν ἣν ἀπεδοκοῦσαν ἐξ ἔθνους·
διὰ μὲν τῆς αἰχμαλωσίας· τὴν τῶν ἐθνῶν
κατὰ
ἀποστασίαν κρινόμενος· διὰ δὲ τῶν κλοι-
ῶν· τὴν τοῦ δὲ ὑβριζόντων δόξαν·
διὰ δὲ τῶν δεσμῶν· τὴν παντελῆ τῶν
καλῶν ἀπραξίαν· διὰ δὲ τοῦ λιμοῦ· τὴν
τῶν θείων στέρησιν διδαγμάτων· διὰ
δὲ τοῦ θανάτου· τὴν τελείαν πρὸς τὰ καλὰ
πώρωσιν τε καὶ ἀναισθησίαν· διὰ δὲ τῆς
μαχαίρας. τοῖς τῶν ἐθνῶν γενήσεσθαι ἀναι-
ρετικοῖς ἐμπαθέσι καὶ ἀκολάστοις λογισμοῖς·
πάντα γὰρ ταῦτα καὶ τούτων πλείονα. ὁ
τῆς κατάρρεξιν καὶ γνῶσιν ὡς ἰουδαίας γῆς
ἐξοικιζόμενος ἐξ ἔθνους πάσχει· διὰ τὸ μὴ θέλειν
αὐτὸν ἐξ ὑπερηφανίας καὶ ματαιότητος οἰκ-
σεως τοῖς ἔθνεσιν ἐπιλαμβάνεσθαι ἐκ τῆς ἰου-
δαίας. ἐν θελήματι εὐδοκήσας ἀναγκαίως
καὶ στενοχωρίας κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον.
καὶ τοιγαροῦν τῆς ἐπὶ τούτοις ὀφειλῆς
ὄντα διὰ τὴν δικαιοσύνην ἐλεύθερον· ἦν δὲ
γὰρ ὁ μέγας ἀπόστολος. φυλακτικὴν τῶν ἐθνῶν

κατὰ τὴν [illegible] ὑπάρχουσαν.
τὴν ἐκτὸς περὶ τὸ σῶμα συνισταμέ-
νην διὰ τῶν [illegible] καὶ
διὰ τοῦτο [illegible] ὑπερ[illegible] καὶ δι' ἑαυ-
τὸν καὶ τοῖς, οἷς ἀρετῆς καὶ [illegible] προέ-
κειτο τύπος· ἢ ἡ ἐκ [illegible] οἱ πά-
σχουσιν κατὰ τὸν [illegible] κορίνθι-
ον, ὡς παρηγορίαν ἔχουσιν καὶ ὑπομνη-
[illegible] τὸν ἀνδρείως πάσχοντα :-

+ τοὺς δὲ καθ' ἕκαστον τῶν ἐθνῶν ἤθη καὶ νομίζω
κατὰ τοῦτον τῆς γραφικῆς τόπον. τοῖς
τῶν λοιπῶν τῆς ἀτιμίας παθῶν ὑπάρχον-
τας ἀνοίας καὶ αὐτοῖς ὑποκειμένοις ἐνδε-
κῶς τῇ τιμωρίᾳ τῶν οἰκείων ὀφλη-
μάτων· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ κατὰ [illegible] Ἑλ-
λήνων παραδιδομένοις· ὡς τιμωροῦ-
σι [illegible] καὶ χαιρούσῃ τῇ κακίᾳ τῆς
φύσεως· [illegible], ὁ μὲν αἰγύπτιος κακοτεχνός·
ὁ φιλήδονος [illegible] καὶ ἀκόλαστος· ὁ δὲ μασ-
σαλιώτης, ὁ τρυφητὴς καὶ κάκηλος [illegible]·
τοῦτ' ἔστιν [illegible] καὶ [illegible]· ὁ δὲ ἀρμενίτης.
ὁ [illegible] ἐκτικὸς [illegible]· ὁ δὲ σύρος.
ὁ δεισιδαίμων καὶ διαλεκτικὸς [illegible].
μόνος γὰρ ἀντικρὺς [illegible] γέγραπται τοῦ
[illegible] ὁ σύρος· τοῦτ' ἔστιν τῇ [illegible]
καὶ τῇ σοφίᾳ· ὁ δὲ τύριος, ὁ φιλόκοσμος [illegible]

[illegible]

καὶ φιλόζωος· καὶ οἱ λοιποὶ πάντες κατὰ
μέρος. οἷος γνώσεται διὰ τῆς οἰκείας σημασί-
ας ὁ γνωστικός· ἐκ τῆς τῶν ὀνομάτων
ἑρμηνείας· καὶ τῆς τῶν τόπων θέσεως·
καὶ τῆς κρατούσης ἐν αὐτοῖς γενικῆς πα-
ραδόσεως· καὶ τῆς ἐν ἀλλήλοις ἐπιτηδεύ-
σεως· καὶ τῆς πρὸς τὸν ἰσραὴλ ποιᾶς ἀντι-
παθείας· οὐ γὰρ πάντοτε καὶ πάντως
ὡσαύτως καθ' ἓν σημαινόμενον λαμβά-
νονται· ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑποκειμένην
χρείαν. καὶ τῆς προφητείας τὴν δύναμιν·
ἑκάστοτε. καὶ ἤτοι διάβολον οἶδεν ἡ γρα-
φὴ λαμβάνειν τὸν φαραώ. ὅταν ἀνα-
ρέσεως γένηται τοῦ ἰσραήλ· καὶ πάλιν ἤτοι
τὸν τῆς φύσεως νόμον. ὅταν αὐτὸν
δουλαγωγῇ κατ' οἰκονομίαν ὁ ἰωσήφ.
προφητικῶς δι' ἑαυτοῦ σημαίνας
τὸν φαραὼ καὶ πείθειν τοῖς κρείττοσιν
ἑκουσίως δουλεύσαντα τὸ θηλύτερον. δι-
χαζόμενος ἁμαρτίας· ὁμοίως καὶ ὁ
βασιλεὺς τύρου νοεῖται ἤτοι διάβο-
λον. ὅταν τὸν ἰσραὴλ διὰ τοῦ σισάρα πο-
λεμῇ· καὶ πάλιν ἤτοι τὸν φυσικὸν νόμον.
ὅταν συνεύδεται τῷ δαδ· καὶ ἤτοι εἰς
οἰκοδομὴν τοῦ θείου ναοῦ τῷ σολομῶντι
πλεῖστα συμβάλλεται· καὶ ἕτερα ἄπειρα πολλά

σημαινόμενα ἕκαστος τῶν ἀπη-
ριθμημένων τῇ γραφῇ βασιλέων
σημαίνεται· καὶ ταπεινούμενοι τὴν
ὑποκειμένην τῇ προφητείᾳ ἀδια-
ζην· : τὰ δὲ θηρία ἅπερ δίδω-
σιν ὁ θεὸς τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος εἰ-
σὶν οἱ δαίμονες· ἕκαστος κατὰ
τὴν ἰδίαν αὐθάδειαν ὑποκρινόμενος
ἐν τῇ ἰδιότητι τῶν προσφυῶν δὲ καὶ
τὴν δὲ τῶν θηρίων μορφὴν ἐσχη-
ματισμένων μετουργῶν· ἄλλος γὰρ ἄλλου
ἐστὶ ποιητικὸς κακίας· καὶ ἄλλος ἄλλου
σαφέστερον μιαρώτερος· καὶ πρὸς
τὸ δὲ μᾶλλον τῆς κακίας τὸ ἄλ-
λος ἐστὶ τῇ ἀγριότερος· οὕτω γὰρ αὐ-
τοὶ οἱ δαίμονες, ἂν λάβωσιν συγχω-
ρήσεως κατὰ τοῦ δεῖν ὑπουργεῖν δύ-
νανται. τοῦ ἀρχεκάκου διαβόλου·
ἵνα καθάπερ οἱ δὲ αὐτὸς ὁ θεὸς, μετὰ
τῆς δεούσης φιλανθρωπίας καὶ
ἀγαθῆς προνοίας. συγχωρεῖ τοῦ
διαβόλου δι' αὐτῶν αὐτοῦ ὑπουργεῖν·
καὶ ἐφ' οἷς ἁμαρτάνομεν διαφό-
ροις ποικίλαις τιμωρίαις· καὶ δηλοῖ
τοῦτο σαφῶς ἡ περὶ τοῦ Ἰὼβ συγγρα-
φή· μετὰ δικαιοσύνης τὸν Ἰὼβ παρασκευῶν

προσωθρᾶσαι τὸν διάβολον, ἀνα-
γραφομένην δίχα τῆς θείας συγχω-
ρήσεως· ἀλλὰ καὶ ὁ Ναβουχοδονόσορ
αὐτὸς ὁ τῆς Βαβυλωνίας βασι-
λεύς. μανικὴν ἔχει πολλάκις ἤτοι τὸν
φυσικὸν νόμον· καὶ τοῦτο δηλοῖ ἡ
γράφοντες τοῖς ἐν Ἱεροσολύμοις·
οἱ τὸν πνευματικὸν νόμον τηρῆσαι μὴ δυνη-
θέντες. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὴν βα-
βυλωνίαν κατασυρέντες γῆν· λέ-
γω δὲ τὴν ἕξιν τῆς κατὰ τὴν ὕλην
συγχύσεως· εὔξασθε ὑπὲρ τῆς ζωῆς
Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶ-
νος· καὶ τῆς ζωῆς Βαλτάσαρ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ· τοῦ φυσικοῦ νόμου δηλαδή·
καὶ τῆς αὐτοῦ κατὰ τὴν κίνησιν ἕξεως·
ὑφ' οἷς τότε γεγόνασιν· ἵνα ὦσιν
αἱ ἡμέραι αὐτῶν. ὡς αἱ ἡμέραι
τοῦ οὐρανοῦ· διὰ τοῦτο παρακα-
λοῦντες εὔξασθαι τοῖς ἐν τῇ ἀπα-
θείᾳ τῆς ἀρετῆς καὶ τῇ ἀληθείᾳ
τῆς γνώσεως σημάναντας. ἵνα
ὦσιν τὰ νοήματα τοῦ κατὰ φύ-
σιν νόμου. καὶ τῆς αὐτοῦ κατὰ τὴν
κίνησιν ἕξεως. ἐν ᾧ τὸν πνευματικὸν
ἀπολιπόντες νόμον, γεγόνασιν αἰχμ

ἤγουν τὸν βασιλικὸν νόμ[ον]
ἐνταῦθα λέγει
καὶ τὸν Ναβουχο-
δονόσορ ...
τὴν ἐξ αὐτοῦ τοῦ
φυσικοῦ νόμου.
τὸν υἱὸν αὐτοῦ
τὸν Βαλτάσαρ

[illegible marginal note]

ὡς τὰ ἀΐδια νοήματα τοῦ νόμου τοῦ
πνσ· ἡμέρας λαμβάνεται τὰ νοήματα.
οὐρανὸν τὸν πνικὸν νόμον· ἔξω τούτων γὰρ
μὴ ἀποσβ... τοῦ πνικοῦ νόμου. τὸν δὲ ἀφ' ὃν γε-
γόνασιν φυσικὸν καὶ ἐπίμοχθον νόμον·
τούτοις συμφώνως καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν
κατὰ τὴν θέαν ἀποκαλυμματικῶς ἑρμη-
νευθὲν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Δανιὴλ τὸ θεο-
θεν ὄναρ ἑρμηνεύοντος· καὶ σὲ ἐκ-
διώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. καὶ μετὰ θη-
ρίων ἀγρίων ἔσται ἡ κατοικία σου· καὶ
χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσίν σε· καὶ ἀπὸ
τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσῃ· καὶ ἑπτὰ
καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σέ· ἕως οὗ γνῷς
ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν
ἀνθρώπων· καὶ ᾧ ἐὰν θέλῃ δώσει
αὐτήν· καὶ ὅτι εἶπαν ἐάσατε τὴν
φυὴν τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου ἐν τῇ γῇ·
ἡ βασιλεία σου σοὶ μενεῖ ἀφ' ἧς
ἂν γνῷς τὴν βασιλείαν
τὴν ἐπουράνιον :

ἐκδιώξειν μὲν λέγομεν τάχα τὴν ψυχὴν
κόσμον τοῦτον δι' αὐτὴν παραβᾶσαν
ἐκ τοῦ παραδείσου ἐκβολήν· καὶ τῆς
μετὰ τῶν ἀλόγων ἀγέλης διαίτης ἀλλοτρι-
ώσιν· ἤγουν τὴν ἐκ τῶν νοητῶν θεαμάτων

πρὸς τὴν αἴσθησιν τοῦ νόμου τῆς φύ-
σεως σχοῖεν· τὴν δὲ μετὰ τῶν ἀγρίων
θηρίων κατοικίαν. τὴν μετὰ τῶν πα-
θῶν καὶ τῶν ἐνεργούντων αὐτὰ δαιμό-
νων. καταφρονητικὴν λέγω κατοικίαν ἧς
συναναστροφὴν σημαίνων· ὁ δὲ χόρ-
τος ὃν ἐκοίμησαν(?) αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι δῆλον.
ἀλλ' οὐχὶ τὰ θηρία μεθ' ὧν ἔσχεν τὴν κατοι-
κίαν· οὐκ ἔζη γὰρ οὕτως μόνοις(?) ἀλλὰ
παρ' ἀγρίοις. ἢ καὶ ἡ αἴσθησιν ἐστὶν τῶν
φαινομένων ἡ φυσικὴ κατανόησις·
καὶ ἡ κατ' ἀρετὴν ἐπίπονος πρᾶξις.
ἅπερ ὡς χόρτον χορηγοῦσιν τοῖς ἀνθρώ-
ποις οἱ ἄγγελοι· τὸ δὲ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ
ἀλισθῆναι(?). τὸ διὰ τῆς θείας προνοίας
ἐσχηκέναι τὴν ἐν τούτοις διαμονήν:
δρόσον γὰρ οὐρανοῦ. τὴν πρόνοιαν ὁ λόγος
ἐκάλεσεν· δι' ἣν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ
μετὰ τῶν ἀπηριθμημένων. τὴν σωτη-
ρίαν ἔσχεν ὁ ἄνθρωπος. λέγω ὁ κατὰ φύσιν
νόμος παντελῶς μὴ διαφθειρόμενος·
ἢ τυχόν. ἡ διὰ τῶν φαινομένων γινομέ-
νη κατὰ χάριν θεοῦ περὶ τῶν νοουμένων
σύμμετρος γνῶσις· δι' ἣν ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος
ἐνταῦθα τῇ ἐλπίδι τῶν μελλόντων
κρατούμενος· τὸ δὲ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται

[illegible]· τὴν κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον ἑβδο-
ματικὴν τοῦ χρόνου παράτασιν δηλοῖ·
ἐν ᾗ γὰρ ἔδει τὴν φυλακὴν τῆς οἰκείας
ἕξεως καὶ ἐνεργείας ἐποιήσατο ὁ κατὰ φύ-
σιν νόμος· καὶ μετὰ τὴν συντέλειαν αὐτῆς
κατὰ τὴν προσδοκωμένην ἀνάστα-
σιν· διὰ τῆς ἀπωλείας τῶν ἀλόγων
ἢ διαφορωτέρων· πρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγε-
σθαι πάλιν· τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀκηρασίαν
τῆς βασιλείας θεοσημαινομένων· ἐπι-
γνοὺς δὲ διὰ τῆς κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον
προνοητικῆς οἰκονομίας· τὸ κράτος
τῆς ἀληθινῆς βασιλείας· τὸ γὰρ ἐά-
σαι τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν τοῦ δέν-
δρου ἐν τῇ γῇ φάναι· τὸ μὴ τῆς φύσεως
ἀναιρεθῆναι τελέως διὰ τὴν παράβα-
σιν τὸ σπέρμα καὶ τὸ δύναμις τῆς ἀγαθό-
τητος δηλοῖ· καθὼς πάλιν βλασταί-
νουσαν τὴν αὔξησιν· ἢ τὸ πρὸς ἐκεῖνο
φυσικὸν διὰ τῆς ἀναστάσεως ἐπανά-
γεσθαι μεθ' ὧν ἐστι καὶ ἄλλος· :- ἀλλ' ἡμεῖς
γε κρείττον τοῦ νόμου στοιχοῦντας τῶν
ἐντολῶν. ἑαυτοὺς πρὸς ἀνάβασιν
τοῦ φρονήματος τῆς σαρκὸς ἑκουσί-
οις ἐκ παλαιῶν πόνοις· οὐ μόνον κρείτ-
τον. ἀλλὰ καὶ πάνυ φιλοσόφως ἔπρεπον

τοῖς τὸν ἔμφυτον λόγον μεγερονάτων
παθῶν καταφρονήσασιν· ἢ δὲ μὴ τοῦτο,
τό γε τούτου δεύτερον· ἀκουσίως πα-
θόμενοι. ἐρχόμεν τοῦ παθόντος
ἡμῶν τὴν κοιλίαν μετὰ τῆς ὑπερβοσύ-
σιος ἀχαριστίας· καθάπερ ζητῶν καὶ
μένος καβυλῶνος καταλεγόμε-
νοι τὴν ἐβδοῖς ἡμεράν τὸ μὲν κόλασιν
ἢ τὴν ὑπεραστομόν. τοῦ δὲ τὴν
πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδος ἢ τῆς κατὰ
ρεμὴν ἔξωθεν. οὐ μεταφέρει τὸν ὑμέ-
τερον νοῦν, ὁ νοῦ τοῦ βασιλέως καβυ-
ρώνος· κατὰ τοῦτον ὥστε τὸν προσ-
ποθοῦντα τρόπον. καὶ ὁ δοῦ-
λος ὁ διαπολλύμενος. καὶ παραδί-
δονται αὐτοῖς οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν
καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ: ⁘

Ἐρώτησις κζ': + τοῦ κυρίου μετὰ
τὴν ἀνάστασιν φανερῶς ἐντειλαμένου
μαθητεῦσαι πάντα τὰ ἔθνη· πῶς ἐδεῖτο
ὁ Πέτρος τῆς ἐπὶ τοῦ Κορνηλίου ἀποκα-
λύψεως διὰ τὰ ἔθνη· ἢ πῶς οἱ ἐν Ἱερο-
σολύμοις ἀπόστολοι ἀκούσαντες τὰ κατὰ
τὸν Κορνήλιον διεκρίνοντο πρὸς τὸν Πέτρον +

+ ἀπόκρισις: ~

+ Τὸ ἀμυημένον οὖν ἐλέγετο τῆς περὶ τῶν ἐθνῶν θεί-
ας ἀποκαλύψεως ὁ τῶν ἀποστόλων
ἔξαρχος Πέτρος ὁ πανάγιος· οὐ γὰρ ἐ-
γίνωσκεν ὅτι περιτομῆς καὶ ἀκροβυστί-
ας οὐκ ἔστιν διαφορὰ κατὰ τὴν πίστιν·
οὐ γὰρ μὴν, ἀλλὰ σαφῶς· ὅτι δίχα τῆς κατὰ
νόμον φαινομένης λατρείας μαθη-
τευθῆναι τὰ ἔθνη ὁ Κ(ύριο)ς ἠθέλησεν· ἕως οὖν
τῆς ἀπορρήτου βουλῆς αὐτοῦ δι' ἀπο-
καλύψεως ἐφανερώθη τὸ μυστήριον
δι' αὐτοῦ τοῦ κατὰ τὴν σινδόνα παρα-
δείγματος Πέτρος. διὰ τοῦτο τῆς γνώσεως
αὐτοῦ κατὰ μόνην τὴν πίστιν λογισθεί-
σης καὶ τοῖς ἔθνεσιν χάριτος τοῦ ἁγίου πν(εύματο)ς,
ὡς οὐκ ἔστιν εὐχῆς διαφορὰ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλλη-
νος· ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἅγιοι
οὗτοι ἀπόστολοι, διεκρίνοντο πρὸς αὐτόν·
ἕως ἔμαθον καὶ αὐτοὶ τὸν ἐν ἀποκρύ-
φοις πλοῦτον τῆς ἐσιωπηκυίας αὐτοῦ
60 θείας χρηστότητος· θείας γὰρ ζω-
ῆς ἦν καὶ καινῆς λατρείας παρὰ
τὴν νομικὴν ἑορτήν· καὶ τεχνῆς
ἑκουσίας σώματος ἐν τῇ ἀπο-
λυούσης κατὰ τὴν γνώμην ὑπῆρχεν
διδαχή· καὶ ἀρχαίοις ἀρχὴ θειοτέρας
γενέσεως ὑποτύπωσις. ἡ τοῦ κηρύγματος
χάρις· καὶ διὰ τοῦτο τῆς τοῦ προφήταντος

ζωῆς μακαρίας [illegible] καὶ
λατρείας ἀγγελικῆς· καὶ
περὶ σώματος τυχεῖν
ἄλλο [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] μυστηρίου [illegible]
τοῦ [illegible] καταγγελ-
μένου!

ἐχρῄζον οὐδὲ ἑκατέρας μόνης διδαχῆς. ὅτι ταύ
την πιστευθέντες τὴν διακονίαν :
ἢ λέγομεν δὲ καὶ τοῦ λέγοντος εἶναι περι
εργότερος. παρ' ὁ μόνος, πάσας ἐπιτολμῆ
χρήζει πάντως. τοῦ ἑαυτοῦ προς
ενεργήσαν ὁρισθέντος τρόπου διδα
χῆς καὶ σοφοὺς καὶ ἀνοήτους. οὐ γὰρ ἔστιν
τὸ παράπαν ὁ διαγινώσκων τὸν τί
νος λόγου τρόπον, χωρὶς τῆς τοῦ φα
νέντος τὸν λόγον σοφοὺς καὶ ἀνοήτους. ὁ γὰρ
ἕλλην καὶ ὁ πάντα ἐφήμερος πρὸς
μαθὼν καὶ ἤδη παρ' αὐτοῦ καὶ τὸν περὶ
τῶν ἐθνῶν τοῦ κηρύγματος λόγον,
οὐκ ἐξ ἀρχῆς. ἀναγκαίως διδαχθεί
ναι παρ' αὐτοῦ δόντος τὸν λόγον. τοῦ
λόγου τὸν τρόπον : τάχα δὲ καὶ ἕτερα
πρὸς τούτοις καὶ ἄνωθεν δι' αὐτῆς καθ' ἑ
κάστης οὐρανόθεν ὁ θεὸς. καὶ τῶν
ἐν αὐτῇ διαφόρων ζώων ὁ μέγας ἐδι
δάσκετο πατήρ. μᾶλλον δὲ τὸ πᾶν
γένος τῶν ἀνθρώπων. καὶ ὁ κατ' αὐτὸν ἐσ
χηματισμένος τῆς κατὰ τὴν ποίησιν θε
ας ἀκρότητος. μανθάνων διαρρή
δην πᾶσαν ἐξ αὐτοῦ παντελῶς ἀπο
σβέσαι τὴν αἴσθησιν. καὶ τὴν ἔξω σοφίαν
τὰ φαινόμενα. φθαρτικὴν ἑαυτῆς

[illegible]

τὴν τοῦ θεοῦ κτίσιν ἐπιστατεῖ· μὴ δὲ ἀμφοτέρων
φθαρτοῦ ἢ καὶ καθαρῶν ἢ συγχυθέντος:
Δι' ἀμφοῖν οὖν τῆς ὀθόνης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ
ζώων. τὸν φαινόμενον προεδήλωσεν
διὰ τοῦ ὁρατοῦ κόσμον, τοῖς λόγοις
νοούμενον· ἢ τὸν ἀόρατον. τοῖς τῶν
αἰσθητῶν τύποις φαινόμενον· ὃ πρὸς
αὐτὸν χρηματίζων καὶ προσεδήλου
ἐθνικὴν ἐστὶ τὴν δόξαν· διό φησιν ἀναστὰς
Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε· πόθεν ἂν σημαί-
νοι κεκλῆσθαι· πόθεν ἄλλοθεν, ἢ τῆς
κατ' αἴσθησιν ἐξ ἐθῶν καὶ σχέσεως· καὶ τῆς
περὶ τῶν ὄντων χθαμαλοτέρας προλή-
ψεως· ἢ τῆς νομιζομένης κατὰ νόμον
δικαιοσύνης· ἢ καὶ κατανοούμενον τὸν
νοῦν. πάσης ἀπηλευθερωμένον τῆς
κατ' αἴσθησιν φαντασίας. δι' ὧν ἐθῶ
σχηματίζων γυμνοῖς ἐπιβάλλεσθαι τοῖς
λόγοις τῶν αἰσθητῶν. ἐπεὶ γνῶσιν τοῖς
τύποις τῶν νοητῶν· καὶ μάθῃ μηδὲν τῶν
ὑπὸ θεοῦ γεγονότων ἀκάθαρτον εἶναι· ὁ
γὰρ θεωρήσας ἐκ τοῦ νοῦ τοῦ κόσμου
προφαινομένων τοῖς λόγοις τὴν ὁρω-
μένην κτίσιν. ἢ τοῖς τύποις τὴν
νοητῶν ἐκ τῆς τῶν φαινομένων δια-
κοσμήσεως. καθαρὸς [illegible]

ὁ μὴ τῷ γράμματι τοῦ ὀρθοῦ
ἐμπολιτευόμενος τῷ [illegible]
ἀλλὰ κατὰ τοὺς
λόγους αὐτοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. οὐδὲν ἀκά-
θαρτον [illegible]
[illegible]
[illegible]. καλὰ
κεκλήρωκεν.

ὀθόνην καθιεμένην. οὐδὲν ἀκάθαρ-
τον ἐννοεῖν παραδέδεικται τῶν ὁρατῶν· μὴ
δὲ μίαν τοιούτων ὄντων λόγοις ἐπιφαι-
νομένην θεωροῦν ἀντιπάθειαν·
ἡ φθορὰ γὰρ ἐστι τῇ αἰσθήσει καθέ-
κεν. καὶ ὁ τῶν γεγονότων πρὸς ἄλληλα
πόλεμος· ἐν δὲ τοῖς λόγοις. οὐδὲν
παρέχει καθάπαξ ἐναντίον:

\+ ἔστιν μὲν οὖν ἡ ὀθόνη. ὁ αἰσθητὸς κόσμος·
ἐκ τεσσάρων ἀρχῶν καθάπερ στοιχείων
καὶ αὐτὸς κρατούμενος· τὰ δὲ ἑρπετὰ·
καὶ τὰ θηρία. καὶ τὰ πετεινά. οἱ διάφοροι
λόγοι τῶν γεγονότων εἰσὶν πρὸς αἴσθη-
σιν ὄντες ἀκάθαρτοι. πρὸς δὲ νοῦν
καθαροί τε καὶ τρόφιμοι. καὶ τῆς νοου-
μένης ὑποστατικοὶ τυγχάνοντες ζωῆς:

\+ ἡ δὲ ἐκ τρίτου γενομένη φωνή. πρακτι-
κὴν καὶ φυσικὴν καὶ θεολογικὴν διδάσκει
φιλοσοφίαν· δεῖ γὰρ οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ
καὶ δὶς καὶ τρίς, ἀναστάντα θύσαι τὴν
κτίσιν τῶν φαινομένων καὶ φαγεῖν
αὐτὴν γνωστικῶς· ὁ γὰρ ἀναστὰς
τῆς ὁρμῆς ἐμπαθοῦς περὶ τὰ φαινόμενα
διαθέσεως, τὴν τῶν φαινομένων ἐθι-
σθεῖσαν κίνησιν. καὶ τὴν πρακτικὴν κατορ-
θώσας ἔφαγεν ἀρετήν· ὁ δὲ τὴν

ὅτι τὴν κίνησιν [illegible] τὴν συναλλοιουμένην [illegible] τὴν [illegible] πράξεως. ὁ [illegible] [illegible] τῶν [illegible] θεωρίᾳ [illegible] τὴν [illegible] [illegible] τὴν [illegible] [illegible] θεολογ[illegible] τὴν. τὴν [illegible] προ[illegible] [illegible] οἰκείαν [illegible] [illegible] ἑαυτῷ κατὰ [illegible] τὴν κτίσιν τῶν [illegible] τοῦ [illegible] πνεύματι ἀξιοσύνην [illegible] +

ψευδοῦς περὶ τῶν ὄντων δόξης ἀνασπάσας·
τὰ μὲν τῶν φαινομένων ἔθεσιν σχήματα·
τοὺς δὲ μὴ φαινομένους λόγους φαιδρὰν
τὴν ἐν πνεύματι φυσικὴν θεωρίαν κατορθώ-
σας· ὁ δὲ τῆς πολυθέου πλάνης ἀνασπάσας·
αὐτὴν μὲν τῶν ὄντων τὴν οὐσίαν κατέ-
θεσεν· τὴν δὲ τῶν ὄντων αἰτίαν κατὰ
ποσότητα φαιδρὰν· θεολογικῆς ἐνεφορήθη
δυνάμεως :: πᾶς ὅσιος θεωρητικὸς νοῦς,
ἔχων τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος· ὅ ἐστι ῥῆ-
μα θεοῦ· ἐν ἑαυτῷ τῆς φαινομένης κτί-
σεως ἀποκτείνας τὴν κίνησιν· κατορ-
θώσας ἀρετήν· καὶ τῶν αἰσθητῶν σχη-
μάτων ἑαυτοῦ τὴν φαντασίαν ἀποτέ-
μνων· τὴν ἐν τοῖς λόγοις τῶν ὄντων ἀρετὴν
ἀλήθειαν· κατὰ τὴν φυσικὴν θεωρίαν συνέ-
τεμεν· καὶ τῆς οὐσίας τῶν ὄντων ὑπὲρ·
ἀναγενόμενος· τὸν τῆς θείας καὶ μονα-
χου μονάδος δέχεται φωτισμόν·
κατὰ τὴν τῆς μυστικῆς θεολογίας συμβάν-
κεν τὸ μυστήριον :: ἢ τάχα ἐκ
θεοσεβείας τῶν ἀποστόλων ἀκρότης πέτρος
ὁ πανένδοξος· ἀνασπάσας τῆς συμπε-
πληρωμένης τῇ φύσει δυνάμεως· ἐπὶ
τὴν κατὰ χάριν θέαν ἐκκλησίαν· καὶ μετὰ
θεοῦ κατακτείνει τῇ μαχαίρᾳ τοῦ λόγου·

τὰ ἐν ἀνοήτοις πάθη τῆς μοχθηρίας· καὶ ποικίλος
κρασμὸς μαλακόν· καὶ τοῖς λόγοις προσφορὸν καὶ φο-
βερὸν τὴν ἀπεικὼν ἀναλογούμενον· τῇ ἀπορί-
ᾳ τῆς προτέρας ἐρωτήματος ζωῆς·
φασὶν γὰρ ζωῆς σύμβολον εἶναι τὸ αἷμα·
ὅπερ φασὶ τὸ ἀπορρεῖν σφαζομένου
ζώου φυλικῶν· καὶ δηλοῖ τάχα τὴν δια-
χθεῖσαν τῶν ζώων ἡ διαφορὰ τὴν ἐν
ἀνοήτοις τῶν παθῶν ποικιλίαν· τὰ μὲν γὰρ χε-
ρσαῖα· τοῖς ἅπασι τὸ ἐπιθυμητικὸν
τοῖς γηΐνοις· ἐπισυρόμενον ἔχοντας
πρὸς διάκρισιν· τὰ δὲ θηρία· τοῖς ὅλον
τὸ θυμικὸν ἐς τὴν ἀλλήλων φθορὰν ἐκμα-
νῶς διεγείραντας· τὰ δὲ πετεινά·
τοῖς ὅλον τὸ λογικὸν πρὸς τὴν ὕβριν
τῆς ὑπερηφανίας ἀνάσσαντας· καὶ
τὴν ἐξ αὐτῆς ὑψηλοφροσύνην· καὶ ἀδι-
κίαν λαλοῦντας εἰς τὸ ὕψος· καὶ θεμένους
εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν· ἅπερ οἷα
θῦσιν ἐγγὺς ὁμοίως πτηνοῖς· καταθέ-
σας τὰ λόγια τοῦ πνεύματος· τοὺς μὲν ἐπείκασ-
ται ὀρνίθων ἐπιθυμητικοῖς· τοὺς δὲ ἡμέρους
καὶ φιλανθρώπους καὶ ἀλλήλων ἀνεκτικούς·
τοὺς δὲ φιλοθέους καὶ ταπεινόφρονας:
τί δὲ καὶ ὁ ἀπὸ κουλ... δηλοῦ διὰ τῆς ἑρ-
μηνείας τοῦ οἰκείου ὀνόματος· ἐν κε(φαλαίοις) ταύτην

τοὺς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἐπιτηδείους·

τοὺς ἡμέρους καὶ κοινωνικούς·

καὶ τοὺς ὑπερηφάνους καὶ καταφρονοῦντας·

ἤγουν τὴν ὀπτασίαν ἣν μετὰ τῆς ἐκκλησί-
ας κενώσεως Πέτρος ὁ πανάγιος κατη-
ξιωμένος· ἡ Ἰόππη κατασκοπὴ ἑρμηνεύεται·
τὴν πρακτικὴν καὶ ὅπερ ἐστὶν φυλακὴν
σημαίνουσα· παρ' αὐτὴν γὰρ κειμένη
τῆς θαλάσσης τὴν ὄχθαν. πολλοῖς ἀνέ-
μοις καὶ κύμασιν ὑποκειμένην ἔχουσα τὴν
θέσιν ἡ πόλις· ὅθεν ἐμφαίνεται δηλοῦν,
τὸν ἐπὶ τοῦ ὕψους τῆς γνώσεως καθάπερ
πόλιν οἰκοδομοῦντα τὴν ἀρετήν· οὐ
μακρὰν δὲ τῶν ἀκουσίων ὄντα πειρα-
σμῶν. ὅταν τὰ παρακείμενα ἐκρίθη
καθάπερ θάλασσαν τὴν μὴ πᾶσαν τέ-
λεσον ἀπορραγεῖσαν σχέσιν τῶν αἰ-
σθητῶν· καὶ διὰ τοῦτο κατασκοπεῖσθαι
δεόμενον· μὴ πως λαθόντα δι' αὐτῶν
ἀκουσίων πειρασμῶν. ποιήσαντες
τὴν τῶν ἑκουσίων παθῶν ἐπιδρο-
μὴν οἱ ἀκάθαρτοι δαίμονες· ἀλλ' ἡ τῆς
μεθορίου τυγχάνουσα τῆς φυλακῆς ἰεσαχ
Ἰόππη· μισθὸς δὲ ὁ κάματος οὕτως ἑρ-
μηνεύεται· δῆλος ποθεν νοεῖν. ὅτι
πρακτικὴ ἐστιν ἕξις φυλακτικὴ ἡ Ἰόππη·
τὰς ἀοράτους ἐφόδους φυλάττουσα
τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας· ταύτης
οὖν ἀναστάντα πρὸς τὴν τῶν ὑψηλῶν

γνῶσιν μετὰ θεωρίας καὶ τὸν νοῦν ἰσχύσας ἐκε-
κράγει ὁ μέγας ἀπόστολος· ὁ τοίνυν τῇ
πρακτικῇ φιλοσοφίᾳ οἰκῶν τὸ τῆς κατὰ
σκοπιᾶς ὕψος· ἐν ἱ(ερουσαλὴμ) ὅπου λέγεσθαι ἔοικε·
ὁ δὲ τὴν ἐν ἱεροσολύμοις σιὼν κατοι-
κῶν· τουτέστι τὸ σκοπευτήριον τὸ
κατὰ τὴν ὅρασιν τῆς εἰρήνης ἱδρυ-
μένον· τοῦτο γὰρ ἱερουσαλὴμ ἑρμη-
νεύεται· πάσης καθαρὰν γέγονε τῆς
κατ' αἴσθησιν σχέσεως. ὅσον τοῦτο τοῦ
τῆς σιὼν κατὰ τὴν θέσιν ἐπάρασα·
καὶ σκοπιᾶς μόνον κατὰ τὸ ὕψος ὑπάρχων
τῆς γνώσεως. τὰ νοητὰ τῶν ὄντων
θεάματα, τῇ κατὰ νοῦν ἀκριβείᾳ
τῶν φαινομένων ἐν τοῖς οὖσι σχη-
μάτων· καὶ δέχεται τὰς τῶν θείων ἐμφά-
σεις κατὰ τὸ θεῖον τὸν ἐκφαντορα· τυπώ-
σας αὐτοῦ τὸ ἡγεμονικὸν πρὸς τὸ θειό-
τερον· ὁ γοῦν οἰκῶν ἱ(ερουσα)λὴμ. πρακτικός
ἐστιν καταθεωρῶν τῶν ἐναντίων
τὰ θηράματα· ὁ δὲ κατοικῶν ἐν
σιών. γνωστικός ἐστιν [illegible] κατὰ
νοῦν τῶν θείων ἐνορῶν τὴν εὐπρέ-
πειαν· ἡ δὲ πάλιν ἐστὶν ὅπου ὂν ἀνακα-
[illegible] τὸ σκεῦος τῆς ὀδύνης. καὶ ὥσπερ
ὅτι μετὰ τὸ ἀρχθῆναι τοῦ [illegible] πέρω

ἰ(ερουσα)λὴμ [illegible]

ἰ(ερουσα)λὴμ [illegible] ἑρμη(νεύεται) [illegible]

τοῖς τῶν αἰσθητῶν πιστικοῖς λόγοις
τοῖς νοητοῖς συνυπάρχοντας. πάλιν
ἐν ἐκλείψει πρὸς ἑαυτὸν τούτοις ὁ θεὸς διδά-
σκων. ὡς οὐδέν, φησιν, οἱ λόγοι παρ' αὐτοῦ
μένοις ἔχειν καθάπερ ἀκάθαρτον.
διὸ γνοὺς τὴν ὁρασθεῖσαν τὴν δύναμιν
ὁ μέγας ἀπόστολος. ἔμαθεν μηδένα λέ-
γειν ἀκάθαρτον ἄνθρωπον. μηδὲ προσωπο-
ληψίαν εἶναι παρὰ θεῷ. ποιούμενον καὶ
ἄδικον τὴν τῶν ὄντων διαίρεσιν. διὸ
μηδὲ μεμψάμενος. τὸ θεῖον ἐπλήρωσεν
πρόσταγμα. θύσας πρὸς ζωὴν πιστικὴν
τοῖς τὴν καρδίαν ἐκ κοινωνίας ἀπερι-
τεμνομένοις τοῖς λόγοις τῆς χάριτος καὶ πά-
σαν ἀπιστίας. κακίας τε ἁμαρτίας ἀκα-
θαρσίαν. καθάπερ ἀκροβυστίαν ἀπο-
καθαιρομένοις. τῆς δὲ σαρκὸς μηδὲν
τῶν προσόντων αὐτῇ φυσικῶν περι-
τεμνόντας. ὡς φησιν, οὐκ ἐξ ἐμπαθοῦς
γνώμης ἡ σύστασις. ἀλλ' ἐκ θείας δη-
μιουργίας ἡ γένεσις. οὐδὲν γὰρ τῶν
κατὰ φύσιν ἀκάθαρτον. ὅτι θεὸς αὐ-
τῆς ὑπάρξεως αἴτιον.

+ Ἐρώτησις κη΄: τὸ δεῦτε καὶ κατα-
βάντες συγχέωμεν αὐτῶν τὰς γλώσσας.
πρὸς τίνας ἔλεγεν ὁ θεός: ἀπόκρισις:

† πρὸς τὴν ὑποκειμένην τῶν προνοου-
μένων διάθεσιν εὑρίσκομεν τὴν θείαν
γραφὴν τὸν θεὸν διαπλάττουσαν· ὅθεν καὶ λέ-
οντα καὶ ἄρκον καὶ πάρδαλιν καὶ πάνθηρα
καὶ ἄνθρωπον καὶ κριὸν καὶ πρόβατον καὶ ἥλιον καὶ ἀστέ-
ρα καὶ πῦρ καὶ πνεῦμα καὶ ἄλλα μυρία, ὁ τούτων μη-
δαμῶς ὑπάρχων λέγεται κατὰ τὴν
ἑκάστης φωνῆς ἐπίνοιαν θεωρού-
μενος· τοῦ γοῦν ἀμφοτέρως φανέντος θεοῦ
ὄντι τελείῳ κατὰ τὴν γνῶσιν· ἐν τῷ
περὶ μονάδος λόγῳ, τὸν ἄυλον περὶ
τριάδος ἐν ἀρχῇ λόγον ἐδίδασκεν.
καὶ δὴ τὸν νοῦν ἔχοντα τῆς ὕλης ἀπαν-
τελῶς καὶ τὴν κατ' αὐτὴν τύπων
ἐκνενικηκότα· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὡς
τέλειος ἐφάνη θεῷ, καὶ ὡς φίλῳ διελέγετο.
τοῦ δὲ λοιποῦ μέσως τῆς τῶν σωμά-
των καθαρὸν τὸν νοῦν ποιησαμέ-
νου συνθέσεως. ἀμέλει τῆς ἐξ ὕλης καὶ
εἴδους τῶν σωμάτων γενέσεως ἐξηρ-
τημένος καὶ μόνης δημιουργὸν ἔχων πί-
στιν τινὰ τὸν θεὸν τῆς ὁρατῆς κτίσεως.
ἐμφανιζόμενος ὁ θεὸς δυϊκῶς ἀλλ' οὐ τρι-
αδικῶς ἐφάνη· διὸ καὶ δι' ὧν αὐτὸς ἑαυτὸν
ἐσχημάτιζεν· μέσος τῆς ὕλης καὶ τοῦ εἴδους
ἐκνενίκηκεν αὐτὸν ἀναφερόμενον νοῦν·

καὶ ἑκάστῳ [illegible] κατὰ
τὴν ὑποκειμένην αὐ-
τοῦ θεοῦ δόξης. ὁ θεὸς ἐμ-
φανίζεται· τῶν μὲν κατὰ
[illegible] τὴν [illegible] πο-
σότητα [illegible]
[illegible]
[illegible]
κατὰ μὲν καὶ τὴν [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ

μονὰς ἐκφαίνεται καὶ τριάς· [illegible] τὴν οἰκείαν ὑπάρξιν [illegible]
[illegible] τῆς μονάδος [illegible]
[illegible] κινούμενον [illegible] ὁ ἄλλα [illegible]
[illegible] κεκτημένη [illegible]
φανίζεται· διὸ καὶ [illegible] ἀλλὰ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] σωματι[illegible]
[illegible]

οὕτως ἐφ' ἑκάστῳ τόπῳ τῆς τῶν θεῶν πολυ-
τρόπως διαπλαττομένους γραφῆς. τοῖς
λόγοις μὲν ἐστιγμένοις διασκοπούμενος·
εὑρήσεις αἰτίαν ἔχοντας τῆς πολλῆς τῶν
θεῶν πλασματῶν ἐξαγγελίας· τὴν
τῶν προνοουμένων διάθεσιν·

Ἔοικε δὴ τοίνυν καὶ οἱ τὸν πύργον οἰκοδομήσαν-
τες πρότερον· τῆς τοῦ φωτὸς χώρας τῆς
ἀνατολῆς κινηθέντες· λέγεται δὲ τῆς ἀρμ-
ονίας καὶ ἀληθείας περὶ θεογραφίας· καθὸν
ἔχοντες [illegible] τὴν ἑρμηνευομένην
πολυθείας ὁδὸν τινάς· καὶ ἔστι πολλὰς
περὶ θεότητος δόξας κατέπεσον· καὶ
τὸν ἑκάστης δόξης λόγον οἷον ἔστι πλιν-
θους τινὰς συνθέντες· ᾠκοδόμησαν
καθάπερ πύργον τὴν πολύθεον ἀσέβειαν·
ἔσχατος ὁ τῆς κακίας ἀφανείας τὴν
πλάνην θεῶν τῶν ἀνθρώπων διασκευάζειν
τὴν ὁμολογίαν θεοῦ· ἐκ τῆς τῶν προνο-
ουμένων διαθέσεως ἔστι ἑτέροις δό-
ξας διασκεδασθεῖσα μετὰ διασπορᾶς
[illegible] ἀληθῶς τὸ καθ' ἑαυτὸν ὀνομα-
ζόμενος ὅτι ἐστί· ὅν. ἔστι πολλοῖς
ἐν ἐκείνοις ἐμερίσθη· [illegible]
τοῦ ἀδελφοῦ φαίνεται λέγων· [illegible] ἀδελφ-
οὺς ἐστί, ἐξηγεῖσθαι· προσόντα τὸ [illegible]

αἴτιον. εἰ πληθυντικῶς ἐν ταῖς τῶν γρα-
φῶν ἐκφωνήσεσιν ὁ θεὸς. ἢ συνήθως
τὸ δὲ πρός τινας ὁ θεὸς διαλέγεται.
ἔθος ἐστὶ τῇ γραφῇ. τὰς ἁμαρτίας
καὶ κεφαλίας κοιλίας τοῦ θεοῦ σωματικῶς
διαπλάττειν. καὶ ἵνα ἡμεῖς ἐκ τῶν συγγενῶν
ῥημάτων τε καὶ φωνῶν. νοῆσαι ταῦτα
δυνηθῶμεν. ἐπεὶ ὁ θεὸς μόνος ἐστὶν, ἄγνω-
στος. καὶ λόγος ἄρρητος. καὶ ζωὴ ἀκατάλη-
πτος. καὶ οὔτε καλεῖται οὔτε λαλεῖται. αὐτόλογος
ὢν καὶ αὐτοβουλὴ κατ' οὐσίαν ὑπάρχων.
καὶ τοῦτο νοήσωμεν τὰς τῶν θείων λο-
γίων φωνάς. οὐδενὶ τῶν γεγραμμέ-
νων ἐκ τῆς ἀσαφείας προσκόπτομεν.
ἢ δεῖ ὡς φασὶ μὴ πάντως ἐπιδιαβολὴ
γέγονε τῇ γραφῇ τὴν περὶ θεοῦ πληθυν-
τικὴν σημασίαν καὶ προφέρει πρὸς τὴν
τοῦ οἰκείου λόγου ὑπόνοιαν. τὸ καὶ εἰ-
πεῖν ὁ θεὸς ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα
ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν. καὶ οὐ δήπου
διὰ ταύτης τῆς φωνῆς πολυ-
θείας ὑπόνοιαν εἰσάγεσθαι νοοῦμεν
τὸν λόγον φαμέν. ὡς ὁ ποτὲ ἀνὴρ μὲν
πρὸς τοὺς ἑλλήνων γεγραφηκὼς ...
φησὶ τὰς πληθυντικὰς περὶ θεοῦ κέχρηται
λόγους. τὴν δήλωσιν ποιεῖται τῶν παναγίων

ὑποστάσεων. μυστικῶς τὸν τῆς ὑπάρ-
ξεως σημαίνουσα τρόπον τῆς πανα-
γίας καὶ ἀνάρχου μονάδος. ἔστι δὲ μονὰς
κατ' οὐσίαν ἐστὶν, ἡ πάνσεπτος καὶ προσκυ-
νητὴ καὶ πανεύφημος τριὰς τῶν ὑπο-
στάσεων· μονὰς γὰρ ἐν τριάδι καὶ ἐν
μονάδι τριάς ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν. ἡνίκα
δὲ πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς ἀληθευτικὸν
περὶ θεοῦ ποιεῖται τὸν λόγον, τήν τε κατὰ τὴν
ἑκατέρων ὡς οἶμαι διελέγχει περὶ θεό-
τητος ἔννοιαν. φυσικὴν ἀπροσχημα-
τιστικὴν εἶναι τὴν ἐν τοῖς δι' ὀνόμασιν
ὑπαλλαφότων διαφοράν· ὅπερ σαφῶς
τὴν πολύθεον ἐργάζεται πλάνην, τοῖς
οὕτως περὶ θεότητος ἔχουσιν· ἥ δὲ χρὴ
διὰ τοῦτο λέγοντες πάθωμεν. ἔστι δὲ φίλον
τοῖς πατράσι καὶ τοῖς τὸ πᾶν ὠφελοῦσιν ἀγαπητὸν
τὸ μὴ μάχεσθαι. δοξαζόμεθα συμφώνως
ἀλλήλοις τὴν ἁγίαν γραφὴν τὴν ἐν μονά-
δι παναγίαν τριάδα· πατέρα, ὡς δη-
μιουργὸν ἑρμηνευομένην ὡς τὸ ποιησό-
μενον αἴτιον· πρὸ γὰρ καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος ἔρ-
γον ὑπάρχει σαφῶς ἡ τῶν ὄντων
ὑπόστασις· πατέρα δὲ ὡς ἔτι δεκτικὴν
τῶν τοῖς αὐτῆς κοινοῖς νόμοις ...
σαμένων, ὡς προνοητικὴν τῶν ὑπ' αὐτῆς

οτο

φυσικὴν εἶναι λέγων
τοῦ θεοῦ τὴν τῶν ὑποστάσεων διαφορά-
ν ἀλλ' οὐχ ὑποστατικὴν
διαφοράν. οὐκ ἔστι θεὸς ὁ τοι-
οῦτος. ἀλλὰ πολύθεος.
ὅσοι ὑποστάσεων ἀλλ' οὐχ
προσώπων ... ἐστὶ δέχε-
σθαι τὸ ... τὴν ... [illegible]

ἀλλ' ἐφ' ὅ τῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν γεγονότων· ὥσπερ
ἀὴρ ἅμα τριαδικῶς φαινομένη καὶ
μοναδικῶς διαλαμβανομένη· οὕτω δὲ
ὡς τὴν μὲν ὁριστικὴν καὶ διακριτικὴν τῶν
τοῖς νόμοις παραφθειρόντων τῆς φύ-
σεως· καὶ διορθωτικὴν τῶν παρα-
σφαλέντων τοῦ καθήκοντος νόμου
τῆς φύσεως ὥσπερ καταλαμβάνει συγχέ-
ομεν αὐτῶν τὰς ἰδιότητας· οὐ γὰρ δη-
μιουργικὴν μόνον ὑπάρχει τῶν ὄντων
ἡ ἁγία καὶ ὁμοούσιος τριάς· ἀλλὰ καὶ συνε-
κτικὴν καὶ τὴν πρὸς ἀξίαν ἑκάστου
διανεμητικὴν ὡς ἀγαθὴ θεότης, ὑπάρ-
χουσα καταξίως ἡ δημιουργός· προ-
νοητὴς καὶ κριτὴς τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεποι-
ημένων· κοινὸν γὰρ πρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου τῆς
ὥσπερ τὸ δημιουργῆσαι, οὕτω δὴ καὶ τὸ κρί-
ναι καὶ τῶν πεποιημένων σοφῶς προνοῆσαι:

+ ἐρώτησις κθ´:

+ τί ἐστιν τὸ ἐν ταῖς πράξεσιν κείμενον·
ὅτι τινὲς διὰ τοῦ πνεύματος ἔλεγον τῷ Παύλῳ
μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα· διατί
παρήκουσε τοῦ πνεύματος καὶ ἀνέβη: ἀπόκρισις:

Ὁ μὲν ἅγιος Ἠσαΐας ὁ προφήτης· ἐν τῇ
κατ' αὐτὸν προφητείᾳ ἑπτὰ πνεύματα
τοῦ ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ ἀνατείλαντος ὥρισε

ἐστὶν ἀναπαύεσθαι· οὐχ ἕτερα μὲν ἐνεργήματα τοῦ
θεοῦ γινώσκων, καὶ οὕτως τοῖς ἄλλοις ἐκδέ-
χεσθαι διδάσκων· ἀλλὰ τὰς ἐνεργείας
τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου πνεύματος πνευματικὰ
καλέσας· διὰ τὸ πᾶσιν ἐνεργεῖσθαι· ὅλον
ἀνελλειπῶς ὑπάρχειν ἀναλόγως τὸ
ἐνεργοῦν ἅγιον πνεῦμα· ὁ δὲ θεὸς ὅλος τέ-
λος· τὰς διαφόρους ἐνεργείας αὐτοῦ
τοῦ ἑνὸς ἁγίου πνεύματος. χαρίσματα δὲ
διαφοράς· ἐφ᾽ ἑνὸς δῆλον ὅτι καὶ τοῦ αὐ-
τοῦ ἐνεργουμένας πνεύματος· ἢ τοίνυν κατὰ τὸ
μέτρον τῆς ἐν ἑκάστῳ πίστεως δηλονότι
ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος ἐν τῇ μετοχῇ τοῦ
τοιοῦδε χαρίσματος. ἕκαστος τῶν
πιστῶν δηλονότι κατὰ τὴν ἀναλογίαν
τῆς πίστεως καὶ τῆς ὑποκειμένης αὐ-
τῷ κατὰ ψυχὴν διαθέσεως. σύμμετρον
[illegible] δέχεται τοῦ πνεύματος τὴν ἐνέργειαν
χαριζομένην αὐτῷ. τῆς δὲ καὶ τῆς δὲ
τῆς ἐντολῆς τὴν ἁρμόζουσαν πρὸς
ἐνέργειαν ἕξιν· οὐκοῦν ὁ μὲν
λαμβάνει λόγον σοφίας· ὁ δὲ λόγον γνώ-
σεως· ἕτερος δὲ πίστεως καὶ ἄλλος ἄλλο τι
τῶν ἠριθμημένων τῶν μεγάλων ἀπο-
στόλων χαρισμάτων τοῦ πνεύματος. οὕτως ὁ
μὲν δέχεται διὰ τοῦ πνεύματος χάρισμα τῆς τελείας

※ [illegible marginal note]

[illegible marginal note] πρὸς [illegible]

ς αἰτοῦ πρὸς θεοῦ καὶ μηδὲν ἔχουσιν
ὑλικὸν ἀγάπης κατὰ τὴν ἀναλογίαν
τῆς πίστεως· ἔχοντας δὲ διὰ τοῦ αὐ-
τοῦ πνεύματος. τῆς τελείας πρὸς τὸν πλη-
σίον ἀγάπης χάρισμα. κατὰ τὸ αὐτὸ
πνεῦμα ὡς ἔφην ἔχοντος ἑκάστου ἐνερ-
γούμενον τὸ οἰκεῖον χάρισμα· ταῦτα
δὲ τὰ χαρίσματα κατὰ τὸν ἄξιον
ἴσως ἂν πνεύματα καταβιβάζοι, ὡς οἶμαι
τῆς ἀμεθέξεως οὐδαμῶς· παντὶ
γὰρ χαρίσματι ὅλον ὡς ἐνεργοῦν
ἀναλόγως ὑπάρχει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον·
ἢ τῷ μείζονι, ἢ τῷ ἐλάττονι:

Οὐκ ἔστιν ὁ μέγιστος ὢν τῶν οὐρανίων
μυστηρίων γενόμενος διάκονος Παῦλος.
ἀμέτρως τῆς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τελείας χάρι-
τος τὸ πνεῦμα δεξάμενος κατὰ τὴν ἀνα-
λογίαν τῆς ἐν αὐτῷ πίστεως, τῶν εἰ-
ληφότων τὸ χάρισμα τῆς τελείας ἔσω αὐ-
τῶν ἀγάπης ἐλλειπόντων αὐτοῦ μὴ ἀναβαί-
νειν ἔσω ὕβρεως ὀλιγωρία διὰ τοῦ πνεύματος, τουτέστι
τοῦ ἐνεργουμένου αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ πνεύματος
τῆς ἔσω αὐτῶν ἀγάπης χαρίσματος. ταυτὸν
γὰρ τῷ χαρίσματι τὸ πνεῦμα καθὼς
ἔφην ἐκ τοῦ ὑπερβαίνοντος μακαρικοῦ
σθεν· ἀσυγκρίτως τῆς ἐξ ἀμέτρου ἔσω αὐτὸν

ὁ τῆς θείας [illegible] τεχνίτης [illegible] τῆς πλουσίας [illegible] μείζων [illegible] τὸ μόνον θεῖον [illegible] ὑπὸ τοῦ χριστοῦ [illegible]

πνευματικῶν ἀγαθῶν· προκρίνοντες τὴν ἀξίαν
καὶ ὑπερηφάνειαν· μᾶλλον δὲ οὐ παρακού
σας ἀνῆλθεν· ἀλλ᾽ ἕκαστος διὰ τῆς συμμε
τρίας αὐτοῖς κατὰ τὸ χάρισμα δοθεί
σης ἐν ἐργασίαις τοῦ πνεύματος προφητεύον
τας· τὸ καθ᾽ ἑαυτὸν τύπον πρὸς τὸν
τοῦ παντὸς ὑπερέκεινα πόθον κατὰ
τὴν ἔφεσιν ἔχοντων· οὐ κοινῶν οὐ παρα
κούσαν ὅμως ὁ παῦλος τοῦ πνεύματος· ἀλλ᾽ ἐδί
δαξεν ἐν τούτῳ ὑψηλότερον ἀπὸ τοῦ κινήμα
τος μετὰ τὴν ἐργασίαν αὐτὸς τοῦ ὑπερκειμένου χαρί
σματος· τοῖς περὶ αὐτοῦ κατὰ τὸ χάρι
σμα τῶν ἀγαθῶν προφητεύοντας:

ὅτι κατ᾽ ἄλλον [illegible] τοῦ αὐτοῦ [illegible]

Καὶ φημὶ· ὅτι τὸ προφητικὸν χάρισμα·
πολὺ τοῦ ἀποστολικοῦ χαρίσματος ὑπάρ
χει δεύτερον· οὐ κενοῦ λόγου, τοῦτο παντὶ δι
αθέοντος· τὴν ἑκάστου διορίζοντος
τάξιν. τὸ κρεῖττον ὑπὸ ἥττονι·
ἀλλὰ μᾶλλον ὑπέβη τὸ ἧττον τῷ κρείττονι·
οἱ μὲν γὰρ τότε προφητεύοντες διὰ
τοῦ ἐν αὐτοῖς προφητικοῦ πνεύματος ἀλλ᾽ οὐ
ἀποστολικοῦ. τὸν τρόπον τῶν τοῦ
ἁγίου παύλου ἐκ τῆς σημειουμένης
ὑπὲρ τοῦ λόγου κακοπαθείας ἐμήνυον·
ὁ δὲ προσμένων ἀφορῶν τὸν θεὸν σκο
πόν· ὃς οὐδὲν εἰσήνεγκε τὰ συμβάντα·

οὐ κατὰ [illegible] τὸν εἶναι τῶν πειρασμῶν· ἀλλὰ προγνωστικῶς ἐστὶ διὰ τοῦ πνεύματος οἱ προ
φῆται [illegible] τῷ ἁγίῳ παύλῳ [illegible] ἄγγελοι· ὧν παντελῶς [illegible]
[illegible] κατὰ τὴν [illegible] μετὰ [illegible]
ἀμήν·

πουδὴν ἔχων οὐχ ὅπως διενήνεκται
σημειούμενα. ἀλλ' ὅπως ἄλλος γένηται
Χριστός· μιμησάμενος τοῦ Χριστοῦ πάντα κατορθώ-
σας. τὰ διὰ Χριστοῦ τὴν ἔνσαρκον φιλαν-
θρώπως κατ' οἰκονομίαν ἥλατο
ζωήν· : οὐκοῦν ἀταξίας ἐστὶν ἡ φυλα-
κὴ τῶν πάντων τὰ διδασκούσης τὰ θεῖα καὶ δι-
αθήκαις· καὶ τῶν οἰκείας ἀνεκ...τα
μονῶν καὶ ... ἕκαστον διαφυ-
λαττούσης. καὶ δοκοῦσα τοῦ μεγάλου ἀποστόλου
παρακοή· καὶ σεβασμὸς διδασκαλίας. τοῦ
μὴ διαφέρειν ἀλλήλοις φύρεσθαι τοὺς κα-
λοὺς ὑπὸ τοῦ πνεύματος διωρισμένους τῆς
ἐκκλησίας καθηγητάς· :— :—

\+ Ἐρώτησις λ':

τί ἐστιν τὸ δύνασθε τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ
πίνω πιεῖν· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βα-
πτίζομαι βαπτισθῆναι· τίς ἡ διαφορὰ
τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ βαπτίσματος·

: ἀπόκρισις:

τὸ τοῦ κυρίου μαρτύριον τῶν ὑπὲρ ἀρετῆς
κατὰ πρόθεσιν ἑκουσίως ὑπομενόντων
πόνων τύπος ὑπάρχει· διὸ καὶ τοὺς κατὰ
συγχώρησιν ὑπομείναντας κηλῖδας.
τὸν πρὸς τὰ φαινόμενα τῆς προαιρέ-
σεως ἑκούσιον καταδεχόμεθα θάνατον·

πνικῆς ἀγάπης· προκρίνοντι ἐκθέσαν
καὶ ὑπερηνόησιν· μᾶλλον δὲ οὐ παρακού
σας ἀνῆλθεν· ἀλλ᾽ ἐκείνοις διὰ τῆς συμμέ
τρως αὐτοῖς κατὰ τὸ χάρισμα δοθεί
σης ἐν ὀργάνοις τούτοις προφητευόν
τας. τὸ καθ᾽ ἑαυτὸν τύπον πρὸς τὸν
τοῦτον τρόπον ὑπερέκεινα πάθον κατὰ
τὴν ἔφεσιν ἔλκοον· οὐ κοινὴ οὐ παρα
κουσθὲν ὁ μέγας παῦλος τοῦ πνς. ἀλλ᾽ ἐδί
δαξεν ἡμῖν τὸ ὑψηλότερον αὐτὸ τοῦ κρείττο
νος μετὰ τὴν ἐκείνων αἰτῶν τούτου χαρί
σματος. τοῖς περὶ αὐτοῦ κατ᾽ αὐτὸ χάρι
σματι τῆς ἀγάπης προφητεύοντας:

ζ καὶ πάλιν ὅτι πολὺ τοῦ αὐτοῦ [illegible]

Καὶ πάλιν· ὅτι τὸ προφητικὸν χάρισμα·
πολὺ τοῦ ἀποστολικοῦ χαρίσματος ὑστε
ρεῖ δευτέρου. οὐ κοινοῦ λόγου, τοῦτο παῦλος δι
θέντος ἢ τὴν ἑκάστου διορίζοντος
τάξιν. τὸ κρεῖττον ἐκ τῆς τῷ κρείττονι·
ἀλλὰ μᾶλλον ὑπέθη τὸ κρεῖττον. τῷ κρείττονι·
οἱ μὲν γὰρ τότε προφητεύοντες διὰ
τοῦ ἐν αὐτοῖς προφητικοῦ πνς ἀλλ᾽ οὐ
κ ἀποστολικοῦ. τὸν τρόπον τῆς τοῦ
ἁγίου παύλου ἐκ τῆς σημειώσομεν κ
ὑπὲρ τοῦ λόγου κατακολουθίας ἐμήνυον·
ὁ δὲ προσεχόμενον ἀφορῶν τὸν θεὸν σκο
πόν. ὡς οὐδὲν κρείττον τὰ γινώσκοντα.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

σπουδὴν ἔχων οὐχ ὅπως διεστήκει τὰ
συμπεφωνημένα, ἀλλ' ὅπως ἀλλογενὴς τῷ
Χριστῷ· μιμητὰς τοῦ Χριστοῦ πάντα κατορθοῦ-
σας· ταῦτα δι' ἃ Χριστὸς τὴν ἔνσαρκον φιλαν-
θρώπως κατ' οἰκονομίαν ἤλατο
ζωήν· : οὐκοῦν ἀταξίας ἐστὶν φυλα-
κὴ τῆς πάντα διεξιούσης ταῦτα καὶ δι-
δασκαλίας καὶ τῆς οἰκείας ἀνεκτέας τά-
ξεως, καὶ ἱδρύσεως ἕκαστον διαφυ-
λαττούσης. καὶ δοκοῦσα τοῦ μεγάλου ἀποστόλου
παρακοή· καὶ σαφὴς διδασκαλία τοῦ
μὴ διαφέρειν ἀλλήλοις ὑπερβαίνειν τοὺς κα-
λοὺς ὅρους τοῦ πνεύματος διωρισμένους τῆς
ἐκκλησίας καθηκόντως· : — : —

\+ Ἐρώτησις λ'.

Τί ἐστιν τὸ δύνασθε τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ
πίνω πιεῖν, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βα-
πτίζομαι βαπτισθῆναι· τίς ἡ διαφορὰ
τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ βαπτίσματος·

: Ἀπόκρισις:

Τὸ τοῦ κυρίου ποτήριον τῶν ὑπὲρ ἀρετῆς
κατὰ πρόθεσιν ἑκουσίως ἡμετέρων
πόνων τύπος ὑπάρχει· δι' ὧν τὰς κατὰ
συνείδησιν ἀπορρίπτοντες κηλῖδας,
τὸν πρὸς τὰ φαινόμενα τῆς προαιρέ-
σεως ἑκούσιον καταδεχόμεθα θάνατον·

ποτήριον τοῦ κυρίου ... ἢ πόνων τῶν πρὸς ... ἢ κόσμου πρὸς ... ἡ νέκρωσις· ποτήριον ... ζωῆς· [illegible]

τὸ δὲ σωτήριον· τῶν ἐκ περιστάσεως
παρὰ τὴν προαίρεσιν ἐπιγινομένων
ἡμῖν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκουσίων
παθημάτων τὸ [illegible] ἐστίν· δι' ὧν καὶ αὐτῆς
προκρίνοντες τὸν θεὸν [illegible] τῆς
φύσεως ἔχοντες τὸν περιστατικὸν
ὑπερχόμεθα τῆς φύσεως θάνατον·
ταύτην οὖν ἔχει τὴν διαφορὰν τὸ κα-
τόρθωμα πρὸς τὸ σωτήριον· ὅτι τὸ
μὲν κατόρθωμα ὑπὲρ ἀρετῆς προσ-
[illegible] νεκρὰν ἐργά-
ζεται τὴν προαίρεσιν· τὸ δὲ σωτήρι-
ον, τὴν ἀλήθειαν καὶ αὐτῆς προκρίνεται
τῆς φύσεως τοῖς ἀσεβέσι· πρό-
τερον δὲ τοῦ κατορθώματος ἐστὶ
τὸ σωτήριον· ὅτι διὰ τὴν ἀλήθειαν
ἐστὶν ἡ ἀρετή, οὐ διὰ τὴν ἀρετὴν
ἡ ἀλήθεια· ὅθεν ὁ διὰ τὴν ἀλήθειαν
[illegible] τὴν ἀρετήν, κακοδοξίας
οὔ τι προσέκειτο κέρδος· ὁ δὲ τὴν ἀλή-
θειαν ἀρετῆς ἕνεκεν ἐπιτελῶν,
[illegible] ἔχει τῆς κακοδοξίας τὴν οἰ-
κείαν.

Ἐρώτησις λα΄:

Εἰ οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς ὁ θεὸς κα-
τοικεῖ, πῶς κατῴκει ἐν τῷ ναῷ τῶν
Ἰουδαίων;

Ἀπόκρισις.

Ὁ τῆς ἀναλογίας σοφῶς τῶν προνο-
ουμένων φροντίζων θεός· πρότερον
διὰ τῶν τύπων συμφυῶς τοῖς δι' αἰ-
σθήσεως οἰκονομουμένοις πρὸς τὴν
ἀμέθεξιν προδηλῶν· πᾶσιν ἑαυτὸν
τοῖς δοθεῖσι τῷ σωματικῷ λαῷ τύποις
ἀφανῶς ἐγκατέμιξεν· ὑπὲρ τὴν
τῶν περιγραφομένων ἀνάλυσιν·
ὡς καὶ τοῖς μυστηρίοις τοῦ ναοῦ τῶν ἰουδαίων
ὁ θεὸς τυπικῶς· ἀμυδροῦ καὶ ἀληθῶς· ὡς περι-
γράφοντι τοιάδε κατὰ τὸν ναὸν
οἰκείας πάσης τῆς μυσταγωγουμένης
τῶν προνοουμένων παιδαγωγί-
ας τὴν ἄρρητον κουλῶν· ἐπιτηδειό-
τατος γὰρ πρὸς κατοικητήριον θεοῦ·
μόνος ὁ καθαρὸς παρ' ἀρχαίοις· διόπερ
τὸν τυπικὸν οἰκοδομηθῆναι ναὸν
συνεχώρησεν· διὰ τῶν ἄγαν παχυτέρων
σημείων. τὸν πολὺ πλέον τῶν ἀναι-
σθήτων τύπων παχυνθέντα νοῦν τῶν
ἰουδαίων· ἀνασπάσαι τῆς ὕλης βου-
λόμενος· συνιδόντα τὸ πρὸς κατοί-
κησιν θεοῦ ἐπιτήδειον· ἐκ τοῦ προσύλου
καὶ ἀποσημαίνοντος· ἐκ τούτου τῆς τῶν
προσόντων αὐτοῦ φυσικῶς γνωρισμάτων δι' ὅλου
συναισθήσεως· ὁ πατὴρ μὴ διημαρτηκὼς ὁ μόνον

ὁ μόνος ... γινώσκων τὴν μακαρίαν. ὁ πατὴρ ὁ τιμὴ ... · ἐκ τῆς εἰκόνα ... ὁ πατὴρ ... τιμή.
ἐπὶ τὸν ναόν. ἰουδαίοις ... ἁμαρτ... τῶν προφήτων.

τὸν καθόλου βέλτιον τύπον ἐξυβρίσαντι
ὡς διατρέφειν ἤδη Ἰουδαίους. καὶ τοῦ
τύπου καλῶς ἐχωρίσθη, καὶ τῆς ἀληθείας
ἑαυτὸν κακῶς ἀπεξένωσεν· :—: —

Ἐρώτησις λβ´

Τί ἐστιν· εἰ ἄρα ψηλαφήσειεν καὶ εὕροιεν
θεόν. πῶς τις ψηλαφῶν εὑρίσκει θεόν: Ἀπόκρισις:—

Ὁ πᾶσαν τὴν φαινομένην τοῦ νόμου
σωματικὴν λατρείαν μὴ κατ᾽ αἴσθησιν
ὁρῶν· ἀλλὰ τοῖς κατὰ νοῦν ἐφόδοις
ἕκαστον τῶν ὁρωμένων συμβόλων
διασκοπήσας. τὸν ἐν ἑκάστῳ κεκρυμ-
μένον θεοπρεπῆ λόγον ἐκδιδασκόμενος·
ἐν τῷ λόγῳ τὸν θεὸν εὑρίσκει· καλῶς τῇ
ψηλαφήσει διὰ τῆς νοερᾶς δυνάμεως.
ὡς ἐν φορυτῷ τῇ ὕλῃ τῶν νομικῶν
διατάξεων. ὥσπου κεκρυμμένον εὑροὶ
τῇ σαρκὶ τοῦ νόμου. τὸν τὴν αἴσθησιν
πᾶσαν τρόπῳ διαφεύγοντα μαργαρίτην
λόγον· ὡς αὐτὸς δέ, καὶ ὁ τὴν φύσιν τῶν
ὁρωμένων μὴ τῇ αἰσθήσει μόνῃ περι-
γράφων, ἀλλὰ κατανοῶν σοφῶς τὸν
ἐν ἑκάστῳ κτίσματι λόγον διερευνώ-
μενος. εὑρίσκει θεόν ἐκ τῆς [illegible]-
κλημένης τῶν ὄντων μεγαλουργίας·
τὴν αὐτῶν τῶν ὄντων διδασκόμενος
αἰτίαν·

ἐπεὶ δὴ τοίνυν ἴδιον τοῦ ψηλαφῶντος
ἡ διάκρισίς ἐστιν· ὁ τὰ νομικὰ σύμβολα
γνωστικῶς ἐπερχόμενος· καὶ τὴν φαινο-
μένην τῶν ὄντων φύσιν ἐπιστημονικῶς
ἐρευνώμενος· διακρίνων τὴν γραφὴν καὶ
τὴν κτίσιν καὶ ἑαυτόν· τὴν μὲν γραφὴν
εἰς γράμμα καὶ πνεῦμα· τὴν δὲ κτίσιν, εἰς
λόγον καὶ ἐπιφάνειαν· ἑαυτὸν δὲ εἰς
νοῦν καὶ αἴσθησιν· καὶ τῆς μὲν γραφῆς
τὸ πνεῦμα· τῆς δὲ κτίσεως τὸν λόγον·
ἑαυτοῦ δὲ τὸν νοῦν λαβὼν καὶ ἀλλήλοις
ἀλύτως ἑνώσας, εὕρηκε θεόν· ὡς ἐπι-
γνοὺς καθὼς δεῖ καὶ δυνατόν ἐστι τὸν
θεόν· τὸν ἐν νῷ καὶ λόγῳ καὶ πνεύματι· πάντων
τῶν πλανώντων καὶ εἰς μυρίας δόξας
κατασυρόντων ἀπαλλαγεὶς ἐκ· μὲν δὲ
γράμματος καὶ ἐπιφανείας καὶ αἰσθήσεως·
ἐν οἷς ἡ διάφορος ὑπάρχει ποσότης καὶ
τῆς μονάδος ἀντίθεσις· εἰ δὲ τὸ γράμμα
τοῦ νόμου καὶ τὴν τῶν ὁρωμένων ἐπιφά-
νειαν καὶ τὴν οἰκείαν αἴσθησιν ἀλλήλοις
τις προσαρμόσας συμφύρει, τυφλός ἐστιν·
ψηλαφάζων τὴν τῆς αἰτίας τῶν ὄντων
ἀγνωσίαν νοσῶν :

\+ ἐρώτησις λγ΄:

τί ἐστιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ

μόνον [illegible] τὸ πνεῦμα [illegible] τῶν τοῦ λόγου [illegible] ἑαυτῷ [illegible] τοῦ κτίσματος καὶ τὸ γράμμα πνεῦμα· [illegible] τὸν λόγον χωρίζων, [illegible] τὸν τοῦ τεχνίτου [illegible] πίστεως [illegible]

τῷ ὄρει τούτῳ ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν
θάλασσαν καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ· ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται,
ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ· τί ἐστιν τὸ
καὶ μὴ διακριθῇ:: ἀπόκρισις:

ὅροι πίστεως [illegible]

Ὁ μὲν θεῖος καὶ μέγας ἀπόστολος τί ἐστιν πίστις
ὁρίζων φησίν· πίστις ἐστὶν ἐλπιζομένων
ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ
βλεπομένων· ὁ δεξιὸς καὶ ἐνδιάθετον
ἀγαθὸν αὐτὴν ὡρίσατο, ἢ γνῶσιν ἀλη-
θῆ τῶν ἀπορρήτων ἀγαθῶν※ καὶ τῶν ἐλ-
πιζομένων καὶ οὐχ ὁρωμένων φησίν.
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν:
οὐκοῦν ταυτὸν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ἡ
τοῦ θεοῦ πίστις ἐστίν· κατὰ μόνην ἐπίνοι-
αν διαιρουμένη, πρὸς τὴν βασιλείαν·
ἡ μὲν γὰρ πίστις, ἀνείδεος θεοῦ βασιλεία
ἐστίν· ἡ δὲ βασιλεία, πίστις θεοειδῶς
ἢ διατυπουμένη· ὅπερ κατὰ τοῦτον
τὸν λόγον. οὐκ ἐκτὸς ἡμῶν ἐστιν ἡ πίστις,
ἥ τις ἐνεργουμένη τῶν θείων ἐντο-
λῶν, γίνεται βασιλεία θεοῦ, μόνοις γινω-
σκομένη τοῖς ἔχουσιν· ἡ δὲ βασιλεία
τοῦ θεοῦ ἐνεργουμένη πίστις ἐστίν· ἡ δὲ βα-
σιλεία τοῦ θεοῦ τῶν αὐτὴν βασιλευόντων
ἄμεσον πρὸς τὸν θεὸν ποιεῖται τὴν ἕνωσιν.

※ ἀπορρήτων [illegible] ἀμεθέκτου [illegible] ὁ δὲ [illegible] περὶ τῶν ἀπορρήτων ἀγαθῶν

[illegible]

καὶ ποιητικῆς ἀποβολῆς ἔχει σαρκὸς ὑπάρχουσα
δύναμις σχετική· καὶ σχέσις δραστική
τῆς ὑπερφυοῦς ἀμοιβῆς τοῦ πταίοντος
πρὸς τὸν πταιόμενον θεὸν τελείας ἑνώ-
σεως: ἔχει δὲ τοίνυν ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυ-
χῆς ὑπάρχων καὶ σώματος. δυσὶν
ὑποβέβληται νόμοις σαρκὸς καὶ πνεύματος· καὶ ὁ
μὲν τῆς σαρκὸς νόμος κατὰ τὴν αἴ-
σθησιν. ὁ δὲ τοῦ πνεύματος κατὰ τὸν νοῦν
κέκτηται τὴν ἐνέργειαν· καὶ ὁ μὲν
τῆς σαρκὸς ὕλῃ συναφῆ τὸ φυσικὸν κατὰ
τὴν αἴσθησιν ἐνεργούμενος. ὁ δὲ
τοῦ πνεύματος κατὰ νοῦν ἐνεργούμενος
πρὸς τὸν θεὸν ἀμοιβὰς ποιεῖσθαι τὴν ἕνω-
σιν. ἑκόντως ὁ μὴ διακριθεὶς ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτοῦ. τουτέστιν ἐν τῷ νοΐ μὴ δια-
κρίνας καὶ τοῦ μὴ δι' ἀπιστίαν τὴν δι' αὐτῆς
πίστεως πρὸς τὸν θεὸν γεγενημένην
ἀμοιβὴν ἕνωσιν ὡς ἀπαλλοτρίως μᾶλλον
δὲ θεοῦ καὶ διὰ τῆς πίστεως τῇ ἔργῳ
ἀγγελμένος. ἔργῳ τὸ ἔργον τοῦτο
μεταμείναι καὶ μεταμείβεται· δεικτικὸς
δι' αὐτοῦ, τουτέστι φάναι, τὸ φρόνημα
καὶ τὸν νόμον δηλῶν τῆς σαρκός· τὸν
καρπὸν ὄντως καὶ διορθωτικὴν τον·
καὶ ὅσον πρὸς δύναμιν φυσικήν, παντελῶς

καὶ πι[illegible] ἀνά[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

τὴν ἀμοιβὴν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἀκίνητον καὶ ἀσάλευτον· τοσοῦτον
γὰρ ἐρρίζωται τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων
διὰ τῆς αἰσθήσεως τῆς ἀλογίας ἡ
δύναμις, ὥστε τοὺς πολλοὺς μηδὲ ἄλλο
τι νομίζειν εἶναι τὸν ἄνθρωπον, ἢ σάρκα
δύναμιν πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς πα
ρούσης ζωῆς τὴν αἴσθησιν ἔχουσαν::
πάντα γοῦν δυνατὰ τῷ πιστεύοντι καὶ
μὴ διακρινομένῳ· τουτέστι μὴ διαι
ρουμένῳ τῆς κατανοίας, διὰ τῆς πί
στεως γεγενημένης αὐτῷ πρὸς τὸν
Θεὸν ἑνώσεως· διὰ τὴν πρὸς τὸ σῶμα
τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν αἴσθησιν σχέσιν.
ὅσα κόσμου καὶ σαρκὸς τὸν νοῦν ἀλλοτρι
οῖ· Θεῷ δὲ προσοικειοῖ, τετελειωμένον
τοῖς κατορθώμασιν· : :

προσυπακούεται ἐν τῷ· πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι, τὸ· ὅσα κόσμου καὶ σαρκὸς τὸν νοῦν ἀλλοτριοῖ· ταῦτα δέ φησι τὰ δυνατὰ τῷ πιστεύοντί ἐστι Θεῷ·

\+ Ἐρώτησις λδ': Τί πάλιν ἐστίν· διὰ τοῦ
το λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ὅσα ἂν προσευχό
μενοι αἰτεῖσθε πιστεύετε ὅτι λαμβά
νετε. καὶ ἔσται ὑμῖν· πῶς τις δύναται
πιστεύειν ὅτι πάντως λαμβάνει ὃ αἰ
τεῖ μόνον τοῦ Θεοῦ εἰδότος εἰ συμφέ
ρει τὸ αἰτούμενον εἰ μή· καὶ εἰ ἐξ ἀ
γνοίας, ὃ οὐ συμφέρει αἰτεῖ, πῶς παρέχει·
καὶ εἰ οὐ παρέχει τὸ μὴ συμφέρον, πῶς
ἐξ ἀγνοίας αἰτούμενον· πῶς πιστεῦσαι

τίς δύναται ἐπὶ παντὸς αἰτήματος ὅτι
λαμβάνει καὶ ἔσται αὐτῷ :— ἀπόκρισις:
πάντα μὲν τὰ τοῦ παρόντος κεφαλαίου.
καὶ ἔστι τὸ μὲν ἔτι τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐπιλέ-
λυται· μόνων γὰρ τῶν ἐπεγνωκότων
πῶς δεῖ πιστεύειν. ἔστιν τὸ εἰδέναι τί δεῖ·
καὶ πῶς, καὶ περὶ τίνων αἰτεῖσθαι· οὐ γὰρ
πάντων ἡ γνῶσις, ὥσπερ οὐδὲ ἡ πίστις·
πάντων. ὁ κύριος γὰρ πρῶτον ζητεῖτε προστάττων τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ·
τουτέστιν πρὸ πάντων τὴν ἐπίγνωσιν τῆς
ἀληθείας. καὶ οὕτω τὴν τῶν καθηκόντων
πρό των ἐξάσκησιν· σαφῶς ἔδειξεν περὶ
μόνης τῆς ἀληθείας γνώσεως δεῖν ζητεῖν τοὺς
πιστεύοντας, καὶ τῆς αὐτὴν κοσμούσης διὰ
τῶν ἔργων ἀρετῆς· ἐπεὶ δὲ τοῖς πολλά
τυγχάνει τὰ πρὸς γνῶσιν θεοῦ καὶ ἀρετὴν
ζητούμενα τοῖς πιστεύουσιν· ἀπαλλαγὴ
παθῶν· ὑπομονὴ πειρασμῶν· ἀρετῶν
χοροί· τρόποι ἐνεργειῶν· ζῆλος
τῆς πρὸς σάρκα τῆς ψυχῆς διαθέσεως·
ἀποξένωσις τῆς πρὸς τὰ αἰσθητὰ
τῆς αἰσθήσεως σχέσεως· τοῦ νοῦ παν-
τελὴς ἀπὸ πάντων τῶν γεγονότων ἀνα-
χώρησις· καὶ ἀπολλοῦς, μυρία ἄλλα εἰσὶν τὰ
πρὸς ἀποχὴν κακίας καὶ ἁμαρτίας· κατόρθωσιν

δὲ φρονοῦσιν ὅτι ἡ σὰρξ [illegible] ἡ κοινωνοῦσα [illegible] ἐσθί-
ουσι τὰ ὅσα αἱ γραφαὶ [illegible]
[illegible] πάντα τὰ [illegible] τὰ πρὸς σωτηρίαν
θ(εο)ῦ καὶ ἀρετὴν συντηροῦντα μόνον καὶ
ζητεῖν καὶ αἰτεῖν μετὰ [illegible] πίστεως καὶ
φόβου δὲ [illegible] τοιοῦτον [illegible] ἐστί :
ταῦτα γὰρ πάντας συμφορεῖ καὶ πάν-
τας διδάσκειν αὐτὰ τοῖς αἰτοῦσιν ὁ
κ(ύριο)ς· ὁ τοίνυν διὰ μόνην τὴν πίστιν·
ἔχων τὴν πρὸς τὸν θ(εὸ)ν ἀγάπην [illegible]
σιν. πάντα ζητῶν τὰ πρὸς τὴν
ἕνωσιν. πάντως λήψεται· ὁ δὲ τοῦ
της διχαστῆς αἰτίας, καὶ ἄλλα
καὶ τὰ προειρημένα ζητῶν οὐ λή-
ψεται· οὐ γὰρ πιστεύει· ἀλλ' οἰκείαν ὡς αὐτὸς
διὰ τῶν θείων πραγμάτων ζητεῖ δόξαν :-

+ ἐρώτησις λε

ἐπειδὴ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ οὐ
μόνον σὰρξ· ἀλλὰ καὶ αἷμα· καὶ ὀστᾶ·
καὶ κελευόμεθα ἐσθίειν μὲν τὴν
σάρκα· πίνειν δὲ τὸ αἷμα· μὴ συντρί-
βειν δὲ τὰ ὀστᾶ. παρακαλῶ μαθεῖν
τίς ἡ τριμερὴς αὕτη τοῦ ἐνανθρωπή-
σαντος λόγου δύναμις· : ἀπόκρισις
ὅτι οὐσίαν ἔλαβεν [illegible] ὅσον οἶδεν
αὐτὸς ὁ ὑπερούσιος λόγος καὶ πάντων

τῶν ὄντων δημιουργός. τοῖς τῶν
ὄντων πάντων τῶν φαινομένων
καὶ νοουμένων μετὰ τῶν ἀκαταλή
πτων τῆς οἰκείας θεότητος νοημά
των. φυσικοῖς ἐκφέρεται λόγοις·
ὧν, τῶν μὲν νοητῶν οἱ λόγοι, ἔφη τὸ
αἷμα τοῦ λόγου· τῶν αἰσθητῶν δὲ οἱ
λόγοι. ἡ φαινομένη τοῦ λόγου ἐστὶ σάρξ·
ἐπεὶ δὴ τοίνυν καὶ τῶν ἐν τοῖς φαινο
μένοις. καὶ τῶν ἐν τοῖς νοουμένοις
πνευματικῶν λόγων ὑπάρχει διδάσκαλος
ὁ λόγος. πρεπόντως καὶ κατὰ λόγον
δίδωσι τοῖς ἀξίοις, ὡς σάρκα
φαγεῖν τὴν ἐν τοῖς λόγοις τῶν ὁρω
μένων ἐπιστήμην· καὶ ὡς αἷμα πιεῖν.
τὴν ἐν τοῖς λόγοις τῶν νοουμένων
γνῶσιν· οὕς, καὶ ἡ σοφία διὰ τοῦ κρα
τῆρος καὶ τῶν θυμάτων, πάλαι θε
μυστικῶς διὰ τῶν παροιμιῶν ἠτοι
μάσατο· τὰ δὲ ὀστᾶ τουτέστιν τοὺς
ὑπὲρ νόησιν περὶ θεότητος λόγους.
πάσης γὰρ ἡ τῇ φύσει κατὰ τὸ ἴσον ἀπεί
ρως ἀπέχοντας, οὐ δίδωσιν· οὐκέ
χούσης τῆς τῶν ὄντων φύσεως κατὰ
τὴν αὐτῆς δύναμιν πρὸς τούτοις τὴν
ἐπιδεχομένην σχέσιν· : καὶ πάλιν σάρξ

ἕξιν τοῦ λόγου. ἡ ἀληθὴς ἀρετή· αἷμα δέ.
ἡ ἔμπρακτος γνῶσις· ὀστᾶ δέ, ἡ ἀπόρρη
τος θεολογία· πρότερον γὰρ αἵματος
καὶ ὕδατος ἡ σὰρξ λαμβανομέ
νου, καὶ ἡ γνῶσις διὰ τῆς πρακτικῆς
ἡ ἀρετὴ μεταπλάττεται· καὶ ὥσπερ
δίκην στρατιωτικῶν αἵματος καὶ σαρ
κός, καὶ οἱ πάσης ἔοικεν ἀναλόγως
περὶ θεότητος λόγοι τοῖς οὖσιν ἐνυ
πάρχοντες. τοῖς τῶν ὄντων ἀγνώ
στως· καὶ ποιοῦσιν καὶ πρὸς τὸ εἶναι συνέ
χουσιν οὐσίας· καὶ πᾶσαν γνῶσιν καὶ ὑπερέ
τι συνιστῶσιν· ⁘ ἢ δὲ καὶ τοὺς περὶ κρί
σεως καὶ προνοίας λόγους εἶναι τὴν σάρκα
καὶ τὸ αἷμα· ὡς πάντας ποτὲ κρα
θησομένους καὶ πειθησομένους. τοὺς
δὲ τούτοις ἐγκεκρυμμένους ἀρρή
τους περὶ θεότητος λόγους ὀστᾶ φη
σὶν αὐτίς· οὐκ ἔξω κέκληκεν ὡς οἶμαι
τοῦ εἰκότος· ⁘ τυχὸν δὲ σάρξ ἐστιν
παχύτη τοῦ λόγου, καὶ ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν
πρὸς ἑαυτὴν δι' ἀρετῆς οἰκείωσις ἐστί
ν· δὲ καὶ ἀποκατάστασις· αἷμα δὲ·
ἡ ταύτην πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἐνίσχει χάριτι
συνέχειν μέλλουσα θέωσις· ὀστᾶ δέ.
αὐτὴ ἡ πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἕνωσις δι' ἀθανασίας συνωδ

χοῦσα τὴν φύσιν ἀγγελικῆς δυνάμεως:
Ἔστι δὲ καὶ τὸ λεχθὲν πρότερον ὑπό τινος, ὅτι σὰρξ
ἐστίν· καὶ διὰ τῶν ἀρετῶν ἑκουσίως νε-
κρωθεῖσα· αἷμα δέ, καὶ κατὰ τὴν παρρησίαν ὑπὲρ
τῆς ἀληθείας διὰ τοῦ θανάτου τελει-
ωθεῖσα· ὅσοι δὲ τοιουτοτρόπως καὶ εἰσὶν
ἀνεφίκτοις περὶ θεότητος λόγοις.
καλῶς καὶ οὗτος ἔφη· καὶ τῆς πρε-
πούσης ἐννοίας οὐ μακρὰν ἐκπέπτωκεν:·

θ· τὸ αἷμα ἐστὶν [illegible] ἐκεῖ [illegible] ζωὴ [illegible] [illegible] αὐτοῦ· ζωὴ [illegible] τὸ αἷμα σημαίνει [illegible]

+ τί Ἐρώτησις λϛ': τί εἰσιν τὰ τῶν
ἀλόγων ζώων σώματα καὶ αἵματα, δι' ὧν
λατρεύοντες οἱ Ἰσραηλῖται, τὰ μὲν
σώματα ἤσθιον, τὰ δὲ αἵματα οὐκέτι·
πρὸς δὲ τὴν βάσιν κύκλῳ τοῦ θυσι-
αστηρίου προσέχεον:· ἀπόκρισις:·
τῶν σφαζομένων πρὸς λατρείαν τύ-
πον ἔφερον οἱ πάλαι τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν
νόμον ἐν σκιᾷ λατρεύοντες· μόλις
καὶ αὐτοὶ τὰ φαινόμενα τῶν τυπικῶν
συμβόλων διατάγματα νοῆσαι δυνά-
μενοι· ἐδόθη, οὐ κατ' ἐννοίας προηγου-
μένως, ἀλλ' ἡμῖν ὁ νόμος ἐδόθη· κατὰ
Χριστιανικὸς δι' ἡμῶν τελούμενος. ἐκό-
πη ἴσως μὲν τῶν τότε θυμάτων μετὰ τῆς
λατρείας τὸν λόγον· ὁ πρὸς λατρείαν
σφαζόμενος περὶ τῶν ἔργων διδασκό-

μέρους τῆς δικαιοσύνης, τὴν πρᾶξιν
μέρη ἐστὶ τῆς μετὰ πάσης ὑπακοῆς
καὶ πίστεως. καθαρὸς γὰρ καὶ
ἐσθίων τῶν ἀρετῶν τὰ φαινόμενα·
τοῖς δὲ τῶν ἐν πολλῶν λόγοις. ἐνδοῖς
ἡ τῶν πραγμάτων ὑπὲρ χριστοῦ γνῶσις. τοῦ
θεοῦ παραχωρεῖ διὰ τῆς πίστεως·
μὴ δυνάμενος τέως συνεκταθῆ-
ναι τῷ μήκει τῆς γνώσεως· θεοῦ γὰρ
σύμβολόν ἐστιν τὸ θυσιαστήριον· ᾧ
πάντα τὰ πνευματικῶς θυόμεθα. καὶ τῶν
ὑπὲρ δύναμιν παραχωροῦμεν τὴν
εἴδησιν, ἣν ἀξιώσομεν· τῆς δὲ κατὰ
τὸν πίστεως. τύπος ἐστὶν ἡ τοῦ θυσια-
στηρίου βάσις· θεμέλιος γὰρ ἡ πίστις
ὑπὲρ χριστοῦ πᾶσαν τὴν οἰκοδομὴν
τῶν θείων καὶ ἔργων καὶ νοημάτων βα-
στάζουσα· πρὸς ἣν πᾶς ὁ μὴ δυνάμε-
νος τοῖς ἐκ τοῦ θείου τῆς σοφίας
κρατῆρος κατὰ τὴν γνῶσιν σωφρό-
νως ἐκφερομένοις μέθης. τὸν οὐκ ἐ-
φικτὸν αὐτῷ γνώσεως, καλῶς
ποιῶν προσχεῖ τοῖς λόγοις· τουτέστι
τῶν ὑπὲρ δύναμιν λόγων τὴν γνῶ-
σιν, τῇ πίστει παραχωρῶν· ὡς αὐτῶν
τύπον τῶν καθ' ... λογουμένων

[illegible]

[illegible]

ὁ παλαιὸς λαὸς Ἑβραίων, ἐσθίοντες τῶν
θυομένων τὰς σάρκας. τὸ αἷμα
πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου προσέ-
χεον· οὐ δυνάμενοι τῆς τῶν γινομέ-
νων ἐφικέσθαι γνώσεως· Χριστὸς δὲ παρα-
γενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων
ἀγαθῶν, τὴν ἀπόρρητον θυσίαν θύσας,
ἑαυτὸν μετὰ τῆς σαρκὸς καὶ τὸ αἷμα
δίδωσι τοῖς τὰ αἰσθητήρια τῆς
ψυχῆς διὰ τὴν τελειότητα γεγυμνα-
σμένα ἔχουσιν πρὸς διάκρισιν καλοῦ
τε καὶ κακοῦ· ὁ γὰρ τέλειος οὐ μόνον
τὴν τῶν λεγομένων τάξιν, ἀλλὰ
καὶ τὴν τῶν προκοπτόντων διάγρα-
μμον. οὐ κάλλος τῶν [illegible] αὐτοῦ κατ' ἐπι-
τολὴν γινομένων τοῖς λόγοις· ἀλλ' ἐ-
κάνοις ἐπὶ πρὸς τὸν διανοιῶν. πᾶ-
σαν ἐσθίει διὰ τῶν ἔργων τὴν σάρκα
τῶν ἀρετῶν· πρὸς τὴν κατανόη-
σιν ἀναμάζων· τὴν τῶν γι-
νομένων κατ' αἴσθησιν κίνησιν·
ἔστιν μὲν καὶ ἕτεροι πλεῖστοι λόγοι περὶ
τούτων, οἳ μὲν μάλιστα πρέποντες
τοῖς φιλοθεωτάτοις· ἀλλὰ παρεάθη-
σαν νῦν διὰ τὸ πλῆθος· :

[illegible]

+ ἐρώτησις λζ΄ : λέγει εἰς τὰς πράξεις περὶ
τοῦ ἁγίου παύλου ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦν
τας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρώματος αὐτοῦ
σουδάρια καὶ σιμικίνθια· καὶ ἀπαλλάττεσθαι
ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους· ἆρα γὰρ διὰ τὴν διακο
νίαν καὶ τοὺς ἀπίστους τοῦτο ἐγίνετο, ἢ ἁ
γιασθέντος τοῦ σώματος ταῦτα ἐκ τοῦ χρω
τὸς αὐτοῦ ἐπετελεῖτο· καὶ εἰ κατὰ τοῦτο
καὶ ἐπὶ τῆς ἐχίδνης οὐδὲν ἔπαθεν· τίνι
τῷ λόγῳ, τῷ μὲν ἰῷ τοῦ θηρίου οὐχ ὑπέπεσεν
τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου, τῷ δὲ ξίφει ὑπέπεσεν·
τὸ δὲ αὐτὸ ζητῶ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐλισσαίου :
+ τίνα δὲ τὰ σιμικίνθιά εἰσιν· ἀπόκρισις :
Οὔτε διαφερόντως τοῦ ἀποστόλου τὴν ἁγιότητα.
οὔτε διαφερόντως τὴν τῶν δεχομένων πίστιν
ὁ χρὼς τοῦ σώματος αὐτοῦ διὰ τῶν σου
δαρίων καὶ τῶν σιμικινθίων ἐπέφερε
τὰς ἰάσεις· ἀλλ' ὅτι περ αὐτῶν τε κἀκεί
νοις ἡ θεία χάρις ἑαυτὴν ἐπιμετρίουσα.
φιλανθρώπως ἐν ἑκατέροις διὰ τῆς
πίστεως, ἐνεργὸν ἐποίει τοῦ ἀποστό
λου τὴν ἁγιότητα· οὕτω μὲν οὖν πάλιν
βουληθείσης τῆς χάριτος, ἀσφαλῶς διετήρει
αὐτοῦ τὸ σῶμα, τῷ ἰῷ τοῦ θηρίου μὴ δια
φθειρόμενον· εἴτε τὴν ἐν τῷ ἰῷ τοῦ θη
ρὸς φθαρτικὴν ποιότητα μεταβάλλουσα:

[illegible]

εἴτε τὸ σῶμα τοῦ ἡλίου τῆς τοιαύτης
διαπνευστικῆς φθορᾶς ἀπηλλαγμέ-
νης· εἴτε κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον οἰκο-
νομίας· ὅν, οἶδεν ὁ ταῦτα ποιῶν καὶ μετα-
σκευάζων θεός· τὸ δὲ ξίφει πάλιν ὑποπε-
σεῖν· οὐχὶ θαῦμα τῆς χάριτος· οὐ γὰρ
ἦν κατὰ φύσιν ἀθάνατος. κἂν, ἦν διὰ
τὴν χάριν θαυματουργός· εἰ μὲν κατὰ
φύσιν ὑπῆρχεν ἀθάνατος· καλῶς ἄν, ἐζη-
τοῦμεν τὸν κατ' αὐτὸν παρὰ φύσιν ὑποπε-
σεῖν τῷ ξίφει θάνατον· εἰ δὲ φύσει καὶ μετὰ
τὴν ὁσιότητα ἔμεινεν θνητός. οὐκέ-
τι ἀναγκαῖον ζητῆσαι τὸν κατ' αὐτὸν οὐ
τοιόνδε, ἀλλὰ τοιόνδε τὴν ἐν σαρκὶ
ζωὴν παρηλλαχότα ὁ θεῖος ἀπόστολος.
ὁ γὰρ τρόπος καὶ λέγεται ὁ τὴν ἑκάστου
πρὸ τῶν αἰώνων συμφερόντως ὁρι-
σάσης ζωὴν θεοῦ. ἕκαστον πρὸς τὸ οἰκεῖον
τῆς ζωῆς ἄγει τέλος· ἤτοι δίκαιον, ἤτοι
ἄδικον·: εἰ μὲν οὖν ἐστὶ καὶ ὁ αὐτὸς, ἦν φύ-
σεως καὶ χάριτος λόγος. θαύματος ἦν ἄξιον
καὶ καταπλήξεως, τὸ κατὰ τὴν φύσιν
παρὰ τὴν χάριν. καὶ κατὰ τὴν χάριν
παρὰ τὴν φύσιν γινόμενον· εἰ δὲ μᾶλλον
ἕτερος καὶ ἕτερος φύσεως καὶ χάριτος λόγος·
δῆλον ἐστὶ καὶ σαφές, ὅτι ὡς μὲν ἅγιοι ἔθαν

ἐπειδὴ φύσεως ... ἐστι καὶ ὁ αὐτὸς ὁ κ...
... ἀποστολ...
τινὲς ... ἀπο...
... ὑπέθηκ...
τὸ ... ὑπὸ ...
... μενοῦσιν ...
ὁ. τὸ θαῦμα ... χ...
... τὸ ... τος ...

μαρτυρουμένην τὴν χάριν· οἱ δὲ ἄνθρωποι,
ἔσχον διὰ τὴν φύσιν· ἐπεὶ δὲ μὴ ἀνάγκη
λθεῖν. τὰ τῆς φύσεως παθητὰ καὶ χάρισ-
ου διαφόρως ἀλλήλοις συμφυρέντων. τῶν
ἐμφύτων καὶ χάριτι λόγων· οὕτω δ' ἐξαρ
μεθαρμόζονται ὅσοι εἶεν κατ' οἰκονομίαν
τῶν προνοουμένων ἐν τοῖς ἄλλοις τὴν
τοῦ θεοῦ χάριν καὶ ζῶσιν καὶ ἀποθανοῦσιν.
ὡς ἐν ὀργάνοις οἰκείοις. τῆς τῶν ἄλλων
προνοουμένων σωτηρίας· ἀλλ' οὐ κατὰ
φύσιν ταῦτα διὰ τὴν χάριν. ἐν τοῖς ἄλλοις
ἐνεργοῦντας τοῖς ἄλλοις· τοῦτο γοῦν καὶ ἐπὶ
τοῦ σώματος Ἐλισσαίου·
ἀλλ' ἐπεὶ δὲ τῶν ἱστορουμένων τὰ νοούμενα τὰ
μᾶλλον. εὐφραίνει τὴν τῶν φιλοθεαμόνων ψυ-
χήν· χρεὼ τὰ μὲν φαμὲν εἶναι τοῦ μεγάλου
ἀποστόλου. τὴν εὐσέβειαν· καθ' ἣν, τοῖς
μὲν, ἣν. ὅσοι μὲν ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωήν· τοῖς
δὲ ὅσοι μὲν ἐκ θανάτου εἰς θάνατον· σου
δάρια δέ. τοῖς ἐκφανθεῖσι τῆς γνώσεως τι
κῆς αὐτοῦ θεωρίας λόγοις· τὰ δὲ σημ
κίνθιαι. τοῖς ὑμνοῖς τῆς καθάρσεως
πρακτικῆς φιλοσοφίας τρόποις·
ἐμβριαζεῖρ εἰ ... φασιν. τὰ σημεῖα διὰ
ὁ στιγμὰς λόγοις τοῖς τρόποις. τὴν δὲ ὅν
τας δὲ ἐκ περισσόντας καθάπερ ἀκολουθίαν

ὅσοι μὲν ἀπὸ ζωῆς [illegible] ... ζωὴν ... [illegible] ... τῶν καθ' ... [illegible] ... ζωῆς εἰς ... ζωήν· ὅσοι δὲ ἀπὸ θανάτου εἰς θάνατον. ... ἀπὸ τοῦ θανάτου ... [illegible] ... ζωῆς εἰς ζωήν ... [illegible] ... ὅσοι δὲ ... θανάτου εἰς θάνατον. τοῖς ἀπὸ τοῦ νεκρώσαντος ... [illegible] ... ἐκ θανάτου ... [illegible]

τοῦ χρωτὸς, τουτέστιν τὴν τοῦ μακαρίου
ἀποστόλου μεγάλην εὐσέβειαν οἱ δε-
χόμενοι, τὴν τῆς πιεζούσης αὐτοὺς
ἀσθενείας ἐλάμβανον ἴασιν· οἱ μὲν
διὰ τῶν περὶ θεωρίας λόγων ὡς σου-
δαρίων, τὴν νόσον τῆς ἀγνωσίας διώ-
κοντες· οἱ δὲ διὰ τῶν κατὰ τὴν πρᾶξιν
ἐναρέτων τρόπων, τὴν ἀρρωστίαν
τῆς κακίας παντελῶς ἀφανίζοντες·
οὕτω δὲ καὶ τὸν αὐτοῦ σημαίνοντα ζοφερὸν
χειμῶνα. τὸ κάρος εἶναι τῶν ἀκουσί-
ων πειρασμῶν τεκμαίρομαι· τὴν δὲ
νόσον. τὴν παγίαν ἕξιν τῆς θέας ἐλ-
πίδος ἢ ἀόρατον· τὴν δὲ πυράν. τὴν
ἕξιν τῆς γνώσεως· τὰ δὲ φρύγανα. τὴν
τῶν ὁρωμένων φύσιν, ἣν συναπτε-
θεν τῇ χειρί. τῇ κατὰ θεωρίαν λέξω
ἀναληπτικῇ τοῦ νοῦ δυνάμει· διατρέφων
τοῖς ἐξ αὐτῆς νοήμασιν, τὴν ἕξιν τῆς
γνώσεως· τὴν θεραπεύουσαν τὴν ἐκ
τοῦ χειμῶνος τῶν πειρασμῶν, προστρι-
ψασαν τῇ διανοίᾳ κατήφειαν· τὴν δὲ
ἔχιδναν, τὴν λανθανόντως ἐγκεκρυμμέ-
νην τῇ φύσει τῶν αἰσθητῶν πονηρίαν
καὶ ὀλέθριον δύναμιν· δήξασαν μὲν τὴν
χεῖρα. τουτέστιν τὴν κατὰ νοῦν ἀναληπτικὴν

τῆς θεωρίας ἐπεβράγησαν. οὐ πλατύνασαν
δὲ τὸν διορατικὸν νοῦν τῷ φωτὶ τῆς
γνώσεως· αὐτὴν εὐθὺς ὡς ἐν πυρὶ δια-
φθείραντα· τὴν τῷ πρακτικῷ κινήματι
τοῦ νοῦ προσαφθεῖσαν ἐκ τῆς τῶν αἰσθη-
τῶν θεωρίας ὀλέθριον δύναμιν:
ὡς αὐτὸς δ' ἐστὶ τοῦ Ἐλισσαίου νεκρός· ὅτιπερ
ἕκαστος νεκρὸς τοῖς παραπτώμασιν.
ἐὰν δ' ἂν τοῦ μνήματος ἐστι τεθῇ τοῦ προ-
φήτου· ἐν ᾧ κεῖται τὸ σῶμα· τουτέστιν, τὴν
τὸ ἴχνος ἔχουσαν τοῦ βίου τοῦ προφητικοῦ
μνήμην, ἐν ᾧ κεῖται καλῶς φυλαττόμενον
τὸ σῶμα τῶν ἀρετῶν, κατὰ τὴν μί-
μησιν τῶν τρόπων ἀναστραφῇ· ζωο-
ποιεῖται· πρὸς τὴν ἐνάρετον ἐπανερ-
χόμενος ζωήν. ἀπὸ τῆς τῶν παθῶν
τῆς κακίας νεκρότητος:

[illegible]

+ Ἐρώτησις λη': Ἆρα γάρ, ὡς ἔτυχεν
οἱ Σαδδουκαῖοι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑπτὰ
ἀδελφῶν εἶπον ἐπὶ τῆς μιᾶς γυναικός,
ἢ ἔχει τινὰ λόγον βαθύτερον· εἰ δὲ ἔχει,
τίνες ἐκεῖνοι, καὶ τίς αὕτη: Ἀπόκρισις:
Φασί τινες μὴ ἀλληγορεῖσθαι, τὴν θείαν
γραφὴν ἐκ τῶν προσώπων τοῖς λόγοις·
ἐγὼ δὲ κρεῖττον μᾶλλον φιλοπο-
νήσας· ἐπὶ τὴν θείαν ἀποβλέψας αἰτίαν ἐξ χορηγ...

σοφίαν καὶ δύναμιν· πρὸς τὸ πᾶσαν λημοι-
θῆναι τυπικῶς τὴν γραφήν· ταῖς ἡμε-
ρας ἀρχαιο-θαρρῶν· καὶ περὶ τοῦ παρόν-
τος ἀπόρου τάδε φησί: — οἱ σαδδουκαῖοι
εἰσὶν κατὰ τὸν τῆς ἀναγωγῆς λόγον. οἱ
τὸν αὐτοματισμὸν εἰσάγοντες δαίμονες.
ἢ λογισμοί· ἡ δὲ γυνή ἐστιν. ἡ τῶν ἀνθρώπων
φύσις· οἱ δὲ ἑπτὰ ἀδελφοί. οἱ κατὰ καιροὺς
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος δοθέντες αὐτῇ παραθέ-
πρὸς παιδαγωγίαν καὶ γένεσιν καρπῶν
δικαιοσύνης νόμοι· οἷς ὡς ἀνδράσιν
ὁμιλήσασα. παρ' οὐδενὸς ἔσχεν υἱόν· οἷα
τοῦ κατὰ δικαιοσύνην καρποῦ. στεροῦσα·
καὶ ἐστὶν πρῶτος νόμος. ὁ ἐν τῷ παρα-
δείσῳ δοθεὶς τῷ ἀδάμ· δεύτερος. ὁ τῷ
αὐτῷ μετὰ τὴν παράβασιν δεδομένος
ἐν ἐπιτιμίας τάξει· τρίτος. ὁ κατὰ τὴν
κιβωτὸν τῷ νῶε δοθείς· τέταρτος.
ὁ τῆς περιτομῆς τῷ ἀβραάμ· πέμπτος.
ὁ τῷ αὐτῷ περὶ τῆς προσφορᾶς
τοῦ ἰσαάκ· ἕκτος. ὁ κατὰ μωσέα· ς
ἕβδομος. ὁ τῆς προφητικῆς χάριτος
κήρυξιν προφητικῆς ἐπιπνοίας· ταῖς χ
ἐναργείαις. οὕτως καὶ διὰ τῆς πίστεως ἀρ-
μοσθεῖσα πρὸς συμμίασιν ἡ φύσις
ἀνδρί. εἰς πάντας διαμένοντι τοὺς αἰῶνας:

τούτοις ὅμως προκαλοῦνται διὰ παντὸς
τοῦ ἐν ἡμῖν λόγου διὰ τῶν λογισμῶν, οἱ
δαίμονες· ἀμφοτέρως φανερῶς ἐκ τῶν γε-
γραμμένων, καταγωνιζόμενοι
τῆς πίστεως· καὶ διαποροῦντες· ὡς ἄπερ
νεκρῶν ἀνάστασις ἐστίν· καὶ ἕτερόν τι
ἄλλος ζωῆς μετὰ τὴν παροῦσαν ἐκ-
δέχεσθαι δεῖ· κατὰ τὸ ποῖον νόμον
τὸν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος δεδοθέντων, πο-
λιτεύεσθαι τῶν ἀνθρώπων γένος· καὶ
καθ' ἕνα τῶν εἰρημένων ἐφιστῶμεν.
ἔστι γὰρ ὡς φάσκοντες· οὐκοῦν ματαί-
α καὶ ἀνωφελὴς ἔσται πάλιν ἡ τῶν
ἀνθρώπων ζωή· τῶν προτέρων μὴ ἀπηλ-
λαγμένη κακῶν· ἢ περὶ ἐπὶ τοῖς αὐ-
τοῖς πάλιν ἡ φύσις περιελκυσθήσεται
πράγμασιν· ὅπερ τὸν αὐτοματισμὸν
εἰσάγει σαφῶς, καὶ τῶν ὄντων ἐκβάλλει
τὴν πρόνοιαν· : ἀλλ' ὁ κύριος ὁ σω-
τήριος λόγος· ἀποφιμοῖ τοῖς τοιούτοις
δαίμονας τε καὶ λογισμοῖς· τὴν κατὰ
τὸ εὐαγγέλιον ἐπιτέρον φανησομέ-
νην τῆς φύσεως ἀφθαρσίαν ὑπο-
φαίνων· καὶ κατ' οὐδένα τῶν προλα-
βόντων νόμων, πολιτευομένην
δεικνὺς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν·

θεωθεῖσαν καὶ ἄλλως ἀρχὰς θεωθεῖσαν, διὰ τῆς
αὐτοῦ τοῦ λόγου καὶ θεοῦ παρουσίας ἤγουν
τὴν ἀρχὴν τοῦ εἶναι καὶ τὸ τέλος εἰληφό-
τες καὶ λοιπόν : ἢ δὲ καὶ τὰς ἑπτὰ χιλι-
άδας τῶν ἐτῶν. καθ' ἃς ὁ αἰὼν ὡς πραγμα-
νωντις εἶναι τοῖς ἀνδράσιν. οἷς
συνεγένετο τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις. οὐκ ἀ-
ναλόγους τῆς δεούσης ἀλη τέρψει
θεωρίας τὸν τόκον· ἐν ᾗ, οὐδενὸς
τούτων ἐχόντων καὶ κατὰ τὴν μέλλου-
σαν ζωήν, ἡ φύσις ὡς τῆς χρονι-
κῆς τέως ἐμμένουσα φύσεως, καὶ ὁ λόγος
ἀνδρὸς τοῦ ἀτελευτήτου πέρας
οὐκ ἔχοντος αὐτὴν παραλαβόντος
αἰῶνος :

Ἐρώτησις λθ: τίνες εἰσὶν
αἱ τρεῖς ἡμέραι ἃς προσμένουσιν
τῷ κυρίῳ οἱ ὄχλοι ἐν τῇ ἐρήμῳ :— ἀπόκρισις
καὶ ἔρημός ἐστιν. ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων. καὶ
ὁ κόσμος οὗτος· ἐν ᾧ προσμένουσιν
τῷ λόγῳ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσεως.
οἱ διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς τῶν μελλόν-
των ἀγαθῶν ἐλπίδος κακοπαθοῦν-
τες· αἱ δὲ τρεῖς ἡμέραι εἰσί, καθ' ἕνα
τρόπον τῆς κατ' αὐτὰς θεωρίας, αἱ
τρεῖς δυνάμεις τῆς ψυχῆς. καθ' ἃς

ὁ λόγος· θεωρ.· ἐπιθυμ. [illegible] · τῷ λόγῳ ζωοποιεῖ · [illegible] ποθοῦν [illegible]
τοῦ θυμοῦ. [illegible]

προσιεμένοις. τοῦ θείου λόγου τῆς ἀρε-
τῆς καὶ τῆς γνώσεως· τινὲς μὲν, ζητοῦν-
τες· τινὲς δὲ, ποθοῦντες· τινὲς δὲ ὑποβρα-
γχονιζόμενοι. λέγονται τροφὴν ἄ-
φθαρτον καὶ τὸν νοῦν πιαίνουσαν,
τὴν γνῶσιν τῶν γεγονότων. καθ' ἕτερον
δὲ τρόπον. τοὺς τρεῖς γενικωτέρους
νόμους. αἱ τρεῖς ὑμβρίαι σημαίνουσιν·
τὸν γραπτόν φημι καὶ τὸν φυσικὸν καὶ τὸν
πνευματικὸν. ἤγουν τὸν τῆς χάριτος· ὡς
ἁρμόμενος. οἱ κύκλος ἑαυτοῖς. τῆς ἀνθρω-
πίνης φύσεως ὑπάρχει φωτιστικὸς τοῦ
φωτὸς ἔχων δημιουργόν. τὸν τῆς δικαι-
οσύνης ἥλιον· ὡς γὰρ ἡλιοχαρὶς ἡμέ-
ραν γὰρ ἔδειξαν τῆς ὡς ἀρχέγονον. οὕτω
δίχα τῆς εἰσόδου καὶ ἐφόδου σοφί-
ας. νόμος ἔχει δικαιοσύνης εὐθαλέστη.
τῆς ἐν ἑκάστῳ νόμῳ τὴν οἰκείαν
ποιούμενος ἀνατολήν· καὶ τοῖς νο-
εροῖς τῶν ψυχῶν ὀφθαλμοῖς. νοητοῦ
φωτὸς ἐμποιοῦσα σης. ὅπερ ἔ-
Δαυὶδ ὁ μακάριος φησίν. λύχνος τοῖς
ποσί μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρι-
βοις μου· λέγων. τὸν γραπτὸν καλῶν
νόμον· ὡς τεχνικῶς τοῖς τῶν σωμα-
τικῶν συμβόλων αἰνιγμάτων τε ·

[illegible]

[illegible]

τύποις διαφόροις συνθήμασιν. τὸ μὲν πρακτι-
κὸν φῶς, τῆς τῶν παθῶν μοχθηρί-
ας πυρσεύοντα. τοῖς διὰ πράξεως
κατὰ τῶν ἐναντίων δυνάμεων πλα-
τύνουσιν τῆς ἀρετῆς τὰ διαβήματα·
φῶς δέ, τὸν μυστικὸν τῆς χάριτος νόμον·
ὡς ἄσχετος δίχα τῶν αἰσθητῶν συμβό-
λων. τοῖς αἰωνίαν διήκνουσι τὴν τρί-
βον. ἐν ᾗ τὸν δρόμον ὁ θεωρητι-
κὸς ποιούμενος νοῦς. πρὸς τὸ ἀκρό-
τατον τῶν ἀγαθῶν πέρας ἄγεται, τὸ μηδ-
ενὶ τῶν ὄντων ὁρίζων τῆς διανοί-
ας τὴν κίνησιν· ἀνώφορον γάρ, τὸ
φῶς ὑπάρχει τοῦ νόμου τῆς χάριτος.
οὐκ ἔχον τὴν οἰκονόμῳ γνῶσιν. τὰς
αὐτοῦ παμφαεῖς ἀκτῖνας ὁρίζουσαν·
καὶ τυχὸν πόδας ἐκάλεσεν ὁ προφήτης.
ὅρον τοῦ κατὰ θεωρίαν τὸν δρόμον. καὶ
τὰς κατ' ἀρετὴν κινήσεις τῶν ἀγαθῶν
λογισμῶν ὁ δηλουμένας καθάπερ
λύχνῳ τῷ ἐν τῷ γράμματι τοῦ νόμου
φωτί· τρίβους δέ. τοὺς κατὰ τὸν ἠθι-
κὸν νόμον τρόπους τῶν ἀρετῶν· ἢ
τοὺς κατὰ τὸν μυστικὸν νόμον τῆς
γνώσεως λόγους. τῇ παρουσίᾳ τοῦ θεοῦ
λόγου διηκνυμένους ἢ πρὸς ἑαυτὴν

ὁ νόμος φῶς μὲν τοῖς ... λανθάνουσι. λύχνος δὲ ... πράξει φῶς ... μοχθηρία. ... καταφρονῶν. βίος ... πρὸς τὴν ... μικρὰ σχέσει τοῦ ... μέρους ...

ὅλην πρὸς ἑαυτὸν ... πρὸ τοῦ ἀνάγειν ... τὰ ἀπονοίας ... πλάνη. πρὸς τὴν ... ἐγράφη ... διὰ τὴν σχέσιν τῶν ὑπερβολῶν ... ἀληθινότατον ... χεῖρα ... ἀδιαιρέτων. τὴν πρὸς τὸ ἀληθὲς συναγόμενα.

τὴν φύσιν καὶ τὴν αἰτίαν δι᾽ ἣν ἐξενό-
τε καὶ γνώσεως πιστεύσαντας ἐρῶντος :
ταύτας τὰς τέσσαρας καινοφωνίας μό-
μους. τοῦ θεοῦ λόγου προσημαίνοντος.
καὶ τοῖς ὑπὲρ ἐκείνου προτιθέμενος ὑπο-
μείναντος πόνους· ὅτι, πρὸς σωτη-
ρίαν τετραμμένην τὴν ἔφοδον
ἔχοντος. οὐκ ἀπολύονται νόμου·
ἀλλὰ δέχονται τροφὴν διαλι-
τὲς καὶ θέαν· ὑπὲρ μὲν τοῦ γραπτοῦ
νόμου, τὴν τῶν σαρκικῶν φύσιν πα-
θῶν τελείαν ἀπαλλαγήν· ὑπὲρ δὲ
τοῦ φυσικοῦ. τὴν ἀπάρτισιν τῶν κατὰ
φύσιν ἐνεργειῶν· καθ᾽ ἣν τὸ ἀλληλούχως
σχέσις συνίσταται. τοσοῦτον ἀποσαθρουμέ-
νη τῆς φύσεως σκεδασμὸν ἑτερό-
τητος καὶ διαίρεσιν· ὑπὲρ δὲ τοῦ
πνευματικοῦ. τὴν πρὸς αὐτὸν ἕνωσιν τοῦ
θεοῦ· καθ᾽ ἣν, πάντων ἐκκαιόντος τῶν
γενητῶν. τὴν ὑπὲρ φύσιν δέχονται
δόξαν δι᾽ ἧς ὁ θεὸς μόνος ἐν αὐτοῖς.
ἀποστράπτων γνωρίζεται· ἔχει δὲ
περὶ τούτου πλατύτερον. ἐν τοῖς ἀπο-
ροις· ἤτοι τὸν περὶ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς
λόγον, τοῦ ἁγίου γρηγορίου :

τοῦ μὲν γραπτοῦ νόμου
... ἡ τῶν παθῶν
ἀπαλλαγή· φυσικοῦ νόμου
ἡ κατ᾽ ἰσοτιμίαν πρὸς
τοὺς ὁμοφύλους ἰσονομία·
πνευματικοῦ ...
ἡ πρὸς τὸν θεὸν ἄνω
... ἐξομοίωσις.

: ἐρώτησις μ': τί σημαίνει ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἓξ ὑδρείων τῶν ἐν τῷ γάμῳ
τῷ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας: ἀπόκρισις:

Ὁ τὴν φύσιν τῶν ὄντων δημιουργήσας
θεός, ἅμα βουληθεὶς τὸ εἶναι αὐτῇ δέ-
δωκεν, συνήρμοσεν αὐτῇ καὶ δύναμιν
τὴν τῶν καθηκόντων ποιητικήν·
αἱ τοίνυν ἓξ ὑδρίαι, ἡ κατὰ φύσιν ποι-
ητικὴ τῶν θείων ἐντολῶν ἐστι δύνα-
μις· ἣν ἐκένωσαν τῆς γνώσεως οἱ
ἄνθρωποι, περὶ τὴν ματαίαν τῶν ὑλικῶν
πραγμάτων σπουδήν. καὶ ἐν κενῷ τὴν τοι-
αύτην δύναμιν ἔχοντες καὶ ἄνυδρον καὶ διὰ
τοῦτο πάσης τῆς κακίας καθαρ-
τικὸν ῥῆμα τὸ νοῦ οὐκ ἠδύναντο· ὁ γὰρ γνώ-
σεως ἄμοιρος, τὸν καθαίρειν τὸν ῥυπ-
κὸν τῆς κακίας οὐ δυνάμεως ἐπίσταται
τρόπον. ἕως ἐλθὼν ὁ τῆς φύσεως
δημιουργὸς λόγος, ἐπλήρωσεν πρό-
τερον τὴν προειρημένην ποιητικὴν
τῶν καθηκόντων δύναμιν τῆς
κατὰ φύσιν γνώσεως. καὶ οὕτως μεταβα-
λὼν ἐποίησεν οἶνον· φημὶ δὲ τὸν ὑπὲρ φύσιν
τῆς γνώσεως λόγον. τόν τε νόμον καὶ λό-
γον τῆς φύσεως ὄν, οἱ πίνοντες τῆς
τῶν ὄντων ὑποστάντων ἐξίστανται φύσεως.

[illegible] ... καὶ ... κεκτημένος ... καὶ τὴν χρυσὸν ἐκφα[illegible] ...

[illegible] ... τοῦ θεοῦ ... ὃ ποιεῖ ... πρὸς ... τοῦ θείου.

καὶ ἐπὶ τὸν κρατήριον τῆς θείας εὐ[illegible]τητος
ἀφίπτανται τὸ ποτόν· κἀκεῖθεν, τὴν πο-
σὸν ἐπιβεβλημένην τῶν γηΐνων εὐ-
φροσύνην δέχονται καὶ ἀγαλλίασιν·
τὸν καλὸν οἶνον· τουτέστι τὸν ποιητι-
κὸν τῆς θεώσεως· [illegible] τὸν ὕστερον·
τὸν κατὰ πρόνοιαν περὶ τὸ ἀνθρώπι-
νον οἰκονομικόν. οἶνον τὸν ἀπόρρητον
λόγον·: ἔστι δὲ τὸν ἓξ ἀριθμὸν ἢ ποιητι-
κὴ τῆς φύσεως σημαίνει ἐξ [illegible]· οὐ
μόνον ὅτι ἐν ἓξ ἡμέραις ἐποίησεν ὁ θεὸς
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἀλλ' ὅτι καὶ μό-
νος τῶν ἐν τῆς δεκάδος ἀριθμῶν, ἐστὶν
τελειότατος· καὶ ἐκ τῶν ἰδίων συντιθέ-
μενος μερῶν οὗτος ὁ ἀριθμός·: χωρού-
σας δὲ τὰς ὑδρίας φησὶν ὁ λόγος, ἀνὰ
μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς· ὡς τῆς κατὰ φύ-
σιν πρακτικῆς δυνάμεως χωρούσας·
κατὰ μὲν τὴν φυσικὴν θεωρίαν, ὥσπερ
δύο μετρητάς, τὴν ὅλην τῶν γεγονό-
των γνῶσιν· τῶν τε ἐξ ὕλης καὶ εἴδους
σωματικῶν φύσεων. τῶν τε ἐξουσί-
ας [illegible] σημαντικότητος νοητῶν οὐσιῶν·
ἤγουν τὴν τῶν σωμάτων καὶ ἀσωμάτων
περιληπτικὴν γνῶσιν· κατὰ δὲ τὴν ἐθι-
κὴν τῆς φύσεως θεολογικὴν μυσταγωγίαν.

[Marginal note, left:] [illegible] καὶ [illegible] ἐκ [illegible] θεολόγ[ον]· [illegible] προνοι[illegible] συνοχὴ [illegible] προνοητ[illegible] [illegible] τοῦ λόγου συνοχ[ὴ]·

[Note at foot:] [illegible] τῶν σωμάτων καὶ ἀσωμάτων γνώσε[ως] [illegible] τελει[illegible]. [illegible] μόνον [illegible] ἀλλὰ [illegible] ζητεῖν·

ὡς μέτρα τῆς τελείας· τῆς περὶ τῆς ἁγίας
τριάδος εἰρημένων πρὸς δ᾽ ὑψηλοτέρους. ἀπο
σιν καὶ φανταστικήν· ἑρμηνεύων ὡς γνωστι
κοῖ. τὸ λεγόμενον θεωρήσαντι· πῶς ἡ
πρακτικὴ τῶν κρατήρων γενικὴ τῆς
φύσεως δυνάμεως. ἔστι δὲ διαιρεῖται εἰς αὐτοῦ
γενικοὺς τῶν ἀρετῶν τρόπους· καὶ τῆς
κατὰ τὴν καθόλου πρακτικὴν τῶν
ἀρετῶν τῆς φύσεως δυνάμεως ἐστίν. ἡ κα
θόλου καὶ γενικωτέρα τῶν ἄλλων
ἀρετὴ καὶ ἔστι δὲ, ἣ δὴ καὶ αὐτὰ γενι
κὰ διαιρουμένη· ἵνα τῆς δυνάμεως
τῆς φύσεως ἁρμοσθεῖσα. χωρηθῇ
δι᾽ αὐτῶν ἐκ στήμης προσώπων, ἐξ ἀληθῶς
ἀλλοποιουμένη· τίνες δὲ πρὸς τού
τοις, οἱ τὸ ὕδωρ ἠντληκότες ὑπηρέται·
τίς ὁ νυμφίος· τίς ἡ νύμφη· τίς ὁ
ἀρχιτρίκλινος· τίς ἡ τῶν λόγων παρρη
σιαστικῶς ἀπαγγελία μητρός· ὅτι οἶ
νον οὐκ ἔχουσιν· ταῦτα γὰρ πάντα.
λέγεσθαι προσεξετάζειν τὸ μυστι
κῶς ἐπισημαντικῶς· τῶν θείων καὶ λογίων καὶ νο
ημάτων· ἀνθρώπων τῶν. τῶν ἀναγω
γικῶς κατανοῶν καὶ δεξιοτρόπως· τὸ λοιπόν.
ἵνα μὴ πάντη λοιπὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος
ὁ λόγος καταληφθῇ ἡμῖν ὁ περὶ τούτων

ρθ
σ. καὶ καθόλου ...
ὡς. εἰς δὲ ...
ποιος καὶ ...
... εἰς δὲ ἀρετ...
μ... πειν...
... καὶ ...
... τοῦτ...
... εἰ ...
τεχνικὸς ὁ π. ...
ἐκ τ. ...
π... πρὸς τὸ
καὶ τ. ...
... τοῦ θεοῦ ...

... τη...

οἱ δ' ὅ γε λόγος ὁ σπερματικὸς τοῖς καλοῦσι

τὴν αἴσθησιν κατὰ ἀπὸ μέρους τὴν ποιητικὴν

τὴν διάκρισιν. ἔχει καὶ τὰ δυνάμει δύναμιν·

οὐχ ὅ φημι ἀλλὰ καθ' ὅσον ἐναπολαμβανόμενος

τοῖς ἐν τοῖς ὀργανικοῖς [illegible] ἐν τῇ ἀ-

σθήσει γὰρ ὁ [illegible] κριτικὴν τὴν ἐν

τούτοις κοινωνὴν θεωρείτων. ὁ δὲ ὅμως

καθόλου καὶ ἁπλῶς. ἀλλ' ὅσον κατὰ τῆς ἐ-

μῆς δὴ ἀγνοίας χωρίζει τοῦ φυσικοῦ δυνά-

μεως: γνωστικὴ ταύτην οὖν τὴν ἀρε-

τὴν φασὶν εἶναι, τὴν φρόνησιν· τὴν δὲ

ταύτης ποιητικὴν γνωστικὴν ταύτην τῆς

φύσεως δύναμιν. φασὶν εἶναι τὸν λόγον·

ὃς τῆς οἰκείας ἀπορίας ἀναλαμβανόμενος

αἰτίας. ἐπιβλεπούμενος. ὅσα γὰρ διακρίνει

γνωστικὰ τῆς [illegible] τρόποις [illegible] κριτι-

κοῦ, τῶν, οἷς, ὅ τινος ἀγαθοῦ διακρίνε-

σθαι τοῦ φυσικοῦ λόγου ἀξίωσιν πάντως

[illegible] καὶ ξένοις ἢ γνωρίμοις·

αἰσθήσεων [illegible] ἢ τοῖς ἐν φυλακῇ περι-

ποιούμενος, σωματικὸς [illegible] κίνησιν·

οὐ γὰρ μόνοις τοῖς σώμασιν ὁ τῆς ἀ-

ρετῆς [illegible] λόγος. οὐδὲ περὶ

μόνην τὴν αἴσθησιν. ὅτι τῆς φύσεως

καταγίνεται δυνάμεις· ἢ ἄλλως τοιοῦτον

τῆς γνωστικῆς ταύτης καθ' ἣν κατ' ἀρετῆς.

[illegible]

[illegible]

ἡ γὰρ καθ' αὑτὴν τῆς φύσεως δύναμις
τοῖς οἰκείοις ἐστὶ τρόποις. ὥσπερ δὴ τοσαύ-
τας τὴν ἀρετὴν διακρίνοι τις· δι' ὧν
ἡ φύσις ἑνοῦται τῷ τῆς γνωρίμης μονα-
δικῆς· τὴν ἕνωσιν καὶ τὸ μέσως ἀδιαίρετον
τῆς πλάσεως διὰ κινήσεως λόγον. ἐν τῷ
ποιῆσαι ἓν καὶ τῷ ἀρχῇ πρὸς ἑαυτὸν συναγό-
μενον ὄν, ἐρρωμένον ἐπαναλαμβάνων
δι' αἰτιῶν καθηκόντων τῶν ποιῶν ὁ νοῦς.
πάσας περὶ τὴν ἡμῖν τῆς φύσεως. τὰς
ὑπερ[illegible] καὶ τὰς ἄλλας [illegible]. ἡ φύ-
σεως τῆς ἐκ [illegible] ἐπινοί-
σας. τὴν κυριωτάτην ἐθηρίασεν
φύσιν· καὶ τὴν μὲν ἀνθρωπίαν. ὥσπερ πολλὰς
καὶ ἀντιθέσεις. οὐδὲν δὲ χεῖρον ἢ πρὶν.
καὶ φθαρτικὰς ἀλλήλων κατὰ ἑκατέραν
μοῖρας· καὶ τὴν [illegible] ματαιότητα
φέρουσα διὰ κινήσεων· καθ' ἣν τῶν ἀρετῶν
οἱ νόμοι. κατὰ φύσιν ἐξ ἀρχῆς θεόθεν
ἐγράφησαν· καὶ τοῦτο τυχὸν παραδη-
κνὺς τὸ μυστήριον ὁ λόγος. τὰς ἐξ ἀνδρεί-
ας ὥσπερ ἀγγελικὰς καὶ ἀνύδρους· ὑπο-
φαινούσας τῆς κατὰ φύσιν γονικωτά-
της δυνάμεως. τὴν περὶ τὸ καλὸν ἀπορεξίαν:
οὕτως μὲν οὖν ἡ κατὰ φύσιν γονικωτάτη
δύναμις. ὥσπερ δὲ διακρουομένη κατὰ τὴν πρᾶξιν

ὅτε
ὁ καλούμενος τὸν τῆς [illegible]
[illegible] ἴσος πρὸς [illegible]
[illegible]. ἀπρόσ-
[illegible]
[illegible]

[illegible]

τρόποις. ἕως δὴ τοσαυτάκις μορφοῖ. τὴν
γοργοτάτην τῶν ἀρετῶν ὅλην ὅλη
περιλαμβάνουσα· καθαρὰ γενομέ-
νη. τὸν ἑαυτῆς γοργότατον δεχ-
όμενον κύριον. ἐπαινοῦντος τῆς ἀλη-
θείας κριτοῦ· ὃν ὁ λόγος προσηγόρευ-
σεν ἀρχιτρίκλινον· διεγνωκότα
σοφῶς, ὅτι τὸν καλὸν οἶνον· ὃν ὕστερ-
ον αὐτῆς καὶ διὰ παροιμίας ὁ λόγος
ἐκφράσει· ἔδει κατ' ἀρχὰς προσάγον-
τι εἶναι καὶ μεθυσθῆναι τὴν ἀνθρω-
πίνην φύσιν· λέγω δὲ τὸν περὶ θεοῦ κεχη-
νὼς καὶ ὑψηλότερον λόγον. καὶ οὕτως ὕστερον
καθάπερ οἶνος τοῖς ὅσον πρὸς τὸν
πρῶτον λόγον κρείττονας τοὺς ἡγεμονό-
των μυηθῆναι λόγοις: δικαιότατον
γὰρ ἦν, ὡς ἀληθῶς καὶ πρεπωδέστατον.
τὸν δι' ὃν ἤρχοντο λόγον μυηθῆναι πρό-
τερον τὴν φύσιν. καὶ οὕτως ὕστερον ζητεῖσθαι
τῶν δι' αὐτὴν γενομένων τοῖς λόγοις·
οἱ ἠντληκότες δὲ τὸ ὕδωρ φασίν. οἱ διάκο-
νοι τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς καινῆς διαθή-
κης· φημὶ δὲ τοῖς ἁγίοις πατριάρχαις.
καὶ τοῖς νομοθέταις. καὶ τοῖς στρατηγοῖς.
τοῖς κριταῖς καὶ τοῖς βασιλεῦσι. καὶ τοῖς
προφήταις. καὶ τοῖς ἱερομύσταις καὶ ἀποστόλοις.

σ(ημείωσαι) ὅτι φυσικὸς [illegible]
[illegible] τῆς [illegible]
νόμον. [illegible]
[illegible] πρὸς
[illegible]
πρὸς [illegible] ποιη[illegible]
[illegible]
[illegible]

δι' ὧν, ἣν πλήθει τὸ ὕδωρ τῆς γνώσεως.
καὶ ἀποδόθη τῇ φύσει πάλιν· ὅ περ μετα-
βάλλειν ἔχει τῆς θεώσεως χάριν. ὅτι τὴν
φύσιν ὡς ἀγαθὸς δημιουργήσας καὶ θεώσας
διὰ φιλανθρωπίαν τῇ χάριτι ὁ λόγος·
ἔδει καὶ τοῖς κατὰ φύσιν ἐπιστημονικοῖς τε
καὶ εὐσεβέσι λογισμοῖς [illegible] ἔχει καὶ διακό-
νους· ἐκ τῆς τῶν [illegible] διακονήσεως,
κεχρημένους τοῦ λόγου ἀντλοῦντας τὸ ὕδωρ τῆς
γνώσεως. οὐ διαγινώσκοντας ὡς οἱ μύσται τῆς
ἀληθείας· νυμφίος δὲ προδήλως ἐστίν.
ὁ ἀνθρώπινος νοῦς· ὡς νυμφευό-
μενος πρὸς συζυγίαν τὴν ἀρετήν· ὧν
τιμῶν τὴν συμβίωσιν. παραγίνεται προ-
θύμως καλούμενος ὁ λόγος. διασφίγγων
αὐτῶν. τὴν τοῦ πνευματικοῦ γάμου συνάφειαν.
καὶ τοῦ ἰδίου οἴνου πνευματικῶς διαθερμαίνων
αὐτῶν πρὸς πολυχρονίαν τὴν ἕξιν·
μήτηρ δὲ τοῦ λόγου καθέστηκεν. ἡ ἀληθὴς καὶ
ἀμόλυντος πίστις· ὡς γὰρ τῆς τεκού-
σης αὐτὸν κατὰ σάρκα μητρός. ὡς
θεοῦ ὑπάρχει κατὰ φύσιν δημιουργὸς
ὁ λόγος, ἣν ἐποιήσατο μητέρα διὰ φιλαν-
θρωπίαν· ἐξ αὐτῆς ὡς ἀληθῶς γεννηθῆ-
ναι καταδεξάμενος, οὕτως δὴ ἡμῖν
πρότερον τὴν πίστιν δημιουργῶν ὁ λόγος.

τίς ἡ τοῦ λόγου μήτηρ [illegible]
ἀναγωγική· ἡ [illegible]
[illegible] πρὸ τε. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ὕστερον γίνεται τῆς ἐν ἡμῖν πίστεως ὅσ-
εξ αὐτῆς κατὰ τὴν πρᾶξιν. τῆς ἀρε-
τῆς σωματουμένης· δι' ἧς πάντα
διανύομεν· παρ' αὐτοῦ λόγου λαμβά-
νοντος, τὰ πρὸς σωτηρίαν χαρίσματα:
χωρὶς γὰρ τῆς πίστεως· ὡς καὶ τὸ
καταφρονεῖν τὸ ἀρχῆ καὶ τὸ κατὰ
χάριν ὁ λόγος· οὐδὲ μέγαν ἔχομεν παρ-
ρησίαν, τὰς πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι
δεήσεις· ἀλλ' ἀγένοιτο διὰ πάντος κ
μᾶλλον τὸν τοιοῦτον συγκροτεῖν γάμον.
καὶ μετὰ τῆς ἰδίας μερὸς παραγίνεσθαι
τὸν ἰη(σοῦ)ν· ἤ γὰρ τὴν ἀπορρυεῖσαν κακῶν
διὰ τὴν ἁμαρτίαν, αὖθις κατασκευά-
σει γνῶσιν· καὶ μεταβάλλει ταύτην πρὸς
τὴν ἐξοικίζουσαν τὸν νοῦν, τῆς τῶν
ὄντων γνώσεως θεωρίαν· τὴν φθαρεῖσαν
καὶ οἷον ἐκρεῖσαν πρὸς ἀτρεψίαν. καθά-
περ ὕδωρ τὸ γενόμενον οἶνον ποιότη-
τι τὴν γνῶσιν τῆς φύσεως:

ἐρώτησις λα'· τίς ὁ λόγος τῶν πέντε
ἀνδρῶν τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ
ἕκτου καὶ μὴ ὄντος ἀνδρός:- ἀπόκρισις:

Καὶ κατὰ μαρτυρίαν μὲν καὶ τοῖς ἑκάστου
σιν κατὰ τοῖς σάββασι καὶ οἷς προσγά-
μον ἀδελφοῖς καὶ αἱμορρόοις καὶ πρὸς ...

συγκύπτουσα· καὶ ἡ θυγάτηρ ἰαείρου καὶ ἡ συροφοι-
νίκισσα, καὶ τὴν καθόλου τῶν ἐθνῶν
φύσιν· καὶ τὴν τοῦ καθ᾽ ἕκαστον ἀνθρώπου τύχην
δηλοῦσιν· ἑκάστη κατὰ τὴν ὑποκειμέ-
νην τοῦ πάθους διάθεσιν σημαίνουσα,
καὶ τὴν φύσιν καὶ τὴν τύχην· οἷον·
ἡ μὲν τῶν σαββάτου καὶ ἡ γυνή ἐστιν. ἡ φύσις
καὶ ἡ τύχη· ἡ πάρεσιν μὲν τοῖς ἀπὸ τοῦ αἰῶ-
νος δοθεῖσι θείοις νόμοις ἀγῶνας
συνοικήσασα, τὴν δὲ τῶν ἡμαρτημάτων
προσδοκίαν οὐκ ἀποδεξαμένη· ἡ δὲ
αἱμόρροις· ὡσαύτως ἡ φύσις ἐστὶν καὶ ἡ τύχη·
τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ πρὸς γένεσιν ἔργων
δικαιοσύνης καὶ λόγων. τοῖς πάθεσι πρὸς
τὴν ὕλην διαρρέουσα δαπάνην· ἡ δὲ συρο-
φοινίκισσα· ἡ αὐτὴ φύσις ἐστὶν καὶ ἡ τοῦ καθ᾽ ἕ-
καστον τύχη· ὡς θυγατέρα τὴν διάνοιαν
ἐσχηκυῖα τῇ φιλίᾳ πρὸς τὴν ὕλην ἐξ ἀμηχα-
νίας ἐπιτυχίαις κακῶς δαιμονιζομένην
ἔχουσα· ἡ δὲ θυγάτηρ ἰαείρου, ὁμοίως
ἡ κατὰ τὸν νόμον φύσις ἐστὶ καὶ τύχη· παρ᾽
ἡμῶν ἀποθανοῦσα τῇ ἀπραξίᾳ τῶν
νομικῶν ἐντολῶν, καὶ ἀνενεργησίᾳ
τῶν θείων προσταγμάτων· ἡ δὲ
συγκύπτουσα γυνή ἐστιν, ἡ φύσις καὶ ἡ τύχη·
ἡ πρὸς τὴν ὕλην τὴν περιπράξιν νεύουσα

σαρκὴν ὁρμὴν διὰ τῆς ἀπάτης τοῦ δια-
βόλου ἐπιλαμβανούσης· ἡ δὲ σαρκὸς ἔτι τῆς
αὐτῆς ταῖς προλαβούσαις ζημια-
ζόν· τὴν φύσιν δηλοῖ καὶ τὴν τοῦ καθ' ἑκά-
στην ψυχήν· δίχα τοῦ προφητικοῦ χαρί-
σματος πᾶσιν συνοικήσασα. καθάπερ
ἀνδράσιν τοῖς ἔθεσι τῆς φύσεως νομίμοις·
ὧν πρώτων μὲν ἴσασιν παρελθόντων. ὁ
ἕκτος δὲ καὶ πάρεστιν. ἀλλ' οὐκ ἦν ἀνὴρ
τῆς φύσεως καὶ τῆς ψυχῆς· μὴ γὰρ νόμων ἐξ αὐ-
τῆς. τὴν παραδοῦσαν ἕως τὸ παντελὲς δικ-
αιοσύνην· ἀρχόμενον παρὰ τὸν νόμον καὶ φύ-
σεως ἀνδρῶν. τὸν ἐπὶ τοῦ παραδείσου·
δεύτερον, τὸν μετὰ τὸν παράδεισον· τρί-
τον, τὸν ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τοῦ
Νῶε· τέταρτον, τὸν τῆς περιτομῆς ἐπὶ
τοῦ Ἀβραάμ· πέμπτον, τὸν τῆς προσα-
γωγῆς τοῦ Ἰσαάκ· τούτους λαμβάνουσα πάν-
τας καὶ φύσεις, ἀποκαλεῖ θανόντας. τὴν
καθ' αὐτὴν ἀκαρπίαν τῶν ἔργων τῆς
ἀρετῆς· ἕκτον δὲ τὸν διὰ Μωσέως
ἔγγραφον νόμον, ὡς οὐκ ἐξαρκοῦσα· καὶ διὰ τὸ
μὴ ποιεῖν τὴν καθ' αὐτὸν διατεταγμέ-
νην δικαιοσύνην. καὶ διὰ τὸ μέλλειν
αὐτὴν πρὸς ἕτερον ἄνδρα
νόμον μεταβαίνεσθαι τὸ εὐαγγελικόν· ὥσπερ οὖν

νόμου· μὴ δι' αἰῶνος δοθέντος τῇ φύσει
τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἐπ' οἰκονομίᾳ παιδαγωγοῦ-
ντος πρὸς τὸ μεῖζον τὸ καὶ μυστικώτερον·
καθὸ, σημαινόμενον· ὃ σημαίνει τὸν Κύριον φάναι
πρὸς τὴν σαμαρεῖτιν γυναῖκα· καὶ
νῦν, ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου· καὶ δεῖ γὰρ ἕτερον
καινότερον· τὴν φύσιν μετενεχθῆναι:
διὸ καὶ περὶ ἕκτην ὥραν· ὅτε μάλιστα
πανταχόθεν ἡ ψυχὴ περιλάμπεται ταῖς
ἀκτῖσι τῆς γνώσεως· διὰ τὴν πρὸς
αὐτὴν τοῦ λόγου παρουσίαν, τῆς ἐν νόμῳ
σκιᾶς ἀπογινομένης αὐτῇ διελέγετο· καὶ
παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ· παρὰ τὴν
πηγὴν δηλαδὴ σὺν τῷ λόγῳ τῶν γραφῶν,
καὶ τῶν πνευματικῶν θεωρημάτων· ταῦτα καὶ
περὶ τούτου τέως, ἀρκείτω:

Ἐρώτησις μβ': Πῶς ἡμεῖς μὲν ποι-
ῆσαι λεγόμεθα τὴν ἁμαρτίαν καὶ εἰδέναι·
ὁ δὲ Κύριος γενέσθαι μὲν ἁμαρτία λέγεται, μὴ
γνῶναι δὲ αὐτήν· πῶς δὲ καὶ τοῦ ποιῆσαι
καὶ εἰδέναι αὐτὴν οὐκ ἔστιν ἢ βαρύτερον
τὸ γενέσθαι καὶ μὴ γνῶναι· τὸν γὰρ μὴ γνόντα
ἁμαρτίαν φησίν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν
ἐποίησεν: Ἀπόκρισις:

Φθαρεῖσα πρότερον τοῦ κατὰ φύσιν λόγου τοῦ
Ἀδὰμ ἡ προαίρεσις, τὴν φύσιν ἑαυτῇ συνέφθειρεν

λυομένη ἡ ὁρμὴ διὰ τῆς ἀπάτης τοῦ δια-
βόλου εἰς κατέπεσε. ἡ δὲ σαμαρεῖτις
ὡς αὐτὸς τὰς προλαβούσας γυναι-
ξί. τὴν φύσιν δηλοῖ καὶ τὴν τοῦ καθ' ἕκα-
στον τύχην· δίχα τοῦ προφητικοῦ χαρί-
σματος πᾶσιν συνοικήσασα. καθάπερ
ἄνδρασιν τοῖς δηλωθεῖσι τῇ φύσει νόμοις ὡς
ὧν τὸν ἀριθμὸν ἴσων παρελθόντων, ὁ
ἕκτος δὲ καὶ νῦν παρὼν, ἀλλ' οὐκ ἦν ἀνὴρ
τῆς φύσεως καὶ τῆς τύχης· μὴ γὰρ ἔμμονον ἐξ αὐ-
τῆς. τὴν ὑπάρχουσαν ἕως τὸ παντελὲς δικ-
αιοσύνην· ἄχρι δ' ὧν πρῶτον τὸν νόμον καὶ φύ-
σεως ὡς ἄνδρα. τὸν ἐπὶ τοῦ παραδείσου·
δεύτερον. τὸν μετὰ τὸν παράδεισον· τρί-
τον. τὸν ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τοῦ
νῶε· τέταρτον. τὸν τῆς περιτομῆς ἐπὶ
τοῦ ἀβραάμ· πέμπτον. τὸν τῆς προσα-
γωγῆς τοῦ ἰσαάκ· τούτους λαβοῦσα παρ-
τας καὶ φύσεις. οἷα καὶ ἀποθανόντας. τῷ
κατὰ τὴν ἀκαρπίαν τῶν ἔργων τῆς
ἀρετῆς· ἕκτον δὲ τὸν διὰ μωσέως
ἔχειν νόμον, ὡς οὐκ ἔχουσα· καὶ διὰ τὸ
μὴ ποιεῖν τὴν κατὰ τὸν διατεταγμέ-
νην δικαιοσύνην. καὶ διὰ τὸ μέλλειν
αὐτὴν πρὸς ἕτερον ὡς ἄνδρα
νόμον μεταβήσεσθαι τὸ εὐαγγελικόν· ὥσπερ οὖ

νόμου· μὴ δι᾽ αἰῶνος δοθέντος τῆς φύσεως τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ᾽ ἐπ᾽ οἰκονομίᾳ παιδαγωγούσῃ πρὸς τὸ μεῖζον· τὸ δὲ μυστικώτερον καθὸ, σημαινόμενον· οἶμαι τὸν κ(ύριο)ν φάσκειν πρὸς τὴν Σαμαρεῖτιν γυναῖκα· καὶ νῦν, ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου· κατὰ γὰρ τὸ ἀλλότριον· τὴν φύσιν μετενεχθήσεσθαι· διὸ καὶ περὶ ἕκτην ὥραν· ὅτε μάλιστα πανταχόθεν ἡ ψυχὴ περιλάμπεται ταῖς ἀκτῖσι τῆς γνώσεως· διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν τοῦ λόγου παρουσίαν, τῆς ἐννόμου σκιᾶς ἀπογυμνουμένης αὐτῇ διαλέγεται ὁ λόγος παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ· παρὰ τὴν πηγὴν δηλαδὴ σὺν τῷ λόγῳ τῶν γραφικῶν ἐγκειμένην θεωρημάτων· ταῦτα δὲ περὶ τούτου τέως, εἰρήσθω·

Ἐρώτησις μβ΄· Πῶς ἡμεῖς μὲν ποιῆσαι λεγόμεθα τὴν ἁμαρτίαν καὶ εἰδέναι· ὁ δὲ κ(ύριο)ς γενέσθαι μὲν ἁμαρτία λέγεται, μὴ γνῶναι δὲ αὐτήν· πῶς δὲ καὶ τοῦ ποιῆσαι καὶ εἰδέναι αὐτὴν οὐκ ἔστι βαρύτερον τὸ γενέσθαι καὶ μὴ γνῶναι· τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν φησὶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν· Ἀπόκρισις·

Φθαρεῖσα πρότερον τοῦ κατὰ φύσιν λόγου τοῦ Ἀδὰμ ἡ προαίρεσις· τὴν φύσιν ἑαυτῇ συνέφθειρεν

ἀποθεμένη κατὰ τῆς ἀθανασίας τὴν χάριν· καὶ
γέγονεν ἁμαρτία· πρώτη μὲν καὶ διαβ-
λητός, ἡ πρὸς κακίαν ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ
τῆς προαιρέσεως ἔκπτωσις· δευτέρα δὲ
διὰ τὴν πρώτην, ἡ τῆς φύσεως ἐξ ἀ-
φθαρσίας εἰς φθοράν, ἀδιάβλητος μετά-
πτωσις· δύο γὰρ ἁμαρτίαι γενόμεναι
ἐν τῷ προπάτορι κατὰ τὴν παράβασιν
τῆς θείας ἐντολῆς· ἡ μὲν διαβεβλημένη.
ἡ δὲ ἀδιάβλητος· αἰτίαν ἔχουσα τὴν δια-
βεβλημένην· καὶ ἡ μὲν προαιρέσεως ἑκου-
σίως ἀθετησάσης τὸ ἀγαθόν· ἡ δὲ φύσεως
ἀκουσίως διὰ τὴν προαίρεσιν ἀποθεμέ-
νης τὴν ἀθανασίαν· ταύτην οὖν τὴν
διαφθορὰν αὐτῆς καὶ ἀλλοίωσιν τῆς φύσε-
ως ὁ κ(ύριο)ς ἡμῶν καὶ θ(εὸ)ς διορθούμενος,
ὁλόκληρον τὴν φύσιν λαβὼν· ἔσχηκε καὶ αὐτὸς
ἐν τῇ ληφθείσῃ φύσει τὸ παθητόν, τῇ κατὰ
προαίρεσιν ἀφθαρσίᾳ κοσμούμενον· καὶ γέ-
γονε τῇ φύσει μὲν διὰ τὸ παθητὸν ὑπὲρ ἡμῶν
ἁμαρτία· μὴ γνοὺς δὲ τὴν προαιρετικὴν ἁμαρ-
τίαν, διὰ τὴν ἀτρεψίαν τῆς προαιρέ-
σεως· τὸ δὲ παθητὸν τῆς φύσεως, διὰ
τὴν ἀφθαρσίαν τῆς προαιρέσεως διορ-
θωσάμενος· τὸ τέλος τοῦ παθητοῦ τῆς
φύσεως, φημὶ δὲ τὸν θάνατον, τῆς

[illegible]

[illegible]

[illegible]

κατὰ φύσιν πρὸς ἀφθαρσίαν μεταποι-
ήσεως, ἀρχὴν ποιησάμενος γέγονεν·
ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου τραπέντος ἑκουσί-
ως ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ τὴν προαίρεσιν, εἰς πάν-
τας ἀνθρώπους ἡ τῆς φύσεως ἐξ ἀφθαρσίας
εἰς φθορὰν μεταποίησις· οὕτως δι' ἑνὸς
ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ μὴ τραπέντος ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ
τὴν προαίρεσιν, εἰς πάντας ἀνθρώπους ἡ
τῆς φύσεως ἐκ φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν
ἀποκατάστασις: τὴν ἐμὴν οὖν γενόμενος
ἁμαρτίαν ὁ Κύριος· τουτέστι τὴν τροπὴν
τῆς ἐμῆς προαιρέσεως, τὴν ἐμὴν οὐ-
κ ἔλαβεν ἁμαρτίαν οὔτε ἐγένετο· ἀλλὰ
τὴν δι' ἐμὲ γενομένην ἁμαρτίαν· τουτέστι
τὴν διὰ τὴν τροπὴν τῆς ἐμῆς προαι-
ρέσεως φθορὰν τῆς φύσεως ἀναλαβών.
δι' ἡμᾶς γέγονεν φύσει παθητὸς ἄνθρωπος·
διὰ τῆς δι' ἐμὲ ἁμαρτίας, τὴν ἐμὴν
ἀναιρῶν ἁμαρτίαν· καὶ ὥσπερ ἐν τῷ
Ἀδάμ, τὸ περὶ κακίαν τῆς προαιρέ-
σεως ἴδιον, τὸ κοινὸν τῆς ἀφθαρσί-
ας ἀφείλατο κλέος τῆς φύσεως· φύ-
σιν ἀθάνατον ἔχειν οὐκ ἄξιον κρί-
ναντος τοῦ Θεοῦ τὸν κακισθέντα τὴν
προαίρεσιν ἄνθρωπον, οὕτως ἐν τῷ Χριστῷ τὸ
περὶ καλὸν τῆς προαιρέσεως ἴδιον·

τὸ κοινὸν τῆς φθορᾶς αἶσχος, τῆς ὅλης
ἀφείλατο φύσεως κατὰ τὴν ἀνάστασιν
μεταπλάσας ἑαυτῷ πρὸς ἀφθαρσίαν τῆς φύ-
σεως. διὰ τὴν ἀτρεψίαν τῆς προαιρέσε-
ως· οὕτω τὸν κρίναντος τοῦ θεοῦ· πάλιν
ἀθάνατον ἀναμορφώσῃ τὴν φύσιν. τὸν
μὴ προδόντα τὴν προαίρεσιν ἄνθρωπον·
ἦν γὰρ τὸ κατὰ φύσιν παθητόν τε καὶ φθαρ-
τὸν καὶ θνητὸν ἐν τῷ Ἀδὰμ· ἡ τροπὴ
τῆς προαιρέσεως ἐπεισήγαγεν. ὥσπερ
τὸ κατὰ φύσιν ἀπαθὲς καὶ ἄφθαρτον καὶ
ἀθάνατον. ἐν τῷ Χριστῷ διὰ τῆς ἀναστά-
σεως ἡ ἀτρεψία τῆς προαιρέσεως
ἐπανήγαγεν· κατάκρισις οὖν ἐστὶ τῆς
προαιρετικῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ· ἡ τῆς
φύσεως πρὸς πάθος καὶ φθορὰν καὶ θά-
νατον μεταποίησις· ἣν, οὐ γεγονὼς μὲν
ἐκ θεοῦ κατ' ἀρχὰς ἔσχεν ὁ ἄνθρωπος. ἐποίησε δὲ
καὶ ἔγνω. τὴν προαιρετικὴν διὰ τῆς παρακο-
ῆς ἁμαρτίαν δημιουργήσας. ἧς ὑπάρ-
χει γέννημα σαφῶς. ἡ διὰ τοῦ θανάτου
κατάκρισις· ταύτην δὲ τῆς ἐμῆς
προαιρετικῆς ἁμαρτίας τὴν κατάκρι-
σιν, λέγω δὲ τὸ κατὰ φύσιν παθητὸν καὶ
φθαρτὸν καὶ θνητὸν ὁ κύριος ἀναλαβὼν
ἁμαρτία γέγονεν δι' ἐμέ· κατὰ τὸ παθη-

τὸν· καὶ φθαρτὸν· καὶ θνητόν· τὴν ἐμὴν
ἑκουσίως ὑποδὺς φύσει κατάκρισιν· ἀκατά
κριτος ὑπάρχων τὴν προαίρεσιν· ἵνα
τὴν ἐμὴν προαιρετικήν τε καὶ φυσικὴν ἁμαρ
τίαν καὶ κατάκρισιν, κατακρίνῃ κατ' αὐτὸν·
ἁμαρτίαν· καὶ πάθος· καὶ φθορὰν καὶ θά
νατον. ἐξωθήσας τῆς φύσεως· καὶ γένηται
καινὸν μυστήριον· ἡ περὶ ἐμὲ τὸν πεσόντα
ἐξ ἀπαθείας. τοῦ ὑπὲρ ἐμὲ ἐκ φιλανθρω
πίας οἰκονομία· τῆς ἐμῆς ἕνεκεν σω
τηρίας. τὴν ἐμὴν ἑκουσίως οἰκειουμένου
διὰ τοῦ θανάτου κατάκρισιν· καὶ δι' αὐτῆς
χαριζομένου μοι, τὴν πρὸς ἀθανασίαν
ἀνάκλησιν·: πολλαχῶς οἶμαι δεδήλωται
κατὰ τὸ προκείμενον. πῶς ἐγένετο ἁμαρτία ὁ κ(ύριο)ς.
οὐκ ἔγνως δὲ τὴν ἁμαρτίαν· καὶ πῶς ὁ ἀνὴρ
οὐ γέγονεν ἐν ἡμῖν. ἐποίησε δὲ καὶ ἦρε τὴν ἁμαρ
τίαν· τήν τε προαιρετικήν, ἧς αὐτὸς ἀπήρ
ξατο. τήν τε φυσικήν, ἣν δι' αὐτὸν ὁ κ(ύριο)ς κατε
δέξατο. τῆς πρώτης παντελῶς ὑπάρ
χων ἐλεύθερος·: οὐδαμῶς οὖν τοῦ γίνεσθαι
κρεῖττον ὑπάρχει, τὸ ποιῆσαι καὶ γνῶναι τὴν
ἁμαρτίαν, κατὰ τὸν ἀποδοθέντα νοούμενον
τοῦ λόγου σκοπόν· καὶ μετὰ τῆς προσούσης
διαστολῆς. τῆς κατὰ τὴν ἁμαρτίαν ὁμωνυ
μίας νοουμένης· τὸ μὲν γὰρ αὐτοποιεῖται χωρισμόν.

περὶ τὴν ἁμαρτίαν [illegible] τὴν πρὸ τῆς [illegible] ἣν ἐκ [illegible] ὁ κ(ύριο)ς [illegible] ποιῶν ἀλλ' [illegible] τὸ [illegible] πλὴν [illegible] ὑπὲρ [illegible] τῆς [illegible] προαιρέσεως [illegible] ὁμωνυ[μίας] [illegible] κατὰ [illegible] οἰκονομίαν [illegible]

τὸ ποιῆσαι καὶ γνῶναι τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν
προαίρεσιν δηλονότι.

ἀποσοβουμένης ἐκ κοινωνίας τὰ ἀθέμιτα καὶ προ-
αιρέσεως. τὸ δὲ κακίας πολλάκις γίνεται
κωλυτικόν, μὴ συγχωροῦντος ἔργον προβῆ-
ναι διὰ τὴν φυσικὴν ἀσθένειαν τὴν κακί-
αν τῆς προαιρέσεως :- Ἐρώτησις
μγ΄ : Εἰ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἡ σοφία λέγε-
ται εἶναι παρὰ τῇ γραφῇ· ἔργον δὲ σοφίας
τὸ διακρίνειν καὶ γνῶναι τὸ γνωστὸν τοῦ
καλοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ ξύλον· τί διαφέρει
λοιπὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς :- Ἀπόκρισις :
Τὸ ἀσφαλὲς ἡμῖν οὐ δυνάμενοι περὶ τοῦ προκειμέ-
νου ζητήματος διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς χάρι-
τος οἱ τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι· σιωπῇ
μᾶλλον τιμήσαντες τὸν τόπον, ἐσίγησαν
τὸ κρυφιώτερον διὰ τὴν τῶν πολλῶν διάνοιαν
μὴ δυναμένην ἐφικέσθαι τοῦ βάθους τῶν
γεγραμμένων. μηδὲν καθυστερον [illegible]
ἀναγόμενοι· [illegible] δὲ [illegible] τινάς. πρό-
τερον διακρίναντες τῶν ἀκουόντων τὴν
δύναμιν· οὕτως μέρος προσλαλεῖν [illegible]
τῶν διδασκομένων [illegible]κότες. τὸ πλεῖστον
κατέχεσθαι ἀνεξέταστον : διὸ καὶ ἡμεῖς σιω-
πῇ μᾶλλον τὸν τόπον παρελθεῖν δικαιοῦμεν.
ἢ μὴ μιμήσασθαι τὴν ἑτέραν φιλόθεον [illegible]
[illegible] ἀλλ' ἡμῶν χάριν
ἐρεῖ. τὸ πᾶσιν δεῖν ἀμείνονα ἢ καὶ κατάδηλον.

[Marginal note:] τὸ [illegible] … [illegible] τὴν πλῆθ[illegible] … [illegible] κεκα[illegible]λων.

καὶ μικροῖς καὶ μεγάλοις, κατὰ τὴν διάνοιαν πρόσφορον :-
τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τὸ μὴ τοιοῦτον. ἐξ αὐτοῦ
γὰρ τούτου, τὸ μὲν ζωῆς ξύλον ὠνομάσθη·
τὸ δὲ οὐ ζωῆς, ἀλλὰ γνωστὸν καλοῦ
καὶ πονηροῦ. παμπόλλην ἄφατον ἔχουσι τὴν
διαφοράν· τὸ γὰρ τῆς ζωῆς ξύλον, πάν-
τως καὶ ζωῆς ἐστι ποιητικόν· τὸ δὲ μὴ ζωῆς
ξύλον, δῆλον ὅτι θανάτου ποιητικόν·
τὸ γὰρ μὴ ποιητικὸν ζωῆς, ἐκ τοῦ μὴ
προσαγορευθῆναι ζωῆς ξύλον, θανάτου
σαφῶς ἂν εἴη ποιητικόν· ἄλλο γὰρ οὐδὲν
τῇ ζωῇ κατ' ἐναντίωσιν ἀντιδιαιρεῖται·
ἁρμόζει δὲ καὶ ὡς σοφία, τὸ ξύλον τῆς ζω-
ῆς πρὸς ταύτην ἔχει διαφοράν, πρὸς τὸ ξύ-
λον τὸ γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ. τὸ μὴ τὸ
ὂν σοφία, μὴ τὸ ὂν ὀνομαζόμενον :
τῆς μὲν γὰρ σοφίας ἴδιον, νοῦς καὶ λόγος :
τῆς δὲ τῇ σοφίᾳ κατὰ τὸ ἐναντίον
ἀντικειμένης ἔξωθεν ἴδιον. ἀλογία καὶ
αἴσθησις· οὐκ ἔστιν. ἐπεὶ δὲ ἐκ ψυχῆς
νοερᾶς καὶ σώματος αἰσθητικοῦ συνθέτως
προσγέγονεν ἐκ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος. διὸ κατὰ
μίαν ἑκατέρων. ξύλον ζωῆς, ὁ τῆς ψυ-
χῆς νοῦς· ἐν ᾧ τῆς σοφίας ὑπάρχει τὸ
χρῆμα· ξύλον δὲ γνωστὸν καλοῦ καὶ πονη-
ροῦ, ἡ τοῦ σώματος αἴσθησις· ἐν ᾗ τῆς

ἀλογίας ὑπάρχει σαφῶς ἡ κίνησις. ἢ δ᾽·
κατὰ τὴν ἑτέραν μὲν ἐκδοθεῖσαν διὸ ἐγριά
ως ὁ ἄνθρωπος τὴν θείαν λαβὼν ἐντολὴν
οὐκ ἐφύλαξεν· ἀμφότερα δὲ τὰ ξύλα κατὰ
τὴν γραφήν, τινὲς νοοῦσιν ἤγουν διακριτικά·
λέγουσιν ὁ νοῦς. καὶ ἡ αἴσθησις· οἷον· ὁ μὲν
νοῦς ἔχει δύναμιν διακριτικήν. νοητῶν
καὶ αἰσθητῶν· προσκαίρων καὶ αἰωνίων·
μᾶλλον δὲ ψυχῆς ὑπάρχων δυνάμεως διακρι-
τική. τῶν μὲν, αὐτὴν ἀντέχεσθαι πείθει.
τῶν δὲ ὑπεραίρεσθαι. ἡ δὲ αἴσθησις ἔχει
δύναμιν διακριτικήν, ἡδονῆς σωμά-
των καὶ ὀδύνης. μᾶλλον δὲ δύναμις ὑπάρ-
χουσα ἐμψύχων καὶ αἰσθητικῶν σωμά-
των. τὴν μὲν ἐπισπᾶσθαι πείθει. τὴν
δὲ ἀποσείεσθαι: Ἐὰν μὲν οὖν ὁ ἄνθρωπος
μόνης τῆς καθ᾽ ἡδονὴν καὶ ὀδύνην αἰσθη-
τικῆς τῶν σωμάτων γένηται διακρίσε-
ως. τὴν θείαν παραβὰς ἐντολήν. ἐσθίει
τὸ ξύλον τὸ γνωστὸν καλοῦ τε καὶ πονηροῦ·
τουτέστιν. τὴν κατ᾽ αἴσθησιν ἀλογίαν μό-
νην ἔχων. τὴν στοχαστικὴν τῶν σωμάτων
διάκρισιν· καθ᾽ ἣν, ὡς μὲν καλοῦ. τῆς
ἡδονῆς ἀντέχεται· ὡς δὲ κακοῦ. τῆς
ὀδύνης ἀπέχεται· ἐὰν δὲ μόνης τῆς
τῶν αἰωνίων διακρίνοιτο καὶ προσκαίρων·

ὁ νοῦς δηλονότι· ξύλον ζωῆς·
ἡ αἴσθησις δηλονότι καὶ προ-
χαίρων·

τὴν ἡδονὴν δηλονότι·

διὸ ὁρισμὸς θεοῦ ἐγένετο ἡ τῆς διακρίσεως· τὴν
θείαν φυλάξασθαι ἐντολήν. ὥσπερ τὸ ξύλον
τῆς ζωῆς· τὴν κατανοουμένην λεγομένην
μένην σοφίαν τοῦ νοῦ ἄχρον· τὴν σωστικὴν
τῆς ἀρχῆς διάκρισιν· καθ' ἣν ὁ σοφὸς καλοῦ.
τῆς παρ' αἰωνίων ἀντέχεται δόξης· ὁ δὲ
κακοῦ. τῆς τῶν προσκαίρων ἀπέχεται
φθορᾶς· πολλὴ τοιγαροῦν ἐστὶν ἡ διαφορά,
τῶν δύο ξύλων· καὶ τῆς αὐτῶν φύσεως δια-
κρίσεως· καὶ τῆς ἐν ἑκάστῳ προσφυοῦς,
ἐμφάσεως, ὁμωνύμως ἐκφωνηθείσης
ἀνὰ διαφορᾶς, προσηγορίας τοῦ καλοῦ τε
καὶ τοῦ κακοῦ· καὶ πολλὴν δεῖ ... τοῖς
μὴ σοφοῖς ... καὶ ... ἐντυγχάνου-
σιν τοῖς λογίοις τοῖς ἁπλῶς τὴν πλάνην·
ἀλλ' ἡμεῖς οἱ σοφοὶ διὰ Χριστοῦ χάριτος ὄντες, γνῶσ-
τε ὅτι τὸ ἁπλῶς λεγόμενον κακόν, οὐ
πάντως κακόν· ἀλλὰ πρός τι μὲν κακόν.
πρός τι δὲ οὐ κακόν· ὡσαύτως καὶ τὸ ἁπλῶς
λεγόμενον καλόν, οὐ πάντως καλόν· ἀλλὰ
πρός τι μὲν καλόν, πρός τι δὲ οὐ καλόν·
καὶ τὴν ἐκ τῆς ὁμωνυμίας πλάνην φυλά-
ξασθε· : ----- + ἐρώτησις μδ :

Ἐρ: πρὸς τίνα λέγει ὁ θεὸς ἰδοὺ Ἀδὰμ
γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν· εἰ μὲν πρὸς τὸν
υἱόν, καὶ πῶς συγκρίνεται Ἀδὰμ θεῷ καὶ ὢν

νοοῦμεν τὸ καλὸν ... πρὸς τὸ π[νευματικ]... ἢ ἐμ ... πρὸς τὴν ... ἀρχ ... κίνησ· κακ ... ταὐτ ...

τῆς οὐσίας αὐτοῦ· εἰ δὲ πρὸς ἀγγέλους πῶς
τὸν ἄγγελον πάλιν ἑαυτῷ συγκρίνει
ὡς πρὸς ἴσον· κατὰ τὴν οὐσίαν λέγων
τὸ ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν :- ἀπόκρισις :-
Ἡ διὰ μέσου θέσις ἐπὶ τοῦ ὑβριστικοῦ προσώπου
κεφαλαίου· ὅτι κατὰ τὴν ὑποκειμένην
τῇ τύχῃ τῶν προνοουμένων διάθεσιν. ἡ
γραφὴ μορφοῦσα τὸν θεὸν διαπλάττει· διὰ
τῶν καταφρονητικῶν ἡμῖν συμφερόντων προσώπων.
τὴν θέσιν αἰνιττομένη βουλήν· καὶ
ἐνταῦθα τοίνυν, οὐχ ἁπλῶς λέγοντα τὸν
θεὸν ἡ γραφὴ δηλοῖ ὥσπερ τὸ ἰδοὺ γέγονεν
Ἀδὰμ ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν. ἀλλὰ δῆλον ὅτι
μετὰ τὴν παράβασιν· προσθεῖσα ἐστὶν
αἰτίαν τῆς λέξεως. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ταῦτα διὰ
τοῦ κεφαλαίου παραβάσεως τε. τῆς ὁμοίας
σαφηνείας ἐκείνου παρ' ἀρχαίου ὁμοίας·
ἴσον γὰρ ὁ λόγος· ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς
ἐξ ἡμῶν. προσέθηκε τοῦ γινώσκειν καλὸν
καὶ πονηρόν· καὶ νῦν μή ποτε ἐκτεί-
νῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ λάβῃ τοῦ ξύλου
τῆς ζωῆς καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα·
Ἐπειδὴ γὰρ ἅμα τῇ συμβουλῇ πολυθεΐαν
αὐτὸν ἐδίδαξεν ὁ διάβολος εἰπών. ᾗ δ' ἂν
ἡμέρᾳ φάγητε ἀπὸ τοῦ ξύλου, διανοιχθή-
σονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί

γινώσκοντα καλὸν καὶ πονηρόν· διὰ
τοῦ μεθέξειν τοῦ κυρίου θεοῦ· καὶ οἷον ἀντὶ φρο-
νιμικῶς καὶ ὁρᾷ δὴ ὅτι κατὰ ἔλεγχον
τοῦ παραβάντος ἀνθρώπου τῇ διακολουθίᾳ τὴν
τὸ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν, πρὸς τὴν
εἰς τέθειται διὰ τῆς ἀπάτης παρὰ τοῦ
ὄφεως τῷ ἀδὰμ περὶ θεότητος ἐπαγγελί-
αν· πληθυντικῶς ποιεῖται φωνὴν ὁ θεός·
καὶ μήποτε δόξῃ τῆς γραφικῆς εἶναι
συνηθείας ἀλλότριον, τὸ εἶδος τῆς κατὰ
φωνὴν ταύτην λέξεως· ἀκούσωμεν τῆς γρα-
φῆς ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ λεγούσης πρὸς
τὸν ἰσλ· ἐὰν πορευθῆτε πρός με
πλάγιοι. κἀγὼ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς
πλάγιος· εἶδος μὴ δὲ ἓν διαφέρειν. εἰρη-
μένας πλαγιασμόν· καὶ πάλιν εὑρίσκων
πῶς τὴν τοῦ ἀχαὰβ συνεκλάσθη ἀπά-
την. ὡς ἀληθεύσαντα αὐτῷ προσποιούμε-
νος τὸ ψεῦδος· διὸ ὡς ἥμαρτεν. φθέγγων
αὐτῷ δὴ καὶ ὡς τὴν κάθαρσιν· εἶτα παρ' ἡμῖν
πρὸς τὴν πλάνην τοῦ ἀδὰμ ἡ γραφὴ
γὰρ ἰδοὺ λέγοντα τὸ ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν γέγονεν.
πῶς ὁ εὐσεβὴς ἐφιέμενος τοῦ γινώσκειν καλὸν
καὶ πονηρὸν ὡς συνήθειαν ἔχοντα
γνῶσιν καὶ ἐξ ἐναντίων συγκειμένην·
ὅπερ ἀμήχανον ἐστὶ θεῷ, κἂν εἰ μοι ... μήτηρ

σχό(λιον) ὅτι πρὸς [illegible] περὶ θεότητος [illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible] ὁ ἀδάμ, [illegible] πρὸς [illegible] ὁ θεός.

σχό(λιον) ὅτι τὸ [illegible] ἀπὸ [illegible] πάσχων. ὅπερ [illegible] ἐγένετο, ὡς [illegible] ζωῆς [illegible] ἀθάνατ(ος).

ἐπιχειρῇ τολμῆσαι· τοῦ μόνου ἁπλοῦ τὴν οὐσίαν
καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν γνῶσιν. καὶ μόνην
τὴν τοῦ καλοῦ γνῶσιν ἔχοντος· μᾶλλον δὲ
αὐτοουσίου καὶ δυνάμεως καὶ γνώσεως ὄντος·
ἀλλ' οὐδέ τι τῶν ἐκ θεοῦ καὶ μετὰ θεὸν λογικῶν
οὐσιῶν. ἔχει ὁμοῦ τε καὶ κατ' αὐτὸν ἐν τῷ
τῆς διανοίας ἁπλῷ κινήματι. κατὰ
σύνθεσιν ἐκ τῶν ἐναντίων ὑφισταμένην
τὴν γνῶσιν· διότι πέφυκεν ἡ θατέρου
τῶν ἀλλήλοις ἀντικειμένων γνῶσις τῆς
τοῦ ἑτέρου ποιεῖσθαι γνώσεως ἄγνοιαν· ἀμι-
γὴς γὰρ τῶν ἀντικειμένων ἡ γνῶσις καὶ
παντάπασιν ἀσυμπάρακτος. ἐπείπερ
ἡ τοῦ δὲ γνῶσις τὴν θατέρου τῶν ἀντικει-
μένων συνίστησιν ἄγνοιαν· ὥσπερ οὖν τε ὁ
ὀφθαλμὸς τοῦ ἄνω τε ὁμοῦ καὶ τοῦ κάτω· καὶ
τῶν ἐφ' ἑκάτερα κατὰ ταυτὸν χωρὶς
τῆς πρὸς θάτερον ἰδιαζούσης ἐπιστρο-
φῆς. καὶ τῶν ἄλλων πάντη κεχωρισμέ-
νων ἀντιλαμβάνεσθαι· τὸ τοίνυν πά-
θος τοῦ ἀδὰμ ὁ λεγόμενον ἡ γραφὴ τὸ νῦν
παράβασιν. ἡ τὸν ἀδὰμ ἐπὶ τῇ συμβου-
λῇ τοῦ ὄφεως διεξάγει· πρὸς συναίσθησιν
ἄγει τῶν ἐκ τῆς ἀπάτης ἐπιτριβέν-
των αὐτῷ περὶ πολυθεΐας ὕθλων·
καὶ σημειοῦται οὕτως ἔχει καλῶς. ἀλλ' ἴσως τῶν 34

Marginal notes:
ὅτι μόνη ἡ θεία [illegible] τοῦ καλοῦ τὴν γνῶσιν ὁ θεὸς ἢ καὶ [illegible] τοῦ κακοῦ. [illegible] ὑπάρχων· τοῦ κακοῦ [illegible] αὐτὸς ἄγνωστος [illegible] τούτων [illegible] τὴν γνῶσιν.

ὅτι κατὰ πάθος [illegible] ἀλλ' οὐ κατὰ δύναμιν φυσικὴν [illegible] καὶ [illegible].

ἡ ἅμα [illegible] ἀντικειμένων [illegible] ἀδύνατον [illegible] ὑπάρχει.

τημάτων· ἕως τοίγε αὐτὸς παρ' ἑαυτοῦ
τὸ μεῖζον ἐξευρίσκων, μεγάλως κἀμοὶ τὸ
χορηγουμένης σοι περὶ τῶν ὄντων θεόθεν
χάριτος· τὸ δὲ καὶ νῦν μήποτε ἐκτείνῃ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ λάβῃ τοῦ ξύλου τῆς
ζωῆς καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. τὴν
κατὰ τὴν πρᾶξιν ὡς οἶμαι· τῶν ἀμίκτων
προνοητικῶς ποιεῖται διαίρεσιν· ἵνα
μὴ ἀθάνατον γένηται τὸ κακόν. τῇ μετο-
χῇ τοῦ καλοῦ συντηρούμενον· ἄμικτον
γὰρ εἶναι βούλεται περὶ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον
κατὰ τὴν σχέσιν τῶν ἀντικειμένων
τὴν γνῶσιν, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον :

ἐρώτησις με':

τί σημαίνει τὸ ἐν τῷ Λευιτικῷ
στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος· καὶ ὁ βρα-
χίων τοῦ ἀφαιρέματος εἰς τιμὴν ἡθὲν
τοῖς ἱερεῦσιν ἀφιερούμενον :

+ ἀπόκρισις:

Οἶμαι τὴν ἀμέσως καὶ ὑψηλὴν θεωρίαν
δηλοῦσθαι διὰ τοῦ στηθυνίου· καὶ τὴν πρᾶ-
ξιν διὰ τοῦ βραχίονος· ἤγουν τοῦ διανοη-
τικοῦ τὴν ἕξιν· καὶ τὴν ἐνέργειαν· ἢ τὴν
γνῶσιν· καὶ τὴν ἀρετήν· ὡς τῆς μὲν γνώ-
σεως αὐτῶν προσφορούσης ἀμέσως τὸν νοῦν
τῷ θεῷ· τῆς ἀρετῆς δὲ κατὰ τὴν πρᾶξιν

ὁ πείσας τὸ σῶμα [illegible]
ὁ βίος [illegible] πρᾶγμα [illegible]
[illegible] τὸ κάκιον. οὕτ[illegible]
[illegible] τὸ [illegible]
τὸ πρακτικὸν [illegible]
τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς. [illegible]
[illegible] βίος. τὸ κάκιον
περὶ τὴν κατὰ [illegible] τὸ
τοῦ κακοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτὸν [illegible]
καὶ τῇ προσ[illegible]
μὴ τὸ καλὸν πρᾶγμα [illegible]
[illegible] τὴν [illegible]
[illegible] βίος καὶ ὑπ[illegible]
τὸ κάκιστον.

ὁ [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] ὁ [illegible]
τοῦ [illegible]
[illegible] ἡ [illegible] ἐπεὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] ἡ [illegible]
[illegible]

πάθεσιν αὐτὸν ἀφαιρουμένην καὶ τῆς τῶν
ὄντων γεύσεως· ἄκαρπ[illegible] ἱερεῦσιν. ἀφώ-
ρισεν ὁ λόγος· τοῖς μόνον τὸν θεὸν διὰ
πάντων κτησαμένοις κληρονομίαν.
καὶ μηδὲν τὸ σύνολον κεκτημένοις
ἐπίγειον: ἢ πάλιν· ἐπειδὴ τὰς ἄλλων
καρδίας διὰ τοῦ λόγου τῆς διδασκαλί-
ας. οἱ γνώσει καὶ ἀρετῇ δι' ὅλου ποι-
ωθέντες τῷ πνι. ἐσθίουσι καὶ πι[illegible]
ποιοῦνται διδακτικῶς. καὶ τὴν πρακτι-
κὴν αὐτῶν ἕξιν καὶ δύναμιν ἀφαιρού-
μενοι. τῶν ἐπὶ τῇ φθαρτῇ φύσει σπου-
δασμάτων. πρὸς τὴν τῶν ὑπὲρ
φύσιν ἀφθάρτων ἐνέργειαν ἀγα-
θῶν μεταφέρουσιν. ἢ κοινῶς τῶν
προσαγομένων ἐστὶ θυσιῶν θῦ. τὸ στη-
θύνιον τοῦ ἐπιθέματος. τουτέστιν
τὴν τῶν προσαγομένων καρδίαν.
καὶ τὸν βραχίονα τῶν αὐτῶν. δηλονότι
τὴν πρᾶξιν προστάσσει ἀφιεροῦσθαι
τοῖς ἱερεῦσιν ὁ λόγος :

ἐρώτησις ρϛ : τίς ἡ διαφορὰ
τοῦ ἐσόπτρου πρὸς τὸ αἴνιγμα :

ἀπόκρισις :

τὸ μὲν ἔσοπτρον ἐστίν. ὡς ἐνόρασθαι.
σωματικῶς τὴν τῶν κατὰ τὴν πρᾶξιν

[illegible marginal note]

ἀμυδρὰς ἐμφάσεις πάντων ἀγαθῶν ἔχουσα
μορφήν· δηλονότι ὁ καθαρὸς τὴν διάνοιαν
πεφυκὼς ὁρᾶν τὸν θεόν· ἡ δ' ἕξις πρακτι-
κή· τὴν πασῶν τῶν ἀρετῶν ὡς ἐν ἀλλήλαις
ἐνουσῶν ἰδέας καθάπερ πρόσωπον περι-
γράφουσα σύνθεσιν· τὸ δὲ αἴνιγμα. ὅροι αἰνίγματος καὶ ἐσόπτρου
γνῶσις ἐστὶν διὰ τῆς κατὰ ἀλληγορίαν παν-
τελοῦς τῶν θεοφανῶν λόγων ἐφικτῆς τῇ
φύσει περιοχῆς· τὴν τῶν ὑπὲρ νόησιν
ἔμφασιν ἔχουσα· καὶ ἁπλῶς ἔσοπτρον
ἐστὶν ἕξις ἐνδεικτικὴ τῆς μελλούσης
τῶν ἀρετῶν ἐμφανισθῆναι τοῖς ἀξίοις
πρωτοτύπου μορφῆς· τὸ γὰρ ἐσόμενον
τέλος τῆς πρακτικῆς φιλοσοφίας παρα-
δηλοῖ τοῖς ἔχουσι τὸ ἔσοπτρον· τὸ αἴνι-
γμα δὲ τῆς τῶν μυουμένων περὶ γνῶ-
σιν ἀρχετυπίας ἐστὶν ἔνδειξις·:
πᾶσα τοίνυν ἡ ἐνταῦθα δικαιοσύνη. συγκρι-
νομένη πρὸς τὴν μέλλουσαν. ἐσόπτρου
λόγον ἐπέχει· τὴν τῶν ἀρχετύπων
πραγμάτων εἰκόνα. οὐκ αὐτὰ δὲ
τὰ πράγματα κατ' εἶδος ὑφιστάμενα
ἔχουσα· καὶ πᾶσα γνῶσις ἡ ἐνταῦθα
τῶν ὑψηλῶν. συγκρινομένη πρὸς τὴν
μέλλουσαν. αἴνιγμά ἐστιν· ἔμφασιν
τῆς ἀληθείας ἀλλ' οὐκ αὐτὴν ὑφισταμένην

ὅτι τὸ μὲν ἔσοπτρον
τῆς πρακτικῆς [illegible]
[illegible] ἔμφαν[illegible]
τὸ δ' αἴνιγμα· [illegible]
τῆς γνώσεως μελλον[illegible]
[illegible]

ἔχουσα τὴν φανήσεσθαι μέλλουσαν ἀλή-
θειαν· ἐπειδὴ γὰρ ἀρετῆς καὶ γνώσεως τὰ
θεῖα συνέχεται, τὸν μὲν κατ᾽ ἀρετὴν προσ-
τυπούμενον ἐστὶν ἐνδεικτικὸν τὸ ἔσο-
πτρον· καὶ τὸν κατὰ γνῶσιν ἀρχέτυ-
πον ἐμφαντικόν. ὑπάρχει τὸ αἴνι-
γμα· ταύτην ἔχει τὴν διαφορὰν πρὸς
τὸ ἔσοπτρον. τὸ αἴνιγμα· καθότι τὸ
μὲν ἔσοπτρον. πρακτικῆς μηνύει τέλος
ἐσόμενον· τὸ δὲ αἴνιγμα. θεωρητικῆς
ἐμφαίνει μυστήριον· :

Ἐρώτησις μζ´:

Τί ἐστιν ἡ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ τὰ ἑξῆς· τίς ἡ ἔρημος· καὶ τίς ἐνταῦ-
θα ἡ ὁδὸς κυρίου· καὶ τίς ἡ ἑτοιμασία
αὐτῆς· τίνες τε αἱ τρίβοι αὐτοῦ· καὶ
τί τὸ εὐθύναι αὐτάς· τίνες αἱ φάραγ-
γες· καὶ τί σημαίνει τὸ πληρωθήσε-
ται πᾶσα φάραγξ· τίνα τε τὰ ὄρη καὶ οἱ
βουνοί· καὶ τίς ἡ τούτων ταπείνωσις·
τί τὰ σκολιὰ καὶ πῶς ἔσται εἰς εὐθεῖ-
αν· τίνες αἱ τραχεῖαι· καὶ πῶς ἔσον-
ται εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ τί τὸ μετὰ ταῦ-
τα πάντα· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ
σωτήριον τοῦ θεοῦ: Ἀπόκρισις·

Φωνὴ τοῦ ἐξ ἀρχῆς βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-

ὁ τῆς γνώσεως [illegible] τοῖς δεξιοῖς τῶν ἐμπρακτικῶν, οὗτος [illegible]
ἄγων τὸν θεὸν [illegible] τοῖς ὡς αὐτοῦ ἐπιμελείᾳ·

μου. τῇ φύσει ἄφθαρτον ἀνθρώπων. ἢ τοῦ κόσμου
τούτου τοῦ λόγου πρόδηλός ἐστιν. ταῦτ᾿ ἄρ᾿ ὅσος·
ἢ τὸ κατὰ τὸν Ἄβελ ὀρθῶς προσφέρων
ἐξ ἀπαρχῆς κεκρινίας ἐκβαλομένου ταῖς
ἀρεταῖς, τὰ τῆς ψυχῆς πρῶτα τῆς θεω-
ρίας κινήματα· ἢ τὸ κατὰ τὸν Ἐνώς.
ἐλπίδι πρώτως [illegible] τῶν μελλόν-
των ἀγαθῶν ἐπιδραξάμενος,
ὑπὲρ ὧν ἤλπισεν εὐτόνως ἐκτή-
σατο τὴν ἐπίκλησιν· ἢ τὸ κατὰ
τὸν Ἐνώχ, διὰ παντὸς ἀκριβεστάτης
ἀρετῆς· τῆς τῶν ὄντων σχέσε-
ως [illegible] γνώσεως τὸν νοῦν παντελῶς
ἀποσπάσας πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπερνό-
ησιν ἀρχὴν τῶν αἰτιῶν μετετέθη κἀκεῖ·
ἢ τὸ κατὰ τὸν Νῶε, ἐπιστεύθη θεωρή-
σας τὰ μέλλοντα τῆς θείας κρίσεως
ἢ δή. κατακλυσμὸν ἐν αὐτῷ κινοῦ-
τοῦ δι᾿ ἐκείνου τὴν ῥυομένην αὐτὸν ἀπὸ
τῆς μελλούσης ὀργῆς. πανταχόθεν
ἠσφαλισμένην τοῦ θείου φόβου πολι-
τείαν καὶ ἄσκησιν· ἢ τὸ κατὰ τὸν Ἀ-
βραάμ, καθαροῖς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῖς
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἰδόντων τὴν
ἐπαγγελίαν. ὑπήκουσεν· γῆς τε συγγενεί-
ας τε οἴκου πατρικοῦ προθύμως ἐξελθών·

ὁ μόνος [illegible] πόσταγμα [illegible] πρᾶξιν [illegible] ἐπιμελ[illegible] οὐ δεῖ [illegible] ἔθνος [illegible] ἐπίκλησιν

ὁ [illegible] πράξεως [illegible] θεωρ[illegible] τῶν ὄντων [illegible] [illegible] τινος [illegible] τῆς ἐλπίδος [illegible] τελείως ἀκοῆς·

ὁ δὲ [illegible] μετὰ [illegible] ἀρετῶν [illegible] μέλλουσι [illegible]

[illegible] τῶν [illegible] οἴκον [illegible] κόσμ[illegible] πρὸς [illegible] ἀπο[illegible]

καταλιποῦσαν τὴν πρὸς σάρκα συζυγίαν
ὁ θεὸς ὅσιον· καὶ αἰσθητῶν. σχέσιν τε καὶ
προσπάθειαν· καὶ φύσεως ὅρον καὶ
ῥοῦ περασμοῦ καὶ ἀγώνων ὑψηλο-
τέρων, προτιμήσας τὴν αἰτίαν
τῆς φύσεως· ὡς τοῦ Ἰσαάκ. τὸν θεῖον
ὁ μέγας Ἀβραάμ· ἤτοι κατὰ Ἰσαὰκ
δι' ἄκραν ἀπάθειαν καὶ τὴν περὶ θεω-
ρίαν καὶ τὴν τῆς ψυχῆς [illegible]·
ἀμιγὲς [illegible] ἀπὸ τῆς ἀληθείας
ἔχων καὶ πολεμούμενος ὑπὸ τῶν
πονηρῶν πνευμάτων τὴν ἕξιν τῆς
ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσεως· ἤτοι κατὰ
τὸν Ἰακὼβ τῆς [illegible] κ[illegible]
[illegible] τε καὶ τῆς περὶ αὐτὰ συγχύ-
σεως τὸν ῥύπον ἀποκαθάρας, κατέ-
χειν ὕλην καὶ τὴν τῶν ἐρίφων περιθέ-
σει δερμάτων. τὴν περὶ τὴν σάρκα
λέγω τοῦ κατὰ θεὸν νοῦ τραχύτητι.
τὴν κατὰ τοῦ φρονήματος τῆς
σαρκὸς παρὰ τοῦ θεοῦ κομισάμενος
δυναστείαν· φόνον τε τῆς τῶν πα-
θῶν ἐπαναστάσεως· καὶ πόθος τῆς
κατὰ ἀπάθειαν ὑψηλοτέρας μαθήσεως.
[illegible] χωρ[illegible], τὴν φυσικὴν
θεωρίαν· ἐξῆς [illegible] διὰ πόνων

[illegible marginal note]

πρακτικῶν. πᾶσαν τοῦ φαινομένου
κόσμου τὴν ποικιλίαν ἐκτίθεσθαι. ἐν
διαφόροις συλλήψεσιν λογισμοῖς τε
καὶ νοήμασιν. ἐπεὶ δὲ ἦλθεν ἐς τὴν μὲν
τὴν πρακτικὴν καὶ οἰκείαν· φημὶ τὴν γνῶ
σιν τῶν ὄντων ἐπιφερόμενος κατὰ
περὶ γῆν αἰ κακῶς καὶ παιδικῶς, τὰς
ἐρχομένας αὐτοῦ, τῆς τε πρακτι
κῆς καὶ τῆς θεωρητικῆς σοφίας
ἔργα τε ἐνεργείας καὶ τοὺς ἐκ τούτων
αὐτοῦ γεννηθέντας υἱούς, οἵτινες
οὗτοι τυγχάνουσιν καὶ ἁπλῶς ἵνα μὴ
πλέον τοῦ δέοντος ὁ λόγος μηκύ
νηται τὸν ἑκάστου υἱὸν διεξιών. πᾶς
μὲν οἶκος ἄξιος, διὰ τῆς οἰκείας ἀναστρο
φῆς. ὡς ἐπηκόως ὑπακούοντα τὸν λόγον
τὸν οἰκεῖον τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις· δηλοῖ μὲν κατὰ
φωνὴ τοῦ λόγου σαφῶς ὑπάρχεις καὶ πρό
δρομος. κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς
ἐν αὐτῷ δικαιοσύνης καὶ πίστεως:
πάντων δὲ μάλιστα φωνὴ τοῦ λόγου καὶ
πρόδρομος ὁ Ἰωάννης ὁ μέγας·
καὶ τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἀλη
θείας τοῦ θεοῦ παρουσίας. μηνυτής τε
καὶ κῆρυξ ἐν τοῖς ἀγνοοῦσιν ἐπιφανείας
δὲ καινῆς ἀναφανδόν. τὸν αἴροντα

τοὺς γυναικ[illegible]. εἰς [illegible]
ἑξῆς [illegible] ἀρχῶν [illegible]
γνώσεως. τοὺς [illegible]
[illegible]. εἰς τ[illegible]
[illegible] ἀρχῶν [illegible]
καθ[illegible] [illegible]
[illegible] σχεῖν [illegible]

τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· καὶ πρὸς
τὴν οἰκονομίαν· ἣν ἡμῖν τῶν μυστη-
ρίων ἐκπλήρωσιν. κατὰ τὸ κατη-
σμένον συμφερόντων τὴν ἑαυτοῦ λει-
τουργίαν· ἐπειδὴ δὲ διὰ τὸν πλοῦ-
τον τῆς χάριτος, πολυτρόπως
δύναται ληφθῆναι πρὸς ὠφέ-
λειαν τῶν ἀρετῆς καὶ γνώσεως
ἐφιεμένων. πᾶσαν συλλαβὴν καὶ τὴν
τυχοῦσαν τῆς θείας γραφῆς. φέρε
κατὰ τὸ δυνατὸν ἡμῖν καὶ ἑτέρως
ταῦ προτεθέντα θεωρήσωμεν·
Ἔρημος τοιγαροῦν ὡς ἔφην ἐστὶν, ἤτοι τῶν
ἀνθρώπων βίος καὶ ὁ κόσμος οὗτος· καὶ ἤτοι
καθ' ἕκαστον ψυχή· διὰ τὴν γενομένην
ἐκ τῆς ἀρχαίας παραβάσεως τῶν
τί ἐστιν ἡ τοῦ λόγου φωνή: ἀγαθῶν ἀκαρπίαν· φωνὴ δὲ τοῦ
κράζοντος ἐστὶν λόγου. ἡ κατὰ συνείδη-
σιν ἐπὶ τοῖς ἑκάστῳ πλημμεληθεῖσιν
συναίσθησις· οἱονεὶ κράζουσα κατὰ
τὸ κρυπτὸν τῆς καρδίας, ἑτοιμά-
σαι τὴν ὁδὸν κυρίου· σαφὴς δὲ καὶ πρό-
τίς ἡ ἑτοιμασία τῆς ὁδοῦ τοῦ κυρίου· δηλος ἑτοιμασία τῆς θείας ὁδοῦ
καθέστηκεν. ἡ τῶν προϊόντες
λογισμῶν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μετάνοια
καὶ διόρθωσις· καὶ ἡ τῶν προτέρων

καθαρότης μάλιστα ὤν· ὁδὸς δέ, καλή
τε καὶ ἔνδοξος. ἡ κατ᾽ ἀρετὴν ὑπαρ-
χή μόνος· ἐνῶ καθάπερ ὁ δρό-
τον ἐν ἑκάστῳ ποιεῖται τῆς ὁρίας
δρόμον ὁ λόγος· ἐνοικῶν τε διὰ τῆς
πίστεως καὶ ἐμποδὼν ἐν τῷ ... τοῖς
κατ᾽ ἀρετὴν τοῖς γνωστικοῖς διαφόροις
θεσμοῖς τε καὶ δόγμασιν· τρίκοι δὲ τοῦ
λόγου εἰσίν. οἱ διάφοροι τρόποι τῶν
ἀρετῶν καὶ ἡ τοῦ κατὰ θεὸν βίου. δια-
φόρος ἀρχή. κύριον τοῦ κατὰ θεὸν
ἐπιτηδεύματα· ὡς ἐπιτηδεύουσιν. οἱ μὴ τῆς
δόξης ἕνεκεν. μὴ τῆς προφάσεως πλεο-
νεξίας. μὴ τῆς κολακείας χάριν
καὶ ἀνθρωπαρεσκείας καὶ ἐπιτηδεύ-
ζουσι. τὴν ἀρετήν. καὶ τὴν μελέτην
ταύτην ... λόγων μετὰ ... ἐπιτε-
λοῦντες· ἀλλὰ πάντα διὰ τὸν θεόν.
καὶ ποιοῦντες καὶ λέγοντες καὶ διανοού-
μενοι· τρίκοις γὰρ οὐ καθ᾽ ἄλλως. ὁ θεῖος
οὐ ... ἐμφιλοχωρεῖν λόγος.
καὶ ... τὴν ὁδὸν ἐν τίσιν ἕτοιμον.
οἷον τι λέγω· ἡ καθαρότης. καὶ ἀπόδειξις
τῆς ἐξ ἁπάσης τῶν παθῶν διαίτης.
ἀλλὰ τὸ ποιεῖ ὅσα πρὸς ἀπαλλαγὴν
κακίας συμμάχεσθαι δύναται. τὴν

τὶν ὑπὸ δὲ χ αὐτεῖν

λαμβανόμενον ὅλον. οὗτος καὶ ἡτοίμασεν·
κενοδοξίας δὲ καὶ φιλονεικίας. καὶ κο-
λακείας. καὶ ἀνθρωπαρεσκείας. καὶ
ἄλλης τινὸς ἕνεκεν αἰτίας. διχά-
της θείας καρδίας ὅσοι τοὺς τοιού-
τους ἐπιτηδεύουσι τρόπους. οὗτος εὐθεί-
ας οὐ κέκτηνται τὰς τρίβους τοῦ
θεοῦ· καὶ τὸ μὲν τῆς ἑτοιμασίας τῆς
ὁδοῦ μόνον ἐνέμεινεν. τὸν θεὸν δὲ
οὐκ ἔσχον τὰς αὐτοῦ τρίβους ἐμπερι-
πατοῦντα· ὁδὸς οὖν τοῦ κυρίου ἐστίν.
καὶ ἀρετή· εὐθεῖα δὲ τρίβος. ὁ κατ' ἀ-
ρετὴν ὀρθὸς ὑπάρχει τρόπος καὶ ἄ-
δολος· πᾶσα φάραγξ πληρωθή-
σεται· τῶν ἑτοιμασαμένων δηλα-
δὴ καλῶς τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου. καὶ εὐθεί-
ας ποιησαμένων τὰς αὐτοῦ τρίβους·
οὐ γὰρ ἁπλῶς πᾶσα. οὐδὲ πάντων·
οὕτω γὰρ τῶν μὴ ἑτοιμασάντων
τὴν ὁδὸν κυρίου. καὶ εὐθείας ποιησά-
των τὰς τρίβους αὐτοῦ· φάραγξ — ὅ τι ἐστὶ φάραγξ.
δέ ἐστιν. καὶ τοῦ καθ' ἕκαστον σάρξ·
καὶ τοῖς πολλοῖς ῥεύμασι τῶν παθῶν
ἐκχαραδρωθεῖσα. καὶ τὴν προσῆκον
τυχεῖν κατὰ τὸν τοῦ συνδήσαντος
θεοῦ νόμον ἁρμονίαν διατμηθεῖσα συμμέ-

χθ αὐτὴν καὶ συνάψαι· δυνατὸν δὲ
καὶ τὴν ψυχὴν φάραγγα νοηθῆναι·
τοῦ σωματικοῦ χθαμαλῶ[?]νι τῆς ἐννοίας κοι-
λανθεῖσαν· καὶ τῆς ἐν πνι καλῆς
ὁμαλότητος διὰ τῆς κακίας· τὸ
κάλλος ἀποθεμένην· πᾶσαι τοί-
νυν φάραγγες ἤγουν [illegible]ρωσαι· καὶ ψυχαὶ τῶν
ἑτοιμασάντων τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου· καὶ
εὐθείας ποιησάντων τὰς τρίβους
αὐτοῦ· πληρωθήσεται· διὰ τῆς
ἀπολήψεως τῶν ἀγαθῶν· τῶν ποι-
ούντων αὐτὰς φάραγγας δι᾽ ἐκείνην
τὴν ἀνωμαλίαν· καὶ τῆς τῶν ἀρε-
τῶν ἐπαναφορῆς· ἀπολαμβανούσας
τὴν φυσικὴν ἐπιφανεῖσαν ὁμαλισθεῖ-
σαν τῷ πνι· καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς
ταπεινωθήσεται· ταῖς φάραγξιν
ὡς ἐοικέναι μάλιστα ἀδελφὰ καὶ σύνοικα,
συνίστανται τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοί·
ὄρος ἐστὶν· πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον
κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ· βου-
νὸς δέ· πᾶσα κακία κατεπανιστα-
μένη τῆς ἀρετῆς· ὥσπερ οὖν ὄρη μὲν
εἰσὶν τὰ ἐνεργητικὰ τῆς ἀγνωσίας
τῶν αὐτῶν· βουνοὶ δὲ τὰ ποιητικὰ τῆς
κακίας· ὁ τοίνυν καὶ προσδεχόμενος πᾶσα

ὁ περὶ φάραγγος [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ὄντως [illegible]
[illegible] φάραγξ
[illegible] πονηρὰ [illegible]
[illegible] κοιλαινόμενον

[illegible]

φάραγξ ἤτοι ὡς σάρξ· ἢ τελείων τῶν ἑτοιμασάν-
των ὡς ἔφασαν τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου, καὶ εὐ-
θείας ποιησάντων τὰς τρίβους
αὐτοῦ, διὰ τῆς τοῦ περιπατοῦντος
ἐν αὐτοῖς διὰ τῶν ἐντολῶν· θεοῦ λό-
γου παρουσίας· πληρωθήσονται
γνώσεως θεοῦ καὶ ἀρετῆς. πάντα τὰ
τῆς τοῦ διαβόλου γνώσεως καὶ τὰ τῆς
κακίας ὑψώματα, ταπεινοῦνται· πατοῦν-
τος αὐτὰ τοῦ λόγου καὶ ὑποτάσσοντος·
καὶ τὸ ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς ἀνθρω-
πίνης φύσεως πονηρὸν κράτος.
καταβάλλοντος· καὶ οἷον τὸ μέγε-
θος καὶ τὸ ὕψος τῶν ὀρέων καὶ τῶν βου-
νῶν, κατασκάπτοντος· καὶ ἀναπλη-
ροῦν τὰς φάραγγας ἄγοντος ἀναπλη-
ρώσει· τῷ ὄντι γάρ, ὡς πάντα
μετεγκαίτιος διὰ τῆς τοῦ λόγου δυνά-
μεως. ὅσα παρὰ τῆς φύσεως
γαμάντες οἱ δαίμονες, τὴν παρὰ
φύσιν ἁμαρτίαν τε καὶ κακίαν ἐδη-
μιούργησαν. οὐδαμῶς ὑποφηθέντες
καθόλου δηλῶσαι τὸν τρόπον ἁμαρτίας
ἢ κακίας ὕψος· ὥσπερ οὐδὲ ὄρος ἢ
βουνὸς τῶν αἰσθητῶν φαινομένων.
ὡς μηχανήματος καὶ τοῖς ἀνθρώποις. αὐτὰ μὲν

ὅτι τὴν φύσιν ἀπὸ πολ-
λῶν· καὶ τὴν κυρίου φύσιν
ὑπὲρ ἐπιμονήν. τὴν
φάραγγα ἀπὸ τῶν ἀνα-
πληρ. καὶ τὴν ὑψηνο-
μένην πονηρῶν.
ταπεινοῖ ὁ ...

κατασκάπτει τὰ ὄρη καὶ τοὺς βουνούς· τὰς
δὲ φάραγγας ἀναπληρῶσαι· ταπεί-
νωσις οὖν ἐστὶ τῶν νοητῶν καὶ πονη-
ρῶν ὀρέων καὶ βουνῶν, ἡ τῆς σαρ-
κὸς καὶ τῆς ψυχῆς πρὸς ἑαυτὰς τῶν
κατὰ φύσιν δυνάμεων ἀποκατάστασις·
καθ᾽ ἣν φυσικῶς εὐθηνούμενος τοῦ
πλούτου τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσεως
ὁ φιλόθεος νοῦς, ὁμαλῶς διαπορεύεται
τὸν αἰῶνα τοῦτον· καὶ πρὸς τὸν ἀκή-
ρατον καὶ ἄφθαρτον προτροπάδην
φέρεται κόσμον τῶν νοητῶν καὶ ἀΰλων
δυνάμεων· μήτε τοῖς ἑκουσίοις τῆς
σαρκὸς πάθεσιν διὰ τῆς πολυτρό-
που σκολιευομένης πλανώμενος
ἡδονῆς· μήτε τοῖς ἀκουσίοις πειρα-
σμοῖς διὰ τῆς ὀδύνης τραχυνόμενος·
τῇ περὶ τὴν σάρκα φειδοῖ. τὴν ὁδὸν
τῶν ἐντολῶν ὡς δυσκατόρθωτον διὰ τὴν
τραχύτητα τῶν πόνων τῆς σαρ-
κὸς παραιτούμενος· καὶ εὐθεῖαι ἔσονται
τὰ σκολιά. ὅταν ὁ νοῦς, τὰ μέλη τοῦ
σώματος τῶν παθῶν ἐλευθερώ-
σας, ἤγουν τὰ αἰσθητήρια καὶ τὰ
λοιπὰ τῆς καθ᾽ ἡδονὴν ἐκκόψας
ἐνεργείας, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τῆς φύσεως

κ(αὶ) εὐθυνόμενος κ(αὶ) εὐθυνόμενος

σκολιὰ κέκληκε, τ[illegible] τὰ φύσει [illegible] ἰθυνόμενα [illegible] αὐτὰ πρὸς τὴν [illegible] πρὸς τ[illegible] κινεῖσθαι κατὰ [illegible] ὀρέξεις

μό τον αὐτὰ κεκτῆσθαι διδάξαντα· καὶ θυ-
μὸν πρὸς τὴν ἐφ' ἡμῖν γνώμην ἀνάγουσιν αἰτί-
αν· αἱ δὲ τραχεῖαι· τουτέστιν αἱ τῶν
ἀκουσίων περιστάσεων ἐπιφοραί. ἔσον-
ται εἰς ὁδοὺς λείας, ὅταν μάλιστα
χαίρων καὶ εὐφραινόμενος ὁ νοῦς,
ἐν ἀσθενείαις εὐδοκεῖ καὶ θλίψεσιν
καὶ ἀνάγκαις· διὰ τῶν ἀκουσίων
πόνων. τὴν ὕλην τῶν ἑκουσίων
παθῶν ἀφαιρούμενος δυνατῶς·
ὁ γὰρ τῆς ἀληθινῆς ἐφιέμενος
ζωῆς· γνοὺς ὅτι πᾶς πόνος ἤτοι
ἑκούσιος ἤτοι ἀκούσιος· τῆς τοῦ
θανάτου μητρὸς ἡδονῆς γίνεται θά-
νατος· πάσας τὰς τραχείας τῶν
ἀκουσίων περιστάσεων ἐπιφοράς,
δέχεται μετ' εὐφροσύνης χαίρων·
διὰ τῆς ὑπομονῆς. ὁδοὺς εὐπόρους
τε καὶ λείας τὰς θλίψεις ποιούμε-
νος· καὶ πρὸς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω
κλήσεως, ἀπλανῶς παραπεμπού-
σας αὐτόν, εὐθείας ἐν αὐταῖς τὸν
θεῖον δρόμον ποιούμενον· πάσ-
τοι γὰρ οὖν τὴν πολυέλικτον τε καὶ πολύ-
πλοκον ἡδονήν· καὶ πᾶσιν ὁμοῦ τοῖς
αἰσθητηρίοις πολυτρόπως συμπλεκομέ-

τραχεῖαι καλοῦνται [illegible] [illegible] ἀκουσίων περιστάσεων· εἰς ὁδοὺς λείας [illegible] τῶν [illegible] χαρᾷ τῇ ὑπομονῇ [illegible]

τοῦ μὲν θανάτου μήτηρ ἡ ἡδονή· τῆς δὲ ἡδονῆς θάνατος ὁ πόνος· ὁ τε [illegible] [illegible] πρακτικός.

γίνωνται· ἐγκρατείᾳ διαλύσας τὰ σκολιὰ
εἰς εὐθεῖαν ἐποίησεν· καὶ ὁ τὴν διόνατον
καὶ τραχεῖαν τῶν πόνων ἐπιφοράν·
δι' ὑπομονῆς πατήσας, τὰς τραχεί-
ας ἐποίησεν εἰς ὁδοὺς λείας· ὅθεν
ὁ ὑπὲρ ἔπαθλον ἀρετῆς καὶ τῶν
ὑπὲρ αὐτῆς καμάτων· οἱ ἀσκαλῶ-
τες καὶ νομίμως ἀθλήσαντες καὶ τὴν ἡ-
δονὴν νικήσαντες τῷ πόθῳ τῆς
ἀρετῆς, καὶ τὴν ὀδύνην πατή-
σαντες τῷ τῆς γνώσεως ἔρωτι· καὶ
δι' ἀμφοτέρων γενναίως τοὺς θείους
διευθύνας ἀγῶνας· ὄψεται τὸ σωτήριον
τοῦ θεοῦ· καὶ ὄψεται γὰρ φησὶν πᾶ-
σα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· πᾶσα σὰρξ
δηλονότι πιστή· κατὰ τὸ ἐκχεῶ
ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα·
δηλαδὴ τὴν πιστεύουσαν· οὐχ ἁπλῶς
οὖν πᾶσα σάρξ, ὄψεται τὸ σωτήριον τοῦ
θεοῦ· οὐ γὰρ ἡ τῶν ἀσεβῶν σάρξ·
ἥπερ ἀληθείας ὁ ἀποφαινόμενος
λόγος, ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς ἵνα μὴ ἴδῃ
τὴν δόξαν κυρίου· ἀλλὰ προσδιωρισμέ-
νως, πᾶσα πιστὴ σάρξ· ἐκ μέρους
δὲ τῆς σαρκός, τὸν ὅλον ἄνθρωπον ση-
μαίνει συνήθως ὁ γραφικὸς λόγος.

[illegible]

οἷον ἐκβοῶν. καὶ ὄψεται πᾶς ἄνθρωπος τὸ
σωτήριον τοῦ θεοῦ· πᾶς ἄνθρωπος ἀκού-
σας δηλαδὴ τῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ κοσμικῆς
φωνῆς· καὶ κατὰ τὸν ἀποδοθέντα
τῆς θεωρίας λόγον. ἑτοιμάσας τὴν ὁδὸν
κυρίου· καὶ εὐθείας ποιήσας τὰς τρίβους
αὐτοῦ· καὶ πληρώσας διὰ τῆς τῶν
νοητῶν καὶ πονηρῶν ὀρέων καὶ βου-
νῶν καθαιρέσεως, τὴν διὰ τοῦ ...
κοιλώματος παρασχεθεῖσαν κατὰ
τὴν παράβασιν τῆς θείας ἐντολῆς.
τοῖς ἠρμένοις πονηροῖς ὄρεσι καὶ
βουνοῖς τὸ ὕψος καὶ τὸ ἀνάστημα.
φάραγγα ... καὶ τὴν ταύτης ἀνα-
πλήρωσιν, τῶν πονηρῶν δυνάμεων
ταπεινώσεσιν ἐργαζόμενος· καὶ τὰ
σκολιὰ τῶν ἑκουσίων παθῶν. ἤγουν
τῆς ἡδονῆς τὰ κινήματα διὰ τῆς
ἐγκρατείας εὐθείας· καὶ τὰς τραχείας
τῶν ἀκουσίων περιστατικῶν συμφοράς,
ἤγουν τοῖς τρόποις τῆς ὁδοῦ ... διὰ
τῆς ὑπομονῆς ὁμαλίσας· καὶ εἰς ὁδοὺς
λείας καταστήσας. ὁ τοιοῦτος εἰκότως
ὄψεται τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ καθαρὸς
τῇ καρδίᾳ γενόμενος· καὶ ... διὰ τῶν
ἀρετῶν καὶ τῶν γνωστικῶν θεωρημάτων.

[illegible]

[illegible]

ὁρᾶ τὸν θ(εὸ)ν ἐστὶ τέλος τῶν ἄθλων· κατὰ
τὸ μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ. ὅτι
αὐτοὶ τὸν θ(εὸ)ν ὄψονται· τῶν ὑπὲρ ἀρε
τῆς πόνων, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν
ἀντιλαμβάνον· καὶ οὐδὲν πλέον τοῦ
θ(εο)ῦ ἐμφανίζει τοῖς ἔχουσιν· καθὸ τυχὸν
τοιόσδε τὰ ὑψηλότερα δηλοῦσιν τῶν
θεωρημάτων. καὶ ἄλλως παρέστιν
ὁρᾶν ὡς ἐν ἐρήμῳ τῇ ἐρημωμένῃ
παθῶν ψυχῇ· τὴν διὰ τῶν ἀρετῶν
φωνὴν τῆς ἀφανοῦς κόσμου τῆς
θείας σοφίας καὶ γνώσεως· ἐπεὶ δὲ
πάντα κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἑκά
στου πᾶσιν ὁ θ(εὸ)ς, καὶ ὁ αὐτὸς γίνεται λό
τος· χωρῶν δι' ἑκάστου· καὶ ὡς πρό
δρομον φωνὴν τὴν προκατασκευ
άζουσαν ἕκαστον πρὸς τὴν αὐτοῦ
παρουσίαν προσλαμβανόμενος χάριν·
ἐν μὲν τοῖς γινομένην μετάνοιαν, ὡς
μελλούσης δικαιοσύνης πρόδρομον·
ἐν δὲ τοῖς ἀρετὴν ὡς προσδοκωμέ
νης γνώσεως προκαταρτισμόν·
ἐν ἄλλοις δὲ γνῶσιν· ὡς τῆς παρε
σομένης θεωτικῆς ἕξεως χαρακτῆ
ρα· καὶ ἁπλῶς ἐστὶ λέγειν τὸν θεω
ρητικὸν νοῦν ὁ χρόνος. τὰς θείας

+ [illegible] μόγις [illegible] τῶν οἰκείων τῶν
[illegible] κ(αὶ) [illegible] ἔχων τῶν

ἐν ἀνακράσει τοῦ λόγου γνωρίζεσθαι σύμμικτον· καὶ τὸ αὐτοῦ πρὸς ἑκάτερον ὑπερφυὲς ἁρμόζοντας φιλανθρώπους ἐννοίας· καθάπερ πάντα γίνεσθαι ποιοίη· ἵνα πάντας σῶσαι δι' αὐτὸν πλοῦτον τῆς αὐτοῦ χρηστότητος:

+ Ἐρώτησις μη:

Περὶ τοῦ Ὀζίου φησὶν ἡ δευτέρα τῶν παραλειπομένων· ὅτι ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυ· καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν κν ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαρίου τοῦ συνιέντος ἐν φόβῳ κυ· καὶ εὐόδωσεν αὐτῷ ὁ κς· καὶ ᾠκοδόμησεν Ὀζίας πύργους ἐν ἱλημ· καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς γωνίας· καὶ ἐπὶ τὴν γωνίαν τῆς φάραγγος· καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν· καὶ κατίσχυσεν καὶ ᾠκοδόμησεν πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐλατόμησεν λάκκους πολλούς· ὅτι κτήνη πολλὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν σεφιλὰ καὶ ἐν τῇ πεδεινῇ· καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ· καὶ ἐν τῷ Καρμήλῳ· ὅτι γεωργὸς ἦν:

Τίνες οἱ πύργοι· καὶ τίς ἡ πύλη τῆς γωνίας· καὶ τίς ἡ φάραγξ καὶ ἡ γωνία αὐτῆς·

καὶ τίνες πάλιν αἱ γωνίαι· τίνες τε
οἱ ἐν τῇ ἐρήμῳ πύργοι· καὶ τίνες οἱ
λελατομημένοι λάκκοι· τίνα τε
τὰ κτήνη καὶ τίς ἡ σεφιλὰ καὶ ἡ
πεδεινή· τίνες τε οἱ ἀμπελουρ-
γοί· καὶ τίς ἡ ὀρεινὴ καὶ ὁ κάρμηλος·
καὶ τὸ ὅτι γεωργὸς ἦν :

ἀπόκρισις :

Ἐλθὲ [illegible] νυμφίε, ἀπὸ τῶν
οἰκείων λόγων τὴν σύμμετρον ἡμῖν
ἀποκάλυψιν· καὶ περιελὼν τὴν
τῶν ἐπικαλυμμάτων παχύτητα.
δεῖξον ἡμῖν χριστὲ τὸ κάλλος τῶν νοου-
μένων· μακροῦ τῆς χειρὸς κίνησον
τῆς δεξιᾶς· τῆς ἐν ἡμῖν λέγω
νοερᾶς δυνάμεως. καὶ ὁδήγη-
σον ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ἐντολῶν σου· καὶ
εἰς τὸν τόπον ἄγαγε τῆς θαυμαστῆς
σου σκηνῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ
ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομο-
λογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος·
ὅπως καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς κατὰ τὴν
πρᾶξιν ἐξομολογήσεως· καὶ τῆς
κατὰ τὴν θεωρίαν ἀγαλλιάσεως·
πρὸς τὸν σὸν τῆς εὐωχίας ἄφρα-
στον τόπον ἐλθεῖν ἀξιωθείημεν.

συνεζευγμένοις τοῖς ἐκ περιτομῆς ἐκεῖνοι ἑορτά-
ζουσι· τὴν τῶν ἀλλαχῆ τῶν ἐγνωκόσιν
ἀσυγκρίτοις νοῦ φανεῖσι ἀναμίξας ἐκείνοις·
Καί μοι συγγνώμη ἔστω καὶ ἐπιλαθεῖ διὰ τὴν
τῶν ἀξίων σου δούλων ἐπιταγὴν κατὰ
τὸ μετροῦντι τῶν ὑπὲρ δύναμιν· καὶ φρόντι-
σον πρὸς τὴν τῶν προκειμένων θε-
ωρίαν· τὴν ἀφοσιουμένου διάνοιαν·
ἵνα πλέον δοξασθῇς· τυφλοῖς τὸ με-
γαλεῖον δεικνύοις· καὶ μογιλάλοις τρανὴν τὴν
γλῶσσαν ποιούμενος : [illegible] μου
Ὅτι ὡς ἀκρογωνιαῖος· Χριστοῦ τοῦ θεοῦ τύπος
ὑπῆρχεν ὁ Σολομών. οὕτω καὶ ὁ Ὀζίας
ἀκρογωνιαῖος τύπος ἦν τοῦ σωτῆρος· ἰσχὺν γὰρ
θεοῦ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν φωνὴν μεταφε-
ρόμενον. σημαίνει γὰρ Ὀζίου τὸ ὄνομα·
ἰσχὺς δὲ φυσικὴ καὶ δύναμις ἐνυπόστατος
τοῦ θεοῦ καὶ πατρός. ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ εἰς
κεφαλὴν γωνίας γενόμενος λίθος. λέ-
γω δὲ τῆς ἐκκλησίας· ὥσπερ γὰρ ἡ γω-
νία δύο τοίχων ποιεῖται δι' ἑαυτῆς πρὸς
ἀλλήλους συνάφειαν. οὕτω καὶ τοῦ θεοῦ
ἐκκλησία τῶν δύο λαῶν· τουτέστιν ἐξ ἐθνῶν
καὶ τοῦ ἐξ Ἰουδαίων ἕνωσις γίνεται. τὸν
Χριστὸν ἔχουσα σύνδεσμον· τὸν οἰκοδομοῦν-
τα τοὺς πύργους ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, λέγω τῆς

τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον· σύνδεσμον κλῆσιν τῆς γωνίας·
ἤτουν τῆς ἐκκλησίας·

ἐρήμοις· τοῖς ἔξω καὶ ἀκαθάρτοις
πρὸς τοῖς τῶν περὶ θεότητος δογμά-
των λόγοις. ἤγουν ὀχυρώματα· καὶ ἐπὶ
τὴν πύλην τῆς γωνίας. τοῖς τῶν
περὶ σαρκώσεως δογμάτων λόγοις
πύλη γὰρ καὶ θύρα τῆς ἐκκλησίας
αὐτός ἐστιν πάλιν ὁ λέγων ἐγώ εἰμι ἡ
θύρα· καὶ τοῖς πύργοις ἔχουσαν τουτέστιν
τὰ ὀχυρώματα τῶν περὶ σαρκώσεως
θείων δογμάτων πύλη· δι᾽ ὧν φρου-
ρουμένοις ἔχειν γωνίαν τὴν ἐκκλη-
σίαν λέγω. δεῖ ποιεῖσθαι τοῖς καλῶς
πιστεύειν βουλομένοις τὴν ἔξοδον·
ὁ γὰρ τοῖς πύργοις τῶν θείων δογμάτων
ὡς ἀληθῶς ὀχυρώμασιν καθοπλι-
σάμενος. τοὺς ἐπηρεάζοντας οὐ φοβεῖται
λογισμοὺς καὶ δαίμονας: καὶ ἐπὶ τὴν γωνίαν
τῆς φάραγγος· φάραγξ ἐστὶν ἡ σάρξ· γω-
νία δὲ ταύτης ἐστίν. καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν
κατὰ τὴν ἐν ὑποστάσει ἕνωσιν·
ἐφ᾽ ἧς οἱ πύργοι καὶ ἤγουν τὰ ὀχυρώματα
τῶν ἐντολῶν οἰκοδομοῦνται. καὶ τὰ
ἐπ᾽ αὐταῖς κατὰ τὴν διάκρισιν δόγμα-
τα. πρὸς τὸ φυλαχθῆναι τῆς σαρκὸς
πρὸς τὴν ψυχὴν ἀδιάλυτον καθ᾽ ἄκραν
γωνίαν τὴν ἕνωσιν: καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν

πύλην γωνίας τὴν σαρ(κωσιν)· πύργους [illegible] πύργοι· τὰ ὀχυ(ρώματα) τῶν π(ερὶ) σαρκώσεως δογμάτων.

φάραγξ [illegible] τὴν [illegible] τὴν [illegible] ὑπόστασιν [illegible]

γωνίαι εἰσὶν αἱ ἑνώσεις τῶν διῃρημένων καὶ διαφερόντων πρὸς ἄλληλα· ἃς ἐποίησεν ὁ Χριστός.

ᾠκοδόμησά μοι πύργους· γωνίας τεχθὼν ἐστὶν
ὁ λόγος, τὰς διὰ Χριστοῦ γεγενημένας διαφό-
ρους τῶν διῃρημένων κτισμάτων
ἑνώσεις· ἤγουν γὰρ τὸν ἄνθρωπον, τὴν
κατὰ τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ διαφορὰν
τῷ ἀπαθεῖ μυστικῶς ἀφελόμενος, καὶ τῶν
ἐν τοῖς πάθεσι γνωρισμάτων, κατὰ
φύσεως ἑνώσει ἐλεύθερον τὸν λό-
γον τῆς φύσεως· ἤγουν δὲ καὶ τὴν γῆν
τὴν κατὰ τὸν αἰσθητὸν παράδεισον
καὶ τὴν οἰκουμένην, διαστάσεως ἀπαλλάξας·
ἤγουν δὲ καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν· μίαν
ἀποδείξας πρὸς ἑαυτὴν συνιοῦσαν
τὴν φύσιν τῶν αἰσθητῶν· ἤγουν
δὲ καὶ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ νοητά, καὶ
μίαν ἀποδείξας οὖσαν τὴν τῶν γενο-
μένων φύσιν, κατά τινα λόγον μυστικὸν
συναπτομένην· ἤγουν δὲ καὶ αὐτὴν
τὴν ὑπὲρ φύσιν λόγον τε καὶ τρόπον, καὶ τὴν
κτιστὴν φύσιν τῇ ἀκτίστῳ· καὶ ἐφ' ἑκά-
στης ὡς οὔσας κεφαλὴν γωνίας, τοὺς συνε-
κτικοὺς ἑαυτοῦ δεκτικοὺς τῶν θεί-
ων δογμάτων ὀχυρώσας, ᾠκοδόμησε
πύργους· ᾠκοδόμησεν πύργους ἐν τῇ
ἐρήμῳ· ἔρημος ἐστίν, ἡ τ[illegible] φαινομένων
φύσις· ἤγουν ὁ κόσμος οὗτος· ἐν ᾧ πύργους

[illegible]

περὶ τοῦ [illegible] τὸν [illegible] λόγον.

οἰκοδομῶν περὶ φυσικῶν ὁ λόγος, τοὺς εὐ-
σεβεῖς περὶ τῶν ὄντων δόξας τοῖς
αὐτοῖς [illegible]ουμένους· τουτέστιν, τοῖς
τῶν περὶ φυσικῆς θεωρίας δογμάτων
ὀρθοῖς ἐν τοῖς λόγοις: καὶ ἐλατό-
μησε λάκκους πολλοὺς ὅτι κτήνη
πολλὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν σεφηλὰ καὶ
ἐν τῇ πεδινῇ· καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν
τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμήλῳ ὅτι γεωργὸς ἦν
[illegible] ὁ κύριος ἐν τῇ ἐρήμῳ· μέσου
δὲ τοῦ κόσμου καὶ τῇ φιλίᾳ τῶν [illegible].
τὰς τῶν ἀξίων καρδίας ἐκχοΐζων
καὶ αὐτὰς καθαίρων, τοῦ ὑλικοῦ [illegible]
τε καὶ φρονήματος· καὶ ποιῶν εὐ-
ρυχώρους πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θείων
τῆς σοφίας καὶ τῆς [illegible] ὑετῶν·
ἵνα ποτίζωσι τὰ κτήνη τοῦ Χριστοῦ·
τοὺς δεομένους μὲν διὰ [illegible]
[illegible]ότητα, τῆς ἠθικῆς διδασκα-
λίας· ταῦτ' ἐν σεφηλὰ κτήνη· σεφη-
λὰ ἑρμηνεύεται [illegible], καὶ ἡ πεδινή.
δηλοῖ δὲ τοὺς δι' αὐτῶν ἀκουσίων καθαι-
ρομένους πειρασμῶν· καὶ [illegible]
νους τῶν κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα μολυ-
σμῶν· δεομένους ποτισθῆναι κατα-
[illegible] ὕδωρ· τὸν περὶ καρτερίας καὶ ὑπο

λάκκους ἐκάλεσε
τοὺς δεκτικοὺς [illegible]
[illegible]
[illegible] λαξευομένους
[illegible]
καὶ ἀπομαρμαρώσεις [illegible]
[illegible]
[illegible] πρὸς τὰ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ ζωοποιητικοῦ· καὶ
θρεπτικοῦ τῆς [illegible]
γνώσεως.

τὰ κτήνη τῆς σεφηλὰ
τοὺς [illegible] ποι[illegible]
[illegible] φιλοσ[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ λόγου [illegible]

μονικὸν λόγον· καὶ ἐν τῇ πεδινῇ. τοῖς
τοῦ πλάτους δηλονότι τῶν δεξιῶν πρα
γμάτων, κατὰ ῥοῦν αὐτοῖς φερομένων
ἀθλουμένοις· ἢ τοῖς ἐναρέτοις ἀνδρο
μοῦντας, καὶ τῷ νόμῳ τῶν ἐντολῶν
ἀπαθῶς πλατυνομένοις. δεομέ
νοις καὶ αὐτοῖς ποτισθῆναι τὸν περὶ
ταπεινοφροσύνης, μεταδόσεώς τε
καὶ συμπαθείας τῶν ἀσθενεστέρων· καὶ
τῆς τῶν δοθέντων αὐτοῖς ἀχαριστί
ας λόγων· : καὶ ἀμπελουργοῖς ἐν τῇ ὀ
ρεινῇ καὶ ἐν τῷ καρμήλῳ· ἀμπελουρ
γοὶ μέν εἰσιν ἐν τῇ ὀρεινῇ. οἱ τὸν θεῖον
καὶ ἐκστατικὸν τῆς γραφῆς οἶνον καὶ τῆς καρ
δίας εὐφραντικὸν ἐν τῷ ὕψει τῆς θεω
ρίας φιλοπονοῦντες λόγον· οἱ δὲ ἐν
τῷ καρμήλῳ ἀμπελουργοὶ τυγχάνοντες,
οἱ κατὰ θεωρίαν ἐπιμελοῦσι τὸν περὶ
τῆς τε ψυχῆς καθάρσεως, καὶ τῆς τῶν
ὄντων παντελοῦς ἀφαιρέσεως
ἀσκούμενοι λόγον· ἐπιγράφουσι γὰρ
περιτομῆς. ὁ κάρμηλος ἑρμηνεύεται·
ἔφθον ὀψωργὸν ἄμπελον. τὸν τῆς
περιτομῆς μυστικὸν λόγον γεωργεῖ.
καὶ ἐπιγράφουσιν τὸν νοῦν, περιτεμεῖν
τῆς ὕλης καὶ τῶν ὑλικῶν, ἀφαιρουμένου δια
κῶς

τὴν αἰσχύνην δόξαν ἡγούμενος· χρὴ
ζητεῖν δὲ καὶ τοῦτο· φησὶν ὁ λόγος.
τοῦ ἐκ τῶν ἡμαρτημένων ἐπὶ τῇ
ὀργίλως μάλιστα, ἔξου τῆς σοφίας
ὑπάρξαντος· ἵνα κατὰ τὴν ἀναλο
γίαν τῆς πίστεως. ἕκαστος τὸ ἐπι
τήδειον ἀναδέχηται λόγον, ἐκ τῶν πε
πιστευμένων τὴν χάριν τῆς τοῦ
σωτηρίου λόγου διδασκαλίας·
διὸ οὐ μεγαλοφυῶς τῆς τοῦ καθέ
καστον ἐπιμελεῖται ψυχῆς ὁ κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστός· ὁ καρπὸς δ' ἐστὶ τῆς ἡμετέρας γεωργίας
δ' αὐτὸς ἀεὶ γινόμενος· δ' ἅπαντα τὰ
προσηγμένα. τῆς ἡμετέρας ἐκ τῆς
σωτηρίας πραξάμενος· οὕτως
μὲν οὖν ἐστι τὸ μέσον ἡμῖν καθ' ἕνα
τρόπον τεθεωρῆσθαι τὰ προτε
θέντα. τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑφηγού
μενα: καθ' ἕτερον δὲ τρόπον — [illegible] τρόπ.
καὶ ὅσον τὸν καθέκαστον νοῦν θεω
ρούμενα. παρὰ τὴν ἐπιδημίαν πρὸς
ἀπαρτισμὸν τελειότητος, τὸν τοῦ
φόβου καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ κυρίου τὸ φρουρι
σομένων· πρὶν δὲ τῆς αὐτῶν ἐκφάσεως — ἀπορεῖ [illegible]
θεωρίας, ἀπορῶ θαυμάζων, πῶς — ὁ μὴ δυνάμενος [illegible]
ἐδύνατο τῆς ἰουδαίας ὑπάρχων βασι — τὸ π[illegible] σημαινόμενον
λεὺς ὁ ὀζίας, κατὰ τὴν ἱστορίαν. ἀλλ' ἐὰν — συνιέναι.

ἀμπελουργοῦ ἐν τῷ καρμήλῳ. καὶ ὅρη
πρὸ τῶν καταλύσαι ἢ οὐδαμοῦ. ἀλλὰ τῆ
τοῦ ἰσλ ἀποκειμένης καταλύσαι. ἐφ' οὗ
καὶ ἡ πόλις αὐτὴ τῆς τοῦ ἰσλ κατα
[illegible] σχεδὸν ὠκοδόμητο. ἄλλος δ'
ἔοικεν. τὸ [illegible] θρόνον [illegible] τῆς δια
νοίας πρὸς ἔρημον τῆς ἀληθείας
διαφέρων ὁ λόγος. τὸ μὴ [illegible] ὑπάρ
χον. τοῦ τῆς [illegible] φορίας [illegible] παρεῖ
ται: ὁ ζητῶν [illegible]. ὁ περὶ πρᾶ
ξιν καὶ θεωρίαν [illegible] σχο
λάζων [illegible]· [illegible] γὰρ οὐκ ἀ
[illegible] ἔρημον [illegible]
σιν ὁ ζητῶν ἐκζητῶν τὸν κν ἐν τῷ να
[illegible] ζαχαρίου τοῦ [illegible] ἐν
[illegible] ζαχαρίας [illegible]
[illegible] οὐκοῦν ὁ ναὸς [illegible] ἐξη
σαν. ἐν ἑαυτῷ τῶν τοῦ [illegible].
διὰ τῆς θεωρίας ἐκζητεῖ τὸν κν.
[illegible] ἀλλ' ἐν [illegible] τοῦ
[illegible] τῇ [illegible] τῶν ἐν [illegible] τῶν.
ὅταν ἐκζητῶν δι' αὐτῆς θεωρίας τὸν κν
χωρὶς πράξεως. εὑρίσκει τὸν κν.
ὅ τι [illegible] τὸν κν ἐξεζήτη
σεν· καὶ [illegible] αὐτοῦ ὁ κς· πα
[illegible] πράττοντι.

[illegible]

ὁδοὶ ὁ κ(ύριο)ς· τοῖς δὲ τῶν ἐντολῶν δι-
δάσκων τρόποις· καὶ τοῖς τῶν ὄντων
ἀληθέσι λόγοις ἀποκαλύπτων :
Καὶ ᾠκοδόμησεν Ὀζίας πύργους ἐν
Ἱερουσαλήμ· ὁ καλῶς καλούμενος ἐστὶ
τῶν διὰ θεωρίας ἐκζητούντων τὸν κ(ύριο)ν.
μετὰ τοῦ ἐκπεπληρωμένου φόβου. τοῦ
τὴν τῆς τῶν ἐντολῶν πράξεως.
οἰκοδομεῖ πύργοις ἐρήμοις· κατὰ
τὴν ἀπόδειξιν δηλαδὴ καὶ ἐρήμω-
σιν τῆς ψυχῆς κατάστασιν. τοῖς περὶ
θεότητος ἀνυμνῶν λόγοις : καὶ ἐπὶ
τὴν πύλην τῆς γωνίας· πύλη τῆς
γωνίας ἑνοῦσα τῆς ἐκκλησίας κλῆ-
σεως ἐστίν, ἡ ἀσφαλὴς πολιτεία. δι' ἧς·
ἐφ' ἣν τῶν ἀγαθῶν ἐφορμώμεθα κλη-
ρονομίαν· ἐφ' ἧς. καθάπερ πύργοις
ὀχυροῖς τε καὶ γενναίοις ὁ γυμναστικὸς
νοῦς, τὰ ὀχυρώματα τῶν θείων
περὶ σαρκώσεως δογμάτων οἰ-
κοδομεῖ· ὡς ἐκ λίθων τινῶν. τῶν
διαφόρων νοημάτων συγκείμενα·
καὶ τοῖς τρόποις τῶν ἀρετῶν. ἐπὶ μὲν
φυλακὴν τοῦ ἔργου τῶν ἐντολῶν :
Καὶ ἐπὶ τὴν γωνίαν τῆς φάραγγος· φάραγξ
ἐστὶν ἡ σάρξ· γωνία δὲ ταύτης. ἡ πρὸς

ὁ π(ατ)ὴρ διὸ τοῦτο λόγ[...]
πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν τῷ [...]
[illegible]
ἐρῶν.

τὴν τύχην διὰ τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν ἐστίν. ἔμφασις. ἐφ' ἧς καθάπερ πύργον οἰκοδομεῖ τὴν κατὰ τὸν νόμον τοῦ πνς ἀποτάσσουσαν τῇ τύχῃ τὴν σάρκα διάφραξιν· καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν. πολλάς φησιν εἶναι τὰς γωνίας. ἐφ' ὧν ἡ οἰκοδομὴ κεῖναι μέγιστα τοῖς πύργοις. ὁ κατ' ἐπιστ ἰσχυρότατος νοῦς· γωνία ἐστίν, συμβαῖνον ἐπὶ τῆς αὐτῆς φύσεως. ἡ τῶν μέτρων πρὸς τὰ καθόλου κατὰ τὸν αὐτῶν τοῦ εἶναι λόγον ἔμφασις. ὡς φέρε ἐστὶν. πρὸς τὰ ὅλα τὰ εἴδη τὰ ἄτομα. καὶ πρὸς τὰ γένη τὰ ὅλα. καὶ πρὸς τὴν οὐσίαν τὰ γένη. μοναδικῶς κατὰ τὸ πέρας τῶν ἄκρων ἀλλήλοις συναπτομένων. ἐφ' ὧν οἱ καθόλου τῶν μερῶν προφανέντες λόγοι. ποιοῦνται καθάπερ γωνίας τὰς πολλὰς καὶ διαφόρους τῶν διηρημένων ἑνώσεις, ἀλλὰ καὶ νοῦ πρὸς αἴσθησιν· καὶ οὐρανοῦ, πρὸς γῆν· καὶ αἰσθητῶν, πρὸς νοητά· καὶ φύσεως πρὸς λόγον. ἐφ' ὧν ἁπάντων κατὰ τὴν οἰκείαν ἐπιστήμην τὰς ἀληθεῖς ἐφευρίσκει δόξας ἐνεργούμενος ὁ θεωρητικὸς νοῦς.

[Margin: ὅτι [illegible] ... τοῖς καθόλου προσεχωρησαν. ... [illegible] ... πρὸς [illegible] φυσικ[illegible] ... μέρος.]

[Margin: ὅτι [illegible] ... λόγου ... πρὸς [illegible] ... ἑνώσεων.]

ἐπὶ τῶν γωνιῶν σοφῶς οἰκοδομη-
τοῖς νοητοῖς πύργοις· τουτέστιν
ἐπὶ τῶν ὑψώσεων καὶ συνδετικῶν
τῶν ὑψώσεων δογμάτων: καὶ κατί-
σχυσεν. καὶ ᾠκοδόμησεν πύργους ἐν τῇ
ἐρήμῳ· καὶ ἐλατόμησε λάκκους πολλούς·
ὁ τῶν παθῶν ἐξελάσας δηλονότι τὰς
αἰσθήσεις· καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων σχέ-
σεις τὴν ψυχὴν ἀποδιαστήσας: κατι-
σχύσει ἀποτειχίσαι τὴν [illegible]
τοῦ διανοουμένου πρὸς τὸν νοῦν. διὰ
μέσον τῶν αἰσθήσεων ἔφοδον·
καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν ἔρημον·
φημὶ δὲ τὴν φυσικὴν θεωρίαν. οἱονεὶ
πύργοις ἀσφαλέσι τὰς ἐπιθέσεις
περὶ τῶν ὄντων οἰκοδομήσας δό-
ξας· ὑπὲρ αὐτῶν, ὁ καταφθάρων. οὐ φο-
βεῖται τοὺς κατὰ τὴν ἔρημον ταύ-
την· μᾶλλον δὲ τὴν φύσιν τῶν ὁρωμέ-
νων χειμάζοντας δαίμονας· καὶ πρα-
ναῦντας τὸν νοῦν διὰ τῆς αἰσθή-
σεως. καὶ πρὸς ἀγνοίας καταφέ-
ροντας ζόφον: καὶ ἐλατόμησε λάκ-
κους πολλούς· τὰς διαφόρους
δηλαδὴ τῶν κρατήρων ἐξ ὧν τὰς διδα-
κτικὰς τῶν θεόθεν χορηγουμένων
κατὰ τὴν γνῶσιν μαθημάτων:

[illegible]

[illegible]

[illegible] τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν
[illegible] ἐστιν. ὅμοιος [illegible] καὶ θεῖον [illegible] ἔργον
οἰκοδομεῖ [illegible] κατὰ τὸν νόμον τοῦ [illegible]
[illegible] τὴν [illegible] καὶ
διαφορὰν [illegible] καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν.
[illegible] ἔμφασιν ἔχει τῆς γωνίας. ὀρθὴν
οἰκοδομεῖ [illegible] μείζονα [illegible]
ὁ κατὰ [illegible] σχετικώτατος νοῦς· γωνία
ἐστιν, εὑρέσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς φύσεως.
ἐκ τῶν μέτρων πρὸς τὰ καθόλου κατὰ
τὴν αὐτῶν τοῦ εἶναι λόγον [illegible] ὡς
φέρε [illegible] πρὸς τὰ [illegible]
τὰ ἄτομα. καὶ πρὸς τὰ μέρη τὰ ὅλα.
Καὶ πρὸς τὴν οὐσίαν τὰ μέρη. [illegible]
[illegible] κατὰ τὸ πέρας τῶν ἄκρων
ἀλλήλοις συναπτομένων. ὀρθὸν εἰ
καθόλου τῶν μέτρων προφανεῖ τὸ
λόγοι. τοιοῦτον [illegible] γωνίας
τὰς πολλὰς καὶ διαφόρους τῶν δι-
ηρημένων ἐν οὐσίαις, ἀλλὰ καὶ νοῦ
πρὸς αἴσθησιν· καὶ οὐρανοῦ πρὸς
γῆν· καὶ αἰσθητῶν πρὸς νοητά·
καὶ φύσεως πρὸς λόγον. ὀρθὴν
[illegible] κατὰ τὴν [illegible] ἐστι τῆ
[illegible] ὀρθὴν [illegible]
[illegible] ὁ θεωρητικὸς νοῦς.

ἐπὶ τῶν γωνιῶν σοφῶς οἰκοδομῆ-
σας νοητοῖς πύργοις· τουτέστιν
ἐπὶ τῶν ὑψηλοτέρων τὰς συνεκτικὰς
τῶν ὑψηλοτέρων δογμάτων· καὶ κατί-
σχυσεν. καὶ ᾠκοδόμησεν πύργους ἐν τῇ
ἐρήμῳ· καὶ ἐλατόμησε λάκκους πολλούς·
Ὁ τῶν παθῶν ἐξελάσας δηλαδὴ τὰς
αἰσθήσεις· καὶ τὴν τῶν αἰσθήσεων σχέ-
σεως τὴν ψυχὴν ἀποδιαστήσας· κατί-
σχυσεν ἀποτειχίσαι τὴν ὑπερομένην
τοῦ διαβόλου πρὸς τὸν νοῦν διὰ
μέσων τῶν αἰσθήσεων ἔφοδον·
καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν ἔρημον·
φησὶ δὲ τὴν φυσικὴν θεωρίαν. οἷον ἐν
πύργοις ἀσφαλέσι τὰς ἐν αὐτῇ
περὶ τῶν ὄντων ᾠκοδόμησε δό-
ξας· ὑψηλοτέρας, ὁ καταφρονῶν. οὐ φο-
βεῖται τοὺς κατὰ τὴν ἔρημον κτί-
σιν· μᾶλλον δὲ τὴν φύσιν τῶν ὁρωμέ-
νων λυμαινομένους δαίμονας· καὶ πειρά-
ζοντας τὸν νοῦν διὰ τῆς αἰσθή-
σεως. καὶ πρὸς ἁμαρτίας κατασύ-
ροντας ζόφον· καὶ ἐλατόμησε λάκ-
κους πολλούς· τὰς διαφόρους
δηλαδὴ τῶν κρειττόνων ἕξεις· τὰς δε-
κτικὰς τῶν θεόθεν χορηγουμένων
κατὰ τὴν γνῶσιν μαθημάτων·:

κ(αὶ) ὠκ(οδόμησε) π(ύργους) [illegible]
τὸ κατίσχυσε:

ὁ τὴν [illegible] κ(αὶ) [illegible]
δόξαν τῆς σαρκός, οὐ δέδο[ικε]
τοὺς [illegible]
πλανωμένους [illegible]
δαίμονας [illegible]

ὅτι κτήνη πολλὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς·
ἐν σεφηλᾶ καὶ ἐν τῇ πεδινῇ· καὶ ἀμπε-
λουργοὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ καρμή-
λῳ· ὅτι γεωργὸς ἦν· ὁ δὴ αὐτὸς ὁ περὶ
τὸν δεξιὸν καὶ ἀριστερῶν νομίζω ὑπὲρ
αὐτῆς ἄθλων· ἐκ τῶν περὶ τὴν
ἀρετὴν καὶ τὴν γνῶσιν διαφόρων
ἐξ[illegible]· οὐ ἐκπορευομένων [illegible]
τῶν ἐν σεφηλᾶ κτήνη· τουτέστι τὰ ἀλλὰ
ἀπὸ τῶν ἀκουσίων περιστάσεων
γυμναζόμενα περὶ τὸ σῶμα
τῆς ψυχῆς κινήματα· πρὸς ὑπομο-
νὴν [illegible] ζωῆς· τοὺς περὶ
καρτερίας λόγους· τὰ δὲ ἐν τῇ πε-
δινῇ· τουτέστι τὰ διὰ τῶν δεξιῶν
εὐθύμως [illegible] τῶν ἀρε-
τῶν τῆς ψυχῆς κινήματα· τοὺς
περὶ τῆς σωφροσύνης καὶ μετρι-
ότητος [illegible] λόγους· πρὸς
μὲν τὸ τοῖς ἀριστεροῖς καταπαλαίειν·
μὴ τὸ τοῖς δεξιοῖς ἐπαίρεσθαι:
Καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ
ἐν τῷ καρμήλῳ· ἀμπελουργοὺς
[illegible] ἐν τῇ ὀρεινῇ· οἱ κατὰ τὸ ὕψος μετεωρ-
τὸ τῆς θεωρίας· καὶ τὴν ἐκστατι-
κὴν καὶ ἀπόρρητον φιλοκαλοῦντες γνῶ-
σιν· [illegible] λογισμοί·

[illegible]

καὶ ἐν τῷ Καρμήλῳ· οἱ τὴν ταχεῖ τε
μίαν ἀπαθήσαντες καὶ καθαρῶς
διὰ ταύτης τῆς ἀπαθείας τῶν ἀκρο
ωτάτων τοῦ γονίμου. τῆς ἀληθοῦς
περιλαμβάνειν ἀφανεῖς θεωρίας γεωργοῦ
τὸ καρποφοροῦν καὶ οἳ ὄντως
καὶ περὶ τὸν τόπον τῆς πάσης τοῦ
νοῦ, τὴν σχέσιν τῶν ὑλικῶν· ἐστὶ
γνώσεως γὰρ περὶ τὸ μέσον. ὁ Κάρμη
λος ἐστὶν· γεωργὸν δὲ φησὶν ἤ καὶ
τὸν Ὀζίαν. ὅτι πᾶς ὁ νόος, ἐπ' ἔχων θεοῦ
πρὸς θεωρίαν ἔχειν. καὶ ἀληθῶς ἐστι
γεωργὸς καθαρὸς ζιζανίων. διὰ
τῆς οἰκείας σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας.
τὸ αἴσθημα τῶν ἀρετῶν διαφυλάττων
σπέρματα· μέχρις οὗ σωτηροῦσαν
αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θεοῦ τὴν γεγενημένην· φησὶν
γὰρ καὶ καὶ ἐκζητῶν τὸν κύριον ἐν ταῖς
ἡμέραις Ζαχαρίου ἐν φόβῳ κυρίου·
Ζαχαρίαν δὲ γεγενημένην θεοῦ πρὸς τὴν
ἐξάλαφον καὶ μεταφερόμενον οἶδεν
ὁ λόγος· διὸ πάντα δὲ κηθεῖ μέχρι τοῦ
κυρίου, τὴν σωτήριον αὐτοῦ κήπην φυλα
χθεῖσαν γεγενημένην· ἵνα καὶ διαφθαρῇ
τὴν τέχνην τὸ κατορθούμενον. πρὸς
ὕψος ἀρθεὶς ὅσον. καὶ τὴν ὑπερφύσιν. ὡς
ὁ Ὀζίας κατατολμήσας :·: ·:·

+ ἐρώτησις ξθ´ :

τί ἐστι τὴν πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ βίβλῳ· καὶ ἴδεν
ἐζεκίας ὅτι ἥκει σενναχηρὶμ καὶ τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι ἐν ἱλημ
καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
αὐτοῦ καὶ δυνατῶν ἐμφράξαι τὰ ὕδατα
τῶν πηγῶν ἃ ἦν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ συνε-
πίσχυσαν αὐτῷ· καὶ συνήγαγεν λαὸν πολύν·
καὶ ἐνέφραξεν τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν καὶ τὸν
ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως·
τί θέλει ταῦτα σημαίνειν κατὰ θεωρίαν :

+ ἀπόκρισις :

Ὁ μετ᾽ ἀρετῆς θεὸν μετιὼν τὴν πρακτικὴν
φιλοσοφίαν ἠσκηκὼς καὶ πλουτῶν διάκρισιν θείαν,
διεζωσμένος κατὰ τῆς ἐναντίας
δυνάμεως· ἐζεκίας ἐστίν, κατὰ τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ κράτος θεοῦ ἑρμηνευόμενος·
καὶ δι᾽ αὐτοῦ τὸ κράτος λαβὼν τῆς ἱλημ
καὶ τῆς ψυχῆς, καὶ τῆς ὁράσεως τῆς
εἰρήνης, τουτέστιν τῆς ἐν θεῷ ἀπολαυμέ-
νης γνωστικῆς θεωρίας· ἐὰν ἴδῃ ἀθρόον
ἐπερχόμενον καὶ δεῖ κατ᾽ αὐτοῦ τὴν
ἀρετικὴν δύναμιν, δέον ἐστὶν βου-
λεύεσθαι μετὰ τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ καὶ
δυνατῶν, ἐμφράξαι τὰ ὕδατα τῶν
ἔξω τῆς πόλεως πηγῶν· ἀρχὴ δὲ
τυγχάνουσιν τοῦ τοιούτου νόος, ὁ τῆς πίστεως

λόγος· καὶ ὁ τῆς ἐλπίδος· καὶ ὁ τῆς ἀγάπης.
πρεσβυτικῶς διαιρεθέντες. πάντων
τῶν κατὰ τὴν θείων νοημάτων τε καὶ
λογισμῶν. καὶ σοφῶς τοῦ νοῦ σημειου
μένοντος κατ᾽ ἑαυτὸν ὁμοῦ καὶ συνεπισχύ
οντος. κατὰ τῆς ἐναντίας δυνάμεως·
καὶ τοῖς τρόποις τῆς αὐτῆς καθαρε
θείσης ὑπὸ τῶν λεγομένων· χωρὶς γὰρ πίστεως
καὶ ἐλπίδος καὶ ἀγάπης, οὐδὲν οὔτε τῶν
κακῶν καταργεῖται παντελῶς. οὔτε
τῶν καλῶν κατορθοῦται τὸ σύνολον·
κινεῖ μὲν γὰρ ἡ πίστις. πρὸς θεὸν τῷ θεῷ προσχω
ρεῖν τὸν νοῦν πολεμούμενον. πάσης
αὐτὸν γινομένης παρακλήσεως, ὁ πάλιν
σωματικῶν πρὸς τὸ θάρρος παραμυθουμ
ἡ δὲ ἐλπὶς ὁδεύει, τῆς θέας αὐτοῦ καθιστα
μένης ἄχρι τῆς ἀπαλλαγῆς. τὴν
τῶν ἐναντίων καθαίρεσιν ἐπαγγελλομέ
νη δυναμένην· ἡ δὲ ἀγάπη. διαμένειν ἀκίνη
τον. μᾶλλον παρέχουσα ἀκίνητον τῆς
θείας στοργῆς αὐτὸν εἶναι παρασκευά
ζει καὶ πολεμούμενον. προσηλοῖ γὰρ
τῷ θεῷ πόθῳ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν
τῆς φύσεως δύναμιν· καὶ συνάδει γε
τούτοις τοῖς ῥήμασιν ἑρμηνευόμενα.
τὰ τῶν ἀρχόντων ὀνόματα· ἄρχοντες δὲ

κ(αὶ) πίστ(ις)· π(ρὸς) μνή(μην) το
νοῶν πολεμούμεν(ος). κ
ἐλπὶς ἀλλέων
ἐλπὶς. ... τὸ
πληρωθῇ ὁ βοηθ(ός).
κρούεται τ(ῆς) ...
ν καθαίρεσ(ις)· ἡ ...
μεκεκλῆσθ(αι) ...
π(ρὸς) πολεμο(ῦντα) τὴν πο
τῆς πε(ρὶ) ... πάντ
διασπαρομέν...

[illegible] τοῦ ἱερέ(ως) [illegible] καὶ τῶν ἱερέων [illegible] τῶν τοῦ οἰκονόμου [illegible]

τοῦ ἐζεκίου κατ' ἐκεῖνον ὑπάρχοντος τὸν
χρόνον. ἐλιακεὶμ τοῦ χελκίου ὁ οἰκονό-
μος· καὶ σομνὰς ὁ γραμματεύς. καὶ ἰωὰχ
ὁ τοῦ ἀσὰφ ὁ ὑπομνηματογράφος· ὁ
ἑρμηνεύεται δέ, ὁ μὲν ἐλιακεὶμ, θεοῦ ἀνά-
στασις· ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ χελκίας, μερὶς
θεοῦ· οὗ καὶ μάλιστα μερίδος ἤγουν τῆς
θείας ἀληθείας ὑπὸ πατρὸς τετιμημέ-
νος· ὁ κατὰ τὴν πίστιν τῆς ἐν ἡμῖν
θείας ἀναστάσεως ὄντι λόγος. μετὰ
τῆς δεούσης κατὰ τὴν γνῶσιν οἰκονο-
μίας· ἤγουν διακρίσεως. καλῶς διὰ
φόρων τάξεων κοινωνιῶν καὶ οἰκονομι-
ῶν παρασημαίνων ἀσφαλῶς· σομνὰς
δὲ ὁ γραμματεὺς ἑρμηνεύεται ἐπιστρο-
φή· σαφῶς μηνύουσα δι' ἑαυτῆς τὸν
πληρέστατον τῆς θείας ἐλπίδος λό-
γον· οὗ χωρὶς οὐδαμῶς οὐδενὶ καθο-
τιοῦν, πρὸς θεὸν ἐπιστροφὴν γίνεσθαι πέ-
φυκεν. ἢ ὑπὲρ ἐλπίδος καὶ δέοντος γραμμα-
τείαν. ἤγουν διδάσκειν τε καὶ ὑπὸ τὴν
ὄψιν ὡς παρόντα τὰ μέλλοντα· καὶ
μηδαμῶς ἀφιέναι τοῦ θείου τῶν πολε-
μουμένων ὑπὸ τῆς ἀντικειμένης
δυνάμεως τὸν ὑπερασπίζοντα θεὸν
ὑπὲρ οὗ καὶ δι' ὅν. τοῖς ἀξίοις ὁ πόλεμος·

[illegible] τὰ πρό[illegible] [illegible] πρὸς [illegible] προσδοκ[illegible] [illegible] καὶ πρὸς τὸν [illegible] ἐπικείμενα.

ἰωὰχ δὲ ὁ τοῦ ἀσὰφ ὁ ὑπομνηματογράφος· ἑρμηνεύεται ἀδελφότης θεοῦ· καὶ ἀσὰφ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, συναγωγή· οὐ κοινῶς, τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ περὶ τὸ θεῖον συναγωγῆς καὶ ἑνώσεως τῶν τριχῆ κινουμένων δυνάμεων· τουτέστι τῆς λογικῆς καὶ θυμικῆς καὶ ἐπιθυμητικῆς. κινήσεων καθ' ἣν κατ' [illegible] ὑπομνήματα· καθὼς γράφοντες τῇ μνήμῃ τὸ τῆς θείας ὡραιότητος κάλλος, οἱ τὸ ἰσότιμον κατὰ δὴ πρὸς θεὸν διὰ τῆς χάριτος κομισάμενοι· τῆς γὰρ ἰσοτιμίας τὴν χάριν σημαίνει προδήλως ἡ ἀδελφότης, ἣν ἀσύλητον ἔχουσι τῆς τοῦ ἡγεμονικοῦ τῆς ψυχῆς ὑπομνηματογράφοι ὄντες ἐπὶ τῷ τοσοῦτον τὸ ἀκήρατον κάλλος τῆς θείας ἀφανότητος τὴν ἔμφασιν·

Ἔχει δὴ τοίνυν ταῦτα τοῦτον ἴσως τὸν τρόπον. καὶ ὅσον ἐκ τῆς τῶν ὀνομάτων ἑρμηνείας κατεστοχάσατο τῆς ἀληθείας ὁ λόγος. πᾶς ὁ νοῦς, κατὰ τὸν ἐζεκίαν θείας κραταιωθεὶς [illegible] ἐζωσμένος. καθάπερ ὑπερόριοι τινὰς καὶ ἄρχοντας κέκτηται· τὴν τε [illegible] κινήσεων [illegible] κἀκ [illegible]

τὸ εὐφυὲς καὶ βραστικόν. καθ' ἣν ἀφορῶντα
τὸν θεὸν ἀρρήτως διδάσκεται· καὶ τὸ
παρὸν συνέστησεν διὰ τῆς ἐμπαθοῦς
τροφῆς μάχεσθαι· καὶ τὴν ἐπιθυμη-
τικὴν δύναμιν. καθ' ἣν, καὶ θεῷ συνάπτε-
σθαι ὀρέγεται. διὸ καὶ ἕκαστος ἑαυτὸν
προσάγεσθαι τοῦ πόθου τῆς ἀκη-
ράτου μεθόδου τῆς. ἄλυτον ἔχει τοῦ πό-
θου μένουσαν τὴν ἔφεσιν· ἔχει μὲν καὶ τὴν
θυμικὴν δύναμιν. καθ' ἣν ὁρίζε-
ται θυμὸς ἐρωτικὸς ἀντέχεσθαι, ἐκκαλού-
μενος πρὸς τὸν θεὸν ἐρωτικῆς ἐπι-
θυμίας τὴν κίνησιν: ταύτας δὲ
ἔχει τὰς δυνάμεις ὁ νοῦς. συνεργού-
σας αὐτῷ πρός τε τὴν τῆς κακίας
καθαίρεσιν. καὶ τὴν τῆς ἀρετῆς εἰσα-
γωγήν τε καὶ συντήρησιν· ὥσπερ οἱ πρεσβύ-
τεροι· ὅτι πρὸς τὰς τῆς τύχης καὶ συμφο-
ρὰς ταύτας τῆς αὐτῆς οὐσίας δυνάμεις
ὑπάρχουσιν· ὡς ἄρχοντας δέ. ὅτι
καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν κινημάτων ἔχουσιν
τὴν ἀρχήν. καὶ τῶν ὑφ' αὑτὰς ὑποβεβλημέ-
νων καὶ ὑλικὸν τοῦ κινουμένου νοὸς τὴν
ἐξουσίαν· αὐταῖς συγχωροῦσι δι' αὐτῶν
καὶ συνεπιχέουσιν. ἵνα αἱ ὑπερφέρεσθαι
τὰ ὑλικὰ τὸν πολεμοῦν αὐτὸν ἐξ αὐτῆς

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

πόλεως. μᾶλλον δὲ κυριώτερον ἡ ψυχὴ
ἐπαρέχοισιν· αὐτάρ· τὸ διὰ τῆς ἱστο-
ρίας παρελθόν. ὡς παρὸν μυστικῶς
διὰ τῆς θεωρίας ἐν ὄψει λέγει· ταύτας
χρόνῳ ὕστερος, καὶ ἀνεξαναστάτους. συνάξ-
τον πολὺν λαόν· τὰ ἐξ αὐτῶν εὐσεβῆ
δεχόμενός τι κατασφάλισιν κινήματά τε
καὶ διανοήματα· ὕδατα δὲ τὰ ἔξω
τῆς πόλεως τουτέστιν τῆς ψυχῆς· τὰ
ποιοῦνται τὸν ποταμὸν τὸν διορίζοντα
διὰ μέσου τῆς πόλεως φασίν. τὰ κατὰ
τὴν φυσικὴν θεωρίαν δι᾽ ἑκάστης
αἰσθήσεως. ἐκ τοῦ κατ᾽ αὐτὴν αἰσθητοῦ
παραδεχομένην αὐτὸ καὶ φέροντα τὰ τῆς
ψυχῆς νοήματα. ἐξ ὧν ὁ διερχόμενος
ὡς πόλιν τὴν ψυχὴν τῆς τῶν αἰσθητῶν
ἐπιστήμης ποταμοῦ δίκην ἐκ τῶν ἔξω τῆς
μέτοχος ὤν. ἔσω φησὶ διερχόμενον αὐτὴν
κατὰ ψυχήν. οὐ κακὰς ἀλλ᾽ ἐκ τὰς τῶν αἰσθη-
τῶν εἰκόνας καὶ φαντασίας. δι᾽ ὧν
ἐφισταμένη πολεμίᾳ αὐτὴν τὰς ἐφεκτι-
κὰς πονηρὰς καὶ ὀλεθρίους δαίμονας· διό φη-
σιν ἐζεκίας, μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς ἀσσυρ·
καὶ εὕρῃ ὕδωρ πολὺ καὶ κατισχύσῃ· ὥσπερ γὰρ
ἔμελλεν ὁ διαγμὸς τοῖς κόσμοις, τῆς ἑαυτοῦ
δυνάμεως ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν παθῶν

ὅτι ἐζεκίας κατὰ τὴν αἰ-
ιωτὴν ἐνθεώρημα
κατὰ τὴν πρᾶξιν
φρονῶν· πόλις
πηγαί. τοὺς ποικί-
εἴδη τῶν αἰσθη-
θέντων. τὰς
τασι καὶ τὰ νοήμ-
ποταμός. τὴν ἐξ-
συναγομένων δόξ
ὑπόλοιπ· πρὸς
πον τῶν τὰς
κοίκου
ὅτι λόγοι τοῦ

[illegible]

ἔσωθεν αἰσθήσεως· ὡσανεὶ σώμασθαι τῆς
φυσικῆς θεωρίας· καὶ μόνη κοσ-
χορηγοῦσα μὲν τὴν προσοχήν· καὶ τὴν
κατὰ τὴν πρακτικὴν φιλοσοφίαν
κακοπαθῆσαι τοῦ σώματος· ὅτι τὴν
μὲν προσοχήν· καὶ γὰρ τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ
ἄνοδος τοῦ βασιλέως ἐφεῦρεν τὴν πορ·
τὴν δὲ σωματικὴν κακοπάθησιν·
καὶ τοῦ σάκκου περιβολή· μὲν πῶς
τοῖς τῶν αἰσθήσεων νοήμασι νοουμ-
σεμνὴν κακούργημα μαθὼν ὁ πονηρός·
τὰ τῶν αἰσθητῶν ἀδικῶς σχήματα·
δι' ὧν πέφυκε τὰ πάθη δημιουργεῖν
-σθαι περὶ τὰς ἐπιφανείας τῶν ὁρατῶν·
ἐστηριγμένους οὐ διὰ τὴν μόνην
αἴσθησιν· τὴν περὶ ταῦτα
διατάσεως τὴν ἐν ἡμῖν λογικὴν ἔρευ-
ναν· καὶ κατισχύσας παρέθησε τὴν
... τὴν ... ἐν βαβυλῶνα
μένουσαν δὲ τὴν τῶν παθῶν συγχύσει κατα-
σύρει· ὁ τοίνυν ἐν καιρῷ τῶν πα-
θῶν ἔσωθεν αἰσθήσεως γενόμενος
τὰς αἰσθήσεις καὶ τὴν τῶν αἰσθητῶν
φαντασίαν ... τῇ ...
... σύνδρομος καὶ ... τῷ
τοῦ νοῦ περὶ ... ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ ...

[illegible]

κινήσας· κατὰ τὸν Ἐζεκίαν ἐμφράξας
τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν, ἃ ἦν ἔξω τῆς
πόλεως· καὶ τὸν διορίζοντα διὰ μέσου τῆς
πόλεως ποταμὸν δὲ ἔκοψεν· συνεπι-
σχύσας ὧν αὐτῷ τῶν εἰρημένων δυ-
νάμεων· καὶ τοῦ συναχθέντος πολεμίου.
φημὶ δὲ τὸν καθ' ἑκάστην δια-
εὐσεβῶν ἡμῶν στρατόν· καὶ κατ' ἐχθρῶν ἐ-
νικήσας, διὰ τῆς θείας χειρὸς τὴν ἐπα-
ναστᾶσαν αὐτῷ πονηρὰν καὶ τυραννι-
κὴν δύναμιν· καὶ διὰ τοῦ θείου προστά-
γματος, ὡς δι' ἀγγέλου τινὸς τοῦ δια-
φθεῖραν τὰ πάθη τοῦ φυσικοῦ λόγου.
αὐτὸς κτείνας τὰς ἑκατὸν καὶ ὀγδοή-
κοντα καὶ πέντε χιλιάδας· τοῦτ' ἔστιν,
τὴν ποικιλίαν τῆς κακίας ἕξιν· τὴν
παραλόγως ταῖς τρισὶ τῆς ψυχῆς
διὰ τῶν αἰσθητηρίων ἐμφυομένην δυνά-
μεσιν· καὶ τὴν ἑαυτῆς ἐνέργειαν τῶν
αἰσθήσεων: χρὴ τοιγαροῦν, μὴ τὸ φυσι-
κὴν μετιέναι θεωρίαν τὸν γνωστικῶς
τὰς ἀοράτους σημειολογίας ὑπαλλόκει
ἑστιαμένον νοῦν, μηδ' ἄλλο τι ποιεῖν
ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν πονηρῶν δαι-
μόνων προσβολῆς, ἢ μόνον προσεύχε-
σθαι καὶ τὸ σῶμα πόνοις καταπιέζειν.

[illegible]

καὶ τὴν τοῦ χοϊκοῦ φρονήματος διά-
νοιαν ἀποδύσασθαι ποιήσασθαι καθαίρουσιν·
καὶ φυλάττουσι τὰ τείχη τῆς πόλεως. με-
γάλας δὲ τὰς φρουρητικὰς τῆς ψυχῆς
ἀρετάς. ἢ τὰς τῶν ἀρετῶν φυλα-
κτικὰς ὀρθοδόξους· ἐκράτησαν μᾶλλον ὡς
ἐχόμενον διὰ τῶν ἐμφύτων ἀγαθῶν
λογισμῶν· μὴ δεδιὼς τὸ σύνολον λο-
γισμοῦ ἀντιρρητικῶς τινὶ τῶν ἐκ-
τὸς νοητῶν πολεμίων ἀποκρινόμενον·
μὴ πάντως διὰ τῶν δεξιῶν ἀπατήσας·
ἀπατήσει δὲ κλέπτας τὴν ἔφεσιν· ὅτι
ψυχὴν ποτίζων ἀνατροπὴν θολεράν·
ἤγουν διὰ τῶν νομιζομένων καλῶν πρὸς
τὸ χεῖρον αὐτὴν ἐκκαλεζητοῦσαν ὑπο-
σύρει διάνοιαν. μάλιστα ἤγουν δολίαις τισὶ μεθο-
δείαις ὁ ἀρχέκακος σατὰν ὡς συμμαχῶν ἡμῖν ὡσ-
περ ἀπατᾷ· πολλάκις δὲ ἐχθρῶν ἑκ-
ούσια ἐστὶ τὰ φιλήματα τῶν· ἢ
γὰρ ἐχθρὸν φιλήματα· ὁ πονηρὸς γὰρ
δαίμων· ὁ διὰ τῶν δεξιῶν τὸν νοῦν πο-
λεμῶν πολεμεῖ· ἤγουν δολίαις τισὶ μεθόδοις· διὰ τῆς
νομιζομένης ἀγαθοῦ κοινωνίας ἀρετῆς·
τὴν θολερὰν ἀνατροπὴν τὴν ψυ-
χὴν ποτίζων ἀδελφοὺς αὐτοῦ τὴν κα-
τηγορίαν καὶ ὀλέθριον φιλίαν. καὶ

ἐμφύτους λογισμούς· [illegible] τοῦ πλ-
λαόν·

τοῦ πλήττοντος μᾶλλον φίλου καθέστη-
κεν τὰ τραύματα κρείττονα· φησὶν γάρ·
ἀξιοπιστότερα τραύματα φίλου· ὑπὲρ
φιλήματα ἐχθροῦ· συμμαχερὶμ δὲ παρα-
ομοίως ξηρασίας ἑρμηνεύεται· καὶ ὁ δωὴκ
τοῦ κεκινημένοι· ὅς ἐστιν ὁ διάβολος
ὁ κατὰ ἀλήθειαν διὰ τῶν πρὸς κακί-
αν κεκινημένων λογισμῶν· τοῦτο γὰρ
μοι νοεῖται ὁ δωὴκ τοῦ κεκινημένοι. τὴν
ἐπιμέλειαν τῶν θρεμμάτων τῆς [illegible]
καταξηραίνων ἐπιρροὴν κατὰ τὴν
[illegible] κἂν ἐμφυλεύει τοῖς αὐτὸν παρα-
δεχομένοις ἐμφανισθῇ. λαχὼν τὴν κλῆ-
σιν τοῦ ὀνόματος πρόσφορον. παρα-
ομοίως ὄντος ξηρασίας καὶ ὢν καὶ κα-
λούμενος· ὡς ἐρήμοις καθιστῶν πᾶ-
σαν τῆς ἐν ψυχῇ ζωτικῆς διαδόσεως·
τοῖς [illegible] τοῖς δόλοις αὐτοῦ·
καὶ τυχὸν παρα-ομοίως κέκληται ξηρασίας
ὁ συμμαχερίμ· τοῦτ᾽ ἐστιν ὁ διάβολος. ὡς
ἄπορος καὶ πένης καὶ πτωχὸς ὑπερβαί-
νοντας πρὸς τὴν καθ᾽ ἡμῶν ἐπανάστασιν
ἢ δι᾽ ἧς δυναστείας. καὶ χωρὶς τῶν αἰσθη-
τῶν ἡδονῶν ἔξωθεν τὴν ψυχὴν πολεμῆσαι· οὐ-
δὲν ἡμᾶς ἰσχύει δυνάμενος· ἢ διὰ τοῦτο
λυόμενος τῆς καθ᾽ ἡμῶν [illegible]
τυραννίδος τῶν ἔξω τῆς πόλεως [illegible]

[illegible marginal scholia]

[illegible] δι' αἰνιγμάτων τοῖς αὐτοῦ χρη-
σαμένοις [illegible] διὰ τῆς πρὸς
τὸν [illegible] κατὰ τὴν θεωρίαν [illegible]
σεως· τὸν συμμαχήσαντα [illegible]
δι' αὐτῶν αὐτοῦ [illegible] καὶ πρὸς τὴν
αὐτοῖς [illegible] συνεργάζει·
μετὰ [illegible] πρὸς τὴν παράδοσιν
[illegible] ἀνακρούσασα, τοὺς τὴν ψυχὴν
διὰ τῆς αἰσθήσεως συγχέοντας
λογισμούς· παραίνεσις γὰρ ἄντι-
κρυς [illegible] ἁρμόζει [illegible]
παραινέσεις δὲ τῆς ἀνακρούσεως
ἐστὶν ἡ προοιμίων τῶν θείων ἀρετῶν.
προσοικειωθεῖσα [illegible] ὅσοις, τοὺς
[illegible] πρὸς τὰ κατ' αἴσθησιν πά-
θη τῆς [illegible] τὸν [illegible] συρόν-
τας λογισμούς, ἀποκρύψῃ τὸν [illegible]
ῥεῖθρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως
τούτοις γεγραμμένων [illegible]· καλῶς
οὖν [illegible] σοφῶς κατὰ τὸ νοούμενον
τῆς γραφῆς. Ἐζεκίας [illegible]
ἐμφράξασθαι τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν
αἳ ἦσαν ἔξω [illegible] συμμαχῆσαι [illegible]
μετὰ τῶν [illegible]· [illegible]
ἔξω τῆς [illegible] τουτέστιν τῆς ψυχῆς
τῆς αἰσθήσεως [illegible] ὕδατα δὲ τούτου

ὁ πρὸς τὴν [illegible]
[illegible] τοὺς λογι[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

τυγχάνουσιν τῶν νοητῶν· τὰ τῶν αἰσθη-
τῶν νοήματα· ποταμὸς δὲ διορίζων
τὰ διὰ μέσου τῆς πορείας ἐστίν· ἡ κατὰ
τὴν φυσικὴν θεωρίαν ἐκ τῶν αἰσθη-
τῶν νοημάτων συναγομένη γνῶσις·
διὰ μέσον διερχομένη τῆς ψυχῆς· τοῦ
νοῦ καὶ αἰσθήσεως οὖσα μεθόριος·
ἡ γὰρ γνῶσις τῶν αἰσθητῶν· οὔτε ἀπαρτί-
τῆς νοερᾶς ἀπεζευγμένη τῆς δυνάμεως·
οὔτε δι' ὅλου μόνῃ προσηνέχεται
τῇ κατ' αἴσθησιν ἐνεργείᾳ· ἀλλ' οἷον
τῆς τοῦ νοῦ πρὸς τὴν αἴσθησιν
καὶ πρὸς τὸν νοῦν τῆς αἰσθήσεως
συνόδου μέση τυγχάνουσα δι' ἑαυτῆς
ποιεῖται τὴν πρὸς ἄλληλα τούτων συνά-
φειαν· κατὰ μὲν αἴσθησιν, κατ' ἔνδον
τυπουμένη τοῖς σχήμασι τῶν αἰσθη-
τῶν· κατὰ δὲ τὸν νοῦν, τοῖς λόγοις τῶν
σχημάτων τοὺς τύπους μεταμμάζου-
σα· διὸ ποταμὸς διορίζων διὰ μέσου
τῆς πορείας εἰκότως προσαγορευθεί-
ση ὁρωμένων γνῶσις· ὡς τῶν ἀκρω-
τάτων δὲ νοῦ καὶ αἰσθήσεως οὖσα μεταίχμι-
ον· τὴν ἐρυθραίαν ἐν καιρῷ τῆς τῶν
παθῶν διοχλήσεως διὰ τὴν ἐπήρειαν
τῆς πρὸς τὸν νοῦν· τῶν ὑλικῶν σχημάτων·

νοῦς ἐστι τῶν [illegible] ... τῶν ἐκ [illegible]

καὶ αἰσθητοῦ καὶ νοῦ δηλονότι.

ἐμπεσόντος. ὁ μὲν ἀγνοήσας τὰς
ἀφανεῖς τῶν πονηρῶν δαιμόνων
συμπλοκὰς διαλύσαι. αἷς κατῆγε τὰς
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ς΄ πεντεχιλιά-
δας. μέσος δὲ τὴν ποιητικὴν τῆς κακί-
ας ἕξιν, τὴν παραλόγως ὡς ἔφην
ταῖς τρισὶ τῆς ψυχῆς διὰ τῶν αἰσθητῶν
ἐπιφυομένην δυνάμεσιν. καὶ τὴν ἐναντίας
ἐνέργειαν τῶν αἰσθήσεων· ἤτοι τὴν
τῶν φυσικῶν δυνάμεων· ἐπαισθήσεων
παράλογον ἐνέργειαν. ὁ γὰρ ἑξαδικὸς
ἀριθμός. ἤτοι ἐκ μονάδων ἔχει τὴν
σύνθεσιν· ἤτοι ἐκ δεκάδων· ἤτοι ἐξ ἑκα-
τοντάδων· ἤτοι ἐξ ἑτέρου τινὸς ἀριθμοῦ.
τὴν ποιητικὴν ἕξιν δηλοῖ τῆς ἀρε-
τῆς, καὶ τῆς κακίας· κατὰ τὴν ἀναλο-
γίαν τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς συνθέ-
σεως, τὴν μὲν ἀπαρτίζουσαν τὴν δὲ καὶ
τὴν δὲ τὴν ἕξιν διάθεσιν, τοῖς μείζοσι
τηλικούτοις ἀριθμοῖς ἐπικαλλύνουσιν
παριστῶσιν· ὅτινι ἑξαδικὸς ἀριθμὸς
συναφθεὶς. καὶ προστεθεὶς. καὶ συντεθεὶς.
ὁ γοῦν τοῦ ἀριθμοῦ. παραδηλοῖ τὰς
αἰσθήσεις. ἤγουν τὴν τῶν αἰσθητῶν
δυνάμεων. καὶ ἕξιν. καὶ ἐνέργειαν. παρακει-
μένην καὶ ἐπικειμένην. καὶ συγκειμένην
ταῖς κατὰ φύσιν τῆς ψυχῆς δυνάμεσιν.

παράκειται τὸ ζῷον [illegible] ἐπίκειται [illegible] σύγκειται [illegible] κατὰ [illegible] ἀπουσίαν.

[illegible]

[illegible] ἀλλ᾽ ὅτι

διον· ἡ μὲν συνίσταται κατ᾽ αὐτοὺς μονά-
δας ὡς ἁπλοῦ [illegible] πολλοῦ ὁ τοῦ τοῦ ἀρι-
θμοῦ τοῦ ἕξ· τὴν ἑνοειδῆ οὖσαν μονὴν
δύναμιν ποιητικὴν ἔχει ταυτότητα
περιέχουσιν· ἡ δὲ ἑτερότης τοῦ συνθέ-
του ἐκ πολλῶν τοῦ ἓξ ἀριθμοῦ ὁ ἁπλοῦς
ἐκ μονάδων ὢν ἤτοι ὁ ἀριθμός· τὴν
ἑνοειδῆ οὖσαν κατὰ τὴν δύναμιν ποι-
ητικὴν ἕξιν δηλοῖ· ἡ δὲ συστᾶσα τῆς
συνθέσεως τῶν ἐκ πολλῶν ἓξ ἀριθμῶν.
ὁ ἐκ πολλῶν ὢν ἤτοι ὁ σύνθετος· τὴν
ἑνοειδῆ οὖσαν κατὰ τὸ τὴν δύνα-
μιν καὶ τὴν ἕξιν καὶ τὴν ἐνέργειαν
αὐτοῦ τὸ μακάριον σημαίνει ποιοῦσιν
ἤγουν τὸ τῆς ἀρετῆς κ(αὶ)
τῆς κακίας, ὁπόταν ὁ ἀριθμὸς
ἔχων τύχοι· ἢ τὸ ἕκτος, ἢ τὸ ἑξα-
κοσιοστὸς κατὰ τὸν θεωρούμενον τῆς
γραφῆς λόγον ἐξεταζόμενον τόπον·
Ὁ μὲν οὖν ἑξακισχίλιος ἀριθμὸς ἐκ δε-
κάδων συντεθεὶς· ποιεῖ τὸν ἑξήκοντα·
ὁ δὲ ἑξήκοντα τριπλασιασθεὶς· διὰ
τὰς τρεῖς τῆς ψυχῆς δυνάμεις·
προστεθεισῶν δι᾽ αὐτῶν ἐμφύ-
του αἰσθήσεως· ποιεῖ τὸν ἑκατὸν ὀγδο-
ήκοντα καὶ τὸν ἀριθμὸν ... δηλοῖ

[illegible]

τὴν ἐπανόρθωσιν τὸν κατ᾽ ἀξίαν
δυνάμενον ποιῆσαι τὴν τῆς κακίας
ἕξιν. ἐπεὶ δὲ ἡ ἐκ τοῦ λέγεται κατὰ
τοῦτον τῆς ἁγίας γραφῆς τὸν τόπον
οὗτος ὁ ἀριθμός· ἣν ἀποκτείνας
ὡς δι᾽ ἀγγέλου τινὸς τοῦ θείου λόγου
τῆς γνώσεως· ὁ τῆς οἰκίας δυνά-
μενος, τῇ προσευχῇ πλέον ἐπιστρεφό-
μενος νοῦς· καὶ παντὸς κατορθώ-
ματος· καὶ πάσης κατὰ δαιμόνων
νίκης· αἴτιον τὸν θεὸν μόνον ἐπιγρα-
φόμενος· ὁ τοίνυν κατὰ τὸν καιρὸν
τῆς τῶν πειρασμῶν ἐπαναστάσεως·
τῆς μὲν φυσικῆς ἀπεχόμενος θεω-
ρίας· τῆς δὲ προσευχῆς κατὰ τὴν
ἐκ πάντων πρὸς ἑαυτόν τε καὶ τὸν
θεὸν τοῦ νοῦ συστολὴν ἀντεχόμενος ἀπο-
κτείνει τὴν ἐπανάστασιν τῶν φυσικῶν
τῆς ψυχῆς δυνάμεων παρὰ φύσιν κι-
νουμένων ποιητικὴν τῆς κακίας
ἕξιν· καὶ ἀποστρέφει μετ᾽ αἰσχύνης
τὸν διάβολον ἀπολλύμενον τὴν
ἐρημικὴν ἕξιν· ἐφ᾽ ἣν πεποιθὼς
μετὰ τῆς οἰκείας ἀλαζονείας ἦλθε
πρὸς τὴν ψυχὴν διὰ τῶν ὑπερηφά-
νων λογισμῶν τῆς αἰσθήσεως κατεπαιρό-
μενος·

ὅπερ τυχὸν καὶ ἀγροίκοις καὶ παθῶν ἐποί-
ησας ὁ μέγας Ἀβέλ. ὁ πάντων μάλιστα
πεφροντικὼς τῆς τῶν νοητῶν πολεμίων
παρατάξεως· ἐν τῷ συντηρῆναι φυλακὴν
τὸν ἀναμάρτητον λόγον ἐναντίον μου. ἐκσο-
φανθῆναι καὶ ἐναποσφραγισθῆναι τοῖς νόοις
ἐξ ἀγαθῶν· καὶ μετ' αὐτὸν ὁ θεῖος Ἱερε-
μίας προστάσσων τῷ λαῷ μὴ ἐκκλί-
ναι τῆς ὁδοῦ πολυβάσεως διὰ τὴν κακοπάθειαν παροι-
κοῦσαν τῶν ἐχθρῶν ῥομφαίαν· καὶ τοῦτο
ὅπερ ἀνωτ(έρω) ὁ μακάριος ἐφυλάξατο.
καὶ μὴ συνεξελθεῖν τῷ Κάϊν ἐν τῷ πε-
δίῳ τουτέστιν ἐν τῷ πλάτει τῆς φυσικῆς
θεωρίας πρὸ τῆς ἀπαθείας. οὗ καὶ
ἐπαναστὰς ἀπέκτεινεν αὐτὸν μετὰ
δόλου κεχρηκὼς τοῖς λογισμοῖς κατὰ τὴν
τῶν ὄντων θεωρίαν, πρὸ τῆς τελεί-
ας ἕξεως ὁ τῆς σαρκὸς νόμος. ὁ Κάϊν
καὶ ζῆλος καὶ καλούμενος· ὃν πρῶτον
ἐκτήσατο καρπὸν τῆς παραβά-
σεως κατὰ τὴν δύναμιν τῆς αὐτοῦ
προσηγορίας. ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ
γεννήσας μόνον ἁμαρτίας· ὃν κατὰ
τὸν παράδοξον αὐτοῦ ὁ θεὸς οὐ δεδημι-
ούργηκεν· κτίσις γὰρ ἑρμηνεύεται ὁ Κάϊν
ὁμοίως δὲ καὶ Ἀδὰ ἡ τοῦ μεγάλου θυγάτηρ

Κάϊν ... ὁ μόνος τοῦ ... [illegible] ... τῆς κακίας ... [illegible] ... τὸν Κάϊν ... [illegible] ... τὴν κτίσιν [illegible] ... κτῆσιν [illegible] ... τῇ Κάϊν. ... [illegible] ... :-

ἰακώβου. ἣ καὶ σημαίνει μαθεῖν ταῖς θυγατρά-
σιν τῶν ἐγχωρίων. τουτέστι, ταῖς αἰσθη-
τικαῖς φαντασίαις. οὐκ ἂν συχὲμ· ἴσως
ἕτερος, ἔσπασεν αὐτὰς εἰς τὴν ἐπαφὴν αὐ-
τοῦ· συχὲμ δὲ ἑρμηνεύεται. νῶτον·
ἕτερος δὲ ὁ νοῦς· τουτέστι τὸ σῶμα·
τὸ μὲν οὖν νῶτον τουτέστιν ὁ συχὲμ
τοῦ ἑτέρου ἤγουν τοῦ σώματος. ὁ πι-
σθιος νόμος ἐστίν. ἀλλ' οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ ὀπίσθιος·
τουτέστιν ὕστερος. ἀλλ' ὕστερος· κατ' ἀρ-
χὰς γάρ. ἤγουν ἔμπροσθεν· ἐρρήγ-
νυσθαι τῆς θέας ἐν τῷ μὴ τὴν παρά-
βασιν. οὐκ εἶχεν τὸ σῶμα τοῦτο τὸ ἀν-
θρώπινον τουτέστιν ὁ ἕτερος, τὸν νό-
μον τῆς ἁμαρτίας. λέγω δὲ τὸν
συχέμ. ἀλλ' ὕστερον ἐπεφύη τῷ σώματι
διὰ τὴν παρακοὴν τῆς ἁμαρτίας
ὁ νόμος. ὃν ὁ ἀληθὴς διασκοπήσας
μόνος. διὰ τὴν ὕστερον γένεσιν. προσα-
γορεύει συχέμ· τουτέστιν. νῶτον· ὃ
ὕστερόν ἐστιν. ὀπίσθιος· τὸ γὰρ ὀπίσθιον
δηλοῖ σαφῶς κατὰ φύσιν τὸν νῶτον·
ὃ ὕστερόν ἐστιν πρὸ τῆς ἐμφάσεως.
μὴ ἀνατεθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας·
ἵνα ἀμιλλώμενοι ἐπιζητῶμεν τὸν ποιητὴν
ἐκ τῶν ὁρωμένων κτισμάτων. μανθάνομεν

ὅτι πρὸ [illegible] ὁ σωματικὸς νόμος [illegible] ἐγένετο [illegible] τὴν [illegible] πρὸ [illegible] ψυχῆς [illegible] τὴν πρώτην [illegible] ποιήσομεν τοῦ [illegible]

καθ᾽ ἣν συνάγειν τὸ πλῆθος· γὰρ ὂν τοῖς
αὐτοῖς διαστάσεσι πρὸς τὴν αἴσθησιν
τὰ φαινόμενα σχήματα τῶν ὁρω-
μένων. ἢ πρὸς τὴν ψυχὴν οἱ ἐγκεκρυμμέ-
νοι τοῖς σχήμασιν λόγοι τῶν γεγονότων :-

ἐρώτησις ν̅ : τί ἐστιν πάλιν τὸ ση-
μαινόμενον ἐν τῇ αὐτῇ βίβλῳ· τὸ
καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας ὁ βασιλεύς·
καὶ Ἠσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ὁ προφήτης
περὶ τούτων καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐ-
ρανόν· καὶ ἀπέστειλεν κ̅ς̅ ἄγγελον·
καὶ ἐξέτριψεν πάντα δυνατὸν καὶ πολε-
μιστὴν καὶ ἄρχοντα καὶ στρατηγὸν
ἐν τῇ παρεμβολῇ βασιλέως Ἀσσούρ·
καὶ ἀπέστρεψεν μετ᾽ αἰσχύνης
προσώπου εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ : ἀπόκρ(ισις)

Ὁ τῆς θείας γραφῆς λόγος. κἂν δέχη-
ται περιγραφὴν κατὰ τὸ γράμμα τοῖς
χρόνοις τῶν ἱστορουμένων πραγμά-
των συναπολήγων. ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦ-
μα τῇ τῶν νοουμένων θεωρίᾳ μένει
διὰ παντὸς ἀπερίγραφος· καὶ μηδεὶς
πρὸς τοῦτο δυσχεραινέτω [illegible].
γινώσκων ὡς ὁ μὲν θεὸς κατὰ φύσιν
ἐστὶν ἀπερίγραφος· ᾧ μᾶλλον ἐοικέναι

τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ λαληθέντα λόγον περὶ
δὴ χρὴ τοῖς γνησίοις κατακούειν
τοῦ βουλήματος τῆς γραφῆς βουλο-
μένοις· ὁ γὰρ θεὸς ... ὁ βασιλεὺς ἐστίν.
οὗτος δὲ κατ' ἐξουσίαν ἀπερίγραφος.
δῆλον ὅτι καὶ ὁ λαληθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ λό-
γος ἐστὶν ἀπερίγραφος· οὐκοῦν τὰ
σημαίνοντα τυπικῶς κατὰ τοὺς Ἐζεκίου
χρόνους, καὶ λαβόντα πέρας τὴν
τότε τῶν ἱστορουμένων ἔκβασιν,
πνευματικῶς θεωρήσαντες, θαυμά-
σομεν τὴν σοφίαν τοῦ γράψαντος
ἁγίου πνεύματος, πῶς ἑκάστῳ τῶν μελ-
[illegible] τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως
ἁρμόζουσαν ἔθετο καὶ προσήκουσαν
τὴν τῶν γεγραμμένων διάνοιαν·
ὥσπερ ποιοῦντα τὸν βουλόμενον τοῦ
θείου λόγου γενέσθαι φοιτητὴν, καὶ μηδὲν
ἔχειν τῶν παρόντων καὶ λυομένων
τῆς ἀρετῆς προτιμότερον. γενέσθαι
δύνασθαι ἄλλον Ἐζεκίαν ἐν πᾶσι καὶ
Ἡσαΐαν ἕτερον, ὑπὸ μηδενὸς κωλυό-
μενον, καὶ προσεύξασθαι καὶ ποιῆσαι
ὥστε τὸν οἰκονόμον καὶ ἐπακολουθῆναι καὶ [illegible]
παρ' αὐτοῦ τὴν δι' ἀγγέλου τῶν [illegible] αὐτῷ
πολεμίων τὴν φθορὰν καὶ ἀπώλειαν.

ὅτι καθάπερ ὁ θεὸς καὶ [illegible] ἀπερίγραπτος [illegible], οὕτω καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ. [illegible] κατα[illegible]

δῆλον ὅτι ὁ λαληθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ λόγος ἀπερίγραφος.

Ἔστι δὲ καὶ ἄχρι τὸν γραφικῶς πρὸς τὴν
τὴν ἁγίαν γραφὴν κατὰ Χριστὸν ἐκδεχόμε-
νον, ἀσκηθῆναι φιλοπόνως, καὶ τῶν
ὀνομάτων τὴν ἑρμηνείαν· αὐτὸ δὲ
δυνάμενον ὁμοῦ τὴν τῶν γεγραμμέ-
νων σαφηνίσαι διάνοιαν· ἡ γὰρ ἑρμηνεία
αὐτοῦ τῆς ἀκριβοῦς τῶν γεγραμμέ-
νων κατανοήσεως, ἀμφιβολίου δα-
κῶς πρὸς σῶμα καὶ γῆν κατάλληλον τὸ
ὕψος τοῦ πνεύματος· καὶ τὰς θείας καὶ ἀκη-
ράτους τῶν νοητῶν ἀγαθῶν τῇ φθο-
ρᾷ τῶν παρερχομένων περιγρά-
φειν ἐπαγγελίας, καθώς φησιν ὁ τῶν
παρ' ἡμῖν λεγομένων χριστιανῶν πρὸς
μυθότερος· μετὰ βάσιν παλαιὸν νέον ἑαυ-
τοῖς τὴν ἀπὸ Χριστοῦ προσηγορίαν ἐπιφη-
μίζοντες, ὡς δῆλον κινοῦνται πάντες ἐξαρ-
νησάμενοι δι' αὐτῶν τῶν πραγμά-
των τὴν δύναμιν· καὶ τὴν ἐναντί-
αν τοῦ Χριστοῦ προδήλως ὁδεύουσιν· ὡς
δόξης καὶ ἐπιτομὴν ὁ λόγος· ἧς γὰρ
μετὰ τῶν ἄλλων μυστηρίων ὤν, οὐκ ἄ-
τις ἐφικτός τι λόγος· καὶ ἡ τούτου γυμνο-
μένος εἶπεν ὁ θεὸς ἦλθεν, ἵνα πληρώ-
σει τὸν νόμον πνευματικῶς ἐν τῇ καταρ-
γήσει τοῦ γράμματος, καὶ τὸ ζωοποιοῦν

αὐτοῦ φησὶ δὲ τοῦ νόμου σκιόεντος τὸ φα-
νερὸν καταστῆσαι τῇ περιαιρέσει τοῦ
ἀ[...]πτομένοντος. τὸ δὲ ἀποκεκρυμμένον
τοῦ νόμου κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον
ἐστὶν τὸ γράμμα. ὥσπερ καὶ τὸ ζωοποι-
ὸν τοῦ νόμου κατ' αὐτὸν τὸ πνεῦμα ἐστίν:
φησὶν γὰρ τὸ μὲν γράμμα ἀποκτέννει.
τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ: διαρρήδην ἄρα
τὴν ἀντίπαλον τοῦ χριστοῦ μοῖραν ἀνη-
ραντος· ἢ τὸ πάθος τῆς αὐτοῦ σαρκὸς
ὅσοι ἐγνώκασιν μυστήριον, οἱ μόνῳ
τῷ γράμματι κατορύξαντες τῆς σφῶν
διανοίας τὴν δύναμιν. καὶ οὐκ ἐθέλον-
τες εἶναι κατ' εἰκόνα θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν.
ἀλλὰ μᾶλλον τὸ γῆν εἶναι κατὰ τὴν ἀπει-
λήν. καὶ εἰς γῆν ἀποβάλλεσθαι διὰ τῆς
ἀπὸ προσγείου τὸ γράμμα σχέσεως τοῦ
πρὸς οὐρανόν· μᾶλλον δὲ τὸ πνεῦμα εἰς ἀέρα
τουτέστιν τὸν νοερὸν φωτισμόν. ἐν
νεφέλαις ταῖς ὑψηλαῖς δηλαδὴ θεω-
ρίαις εἰς ἀπάντησιν ἁρπαγῆναι τοῦ
κυρίου. καὶ οὕτως πάντοτε σὺν αὐτῷ εἶναι
διὰ τῆς γνώσεως προτιμῶντες.
ὑπὲρ ὧν, ἄχθεσθαι μὲν δίκαιον ἀφόρη-
τον ζημίαν ἐξ ἀγνοίας ὑπομενόντων
τὴν τῆς ἀληθείας ἔκπτωσιν. μισεῖσθαι δὲ

ὅτι τὴν εἰκόνα φορ[...] τοῦ [...] [illegible]

ὡς πολλὰς ἔχουσι καὶ οὗτοι ἐν ὅλῳ τῷ ἴσως
τοῖς ἰουδαίοις ἀφορμὰς παρέχουσιν·
ἀλλ' ἐπεὶ σαφηνείας ἕνεκεν τοῦτο ἐθέλου-
σιν ἔχοντας πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τὸν
λόγον ἑρμηνεύσωμεν, τὴν ἀρχὴν
τῆς τοῦ προκειμένου κεφαλαίου
περικοπῆς ἑρμηνεύοντες· ἐκ τῶν ὀνο-
μάτων ἑρμηνείας ποιούμενοι·
Ἐζεκίας τοίνυν ἑρμηνεύεται, κρά-
τος θεοῦ· ἄχαζ δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἰσχύς·
καὶ ἡσαΐας ἑρμηνεύεται ἔπαρσις
θεοῦ· τοῦτ' ἔστιν υἱὸς θεοῦ· ἀμὼς δὲ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ, μεσότονος· κράτος
δὲ θεοῦ καθέστηκεν ἡ ἀναιρετικὴ τῶν
παθῶν ἀρετὴ καὶ τῶν κακιῶν φρου-
ρητικὴ καὶ ποιητικὴ, κατὰ γράμμα. παρα-
γίνεται ἐν τῷ λόγῳ ἰσχὺς προφητικῆς μο-
νομερῶς· διὰ τῆς τοῦ αἰνιττομένας
τὰς ἀκολούθους πονηρίας δυνάμεως·
συνεργίᾳ θεοῦ μᾶλλον δὲ μόνῃ δυνά-
μει θεοῦ διαφθειρομένων· υἱὸς δὲ θεοῦ ἐστί·
κηρύσσοντος τῆς ἀληθείας· κατὰ γράμμα
τῶν τῶν γενομένων θεωρίας ὁ πόνος.
καὶ οἱ κατὰ τὴν πρᾶξιν τῶν ἀρετῶν
ἰδρῶτες, πόνου πρὸς γενόμενοι· δηλοῦν
τὴν ἀντικειμένην τῇ ἀληθείᾳ τοῦ μέ-

λοις δυνάμεσιν πᾶσαν τελείως ἐξαφανί-
ζομεν· τῶν ὑπόσχεσιν τῶν θεῷ ἀφιερω-
μένων κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ αὐτοῦ πνευ-
μάτων, ταπεινοῦντες καὶ καταβάλ-
λοντες· προσευχὴ δέ ἐστιν, αἴτησις
ὧν πρέπει θεῷ ἀνθρώποις δωρεῖσθαι
πρὸς σωτηρίαν· καὶ μάλα γε ἐοικότως·
εἴ γε ἀρχή ἐστιν ὑπόσχεσις τῶν ἐξ ἀνθρώ-
πων θεῷ κατ᾽ εὐχαριστίαν προσαγομένων
καλῶν· προσευχὴ κατὰ τὸν ἐοικότα
λόγον ἔσται σαφῶς, ἡ τῶν ἐκ θεοῦ
πρὸς σωτηρίαν χορηγουμένων
τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθῶν ἐξαίτησις·
ἀντίδοσιν φέρουσα, τῆς τῶν
προκειμένων καλλίστης διαθέσεως·
εὐχὴ δέ ἐστιν, ἡ τῶν κατὰ τὴν πρᾶ-
ξιν ἐναρέτων τρόπων· καὶ τῶν κατὰ
τὴν θεωρίαν γνωστικῶν θεωρη-
μάτων. ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν πονη-
ρῶν δαιμόνων ἐπαναστάσεως.
ἐπιδόσει προσεζευγμένοις· καὶ τὸ ἀντιρ-
ρήσεως οὐχ ἥκιστα φησὶ καθ᾽ ὃ ἀκουσθῆναι· ἀντι-
μεταβάλλεις φωνῆς. τὴν τῶν ἀρετῶν
καὶ γνώσεως ἐπιμελουμένων λογικά-
νων διάθεσιν· ὅπως δὲ πολλάκις
μέμψεται κατὰ τὴν ἁγίαν γραφήν, αὐτὸς ὁ θεός·

ἡ προσευχὴ [illegible]
[illegible]

ἡ εὐχὴ [illegible]
[illegible]

[illegible]

ὡς ὁ σοφὸς καὶ μέγας τῆς ἀληθείας
κῆρυξ ἰωάννης ὁ πρόδρομος· οὐ δύ-
ναται ἄνθρωπος λαμβάνειν ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐδέν· ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ θεοῦ·
διότι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώ-
ρημα τέλειον, ἄνωθέν ἐστι καταβαῖ-
νον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων· καθὸ
σημαινόμενον ἐπὶ τοῦ προκειμένου
κεφαλαίου. τὸν τῆς γραφῆς τόπον
ἐκ μέσου· οἶδεν δὲ πάλιν ἡ γραφὴ
καλεῖν ἄνωθεν, καὶ τὰς οὐρανίους δυνά-
μεις· καθὰ τὸ ὁ ἄνωθεν [illegible] θρόνος·
ὡς ταῖς ἁγίαις δηλονότι καὶ ἀσωμά-
τοις ἐπαναπαυομένης φύσεσιν· ἤδη δὲ
καὶ τὸν νοῦν τὸν ἀνθρώπινον· ὁσάκις
μὲν ὑψηλῶς καθαιρόμενον φαντασίας·
τοῖς δὲ θείοις τῶν νοητῶν κατακο-
σμούμενον λόγοις φαίνηται ἤγουν ἄνωθεν.
οὐ κατὰ τὴν ἀλήθειαν ὡς ἐπειδὴ δοκεῖ
κάτωθεν· ἤδη δὲ καὶ τὸ ὕψος τῆς ἐναρμονίου
[illegible] οὐρανὸν ἤγουν ποιεῖ τις.
οὐκ ἂν ἁμάρτοι τοῦ πρέποντος· τὸ δ' ὄν-
τι γάρ· ὡς ἄνωθεν, θρόνος γίνεται τοῦ θεοῦ·
ἡ [illegible] ὡς δεχομένη τὸν θεὸν ἐνθρο-
νιζόμενον καθ' αὐτὴν [illegible] τῆς

περὶ τὸ καλὸν παγίας καὶ ὑψηλῆς ἐφε-
στῶσα· ὥσπερ καὶ ὑπόδιον. ἢ καθα-
ρωτέρας πράξεως τῶν ἀρετῶν. ἐφεστῶτης
δεχομένη τὰς θείας αὐγάς, καὶ οὐκ ἐῶσα
τὸ σύνολον τοῖς ἀπὸ τοῦ σώματος καταπ-
γείοις μολύνεσθαι ῥύποις· οὐκοῦν ἔστι δὴ
τῆς ἀρετῆς ὑποτύπωσιν φέρει κατὰ
τὴν ἑρμηνείαν τοῦ οἰκείου ὀνόματος Ἐζε-
κίας ὁ βασιλεύς. κράτος γὰρ θεοῦ κατὰ
τὴν ἑβραΐδα φωνὴν λεγόμενον τοῦτο
σημαίνει τὸ ὄνομα. θεοῦ δὲ κράτος
μόνη κατὰ τῶν ἐναντίων δυνάμεων
εἶναι καθέστηκεν ἡ ἀρετή· ἄχας δὲ
ὁ τοῦ Ἐζεκίου πατὴρ ἰσχὺς ἑρμηνεύεται.
καὶ φησὶ πρᾶξιν προσλαμβάνων ὁ λόγος
ἐξετάσας καλῶς. ἐξ ἧς γεννᾶσθαι τὸ κατ' ἀρε-
τὴν θεῖον πέφυκε κράτος· ὁ δὲ προ-
φήτης ἡσαΐας τὴν τῶν ὑψηλῶν
γνῶσιν σημαίνει. υἱὸς γὰρ θεοῦ ἑρμη-
νευόμενος λέγεται. δι' ἑαυτοῦ τὸ ὕψος
τῆς κατὰ θεὸν γνώσεως δηλοῦν τῆς
γεννωμένης ἐκ τοῦ πόνου τοῦ περὶ τὰ
ὄντα διαφόρων θεωρημάτων· ἁρμόσεχ
μας οὖν ὁ πόνος λέγεται καθὼς προαπε-
δόθη. ἔστι δὴ τοίνυν καθὼς εἴρηται τοῦ
τὴν [illegible] τῶν ὀνομάτων καὶ σημασίαν τὴν

[illegible] σαμιν· τοῖς δηλονότι φιλόσοφος
καὶ ἀσκητικός. ἀρετῇ καὶ γνώσει· ἢ
πρακτικῇ καὶ θεωρίᾳ φρουρούμενος.
Ἐσφάλη δὲ ἴσως διὰ τῶν σαρκῶν [illegible]
ν [illegible] αὐτοῦ τὴν πονηρὰν δύ-
ναμιν· καθάπερ τοῦ Ἐζεκίου τὸν
ἀσσυρίων ὁ βασιλεύς. μίαν γὰρ πρὸς
τὴν τῶν κακῶν μῆνιν κινήσαντος
θεοῦ· ὃν ἤλεουσιν [illegible] ἀλαλήτως
διὰ τῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν
γνῶσιν [illegible] ἐπιτάσεως· ἐδέχθη
πρὸς συμμαχίαν· μᾶλλον δὲ πρὸς
σωτηρίαν. [illegible] δηλονότι μά-
ζονα σοφίας καὶ γνώσεως μέτρον. ἐκ
τριάκοντα [illegible] πολε-
μεῖν. καὶ ἄρχοντα καὶ στρατηγὸν
[illegible] βασιλέως ἀσσυρ.
καὶ [illegible] τρέφοντα αὐτὸν μεγάλῃ ἰσχύ-
ι [illegible] αὐτοῦ·
πονηρὰ καὶ ὀλέθριος τοῦ διαβόλου
βασιλεία. διὰ τῆς ἀσσυρίων τυπουμέ-
νη βασιλείας. τὸν κατὰ τῆς ἀρετῆς
καὶ τῆς γνώσεως πρὸς [illegible]
[illegible] διὰ τῶν αὐτοῖς
[illegible]
[illegible]
μίαν

[illegible]

πρὸς τὸν τῆς ὀρέξεως τῶν παρὰ φύσιν
διερεθίζουσα. καὶ τὰ αἰσθητὰ τῶν
νοητῶν προτιμᾶν ἀναπείθουσα·
τὸν δὲ θυμόν. ὑπερασπίζεσθαι τοῦ αἱ-
ρεθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας αἰσθη-
τοῦ [illegible]· τὸ δὲ λογικόν. τοὺς τρό-
πους ἐπινοεῖν, τῶν καὶ αἴσθησιν
ἡδονῶν ἐκδιδάσκουσα· καὶ τούτων
ἀρχὴν τῶν δυναμένων. τὰ αἰσθητὰ
ἥττω τῶν τῆς ψυχῆς δυναμένων. κυρι-
εύειν τὸν χοϊκὸν χειροτονοῦσα νόμον·
Δυνατὸν οὖν ἐκλαβεῖν καὶ γραφῇ. τὸν ἐπι- τί ὁ λῃστής.
κείμενον τῆς ἐπιθυμίας πονηρὸν
δαίμονα. καὶ πρὸς τὰς τῶν αἰσχρῶν
ἡδονῶν ἀπρεπεῖς ὀρέξεις αὐτὴν
ἐκκαίοντα· οὐδὲν γὰρ φυσικῆς ὀρέξεως
ἐστὶ δυνατώτερον, ἢ κακότερον·
πολεμιστὴν δὲ, τὸν ἐπικαθήμενον τί ὁ πολεμιστής.
τοῦ θυμικοῦ. καὶ ὑπὲρ τῶν ἡδονῶν
ἀπαύστως μάχεσθαι παρασκευάζοντα.
προσαγορεύεσθαι δαίμονα· ἄρχοντα τί ὁ ἄρχων.
δὲ, τὸν ταῖς ἐπιφανείαις τῶν αἰσθη-
τῶν ἀοράτως ἐπιφυόμενον. καὶ πρὸς
ἑαυτὸν ταῖς ὀρέξεσι τῆς ψυχῆς διὰ
καὶ τῆς αἰσθήσεως. ἀπατηλῶς ἐκκα-
λούμενον ὠνόμασεν· ἄρχοντα δὲ

τοῦτον ἐκάλεσεν ὁ λόγος. ἐπειδὴ καὶ πᾶσαν
τοῦ πέφυκεν ἀρχὴν πάθους. τὸ προσφυ-
ὲς αἰσθητόν· ἂν γάρ τινος ὑποκει-
μένου καὶ τῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς δια-
μένης τινὸς αἰσθήσεως ἐπικινοῦντος
πρὸς ἑαυτὸ πάθος οὐκ ἂν συσταίη
ποτέ· στρατηγὸν δὲ τὸν τῇ δυνάμει
τοῦ τῆς ψυχῆς λογιστικοῦ καταχρώμε-
νον ἐπὶ τὸν δαίμονα· πρὸς ἐπίνοιαν
κακῶν καὶ ἐξεύρεσιν πασῶν τῶν κατὰ
κακίαν μεθόδων· πρόσωπον δὲ τοῦ
διαβόλου, τὸ λοιπὸν ὑπάρχει τῆς ἡδονῆς·
δι' οὗ πάσης ἀνημμένης(?) αὐτοῦ ψυχῆς.
πέφυκεν διαφαίνεσθαι(?). καὶ τὰ ἐκτι-
κὰ τῶν αἰσθήσεων αἰσθητά, τῆς
τὸν νοῦν ἀποκινούσης(?) τῶν νοητῶν
θεωρίας προτιμᾶσθαι(?)· ὅπερ πρόσω-
πον καταισχύνει. ὃ δὴ καὶ προσευχῆς
τὸν ἐκτρίβοντα πᾶσαν πονηρὰν
δύναμιν παρὰ θεοῦ κομισάμενος
τῆς σοφίας λόγον· τουτέστι τῶν ἀφα-
νιστικῶν τῆς ἐνοχλούσης τῇ ψυ-
χῇ πονηρᾶς τυραννίδος· ἐξέ-
τριψεν γάρ φησιν ὁ λόγος, ἀλλ' οὐκ ἐ-
τριψεν. ἡ μὲν γὰρ τρίψις, τῆς ἐμπα-
θοῦς καθ' ὧν ἐργασίαν μόνης ὑπάρχει

[illegible]

[illegible]

πράξεως καταρχόμενος· ἡ δὲ ἐκ τρι-
τοῦ· καὶ τῶν κατὰ διάνοιαν πονηρῶν
κινημάτων παντελὴς ἐστὶν ἀφανισμός·
ἡ δὲ χώρα τοῦ βασιλέως ἀσσύρ. λέγω δὲ
τοῦ πονηροῦ καὶ ἀρχεκάκου δαίμονος ἐστίν.
ἡ ἁμαρτία καὶ ἀπότομος τῆς κακίας ἐ-
ργασίας ἕξις· ἡ πάσης τῆς κατὰ ἀρε-
τὴν ζωτικῆς θερμότητος· καὶ παν-
τὸς τοῦ κατὰ τὴν γνῶσιν νοεροῦ φωτὸς
ἐστερημένη· ἐστίν. μόνος ὁ διάβολος
ἀποστρέφεσθαι· μετὰ τὴν πεῖραν τῆς
προσβολῆς μὴ δυνηθεὶς μετοικῆσαι
ἐς τὴν οἰκείαν ἕξιν. τὴν ἱλημ· τουτέστιν τὴν
θεοφιλῆ καὶ ἀπαθεστάτην ψυχήν· ἔχου-
σαν ἐν ἑαυτῇ, τόν τε τῆς πράξεως
καθάπερ ἐζεκίαν τέλειον λόγον. καὶ τὸν
τῆς γνώσεως καθάπερ ἡσαΐαν πεφω-
τισμένον νοῦν. τὸν θεὸν ἱλεουμένους καὶ
δι' ἀγγέλου τὴν νοερὰν ἐξαφανίζοντας
δύναμιν· : ἐγὼ μὲν οὕτως τοὺς τόπους
ἐνόησα κατὰ τὴν προσοῦσάν μοι δύναμιν·
εἰ δέ τις ὑψηλοτέρως ἐκδέξασθαι δύναται
τὰ εἰρημένα. καὶ ἑαυτῷ καὶ ἡμῖν χαρί-
ζεται· τιμιώτερον ἐκφαίνων ὡς διὰ
τῶν γεγραμμένων τὸν νοῦν· προσέθηκε
ὅτι μὲν διὰ πάντων τὸ ἀπερίγραφος. ὁ τῆς

ὅτι καὶ ὁ κύριος [illegible]
[illegible]
[illegible]
οἰκεῖ [illegible]
[illegible]

ἔμβιος γραφικῶς μάρτυς· πάντας μὲν περιγράφων τοὺς λόγους· αὐτὸς δὲ τοῖς λέγουσιν οὐδαμῶς περιγραφόμενος· ὥσπερ καὶ ἡ περὶ τι κατὰ διάνοιαν ἢ τοῦ τὸ τελμηρῶς· ἀλλ' οὐ περιέχουσαν πᾶσαν τὴν γεγραμμένην τὴν δύναμιν. ἀπείρως τῆς ἐρήμου ἀνοικισμένην δυνάμεως:

Ἐρώτησις να'. Καὶ πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ δόματα τῷ Ἐζεκίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα· καὶ ὑπερήρθη κατ' ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν ἐθνῶν· τί τὰ δῶρα· καὶ τί τὰ δόματα· καὶ διὰ τί τῷ μὲν θεῷ δῶρα· τῷ δὲ βασιλεῖ δόματα· καὶ τί τὸ ὑπεραρθῆναι κατ' ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν ἐθνῶν:

Ἀπόκρισις. Τὴν ὁρωμένην ἅπασαν φύσιν ὁ θεὸς ποιήσας. οὐκ ἀφῆκεν αὐτὴν κατὰ μόνην κινεῖσθαι τὴν αἴσθησιν· ἀλλ' ἐγκατέσπειρεν ἑκάστῳ τῶν αὐτῆς σημαινομένων εἰδῶν· καὶ σοφίας λόγους τεχνικούς· καὶ ἀγράφους τρόπους· ὥστε μὴ μόνον διὰ τῶν ὁρωμένων κτισμάτων, μεγαλοφώνως κηρύττεσθαι τὸν ποιητὴν τῶν κτισμάτων τοῖς τῶν γεγονότων μηνυόμενον λόγοις. ἀλλὰ καὶ τὸν ἄνθρωπον τοῖς κατὰ φύσιν τῶν ὁρωμένων

θεσμοῖς τε καὶ τρόποις παιδαγωγούμενον.
εὐμαρῶς τὴν πρὸς αὐτὸν ἄγουσαν
ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης εὕρῃ· τοῦτο
γὰρ τῆς ἄκρας αὐτοῦ ἀγαθότητος ἴδιον.
μὴ μόνον τὰς θείας τε ἀσωμάτους τῶν
νοητῶν οὐσίας, τῆς ἀπορρήτου τε θείας
ἀπεικονίσματα καταυγάσαι δόξης.
ὃ μὲν κατὰ τὸ θεμιτὸν ἀναλόγως αὐ-
ταῖς ἐφελκομένας τὴν ἀπερινόητον
ὡραιότητα τοῦ ἀπορρήτου κάλλους.
ἀλλὰ καὶ τοῖς αἰσθητοῖς καὶ τῶν νοητῶν
οὐσιῶν κατὰ πολὺ ἀποδεόντων, ἀπη-
χήματα τῆς οἰκείας ἐγκαταμίξαι μεγα-
λειότητος· δυνάμενα τὸν ἀνθρώπι-
νον νοῦν ἐποχούμενον αὐτοῖς, πρὸς
τὸν θεὸν ἀναλόγως διαπορθμεύειν. ὑπεράνω
πάντων τῶν ὁρωμένων γενόμενον·
οἷα τῆς ἄκρας [illegible] τα μακαριότητος.
καὶ τὰ μυστικὰ πάντα διϊών. τὴν τοιαύτην
τελείωσιν ἐξ ἴσου πορίσαν. κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ
ποιησάμενον· οὐ μόνον δέ. ἀλλ' ἵνα καὶ
μηδεὶς τῶν ματαιωθέντων τῇ κτίσει παρὰ
τὸν κτίσαντα, πρόφασιν ἀπολογίας ἔχῃ
τὴν ἄγνοιαν· φωνὴν ἠχοῦσαν τρανοτέραν.
τὸν οἰκεῖον ποιητὴν κηρύττουσαν ἀκούειν
τῆς κτίσεως· οὐκοῦν. ἐπεὶ δὲ καὶ λόγοις

σοφίας ἠθικοῖς. καὶ τρόποις ἀφορμὰς ἀπη-
ας ἐκ κατασπαρέντας αὐτῇ φυσικὰς
ἐκ παρὰ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὁρωμένων
ἡ φύσις. πᾶς νοῦς ἐγκότως ἀρετῆς καὶ
γνώσεως κατεσπαρμένος. οἱ ἄνδρες κατὰ τὸν
μέγαν Ἐζεκίαν βασιλέα μεταχθέντες τῆς
Ἱερουσαλήμ. τουτέστιν τῆς ἐρημωμένης ὁρά-
σεως ἐξ ἔθους. ἤγουν τῆς παντοίων ἐστερη-
μένης παθῶν καταστάσεως. ὅρασις γὰρ
ἐρημικῆς Ἱερουσαλὴμ ἑρμηνεύεται. πᾶσαν
γὰρ τὴν κτίσιν ὑποχείριον δι' αὐτῶν αὐτὴν
συμπληρούντων ἐκ δυῶν ὁ τοιοῦτος νοῦς·
τοὺς μὲν θεῷ δι' αὐτοῦ. τοὺς δὲ αὐτῇ ἠθικοὺς
τῆς γνώσεως καθ' ὑπερβολὴν προσκο-
μίζουσαν λόγοις· αὐτοὺς δέ. καθ' ὑπερ-
δόγματα. τοὺς ἐνυπάρχοντας αὐτῇ
κατὰ τὸν φυσικὸν νόμον πρὸς ἀρετὴν
τρόπους παρέχουσαν· καὶ διὰ τῶν ἀμφο-
τέρων. ἀξιουμένην τὸν κατ' ἀμφότερα
κρατίστως εἰδοποιεῖν δυνάμενον· λέγω
δέ. τὸν κατὰ λόγον καὶ υἱόν. πρᾶξεώς τε
καὶ θεωρίας. τέθεικεν τὸν φιλόσοφον
νοῦν· παροιμίας δὲ τῶν κ(υρί)ω(ν). καὶ δόγματα τοῦ
βασιλέως φέρεσθαι προσδιορισμένως εἰ-
ρηκὼς ὁ μέγας. ἐπειδὴ καθὼς φασὶν οἱ
περὶ ταῦτα τὴν σπουδὴν ἐσχηκότες. παρα-

ὡς σημειούμενος ἐκεῖνα λέγεται. τὰ
τοῖς ἀπροσδεέσι προσκομιζόμενα: δό-
ματα δέ. τὰ τοῖς δεομένοις διδόμενα·
διὸ καὶ ἡ καθόλου συνήθεια τῶν ἀνθρώπων.
τὰ τοῖς βασιλεῦσι προσφερόμενα
προσαγορεύουσι δῶρα· τυχὸν τὸ ἀπροσδεὲς
τῶν δεχομένων σκοποῦσα· φιλίας δὲ
δ' ἄρτι τῶν πάντα φιλότιμον
ταύτης ἕνεκεν τῆς αἰτίας. καὶ
τὰ παρὰ τῶν μάγων προσενεχθέν-
τα τῷ κυρίῳ καθ' ἡμᾶς γενομένῳ διὰ
φιλανθρωπίαν. δῶρα προσηγορεύθη-
μηδὲν τῆς ἀληθείας. τοῦτο μάλιστα παρα-
σημαίνων· : προσκομίζοντες ὅτι, τοῖς
ἐκ τῶν γεγονότων ἐπηκόοις τοῖς κατὰ λόγοις.
δῶρα προσφερόμενα· καθότι. παρὰ πάν-
των τούτων ἐστὶν κατὰ φύσιν ἀπροσδεής· οὐ
γὰρ ὡς δεόμενος πρὸς ἄλλοις· ἢ τοὺς τῶν
ὄντων τοῖς κατὰ προσκομιζομένοις λόγοις.
ἀλλ' ἡμᾶς ὡς σωστικῶς κατὰ δύναμιν
ἐκ τῶν αὐτοῦ κτισμάτων χρεωστού-
μενον αὐτὸν ἀντιμήσομεν· δόματα
δὲ λαμβάνει. ὅτι τὴν θείαν προθύμως μετερ-
χόμενος φιλοσοφίαν. ὡς καὶ τρόπον
πρὸς ἀρετὴν καὶ λόγον πρὸς γνῶσιν
κατὰ φύσιν δεόμενος: ἢ καὶ ἄλλως

∴ ἐκ μετρίων τὰ δῶρα· ἔστι δὲ δῶρον παρ' ἡμῖν. τὸ τοῖς μηδὲν προσφέρειν ἔχουσι διδόμενον. δῶρα γὰρ μὲν μάλιστα τοῖς πραγματικοῖς νόοις, ἐκ τῆς τῶν ὄντων θεωρίας δι' αὐτοῦ προσαγομένοις τῷ θεῷ, τοῖς δὲ ἐν ἁμαρτίαις ἀπὸ λέξεως σωματικοῖς λόγοις τῆς πίστεως· ὑπὲρ ὧν. οὐδὲ γὰρ οὐδαμῶς οὐδὲν προσφέρειν· φησὶ καὶ διηγουμένοις. τῆς ἐκλογῆς τεχνικῆς μεθόδου. τὸν ἴδιον ποιητὴν μηνύουσιν τῆς κτίσεως· τί γὰρ καὶ προσφέρειν ἔχει δυνατὸν αἴτιος. ὅτι παρ' οὐδενὶ δεικνύμενον, ὥσπερ ὁ χρυσὸς ἀλλὰ μὴ δῶρον ἔχων ἕτερον ἢ τὴν πίστιν κομίσασθαι· δόματα δὲ λαμβάνει τοῖς τῶν ἐν τῷ βιωτικοῖς νόμοις τοῖς τρόποις μιμούμενος· δηλαδὴ τῆς τούτων προσφορᾶς κτήσεως. τοῖς κατὰ τὴν μετάνοιαν νόμοις. δι' ὧν ἐκλύεσθαι πρότερον τὸν παλαιὸν ἀφυλακτήσαντα. καὶ οὕτως πρὸς συλλογὴν καρπῶν ἠδὺ καὶ ὡσὶν κινεῖσθαι τοῖς ἐν τοῖς ὁσίοις ἀσκουμένοις πρὸς ἀρετήν. ἀναλαμβανομένοις τρόποις· διὸ οὐκ ἀπὸ τὸ προσάγεσθαι. μὴ πρότερον πόνοις καὶ ἱδρῶσι πολλοῖς καθαίρειν ὅ φασι τὴν μερίδα τὸν παλαιὸν κατὰ τὴν ... ἄνθρ

[Margin notes: [illegible]]

[illegible]

[illegible]

καὶ ἀπολυσάμενος· διὸ τῷ μὲν θεῷ.
δωρεῖται τοῖς ἐκ τῶν ὄντων ἥκουσι συνε-
κτικοῖς τῆς ποιότητος λόγοις· ὁ ἁρμοστικὸς
δέχεται νοῖς. μὴ δὲ ἐν τὸ σύνολον τούτων
προσφέρων καὶ προδιδοῖς· τί γὰρ φ(ύσει)
προσόδοις κακῇ αὐτῷ· καὶ οὐκ ἂν τὸ ὅλον διασώζοι
αὐτῷ· μαρμαίρει δὲ δόγματα. τοῖς κατὰ
φύσιν τῶν ὄντων τοῖς τρόποις ἑκάστη
μούμενος νόμοις· οἷον τι μέσον· μιμούμε-
νος μὲν ὁ διαρμοστικὸς νοῖς, τὸν κατὰ
φύσιν τοῦ οὐρανοῦ, νόμον δογματίζει·
ὁμαλωτάτην καὶ ὡς αὐτῶν ἔχουσαν
αὐτὴν τῆς ἀρετῆς ἐν ἑαυτῷ καὶ τῆς γνώσεως
διαφυλάττων τὴν κίνησιν· περιφέρουσαν.
καθάπερ ἀστέρας. τοῖς περὶ
τῶν ὄντων φωτισμοῖς καὶ διαυγάζει τοῖς
λόγοις· μιμούμενος δὲ τοῦ ἡλίου τὸν
κατὰ φύσιν νόμον, ἄλλοις ἐξ ἄλλων
πρὸς τὰς χρείας τοῦ παντὸς ἁρμοζο-
μένου τόποις. ἕτερον δογματίζει.
τὴν πρὸς τὸ πᾶσιν τοῖς σημαινομένοις
δεόντως μετὰ σοφίας ἁρμόζεσθαι συνέ-
σιν. μὴ δὲ ἐν ὑφέσει ἑαυτοῦ τῆς φωτιστι-
κῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν γνῶσιν
ταυτότητος· μαρμαίρει δὲ πάλιν καὶ τοῦ
ἀετοῦ τὸ πρὸς τὴν θέαν τοῦ ἀκηράτου φωτὸς

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

μαρμαρυγὴν εὐθυτενῆ τῶν ὀμμάτων.
καταμιμεῖται δὲ ὑπὸ τῆς περιφανοῦς ἀκτῖ-
νος τὴν νωθρὰν δριμυσσόμενος κό-
ρην· μιμεῖται καὶ τὴν ἔλαφον. καθά-
περ ὄρη τὰ ὕψη τῶν θείων θεωρημάτων
μεταδιώκων· καὶ τὰ ἐμφωλεύοντα τῇ
φύσει τῶν ὄντων πάθη. ἰοβόλων δί-
κην τοῦ λόγου διαφθείρων τῆς διακρί-
σεως· καὶ τὸν τῇ μιμήσει καταπορίστα-
σιν ἐν ἀπολαμβανόμενον τῆς κακί-
ας ἰόν. ταῖς [illegible] δὲ διαφόροις ταῖς
κατασυνθηκούσαν τῆς γνώσεως· μιμεῖ-
ται καὶ τῆς δορκάδος τὴν ὀξυωπίαν·
δὲ τοῦ ὀρνέου τὴν ἀσφάλειαν. ταῖς προ-
χοις τῶν πολεμούντων τῇ ἀρετῇ
δαιμόνων· ὡς δορκὰς ὑπερπηδῶν
δὲ διαλλόμενος. καὶ τὰς παγίδας
τῶν τῇ γνώσει ἐπαγομένων πνευμάτων
ὡς ὄρνεον ὑπεριπτάμενος. φασί τινες
τοὺς λίθους τοὺς ἀλλήλοις τὰ ὀστᾶ συγκρου-
ομένους, πῦρ ἀποβάλλειν· μιμεῖται δὲ
τούτου τὸ φύσει πυρφυκὸς. ὁ γνωστικὸς
νοῦς, καὶ θεοφιλής. διὰ τῆς κατὰ τὴν
ἀλήθειαν συζητήσεως. ἀλλήλοις τοῖς
εὐσεβέσιν ὁ πρῶτον δίκην συγκρούων
λογισμοῖς. δὲ τὸ πῦρ ἐξάπτων τῆς γνώσεως·

γίνεται φρόνιμος ὡς ὁ ὄφις· καὶ ἀκέραιος ὡς ἡ περιστερά· διὰ πάντων τὸν ἀθλητὴν ὡς κεφαλὴν τὴν πίστιν συντηρῶν· καὶ τοῦ θυμοῦ τὴν πικρίαν ἐξ ἑαυτοῦ σὺν τῇ χολῇ κατὰ τὴν περιστερὰν ἀποθέμενος· ὡς τοῖς θηρίοις αὐτὸν καὶ ἐνεργάζῃ σπουδάζουσιν. μνησικακεῖν οὐκ εἰδώς· δέχεται καὶ κατὰ τὴν τρυγόνα, καθάπερ δῶρα τὴν τῆς σωφροσύνης ἐκμίμησιν γινώσκων ἐργαστηριούμενος. πάντα τὰ ἐξ ἀνάγκης προσόντα τῇ φύσει· οὕτως μὲν οὖν κατὰ τὸν ἑκάστου λόγον τε καὶ τρόπον τῆς φύσεως μεταλαμβάνων ἀνατιθεὶς τῷ θεῷ τὴν τῶν ὄντων γένεσιν ὁ φιλοσοφώτατος νοῦς. ὡς μὲν γνωστικὸς, τοῖς τῶν ὄντων πνευματικοῖς λόγοις καθάπερ δῶρα δέχεται τοῦ θεοῦ προσφερομένοις παρὰ τῆς κτίσεως· ὡς δὲ πρακτικὸς, τοῖς τῶν ὄντων φυσικοῖς νόμοις τοῖς τρόποις μιμούμενος. δόγματα δέχεται πᾶσαν ἐκκαλύπτων ἐν ἑαυτῷ κατὰ τὸν βίον τῆς ἐμφερομένης ἀοράτως τοῖς οὖσιν θείας σοφίας τὴν μεγαλοπρέπειαν· εἰ δὲ καὶ τοῦτο φαίη τις· ὅτι δῶρα τῷ θεῷ προσφέρεσθαι διωρίσατο φύσας ὁ λόγος· ἵνα παραστήσῃ τὸ τῆς θείας ἀγαθότητος ἄπειρον·

τί κακ(ὸν) τὸ [illegible] [illegible]

ὁ πρὸς τ(ὸν) ἑαυτ(οῦ) [illegible] [illegible] λόγ(ον) [illegible] αὐτ(οῦ) πρὸς τοῖς [illegible] ἀλλ(ὰ) [illegible] πρὸς [illegible] τ(οῦ) λόγ(ου) [illegible]

ἄλλη [illegible]

ὡς μηδὲν προσεῖναι ἑκούσιον διδαχ-
θῆναι παρ' ἡμῶν ὡς δῶρα τὰ σώ-
ματα. τὸ πᾶν ἡμῖν καταζομένοις
τῆς φθορᾶς. οὐ δόξας τοῦ πρέπον-
τος γενόμενον τοῦτο φησὶν ὡς. ποιμὴν καὶ
ἀφαντον ἄνω περὶ ἡμᾶς τοῦ θεοῦ
δόξας τὴν ἀγαθότητα. διδαγμέ-
νους ὡς ἡμῶν τὰ ἑαυτοῦ ἐξημμέ-
να τὰ προσφερόμενα. καὶ τὴν
ὑπεραίρουσαν τῶν ὡς ἀλλοτρίων ὀφ-
ειλὴν ὁμολογοῦντας: καὶ ὑπερη-
φανεῖν Ἐζεκίας κατορθώμασι
πάντων τῶν ἐθνῶν· ὁ διὰ πρά-
ξεως καὶ θεωρίας κατορθώσας ἐς
ἄκρον τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν γνῶσιν
κατὰ τὸν Ἐζεκίαν. ἐκ τούτου ὑπεραί-
ρεται πάντων τῶν ἐθνῶν· τῶν
τε σαρκικῶν καὶ διαβεβλημένων
μάλιστα παθῶν. ὑπεραίρεται κατὰ τὴν
πρᾶξιν γενόμενος. καὶ τῶν φυσικῶν
μεμενηκότων σωμάτων καὶ ἁπλῶς
ἢ ἀσωμάτων ἐστίν. πάντων τῶν
ὑπὸ αἴσθησιν ὄντων κατὰ τὴν
θεωρίαν τοῖς ἐν αὐτοῖς πάντας
γνωστικῶς διαπεραιούμενος.
ἐθνῶν καὶ αὐτῶν τὴν γραφὴν τροπικῶς

σώματα δὲ φυσικά, πλὴν τὰ ὑποπίπτοντα τῇ αἰσθήσει.

ὀνομαζομένων. διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ψυχὴν
καὶ τὸν νοῦν καταφεύγει ἀλλογενὴς καὶ
ἀλλόφυλον· ἀπόδρῃ μὴ πολεμοῦντα
τὸν νοῦν. πολεμήσεσθαι παντελῶς
ὁ θεὸς οὐ προσέταξεν· οὐ γὰρ τοῖς ἔξω περὶ
τὴν αἴσθησιν πολεμῆσαι ἐπέταξεν ἡμῖν
κτίσμασιν. ἀλλὰ τοῖς ἐν ἡμῖν αὐτοῖς
παραφύουσι κατὰ τὴν ψυχὴν τῆς καρδί-
ας οἰκοῦσι τῆς ἀτιμίας ἀεὶ διαμά-
χεσθαι πάθεσιν ἐκβιβάζεσθαι μέν. ἕως
ἂν ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς.
καὶ κατασχῶμεν τὴν γῆν ἀσάλευτον
μένουσαν τῇ ἀναιρέσει τῶν ἀλλοτρίων
παθῶν· διὸ καὶ τετηρημένως κατὰ
μὲν τὸν τόπον τῆς ἀφορμῆς τῶν ἐχθ-
ρῶν τοῦ θεοῦ καὶ τῶν δογμάτων τοῦ
βασιλέως. ὁ χαπολῶς ἡ γραφὴ πᾶν
τὸ ἐχθρὸν ὅπερ ἀοράτου θεοῦ καὶ δό-
γματα τοῦ βασιλέως. ἀλλὰ πολλοί τοῦ
ἰδεῖν. οὐ πάντα τὰ ἔθνη ἀλλὰ πολλὰ
ἔθνη· δηλοῦντος ἐπὶ τὰ ἔθνη. ὅτι ἐξη-
ρημένα ἔθνη. ἐξ ὧν οὐδὲν τοῦ θεοῦ
καὶ τοῦ βασιλέως προσδέχεται· τοῖς γὰρ συμπλη-
ροῦσι τὴν τῶν ἡμαρτηκότων φύσιν κτί-
σματα. μόνα φέρειν ὡς κόσμος φησὶν
τοῦ θεοῦ ἀοράτοις ἐν αὐτοῖς θεοτέροις

καὶ μὴ ... ὁ δὲ
εἰς τὸν κτίσιν πολεμεῖ
περὶ ... [illegible]
ὁ θεὸς ἀλλὰ τοὺς [illegible]
... καὶ ... [illegible]
... τοὺς ... [illegible]
... :-

[illegible]

καθ' οὓς καὶ ἐκτίσθησαν λόγους. ὡς ἐκ
θεοῦ γεγενημένα. καὶ δόγματα τοῦ κοσ-
μῆ τοῖς οἰκείοις αὐτῶν καὶ κατ' ἀξίαν
διακονοῦντι νόμοις. ὡς δι' αὐτὸν ὑποστάν-
τα· καθ' οὓς ῥυθμιζόμενος ὁ ἀνθρώ-
πινος νοῦς. τοὺς συνεκτικοὺς τῆς
ἀρετῆς συνίστησι τρόπους· ἀλλ' οὐχὶ
τῶν ἐκ θεοῦ μὴ γεγονότων ἐν ἡμῖν
ἐθνῶν. λέγω δὲ τῶν παθῶν παρυ-
πόστασις. προσφέρεται θεῷ κἂν ποτε.
διότι οὐκ ἐκ θεοῦ γεγένηται· ἐξ ἡμῶν γὰρ
τῆς θείας παρακουσάντων ἐντολῆς.
ἀλλ' οὐκ ἐκ θεοῦ τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας
ἔσχεν τὴν γένεσιν· ἐξ ὧν. οὐδὲν οὐδα-
μῶς οὐδὲ προσφέρεται θεῷ. μὴ ἔχοντι
τὸ σύνολον λόγον σοφίας ἢ γνώσεως.
ἀπό γε τῆς σοφίας ἀποκαλεῖ, καὶ τῆς
γνώσεως παρυποστάντα. κατὰ δὲ
τὸν τρόπον. τοῦ καὶ ἐγηγέρθη κατ' ὀφθαλ-
μοὺς πάντων τῶν ἐθνῶν ἐζεκίας
ὁ βασιλεύς. δοξαζόμενος ἔμπροσθεν
πάντων τῶν ἐθνῶν· τοῦ λόγου δη-
λοῦντος. ὡς ὁ τὴν ἀσέβειαν καθαιρῶν
ἱερουσαλὴμ οἰκῶν διὰ τῶν κατὰ τὴν
πρᾶξιν πόνων λαχών. καὶ ὥσπερ τῆς
καθ' ἁμαρτίαν ἀπαλλαγμένος ὀχλήσεως.

καὶ μεσίτην καὶ κριτήν. καὶ στρατηγὸν καὶ
μαθοῦσαν καὶ ἀκούουσαν καὶ λογιζόμενος.
μετὰ τὸ δέξασθαι διὰ τῆς φυσικῆς θεω-
ρίας τὴν φύσιν τῶν ὁρατῶν τοῖς ἐπαι-
τῇ θειοτέροις καθαίρεται τοῦ ἀοράτου κυ
δι' αὐτοῦ προσκομίζουσαν λόγοις. καὶ
τοῖς ἐν αὐτῇ νόμοις αὐτοῦ καθαίπερ
νας τὰς λογίας δόγματα φέρουσαν. καὶ τὸ ὀφθαλ-
μοῖς ἐπαίρεται πάντων τῶν ἐθνῶν·
οὐρανὸν ἀναγινόμενος. πάντων δηλον-
ότι τῶν τε κατὰ τὴν σάρκα παθῶν
διὰ τῆς πράξεως. τῶν τε φυσικῶν
σωμάτων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν αἴσθησιν
πάντων ὑλῶν. τοῖς ἐν αὐτοῖς πνευμα-
τικοῖς διανοίας λόγοις τε καὶ τρόποις :
οὕτως ἐννόει ταῖς μοι καὶ τὸ ἔφθεγον πολλοὶ
ἀλλοῦσαν τό· τουτέστιν. τὰ ἐκτὸς ἔθνη
ἤτοι κτίσματα· ἀλλὰ τὰ ἐντὸς ἐν ἡ-
μῖν ἔθνη, ἤτοι πάθη· πάντα γὰρ τὰ
συμπολοῦνται τὸν κόσμον κτίσματα.
θεὸν ὑμνεῖ καὶ δοξάζει φωναῖς ἀλαλή-
τοις. καὶ ὁ ἐκ γῆς ὕμνος κρείττερος
γίνεται. δι' ὧν ἤχου τὸ ὑμνεῖν μανθάνω.
φησὶν ὁ γρηγόριος ὁ μέγας τῆς θεολογίας
ἐπώνυμος· οὐκ οἶδ', ἡ γὰρ γραφὴ καθ' ὃς
δὲ δείκνυται πᾶσιν ἐνθένδε προθεῖσα

Ἡ πρακτικὴ φιλοσοφ(ία)
τὸ πρακτικὸν φ(ιλοσοφ)ῶ(ν).
μωποιεῖ τὸ παθ(ητικόν)·
ὡς εἰ(πεῖν) τὸ (θ)εωρητικ(όν)
νω(ν) τὸ θεωρ(ητικ)ὸν καὶ
ἀρμονιαῖς
πρὸς τὰ συμβαίνον.

τοῖς βουλομένοις πληθῦναι τὸ ἑαυτῶν
κατόρθωμα. ἐπὶ προσεπιποιεῖν τὸ μέτρον
ἑαυτῶν δύναμιν ἐκτείνειν. ἕκαστος γὰρ
δύναται Ἐζεκίας γενέσθαι. τὸν Ἐζε-
κίαν κατὰ τὸ ἀμιμούμενος· ἢ διὰ
προσευχῆς ποιῆσαι πρὸς τὸν θεὸν καὶ
εἰσακουσθῆναι καὶ δέξασθαι ἄγγελον·
μᾶλλον δὲ σοφίας μείζονος λόγον ἢ γνώ-
σεως. ἐπὶ τοῦ καιροῦ τῆς τῶν πονηρῶν
δαιμόνων ἐπαναστάσεως. καὶ ἐκ-
τρίψαι πᾶν τὸ ἀδύνατον ἢ πολέμιον
καὶ ἄρχοντα καὶ στρατηγόν. τουτέστιν
τὰς ἐπαναστάσεις τῆς ἐπιθυμίας ἢ τοῦ
θυμοῦ κινήσεις καὶ τῶν αἰσθήσεων
τὴν προσπάθειαν. καὶ τὸν καθάπερ
στρατηγὸν ἐπινοοῦντα τοῖς κατὰ ἁμαρ-
τίαν τρόποις λογισμόν. καὶ οὕτως
ἐπιτρέψειν γενέσθαι δι' αὐτῆς ἀπαλλαγῆς
τῶν παθῶν. καὶ σχολάσαι τῇ τῶν
ὄντων θεωρίᾳ ἢ δέξασθαι τοῖς ὡς ἐ-
κτικοῖς τῆς γνώσεως λόγοις καθάπερ
δῶρα. καὶ τοῖς τῶν ἀρετῶν πρακτι-
κοῖς τρόποις καθάπερ δόματα. πρὸς ἐ-
πίδοξιν θεοῦ καὶ προκοπὴν ἑαυτοῦ παρὰ
πάντων αὐτῷ προσφερομένοις τῆς
κτίσεως· ἢ μετὰ τοῦ ... πρέποντος

κατ' ὀφθαλμοὺς ὑπεραρθῆναι πάν-
των τῶν ἐθνῶν. τουτέστιν ὑπὲρ
ἅπαντας πάντων τῶν παθῶν κατὰ
τὴν ἀρετήν. καὶ πάντων τῶν κτι-
σμάτων γενέσθαι κατὰ τὴν γνῶ-
σιν. καὶ φυλάξαι διὰ μετριοφροσύνης
τὴν χάριν τῆς σωτηρίας. καὶ μὴ παθεῖν
τὰ τούτοις κατὰ τὴν γραφὴν ἑπόμενα:

ἐρώτησις νβ: καὶ οὐ κατὰ
τὸ ἀνταπόδομα. ὃ ἀνταπέδωκεν
αὐτῷ ὁ θ(εὸ)ς ἀνταπέδωκεν ἐζεκίας. ἀλλ' ὑ-
ψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο
ἐπ' αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ ἰούδαν καὶ ἐπὶ
ἰερουσαλήμ. καὶ ἐταπεινώθη
ἐζεκίας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καρδίας
αὐτοῦ. καὶ οἱ κατοικοῦντες ἰερουσαλήμ.
καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ κ(υρίο)υ
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐζεκίου. τί τὸ ἀντα-
πόδομά ἐστιν καὶ τὰ ἑξῆς: ἀπόκρισις

Ἐπειδὴ γὰρ μετὰ πολλὰς καὶ διαφόρους εὐερ-
γεσίας. ἃς κατὰ καιροὺς ὁ θ(εὸ)ς χορηγή-
σας τῷ ἐζεκίᾳ διέσωσεν ἐκ πάσης
ἀνάγκης αὐτὸν μετριασάμενος καὶ ὑπερ-
[illegible]. αὐτὸς δὲ τὴν ὁρμὴν τοῦ θ(εο)ῦ τῆς
σωτηρίας ὡς ἐχρῆν οὐκ [illegible] [illegible] χάριν.

ἀλλὰ κατὰ τῆς αὐτοῦ μεγέθους ἀνθρώπι-
νος· καὶ τὴν τῶν κατορθωμάτων δόξαν ἐσφετε-
ρίσατο δυνάμει. οὐκοῦν κατὰ τὸ
ἀνταπόδομα ὃ ἀνταπέδωκεν αὐ-
τῷ ὁ θεὸς οὐ κατ' αὐτὸ ἀνταπέδωκεν Ἐζεκίας·
οὐ γὰρ ἀντέδωκε καθὼς ἔδει τῷ μεγέθει τῶν
ἐπ' αὐτῷ θείων κατορθωμάτων
ἀγνωμονήσας τὴν εὐχαριστίαν. ἀλλ' ὑψώ-
θη ἡ καρδία αὐτοῦ. μὴ διαθρήσας τὸ
νόσημα τῆς ἐπάρσεως καὶ γνῶσιν ἃ φυ-
σιοῦσιν οἱ κόλακες. καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν
ὀργή. καὶ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.
Ὀργὴ θεοῦ ἐστὶν κατὰ μίαν ἐπίπολιν ἡ
τῶν παιδαγωγουμένων ἐπίπονος αἴ-
σθησις· ἐπίπονος δὲ καθόλου λέγω αἴσθη-
σις ἡ τῶν ἀκουσίων πόνων ἐπαγωγή.
δι' ὧν τὸν ἐπαρθέντα καὶ γνώσει φυσιούμε-
νον νοῦν. ὁ θεὸς πολλάκις εἴωθε συστέλ-
λειν καὶ ταπεινώσας ἵν' αὐτὸν ἑαυτοῦ
γενέσθαι διδάσκοι ἐπιγνώμονα. καὶ τῆς
οἰκείας ἀσθενείας συνίστορα· ἧς ἐπαι-
σθόμενος, τὸ μάταιον οἴδημα τῆς
καρδίας ἀποτίθεται· φησὶν γὰρ μετὰ
τὸ γενέσθαι τὴν ὀργήν. καὶ ἐταπεινώθη
Ἐζεκίας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καρδίας
αὐτοῦ. καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ.

καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ κυρίου ἐν ταῖς
ἡμέραις Ἐζεκίου: καὶ πάλιν ὀργὴ κυρίου
ἐστιν. καὶ ἀνακοπὴ τῆς τῶν θείων χαρι
σμάτων χορηγίας· καὶ τῆς συμφερόν
των ἐπὶ πάντα γινομένων ὑψηλὸν
καὶ μετέωρον· καὶ τοῖς δοθεῖσιν αὐτῷ
θεόθεν καλοῖς. ὡς ἔφημεν· καὶ τοῖς κατορ
θώμασι μεγαλαυχούμενον:

ἄξιον δὲ ἐστιν ἐπιστῆσαι καὶ ἐνταῦθα. τί
δήποτε μὴ ἐπὶ μόνον τὸν Ἐζεκίαν
ὑψωθέντα τὴν καρδίαν ἐπῆλθεν ἡ
ὀργή. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ
Ἱερουσαλήμ· τοῦτο μάλιστα τοῖς σὺν τοῖς
τῷ γράμματι μόνῳ τῆς γραφῆς
φιλοπόνως παρακαθημένοις. ὅτι
χρὴ τοῖς φιλοθέοις περὶ τὴν ποικί
λην θεωρίαν τῶν γεγραμμένων. τὴν
πᾶσαν ποιεῖσθαι σπουδήν. ἡ περὶ ὁ
τῆς ἀληθείας λόγος αὐτοῖς πάντων
ἐστὶ τιμιώτερος· ἢ τοῖς μόνοις τοῖς γράμ
μασι προσέχουσιν. πολλὴν ὡς ἔοικε
ἀδικίαν τῆς θείας καταψηφιζόμεθα
κρίσεως· τῷ ἁμαρτήσαντι. συγκο
λάζουσαν ἀδίκως τοὺς μηδαμῶς
ἁμαρτήσαντας· καὶ πῶς ἀληθὴς ὁ φά
σκων ἐστὶ μελῳδός. οὐ κατὰ τὰς ἁμαρ

π δ καὶ τῶν προ
π ὅσε ζῃ κυριο
ὁ ἰωσίας

ὑπὲρ υἱοῦ· οὔτε υἱὸς ὑπὲρ πατρός· ἕκαστος
ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται.
καὶ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθα-
νεῖται· καὶ σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ
τὰ ἔργα αὐτοῦ πρὸς τὸν θεὸν παρὰ
τοῦ Δαβὶδ λεγόμενον· καὶ ὑψώθη φησὶν
ἡ καρδία Ἐζεκίου. καὶ οὐ κατὰ τὴν γραφὴν
καὶ ἡ καρδία τῶν οἰκούντων Ἱερου-
σαλὴμ καὶ Ἰούδαν· πῶς οὖν συνεκολά-
σθησαν τῷ αἰτίῳ τοῖς ἀναιτίοις. καίτοι αὐτοὺς
ἐκζήσαντας ἰδὼν οὐ κεῖται· μετὰ γὰρ τὸ
ὑψώθη ἡ καρδία Ἐζεκίου· καὶ ἐγένετο ἐπ'
αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ
Ἱερουσαλήμ. περὶ ὧν οὐ γέγραφεν
ὁ λόγος ὅτι ὑψώθησαν· οὐκοῦν ἔοικε
δι' ἀμηχανίας ἡ λύσις τῶν ἀπορουμέ-
νων τοῖς προβεβηκόσιν τοῦ γράμματος.
καὶ τὸ ῥητὸν τῆς διανοίας προκρί-
νουσιν. ἐπὶ τὴν ἀκριβῆ τῶν γεγραμμέ-
νων κατανόησιν ἔλθωμεν· καὶ εὑρή-
σομεν ἀκμὴν τι τὴν τῷ γράμματι
κεκαλυμμένην ἀλήθειαν, ὡς τοὺς
δὲ καὶ τοῖς φιλομαθέσι προφαίνεσθαι·
ὥσπερ οἱ γὰρ οἱ γραμματικὸς καὶ φιλόσοφος νοῦς.
καὶ τὸν Ἰούδαν ἔχει. ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ·
τὸν μὲν Ἰούδαν. ἤτοι κατεξομολογούμενον

τοῖς αὐτὸ ἐμπεπτωκόσι νῶ φαυχῶν τ·

τρόπον ὑποδειγματικῶς σχηματιζόμενον·
ἤγουν τὴν ἕξιν τῆς μετανοίας μετὰ
τῶν αὐτῆς συνεκτικῶν μορίων.
τῇ προκοπῇ τῆς κατανοήσεως, ὧν δὲ
κάθαρσις πρακτικῶς συναυξάνουσαν·
ἐξομολόγησις γάρ. ὁ ἰούδας ἑρμηνεύεται·
τὴν δὲ ἱερουσαλήμ· ὡς τὴν εἰρηνικὴν
τῆς ἀπαθείας ἕξιν. μετὰ τῶν συμπλη-
ρούντων αὐτὴν θείων θεωρημά-
των ἀλληγορικῶς νοουμένην· ὡς συντό-
μως φάναι. τὴν μὲν ἰουδαίαν. ὡς πρα-
κτικὴν φιλοσοφίαν· τὴν δὲ ἱερουσαλήμ·
ὡς θεωρητικὴν μυσταγωγίαν· ὃ τοίνυν κα-
τορθώσας διὰ τῆς θείας χάριτος ὁ φιλό-
θεος ἠλίας, κατά τε τὴν πρακτικὴν
καὶ τὴν θεωρητικὴν φιλοσοφίαν. πᾶ-
σαν ἀντικειμένην ἀρετῇ τε καὶ γνώσει
διακρουσάμενος δύναμιν. τελέως
τὸ κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας
ἀνεδήσατο κράτος. καὶ μὴ τὴν
δέουσαν εὐχαριστίαν ἀνάθηται
τῷ αἰτίῳ τῆς νίκης θεῷ. ἀλλ᾽ ὑψώθη
τὴν καρδίαν. ἑαυτὸν τοῦ παντὸς
κατορθώματος λογισάμενος αἴ-
τιον. τηνικαῦτα ὡς μὴ ἀνταπο-
δοὺς τῷ θεῷ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα

ὁ ἀνταποδόσεως κατ᾽ αὐτοῦ. δέχεται οὖν μό-
νον αὐτὸς γενομένην καὶ ἐπάκτην τὴν
ὀργὴν τῆς ἀκαταλείπτως· ἀλλὰ καὶ ἰού-
δας καὶ ἰσραήλ· τουτέστιν. ἡ τῆς πράξεως
ἕξις καὶ τῆς θεωρίας· παθοῦσα ἀτι-
μίας εὐθέως συγχωρηθεῖσα κατὰ παρι-
παρεκτροπὴν τῆς πράξεως· καὶ τὴν τέως
καθαρὰν μεμολυνμένην τῶν συμπάθειαν
καὶ τελείων ἐννοιῶν συνεπιπλεκομένων
τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων. καὶ τὴν τέως
ὀρθὴν διαστρέφουσαν δόξαν τῆς γνώ-
σεως: θεὸς γὰρ ὡς ἀληθῶς ὀρθὸς καὶ
νόμος κατὰ πρόνοιαν ἐπιτάσσεται τοῖς
οὖσιν. παιδεύεσθαι δι᾽ αὐτῶν ἐναντίων
ἐπιτρέπων πρὸς ἀγνωμοσύνην. τοῖς
ἐπικρατῆ προσεμφανέντας ἀγνώμονας·
καὶ τὴν πεῖραν τῶν ἀντικειμένων.
τῆς τῶν κακῶν κατορθωτικῆς
ἕξεως ἐπιγνῶσιν παιδεύεσθαι δεινὰ ἀμοιβαῖς·
ὅταν μὴ παρ᾽ ἑτέρως ἐπὶ τοῖς ἀγνῶσιν
ἀκαταλήπτων παρὰ τῆς προνοίας
ἐθνῶν συγχωρηθεῖσα τὴν οἴκησιν. ἐσ-
τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιφανείας
διὰ αἰσθήσεως καταλισθήσομεν. ἔτι
τῶν καταστάσιν. ἀλλ᾽ οὐκ ἐπικτήτων
χάριτι τὴν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσεως

ὅτι τὸ ἀπαιτεῖν ἐπὶ πράξει. παθοῦσα [illegible] [illegible] ἐπιγνῶσιν [illegible] τὴν θεωρίαν [illegible] [illegible] καὶ [illegible] συγχωρεῖ·

ὅρον ἀνομ[illegible] [illegible] τὸ συνεκτικὸν προνοίας [illegible] [illegible] πρὸς τὸ [illegible] ἀξιώμον. [illegible] ἐναντία αὐτοῖς [illegible] [illegible] κατὰ [illegible] [illegible] ἀντικειμένων [illegible]

κακίστην εἶναι νομίζοντες· καὶ ἀρετὰς
μὲν τοῦ καλοῦ· πρὸς τὴν τοῦ κακοῦ
χρώμενοι γένεσιν· διόπερ ἐπειδὰν πλέον
διασφιγχθῶσιν ἐν ἡμῖν ἀσώματον
μέγα ἂν τὴν θείαν ἐπίγνωσιν. δι᾽ ὃ ἐκεῖ-
νων ὥσπου κουφότερον τὴν ταύτης
νοήσαντες ἄνοιαν· ὁ γὰρ οἰόμενος ἑαυτὸν
καταλαμβάνειν τὸ τέλος τῆς ἀρετῆς.
οὐδαμῶς ἐπιζητεῖ τὴν ἀκριβεστέραν τὴν πη-
γαίαν τῶν καλῶν αἰτίαν· ἑαυτῷ
μόνῳ. περιγράψας τὴν τῆς ἐφέσεως
δύναμιν· αὐτὸν τῆς ὁρίας τὸν ὅρον.
ὑφ᾽ ἑαυτοῦ φησὶ δὲ τὸν θεὸν ζημιούμενος.
ὁ δὲ τῆς ἑαυτοῦ περὶ τὰ καλὰ φιλο-
κινήσεως συναισθόμενος πενίας· οὐ παύ-
εται προτροπάδην τρέχων πρὸς
τὸν δυνάμενον τῆς ἐνδείας
τὴν πλήρωσιν·: γίνεται τοίνυν
δίκαιος ἐπὶ τὸν ὑψηλόφρονα νοῦν.
ὀργή· τουτέστιν. ἡ καταρχὰς τοῦ· λέγω
δὲ τοῦ δοχμωθῆναι αὐτὸν κατά τε τὴν
πρᾶξιν ὡς τὴν δουλείαν. κατά τε τὴν
θεωρίαν ὡς τὴν μετὰ τῶν δαιμόνων
συγχώρησιν· ἢ ἡ νάρκη τῆς μεθ᾽ ἑαυτοῦ
φυσικῆς ἀσθενείας συναίσθησιν.
τῆς δὲ σκέψεως αὐτὸν καὶ τὸ πε-

ὅτι [illegible]
[illegible], οὐδὲ ἀπὸ τοῦ
τούτων παύεται
[illegible]· [illegible]
αὐτὴν τῆς [illegible]
[illegible]. τὸν θεὸν [illegible]
[illegible]
[illegible]
λῆψθαι [illegible]
τοῦ [illegible] ὂν [illegible]
[illegible] πρὸς ὃ [illegible]
παίσαι [illegible]

κατορθώσεως τῶν ἀγαθῶν ἐπαρθεὶς
δικαιώματος ἐξ χάριτος τὴν ἐπίγνω-
σιν· καὶ ταπεινωθείς· παρ' [illegible] ἑαυ-
τοῦ τὸ ἀλλότριον καὶ παρὰ φύσιν ὕψος
ποιούμενος. ὥσπερ μὴ ἐπισπάσθαι ἐφ' αὐτὸν
τὴν ἄλλην ὀργήν. τῆς τῶν [illegible] τῶν
χαρισμάτων ἀφαιρέσεως. κ(αὶ) τὸ
ἐπὶ τὸν ἐζεκίαν οὐκ ἐπῆλθεν. εἴθε
ὡς ἐκ τῆς ἑαυτὸν γενομένης πρὸς
τῆς ὀργῆς. κέχρηται ἐγκαταλείψεως,
ταπεινωθεὶς τὸ γενόμενον τῆς τοῦ
παρ' ἔχοντος δικαίαν συναισθόμενος·
φησὶν γὰρ μετὰ ταῦτα καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐ-
τὸν ὀργή. καὶ ἐπὶ ἰουδαν καὶ ἱερουσαλήμ·
• καὶ ἐταπεινώθη ἐζεκίας ἀπὸ τοῦ
• ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ οἱ κατοι-
• κοῦντες ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐ-
• τοὺς ὀργὴ κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐζεκίου.
κ ἄλλως δῆλον, ὅτι ὀργὴ τῆς τῶν χαρι-
σμάτων ἀφαιρέσεως. διὰ τοῦτο τὴν
πρὸς τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς κακίας
ἐπιγνωσομένης αὐτὸς γενέσθαι δι-
δάσκαλον· ὁ γὰρ μὴ σωφρονισθεὶς
τοῖς πρὸς [illegible] τῆς ὀργῆς. κέχρηται
ἐγκαταλείψεως ἔμαθεν πρὸς ταπείνω-
σιν. τὴν ἄλλην δέχεσθαι σαφῶς ἑαυτόν

ἐπερχομένην ὀργήν· ἀφαιρουμένην
αὐτοῦ τὴν τῶν χαρισμάτων ἐπιχορη-
γίαν· καὶ ἔρημον αὐτὸν καθιστῶσαν
τῆς τέως φρουρούσης δυνάμεως.
Καὶ ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ φη-
σίν· περὶ τοῦ ἁρμόζοντος ἰσραὴλ θεοῦ
λέγων· καὶ ἔσται εἰς διαρπαγήν· καὶ κα-
θελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ· καὶ ἔσται εἰς
καταπάτημα· καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπε-
λῶνά μου· καὶ οὐ μὴ τμηθῇ οὐδὲ μὴ
σκαφῇ· καὶ ἀναβήσεται εἰς αὐτὸν ὡς
εἰς χέρσον ἄκανθα· καὶ ταῖς νεφέ-
λαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρέξαι εἰς
αὐτόν. Καθάπερ ἀμέλει ὁρᾶται
παθὼν καὶ σαούλ· ὁ πρῶτος τοῦ
ἰσραὴλ βασιλεύς· ἐκεῖνος γὰρ ἅμα
τῇ βασιλικῇ ἀξίᾳ λαβὼν διὰ τοῦ χρίσματος
καὶ τὴν προφητικὴν χάριν· ἐπειδὴ
ταύτην μὴ ἐφύλαξεν· ὀργὴν δέχε-
ται· τὴν τοῦ πονηροῦ πνεύματος ἐνερ-
γίαν· καὶ μηδὲ μίαν μανίαν συναί-
σθησιν· τῇ ἀμέτρῳ ὀργῇ συγκαθε-
μίζεν· πάσης διὰ τὴν ἄνοιαν· γυμνὸς
πρὸ θανάτου θεοσεβείας γενόμενος·
καὶ δηλοῖ τοῦτο παθών· πρῶτον μὲν
ὑπὸ τοῦ δαίμονος ἐνεργούμενος.

ὅρα τὸ ἀνωτέρω δηλωθέν. κ.

σ. προσαισθητικὰ φ...
πρῶτος καθ' ἑαυτὸν ...
ἡ ... ζημία ...
... ἐθνῶν ...
... ἑαυτ ...
... τοῦ σαρκ ...
κύριον, ἑαυτ ...
τῶν ... προφ ...
... σαρκ ...
... μόν ...
δονεύς ... βελτ ...
... ἔχοντες ...

ἢ εὐπειθέστερον. πρὸς αὐτοῖς αὐτομολῶν ἑκου-
σίως δι' αὐτῆς ἢ μετρίου μόθου τοῖς δαίμο-
σιν· καὶ ἴσως τοῖς ἀθέοις. τὴν τῆς μαν-
τείας τοῖς δαίμοσιν ἐπιτρέψαντες ἀξίαν
οὐ καλῶς. ἐοίκασι δὲ τὸν ἐζεκίαν ἤτοι τὸν φιλό-
σοφον ἐκλαμβάνειν νοῦν. τὴν δὲ ἰουδαί-
αν ἤτοι τὴν πρᾶξιν. τὴν δὲ ἱερουσαλὴμ ἤτοι τὴν
θεωρίαν. ὅταν γάρ τι καθ' οἷον δή ποτε
τρόπον τὸν νοῦν παθεῖν θέλῃ καὶ κοι-
σαμένη. τῷ τοιούτῳ μοι τὴν πρακτι-
κὴν αὐτοῦ καὶ τὴν θεωρητικὴν δύναμιν
κατὰ τοὺς συνεκτικοὺς αὐτῶν λόγους
συμπάσχουσαν ἔχειν ἀπαύστως συνθλιβομένην.
οὐ γάρ ἐστι δυνατὸν παθεῖν τὸ ὑποκεί-
μενον, τῶν ἐν ὑποκειμένῳ καὶ συμπασχόντων.
κοινῶς οὖν τῷ ῥητῷ τῆς γραφῆς. συμφέ-
ρεται τῆς θεωρίας ὁ λόγος καὶ φθέγμα
διαιρουμένῳ τῇ ἐξαιρέτῳ φύσει τῶν κριμάτων.
μηδὲ ἄλλως ἀνατρέπων ποιούμενος
ἐπιτομῆς. μόνος γὰρ κατὰ τὴν ἀπο-
δοθεῖσαν τοῦ λόγου θεωρίαν. ἐζεκίας
τουτέστιν ὁ νοῦς. ὑψοῦται μεγαλοφρονῶν
ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν. καὶ συνυψου-
μένων αὐτῷ τῆς ἰουδαίας καὶ τῆς ἱερουσα-
λὴμ, πράξεως καὶ θεωρίας. ὅτι μηδὲ
πεφύκασιν τοῦτο πάσχειν. καθ' ἑαυτάς

ὑποκείμενον λέγει τὸν νοῦν· καὶ ἀρετὴν καὶ γνῶσιν ποιητικήν· ἐν ὑποκειμένῳ· τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν θεωρίαν· αἳ εἰσὶ τῆς ψυχῆς. σημειωτέον· τί λέγει ἐπίκουρος· ... τρόπῳ ... πάσχοντι. τὴν αὐτοῦ ποιότητα ... οἰκείας ἀλλοιώσεως ...

ὅρα.

τοῦ σχολίου ... πρὸς ...

ὑποστατικῶς μὴ θεωρουμένων· καὶ ἑτοιμό-
μον τὸν ἐζεκίαν τουτέστι τὸν νοῦν οὐ γίνεσθαι
ὀργῇ. ἀλλὰ καὶ ἐστὶν ἰουδαίαν καὶ ἱερου-
σαλὴμ γὰρ πρᾶξις καὶ ἡ θεωρία τοῦ νοῦ κατα-
τιμολυνομένων. ταύτας συγχωρούμενος.
καὶ μὴ οὖσαν τὴν πρὸς ὀργὴν αἰτίας
συμμέτοχοι· γεγράμμεθα τοίνυν καὶ ἡμεῖς.
τὴν τῶν γεγραμμένων ἐννοίας· καὶ γὰρ
ἐκείνοις συνέβαινε τυπικῶς κατὰ τὴν
ἱστορίαν. ἀλλὰ δι' ἡμᾶς ἐγράφη πρὸς
νουθεσίαν πνευματικήν· οἷς διαπαντὸς
σημαίνεται τὰ γεγραμμένα. ὁ νοῦς τοίνυν
τὴν ἀπὸ τῆς μελέτης καθηγεμόνην ἀλλὰ παρα-
ταττομένης δυνάμεως οὖσαν αἰσθήσεων
δυνατὸν πρὸς τὸν νοῦν τὴν γραφὴν
μεταφέρουσαν. αὐτὸν μὲν ἔφασκε τοῖς
μὲν τοῖς θείοις νοήμασιν. τὸ δὲ σῶμα
τοῖς τῶν νοηθέντων θεοτέρων λόγων
τρόποις φαιδρυνόμενον. ἀρετὴν αὐτὸ
ποιοῦντες λογικὸν ἐργαστήριον. τὴν δὲ
κατὰ τῶν ἐμφύτων παθῶν. πᾶσαν
θεοφιλὴς καὶ ἄριστος ὢν κατὰ τὸν
ἐζεκίαν γνωστικῶς τὸ κατὰ δαιμό-
νων δυναζόμενος κράτος, ἐγένετο
τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως κατὰ τῶν πο-
νηρῶν ἀοράτως κατὰ νοῦν. πρὸς
αὐτὸν συμπλεκόντων τὸν πόλεμον.
καὶ διὰ τοῦ προσελθεῖν λέξει τῷ θεῷ θεὸν αὐτοῦ

τοῦ νοῦ δηλονότι.

τὰ ἐμφυτὰ πάθη τοῦ σώματος
τῶν κινήσεων ...
... τὸ χ...
φέρ... τουτ...
...
ὧν ἐμφυτ...
... χ...
κινήσεων

περιγενόμενον ἀγγέλων· μέγα δὲ σοφίας μόνον
μεῖζον αὐ· καὶ πᾶσαν ἐκ τρίτας διασκε
δάσας τοῦ διαιωνίου τὴν φάλαγγα αὐ· ὡς τῆς
τοιαύτης νίκης καὶ σωτηρίας· αἴ
τιον τὸν θεὸν μὴ ἐπιγράφηται. ἀλλ᾽ ἑαυτῷ
τὴν ὅλην ἀνατίθηται νίκην. ὁ τοιοῦτος.
οὐ κἂν τὰ τοῦ δόλου κἂν τὰ θεοῦ κατὰ τὸ
αὐτὸ τὸ ἀνδρῶμα αὐτοῦ, μὴ ἐξισώσας
τὰ μέγεθος τῆς σωτηρίας, τὸ πλῆθος τῆς
εὐχαριστίας· μηδὲ τὴν εὐεργεσίαν τοῦ
σώσαντος. ἀντιμετρήσας τὴν οἰκείαν
διάθεσιν· ἀνταπόδοσις γάρ ἐστιν.
καὶ πρὸς τὸν σώσαντα τοῦ σωθέντος
δι᾽ ἔργων ἀντιμετρουμένη διάθεσις·
ἀλλ᾽ ὑψώσας ἐν ἑαυτοῦ τὴν καρδίαν, ὡς θείοις
ἐπαινῶν χαρίσμασι μεγαλοφρονήσας
ὡς μὴ λαβών. ὁ τοιοῦτος ἐνδίκως δέ
χεται γενομένην ἐπ᾽ αὐτὸν τὴν ὀργὴν
συγχωροῦντος τοῦ θεοῦ τοῦ δικαίου,
ὁ καὶ τοῖς αὐτοῦ συμμαχίαν· ὡς τοῖς
κατὰ τὴν πρᾶξιν παραβάλλει
προσώποις τῆς ἀρχῆς· ὡς τοῖς κατὰ
θεωρίαν δηλαδὴ ἐπιθυμοῦσιν ἄλλο
τοῖς τῆς γνώσεως· ἢ ἀμαθὴ τὴν
οἰκείαν ἀσθένειαν. ἐπιγνῶ τὴν με
νίκην [illegible] τὴν τεταπεινωμένην
μὴν καταπεσοῦσαν. καὶ ταπει
νωθεὶς μετανοήσας. τὸν ὄγκον [illegible]

[illegible marginal notes]

ἀποκαλοῦντες ὁ Ἰάκωβος· καὶ τὸν θυμὸν ἱλάσ-
κεται, καὶ ἀποστρέφει τὴν ἐπερχομένην
τοῖς μὴ μετανοοῦσιν ὀργήν· τὴν ἀφαι-
ρουμένην τὴν φρουροῦσαν τὴν ψυχὴν
χάριν καὶ ἔρημον καταλιμπάνουσαν
τὸν ἁμαρτάνοντα νοῦν· ἡμέρας δὲ τοῦ
κοσμικοῦ βίου Ἐζεκίου τυχὸν προσγε-
ραθεὶς ἡ γραφή· τοὺς διαφόρους φωτισμούς.
οὓς δέχεται πᾶς εὐσεβὴς καὶ φιλό-
θεος νοῦς· ἐπικαλλοντι τῇ θεωρίᾳ
τῶν γεγονότων πρὸς κατανόησιν.
τῆς δι' ἀπάντων ποικίλως ἐμφαινο-
μένης σοφίας· οἷς, ὅσῳ ἡ πρᾶξις
καὶ ἡ θεωρία ῥυθμίζεται. πόρρω τῆς ἀρετῆς
καὶ γνώσεως αὐταῖς οὐ πεφυλαγμένοις.
τοῦ κυρίου τῆς δικαιοσύνης ἐν τοῖς τοι-
ούτοις· διὰ τῆς ἰδίας ἀνατολῆς
τὰς τοιαύτας ἡμέρας δημιουργοῦντος:

Ἐρώτησις νγ':

Πάλιν περὶ Ἐζεκίου φησίν· καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφων υἱῶν Δαυΐδ·
καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ
ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ἰούδας, καὶ οἱ
κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ: τί ἐστιν τὸ ἐν
ἀναβάσει τάφων υἱῶν Δαυΐδ καὶ τὰ ἑξῆς:~ Ἀποκρ(ισις)

Δαυΐδ ἐστιν νοητός. ὁ κατ' ἔμφασιν Ἰησοῦς Χριστός· ὁ λί-
θος ὃν ἐξουδένωσαν ἀποδοκιμάσαντες

οἱ οἰκοδομοῦντες· ἤγουν οἱ ἱερεῖς τῶν ἰουδαίων
καὶ ἄρχοντες· ἐγενήθη εἰς κεφα
λὴν γωνίας· τουτέστιν τῆς ἐκκλησίας·
γωνία γάρ ἐστιν ἡ ἐκκλησία κατὰ τὴν γρα
φήν· ὥσπερ γὰρ ἡ γωνία δύο τοίχων ἕνω
σις γίνεται· πρὸς ἀλλήλους αὐτοὺς διασφί
γγουσα πρὸς ἀδιάσπαστον συνοχήν· οὕτως
καὶ ἡ τοῦ χριστοῦ ἐκκλησία τῶν δύο λαῶν γέγονεν
ἕνωσις τοῖς ἐξ ἐθνῶν καὶ ἰουδαίων· καὶ δε
[illegible] ἀλλήλοις συνδέουσα·
καὶ πρὸς μίαν ἐπιδιασφίγγουσα σύμπνοι
αν· ἢ ὡς ἀκρογωνιαῖος λίθος ἐστὶν ὁ χριστός·
ὡς κεφαλὴ τοῦ παντὸς σώματος· ἐξου
δένωσις γὰρ ἑρμηνευόμενον· δηλοῖ τοῦ
δαυὶδ τὸ ὄνομα· ὅς ἐστιν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος καὶ υἱός·
ὁ δι' ἐμὲ τὴν δουλικὴν μορφὴν ὑποδύς·
καὶ γενόμενος ὁ ἥλιος αἰνῶν οἰκειωτῶν
τῆς ἀληθείας· καὶ ἐξουδενῶν φαρμακοῦ πλη
ροῖς ἁμαρτιῶν· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς ὅτι
θεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν προβά
των· ὁ αὐτὸς κτείνας τὸν λέοντα καὶ τὴν
ἄρκον· τὸν θυμὸν λέγω καὶ τὴν ἐπιθυμίαν·
ἐξημερώσας τῆς φύσεως· τὰ παρασπῶν
τα τῆς ἐπιτιμῶν κατὰ τὸν λόγον θεῖος κό
σμος τὴν μορφήν· ὁ τὸν δράκοντα διὰ τοῦ πά
θηματος τοῦ θανάτου· [illegible] εὐαγγελίοις ὁ θεὸς ἡμῶν·
τουτέστιν ἡ μετάδοσις [illegible] ὢν κατὰ τὴν πρόνοιαν

καὶ κρίσιν ὑψηλοτέρων λόγων· ὀφθαλμοὶ
γὰρ τοῦ λόγου ἡ κρίσις ἂν εἴη καὶ ἡ προμήθεια.
δι' ὧν καὶ πάσχων ὑπὲρ ἡμῶν ποιεῖται τοῦ
παντὸς τὴν ἐπισκοπήν· ὁ τοῦ νοητοῦ
γολιὰθ καὶ ὑπερηφάνου· φημὶ δὲ τοῦ δια-
βόλου σφαγεύς· τοῦ ὑπερτάτην ἔχοντος
τὴν ἡλικίαν· διὰ τὴν ἐμπάθειαν τῆς
ἐν ἡμῖν ὑπερτάτης αἰσθήσεως· ἐπεὶ
τοσοῦτον γάρ ἐστι τὸ μέγεθος τῆς κατὰ κα-
κίαν ἡλικίας ἡγούμενον ὁ διάβολος.
ἐφ' ὅσον τοῖς αἰσθητοῖς ἐμπαθῶς ἐν ἡ-
μῖν, ἡ τῆς αἰσθήσεως ἐπικρατήσει δύναμις.
ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀληθινοῦ ἰσραὴλ καὶ ὁρῶντος θεόν.
καὶ σαοὺλ ὁ παλαιὸς κατὰ τὸν νόμον
βασιλεὺς μανεὶς ἐκ φθόνου διὰ τὴν ἀπιστίαν τη-
κόμενος· οὐ φθείρεται γὰρ τῆς προσκαίρου δό-
ξης τὴν ἀφαίρεσιν· οὐκ ἀφαιρεῖται τὸ δόρυ
καὶ τοῦ ὕδατος τὸν φακὸν δαβὶδ ὁ θεῖος
βασιλεὺς καὶ διωκόμενος· τουτέστι τὸ
κράτος τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς καὶ τὴν
χάριν τῆς γνωστικῆς θεωρίας. κἂν πάθῃ μυ-
ριάκις χρεὼν δίδωσι τοῖς πρὸς αὐτὸν
κατὰ τὴν πίστιν διαμαινομένοις διὰ τοὺς
ἐξ ἰουδαίων μέλλοντας κληρονομεῖν
σωτηρίαν ἀφορμώμενος τῆς βασιλείας
τὸ κήρυγμα· οὗπερ πάλιν ἐν τοῖς ἀθλίοις
πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἀπόκλισιν

πάντα τὰ πρακτικὰ [illegible] … [illegible] … προκοπὴν … [illegible] … τὴν κίνησιν·

[illegible] τοῦ [illegible] … σημείωσαι … τοῦ ὕδατος … ὑπὲρ [illegible] … ἡλικίαν:–

[illegible]

κωθημένου. τὸ τῆς διπλοΐδος ἀφαιρεῖ-
ται πορφύρεον· τουτέστιν τὸ ὕψος τῆς κατὰ
τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν εὐσχημοσύνης. καὶ
τὸ ἐμμολύνεσθαι ὑπηλὸν τῆς τῶν νομικῶν
σπιλάδων καὶ αἰνιγμάτων περιπολῆς·
οὐκ ἄξιον οὔτε μὴν δίκαιον κρίνας.
πρὸς φθορὰν τῆς αὐτοῦ χρείας. τὸν ὡς ἐν
σπηλαίῳ τῷ αἰῶνι τούτῳ καὶ τῷ σκοτεινῷ
τοῦ νόμου γράμματι, καθειργμένον λαὸν
τῶν ἰουδαίων· τὸ γυμνὸν ὄντως καὶ
φιλοσώματον. καὶ τῇ φθορᾷ τῶν πα-
ρερχομένων περιγράφοντα τὸ
θεῖον τῶν ἀφθάρτων ἐπαγγελιῶν.
ἀντὶ τῆς μυστικῆς τῶν νομικῶν
διαγραμμάτων καθάπερ διπλοΐ-
δος πορφύρεον τὴν νοουμένην ἀρε-
τήν· οὕτως ἐκπηδᾷ ὁ νοητὸς ὁ ἀλη-
θινὸς ποιμὴν καὶ καταλαβὼν καὶ τῶν ἀντι-
κειμένων ἀνειργ[illegible] δυνάμεων· ποι-
μὴν μεθ' ἣν ἐπὶ τὴν πρακτικὴν μετερ-
χομένων φιλοσοφίαν. καὶ ὡς ἃς δι' ἣν
μετεμένων τὴν φυσικὴν θεωρίαν· κατα-
λαβὼν δὲ, τῶν νόμοις καὶ λόγοις [illegible]
ἀνακαινισάντων πρὸς τὸ ἀρχέτυπον
τῆς δεθείσης εἰκόνος τὸ κάλλος. καὶ
αὐτοῦ τοῦ μεγάλου καὶ [illegible] τῶν αἰώνων
ἀμέσως κατ[illegible] περιστάμενον.

[illegible marginal note]
πρὸς τὸν [illegible]
[illegible] κατὰ [illegible]
[illegible]
[illegible] πρεσβεύοντε
[illegible]

καὶ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἄμικτον ὡς θέμις
ἐπὶ τῆς [illegible]ριζομένων· : υἱοὶ δὲ τούτου
τοῦ Δαυὶδ τυγχάνουσιν. πάντες οἱ ἀπ᾽
αἰῶνος ἅγιοι ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντες
ἐν πνεύματι· τάφοι δὲ τούτων τῶν υἱῶν
εἰσίν. αἱ μνῆμαι τῆς κατὰ θεὸν αὐτῶν
ἐν σώματι πολιτείας· ἀνάβασις δὲ
τούτων τῶν τάφων ἐστίν. τὸ ὕψος
τῆς αὐτῶν περὶ θεὸν γνώσεως
ἀγάπης. ἐνταῦθα Ἰούδας καὶ οἱ
κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ θάπτουσιν
ἐπιδρύοντες. ἐν τῷ κατ᾽ ἀξίαν
τόπῳ τῆς μακαρίας μονῆς.
οἱ τὴν κατὰ πρᾶξιν τρόποι. καὶ οἱ
τὴν ἀληθῆ θεωρίαν, οἰκοῦντες
λόγοι τῆς γνώσεως. τὸν τοῖς ὅλοις
ἅπασιν, ἑαυτὸν νεκρὸν ἀποθανόντα νοῦν·
τοῖς μὲν αἰσθητοῖς, τῇ ἀποθέσει τῆς
κατ᾽ αἴσθησιν ἐνεργείας· τοῖς δὲ νοητοῖς
τῇ τῆς νοερᾶς ἀποπαύσει κινήσεως·
τὸν τοίνυν Ἐζεκίαν κράτος θεοῦ ἑρμηνευ-
όμενον ὡς νοῦν κραταιὸν περὶ πρᾶξιν
καὶ περὶ γνῶσιν λαμπρότατον.
θάπτουσιν ἀποθανόντα. τουτέστιν
πάντων τῶν ὄντων κατὰ τὴν γνώ-
μην ἀπογενόμενον. καὶ πρὸς τὸν ὑπὲρ τὰ
ὄντα γενόμενον. πᾶς Ἰούδας καὶ οἱ κατοικοῦν-
τες Ἱερουσαλὴμ

σχό(λιον)
τοὺς κατ᾽ ἀρετὴν τῶν ...
πρᾶξιν τρόπους ...
καὶ τοὺς κατοικοῦντας ...
Ἰουδαίους· τοὺς ...
θεωρίας λόγους τῆς γνώ(σεως) ...
... τοὺς οἰκοῦντας ...
τὴν Ἱερουσαλήμ:-

σχό(λιον)
νοῦν εἶναι ...
... τὴν πρὸς τὰ ...
τῶν ὄντων ...
ἀπογέν(εσιν) ...
... χωρισ... ζων ...
... πάθ... ...
τὸν τ. ...
ὄντων ἀνάμνησιν ἀπο...

※ ὁ ποιμὴν [illegible] [illegible]
πρὸς τὸν [illegible]

[illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

ἁπλῶς πρὸς [illegible]
[illegible]

καθημένου. τὸ τῆς διπλοΐδος ἀφαιρεῖ-
ται περιβόλαιον· τουτέστιν τὸ ὕψος τῆς κατὰ
τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν εὐσχημοσύνης. καὶ
τὸ ἐπιμολύνασιν ὑψηλὸν τῆς τῶν νομικῶν
σημαινόμενον καὶ αἰνιγμάτων περιβολῆς·
οὐκ ἄξιον οὔτε μὴν δίκαιον κρίνας.
ἐς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει. τὸν ὡς ἐν
σπηλαίῳ τῷ αἰῶνι τούτῳ καὶ τῷ σκότει τῷ
τοῦ νόμου γράμματι. καθειμένον λαὸν
τῶν ἰουδαίων· τὸν γυμνὸν ὄντως καὶ
φιλοσωμάτων. καὶ τῇ φθορᾷ τῶν πα-
ρερχομένων περιγράφοντα τῆς
θέσεως τῶν ἀφθάρτων ἐπαγγελιῶν.
ἀντὶ τῆς μυστικῆς τῶν νομικῶν
διαταγμάτων καθάπερ διπλοΐ-
δος περιβόλαιον τὴν νοουμένην ἀναπε-
τάσαν· οὗτος ἐστὶν Δαβὶδ ὁ νοητὸς ὁ ἀλη-
θινὸς ποιμὴν καὶ βασιλεὺς καὶ τῶν ῥαπ-
ισμένων ἀναιρέτης δὲ ἀμέσων· ποι-
μὴν μάλιστα τῶν ἐπὶ τὴν πρακτικὴν μετερ-
χομένων φιλοσοφίαν. καὶ ὡς ὡς δὴ κ-
ρεμαμένων τὴν φυσικὴν θεωρίαν· βασι-
λεὺς δέ, τῶν νόμοις καὶ λόγοις σωτικοῖς
ἀνακαινισάντων πρὸς τὸ ἀρχέτυπον
τῆς δοθείσης εἰκόνος τὸ κάλλος. καὶ
αὐτῷ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ τῶν αἰώνων
ἀμέσως κατανοῶν παριστάμενον.

καὶ τὸ ἀπρόσιτον κάλλος ὡς θέμις
ἐφ᾽ ὅπερ ἐνοπτριζομένων· : υἱοὶ δὲ τούτου
τοῦ Δαυὶδ τυγχάνουσιν. πάντες οἱ ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος ἅγιοι ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντες
ἐν Χριστῷ· τάφοι δὲ τούτων τῶν υἱῶν
εἰσίν. αἱ μνῆμαι τῆς κατὰ θεὸν αὐτῶν
ἐνσήμου πολιτείας· ἀνάπαυσις δὲ
τούτων τῶν τάφων ἐστίν. τὸ ὕψος
τῆς αὐτῶν περὶ θεοῦ γνώσεως
ἀγάπης· ἐνταῦθα Ἰουδαῖοι καὶ οἱ
κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ θάπτουσιν
ἐνιδρύοντες. ἐν τῷ κατ᾽ ἀξίαν
τόπῳ τῆς μακαρίας μονῆς.
οἵ τε κατὰ πρᾶξιν τρόποι· καὶ οἱ
τῆς ἀληθοῦς θεωρίας, οἱ κοινοῦντες
λόγοι τῆς γνώσεως. τὸν τοιοῦτον
θάπτουσιν, ἑκουσίως ἀποθανόντα νόμον
τοῖς μὲν αἰσθητοῖς, τῇ ἀποθέσει τῆς
κατ᾽ αἴσθησιν ἐνεργείας· τοῖς δὲ νοητοῖς,
τῇ τῆς μεριστῆς ἀποπαύσει κινήσεως +
τὸν τοίνυν Ἐζεκίαν κράτος θεοῦ ἑρμηνευ-
όμενον ὡς νοῦν κραταιὸν περὶ πρᾶξιν
καὶ περὶ γνῶσιν λαμπρότατον.
θάπτουσιν ἀποθανόντα. τουτέστιν
πάντων τῶν ὄντων κατὰ τὴν γνώ-
μην ἀπογενόμενον, καὶ πρὸς τὸν ὑπὲρ τὰ
ὄντα γενόμενον, πᾶς Ἰουδαῖος καὶ οἱ κατοικοῦν-
τες Ἱερουσαλήμ·

τοὺς καλλίστους τῶν πράξεων τρόπους ... κατοικοῦντας ... Ἰουδαίους· τοὺς ... λόγους ... τοὺς οἰκοῦντας ... Ἱερουσαλήμ:-

νοῦ ... τῶν πρὸς ... τοῦ ὄντα ... ἀπογενόμενον ... ἀρχὰς ... τὸν ὄντα ... ὄντα ἀνήμμενον ...

καὶ κατ' ἀρετὴν προάξεις αὐτοῦ διαφορότης,
καὶ ἡ κατὰ τὴν γνῶσιν ἀληθινὴ θεω-
ρία· ἐν ἀναβάσει τάφων υἱῶν δαδ·
ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ τῆς τῶν ἀοιδίμων ὡς
ἀγίων μεμνημένος. δεδοικότως αὐτοῦ
δόξαν καὶ τιμήν· δοξάζομεν· ὡς τοιαύ-
την ὑστέραν καὶ τὴν μεταφρά-
γνωσιν τῶν ἐν τοῖς ὅσοις λόγων· τι-
μὴν δὲ ὡς τῶν αὐτῶν γενομένων καθῶν -θ
καθαρῶν. ἢ τῶν ἐν τοῖς ὅσοις φυσικῶν
νόμων ἀναλόγως, καὶ τὴν αἴσθη-
σιν κ(αὶ) τῆς σαρκὸς τὴν κίνησιν· τυχὸν
δὲ εἰς τῶν σοφῶν γραφὴ λέγομεν ἔρ[illegible]
μετιμούμενος· δοξάζοντες ἢ [illegible] τὸ [illegible]
τατον καὶ ἔξοχον κάλλος· τιμὴν δὲ,
τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἀπαράλλακτον μίμημα·
τὸ μὲν γὰρ, λόγων τεχνικῶν ἀληθεί-
ας φυλακὴ ποιεῖ ἡ θεωρία. τὸ δὲ, πρά-
ξις ἐν τρόπων ἀκριβῶς ἀνα[illegible]θεῖται·
βίος, ὁ μέγα[illegible]χικὸς ἐζεκίας. ἐν ἀνα-
βάσει τάφων υἱῶν δαδ· ἐτάφη·
ὥσπερ εἴ τις εἴποι τὸ σαφέστερον λέγων
ἢ ποιεῖ τὸ ῥητὸν, ἀντὶ τοῦ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφων υἱῶν δαδ.
καὶ ἔθηκαν τὴν μνήμην ἐζεκίου
ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ μνήματι τῶν ἀοιδίμων ὡς
ἀγίων· σκοπήσωμεν δὲ ὡς οὐκ εἴρηται

ὅ(τι) δόξαν λέγει τὴν [illegible] γνῶσιν [illegible] τὴν κατὰ [illegible] τὴν φύσιν [illegible] τὴν κίνησιν·

ὅ(τι) [illegible] λέγει [illegible] τὴν κίνησιν [illegible] εἰκόνι [illegible]

[illegible] δόξ(αν) [illegible] τὴν πρόνοιαν [illegible] σοφίας [illegible]

ἐν τάφοις Δαδ. κ(αὶ) ἐν ἀριμαθαίας τάφῳ
Δαδ· ἀσύγκριτος γὰρ τοῖς οὖσιν, οὐκ ἀν-
θρώποις μόνον ἀλλὰ καὶ ἀγγέλοις,
καὶ παντελῶς ἀχώρητος. καὶ αὐτὸς
ὁ τοῦ κ(υρίο)υ κατὰ σάρκα λεγόμενος καὶ ὁ τοῦ
υἱοῦ πρόσωπος. μὴ ὅτιγε τῆς ἀπείρου θεό-
τητος αὐτοῦ κ(αὶ) ἀνέφικτος ἔννοια·
οὐκοῦν, ἀσύγκριτον τὸν πάντη τῷ καὶ λίαν
ἐοικόθη μέτρῳ μεγαλότητος. τὸ καὶ
ἐν τάφοις ἴσον Δαδ. κ(αὶ) τὸ κράτιστον
ἐν ἀριμαθαίας τάφῳ ἴσον Δαδ· ἐν γὰρ
τάφοις Δαδ. οὐδεὶς φέρεται τῇ γραφῇ
τεθαμμένος. μὴ ὅτι ἐν ἀριμαθαίας τά-
φῳ Δαδ· τοῦ γὰρ κ(υρίο)υ καὶ θ(εο)ῦ καὶ σ(ωτῆ)ρ(ο)ς ἡμῶν.
ἀσύγκριτος ὢν ὤφθη κατὰ πάντα καὶ λό-
γον καὶ τρόπον ὁ κατὰ σάρκα καινός· φησὶν
γάρ, ἐκλάμψει ὁποῖος κ(αὶ) ἄρ(α) ἐστὶ αὐτοῦ.
τουτέστιν. καὶ αὐτὴ κ(αὶ) κατὰ ἄν(θρωπ)ον διὰ
σαρκὸς τοῦ κ(υρίο)υ δικαιοσύνη. καὶ τὰς ἀμα-
ρτιῶν ἀμείψω ἐκάμψεν. τῇ ὑπερβολῇ
τῆς ἐν πᾶσι κατὰ δικαιοσύνην
ὑπεροχῆς· οὐ γὰρ ἦν τις ἄν(θρωπ)ος. ἀλλὰ
θ(εὸ)ς ἐνανθρωπήσας. πρὸς τὸ και-
νίσαι δι' ἑαυτοῦ καὶ ἐν ἑαυτῷ τὴν πα-
λαιωθεῖσαν ὑφ' ἑαυτῆς τῶν ἀν(θρώπ)ων
φύσιν. καὶ ποιῆσαι θείας κοινωνὸν φύ-
σεως· ἀποθεμένην πᾶσαν φθορὰν καὶ

[Marginal note, right margin, partly cut off: κ(ύριο)ς τὴν ἀνάγνωσιν … δαδ εἰ μὴ … χ(ριστο)ῦ … τάφον αὐτοῦ … [illegible]]

ἀμφοῖν ἐστιν· δι' ὧν ὁμοίως ἔθεσι τοῖς
κτήνεσιν ὅλον ἐκ τούτων τὸν λόγον
ἔχει τὴν αἴσθησιν: — ἐρώτησις: να
Ἐν τῷ πρώτῳ Ἔσδρᾳ γέγραπται
περὶ τοῦ Ζοροβάβελ· καὶ ὅτε ἐξελ
θὼν ὁ νεανίσκος ἄρας τὸ πρόσωπον
εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Ἱερουσαλὴμ· εὐ
λόγησεν τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ λέ
γων· παρὰ σοῦ ἡ νίκη· καὶ παρὰ σοῦ ἡ σο
φία· καὶ σὴ ἡ δόξα· καὶ ἐγὼ σὸς οἰκέτης
εὐλογητὸς εἶ· ὃς ἔδωκάς μοι σοφίαν
καὶ σοὶ ὁμολογῶ δέσποτα τῶν πατέρων:
τί σημαίνει τὸ ἆραι τὸ πρόσωπον εἰς
τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ
ἑξῆς: ἀπόκρισις:

ποσαχῶς μεταβάλλεται Ζοροβάβελ περὶ τὴν ἑβραΐδα φωνὴν μεταφραζόμενον

Ζοροβάβελ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς
ἑβραΐδος· καὶ δασύτητα λέξεώς ἐστι τι
μήν· σύνθεσιν· διαίρεσιν· στιχι
σμόν· καὶ δασυνόμενον γὰρ τοῦ
το τὸ ὄνομα δηλοῖ· σπορὰν συγχύ
σεως· λυόμενον δέ, ἀνατολὴν
συγχύσεως· συντιθέμενον δέ, ἀνα
τολὴν ἐν συγχύσει· διαιρούμενον δέ,
ἀνατολὴν διασπορᾶς· στιχιζόμενον
δέ, αὐτὸς ἀναστάσεως· Ζοροβά
βελ οὖν ἐστιν· ὁ οἷος φιλόσοφος πρὸς
τὸν Δαρεῖον μετανοίας ἐν τῇ συγχύσει τῆς

τῶν παθῶν καὶ χρείας ἀλλοτρίας κατὰ
δὲ καὶ ὁσίως ἀναφερόμενος· δεύ
τερον ἀνατομὴ συγχύσεως. φανε
ρὰν ποιούμενος· τῶν συγκεχυμένων
παθῶν τὴν αἰσχύνην· τρίτον. ἀνα
τομὴ ἐν συγχύσει ἰδίοις φωτισμὸν
διαφορὰς ὁσίως· ἐν τῇ συγχύσει τῆς
πρὸς τὰ αἰσθητὰ τῶν αἰσθήσεων
ἐνεργείας. καὶ οὐκ ἔσω ὧν λόγου χωρὶς αὐ
τὰς προσκολλᾶν τοῖς αἰσθητοῖς
ἐξαίρετον. ἀνατολὴ διασποράς.
παρέχον τὰς διεσπαρμένας περὶ
τὰ αἰσθητὰ δυνάμεις τῆς ψυχῆς.
ἔργον δὲ καὶ ὁσίως ἀνατολήν. καθὴν
ἡ μετ' αὐτὸ τοῦ πρᾶξις συνάγεται. οὐ
κἀμοιροῦσα γνωστικῆς θεωρίας
τῆς πρὸς τὰ νοητὰ ἐπαναφέρουσα
τὰς διεσπαρμένας δυνάμεις· καὶ πέμπτον.
αὐτὸς ἀνάπαυσις. ὡς πᾶσαν ποιή
σας ἐρημίαν· καὶ συνάψας τὸ μὲν
πρακτικὸν. τῷ κατὰ φύσιν ἀγαθῷ·
τὸ δὲ θεωρητικὸν. τῇ κατὰ φύσιν
ἀληθείᾳ· πᾶσα γὰρ πρᾶξις. διὰ τὸ
ἀγαθὸν γίνεσθαι πέφυκεν. καὶ πᾶσα θεω
ρία. τὴν γνῶσιν διὰ μόνην ἐπιζητεῖ
τὴν ἀλήθειαν· ὧν διανυσθέντων·
οὐδὲν ἔσται τὸ σύνολον. τὸ πλήρωμα τῆς ψυχῆς

πρακτικοῦ μὲν γὰρ
τέλος εἴη τὸ ἀγαθόν
τοῦτο δὲ ἐν ἐνεργείαις
πλέον· πρὸς ...
λογικοῦ τῆς ψυχῆς· τοῦ
θυμοῦ καὶ τῆς ἐπιθυμίας
...
...
...
...
ἀλλ' τέλος· ...
...
...
...
...
τέλος ...
...
...
...

τὸ πρακτικόν. οὕτω γὰρ καὶ τὸ θεωρητι-
κὸν αὐτῆς διαζεύξων δριμυτέρων θεω-
ρημάτων. πάντας τοὺς ἐκ θυ γενομέ-
νους καὶ ὄντας καὶ νοουμένους. καὶ ἐπ'
αὐτὸν ἐπαναλύσασθαι τὸν θν· τὸν μόνον
ἀγαθὸν καὶ ἀληθινόν. καὶ ὑπερ πᾶσαν
οὐσίαν ὄντα καὶ νόησιν: ὁ τοιοῦτος
ταῖς διαφόροις τῶν ἀρετῶν προκοπαῖς
γενόμενος νοῦς. ὅταν ἐξέλθῃ μετὰ τὴν
νίκην ἀπὸ λαοῦ τοῦ βασιλέως.
τουτέστιν τοῦ φυσικοῦ νόμου [illegible]
τὰς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀληθείας τὴν
δύναμιν. κατὰ τὴν τῶν ἀρετῶν
πρὸς τὰ πάθη σύγκρισιν. καὶ μάλιστα
[illegible] νομίζεται. τὴν μὲν αὐτοῦ προ-
κοπὴν ἐπικυροῦσαν. τὰς δὲ τῶν
ἄλλων ἀκυροῦσαν. διαγινώσκων πό-
θεν τῆς νίκης αὐτῷ ἡ χάρις.
αἴρει τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὸν οἶκον ἐναν-
τίον ἐχθρῶν. καὶ ἀφορᾷ τὸν βασιλέα
τοῦ οἴκου· πρόσωπον οἴκου ἐστὶν τοῦ
τοιούτου νοός. ἡ κατὰ τὸ κρυπτὸν
τῆς ψυχῆς νοουμένη διάθεσις. ἐν ᾗ
τῶν ἀρετῶν πάντες ὑπάρχουσιν
οἱ χαρακτῆρες. ἢ καὶ αἴρει πρὸς τὸν
οὐρανόν. τὸ ὕψος ζητῶν τῆς θεωρίας
ἀπέναντι ἱερουσαλήμ. τουτέστιν

[illegible]

[illegible]

τῆς κατὰ τὴν ἕξιν ἀπαθείας καὶ
πάλην ἔστιον ὅπου ὂν ἐναντίον ἰλήμου τὸ
οἰκητήριον τὸ ἐν οὐρανῷ ἐπιζητῶν·
καὶ τὴν πόλιν τὴν ἀπογεγραμμένην
ἐν οὐρανοῖς, περὶ ἧς τὰ δεδοξασμέ-
να ἐλαλήθη φησὶν ὁ Δαβίδ· οὐ γὰρ ἄλλως
κατιδεῖν ἠδύνατο τὸν θεὸν ἀπογυμνῶν, μὴ ἄρας πρὸς
ὕψος θεωρίας καὶ γνώσεως κατὰ τὴν
ἕξιν τῆς ἀπαθείας. καὶ τοῦ τῆς ἀπη-
μονος καὶ ἐρημικῆς καταστάσεως.
τὸ κατὰ ψυχὴν τῆς διαθέσεως πρό-
σωπον· τὸ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἀ-
ρετῶν. χαρακτηρῶσαν δὲ καὶ συγκείμε-
νον· καὶ τί μᾶλλον ἀρετῆς τὸ πρόσωπον,
παραδόσου καὶ νίκη· τὸ κατὰ τῶν
παθῶν τῆς πρακτικῆς τέλος διὰ
τῆς νίκης δηλωθέν· καὶ οἷον ἔπαθλον
τῶν κατὰ τῆς ἁμαρτίας ἄθλων
ἀγώνων· καὶ παραδόσου καὶ σοφία· τὸ διὰ
θεωρίας κατὰ τὴν γνῶσιν δηλαδὴ
τέλος. τὸ πᾶσαν τῆς ψυχῆς ἀφανιζό-
μενον ἄγνοιαν· καὶ σὴ ἡ δόξα· τὸ ἐκ
τούτων ἀναδεικνύμενον κάλλος
τῆς θείας κατὰ τὸ θεμιτὸν ὁμοιό-
τητος δόξαν καλέσας. ὅπερ ἐστὶν
ἔμφασις. ἡ νίκη καὶ σοφίας καὶ πράξεως
καὶ θεωρίας. ἀρετῆς τε καὶ γνώσεως. ἀγαθο-

σχο

γνῶσις ὁ [illegible] [illegible]
[illegible] εἶναι [illegible]
σώματα [illegible]
τοῖς ἀρεταῖς. καὶ τὴν
[illegible]
γνῶσιν:–

σχο

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ὑποδέχειν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

σχο·

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

τῆ τοῦ πρ̄ς καὶ ἀμαθέσιν· αὕται γὰρ ἀμμι-
γεῖς ὁμοῦ μαρτυρίαι. μίαν οὖσαν ἐπιγραφου-
σιν δόξαν. καὶ αὐτὴν τοῦ θῦ· διὸ προσφό-
ρως ἐπάγει φάσκων. καὶ ἐγὼ σὸς οἰκέτης·
ἢ δοῦλος. ὅτι πᾶσαν ἐγὼ μὲν ὡς ὀργανικὸς
ὁ θεὸς ἐπιτελῶ. πρᾶξιν καὶ θεωρίαν.
ἀρετήν τε καὶ γνῶσιν. καὶ νίκην. καὶ σοφίαν.
καὶ ἀγαθότητα καὶ ἀλήθειαν. μηδὲ ἐμοῦ
συνεισφέροντος τὸ σύνολον. πλὴν
τῆς θελήσεως τὰ καλὰ διαθέμενος·
καὶ ἄκουσον ὁ μέγας ζοροβάβελ. πρὸς τοῖς
εἰρημένοις φησίν· ὁμολογητὸς ἡ πρὸς
τὸν θν̄ μου. ὃς ἔδωκας μοι σοφίαν.
καὶ σοὶ ὁμολογῶ δέσποτα τῶν πρώτων·
ὡς ἁρμοζόμενος οἰκέτης. πάντα τὰ τοῦ θῦ
ὅμως ἔθετο. τὸ πάντα δωρησάμενος·
ἐξ οὗ πάντων ἔσχεν τὴν σοφίαν. αὐτῷ
ὁμολογῶν ὡς δεσπότῃ πρὸς τὸν
κεχαρισμένον ἀγαθῶν τὴν δωρεὰν
μου· ὁμολογῶ τὸν δὲ καὶ τὸν θν̄. ὡς
αἴτιον ἔχοντα τὴν σοφίαν. μᾶλλον
δὲ αὐτοσοφίαν. ἐξ οὗ πάντων ὁμολο-
γεῖ τὴν χάριν. δεσπότην δὲ πρὸς
αὐτὸν προσαγορεύει. παραστῆσαι θέλων
ὅτι πάντα τῶν ἀγαθῶν κατορθώ-
ματα. θῦ προδήλως ὑπάρχουσι χαρί-
σματα. μηδενὸς τὸ παράπαν

διὰ ποίαν αἰτίαν δεσπό-
τ. πρώτων ὁ θεὸς ὀνομά-
ζεται

ἔχοντος μηδέν. καὶ τὸ δοθὲν ἀγαθὸν ὡς
παρὰ τοῦ θεοῦ πρὸς ἀναλογίαν
τῆς ἁρμοζούσης εὐνοίας τοῦ
δεχομένου μετρούμενον· κατὰ ἀνα-
μόνα κεκτημένου. ὅσα τῶν ἀξίων
τῆς δωρουμένης παρίσταται· ὥσπερ
δὲ καὶ τοῖς αὐτοῖς ὡς ἀξίοις· ὃν
τὴν πίστιν δεξάμενος· καὶ μιμησά-
μενος τὸν υἱὸν. τῶν ἐξ ἐκείνων
γεννηθεῖσαν τῶν πιθέλων κατὰ
θέσιν· γενέσεων ὑποβεβλημένος.
αὐθαίρετον αὐθαίρετος· ὁ τῶν
παραπομπὴν γινομένων. ἀπὸ
σαρκὸς πατέρων τε καὶ ὑπὲρ τοσοῦτον
ἔχειν τῶν θεῶν τιμιώτερον. ὅσον σαρ-
κὸς τυχεῖν κατ᾽ οὐσίας ὑπεροχὴν
διεκρίθη. οὗτος ὁ ζοροβάβελ·
ὡς ὑπάρχει τῶν παρισταμένων νεα-
νίσκων δαρείῳ τῷ βασιλεῖ. τὸν
φοινικὸν μέγαν νόμον· καὶ πᾶσαν τὴν
ἐν ἀνθρώποις θέων ἀγαθῶν δοκεῖ περι-
γράψας λόγοις τὴν δύναμιν· καὶ τὴν
τῶν ἄλλων διασκεδάσας προσθεὶς
καὶ ὡς ἑαυτὸν ἐλευθερώσας τὸν κασι-
μάντα νόμον τῆς φύσεως. ἀφθορίαν
θεσπίζοντα τοῖς κρατουμένοις ὡς
δουλείαν τῆς τῶν παθῶν ἀλόγου
θέσεως τῆς τυχεῖς δυναμένου τὴν γ-

[illegible marginal scholia]

[illegible lower-margin scholia, four lines]

προῒ ταμιεῖον ὡς ὑλικωτέρου τοῦ
σώματος πονηρῶν πνῶν. διὸ τυγχά
νομεν τούτων δι' αὐτῆς τῆς τοῦ ἀριθμοῦ
β' δυότητος. ἐδήλου τὸ ἐμπαθὲς
καὶ ἐπίκηρον. ὁ δὲ τῆς τιμῆς ὑπερα
σπίζων ὕμνοις, ἁπλῆς οὔσης κατὰ τὴν
οὐσίαν ὡς ὑπάρχων. τῆς ἀδιαιρέτου
μονάδος ἔφερεν ἔμφασιν. καὶ καθό
τι οὖν τὸ σύνολον οὐ πέφυκεν ἀπο
θάνατος. ὅτι μὴ τὸ διαιρεῖσθαι
καθόλου τομήν. φησὶν γὰρ ὁ ὡς εἶπον
ὁ προφήτης νεανίσκος, τὴν ἐμπα
θῆ τοῦ σώματος ἡ φθόρον ἐξουσίαν.
ὑπερισχύει ὁ οἶνος. οἶνον καλῶν
πᾶσαν ὁμοῦ κατὰ περιγραφὴν
τὴν ἐν ἡδοναῖς παθῶν παραφο
ρὰν καὶ μέθην, ὡς ἐκστατικὴν
τῆς διανοίας. καὶ τὴν κατὰ φύσιν
λογισμῶν τὴν κρίσιν παραχα
ράττουσαν. θυμὸς γὰρ δρακόντων
φησίν, ὁ οἶνος αὐτῶν. καὶ θυμὸς
ἀσπίδων ἀνίατος. τὴν ζέσιν
τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν, οἶνον δρα
κόντων ἡ φύσις, καὶ τὴν παρακοὴν
τὴν τυραννικὴν καὶ ὑπερήφανον κατα
φρόνησιν. καρδίας οἶνον ἀσπίδων.
τοῦτο γὰρ ὥς φασιν τὸ θηρίον. παρὰ

ὥσπερ τὰ θηρία τῆς γῆς. ἐμφράττει
τὰ ὦτα πρὸς ἐπάσματα. ἐξ ὑπερηφα-
νίας τυραννοῦσι τοὺς ἐπάδοντας·
ὁ ἐχθρὸς κἂν τοῦτο ὁ δεύτερός φησιν. ὑπεροχῇ
γὰρ ὁ βασιλεύς· βασιλέα καὶ οὗτος καλῶν.
πᾶσαν ὁμοῦ τὴν ἐπιπολοῦσαν καὶ δυναστεί-
αν καὶ ταῖς ἀρχαῖς περιφανείας κατὰ τὴν
δόξαν. τὴν γνώμην τῇ κενῇ τῆς ἀξίας
καθ᾽ ἥν, ὁ τῆς φύσεως γίνεται σκεδα-
σμός. πάντων ἀρχόντων μᾶλλη-
λοις καὶ πᾶσιν πάντων προσρηγνυμέ-
νων. ὑπερέχοντος τοῦ πλέον ἀλλήλων
ἀξιοῦν δοξάζεσθαι. δυνάμει. καὶ πλού-
τῳ. καὶ τρυφῇ. καὶ τοῖς ἄλλοις τρόποις. οἷς
δοξάζεσθαι ἐθέλουσιν. οἱ τὴν ἐσχάτην
καὶ μεγίστην ἐγνωκότες δόξαν. καὶ
τὸ κατ᾽ αὐτὴν κράτος περιφρονοῦντες.
οὗτοι ἡμεῖς. πᾶσαν ὡς ἔφαμεν τὴν ἡμῶν
τοῦ κόσμου τούτου παραφθείροντες.
τοῖς δ᾽ ἐν τούτοις προβλήμασιν περι-
γράψαντες. περὶ τὴν ἐπουσίων τοῦτων
λεγομένων τὸν βασιλέα δεσπότην·
τὸν ὡς ἐστὶ φησιν κρατοῦντα κατὰ τῆς
φύσεως. ἐπικρατοῦσι τοῖς αὐτῶν
ἐμπαίζοντες δόγμασιν. ὁ δὲ τρίτος.
ὅ ἐστιν ὁ τῆς ἀρετῆς καὶ γνώσεως
προσγινόμενος μοῖς. καὶ τῆς κακίας τῶν

∻ ὁ ἐξηγητὴς [illegible] δηλονότι·

[illegible] λόγου [illegible] θλίψεων τὴν

ἀρχὴν [illegible] φύσιν. ὑπὲρ ψυχὴν

[illegible] καὶ κατὰ

[illegible] γνωρίσματα [illegible] ὄντως θεο-

ποιοῖς ἀρεταῖς. ἐξ ὧν καὶ προσθήκης ἀμε-

ρίστου τοῖς αὐτοῖς [illegible] αἰσθήσεως

φυλακῇ. ταύτην τὴν ψυχὴν ἐξαρπά-

ζουσα, τῶν ὑπὸ γένεσιν καὶ φθοράν. καὶ

τῶν ὑπὲρ αὐτὰ νοητῶν ὄντων. καὶ

αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καθ' ὑπεροχὴν καὶ τὴν ἀ-

σύγκρισιν ὑπερβολὴν ἐκ κουσαν. καθόσον

ἐστὶ δυνατὸν ἀνθρωπίνῃ φύσει. καὶ

τὴν ἄχραντον καὶ θείαν μυστικῶς

δημιουργοῦσα σημείωσιν. ἀληθῶς

[illegible], τὴν μόνην καὶ μίαν αἰτίαν

τῶν ὄντων. καὶ ἀρχὴν καὶ κατάπαυσιν. καὶ

δύναμιν καὶ δόξαν. ἐξ ἧς. καὶ δι' ἧς

πᾶν τὸ γινόμενον καὶ γίνεται. καὶ πρὸς

τὸ εἶναι [illegible] καὶ δι' αὐτῆς συγκρα-

τεῖται. καὶ ὑπὲρ ἣν [illegible]

[illegible] ἐστιν οὐδὲν τὸ καὶ κίνησις. καὶ

[illegible] διαιρεῖται [illegible]

κοινῇ. [illegible] παρέχειν.

τὴν ἀγάπην. ὃ ὑπὲρ ἐστὶ καὶ καθ' ὑπερβολὴν

τοῦ φιλεῖν [illegible] τῶν μετεχόντων ἀδια-

σπάστως καὶ [illegible] ἐν ὅσοις

[illegible]

[illegible]

ὡς ἐμφαίνεσθαι τῶν γινωσκόντων καὶ αὐτῶν
πάντων τῶν γινωσκομένων. ἔστι
ὁ πρῶτος ἀρχὴ καὶ πρῶτος πάντων
τῶν ὄντων. οὐ κατὰ φύσιν κινήσας
γνωρίζεται τινὶ λόγῳ συνήκοντες. πάν
τα νικῶσιν κατὰ φύσιν ὡς ἀληθέως.
τῆς τῶν ὄντων ἀρχῆς καὶ αἰτίας. καὶ
πρὸς ἑαυτὴν συνελκούσης τῶν
γινομένων τὴν κίνησιν: οὗτος δια
λεχθεὶς ὁ φιλόσοφος νοῦς τοῖς κατὰ
φύσιν νόμοις. πείσαν αὐτοῦ τῶν
πονηρῶν δαιμόνων ἀποκρούσας
σφαγήν· ψηφίσασθαι τὴν θεὸν ἐλευ·
θερίαν. τοῖς πρὸς δουλείαν πάθεσι
κεκρατημένοις λογισμοῖς μετὰ τῆς
τύχης καὶ δίκην ἀμείβειν. καὶ τῶν τῆς
νοουμένης αἰχμαλωσίας δεσμῶν
λύσιν καὶ ἄφεσιν κηρύξαι τοῖς κα
θειργμένοις ἐν τῷ σκότει τῆς προσπα
θείας τῶν αἰσθητῶν. ὥσπερ ἀμα
καίνυτας αὐτοῖς ἀρετὴν ἰουδαίαν φη
μὶ δὲ τὴν ἀρετήν. οἰκοδομῆσαι
ἐν ἱλήμ, τὴν ἐξ αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας·
τὸν ναὸν κυρίου. τοῦτ' ἔστι τὴν δεκτι
κὴν τῆς σοφίας γνῶσιν· σοφὸς οὖν
καὶ πάνσοφος ὁ μέγας ἐστὶν Ζοροβάβελ·
ὁ ἐπαρὰ θεοῦ τὴν σοφίαν λαβὼν καὶ

ὅτι τὸ ἰσραὴλ ... ἀλληγορικῶς· τοὺς δουλείᾳ παθῶν κεκρατημένους λογισμούς. τὸ δὲ ... τὸ φθειρόμενον. τὸ ... ἑρμηνεύει. τὸ ... τὸ ἰουδαίας. τὸ ἀρετὴν ... τὸ ἱλήμ δέ. τὴν ἕξιν ... ἀπαθῆ. τὸ δὲ ναὸν ... κυρίου τὸ σοφίας γνῶσιν ... τὸ δὲ περὶ τῶν ἰουδαίων ἐκ ... ὑπὸ ... τὸ ἀπ... σωματικοῖς τὰ ... μενοι τὸ ... μεταθεῖ·

δι᾽ αὐτῆς διηρέθης ἑκάστῳ τῶν πρὸς
ἑκατέραν προσκειμένων ἐπὶ φθο-
ρᾷ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὑπὸ τῶν
ὑπερφρονιζομένων τοῦ σώματος
πορνικῶν πράξεων, ἀντιπαραβάλλε-
ται καὶ νικᾶται καὶ ἀνατρέπεται· καὶ δι᾽ ἑκα-
τέρου τῶν οἰκείων προλημμάτων.
τὸ ἑκατέρου τῶν ἀντικειμένων
πρόλημμα παντελῶς ἐξαφανίζει.
καὶ τὴν τέχνην πορνικῶς μετρο-
σασθαι δουλείας παίδων· :
Ἔδειξε γὰρ ἐκεῖνοι διὰ μὲν τοῦ οἴμου
τὴν ζωὴν τιμᾶσθαι τῶν σαρκι-
κῶν ἡδονῶν ἐπεζήτουν· διὰ δὲ
τοῦ κατασκευάσαι τῆς κοσμικῆς δό-
ξης τὸ κράτος ἐπεκύρουν· οὗτος
τὴν πορνικὴν καὶ πόρνας οὐκ ἐδέχοντο
διὰ τὰ [illegible] καὶ τῶν [illegible] ἀγομένων·
μὲν· καὶ διὰ τῆς ἀληθείας. τὸ μὲν
σαρκώμενον ἐν ἑαυτῷ [illegible] κράτος·
καὶ ἔσφοδεν τῶν μεταπαρόντων κα-
ταφρονῆσαι ἀγαθῶν. τῶν δὲ μελλόν-
των ἀντέχεσθαι· ταύτην οὖν τὰ προ-
λήμματα καταβάλλει φανῆναι τὴν ἐν-
νοιαν. καὶ μὴν τε καὶ σοφίαν. καὶ ταῦ γραφῆ-
ναι πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, οὐκ ἀμελεί-
αν τοῦ πατρός· ὁ δὲ λέγεις ὑπηρετέρων

τὸν ~~ἡμῶ~~ν γεγραμμένων νοῶν. σκο-
πεῖς δ' ὅλως ἡ θεῖα κατὰ τὴν χορηγουμέ-
νην αὐτῷ τοῦ μορφὴν τὰ θεῖα δυνάμιν.
φθόνος οὐδ' ὅτι μὴ δεῖ ἐκφυκτὴν
ἐμπατροῦσθαι τοῦ πόσου χάρισμα ἐν
τοῖς συμμετέχουσιν. διὸ μάλιστα τὸ
τοῦ φθόνου τίκτεται πάθος, καὶ
ὁ μὲν πλέον ὁ δὲ ἔλαττον ἔχει τῆς
χάριτος· ἕκαστος γάρ, κατὰ τὴν
ἀναλογίαν τῆς ἐν αὐτῷ πίστεως
φανερουμένην κέκτηται τοῦ πνεύματος
τὴν ἐνέργειαν· ὅσα ταμίας ἐπέ-
χει τῆς χάριτος ἕκαστος ἑαυτοῦ.
καὶ οὐ πάντα· ἄφρον ὢν ἄλλος φθονεῖ
σχεδὸν ἐνδοκιμοῦντι ταῖς χάρισιν.
ἑαυτῷ κεκτημένος τῆς δεκτικῆς
τῶν θείων ἀγαθῶν διαθέσεως· ἔλθω-
μεν δὲ καὶ ἐς ἄλλην μυστικὴν θεωρίαν.
τὴν ἀρχικὴν τῶν γεγραμμένων
ἀλήθειαν προδεικνύουσαν· :

Θρονιάνος· ἔστιν ἀληθινὸς τὸ σῖνθος.
καὶ διὰ τοῦ παραλυτικοῦ τυπικῶς
μηνυόμενος, ὁ καθ' ἡμᾶς ὢν καὶ θεὸς ἰησοῦς χριστός.
ὁ ἐν τῇ συγχύσει τῆς φύσεως ἡμῶν συλλη-
φθεὶς καὶ κινηθείς· ἐπὶ τῇ χεῖρας τεθέντος
καταφρονούμενος ἄνθρωπος. ἵνα

[illegible — marginal scholia above the text and in the left margin]

πρὸς ἑαυτὸν τῆς ἰσχύος ἑαυτοῦ ὥς φασιν
ἐπαναγάγῃ τὴν φύσιν· ὁ μὲν γενόμενος
μὲν σὺν ἡμῖν αἰχμάλωτος καὶ πρὸς τὴν
τῶν παθῶν ἀποικισθεὶς σύγχυσιν.
οὐ γὰρ ἐποίησεν ἁμαρτίαν· οὐδὲ εὑρέ-
θη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ἐν ἡμῖν
δὲ τοῖς αἰχμαλώτοις ὡς αἰχμάλωτος
γενηθείς· καὶ μεθ' ἡμῶν τῶν ἀνόμων λο-
γισθείς· διὰ φιλανθρωπίαν γενόμενος
ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ
ἁμαρτίας· ἐν ὁμοιώματι μὲν σαρκὸς
ἁμαρτίας, ὅτι φύσει θεὸς ὑπάρχων ἀπα-
θής. ἀτρέπτως κατ' οἰκονομίαν φύσει
παθητὸς γενέσθαι κατηξίωσεν ἄνθρωπος·
περὶ ἁμαρτίας δέ, ὅτι διὰ τῆς ἁμαρτί-
ας ἡμῶν ἤχθη εἰς θάνατον· καὶ ὑπὲρ
ἡμῶν ὠδυνήθη· καὶ διὰ τὰς ἁμαρτί-
ας ἡμῶν ἐτραυματίσθη· καὶ ἐμαλακί-
σθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· ἵνα ἡμεῖς
τοῖς μώλωψιν αὐτοῦ ἰαθῶμεν· πνεῦμα
γὰρ προσώπου ἡμῶν φησὶ χριστὸς
κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς
ἡμῶν, οὗ εἴπαμεν ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ
ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσιν· οὗτος
ἐστὶν ἡ δικαία ἀνατολὴ τῆς ἡμέρας,
ἐκ τῆς ἁμαρτίας διασπορᾶς· περὶ ἧς
διὰ τοῦ προφήτου φησὶν τὸ πνεῦμα τὸ

[illegible]

φλον. ὅτι ἀνατεθεὶς ἡμῖν ἀνατολὴ δικαια
καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ.
καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ καὶ ἥ-
λιος δικαιοσύνης. καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυ-
ξιν αὐτοῦ· τοῦ ὑποκάτωθεν δηλοῦν-
τος. τὸ ἀπόρρητον μυστήριον τῆς τοῦ
λόγου σαρκώσεως. ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ἡ-
μῖν ὁ κόσμον σωτηρίας· πτέρυγας δὲ ἀ-
ξεν τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης. αἰσθη-
τικῶς· δι᾽ ὧν ἰώμενος ἐμήνυεν ὁ λό-
γος. τὴν ὁρμὴν θεραπείαν τῆς σαρ-
κώσεως. καὶ τὴν κατ᾽ ἀρετὴν τελείαν
χαρίζεται ῥᾷστην· διὰ μὲν τῆς ἀφαιρέσεως
ποιούμενος τὴν τῆς κακίας ἀναίρε-
σιν. διὰ τῆς ἰάσεως δὲ τὴν θέσιν τῆς
ἀρετῆς ἐργαζόμενος. ἢ πάλιν πτέρυ-
γας φησίν. ἡ πρόνοια καὶ ἡ κρίσις. δι᾽ ὧν
ἰώμενος ὁ λόγος ἁρμοδίως ἐστὶ
καταλλήλως τοῖς οὖσιν· σοφίας μὲν λόγοις
θεραπεύων τοὺς ἀλγοῦντας· παιδεί-
ας δὲ τρόποις τοὺς πρὸς ἀρετὴν
δυσκινήτους ἰώμενος· καὶ τοὺς μὲν
σαρκὸς μολυσμῶν ἐκκαθαίρων.
τοὺς δὲ ψυχῶν κηλῖδας ἰώμενος:

Οὗτός ἐστιν ὁ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ ἀλη-
θινοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψας· οὐ κατὰ τὸ γράμ-
μα καθὼς ὁ παλαιὸς παράγων

[illegible]

ζοροβάβελ· ἀπὸ καινισμοῦ εἰς τὴν
ἰουδαίαν τὸν λαὸν μετοικίσας. ἀλλὰ
τὸ ἡμῶν εἰς σῶον· καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετήν·
καὶ ἀπὸ ἀγνωσίας εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας
θεοῦ· καὶ ἀπὸ φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν·
καὶ εἰς ἀθανασίαν ἀπὸ θανάτου· καὶ
συντόμως εἰπεῖν· ἀπὸ τοῦ φαινομέ-
νου κόσμου καὶ ῥέοντος· εἰς τὸν στα-
θερὸν καὶ νοούμενον· καὶ ἀπὸ τῆς
διαλυομένης ζωῆς· εἰς τὴν ἀδιάσπα-
στον καὶ μένουσαν· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθι-
νὸς οἰκοδόμος τοῦ διαρρυέντος
τοῖς σαρκικοῖς φρονήμασι λογικοῦ ναοῦ.
καὶ ἐμπρησθέντος ἀλλοτρίῳ πυρί.
ὅπερ ἡμεῖς ἐξεκαύσαμεν πορευθέν-
τες τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ἡμῶν καὶ τῇ
φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσαμεν· οὐ μόνον
τῷ σαρκικῷ φρονήματι τὸ τῆς ἐκ-
κλήσεως νοερὸν ἔσεσθαι δουλικῶς
παρασκευάσαντες. ἀλλὰ καὶ τὴν
τῶν παθῶν ὕλην ἀνέδην
δι' ἐνεργείας ἐξάψαντες· οὗτος
ἐστίν· ὁ πείσας διὰ σοφίας δαρεῖον
τὸν βασιλέα· τουτέστι τὸν νόμον
τῆς φύσεως· οὗτος γὰρ θεσμὸς κατὰ
τὸν τόπον τοῦτον εἰς τὸν διάβολον:
μαμωνᾶν εἰς τὸν δαρεῖον συμβολικῶς

ἐπὶ ἡμῶν ὑπάρχει τὸ ἐκ τῆς σαρκὸς νόμου· φωτὸς καὶ τοῦ πυρὸς. καὶ τοῦ πυρὸς τὸ ἐκ νόμου ἐξ ... πάθ... καὶ τὸ ἐκ τοῦ φλογὸς ... ἐξεκαύσαμεν τοῦ πάθους ... τὸ ἐκ τῆς ... φῶς καὶ τὸ ἐκ τῆς καὶ φλογὸς καὶ πεπείραμεν· οὐ δὴ τούτῳ τῷ νοῦν ... τῶν παθῶν· καὶ τοῦ ... τῆς ζωῆς τῷ φωτί· καὶ ... καθ' ... τοῖς καθ' ... φωσ. πρὸς ... ὑπάρχει ...

γεγενημένον ἐκουσίως τῆς κατ' αὐτὴν
ἀξίωσιν τοῦ μακροῦ χάριτος· προσθετέα
δὲ μηδὲν ἰσχυρότερον εἶναι μηδὲ
φύσεως ἀπόρως σωτηρίαν λυσιτελέστερον.
πίστεως καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως· ἀληθῆ
ὡς γὰρ λόγον καὶ πίστιν ἔσχε· καὶ [illegible]
τῶν ἡμετέρων καὶ ἀλληγορικῶς νοουμένης
θυσίας ἀγάπης. καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως ἐστι
φέρεσθαι τὸ ποτόν· ἐν ᾗ τὸ παρεστάναι θεῷ
ἐν τολμῶν οὐ κατὰ τὴν παρακλήσεως· οὗτος
ἐστὶν ὁ δεδεγμένος ἐν ἑαυτῷ καθ' ἕνωσιν
ἄρρητόν τε καὶ ἀδιαίρετον τὴν σκηνὴν
δαβίδ· τὴν πεπτωκυῖαν· λέγω δὲ τὴν
διὰ τὴν ἁμαρτίαν τῷ θανάτῳ δια-
φθαρεῖσαν φύσιν: οὗτός ἐστιν ζορο-
βάβελ· ὁ μετὰ δόξης ἐγείρας πεπτωκό-
τα τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ· περὶ οὗ φησιν τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου
τούτου ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν προτέραν·
διὰ τὸ παρὰ κοινωνίαν ὁ λόγος ἐκοι-
νώνησε τῇ φύσει· πολὺ τῆς προτέρας
παραδοξοτέραν· ὅσῳ πρὸ τὸν τοῦ
κρείττονος μεταδοὺς· [illegible]
θεῖον τοῦ χείρονος· ἵνα καὶ τὴν ψυχὴν
σώσῃ. καὶ τὴν σάρκα ἀθανατίσῃ·
καὶ τὸν ἐνηχηθέντα τῇ φύσει λόγον τοῦ
ὄφεως παντελῶς ἐξαφανίσας, ὡς

[illegible] πίστ(εως) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῖς.

ζοροβάβελ· ἀπὸ καμβύσου εἰς τὴν
ἰουδαίαν τὸν λαὸν μετακομίσας. ἀλλὰ
ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανόν· καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετήν·
καὶ ἀπὸ ἀγνωσίας εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθοῦς
θεοῦ· καὶ ἀπὸ φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν·
καὶ εἰς ἀθανασίαν ἀπὸ θανάτου· καὶ
συντόμως εἰπεῖν· ἀπὸ τοῦ φαινομέ-
νου κόσμου καὶ ῥέοντος· εἰς τὸν στα-
θερὸν καὶ νοούμενον· καὶ ἀπὸ τῆς
διαλυομένης κτίσεως· εἰς τὴν ἀδιάλυ-
τον καὶ μένουσαν· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθι-
νὸς οἰκοδόμος τοῦ διαρρυέντος
τοῖς παραπτώμασι λογικοῦ ναοῦ.
καὶ ἐμπρησθέντος ἀλλοτρίῳ πυρί·
ὅπερ ἡμεῖς ἐξεκαύσαμεν πορευθέν-
τες τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ἡμῶν καὶ τῇ
φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσαμεν· οὐ μόνον
τῷ σαρκικῷ φρονήματι τὸ τῆς ψυ-
χῆς ἱερὸν ἔσεσθαι δουλικὸς
παρασκευάσαντες. ἀλλὰ καὶ τὴν
τῶν παθῶν ὕλην ἀνέδην
δι' ἐνεργείας ἐξάψαντες· οὗτος
ἐστιν. ὁ πάσης σοφίας δαρεῖον
τὸν βασιλέα· τουτέστι τὸν νόμον
τῆς φιλίας· οὐ γὰρ θέμις κατὰ
τὸν τρόπον τοῦτον εἰς τὸν διάβολον·
μαρτυρήσασαν τὸν δαρεῖον συνεργὸν μετὰ

[illegible] ὑπάρχει [illegible]
[illegible] φῶς [illegible]
[illegible] τούτων [illegible]
[illegible]
[illegible] ἐκκαυσ[illegible]
[illegible] πῦρ [illegible]
[illegible] φῶς [illegible] καὶ
[illegible] οὐ δὴ
τούτῳ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ὑπόσχ[illegible]

γεγενημένον ἐκ κοινοῦ τῆς κατ' αὐτὴν
ἀφθονίαν τοῦ μεγάλου χάριτος· τεθέντα
δὲ μηδὲν ἰσχυρότερον ἔχοντα μηδὲ τῆς
φύσεως πρὸς σωτηρίαν λυσιτελέστερον.
πίστεως ὁ ἀγαθὸς οἰκοδεσπότης· ἀληθῶς
ἐν παράδοξον καὶ πίστεως ἐπέκεινα. ὁ γὰρ ἦν δι' αὐ-
τῶν γνωστικῶν ἀλληγορικῶς νοουμένης
θέας ἀγαθῆς. καὶ ἀγαθὸς οἰκοδεσπότης ἐστὶ
φέρεται τὸ πᾶν· ἐμοί, τὸ παρὸν θέων
ἐντολῶν οὐκ ἔστιν παραινέσεις· οὗτος
ἐστὶν ὁ δεδημιουργημένος ἐν ἑαυτῷ καθ' ἕνωσιν
ἄρρητόν τε καὶ ἀδιαίρετον τὴν σκηνὴν
δι' αὐτὴν ἀσθένειαν. λέγω δὲ τὴν
διὰ τὴν ἁμαρτίαν τῷ θανάτῳ δια-
φθαρεῖσαν φύσιν· οὗτός ἐστιν ζορο-
βάβελ· ὁ μετὰ δόξης ἐγείρας ἀνοικοδομῆσαι
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ· περὶ οὗ φησιν τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου
τούτου ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν προτέραν·
δευτέραν γὰρ κοινωνίαν ὁ λόγος ἐκοι-
νώνησε τῇ φύσει· πολὺ τῆς προτέρας
παραδοξοτέραν· ὅσον πρότερον τοῦ
κρείττονος μεταδούς· ὕστερον μεταλαμβά-
νων τοῦ χείρονος· ἵνα καὶ τὴν εἰκόνα
σώσῃ. καὶ τὴν σάρκα ἀθανατίσῃ·
καὶ τὸν ἐνηχηθέντα τῇ φύσει λόγον τοῦ
ὄφεως παντελῶς ἐξαφανίσας, ὡς

ἱμὸν τῶν πάντων [illegible]
[illegible] τῶν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τολῆς.

[illegible]

[illegible]

ὡς ἐξ ἀρχῆς καθαρὰν κακίας πάλιν τὸ
ῥαγεῖσαν τὴν φύσιν τῇ θεώσει ἀναλαβὼν ἐκ τοῦ
σαν τὴν πρώτην δι' ἀπόλαυσιν· καὶ
ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς μὴ οὖσαν ὑπεστήσατο.
οὕτως διαρρυεῖσαν ἀνασώζεται. ἑτοιμάσας
πρὸς ἀνάστασιν τῇ ἀτρεψίᾳ αὐτῆς τὴν
ἑαυτῇ πᾶσαν δουλείαν τοῦ θεοῦ καὶ προσ-
εῖναι τὸ βέβαιον. θεώσας αὐτὴν τῇ δυνά-
μει τῆς ἐνανθρωπήσεως· αἱ χεῖρες
ἀφ' ἧς φησιν ζοροβάβελ τοῦ νῦν τοῦ ἐθε-
μελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον· τουτέστιν
τὸν ἄνθρωπον· καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέ-
σουσιν αὐτόν· τὴν προτέραν χάριν
δι' ἀπόλαυσιν. καὶ τὴν ἐν αὐτῷ καθέρμο-
σιν ἄρρητον τελευταίαν ἂν ἀπόλαυσιν·:

Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς ζοροβάβελ· ὁ
τῶν αἰχμαλώτων λυτρωτής. ὁ ἔχων
ἐν τῇ χειρὶ τὸν λίθον τὸν κασσιτήρι-
νον· τὸν τοῖς ἑπτὰ τοῦ κυρίου κοσμούμε-
νον ὀφθαλμοῖς. δι' ὧν ὁ θεὸς ἐπιβλέ-
πει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· κατὰ τὴν
τὴν ἱστορίαν. οὐδαμῶς ἔσχηκώς φησὶ
ν ἐκεῖ ζοροβάβελ, ἐν τῇ χειρὶ κασσι-
τήρινον λίθον ἑπτὰ ὀφθαλμοὺς
ἔχοντα. καὶ αὐτοὺς τοῦ κυρίου ἐπιβλέπον-
τας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· οὐ κεῖται,
ἐπειδὴ πάντως ἀμήχανον τοῦτο

[illegible]

πληροῦται κατὰ τὴν λέξιν. ἐπὶ τὴν τὸν γε-
γραμμένον χορὸν μὲν διάνοιαν·
Ζοροβάβελ ἐστὶ καθὼς πολλάκις
προειρήκαμεν ἔφημεν. ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς
Ἰησοῦς Χριστός· τούτου δὲ λίθος ἐστίν. καὶ πρῶτος
καὶ ἔσχατος· ἐπὶ τῇ χειρὶ δέ. ὅτι τῇ προαι-
ζάτων ἐπὶ τόπων. καὶ πρῶτος τοῦ Χριστοῦ διαφαί-
νεται· πρῶτος γὰρ χωρὶς ἐπὶ τῶν νεκρῶν·
ὡς πρὸς ἐνέργειαν αὐτὴ γὰρ πρῶτος· πράξεως
δὲ σημεῖον ἐστίν. προδήλως καὶ χειρ-
φέρων οἷον ἐπὶ τῇ χειρὶ τὸν λίθον ὁ κύριος.
ἔμπρακτον κήρυγμα διδάσκει τὴν εἰς
αὐτὸν πίστιν ἄλλην τοῖς ἑπτὰ τοῦ κυρίου κο-
σμουμένην ὀφθαλμοῖς· τουτέστι τοῖς
ἑπτὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐνεργείαις· καὶ ἑπτὰ
ἀναπαύσεται φησὶν ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ
πνεύματα· πνεῦμα σοφίας· πνεῦμα συνέ-
σεως· πνεῦμα γνώσεως· πνεῦμα ἐπιστή-
μης· πνεῦμα βουλῆς· πνεῦμα ἰσχύος· πνεῦμα
φόβου θεοῦ. ἔστιν δὲ τὸ μὲν πνεῦμα τοῦ φό-
βου τοῦ θεοῦ. καὶ τὴν κατ' ἐνέργειαν κακῶν
ἀποχή· τὸ δὲ πνεῦμα τῆς ἰσχύος ἐστίν. καὶ
πρὸς ἐνέργειαν καὶ πρᾶξιν τῶν
ἐπὶ τολῶν πρόθυμος ὁρμὴ καὶ κίνησις·
τὸ δὲ πνεῦμα τῆς βουλῆς ἐστίν. καὶ ἕξις τῆς
διακρίσεως. καθ' ἣν συμφέροντας τὰς
πράττομεν ἐπὶ τόποις. καὶ τῶν κρειττόνων

[illegible]

διαιρούμενα τοῖς χρόνοις· τὸ δὲ ἐν αὐτῇ τῆς
ἕξις ἐπιστήμης ἐστίν. ἢ τῶν κατ' ἀρετὴν ἐνεργειῶν
πράξεως τρόπων ἔμπειρος ἢ ἀλήθεια·
καθ' ὅ ἰσορροποῦντες τῆς ὀρθῆς
τοῦ λόγου κρίσεως οὐδαμῶς ἀποτυγχάνομεν·
τὸ δὲ ἐναντίον τῆς γνώσεώς ἐστιν. ἢ τῶν ἐν
τοῖς ἐν τῷ [illegible] περιμένεις. καθ' ὅ
οἱ τρόποι τῶν ἀρετῶν συνίστανται·
τὸ αὖ δὲ συνέσεως ἐστίν. ἢ πρὸς τοὺς
τρόπους καὶ τοὺς λόγους τῶν ἀρετῶν
συγκατάθεσις. ἢ κυριώτερον ἡ τῶν
μετατοίχησις. καθ' ἣν συγκρᾶσις γί-
νεται τῶν φυσικῶν δυνάμεων. πρὸς
τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους τῶν ἐν-
τολῶν· τὸ δὲ σοφία ἐστίν. ἢ πρὸς
τὴν αἰτίαν τῶν ἐν τοῖς ἐντολαῖς
τεχνικωτέρων λόγων, ἀναλη(θ)ής τε
καὶ ἕνωσις. καθ' ἣν ἁρμοζόμενοι τοῖς ἐν
θεῷ κατὰ τὸ θεμιτὸν ἀνοίοις ἀποδεικνύ-
μενοι τῶν ὄντων λόγοις, ὡς ἐκτι-
νὸς ἐμφανοίησις τῷ γνώσει τῆς καρδί-
ας, τὴν ἐν τοῖς ἄλλοις ἀληθεστάτοις
κινήσεσι τοῖς ἄλλοις ἀνοίοις προφερόμενοι
ἀποδομένη τῶν ἐκ θεοῦ τελευταίων. ἢ
μὴν δὲ προσοχῶν. ὅτι τὰ παρ' αὐτοῦ καὶ
μόνον μερῶν. τῆς δὲ θεοῦ προσοχῶν.
καθ' ὅλον καὶ τάξιν ἀναμαίνοντα·

ἀπὸ γὰρ τῆς ἀργίας τῶν κακῶν
διαφόρου. ἐπὶ τὴν τῶν ἀρετῶν δι' ἧς
σχύος ἐρχόμεθα πρᾶξιν. ἀπὸ δὲ τῆς
τῶν ἀρετῶν πράξεως. ἐπὶ τὴν δια
κρισιν τῆς ψυχῆς. ἀπὸ δὲ τῆς δια
κρίσεως. ἐπὶ τὴν ἕξιν τῶν ἀρετῶν
ἤτουν ἐπιστήμην. ἀπὸ δὲ τῆς ἕξεως
τῶν ἀρετῶν. ἐπὶ τὴν γνῶσιν τῶν
ἐν αὐταῖς ταῖς ἀρεταῖς λόγων.
ἀπὸ δὲ ταύτης, ἐπὶ τὴν πρὸς τοὺς
ἡρμοσμένους λόγους τῶν ἀρετῶν
μεταποιητικὴν ἕξιν. φημὶ δὲ τὴν
σύνεσιν. καὶ ἀπὸ ταύτης. ἐπὶ τὴν ἁπλῆν
τῆς ἐν ὅλοις ἀληθείας ἀκριβῆ θεω
ρίαν. ἀφ' ἧς ὁρμώμενοι πολλοὺς καὶ ποι
κίλους ἐκ τῆς τῶν ὄντων αἰσθητῶν τε
καὶ νοητῶν οἷον σοφῆς θεωρίας.
[illegible] λόγους περὶ τῆς ἀληθείας ἀπο
δώσομεν. διὰ τούτων οὖν ἀνακαί
νοντες τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ποιήσεως
κίνησιν φωτισμῶν. πρὸς τὴν θείαν
τῆς σοφίας συναγόμεθα μονάδα· τὴν
γεγενημένην δι' ἡμᾶς τῶν χαρισμάτων
διαίρεσιν πρὸς τὴν αἰτίαν τῶν χαρι
σμάτων συνάγοντες. ταῖς κατὰ μέ
θοδον τῶν ἀρετῶν ἀναβάσεσι. μηδενὶ
τῶν εἰρημένων συνεργίας θεοῦ παραμέ
νοντος.

[illegible]

ἢ ναρμὶ κατὰ τὸ λιτὸν ἀνεμβρόντητοι. τυ-
φλὴν εἴρηκε τὴν πίστιν καὶ ἀνώμαλα-
τον κατασκευασμένην. οὐκ ἔχοντα τοὺς
διὰ τῶν ἔργων τοῦ φωτισμοῦ.
καὶ καθαρθῶμεν δικαίως ὡς αὐτοὺς
[illegible] αἰῶνας. ὡς ἐν ἑαυτοῖς κατὰ
τὴν πίστιν ὄντων τὸ ἐφ᾽ ἡμῖν τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς ἐκτυφλώσαντες ὀφθαλμούς.
ὥσπερ γὰρ ὁ τῆς πίστεως ἐν ἑαυτῷ
ποιήσας αὐτῆς ἀρετὰς τῶν ἐν τοῖς λόγοις, τοὺς
τοιούτους ἀπορρίζας ὀφθαλμούς. πάν-
τως κατάκειται. μὴ κεκτημένον θεὸν
ἔχων ὡς αὐτὸν ἐπισκοποῦντα. καὶ οἱ
μὴ ἔχοντες αὐτῆς ἐν ἑκάστῃ τῆς αἰτίας. λί-
θον κασσιτήρινον τὴν γραφὴν προσα-
γορεύεσθαι τὴν πίστιν. διὰ τὸ τὴν αὐτὴν
ἐπιμωρητικὴν εἶναι τῶν μὴ κοσμού-
των αὐτὴν τοῖς ἐν ἔργοις. καὶ σωτηριοποι-
ητικὴν τῶν διατηρούντων αὐτὴν κατη-
γλαϊσμένην τοῖς ἐν ἔργοις τού-
τοις. ἐπεὶ γὰρ φησὶν συμεὼν ὁ μέγας
περὶ τοῦ κυρίου λέγων. οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνά-
στασιν πολλῶν ἐν τῷ ἰσλ. πτῶσιν μὲν
τῶν ἀπιστούντων. ἀνάστασιν δὲ
τῶν πιστευόντων. φασὶ γάρ τινες.
ἐξ ἀργύρου καὶ μολίβου σύνθετον εἶναι
τὸν κασσίτηρον. οὐκοῦν ὁ μὲν ...

μίως. παιδείας καὶ τιμωρίας καὶ κολά-
σεως καὶ τοῦ καθαρσίου τῆς κατακρίσεως
φέρει σύμβολον· ὁ δὲ ἄργυρος μαρτυρο-
τικὸς δόξης καὶ περιφανείας. ὡς
αὐτὸς τύπος ἐστί· οὐ κακῶς καὶ ἡ ποιότης
ἡ δι' αὐτοῦ καυστηρίου σημαινομένη.
καὶ παιδεύεται καὶ τιμωρεῖται καὶ κολάζεται
καὶ κατακρίνεται τοῖς ἀδοκίμοις ἐν αὐτῇ
γενομένοις. διὰ τῆς ἀργίας τῶν
ἐντολῶν· ὡς μόλιβον ἔχουσα τυχὸν
τῆς σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν· ἐν τῷ
μολίβδῳ ἀμαυρωθεῖσαν κατὰ τὴν ἔμφα-
σιν· καὶ μαρτυρεῖται παρ' ἡμῖν καὶ δοξάζεται
καὶ φωτίζεται· καὶ πρὸς ἐκθέωσιν ἄγεται.
τοῖς ἐν αὐτῇ γενομένοις δοκίμοις.
διὰ τῆς ἐργασίας τῶν ἐντολῶν·
ὡς ἄργυρον ἔχουσα τάχα τὴν τοῦ λόγου
θεότητα, τοῖς ἀξίοις ὁλικῶς κατὰ τὸ
δυνατὸν ἐναστράπτουσαν· ἔχομεν
δὲ καὶ τὸν καυστήριον λίθον·
ἤγουν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. ὡς ἐκ δύο συγκεί-
μενον φύσεων θεότητός φημι καὶ ἀνθρω-
πότητος· ἢ δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν
ἢ τὸν Χριστὸν αὐτὸν θεωρῆσαι καὶ ἐλέγξαι γνωσ-
τικώτερον. μάλιστα δ' ἐστὶν αἴτιος καὶ αὐτὸς
ὁ Χριστός. ὁ παιδεύων τυχὸν καὶ κολάζων
σαρκικὰ καὶ τιμωρούμενος πάθη. καὶ κατα-
κρίνων δαίμονας· ἄργυρος δὲ,

ὁ καυστὴρ τῆς ψυχῆς τήν. τὸ τοῦ νο(ῦ)
ἐστὶ καὶ τοῦ μολίβδου φύσει ὅμοιον
χαρακτηρίζει τὴν πίστιν· κο...
... φυλακτικὸν μολίβδου ...
τὴν ἐπιφάνειαν τῆς μὴ φυλαξάσ(ης)
αὐτὴν κατηγορεῖ· καὶ δ...
ζεται τοῖς φυλάξασι τ(ήν). ...
ἔχουσα ... καὶ λαμ...
τὴν ἐπιφάνειαν τῆς φυλ(αξάσης)
τῆς αὐτὴν συνηγορεῖ·

οὐ δὲ γὰρ ἁμαρτάνει φησί(ν).
ται τῆς ἁμαρτίας συνηγο(ρ)...
τῆς σαρκὸς τὴν ἀσθένει(αν)
ἢ πρὸς τὸν θεὸν λόγον
ὅλην τὴν φύσιν τῆς
τῆς καθαρᾶς ἀνθρωπ...
προσφέρουσα ἡμῖν π...
... τὴν πρὸς τοῦ π...
γνώσεως πρὸς πατέρα· ...
λόγου ... καὶ Χριστοῦ ...
μοῦσαν τὴν εἰς αὐτὸν
τὴν ... δοκιμὸν ...
ἐπιμαρτυρεῖ·

ους μου μαρτυροῦσαν ταῖς ἀρεταῖς· καὶ
δοξάζοντας γνῶσιν· καὶ τὴν θεοσο-
ποιὸν αὐτὸν φῶς· τουτέστι τοῦ φω-
τὸς ἀποσκόνισμα· κατὰ τὴν
τὴν ἐν ἔργοις ἀνελλιπῆ ὁδόν· καὶ τὴν δόξαν τοῦ
γινομένην κατὰ πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν· πτῶ-
σιν γὰρ ποιεῖται σαρκὸς, ἤγουν σαρκι-
κοῦ φρονήματος· καὶ παθῶν καὶ ἁμαρτί-
ας καὶ δαιμόνων· ἀνάστασιν δὲ νοός·
ἤγουν πνευματικοῦ φρονήματος· καὶ φυσικῶν
δυνάμεων· καὶ ἀρετῆς· καὶ τῶν συνεκτικῶν
τῆς γνώσεως λογισμῶν· καὶ ἀπολλῶς· ἀλλ'
τοῦ παλαιοῦ κατὰ τὸν Ἀδὰμ ἀνθρώπου· καὶ τοῦ
γράμματος τοῦ νόμου ἐν τοῖς ἁγίοις ποι-
εῖται πτῶσιν ὁ λόγος· καὶ τοῦ νέου κατὰ
τὸν ἀνθρώπου καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ νόμου ἀνάστα-
σιν· τυχὸν δὲ καὶ διὰ τοῦτο καὶ [illegible]
θος κατὰ τὴν γραφὴν παρ' ἑκάστῳ ἐκαί-
κεῖται πτῶσιν ἐν τοῖς μὴ καινοῦσιν αὐτὸν
τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν γνῶσιν· διὰ τῆς ἀμελείας
ἢ καὶ διὰ μετανοίας κατὰ πρᾶξιν
καὶ θεωρίαν μαρτυροῦσθαι· καὶ τὴν οἰ-
κείαν αὖθις ἀπολαμβάνειν φωτεινὴν
τοῦ κόσμου διαγωγήν· : . . . .

περὶ [illegible] ... ἁμαρτιῶν ... [illegible]

Ἐρώτησις νε'.

\+ Οἱ δὲ πάντες ἦσαν ἐξ Ἰσραήλ· ἀπὸ δώδεκα ἐτῶν

χωρὶς παίδων καὶ γυναικῶν. μυριάδες
τέσσαρες τρισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα·
παῖδες τούτων καὶ παιδίσκαι. ἑπτακισχίλιοι
τριακόσιοι ἑπτά· ψάλται καὶ ψαλτῳδοὶ
ὀκτακόσιοι πεντήκοντα πέντε· κάμη
λοι, τετρακόσιαι τριάκοντα πέντε·
καὶ ἵπποι ἑπτακισχίλιοι ἑπτακόσιοι
τριακονταέξ· ἡμίονοι ὀκτακόσιοι τεσσα
ράκοντα πέντε· ὑποζύγια πεντακισχί
λια πεντακόσια εἰκοσιπέντε· ποίησον
ἀγάπην τοιούτων μεγάλων καὶ ὑψηλῶν
περὶ τῆς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπανόδου
ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνς διὰ τῶν προφητῶν εἰ
ρημένων· τίς ἡ τοσαύτη ταπεινότης
καὶ ἀκριβογράφος ἐζήτησις, καὶ ἀναξιότης
τοῦ πνς καμήλων μνημονεῦσαι καὶ ἵππω(ν)
καὶ ἡμιόνων καὶ ὄνων, καὶ ταῦτα μετὰ
ἀκριβείας ἀριθμόν:- Ἀπόκρισις·

Τὸ μὲν δι' ἀκριβείας ὅσα περὶ τούτων ἐζήτησεν.
μόνος ἂν ἐκεῖνος εἴποι· τῶν δὲ ἀνθρώπων
καθαρότητα νοῦ θεοῦ θεῶν ὁ μὲν ἀληθῶς φιλοσό
φων τὴν ἐφ' ἑκάστῳ ἐννοίας χάριν τούτων
καθ' ἕκαστον τῶν προβλημάτων μυστικῶν θεω
ρημάτων γνωστικῶς ἐνδιαθέτου τοῖς
μόνοις μόνον ὁρῶσιν τῶν γεγραμμένων.
γεγραμμένοις τῶν ἐν αὐτοῖς τύποις καὶ συνθη
μάτων· μηδὲν ὅλως τὸ σύνολον ποιούμενοι
λόγον. τῶν τύπων τῶν αὐτοῖς συμμόρφως
ἐμφανιζομένου λοιπὸν θεωρῶσιν σοφῶς αὐτοῖς τῷ
σωματικῷ σοφίσματι καὶ τοῖς διανοητικοῖς
τῆς τοῦ νοῦ, γενέσθαι μὴ δυναμένοις ὑπὲρ

οἱ κατ' ἄλλην γνωστικοί. τῶν ἐν ταῖς γραφαῖς φημὶ μεγάλῃ ἔει τοῖς λόγοις διὰ ...
τοῖς καθ' ἕκαστον ἐκ τούτων τύπ(ων)· πρὸς τὴν τοῦ ... ἁρμόζοντι τ...
π. τὸ πνεῦμα τῶν ... τύποις τὴν ... τὸν νοῦν ...
ζων τὰ· τὸν ἐκ τῆς ... σώματος ... ὑπερέχων, ... νοῦς ...
...ον τυγχάνοντα

τὴν αἴσθησιν· ἢ καὶ τοῖς τύποις πρό-
τερον ἐγγεγραμμένοις κατὰ τὴν αἴ-
σθησιν. πρὸς τοῖς [illegible]
ἀρχετύποις ἐπιθεὶς [illegible] λόγοις·
τὸ δὲ στοχασμὸς τοῖς [illegible] ἐπιμαρ-
[illegible] καὶ τὴν φυσικὴν [illegible]
[illegible] τῆς τῶν θείων [illegible]
συνεκτικῶν· διὸ καὶ [illegible] ἐκ τοῦ στοχα-
σμοῦ τοῖς ἀκριβέσι περὶ τὰ θεῖα κεκτη-
μένοις τὸ ὄμμα, ἀνακεκινημένον·
εἰ γὰρ ἐπιτυγχάνει τῆς ἀληθείας τῶν
νοουμένων ὁ στοχαστικὸς τὴν ἔφοδον
τῶν [illegible] ποιούμενος. ὃ προσφέρει
χαίροντα [illegible] τὴν ἀκρί-
βειαν τοῦ δεδωκότι τοῦ ζητουμέ-
νου τὴν εὕρεσιν· ἢ διαφεύγουσαν
εὑρίσκει τῶν γεγραμμένων τὴν ἔννοι-
αν. καὶ τὰ θεῖα [illegible] σχεδιάζει·
τὴν τῆς οἰκείας διανοίας
[illegible] καταλαμβάνων κατὰ [illegible]
[illegible] τοῖς [illegible] στοχαστικὸς ἐστι.
[illegible] τοῖς προκειμένοις. τὸ μὲν ἐστι
[illegible] τῶν [illegible]
νων συμφορά· κατὰ πάντα
[illegible] πρὸς τὸ ὕψος τῶν γραφικῶν
αἰνιγμάτων. ἀσθενῶς οἶον εὑρίσκων
τῆς ἐμαυτοῦ διανοίας τὴν δύναμιν
[illegible]. ἐπιτυχὼς, τοῦ θεοῦ τὸ πᾶν

ἐπαρχίας κατορθώσας διὰ τῆς κατα
μίξεως ἐνάρετον τὸ σῶμα πρὸς ἀχα
ριστίαν. κἂν τὸ γὰρ μή. καὶ οὕτως τὸ
μὴν τοῦ θεοῦ τὸ τῆς ἀκαταλληλίας ἐπαρ
χικόν. τὸν ὄγκον ἐκ τῆς γνώσεως
ὡς τεχθησόμενον ἤμελει. κατὰ πρόνοιαν
τύφον προσανακόπτοντος. καὶ τὴν
ἀκαταλληλίαν ποιούμενος μέχρι
σωφροσύνης ἀποθέσιν. οὐκοῦν τοίχοις
ὁμοῦ καθὼς εἴρηται, τὴν τῶν γεγραμ
μένων διάνοιαν ἐκδεχόμενος.
Ἐντεῦθεν ἄρχομαι τῆς τῶν προ
κειμένων γραφῆς· ἐν τοῖς πρὸ τού
του κεφαλαίοις γέγραπται περὶ τοῦ ζο
ροβάβελ. καὶ ὅτε ἐξῆλθεν ὁ νεανίσκος.
ἄρας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὸν
οὐρανὸν ἐναντίον ἱερουσαλήμ, εὐλόγησε τὸν
βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ. δῆλον ἐστιν ὅτι
μετὰ τὴν τῶν προβλημάτων τῶν
πρὸς δαρεῖον τὸν βασιλέα γεγενημέ
νων προσφωνήσεων, ἐξῆλθεν ἀπὸ προ
σώπου δηλονότι δαρείου τοῦ βασιλέως·
δαρεῖος μὲν οὖν ἐστιν ὡς εἰκὸς φθάσας
πρὸ τούτων ἐφεκτικῶν λόγων. ὁ κρα
τῶν τῆς φύσεως νόμος καὶ συνάδελφε
σοφὸς οὕτως νοούμενος. τῇ τοῦ οἰκείου
ὀνόματος ἑρμηνείᾳ γενναῖος ἄρ.

μιχαὴλ ἡ ἡμῶν ... φρόνησις ... πρακτικὴ ... τύφον ἐργάζεται ... οἰκεῖον τὸ δι' ἀναφορᾶς ... κακίας ... τὸν τῦφον ... ἐρῶν. τὸν ... ποιούμενον ...

περὶ ... συνουσιάζων ... θεῶ. τὴν ὑπὲρ τὰ πρακ... μιχαὴλ ... πρακτικὴν ἐργάζεται ... νοῦ φρόνημα. τοῖς ὑπὲρ ... οἰκεῖοι ... ἀδελφοῖς ... ἑαυτὸν ...

ὅτι ... βίος ... εἰς ... τοῖς ... κινήσεις. καὶ αὐτὸ ... ἐξωθεν ... χωρὶς ... σκευάζει. ἀπὸ ... ὁμόφυλ. ... γὰρ ... ἑαυτῷ συνεκ... δοναβεῖ.

[illegible]

ἢ γενεαλογία· ἢ γενεαλογούμενος. δηλοῖ τὸ τοῦ δαρδοῦ ὄνομα. καθώς φασιν οἱ τὴν ἑρμηνείαν τῆς τοιαύτης φωνῆς ἐπιστάμενοι· φύσει κοῦ δεσπότου καθέστηκεν ἴδιον. τὸ τῆς γενεᾶς καὶ τῆς γενεαλογίας ὄνομα· τῶν γὰρ ὑπὸ φύσιν τὸ γένος καὶ τὰ γενεαλογούμενα· καὶ τῶν περὶ φύσιν ἡ γενεαλογία· οὐκοῦν, καλῶς ὁ δαρδος ἐστὶν τῆς φύσεως ἑρμηνευθεὶς νόμον· περιέχει γὰρ ὁ νόμος τῆς φύσεως. καὶ τὰ ὑπὸ τὴν φύσιν ἀναγόμενα γένη καὶ εἴδη· καὶ τὰ περὶ τὴν φύσιν θεωρούμενα. τὸν χρόνον φημὶ καὶ τὸν τόπον· παντὸς γὰρ γεννητοῦ. τὰ ὄντα. οὐκ ἄνευ φύσεως συνεστὼς θεωρεῖται· δαρδος οὖν ἐστιν ὡς ἑρμηνεύειν. ὁ νόμος τῆς φύσεως· ζοροκάβελ δέ. ὁ θεωρητικὸς νοῦς. ὁ ἐξελθὼν ὡς ἀπὸ δαρδου τοῦ νόμου τῆς φύσεως. καὶ τὴν ὑπὸ χρόνον καὶ τόπον γενομένων ὑπερβὰς διακόσμησιν· καὶ ἄρας τὸ πρόσωπον τῆς καθαρεῖν γνώσεως διαθέσεως ἐπανόδων. τουτέστιν τὸ ὕψος τῶν νοητῶν οἰστρῶν. ἐναντίον τῆς ἐν οὐρανοῖς νοουμένης ἱερουσαλήμ· ἐκ φήμης μετὰ τῆς γνώμης. τῆς ἐπὶ τῶν χειρῶν κυρίου ἐζωγρα

φημεύρατα τὰ τάχη· ἐν ᾗ πάντων ἀφραι-
νομένων ἐστὶν, ἡ κατοικία· πρὸς ἣν
ἡ ἀμεθήνη τῶν αἰχμαλώτων ἐπάνο-
δος γίνεται. τῶν ἐπιζητούντων τὸ
ἐξ οὗ κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον
οἰκητήριον· τῶν μετὰ τοῦ μεγάλου δαβὶδ
δικαιωμένων λέγειν. ἐὰν ἐπιλάθωμαί
σου ἱερουσαλήμ. ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου· κολλη-
θείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου. ἐὰν
μή σου μνησθῶ· δεξιὰν λέγοντος τὴν
πρακτικὴν τῶν θείων καὶ ἐπαινου-
μένων πρᾶξιν· γλῶσσαν δὲ κολλωμέ-
νην τῷ λάρυγγι· τὴν ἐν ἡμῖν τοῦ λόγου
γνωστικὴν ἐνέργειαν. κολλωμένην
ἐξ ἀργίας τῷ λαιμῷ· τουτέστι τὸ
περὶ τὸν λαιμὸν. γεγενημένην πάθει
καὶ ἀκίνητον μένουσαν περὶ τὴν
ἔκφρασιν τῶν ἀρρήτων ἀγαθῶν. καὶ
διὰ τοῦτο γλῶσσα θείᾳ μὲν δικαιουμένην
τῇ ὁδῷ τοῦ κυρίου χρηστότητος· ἢ διὰ χρό-
νου καὶ φύσεως προσ[illegible]· ἐπαγγελ-
μένος ὡς ἐν καινῇ [illegible] λέγοντος ὁ ζοροβάβελ·
ἢ τὸ ὁ καθ᾽ ἡμᾶς θεωρητικὸς νοῦς.
ἢ τὸ ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς δημιουργὸς λό-
γος ἐν ἡμῖν καθ᾽ ἡμᾶς γενόμενος·
καὶ διὰ τοῦτο γενόμενος ἄνθρωπος. ἢ καὶ

ὁ ὁμοιον οἰκητήριον [illegible]
ἐπὶ [illegible] ἐστι· [illegible]
δὲ [illegible] πλάνης πολ[illegible]
[illegible] γνῶσ[illegible]

[illegible]· τῆς [illegible]
[illegible]
κολλ· ὁ λάρυγξ· τῆς
πρὸς τὸ σῶμα [illegible]
φιλοσωματικ[illegible]
μένος· ὁ [illegible]
[illegible] κολλ[illegible]
[illegible] τῆς κατὰ φύσει τὴν [illegible]
[illegible] οὐδ[illegible]
[illegible]
τῆς σωματικῆς δόξης

ὁ διαφέρων [illegible]
ἐμάθη τῆς φύσεως· ὁ [illegible]
φύσεως· [illegible]
χρόνον· [illegible]
τὴν [illegible] τοῦ χρόνου
[illegible] φύσεως [illegible] φύσεως·
[illegible] ἀπὸ διαφορᾶς [illegible]
τῆς φύσεως [illegible]
[illegible]
τῆς φύσεως· [illegible]
[illegible] χρόνον [illegible]
[illegible]
τῆς εἰκόνος [illegible]
[illegible]
[illegible] πολ[illegible]
[illegible] καθ᾽ [illegible] προ[illegible]
[illegible]

πρὸς ἑαυτὸν ἐπισυνάγει· καὶ διὰ σαρ-
κὸς ὁμοίως τοὺς πρὸς τὰ πάθη· καὶ τὸν
θάνατον τῆς σαρκὸς ἑαυτοῖς ἀπὸ
τῆς ἀπαθείας καὶ τῆς ζωῆς ἐξα-
σπῶνται. καὶ κατὰ τοὺς αὐτοῦ γεγε-
νημένους κατὰ τὸ θεῖον τὸν παρα-
πλησίους ἑαυτοῦ συνάγει. καὶ πρὸς
τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀνάγει τὴν ἐπουράνιον· ἀπὸ
τῆς ἀρετῆς τὴν ἀκρότητα καὶ τῆς γνώ-
σεως τοῖς προειλημμένοις ἀναλόγως τε
καὶ ἀριθμοῖς σημαντικοῖς δηλοῦται· καὶ
μας ὁ λόγος παρέχεται· πᾶς γὰρ
θεοφιλὴς καὶ δίκαιος ἄνθρωπος μόνος
τὴν ἐπάνοδον πρὸς τὴν ἄνω ποιού-
μενος Ἱερουσαλήμ· τοῖς προειλημμένοις τῶν
διαφόρων ἀρετῶν, ἀριθμοῖς συμ-
πληροῦται· τοῖς ἑκάστου καὶ ἀρετῆς καὶ ἀ-
ριθμοῦ λόγοις, ὡς μίαν ἀρετὴν ἀπ'
ἐγγνώσεως συνάγων ἐκπληρώσειν·
καὶ δηλοῖ τοῦτο σαφῶς τῆς προκει-
μένης ἱερᾶς ἐξετάσεως γραφῆς ὁ λό-
γος· ἔχων οὕτως· οἱ δὲ πάντες ἦσαν
ἐξ Ἰσραήλ. ἄνευ δούλων δουλικοῖς χωρὶς παί-
δων καὶ γυναικῶν· μυριάδες τέσσαρες
τρισχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα·
εἰ γὰρ τῆς ἀκριβείας τὰ μέγιστα γνῶν τοῦ πνς

ἔστι σημαινόμενον μὴ δυνατὸν τὸν ἀριθμὸν
μετρούμενον εἶναι. καὶ τῆς πολυλογίας ἐκκλίνων
ἐκκόπτων, ταύτην δὲ μετὰ τοῦ παρόντος
αἰτίου πρὸς τὴν σύγχυσιν, ἣ καὶ πάντες
ὑπὸ τὸν δὲ καὶ δεκαετῆ χρόνον. δηλοῖ ὄντος
τοῦ μετὰ τοῦ μουσικοῦ. ὅτι νόμος ὁ γινόμενος
ὑπὲρ αἴσθησιν καὶ χρόνον. τοῦτο γὰρ
ὁ δὲ δεκάκις σημαίνεσθαι σαφῶς ἀριθμός.
ἐκπέπτει διὰ τὰς αἰσθήσεις καὶ ἔτι
διὰ τὸν χρόνον συναφόμενος. καὶ τὴν
πρὸς ταῦτα τῆς τέχνης διακοπτὰς
σχέσιν. ἐκ καὶ ἡ τῆς αὐτῶν συγχύσεως
ὡς πρὸς τὴν ἀναπόδειξιν ἐπαγγελόμενος
ἔχων χωρὶς παίδων καὶ γυναικῶν. μυρι
άδας τέσσαρας τρισχιλίους τριακο
σίους ἑξήκοντα. παῖδας ἔχοιεν τυχόν.
οἱ περὶ τῶν φυσικῶν καὶ ἀδιαλήπτων
καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν παθῶν λογισμοί.
γυναικῶν δέ. ἢ αἱ ἐνθυμήσεις. ἢ αἱ
κατὰ φύσιν ὀρέξεις καὶ ἡδοναί. μὴ
φέροιντο τοῖς κεκτημένοις διακολύειν.
ὅσα ἀναγκαῖον παρακολούθημα κα
θάπερ σαφῶς κινεῖ ὀρεγόμενος. ἡδονὴν
γὰρ ποιεῖ καταφρονήσεως μὴ βουλομέ
νων ἡμῶν. ἔστι τυχοῦσα τροφή. πολα
κοῦσαν ἔνδειαν παραμυθουμένη. ς

·ς· πόσ...
ἕξει ὁ ἰκ...

παῖδ ... ἐκ ...
συνεκ ... μαν ...
συνεξιόν ... τοῖς
κτημένοις, τοῖς
... πλ ...
ὧν κ ...
χρ ...
ταις ὄντα ...
μ ... τοῖς οἰκ ...
... πλ ...
χωρὶς δ ... ο ...
... ὁ ἐξῆς ...
ἑαυτῶ συνεξ ...
τὴν ...
... τῆ
... πόσιν ... χ ... κ
... τοῖς πλ ... :-

πος τις. ἀπολείπουσι μὲν καὶ τοῦ δὲ τοιοῦ
τὴν ὄχλησιν καὶ πόνος. τὴν δὲ ἐκ τῆς
ἐγρηγόρσεως διασπαρμυθῆσαν ἀναμε-
ούμενος δυνάμεων· ὅσα τῶν καθ' ἡ-
μᾶς φυσικῶν ἐνεργειῶν τυγχάνει. πρὸς
μὲν σύστασιν φύσεως ἀναγκαῖαι. πρὸς
δὲ κτῆσιν ἀρετῆς ὑπάρχοντα χρή-
σιμα τοῖς σπουδαίοις· ἅπερ καὶ
μὴ συναριθμεῖται τοῖς ἀνδράσιν.
ἀλλὰ συνεκκαίηται παντὶ μολύ-
νοντι τῆς ἁμαρτίας τὴν σύγχυσιν·
ἢ ἀμιγῆ δι' αὐτὸ μάλιστα κρατούμενος.
ὡς δουλῶσαν τῶν ἐφ' ἡμῖν καὶ δια-
κεκριμένων καὶ προαιρετικῶν πα-
θῶν· οὐκ ἐκ χρόνου ἄλλων ἀρχὴν ἐν ἡ-
μῖν. τὴν μὲν τῆς κινήσεως τῶν κατὰ
φύσιν παθῶν· οὐ συναριθμεῖται
δέ. ὅτι μὴ πέφυκεν πρὸς τὴν ἀθάνα-
τον καὶ μακαρίαν ζωὴν συμμετα-
καίνειν ἡμῖν. τὴν φύσιν πρὸς
τὴν παροῦσαν ζωὴν συνέχοντα πάθη·
ὑπὲρ ὧν δὲ μυριάδας ἐστίν. ἡ τ' ἑτέρας
τῶν γενικῶν ἀρετῶν· μεθ' ὧν φύ-
σιν καὶ χρόνον διαμένουσιν ὁ νοῦς. πρὸς
τὴν μακαρίαν τῆς ἀπαθείας ἀπο-
καθίστασθαι μῖξιν· ὅσος γὰρ καὶ μυριάς

[illegible marginal scholia: … τοῖς ἀνδράσιν … τοὺς παῖδας … κινη… μονάδα … ἡ μονάς … ἑαυτοῦ … κινητικὸν … ὑπὲρ …]

[illegible scholia at foot of page: … ὀρεκτόν … ταῦτα πάντα … αὐτοκινητ… … ἡ μονὰς πρώτη …]

τὸ τῆς μονάδος στοιχεῖον μόνη γνωρί-
ζεται πανταχοῦ. δι' ἄλλου γράμματος
σημαίνεσθαι μὴ δυναμένη. ὡς ταὐτὸν
οὖσα κατὰ τὸ ὑποκείμενον τῇ μονάδι.
κἂν λέγηται μόνη τῇ ἐπινοίᾳ διαφοράν.
ὡς πρὸς ἀρχὴν τέλος. τέλος γὰρ μο-
νάδος ἐστὶν ἡ μυριάς. καὶ ἀρχὴ μυρι-
άδος ἐστὶν ἡ μονάς. ἡ μυριὰς τρόπον ἐστὶ
αὔξην: κινουμένη μονάς ἐστιν ἡ μυριάς.
καὶ ἀκίνητος μυριάς ἐστιν ἡ μονάς. οὕ-
τω καὶ πᾶσα τῶν γεγονότων ἀρετὴ τὴν
θείαν καὶ ἄρρητον μονάδα φημὶ
τὸν θεὸν ἀρχὴν ἔχει καὶ τέλος. ὡς ἐξ αὐ-
τοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἀρχομένη καὶ λήγουσα.
καὶ ταὐτὸν ὑπάρχουσα τῷ θεῷ. κατὰ
μόνον τῆς ἐπινοίας διαφέρουσα
τὸν λόγον. παρ' οὗ καὶ ἐν ᾧ καὶ εἰς ὃν
πᾶσα γέγονεν ἀρετῆς προδήλως ἐφέ-
στηκεν. ἢ τυχόντας τέσσαρας προκο-
πάς. τῶν ἐν τῇ δεκάδι τῶν θείων ἐν-
τολῶν ἢ εἰς μὴ κακοθεωρίας ἐγνωσμένος
προκαινόντων. φησὶν εἶναι τὰς
τέσσαρας μυριάδας ὁ λόγος. οἷον πρᾶ-
ξιν προκοπή ἐστιν. ἡ ἁπλῶς ἐν τοῖς
ἀρχομένοις μετὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς
κακίας πρᾶξις τῶν ἐντολῶν. τελεία

ποιοῦσα τὴν πρώτην δεκάδα.
τὴν αὐτὴν καὶ μονάδα· δευτέραν προ
κοπή ἐστιν. ἡ δὲ ἐκ δεκάδος ἐν τομῇ ἐ
νεργουμένης τῶν καὶ τῶν περιττῶν
συμπεριληπτικῆς. τὴν αὖ τὴν δεκά
δα ποιουμένης καὶ ἑκατοντάδα.
τὴν δι' ἀμφοτέρων ἐκ δεκάδος ἐν τομαῖς ἐνερ
γείας συμπληρουμένων. ἡ γὰρ δε
κὰς δεκάκις ἐνεργηθεῖσα. ποιεῖ
τὴν ἑκατοντάδα· τρίτη προ
κοπή ἐστιν. ἡ κατὰ τὸν νόμον τῆς
φύσεως. ταύτης τῆς ἑκατοντά
δος δεκάκις πορευομένης· δεκαδικὸς γὰρ
καὶ ὁ τῆς φύσεως νόμος ἐστίν. ὡς
ἐκ δεκάδος συμβαίνει καὶ ὅσα ἔργα δὲ τῶν
τριῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων. καὶ τῶν
περί τε αἰσθήσεως. καὶ τῆς φωνητι
κῆς ἐνεργείας. καὶ τῆς φυσικῆς γονι
μότητος. κέχρηται γὰρ τῷ μὲν λο
γικῷ, πρὸς τὴν τῆς αἰτίας καὶ τῶν
περὶ τὴν αἰτίαν καιρῶν ζήτησιν.
τῷ ἐπιθυμητικῷ δέ. πρὸς πόθον
τῶν ζητουμένων. τῷ δὲ θυμικῷ.
πρὸς φυλακὴν καὶ ὀργήν. ταῖς αἰ
σθήσεσι δέ. πρὸς διάκρισιν περὶ τὰ
χρῶς καὶ αὐτὴν διαιρουμένην. ἑξῆς.

πῶς ὁ ἐκ φύσεως ἡ μάθησις
ἐν ὑπερεχεῖ τῇ μονάδι.

...ικῶς ἐκ δεκάδος φυσικῶς δ...
...μετρεῖ ... ἐν ὑπερεχεῖ.
...τῶν καὶ τῶν φυσικῶν
...λόγων ... συμπεράσματος.

τὸ ... τέλος.

ἔστι δ' ἡ μὲν γένεσις ὁδὸς τῆς φυλακῆς· διαι-
ρεῖ τε τάξις ἡ καθόλου διάκρισις· τοῖς
ἠργμένοις καὶ οὐκ ἠργμένοις· τοῖς νοη-
τοῖς καὶ οὐ νοητοῖς· τοῖς ῥητοῖς καὶ οὐ ῥη-
τοῖς· τοῖς ποιητοῖς καὶ οὐ ποιητοῖς·
τοῖς φθαρτοῖς καὶ τοῖς ἀφθάρτοις·
τὸ δὲ φωνητικὸν πρὸς ἔκφανσιν
καὶ τελειότητι· πρὸς αὔξησιν τῶν
ζητηθέντων καὶ ἐπιθυμηθέντων καὶ
ἐπιτευχθέντων καὶ γνωσθέντων καὶ ἐκ-
φανθέντων καθόλου· εἰν ἐπιγραφῶν
ἡ ἑκάστου τάξις κατὰ τὸν νόμον δὲ
ἀκολουθουμένη τῆς φύσεως χρείας·
τέταρτη δὲ τροπικοῦ ἐστιν. ἡ διὰ θεω-
ρίας καὶ γνώσεως τοῦ φυσικοῦ νόμου
κατὰ τὴν ἀποδοθεῖσαν διαίρεσιν
πρὸς τὸν ἑκάστης ἐν τῷ μέσῳ ἀρχικώ-
τερον λόγον ἀνάκλασις. καθόλου ἡ μὲν
ρίας συναγομένη θεωρεῖται. τῆς τῆς
πρώτης μονάδος στοιχείων γνωριζομένη·
ὁ γὰρ αὐτὸς ἐνεργήσας τὰς ἐν τῷ μέσῳ.
καὶ πάλιν κατὰ τὴν ἑκάστης ἐνέργειαν
τὰς ἅμα συμπαραλαμβάνων. καὶ αὖθις
τὴν περιληπτικὴν τούτων τὴν τοῦ φυσικοῦ
νόμου συζεύξας διαίρεσιν. καὶ τοῦτον πά-
λιν πρὸς τὸν ἑκάστης ἐν τῷ λόγῳ λόγον

[illegible]

γμοῦ φυσικῶς ἀναλυομένας· τὰς τέσ
σαρας μυριάδας συνήγαγεν. καὶ δὲ
καθ' ἣν πρόκοψιν τοῦ τῆς μονάδος
τιμηθέντος μυστηρίου. πρὸς ἣν ὁ τῆς
μυριάδος συναγαγόντος: — ἢ πάλιν
τὰς φθειρομένας τέσσαρας γενικὰς αἰσ
θήσεις· αἱ τέσσαρες μυριάδες σημαίνουσιν·
ὧν πρώτη γάρ ἐστιν αἴσθησις. ἡ παντελὴς
ἀποχὴ τῶν κατ' ἐνέργειαν κακῶν
ἐν τοῖς φερομένοις θεωρουμένη· δευ
τέρα δέ. ἡ παντελὴς κατὰ διάνοιαν
περὶ τὴν τῶν κακῶν συγκατάθεσιν
ἀποκόλλησις ὁμοίως. ἐν τοῖς μετὰ λόγου
τὴν ἀρετὴν μετιοῦσι γνωριζομένη· τρίτη.
ἡ κατ' ἐπιθυμίαν περὶ τὰ πάθη παντελὴς
ἀκινησία. ἐν τοῖς διὰ τῶν σχημάτων
τοῖς λόγοις μόνοις θεωμένοις τῶν ὁρω
μένων· τετάρτη αἴσθησις. ἡ καὶ αὐτῆς
τῆς ψιλῆς τῶν παθῶν φαντασίας παν
τελὴς κάθαρσις. ἐν τοῖς διὰ γνώσεως
καὶ θεωρίας καθαρὸν καὶ διειδὲς
ἔσοπτρον τοῦ θεοῦ ποιησαμένοις τὸ
ἡγεμονικὸν κατωπτρισμένην: Ὁ τοίνυν
καθάρας ἑαυτὸν ἐνεργείας παθῶν. καὶ
τῆς ἐν αὐτοῖς κατὰ διάνοιαν συγκατα
θέσεως ἐλευθερώσας. καὶ τῆς περὶ
αὐτὰ κατ' ἐπιθυμίαν κινήσεως στάσιν

ρανῶν· καὶ τῆς αὐτῶν τιμῆς φαντασί-
ας τὸν νοῦν καταστήσας ἀμόλυντον.
τὰς τέσσαρας μυριάδας ἔχων ἐξ ἀρχῆς
τῆς ὕλης τῶν ὑλικῶν· καὶ πρὸς τὴν θέαν
καὶ ἔφρικον καὶ τὴν νοητὴν ἐπάγεται λῆξιν·
οὕτως μὲν οὖν μοναδωθεῖσαν ἐκείνην. αἱ τέσσαρες
μυριάδες·: αἱ δὲ τρεῖς χιλιάδες· τὸν
τέλειον καὶ ὀρθὸν καὶ εὐσεβῆ περὶ τῆς ἁγίας καὶ
ὁμοουσίου τριάδος θεολογικὸν σημαί-
νουσι λόγον· καθὸ ἡ ἁγία τριὰς σύστα-
τος μονάς, ἧς, παρ' ἡμῶν ὑμνεῖται θεὸς
καὶ σέβεται· οἱ δὲ τριακόσιοι· τὸν περὶ
προνοίας ἐν ταὐτῷ παραδηλοῦσι λόγον·
οὐχ ὅτι μόνον τῷ σχήματι τοῦ γράμματος,
ἢ ἀριθμῷ ὅθεν ἐστὶ τὰ ἑκατὸν δηλοῦσα καὶ
τῶν ἑκατέρωθεν περάτων τὰ ἄκρα περι-
λαμβάνουσα σημαίνηται δύναμις. ὅπερ
τὴν τὸ πᾶν διασφίγγουσαν ἀρρήτως
δηλοῖ πρόνοιαν. ἀλλ' ὅτι καὶ τῷ τοῦ
σταυροῦ τύπῳ τετίμηται. ἐν ᾧ τὸ μέγα
καὶ πρῶτον καὶ ἀπόκρυφον τῆς προ-
νοίας ἐτελέσθη μυστήριον· προνοίας
γὰρ καθ' ὅλην κεν τρόπος ἀπόρρητος.
τὸ μέγα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ
μυστήριον· ὅ, ὡς τύπος, μετὰ τοῦ ὀνόματος
τοῦ ἑαυτοῦ δηλοῖ ἡμᾶς προσεχῶς ἐβίωσεν

τέχναι θαρρήσας ὁ μέγας πατριάρχης
ἅμα σαρρᾷ. μετὰ τριακοσίων δέκα καὶ
ὀκτώ. τοῦ σταυροῦ τύπου καὶ ὀνόματος
ἰησοῦ. τὰς δουλουμένας δι' αὐτῶν καὶ
μένων ἀντιλαμβάνει ἐξελθὼν κατὰ
πόλεμον ἀμφοῖν· πολλάκις γὰρ
οἶδεν ἡ γραφή. καὶ ἐκ τῶν ἐν τοῖς γραμ
μασιν σχημάτων τὸν ιη' δηλον φανε
ρῶς σκοπῶν. τοῖς ἐπὶ τούτῳ καθαι
ρομένοις· ὅτι δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ
νοουμέναις τὸ νόημα σκοπήσει
τῆς ἁγίας γραφῆς· καὶ οὕτω τὴν
πρόνοιαν δι' αὐτοῦ μηνυομένην
εὑρήσεις· προνοίας γὰρ ἔργον. οὐ μόνον
κατὰ τὸν ἑαυτῆς τοῦ εἶναι λόγον φυλά
ξαι τὴν φύσιν ἀμείωτον. ἀλλὰ καὶ κατὰ
τὸν ἐπίκτητον τοῦ εὖ εἶναι χάριτι λό
γον ἂν ἐλλιπῶς ἔχουσαν δέξαι· οὐκοῦν
τοῖς διακοσίοις τὰ ἑκατὸν συναπτομένοις.
ἀποτελεσθέντα τριακόσια δηλοῦντα φύ
σιν καὶ ἀρετήν· φασὶ γὰρ τὸν διακό
σια πολλάκις σημαίνειν ἀριθμὸν
τὴν φύσιν. ὡς ἐξ ὕλης καὶ εἴδους ὑπάρ
χουσαν. ὅτι περ ἡ ὕλη τετραδικὴ διὰ
τὰ τέσσαρα στοιχεῖα. τὸ δὲ εἶδος πεντα
δικὸν διὰ τὴν αἴσθησιν. τὴν τὸ

καὶ

[Margin note:] π(ερὶ) σταυρ(οῦ) τὸν δὲ ... τὴν τελειότητα δηλοῖ ὁ τελευταῖος.

ὑμνεῖν πρὸς ἄλλοις σχήματι ζώουσαν φυ
ράμασι· πεντάκις γὰρ συνθεὶς τὸν τε
σσαράκοντα, καὶ τετράκις τὸν πεντή
κοντα· ποιεῖ τὸν διακόσια· ὁ δὲ
ἑκατὸν ἀριθμός· τὴν τελείαν
ἀρετὴν σημαίνει· ὡς ἐκ τῶν δεκα
πλουμένην τὴν τετράδα δεκάδα τῶν
ἐν τόμοις· ὡς καὶ φθάσας εἰρήκαμεν
ὑπὲρ γίνεται τοῦ μαρτύρου ἴσα ἀεί· μὲν
κρὸς κατὰ φύσιν ζωῆς καὶ χαρὰς γενομέ
νοις κατὰ τὸ πνεῦμα γενόμενος· συνθεὶς ὅλω
τοῖς διακοσίοις τὰ ἑκατόν· τὸν τριακο
σιοπληρώσειεν ἂν ἀριθμόν· δη
λοῦντα τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸν τοῦ
θεοῦ εἶναι λόγον τὴν φύσιν συνέχουσαν·
ὁ δὲ ἑξήκοντα· τὴν κατὰ φύσιν ποιη
τικὴν τῶν ἐντολῶν σημαίνει δηλαδὴ
τελειωμένην τοῖς λόγοις τῶν ἀρετῶν·
ἐπεὶ γὰρ ὁ ἓξ τὴν ποιητικὴν σημαίνει τῆς
φύσεως δύναμιν ὡς τέλειος καὶ ἐκ
τῶν ἰδίων μερῶν συνιστάμενος.
διὸ καὶ ἐν ἓξ ἡμέραις ποιοῦσι κινεῖσθαι
τὸν θεὸν τὸν κόσμον γέγραπται· ὁ δὲ
δέκα τὸ τέλειον τῆς ἐν ταῖς ἐντολαῖς
ἀρετῆς δηλοῖ· ἄρα ὁ ἑξήκοντα
τὴν κατὰ φύσιν δεκτικὴν τῶν ἐν
ταῖς ἐντολαῖς θείων λόγων σαφῶς

[illegible]

παράδειγμα ἰδίαν δύναμιν· οὐκοῦν, αἱ τέσσαρες
μυριάδες πρὸς τοῖς τρισχιλίοις τρι-
ακοσίοις καὶ ἑξήκοντα παράδειγμα εἰσίν.
τὸν τέλειον περὶ ἀρετῆς λόγον· τὸ
σεπτὸν τῆς θεολογίας μυστήριον· τὸ
ἀληθὲς τῆς προνοίας σκοπὸν· τὴν
ἀρετῆς ποιοῦσαν πρακτικὴν
τῆς φύσεως δύναμιν· μεθ' ὧν ὁ σαρ-
κὸς αἰσθήσεως τε καὶ κόσμου τὸ πνι
διακρίνας τὸν νοῦν. πάντως ὑπερ-
χεται· τὴν ἐν ἀλλήλοις τούτων ἀκριβ-
ῶς τὴν κοινωνίαν· οἱ παλαιοὶ φύρ-
σιν καὶ σύγχυσιν· καὶ πρὸς τὴν ἄνω
πόλιν ἐπείγεται· πάσης τὸν νοῦν ἀφορ-
τῆς προσπαθοῦς σχέσεως ἀνέχων·
παῖδες τούτων καὶ παιδίσκαι ἑπτακι-
σχίλιοι τριακόσιοι ἑπτά· ὁ νόμος.
ἐν τῷ περὶ παίδων καὶ παιδισκῶν
τὸ πᾶσαν διαφορὰν φησίν. τοῖς ἑβραί-
οις παῖδας καὶ παιδίσκας. ἐξ ἔτη
δουλεύειν. καὶ τῷ ἑβδόμῳ ἀπολύεσθαι
ἐλευθέρους· τοῖς δὲ ἀλλοφύλοις
παῖδας καὶ παιδίσκας. δουλεύειν
εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ πρακτικώτερον ἐστὶν
οἶμαι τῆς ἀφέσεως αἰώνιον·
ἑβραῖος δὲ πᾶς καὶ ἑβραία παιδί-
σκη ἐστίν. ὁ τοῦ πρακτικοῦ φιλοσόφου

δουλώσαν δὲ ἢ ἐπὶ λόγος καὶ διάνοια. πρὸς
ἐπίνοιαν τῆς ἠθικῆς ἐμπειρίας καὶ
ἀρετῆς τρόπον ἐξευροῦσιν· πρακτι-
κῶς γὰρ πρακτικῶς. παιδὸς καὶ παιδίσκης
δηλοῦν. ὁ λόγος καὶ ἡ διάνοια ἀρχοῦ-
σιν. τοῖς κατ᾽ ἀρετὴν τῆς πράξεως
τρόποις ἐπινοοῦντες καὶ δημιουρ-
γοῦντες οἷς [illegible] ἑαυτοὺς κατὰ
τῶν ἀντικειμένων τῇ πρακτικῇ
πνευμάτων τῆς πονηρίας. τὴν δουλεύ-
οντες ἀντιτεταγμένην· πληρώ-
σαντες οὖν τὴν πρακτικὴν φιλοσοφίαν.
ἣν, ὁ ἓξ τῶν ἐτῶν περιέχων σημαίνει ἀριθμός.
εἴρηται γὰρ ὡς ὁ ἓξ ἀριθμὸς τὴν πρα-
κτικὴν σημαίνει φιλοσοφίαν, ἐλεύθεροι
πρὸς τὴν γνωστικὴν ἀπολύονται δηλον-
ότι τῶν ἐν τοῖς οὖσι συγγενῶν λόγων
θεωρίαν ἐπαναρχόμενοι. ὁ γὰρ λόγος
καὶ ἡ διάνοια. ὁ πένης καὶ κατὰ τὸ ἕβδομον
ἔτος γίνονται τὴν τάξιν. τῆς ἀπαθείας
τὴν ἕξιν. καθ᾽ ἣν ἀπαλλάσσονται πολλῶν
καμάτων τοῦ λόγου καὶ τῆς συνημμένης
αὐτοῦ διανοίας ὑπὸ χορηγίας τῆς τύχης
τὰ ἀπαθῆ καὶ ὑποξίσταται· ἀλλόφυλος
δὲ παιδίσκην καὶ παιδίσκη. ὁ θυμὸς
καὶ ἡ ἐπιθυμία. οἷς ὑπεζεύχθη μισθὸς διαπαντὸς
τῇ δουλείᾳ τοῦ λόγου πρὸς ὑπηρεσίαν

[illegible]

[illegible] γὰρ ἐστιν διὰ ἀνδρείας καὶ σωφροσύ-
νης ὁ θεωρητικὸς νοῦς. μὴ δὲ δεινὸς ἂν
[illegible] τὸ θρασὺ τὴν πρὸς ἐλευθερί-
αν ἀφοσίωσιν. ὥσπερ ἂν καταπατούμενος τοῦ
δόγματος τοῦ πνεύματος ὁ τῆς θυ-
μούμενος καθ' αὑτὸν ἐπιζητοίη
[illegible] σαρκὸς [illegible]
καὶ παῖσαι διαχθῇ καθαρὸς ὑπὸ τῆς
ἀνάρχου καὶ πάλαι ἀκοῆς. [illegible]
ἔχουσαν τοῦ ἀρχετύπου διαμεμνημέν-
ος τὴν μορφήν· καθὼς γενόμενος
ὁ θεωρητικὸς νοῦς, ἐλευθέρον
ποιεῖται τὸν τεθυμωμένον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν·
τὴν μὲν πρὸς τὴν ἄκρατον τοῦ ἀγα-
θοῦ ἔρωτος [illegible]· καὶ τὴν ἄκρατον
ζέσιν μεταμορφάζων, τὸν δὲ πρὸς ζῆ-
λον [illegible] καὶ δι' ἀπύρου [illegible]
[illegible] σωφρονισμὸν [illegible]
καθ' ἣν [illegible] τοῦ ἀκρα-
τοῦς ἔρωτος ἀκτῖνος, ὁ μέγας [illegible]
[illegible] γενόμενος ἐν ταῖς [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible] τὸ λέγειν [illegible] αὐτὸς
[illegible] ἑαυτοῦ πρὸς [illegible] γράφων
[illegible] ἐξ [illegible]. [illegible] σωφρονοῦμεν
[illegible] τὴν [illegible] σωφρονισμὸν
[illegible] δῆλον ὅτι [illegible].

[illegible]

ἐξ ὧν ποιουμένην τῶν ὄντων τὴν κατ' αὐτὴν
τὴν σώφρονα νόησιν· τὸν δὲ τούτων ἀρι-
θμὸν, σημαίνειν τὸν νόμον. τὴν κατὰ τὸν
λόγον χρονικὴν μετὰ τῆς ἀπαθείας τῶν
τρόπων πρόνοιαν καὶ θείων λόγων ἢ
δικαιοσύνην καθ' ἀρετὴν Ἑβραίοις οἰκέ-
ται καὶ παιδίσκαι δουλεύουσιν κατὰ
τὴν πρᾶξιν ἐπικείμενος ὁ νοῦς. ὁρίζει
τοὺς μέχρις αὐτῆς κατ' ἀρετὴν τοῦ τῶν ὑπουρ-
γίας, μεταφέρων πρὸς θεωρίαν· καὶ
θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας ὡς ἀλλοφύλων
παίδων καὶ παιδισκῶν ἐπικρατούμενος
ὡς δούλων δεσπότης. πρὸς τὴν ἰσότι-
μον ἅμα κατ' αὐτὸ τέλος ἐλευθερίαν· τὴν
μὲν ἐπιθυμίαν ποιῶν ἔφεσιν τῶν θεί-
ων ἀκατάπαυστικήν. τὸν δὲ θυμὸν τόνον
ἀκατάπαυστικὸν ἔφεσιν ἀδιάλεκτον. καὶ
ἀκατάσχετον Ἑβραίοις ἀληθινοῖς κατὰ
τὴν χάριν τοῖς ἀλλοφύλοις δούλοις;—
10 ἑπτακισχίλιοι καὶ τριακόσιοι τριά-
κοντα ἑπτά· ᾄδοντες ᾄδουσιν. οἱ τῶν
θείων λόγων τοῖς τῶν ἀρετῶν τρόποις
ἐν διαθεωρίας κατὰ τὴν πρᾶξιν ἅμα
φωνοῦντες· ᾄδουσαι ᾄδουσιν. οἱ τῶν
θείων λόγων τοῖς τῶν ἀρετῶν τρό-
ποις μετὰ τῆς κατὰ τὴν θεωρίαν γνω-
στικῶς τὴν ταυτότητα τοῖς ἄλλοις μεταδιδόντες.

[illegible]

καὶ τὰ μέλλοντα αὐτοῖς ἔσται καθ' ἑκάστην ὥραν·
ὁ δὲ τούτων ἀριθμὸς δηλοῖ, τὴν ὑψηλὴν
αὐτῶν ἐπιστήμην τῶν αἰωνίων· ὁ γὰρ ὀ-
κτακόσιοι ἑξήκοντα· ὁ μὲν τοῖς
τῆς γραφῆς [illegible]· ὁ δὲ τοῖς τῶν ἀρετῶν
μελλόντων λόγοις ὑποφαίνει· ὁ δὲ περί-
ττὴν ἐπὶ τούτοις ἐπιστήμην περιΐστησι·
καθὼς περὶ τοῦ περὶ τῶν ἱερέων προσθήκ-
αις δεδηλώκαμεν ἀριθμοῦ :–
κ Κάμηλοι τετρακόσιαι τριάκοντα πέντε·
καμήλους [illegible] ἐξιούσας τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
σὺν ἐλευθερίᾳ [illegible] τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῖς
λυομένοις αἰχμαλωσίας [illegible]· αἱ φυσικαὶ
τῶν ὁρωμένων διάφοροι θεωρίαι· κατὰ
τὴν κάμηλον ἔχουσαι πρὸς μὲν αἴσθησιν
ὥσπερ ἀκάθαρτοι, τὰς ἐπι-
φανείας τῶν ὁρατῶν· πρὸς δὲ νοῦν
ὥσπερ καθαραὶ τοὺς
ἐν αὐτοῖς ὑψηλοτέρους ἐν πνεύματι λό-
γους· καὶ τάχα περὶ τούτων τῶν κα-
μήλων τῆς δοξαζομένης Ἱερουσαλὴμ
προφητικῶς ἐμφαίνων ὁ μέγας Ἡ-
σαΐας ἔφη· ἥξουσί σοι κάμηλοι μαδιὰμ
καὶ γεφάρ· τουτέστιν αἱ φυσικαὶ θεωρίαι
τῶν κατὰ φύσιν παθῶν· ἔκκρισις γὰρ
μαδιὰμ ἑρμηνεύεται, [illegible]
[illegible]

γράφεται δὲ κτήσιος νόστου. ὁ περὶ ἐπὶ θεωρία
ἐστὶ ἕτερος αἰρομένη τῶν περὶ σάρκα κατὰ
τῶν· τέχνης δὲ ἐν αὐτῷ. ὡς ὁ [illegible] βιομ
σάρξ· οἷς κατὰ ἄπειρον πόλιν ἔχειν τὴν
ποικίλην τῆς ἐρημίας καὶ ἀναστασί
του τῶν μελετῶν θαυμαστῶν γνώσεως
ὡς λέξιν. οἱ αὐτῆς χωσιν καλύπτεσθαι φύ
σιν ὁ λόγος· δηλοῖ δὲ τὴν ἀπόδοσιν
δύναμιν καὶ αὐτὸς ὁ ἀριθμὸς τὴν περὶ
φύσιν καὶ χρόνον μονήμην σημαίνων
κίνησιν· καὶ ἵπποι ἑξακισχίλιοι ἑπτα
κόσιοι τριακοντα ζ'. ἵππος ἐστίν. ὁ
ἐν τῷ δρόμῳ τῶν ἀρετῶν κατὰ τὸν βί
ον ἔχων ὁ μὴν τοῦ θυμοῦ τὴν ἐντονίαν·
φασὶ γὰρ τοῦ ἵππου τὴν χολήν. ἔχει δὲ
καταφύσιν τῶν ποδῶν ἀστραγάλους. ἡ
διὸ καὶ πάντων τῶν μονωνύχων [illegible]
ζώων καὶ τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων ὑπο
ζευγμένων. ἐκρίθη μᾶλλον πρὸς δρό
μον εὐθετεῖν ὅτι περὶ ὅσα δυνατώτε
ρος· οἷς παρεσκεύασε τοῖς ἄθλοις αὐτοῦ
φόροις ὁ μέγας προφήτης ἀμβακοὺμ
διὰ τοῦ ὑποφήτου. καὶ ἐπεβίβασας
εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου ταράσσον
τας ὕδατα πολλά· ἵππους καλέσας
τοὺς θείους καὶ μακαρίους ἀποστόλους.
τὸν ὄρθιον τῆς ἀληθείας λόγον κατάζοντ

ση[illegible]
[illegible]

[illegible marginal note]

ἔγγιστα πον ἐθνικὸν καὶ πολλαπλασιασμὸν ἐν
στερεῷ τετραγώνῳ. ὃν προεῖπε κατὰ
ἀριθμὸν ἀποδίδωσιν. καὶ τὸ τῆς ἡμέ-
ρας κλάσιν ὡς λέγει. δι᾽ αὐτῆς ἐν τῷ λό-
γῳ τοῦ ἀπὸ μεγέθους δυνάμεως τα-
ραττομένων αὐτοῦ καὶ ἀνομένων. καὶ τοῦ
τοῦ τυραννίου ... μεγίστου κολαζομένω
πρὸς τὴν ἐξ ἀρετῆς ... καὶ πρὸς
... ἐξ ... καὶ ἀεὶ κακί-
ας ... λέγει δὲ τοῦτο καὶ αὐτὸς
τὸν ... ὁ ἀριθμός. τῶν κατ᾽ ἀρε-
τὴν ... καὶ φιλοσοφίας
ζῆν ... ὁ γὰρ ἑπτακισχίλια
ἑπτακόσιοι ἀριθμός. ὡς χρονικὸς
... τῶν ἡμερῶν ... ἑξακισχί-
λιοι. ὁ δὲ τριακοντάς. τῶν ...
ἀρεταῖς ... τῆς φύσεως
... ἡ μείων οὐδέ. ὀκτακόσιοι
τεσσαράκοντα ... μείονος
κατὰ τὸν ... λόγον. κ-
... κατὰ κακίαν ...
... διὸ ... τῆς ...
... τε καὶ ...
... τοῦ ... οὐχ
... προσ-
... λόγου ... ὅτι
... κακὸν ...

τῶν ἐφ᾽ ἔργοις· ἐυσιν νοημάτων τὸ
καὶ θεωρημάτων· καὶ τῶν οἰκείων
κινημάτων, ἕξιν ἄγονον ἔχειν
κακίας· τουτέστιν κακίαν μὴ τὸ συμ-
μαρτάνουσαν ταῖς πράξεσι· μὴ τὸ τίκτου-
σαν ἐφεξῆς. αὐτὸν δὲ περὶ θεωρίαν
κινούμενον φθέγγεσθαι· μὴ τῶν ὡς ἐπὶ κοι-
νωνούμενος τὴν τῶν ἀνθρώπων διασκέ-
ψιν, μαθὼν περὶ ψυχῆς τινὶ τῶν παρα-
φθέγγειν διά τινος τῶν αἰσθητῶν
πεφυκότων πονηρῶν πράξεων.
τὴν ἀμαθίαν τῆς καρδίας διαθέσεως:
οἱ ἁμαρτάνοντες δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς κειμένοις
ἐγγραφῆ τὴν χείρονον. ὡς τὸ μὴ
γίνεσθαι ἢ πῶς χείρονος ὅτι οὐκέ-
τι συνέσεως· ἢ πῶς καταβαίνοντος τοῦ
λόγου, τὴν χρεμετίζουσαν ἕξιν τοῦ
τῶν παθῶν ἡδονικοῦ, καὶ χείρονον
τὴν τὸ κακὸν μὴ τὸ συμμαρτάνουσαν
μὴ τὸ τίκτουσαν ἕξιν· ὡς, ἀκινητοῦσι
ὁ λόγος ἐστὶ τίμιος τοῖς σωτηρίας
ἐφιεμένοις· τὴν μὲν ὡς ἐν ἐνεργείᾳ
κινῶν κακίας, τὴν δὲ ὡς ἀργὴν
ἀπραξίαν ἐχούσαν· καὶ ἡ ἀμαθία
μὲν δὲ χείρονος ἐπὶ τοῖς ἁμαρτάνει.
ἐφ᾽ ἧς καθήσας ἐξῆλθε τὸν θάνατον

[illegible]

ἐπιζητῶν τοῦ γεννήσαντος· ἀμφοτέρως
ἐν τούτοις τοῦ πάθους· ὡς ὁ κενοδοξίᾳ
τινὶ δι' ἀρετὴν καὶ γνῶσιν προσθείς,
τὴν κοσμικὴν ματαίως διατρέφων
τῆς οἰκείας, ἐστὶ τὴν ἀρχὴν ὡς ὁρμὴν
τῆς μὲν κατὰ κενὸν ὡς ἀσεβὴς κινούμενον πρὸς
αἵρεσιν τῶν θεωρημάτων, τὴν κατ-
κὴν ἐπιδείκνυται πολιτείαν· ἐφιεὶς
ἀναφερόμενος, ὅς ἐστι τὸν γεννήσαντα
διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ λόγου παρα-
χαράσσεσθαι. πᾶσαν καὶ λεγόμενος
τὴν τῷ περιποιεῖσθαι θεόθεν
δόξαν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς γνώ-
σεως, ὡς ὑπερήφανος ἑαυτὸν
τυραννικῶς ἐφελκύσασθαι· ἀλλ' ὁ
τοιοῦτος ἐκ λεπτῶν ἤγουν τὸ πλάτος
τῆς ἐν τῷ φυσικῷ θεωρίας πρὸς
τὸν ὑπὲρ ἀξίαν θησαυρικὸν φερόμενον,
διὰ τὴν ζῶσαν αἴσθησιν, τὸ δὲ
ἀκτικὴν δρυὸς τῶν ὑλικῶν θεωρημά-
των κρατεῖται τῆς κόμης, αὐτὴν
ἔχων διαφεροῦσαν τὸν νοῦν, προσθα-
μενον τὴν δραιοτάτην οἴκησιν· τὴν
κρεμαμένου σαν εἰς τὸν ἀναμέσον τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἀέρος [illegible]
ἀναμέσον τῆς γῆς· οὐ γὰρ ἔχει γνῶσιν

ὁ κενόδοξος· καθάπερ οὐρανὸν ἀμέλ-
κουσαν αὐτὸν τῆς καταστάσεως
οἰκήσεως. οὐδ᾽ αὖ πάλιν γῆν τὴν ἐντι-
ταπείνωσιν σφάλμα καὶ στιν τῆς πράξε-
ως, καθέλκουσαν αὐτὸν τῆς ἀνα-
πτώσεως αὐτὸν φυσιώσεως· ὃν
πειρᾶ καὶ θανόντα δι᾽ ἀφιλανθρω-
πίαν ὡς φιλόθεος. ὁ γενναῖος διδάσκα-
λος· μιμήσασθε μὴ βουλόμενος τὸν
θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὡς τὸ ἐπι-
στρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· ἢ ἵνα δὲ καὶ
κατ᾽ ἄλλον τρόπον θεωρήσωμεν τὸν
τόπον. Δαδ, τὸν πρακτικὸν νοῦν
σαφῶς παραδέχεται· Ἀβεσσαλὼμ
δὲ τὴν ἐκ τοῦ πρακτικοῦ κατὰ τὴν
τοῦ νοῦ πρὸς αἴσθησιν συνουσίαν
τικτομένην οἴησιν· αἴσθησις γάρ ἐστιν
ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Γεσσούρ· ἐξ ἧς
καὶ ὁ Δαδ, τὸν Ἀβεσσαλὼμ ἐγέννη-
σεν· ἑρμηνεύεται δὲ Γεσσούρ, ὁ διὰ μέσου τοίχου·
τοῖχος δέ, τὸ σῶμα πρόδηλος καθέ-
στηκεν· ὁ διάμεσος δὲ τοῦ σώματος ἐστίν.
ὁ νόμος τοῦ σώματος· ἤγουν ἡ αἴσθη-
σις· ἐξ ἧς γεννᾶται Ἀβεσσαλὼμ πατρὸς
εἰρήνη νομιζομένη ἑρμηνευόμενος·
ὅπερ ἐστὶν σαφῶς ἡ οἴησις· νομίζοντα

[illegible] θεῶν. [illegible] μέν
[illegible] οἴκησιν· [illegible]
τοῦ γένους ὁ μακάριος Παῦλος, [illegible]
τὴν πρᾶξιν διαστέλλων· καὶ τὴν σκη-
νὴν· καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ τὴν Ἰου-
δαίαν [illegible] πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου πρὸς τὴν γῆν [illegible]. τοῦ-
τέστιν ἕως τὴν μετοικίαν τοῦ πνεύματος.
καὶ τὴν μετοικίαν τῆς μαρτυρίας.
καὶ τὴν ἀποκάλυψιν αὐτῶν. ἀνάξιον
ἑαυτὸν κρίνας δι' αὐτὴν [illegible]
σαν οἴκησιν. τῆς ἁγίας σκηνῆς τοῦ-
τέστιν τῆς μυστικῆς θεολογίας· καὶ τῆς
Ἱερουσαλήμ· τουτέστιν τῆς εἰρηνι-
κῆς κατὰ τῶν παθῶν [illegible] γνώ-
σεως· καὶ τῆς Ἰουδαίας. τουτέστιν τῆς
ἐπὶ χαρᾷ τῆς πράξεως ἐξομολο-
γήσεως· πρὸς γὰρ τὸ πένθος μετοι-
κήσας ὁ νοῦς, ταῖς οἰκείαις δυνάμεσι·
καὶ τὴν τῶν [illegible]
[illegible] μαρτυρίαν συνείδησιν.
καὶ τὴν [illegible] τῶν κατὰ [illegible]
[illegible] θεωριῶν. τοῦτο γάρ ἐστιν
[illegible] αὐτῶν· καὶ [illegible]
[illegible] πρὸ τῆς χάριτος χρόνον
τῇ διανοίᾳ γενόμενος. τοῦτο γάρ ἐστιν

ἀβραὰμ τοῦ ἰορδάνου γενέσθαι. καθὸν
τὴν κατ' ἀρετὴν καὶ γνῶσιν [illegible] τρίστο
χάριτος, καὶ τὴν ἰδίαν [illegible]
ἀσθενήσαν. καὶ τὴν ἰσχυρὰν καὶ ἀντί
θετον τῆς οἰκίας [illegible] κτησάμενος τα
πεινοφροσύνην διὰ τῆς τῶν οἰκεί
ων [illegible] αἰσθήσεως. διαστρέψαντα
πρὸς αὐτὸν ὄντα [illegible] καλοῦ. τὴν
τύραννον οἴκησιν ἀποκτήσασθαι καὶ πρὸς
τὴν οἰκείαν [illegible] ἐπιχειροῦνδό
ζαν. καὶ τῆς [illegible] ἱερατικῆς τοῦ ἰουδαί
καὶ τῆς ἰδίου [illegible] καὶ τὴν
ἁγίαν σκηνὴν τοῦ θεοῦ καταργῆσαι. τὴν
οἰκείαν αὐτὸν καὶ [illegible] καταργῆσαι
ἀγγελικὴν [illegible] πρὸς τὸν ἀριθμὸν
τῶν [illegible] ἀπὸ τῆς αἰχμαλω
σίας ἀριθμὸν τῶν ἰουδαίων. τὸν
[illegible] τοῦ [illegible] κατὰ [illegible]
ἕως τὸ [illegible] λόγον· [illegible] ὀκτα
κόσιοι τεσσαράκοντα [illegible]· δηλοῖ
δὲ ὁ παρὼν ἀριθμὸς τὴν τοῦ νοῦ
κατὰ τὴν [illegible] ἕξιν τῆς κακίας
τοῦ [illegible] τὴν [illegible] κακίαν
ἕξιν [illegible] τὰ αἰσθητὰ καὶ τὴν αἰ
σθησιν [illegible] ἀπάθειαν· ὁ γὰρ
ὁ κατακόσιοι [illegible] τὴν χαρακτηρι
κὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἀπάθειαν

[illegible] ὁ δὲ
[illegible] ὁ περὶ
[illegible] ποζύγια
[illegible] κισχίλια [illegible] κόσια εἴκοσι
[illegible] ἐστιν. τὸ [illegible]
[illegible]
[illegible] κατὰ τὴν
[illegible]
[illegible] τοῦ στόματος ἐξ [illegible]
[illegible]

διὰ ἀντάρτων παρ' αὐτοῖς φίλοι ὡς τῶν ὄν-
των κινήσεις ἔχουσαν οἱ περὶ ταῦτα
δεινοί· : ταῦτα μὲν κατ' αὐτόν· δὲ τὸν
τρόπον ἐκεῖνον εἴρηται τῆς ἡμῶν κατὰ
τὸν νοῦν τοῖς λέγειν· οὐ κατὰ μέρος μέχρι δὲ
δικαίως· ἢ δεξιοῦ κεῖσθαι πάλιν
τῆς ἐκκλησίας ἐν τούτοις προδιατυποῦ-
σθαι μέλλει τοῖς διαφόροις μαθηταῖς τῶν
πιστευόντων· καὶ οἷον ἐστὶν ἡ διαθήκη· ἄν-
δρες εἰσίν· οἱ τὸ μέτρον ἐφθακότες κατὰ
τὸ ἐφικτὸν τῆς ἡλικίας τοῦ πληρώματος
τοῦ χ(ριστο)ῦ. καὶ κατ' ἐπάνοδον αὐθαιρέτως γυναῖ-
κες τὴν ἀρετὴν κατορθοῦντες· παῖδες
εἰσὶν καὶ παιδίσκαι. οἱ φύσει τῶν κατ-
μεμυημένοι αἰωνίων κομιδῶν· ὑπερχόμενοι
τὸ κάρος τῆς πρακτικῆς φιλοσοφίας·
θεράπαιναι δέ. οἱ καλῶς τὸν περὶ πρακτικῆς
ἐξικνούμενοι λόγον· καὶ τὰ πάθη τῶν ἄλλων
ἐξιώμενοι· θεράποντες δέ. οἱ τὸ κάλλος τῆς
γνώσεως τῶν θείων λόγων διὰ θεωρίας
ἐκφαίνοντες. καὶ τῶν ἄλλων ἀκροωμένων
τοῖς ὠσὶ ὀρθόδοξον τὴν ἁρμονίαν· κάμηλοι δέ.
οἱ τὸ σκολιὸν τῆς γνώμης ἐξημεροῦντες
μόγις πρὸς ἀρετήν· ἵπποι δέ. οἱ τὸ στά-
διον τοῦ κατὰ θεὸν κάλλους διατρέχοντες·
ἡμίονοι δέ. οἱ μεταξὺ τὸ κτῆνος καὶ ἐν τῷ
κοινῷ. τὸ φιλόσοφον ἀφανῶς ἐγκεκρυμ-
μένοι·

∴ ἄλλο παρὰ τὸ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀκε[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:

ὅμοιοι γὰρ ἀποσχίσαι· οἱ κατὰ τὴν πρᾶ-
ξιν ἔχοντες τὸ μοχθηρόν. καὶ τὸν μὲν γὰρ τὸν ἔπ-
αινον ταῖς διὰ θεωρίας λεγομένοις·
τούτους γάρ τις συνάγαγών, τῆς ἀγ-
ίας ἐκκλησίας ἀθροίσας τὸ πλήρω-
μα. πολλαῖς καὶ διὰ πολλῶν ἀρετῆς
ὁρᾶν στεφάνων καὶ ἄλλων. τῆς μὲν οὖν
τῶν ἐπορρηθέντων τῶν πρακτικῆς θεωρί-
ας ὁμότροπα; ἐν ταῦθα καὶ τό με φαίναι
τὸ πέρας [illegible] ἐν· [illegible] εὑρεθῆ·
πλοῦτο κοινὸν χάρισμα γνωστικῶν.
καὶ κατὰ τὴν μέσην συμβουλὴν [illegible] τῶν
[illegible] τὰ ἔμπροσθεν. [illegible] καὶ [illegible]
σοφὸς [illegible] τὴν [illegible] τῶν γεγραμ-
μένων [illegible] διανοιῶν. τὸ [illegible]
μὲν φῶς τῆς [illegible] ὅλοις ἀληθείας γνω-
στικὸς ἀπαστράπτουσαν· [illegible]
τοῖς μαθεῖν δυναμένοις. ὡς οὐδὲν
ἄκαιρον οὐδὲ μάταιον τῷ φιλοσοφ[illegible]
γέγραπται, καὶ [illegible] χορηγεῖν δύνα-
σθαι· πάντα δὲ [illegible] καὶ ἄκαι-
ρα καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἔμ-
[illegible] ἱστορίας· [illegible] ἀρχὴ καὶ [illegible]
ἐστιν. ἡ σοφία φόβος κυρίου ἀρχομένη
πρὸ τῶν δημιουργουμένων. καὶ [illegible]
[illegible] ὁμιλεῖν [illegible]
[illegible] φόβος αὐτὴ καθ' ἀρχάς.

[illegible]

Ἡ σοφία φόβος [illegible]

δι' ἡμᾶς οἰκονομικῶς γινομένη.
ἵνα παύσῃ καλύψας τὸν ὕβριν.
καὶ ποθοῦσ' ἄβρον φιλικῶς εὑρι-
σκομένη δι' ἑαυτὴν κατὰ τὸ τέλος.
ἵνα πληρώσῃ γέμοντας νοητοῦ·
τοὺς τὴν αὐτῆς πεινῶντας τροφὴν ὄντως
ἀπαραμέτρως σημείωσιν· τοιού-
τους ἔστιν ἀναγράφεσθαι ἄνδρας
τοὺς ἐπὶ πάσῃ τελείᾳ· τοιούτους παῖ-
δας καὶ παιδίσκας· τοιούτους ψάλτας
καὶ ψαλτῳδούς· τοιαύτας καμήλους·
τοιούτους ἵππους· τοιαύτας ἡμιόνους·
καὶ τοιούτους ὄνους· οἷς γραφὴν οἶδεν
τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον· οἱ χοϊκοὶ σωματικὴν
περιγραφὴν πεφυκυῖαν αἰσθητικοῖς·
ἀλλ' οἷς ὑποδέχεται νοῦς καθαρὸς
τοῦ καρπώματος τυπουμένοις τῆς
χάριτος· : ....

+ Ἐρώτησις ης' :

ΠΑΛΙΝ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΕΝ ΤΩ ΔΕΥΤΕΡΩ
ΕΣΔΡΑ· ΚΑΙ ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ
ΦΥΛΗΣ ΙΟΥΔΑ ΚΑΙ ΒΕΝΙΑΜΕΙΝ. ΕΛΗΛΥ-
ΘΑΣΙΝ ΕΠΙΓΝΩΝΑΙ ΤΙΣ Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ
ΣΑΛΠΙΓΓΩΝ· ΚΑΙ ΕΠΕΓΝΩΣΑΝ ΟΤΙ ΟΙ ΕΚ
ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΟΥΣΙΝ ΤΟΝ
ΝΑΟΝ ΤΩ ΚΩ ΘΩ ΙΗΛ· ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΛΘΟΝΤΕΣ
ΤΩ ΖΟΡΟΒΑΒΕΛ ΚΑΙ ΤΩ ΙΗΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΗΓΟΥΜΕΝΟΙΣ

τῶν πατριῶν λέγουσιν αὐτοῖς
συνοικοδομήσομεν ὑμῖν· ὁμοίως
γὰρ ὑμῖν ἀκούομεν τοῦ κυ ὑμῶν· καὶ
αὐτῷ ἐπιθύομεν ἀφ' ἡμερῶν ἀσβα-
καφὰθ βασιλέως ἀσσυρίων ὃς μετή-
γαγεν ἡμᾶς ἐνταῦθα· καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς ζοροβάβελ καὶ ἰησοῦς καὶ οἱ ἡγού-
μενοι τῶν πατριῶν τοῦ ιηλ· οὐχ ἡ-
μῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκο(ν)
κῶ θῶ ἡμῶν· ἡμεῖς γὰρ μόνοι οἰκο-
δομήσομεν τῷ κῶ τοῦ ιηλ: τί ἄρα
σημαίνει ταῦτα καὶ μάλιστα ὁ φθόνο(ς)
δι' ὃν οὐκ ἠθέλησαν συνοικοδο-
μῆσαι αὐτοῖς τοὺς τῷ ἐν τῷ θρησκεύ-
οντας θῶ: ἀπόκρισις: ÷

οὐδαμῶς. ἐξομολόγησις ἑρμηνεύεται
δὲ πρὸς δὲ τῆς φωνῆς ταύτης ὁ λό-
γος· ὁ μέν ἐστι ἀχαριστία τῶν δεδω-
ρημένων ἀγαθῶν γινόμενος· ὁ δὲ ἐκ
λόγχως καὶ ἐξασμοῦ τῶν κακῶς πεπραγ-
μένων μεμφόμενος· ἐξομολόγησις γὰρ
λέγεται· καὶ ἡ παρ' αὐτῶν ἀποδιδομένη
τῶν [illegible] χαριστίας· τῶν [illegible] ἀγα-
θῶν ἀπαρίθμησις. καὶ ἡ τῶν κα-
κῶς πεπραγμένων παρ' αὐτῶν [illegible]
τιων ἐξαγόρευσις· ἀμφότερα δὲ τα-
[illegible]

ὅτι πῶς δεῖ ἐξομο[illegible] [illegible]

ὅ τε γὰρ ἐπαγγελτικὸς ἄχαρις τῷ μὴ ὁμοίου. καὶ
ὁ ἐπὶ κρίμασιν ἐπαιζόμενος ταπεινοῦ-
ται· ὁ μὲν ἑαυτὸν κρίνων ἀνάξιον τῶν
δοθέντων καλῶν. ὁ δὲ μαινόμενος ἀφαιρεῖ
τῶν συμμεμετρημένων τῶν διδομένων·
[illegible] ἀμέτρως. ἢ τὸ μέγεθος. ἢ τὸ μέγαλον μέρος.
ἢ μέτρον μέρος. ἢ οἰκοδομὴ κακοῦ. κατὰ
τὴν ἀκρίβειαν τῆς παρ' ἑκατέρου φωνῆς
ἑρμηνείας λέξεως δυνάμεων· οὐ καὶ τῆς τοῦ ἐξο-
μολογούμενος καθ' ἓν αὐτῶν φερομέ-
νων τρόπων. τῆς φυλακῆς ἐστὶ τοῦ
ζουλοῦ· καὶ τὰ ὑπὲρ ἀρετῆς πονηρῶν.
ἢ γίνεται πρὸς δίκην ἔχων τὴν δικαιοσύνην
τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν τὸν λόγον ὁρίζουσαν.
ἢ τὴν πολλὴν ὑπάρχων δι' ἀρετῆς περι-
ουσίαν. καὶ χύσιν τῆς ἐπιλογίας διδα-
σκαλίας πρὸς σωτηρίαν ὅλος ἐστὶν οἰ-
κοδομή. τῆς φυλακῆς ὑπάρχει τοῦ κρι-
τηρίου· τοιοῦτος γὰρ οἶδεν ὁ λόγος τοῦ
ἐξουθενεῖν μαρτυροῦντας τῆς τῶν
παθῶν αἰχμαλωσίας· ἐστὶ τῆς τῶν αἰ-
σθητῶν ἐκκλίνοντα πολλούς· ἐστὶν οἰ-
κονομικὸς κατὰ τὴν ἕξιν τῆς [illegible]
γινομένοις οἰκοδομὴν δυναμένοις·
οἱ κοινωνοὶ δὲ [illegible], τῶν ἐξ ἀρετῶν διαφόρων
καὶ λόγων κατὰ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν
οἰκοδομουμένων νοῶν. ἐστὶ σκηνὴ κατοικητήριον

ὁ [illegible] τῶν [illegible]
εἰς [illegible]. [illegible]
ὁ πᾶς ἀρετῆς ὑπὸ τῶν
αὐτὸ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ὑπὲρ [illegible]
[illegible]
γνώμη [illegible] ὑπὲρ [illegible]
[illegible].

[illegible] ἐν Θρᾳκίδι δὲ τοῦ [illegible] κινήσαι.
[illegible] [illegible]
ἐφ' ἡμῖν γῆν τοῦ ἰηλ ἀπὸ [illegible]
κατοικοῦντας ἀσσούρ· οὗτος γὰρ [illegible]
τὸ [illegible] γῆν τοῦ ἰηλ κατοικοῦν
ἄνδρας Βαβυλωνίους· ἢ ἄνδρας
Χουθά· καὶ ἄνδρας Αἰμάθ· ἢ τοὺς
Εὐαίους· οἱ μὲν οὖν Βαβυλώνιοι
τὴν ὑπερηφανίαν δηλοῦσι. σύγ-
χυσιν ἡ φρόνησις ἑρμηνευόμενοι·
Χουθαῖοι δὲ τὴν κενοδοξίαν πρὸς
τὴν ἄκαρπον οἴκησιν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς
μεταναστᾶσαν τὴν διαφοράν· ἕκα-
στος γὰρ καὶ τούτων ἑρμηνευόμενον
τὸ ὄνομα σημαίνει· οἱ δὲ ἄνδρες
Αἰμάθ· τὴν ἀνθρωπαρέσκειαν·
Αἰμὰθ γάρ, ὅρασις φαινομένου ἑρ-
μηνεύεται. διὸ καὶ τὰ ἀνδρὸς τὰ πραγ-
ματεύεται τοῖς [illegible] δι' ἀν-
θρώπους τὴν ἀρετὴν ἐπιτηδεύει.
οἱ δὲ Εὐαῖοι. τὴν ἀπάτην δηλοῦσιν
τῆς ὑπὸ Κυρίου· ὄφις ὁ δ' ὁ γὰρ ἑρ-
μηνεύονται κατὰ τὸ [illegible] ὄφιν
δι' ἀπάτης ὑπὸ κυρίου φιλικῶς
ὡς τὸν ἄνθρωπον τοῖς [illegible] ἀρε-
τῆς ἐξοικίζονται. κατακλασθαι δὲ,
ὁ τούτους ἐς τὴν γῆν τοῦ ἰηλ μετοικίσας.

[illegible]

αἰσχρῶς τεθνεὼς ὁ ποθεινὸς ἑρμηνεύεται·
τουτέστιν ἀφανῶς καὶ λανθανόντως.
καὶ πάλιν αἰσχρῶς τῶν Δελφοῖς. οὗτος
δὲ σαφῶς ἐστιν, ὁ διάβολος· ὁ πάντα
λαμβανόντως ποιῶν πρὸς καθαί-
ρεσιν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· καὶ
σαφῶς ἕκαστον τῶν οἰκείων ἁμαρ-
τιῶν διασφίγγων· οὗτος ἀφαιρεῖν
τοῦ θεοῦ τὴν ἐξ ἰνδάλματος τῆς ἀρετῆς
καὶ τῆς γνώσεως μετὰ κενοδοξίας τὴν ἐπι-
φάνειαν, καὶ τὴν κενοδοξίαν· καὶ ἀν-
θρωπαρέσκειαν, καὶ τὴν ὑπόκρισιν·
παραζάλας αὐτοὺς τοῖς ἐναρέτοις
τε καὶ γνωστικοῖς· καὶ ἀνακλέπτη τῶν κο-
πῶν τῶν ἐν ἀγαθοῖς τοῖς πόνοις·
ἐσφάλλει παρὰ τὴν αἰτίαν τῶν σκοτεινῶν·
σοφιστικῶς ἀπαγορεύων τῶν γινομένων·
καὶ τῆς αὐτοῦ τοῖς γινώσκουσι τοῖς πο-
νηροῖς δαίμονας παρέσεσθαι τοῖς
ἐναρέτοις· ὁ θεὸς ἀπὸ τρόπου Κορίν-
θίοις ἐπεσταθεὶς γράφων. ὅσοι οὖν κεχρημένοι
τῆς κολακείας γεγόνασι πρὸς αὐτοὺς,
ὡς ὑποκριτής· τοῦτο τυχὸν
ἐκείνων περὶ αὐτοῦ νομιζόντων·
οὐ τῶν προφάσεως πλέον ἐξίας ὅσαν
ἀνθρωπάρεσκος· οὕτω ζητῶν δόξαν
ἀνθρωπίνην

πειρατικῶς ὡς κακόδοξος· τὴν γὰρ ὑπὸ
ῥᾳθυμίαν παρεῖσθαι ὡς ἀπαθῆ· φανεροῖς
ἐξ ὧν τῆς ταπεινοφροσύνης τοῖς ἀμ-
θέσι χαρακτῆρσι· τοῖς δὲ μυρίοις διω-
γμοῖς καὶ τοῖς τοῦ σώματος παθήμα-
σι καὶ τὴν ἄκραν ἀκτημοσύνην· καὶ τὴν
θῆ ταῖς ὁδοῖς τοῦ κατὰ προφορὰν ἢ διο-
ρθωσιν· ἢ γὰρ καὶ ἡ διότης τοῦ λόγου φησὶν
ἀμφοῦ τῇ γνώσει· οὕτω ἀκούσαντες
τῆς φωνῆς τῶν σαλπίγγων ἐπεμήθα-
σιν ἐπιγνῶναι τίς ἡ φωνή· καὶ ἐπέ-
γνωσαν ὅτι οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας
οἰκοδομοῦσιν τὸν ναὸν τοῦ κυρίου θεοῦ Ἰσλ·
σαλπιγγοῦσιν ὧν τῆς φωνῆς ἀκούου-
σιν οἱ ἀκάθαρτοι δαίμονες· οἱ ὑπὲρ ἀρε-
τῆς καὶ γνώσεώς εἰσι λόγοι· φωνὴ δὲ ἐστιν αὐτῶν
ἡ παραχὴ τῶν λόγων· τὰ ἔργα τῶν ἀρε-
τῶν. καὶ ἡ κατ' ἦθος τῶν τρόπων
ἐκτάθησαν· τοῦ δι' ἀμελείας οἷας πρὸς
ἀρετὴν ἀπὸ κακίας ἐκεῖνον διελθόντων·
Καὶ ἐξ ἁρμονίας ὡς ἐπίγνωσιν τοῦ ἐσχά-
κινηκότων· καὶ προσῆλθον τῷ Ζορο-
βάβελ καὶ Ἰησοῦ τοῖς ἡγουμένοις τῶν
πατριῶν. καὶ λέγουσιν αὐτοῖς· συνοικοδο-
μήσομεν ὑμῖν· ὁμοίως γὰρ ὑμῖν ἀκούο-
μεν τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ αὐτῷ ἐπιθύομεν·
Ζοροβάβελ ἐστὶν ὁ πρακτικὸς νοῦς.

γνώσεις ὁ θεωρητικός· λεγομένοις δὲ
τῶν πατρικῶν ἕξιν· αἱ τῆς ψυχῆς
δυνάμεις· ἔξωθεν ὁρμῶνται τῆς
ἀρετῆς οἱ τρόποι καὶ οἱ λόγοι τῆς γνώ-
σεως· οἷς προσέρχονται τῆς ὑπε-
ρηφανίας καὶ τῆς κενοδοξίας καὶ ἀν-
θρωπαρεσκείας καὶ ὑποκρίσεως.
οἱ ἀκάθαρτοι δαίμονες· μέλλοντες
συνοικοδομεῖσθαι ἡμῖν τὸν ναὸν κυρίου·
οὐδεὶς γὰρ τούτων τῶν πονηρῶν
δαιμόνων τοῦ ἐναρέτου ποτὲ κο-
μίζει τὸ πρόθυμον· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
τὰς ἐμμελεστέρας δολερῶς περικόπτας
τῶν ἀρετῶν· τὰς δὲ τοιαύτας ὑπο-
γραφὰς τοῖς ἀφρονεστέροις συμπροθυμού-
μενος· ἵνα πρὸς ἑαυτὸν ὁ μὲν ποι-
ῆται τοῦ ἀσκουμένου τὴν ἔννοιαν·
παρασκευάσασα τὸ ἴσον τῆς
μετριότητος παθήμων· καὶ καθ᾽ ἓν
πρὸς ἄλλο παρὰ τὸ δοκοῦν ὁ δεύτερος
καταγάγοιμι· δι᾽ ὅ φασιν οἱ κακοῦρ-
γοι· ὁμοίως ἡμῖν ἀκούομεν τοῦ κυρίου
ἡμῶν· οὔτε γὰρ μισοῦσιν σωφροσύνην·
οὔτε νηστείαν κολάζονται· οὐ χρη-
μάτων διάδοσιν· οὐ φιλοξενίαν·
οὐ ψαλμῳδίαν· οὐ σχολὴν ἀναγνώσεως·
οὐ τῶν μαθημάτων τῶν ὑψηλοτέρων.

οὐ χαμευνίαν· οὐ καὶ γρυπνίαν·
οὐ τὰ λοιπὰ πάντα δι' ὧν ὁ κατὰ
θεὸν χαρακτηρίζεται βίος· ὅσος
πρὸς αὐτοῖς ἢ ἐνδεῶς ὁ σκοπὸς
ἐστὶ καὶ τίς τῶν γινομένων· τοῖς
μὲν γὰρ ἄλλοις. τάχιον γ' ὅσος ὁ ἀσκη-
τὴς καταφρονούμενος δαίμονας·
ῥᾳδίως αὐτὸν ἐξαιτεῖν καὶ
διαδιδράσκει· τούτοις δὲ δοκοῦν-
τας συνεργεῖν τοῦ δρόμου τῆς ἀρε-
τῆς· καὶ οἷα προσωποι κολοβῆ ... κουλομέ-
νοις τὸν ναὸν κοῦ. τίς ἂν, τοῦ μὴ
εὐκολῶν καταφρονῆσαι· χωρὶς
τοῦ διαιτᾶσθαι τῶν χωρούντος ἐμβρ-
γοῖς μεγάλως καὶ ζῶντος καὶ διικνουμέ-
νου μετὰ φιλοσοφίας τυχὼν καὶ τῆς
τούτου τὸ ἐκεῖνο διεγηνωσκοντος τίνα
τὸν ἔργον ἢ κινημάτων ἐστὶν
τυχικά. τουτέστιν ἢ ἐν φιλοσοφίᾳ τῆς
ἀρετῆς ἢ κινήματα, καὶ τίνα τυ-
χὸν ἢ συν... τουτέστιν
... χαρακτηρίζοντα
τῆς φιλοσοφίας δὲ καταχρήσει δεδομένα
... τοῖς

[illegible]
[illegible]

τὴν πρὸς τοῖς ἐπηκολουθοῦσι τῶν
καθ' ὁρμὴν τρόπον ἁρμόδιον
καὶ ἀναρμόδιον δι' ὅλου συμβαίνουσιν
ἐπιτεταγμένου· κρίνοντος τὰς
ἐνθυμήσεις καὶ τὰς ἐννοίας τῶν
καρδιῶν. τουτέστιν τὰς ἐπὶ τοῖς
εἰρημένοις ἀφανεῖς καὶ κατὰ τὸ κα-
θόλου σχέσεις. καὶ τὰς κατ' ἀρχὴν
ἀοράτους τούτων αἰτίας· ὧν οὐ-
κ ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ἐν ἡμῖν.
δῆλον ὅτι τοῖς μανθάνειν δοκοῦ-
σιν· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετρα-
χηλισμένα· οὐ μόνον τὰ γεγενη-
μένα τε καὶ νενοημένα· ἀλλὰ καὶ
τὰ γενησόμενα παρ' ἡμῶν, καὶ τὰ
νοηθησόμενα· περὶ γὰρ μελλούσης
τυχὸν πράξεως καὶ νοήσεως. τὸ οὐ-
κ ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ὁ λόγος φησίν·
οὐ γὰρ περὶ γεγενημένης, κτίσεως καὶ ἡμῖν
αὐτοῖς καὶ ἄλλοις πεφανέρωται.
σχολὴ γὰρ θεοῦ τὰ πάντα τοῖς
ἀνθρώποις τοῖς τε προγενομένοις
καὶ ὄντας καὶ ἐσομένους αἰῶνας προ-
εγνωκότι· καὶ τὴν πάντων γένεσιν
προειληφότι καταφανὴς ἡ γνῶ-
σις. καὶ οὐκ ἐκ τῶν ὄντων· ἐξ ἑαυτοῦ δὲ

τὰς ἐνθυμήσεις καὶ τὰς
ἐννοίας [illegible]
[illegible] εἴρηνται. τὰς
[illegible] ἐπὶ τὸ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ τὰς [illegible]
δηλαδὴ [illegible]
ἡ δὲ ἐνθύμησις κίνησις
[illegible]
ἔννοια, [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ... προσθε... ... [illegible] ... καθ' ἑαυτόν:

τὴν τῶν ὄντων ἐν ἑαυτῷ προσ[illegible]
μηφότι γνῶσιν· μόνος γὰρ αὐτὸς τῶν
ὄντων ὑπάρχει κατὰ φύσιν γνώστης· ὡς
τῶν ὄντων αἴτιος· καὶ πάλιν αὐτογνώστης.
ὡς ὑπὲρ αἰτίαν· φύσει τὴν ἑαυτοῦ γνῶ-
σιν ἔχων· καὶ ταύτης ἔτι κατὰ τὸν παν-
[illegible] καὶ πάμπαν τῆς ἀγνοίας ὑπερα-
τερον [illegible] μόνος.
ὅτι καὶ τῆς οὕτω [illegible] γνώσεως
Δημιουργός· παντὶ λόγῳ τε καὶ τρόπῳ
καὶ πάσης ἄλλης λεχθῆναι ἢ νοηθῆ-
ναι δυναμένης γνώσεως, ὑπάρχων
ἀπρόσιτος· τῆς τούτου οὐκ ἔχων ἐμοί
κοῦντα τὸν λόγον τοῦ πάθους τῆς καρ-
δίας· δυνήσεται τοῖς ἀφανέσι λόγοις
τῆς καθ' ἡμᾶς ὑποκρίσεως τῶν
δαιμόνων ὑπονύσσε[illegible]· [illegible] καθ' ἑαυτὸν
μονώτατος χωρίς τινος ἐπιμιξίας.
καὶ οἰκοδομῆσαι τοῦ Κυρίου τὸν ναὸν κατὰ
τὸν μέγαν Ζοροβάβελ καὶ τὸν Ἰησοῦν
τοῖς ἱερουμένοις τῶν πατριῶν. φαί-
νοντας διαρρήδην μεγάλη τῇ φω-
νῇ τοῖς ἀκούουσι [illegible] τῆς
ὑπερηφανίας καὶ τῆς κενοδοξίας καὶ
τῆς ἀνθρωπαρεσκείας καὶ τῆς ὑπο-
κρίσεως· ὅθεν [illegible] καὶ [illegible] τοῦ οἰκοδο-
μῆς

τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἡμεῖς γὰρ
μόνοι οἰκοδομήσομεν τῷ κυρίῳ τοῦ Ἰσραήλ·
γινώσκων ὡς ἡ τούτων ἐπιμιξία τῆς
ὁμοίως οἰκοδομῆς ποιήσεται φθορὰν καὶ
καθαίρεσιν, καὶ συνάψει τῆς τῶν θείων
ἀναθημάτων ἐκ γὰρ ἑκάστας τὴν χάριν·
οὐδὲ γὰρ δύναταί τινα τῶν εἰρη-
μένων δαιμόνων ἔχειν τὴν ἀρετὴν
συμμετερχόμενον· ταύτην τοῦ κυρίου
οἰκοδομῆσαι· οὐ γὰρ ἦν κατὰ τὸν θεόν· τῶν γι-
νομένων τέλος ὃν θεσπιζόμενος τού-
την διέξοδον· ἀλλὰ τὸ πάθος ὃ παρ
διὰ ταύτης συνίστησιν: οὐ φθόνου
τοῦ οὖν οἱ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας οὐ
κατεδέξαντο τοῖς Βαβυλωνίοις καὶ
τοῖς Χουθαίοις καὶ τοῖς Ἀμαθαίοις καὶ
τοῖς ἄλλοις, συνοικοδομοῦντας αὐ-
τοῖς τὸν τοῦ κυρίου ναόν· ἀλλ' ἐπεγνωκότες
τοῖς φιλικοῖς δόλοις τῆς τῶν δαιμό-
νων κακουργίας· διὰ τοῦ γὰρ αὐτοῦ λελη-
θότως αὐτοῖς βουλομένης κατερ-
γάσασθαι τῆς ἁμαρτίας τὸν θάνατον·
γένοιτο δὲ καὶ ἡμᾶς ἀπελέγξειν τοῖς
ἐν πλάσματι φιλίας ποικίλης, ὡς
ἐραστὰς προσβάλλουσιν ὑπόστασιν τῆς
πονηρίας καὶ λέγουσιν, συνοικοδομήσομεν

[illegible]

ὑψηλὸν [illegible] καὶ [illegible], ἀρχιερέα

[illegible] οἱ καὶ [illegible] τὸν οἶκον καὶ

τοῦ θεοῦ [illegible] οἱ οἰκο-

δομ[illegible]

ὅτι τῶν [illegible] πολε-

μίων τὸν ἐλευθερωτὴν [illegible]

[illegible] καὶ ἐκκλησίαν κατασκευάσ[illegible] λόγος θεοῦ

τοῦ σωτῆρος [illegible] δι' ἡμῶν [illegible]

τος· πάλιν [illegible]. καὶ [illegible]

[illegible] τοσοῦτον τῆς [illegible]

χαρίσματος [illegible]. ὅσον [illegible]

[illegible] ὅλου [illegible] ἀρχιερεὺς [illegible]

[illegible] διὰ τῶν [illegible]. [illegible] δὲ

[illegible] ἀρχιερεὺς [illegible] μόνος [illegible]

δι' [illegible]. καὶ τοῦ δεξιοῦ

ποιουμένοις ἕτερον τι δεξιὸν ἕτερον·

οὐ μόνοις δὲ πάλιν. ὅτι τοῖς ἁγίοις ἀγγέ-

λοις [illegible] τῶν καλῶν συλλ[illegible]

μᾶλλον δὲ τὸν θεὸν αὐτὸν ἐν ἡμῖν [illegible]

τὸν ἐμφανίζοντα διὰ τῶν ἔργων

τῆς δικαιοσύνης. καὶ [illegible]

[illegible] ἅγιον οἰκοδομοῦντα [illegible]

[illegible] ἐλευθερ[illegible]· :—

Ἐρώτησις ΝΖ:

πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργου-

μένη· τί ἐστιν τὸ ἐνεργουμένη:

ἀπόκρισις·

Κατὰ δύο τρόπους ἐνεργουμένην
δι' ἃ ἂν τοῦ δικαίου τὴν δέησιν· καθ' ἕ-
να μὲν, ὁπόταν μετ' αὐτῶν κατ' ἐντο-
λὴν ἔργων τοῦ θεοῦ τὴν ταύτης ποι-
εῖται προσαγωγὴν τῆς δεήσεως
ὁ εὐχόμενος· καὶ μὴ μόνον ἐν ψιλῷ λό-
γῳ καὶ διακένῳ φωνῆς ἤχῳ τῆς
γλώσσης ἐκπίπτουσαν, ἀργὴν καὶ
ἄθετον τὴν δέησιν καὶ ἀνυπόστατον.
ἀλλ' ἔνεργον καὶ ζῶσαν τοῖς τρόποις
τῶν ἐντολῶν τηρουμένων· εὐχῆς
γὰρ καὶ δεήσεως ὑπόστασις, ἡ διὰ
τῶν ἀρετῶν ὑπάρχει προδήλως
ἐκπλήρωσις· καθ' ἣν ἰσχύειν καὶ πολ-
λὰ δυναμένην ὁ δίκαιος ἔχει τὴν
δέησιν, ἐνεργουμένην ταῖς ἐντολαῖς·
Καθ' ἕτερον δὲ τρόπον, ὁπόταν ὁ
τῆς εὐχῆς τοῦ δικαίου δεόμενος,
τὰ ἔργα τῆς εὐχῆς διαπράττηται·
τὸν πρότερον διορθούμενος βίον.
καὶ τὴν δέησιν ἰσχυρὰν τοῦ δικαίου
ποιούμενος, διὰ τῆς οἰκείας καλῆς
ἀναστροφῆς δυναμουμένην· οὐ γὰρ
ὄφελος τῆς τοῦ δικαίου δεήσεως,
τοῦ ταύτης χρήζοντος πλέον τῶν
ἀρετῶν ἡδομένου τοῖς πλημμελή-
μασιν·

[illegible] καὶ [illegible] [illegible] τρόπου [illegible] [illegible] προσ[illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὁ λόγος. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] δὲ [illegible] [illegible] [illegible] τὸ δὲ ἀκουσίων [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] δὲ [illegible] [illegible] ἀκουσίοις [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὁ δὲ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἑκουσίων [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible marginal scholia]

σθαι μὴ ἐναντίων. φθόνος δέ, ἐστι
κ[illegible] ἡδονὴ τὸ καὶ λύπη. διὸ
καὶ [illegible] καὶ ὑπομένη τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
μαχόμενος. ὁ λόγος δέ, ἐστὶ
μαχομένας τοῖς κατ' αἴσθησιν ἀμφι-
βόλοις ἐν τῇ κειμένας διὰ [illegible] ἐξ ἔθους.
ἐν τῇ φαυλότητι τῆς κατὰ τὸν λό-
γον ταυτότητος ἀφοσιώσεως διαφυλάτ-
των· φησὶ δὲ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν θεω-
ρίαν συνεχομένας· καὶ μὴ δὲ μίαν τῆς
ἑτέρας διαζευγμένην· ἀλλὰ τὴν μὲν
πρᾶξιν τῆς θεωρίας τὴν γνῶσιν διὰ
τῶν τρόπων προφαινούσαν. τὴν δὲ
θεωρίαν οὐχ ἧττον τοῦ λόγου τὴν ἀρε-
τὴν τεθεωρακισμένην τῆς πράξεως·
οὐκοῦν ἔστι δὲ καὶ τὴν [illegible] καὶ τὴν κα-
[illegible] διὰ [illegible] ὁ λόγος.
καὶ τὴν μὲν κατάστασιν. τὴν δὲ κατ' αἴ-
σθησιν συνισταμένην· φέρε καὶ τὰς
τούτων συνοπτικῶς κατὰ δύνα-
μιν θεωρήσωμεν αἰτίας· τῆς μὲν οὖν
κατάστασιν [illegible] διπλοῦς ὁ τρόπος· ὁ μὲν
ἐπὶ τοῖς οἰκείοις. ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις
πλημμελήμασιν [illegible] μενος· αἰτία
δὲ τῆς τοιαύτης λύπης. ἡ κατ' αἴσθη-
σιν τοῦ λυπουμένου σαφῶς. ἡ τῶν ἰδίων

περὶ λύπης [illegible]
[illegible]
προστίθεται

[illegible] καὶ ἡ ἡδονή· καὶ [illegible]

[illegible] τερον. οὐ [illegible] ὅμοιος

[illegible] σχεδὸν [illegible] μὲν τὴν τοῦ

χ[illegible] πρὸς αἴσθησιν ἡ ἡδονὴ ἕνεκεν

ἄλλου [illegible] σχέσιν ἀπὸ χ[illegible] ὀλίγ[illegible] γε-

νέσθαι ἔχουσα· τῆς δὲ κατὰ τὴν τέχνην

ἡ ἡδονὴ αἰτία πρὸς ἀνδρείαν ἐστίν. ἡ κατὰ αἴ-

σθησιν τοῦ [illegible] ὀλίγ[illegible] ἡ [illegible]

ἄλλο [illegible] ἀπὸ [illegible] ἡ ἡδομένη οὗτος

χαίρων [illegible] ἀκρι-

[illegible] τερον. οὐκ [illegible] σχε-

δὸν ἐν [illegible] μὲν τὴν τέχνην πρὸς αἴ-

σθησιν [illegible] ἀπὸ διάθεσιν.

ἀπὸ [illegible] ὀλίγας [illegible] ἔχουσαι

τῆς δὲ τέχνης [illegible] πρὸς

τὴν αἴσθησιν ἀπὸ διάθεσιν [illegible]

[illegible] ἐξ [illegible] ἡ αἰσθη-

σις [illegible] τὴν τῶν καθ' ἕκαστον [illegible]

τικὴν συμπεπερασμένην αὐτῇ κατὰ τὴν

[illegible] σχέσιν τῆς τέχνης [illegible]

[illegible] τοὐναντίον δὲ [illegible]

[illegible] φυσικῶν ἡδονῶν τὴν [illegible]

[illegible] ἐγκρατείας [illegible]

[illegible] πρὸς δὲ τὴν [illegible]

[illegible] ἀκουστικῶν [illegible]

[illegible] ἀμιγῆ μικτὴν [illegible]

δι᾽ ἀμφοῖν ἐστιν· καὶ τῶν καθ᾽ ἑτέραν ἑκάτερον θεο-
ρεῖσθαι ἀμφοτέρως δόξειεν· διὰ τὴν ἀμυ-
[illegible] καὶ ὁρμὴν συνάξει παρεμένην.
καὶ πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων αἰτίαν [illegible]
[illegible] τῆς σαρκὸς διὰ τὴν ὅλην οὖν
σαρ αἴσθησιν τοῦ ὕδατος τῶν ἀρ[illegible]
οὐ καταπαύσασαν· τῆς δὲ κατὰ αἴ-
σθησιν λύσεως αἰτία καθέστηκεν.
καὶ πρὸς τὰ κατὰ φύσιν τῆς ψυχῆς
[illegible] ἀσχολίας· τὴν δὲ κατὰ αἴσθη-
σιν καὶ ὁρμήν· καὶ παρὰ φύσιν ἐμβρίθουσα τῆς
ψυχῆς προσλήψεως ἐφίεσθαι· ἀλλὰ
ἀρχὴν ἔχει οὐδὲν [illegible]·
καὶ τὴν ψυχὴν τὴν κατὰ φύσιν αἰσθά-
νεσθαι· νοῦς γὰρ καὶ αἴσθησις ἀντικεί-
μενα ἔχουσι πρὸς ἄλληλα τὴν κατὰ
φύσιν ἐμβρίθειαν· δι᾽ αὐτὴν γὰρ αὐτοῖς
τῶν λεγομένων ἄκρων τὴν διαφορὰν
καὶ ἑτερότητα· ὁ μὲν γὰρ τῶν λεγομένων
[illegible] τοῖς νοητοῖς καὶ ἀσωμάτοις οἰκείως
ὢν κατ᾽ οἰκείαν ἀντιλαμβάνεσθαι πέ-
φυκεν· ἡ δὲ τοῖς αἰσθητοῖς καὶ σωμα-
τικοῖς φύσεσι· ὧν καὶ αὐτὴ φυσικῶς
ἀντιλαμβάνεται· [illegible] οὖν οὐ [illegible]
[illegible] πρὸς τὰ συγγενῆ [illegible]
μονῶν διακρίνει διχοῦ τῆς [illegible] διάμεσον.

[illegible] μένων

[illegible] τινὸς δὲ [illegible]

[illegible] ον. χωρὶς [illegible] ομένην

[illegible] μένης. τοῖς αἰσθητοῖς δὲ

καταφαίνεσθαι συγγενέσι αἰσθήσεως

ἐκ [illegible]. ἡ μὲν προσομαλὴν ἐμφα-

[illegible] ἐστι φαντασία τῶν ὁρατῶν.

[illegible] εἶναι φησὶ καὶ τὴν συγκει-

μένην κινουμένους αἰσθήσει. τὴν μὲν

καταφαίνεσθαι ἐκ [illegible] κινήσεων.

τὴν δὲ παραφαίνεσθαι ἀμφοῖν ταῖν

χεροῖν τὸ διπλαζόμενον [illegible]

ματων. διὸ παρ᾽ αὐτὸν λόγον ἐπιτελού-

μενος διὰ τὴν αὐτὸν ἐκνικήσασαν

αἴσθησιν. τῆς μὲν κατὰ [illegible]

γραμμὴν καθίσταται. συχνῶς τῆς

κατὰ [illegible] ἀκιζομέ-

νην. τῆς δὲ κατὰ αἴσθησιν ἡδονῆς.

ἀρίδηλος γὰρ [illegible] τῆς ἐπι-

[illegible] κοὸν τῆς σαρ-

κὸς [illegible] νομένης. ἡ δὲ

τὴν πρὸς αἴσθησιν ἅμα τῇ προσβολῇ

τῶν ὁρωμένων [illegible] ἐστι φαν-

τασία τοῖς [illegible] τῶν

[illegible] σχημάτων

[illegible] λόγοις. τὴν μὲν τῆς [illegible]

ἡδονὴν κατηργήσατο· μὴ δὲ ὑπὸ τῶν αἰ-
σθητῶν θεωρουμένην κρατουμένην·
τὴν δὲ τῆς αἰσθήσεως συμβαίνουσαν
μόνην. διὰ τὴν καταφρόνησιν τῶν αἰ-
σθητῶν ἐνεργημάτων· ἐντεῦθεν γὰρ ὅλο-
τος ὡρο κλειθὴ ζῆται τῆς αἰσθήσεως
κατ' αὐτὴν τὴν ὁρατῶν θεωρίαν. πα-
σιως ἐκτρέπεται τῆς κατὰ φύσιν ἡ σὰρξ
ἡδονῆς. οὐκ ἔχουσα τὴν αἴσθησιν
ἀφεστῶσαν· καὶ τῶν λογικῶν ἀπολελυμένην
δεσμῶν. διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κατ' αὐτὴν
ἡδονῶν· οὐκοῦν ὡς ἔφην ἔστι δὲ
τὴν μὲν τῆς ψυχῆς λύπην. καὶ τοίνυν τὸν νό-
μον. ταυτὸν γὰρ ἀλλήλοις ἀμφότερα·
ἡ κατ' αἴσθησιν ἡδονὴ συνίστησιν.
τὴν δὲ τῆς αἰσθήσεως λύπην. καὶ τοίνυν
τὸν νόμον καὶ κατὰ ψυχὴν ποιεῖ καὶ δοκεῖ
σθυκώς, ἐκ κόσμου ὁ τῆς κατ' ἔρωτος
διαδοχῆς τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δι' ἀ-
ναστάσεως ἐκ νεκρῶν εἰς κληρονομίαν
ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον
τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς [illegible]. κατὰ
μὲν ψυχήν. ἀγαλλίασιν λέγω καὶ χαρὰν ἀνεκλά-
λητον. δηλονότι ἐκ τῆς τῶν μελλόντων
ἀγαθῶν ἐλπίδος γινομένην· κατὰ δὲ
τὴν σάρκα καὶ τὴν αἴσθησιν λύπην. κρ

[illegible]

κατηγορεῖ μὲν αὐτὸ γὰρ ὡς τινὸς ὄντος κοι·
κωθὲν καὶ ἀπλῶς [illegible]
μένου [illegible] τῶν [illegible]
γὰρ [illegible] κατὰ [illegible]
καὶ τὴν [illegible] ἔχων [illegible] τήριον·
τὴν μόνωσιν φαίνεται [illegible] μένουσιν γὰρ
φανερὸν οὖν τὴν [illegible] καὶ τῶν
[illegible] ἐστι γὰρ ὡς [illegible] πράγματα
τῶν ὑλικῶν τῶν [illegible]
[illegible] ὁρμαῖς [illegible]
ἐφ' [illegible] μὲν [illegible] καὶ τοῖς [illegible]
μὴ [illegible] ποιουμένων. [illegible] τῶν λεγο
μένων καὶ τοῖς [illegible] σοφοῖς [illegible] κρι
θῆ [illegible] τὸ [illegible] ὂν κακὸν [illegible]
[illegible] ὂν γὰρ κακὸν φασὶν [illegible]
τὴν μόνωσιν· συνισταμένην μὲν κατὰ
ψυχήν. [illegible] καὶ κατ' αἴσθησιν ἢ [illegible]
[illegible] αὐτῇ διακρίσεως·
[illegible] δὲ κατ' αἴσθησιν·
ὅταν τῆς ψυχῆς κατὰ [illegible] ἀκο
μένως ὁ δρόμος [illegible] τοῦτον
[illegible] τῇ αἰσθήσει τοῖς πόνοις·
ὁ [illegible] καὶ χαρὰν τὴν
ψυχῆς [illegible] αὐτῆς
[illegible] κατὰ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἐρώτησις μη'.

περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξη-
ρεύνησαν οἱ προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς
ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες ἐρευνῶν-
τες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ
ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ
εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτας
δόξας· ἐὰν αὐτοὶ οἱ μακάριοι προφῆται
ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγίου ἐνηχήθησαν ἤγουν
ἐγγράφως κατέλειπον, ἐκζητῆσαι καὶ
ἐξερευνῆσαι· πῶς αὐτοὶ ἐκ πνεύματος ἁγίου
ἐνηχούμενοι καὶ τὰ ἀποκαλυπτόμενα
αὐτοῖς συγγράφοντες ποίαν ἐκζήτησιν
ἢ ἐξερεύνησιν ἐξεζήτουν ἢ ἐξηρεύνων: –

ἀπόκρισις: –

τὰς μὲν [illegible] ἐρευνήσαι καὶ
[illegible] δαιμόνων. οὕτως [illegible] κατὰ
[illegible] αὐτὴν παρὰ τοῦ κτίσαν-
τος [illegible] τὸ εἶναι παρὰ
[illegible] ἀνθρώπων φύσις· οὐδὲ τῶν
[illegible] κατὰ χάριν [illegible] τοῦ
[illegible]
[illegible] δὲ [illegible] διὰ τὴν ἁμαρ-
τίας τῇ φύσει τῶν ὁρατῶν ταύτης [illegible]
[illegible] τοῖς δαίμοσι.

οὐκοῦν ὁ συνιεὶς οὐκ ἐζήτει τὸν τὸν ὑπὲρ
τῶν τῶν μεγαλοφώτων τῆς φύσεως·
τὴν νοερὰν τῆς λογικῆς δύναμιν ἐ-
χόντων ὑπεργεγραμμένην τῆς ἐπιφανείας
σωμάτων αἴσθησιν· τὴν καὶ μηδεμίαν κεκτη-
μένων ἔννοιαν τῶν ὑπὲρ αἴσθησιν.
εἰκότως ἐκ τοῦ ἁγίου πνς χάρισ-
τοῖς μὲν κατὰ τὸ πρόσθεν ἐν διαθέσ(ει)
γενομένοις τῶν
ὑπὸ τὴν ἀποστολὴν ... τὴν προσοχὴν
ψυχικῶν· ἀφηλώσασα ...
μὲν καὶ ἐκεῖ κατὰ τὴν νοερὰν δύναμιν· καὶ
καθαρὰν ἀπορραίνοντες διὰ τῆς χάρι-
τος· πρῶτον ἐζήτησαν καὶ ἠρεύνη-
σαν. καὶ οὕτως ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύ-
νησαν, διὰ τῆς αὐτῆς δηλαδὴ τοῦ
πνς χάριτος· οὐ γὰρ θέμις εἰπεῖν
ὡς ἁρμόζη καθ' ἑαυτὴν ἡ χάρις ἐνυπ-
ηχεῖ τοῖς ἁγίοις τὰς γνώσεις τῶν μυστη-
ρίων· χωρὶς τῶν τῆς γνώσεως δε-
κτικῶν καταφθάσασα δυνάμεων· ἐπεὶ
μὴ συνιέντας ἐποίησε τοῖς ἁγίοις προ-
φήταις, τῶν ἀποθέντων αὐτοῖς ὑπὸ
τοῦ πνς φωτισμὸν τὴν
δύναμιν· καὶ πῶς ἀληθὴς ὁ βασιλεὺς
ἐπαγγέλλεται ὅτι ὁ σοφὸς νοήσει ταῦτα
τοῦ ἰδίου σώματος· οὐ γὰρ μὴν δὲ καὶ

οὔπω ... φωτισμὸν γνῶσι ... [illegible]

[illegible] ἐν τῇ ὁδῷ [illegible]
[illegible] ἐν τῇ ὁδῷ· [illegible]
[illegible] ἡ χάρις τοῦ [illegible]
[illegible] ἐν τοῖς ἁγίοις. χωρὶς τοῦ
[illegible] νόος· οὔτε [illegible]
[illegible]. χωρὶς τῆς δεκτικῆς τοῦ λόγου
[illegible] οὔτε πίστιν. [illegible]
[illegible] λόγον τῶν μελλόντων.
[illegible] ἡ πληροφορία
οὔτε [illegible] τῶν χαρισμάτων. [illegible]
τῆς [illegible] φι[illegible]
οὔτε [illegible] ἕτερον [illegible] χειροτονία
τῶν. χωρὶς τῆς [illegible] δεκτικῆς
ἐξ [illegible]· οὔτε [illegible]
[illegible] τῶν [illegible]
[illegible]. δὲ χ
τῆς χορηγούσης ταῦτα [illegible]
[illegible]· [illegible] αὐτὴν τοῦτο [illegible].
[illegible] οἱ ἅγιοι [illegible]
τῶν [illegible] ζητ[illegible] [illegible]
[illegible] τοῖς λέγουσιν· [illegible] γὰρ
[illegible] εὐαγγέλιον τῆς [illegible]
[illegible] χθ[illegible]. φα
[illegible] πρὸς αὐτὸν τοῦ θεοῦ. [illegible] θεοῦ
ὁ ἐξ [illegible] ἐκ χειρὸς [illegible]
[illegible] τὴν κληρο

[illegible]

[illegible] ὁ [illegible]
[illegible]
[illegible] τὸ
[illegible] πρὸς τὸν
[illegible] καὶ [illegible] ὅτι
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ τῶν στρατιῶν
[illegible] ἐζήτει καὶ πρὸ τοῦ
διαλεχθῆναι καὶ τοῖς λόγοις καὶ [illegible]
[illegible] ἀπεσχέθη
[illegible] καὶ ἔλεγε ἐν αὐτοῖς
[illegible] ὁ μέγας Δαυίδ· τοῖς λόγοις τῶν [illegible]
[illegible] αὐτοῦ καὶ τῶν στρατιῶν αὐτοῦ
[illegible] καὶ πάλιν αὐτὸς [illegible]
τοῦ προσώπου [illegible] φησὶν ὁ Δαυίδ· ἀπο-
κάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ κατα-
νοήσω τὰ θαυμάσιά σου ἐκ τοῦ νόμου
σου· καὶ λύχνος τοῖς ποσίν μου ὁ νόμος
σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου· καὶ Δανιὴλ ὁ
μέγας [illegible]
ὁράσεων [illegible] ἑβδομάδας
[illegible] τοῖς λόγοις ἐκ-
ζητῶν, ἀκούει ἀγγέλου πρὸς ἄγγελον λέ-
γοντος, συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὅρασιν·
καὶ Ζαχαρίας ὁ μέγας προφήτης [illegible]
[illegible] τοῦ προφήτου καὶ [illegible]

ὅρασιν τὸν ἐν αὐτοῖς μαγευόντα ἄγγελον
ἐστάλη διακηρύσσων ταῦτα τοῖς ὁράσεσι, ἐδι-
δάσκοντα τοῖς τῶν ὁραμάτων λόγοις.
φάσκων· καὶ ἐδήλωσέ μοι ὁ ἄγγελος ὁ λα-
λῶν ἐν ἐμοί· καὶ εἶπε πρός με ὁ ἄγγελος ὁ λα-
λῶν ἐν ἐμοί· καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λα-
λοῦντα ἐν ἐμοί. κύριε τί ἐστιν ταῦτα:
καὶ δῆλον ἐντεῦθεν ὅτι πάντες οἱ ἅγιοι
καὶ ἐδέχοντο ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἀποκαλύψεις.
καὶ ἐζήτουν ἀποκαλυφθῆναι [illegible]
καλυφθεῖσαν τὴν ἐν τοῖς λόγοις· καὶ ὅτι τοῦ
πνεύματος ἡ χάρις. οὐ δαπανῶσα τῆς φύσεως
καταργεῖ τὴν δύναμιν. ἀλλὰ μᾶλλον
καταργηθεῖσαν τῇ χρήσει τῶν παρὰ
φύσιν τρόπων. ἐνεργὸν ἐποίησε πάλιν
τῇ χρήσει τῶν κατὰ φύσιν πρὸς τὴν
τῶν θείων κατανόησιν ἀξίως. ζητεῖ
γὰρ ἐν ἡμῖν τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐρευνᾷ· ἀλλ᾽ οὐχ ἑαυτοῦ
ζητεῖ τὸ ζητούμενον. ὅτι θεός. καὶ πά-
σης ἐπέκεινα γνώσεως. ἀλλ᾽ ἡμῖν τοῖς
δεομένοις τῆς γνώσεως· ὥσπερ ἀμέλει
καὶ ὁ λόγος γίνεται σάρξ· οὐχ ἑαυτοῦ. ἀλλ᾽
ἡμῖν τὸ διὰ τῆς σαρκὸς ἐξανύσων μυ-
στήριον· ὡς γὰρ χωρὶς σαρκὸς μὴ δυναμένης
[illegible] ἐνεργουμένης. οὐκ ἐνήργησε θεὸς [illegible]

[illegible]

... ἐζήτουν ἢ ἐξεζήτουν ... [illegible]

... παρόδους ... τὴν χάριν

... [illegible] ... κινοῦσαν αὐτὴν ... [illegible]

... καὶ λογικὴν δύναμιν πρὸς ζήτησιν

καὶ ... [illegible] ... τυχεῖν ... [illegible]

... χωρὶς τοῦ ... οὐδὲ ... [illegible]

... τικόν. ὁ ... δὲ ... φυλακὴ ... [illegible]

... φωτὸς ... [illegible]

... χωρὶς ... [illegible]

φωτὸς ... [illegible]

... φωτὸς ... [illegible]

... φωτὸς καὶ ... [illegible]

... αἴσθησιν πρὸς τὴν ... [illegible]

... πρὸς τὴν ... [illegible]

... πρὸς ... [illegible]

... αἴσθησιν ... [illegible]

[illegible]

θὴς δὲ τοῦ πιστευθέντος ἐστὶν ἀποκάλυψις· ἡ
κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐν ἑκάστῳ πί-
στεως ἄρρητος τοῦ πεπιστευμένου περι-
χώρησις· περιχώρησις δὲ τοῦ πεπιστευ-
μένου καθέστηκεν· ἡ πρὸς τὴν ἀρχὴν
κατὰ τὸ τέλος τῶν πεπιστευκότων ἐπάνο-
δος· ἡ δὲ πρὸς τὴν οἰκείαν ἀρχὴν
κατὰ τὸ τέλος τῶν πεπιστευκότων ἐπάνο-
δος ἐστίν· ἡ τῆς ἐφέσεως πλήρωσις·
ἐφέσεως δὲ πλήρωσίς ἐστιν· ἡ περὶ τὸ
ἐφετὸν τῶν ἐφιεμένων ἀεικίνητος
στάσις· ἀεικίνητος δὲ στάσις ἐστίν· ἡ τοῦ
ἐφετοῦ διηνεκὴς καὶ ἀδιάστατος
ἀπόλαυσις· ἀπόλαυσις δὲ διηνεκὴς
καὶ ἀδιάστατος· ἡ τῶν ὑπὲρ φύσιν θείων
καθέστηκε μέθεξις· μέθεξις δὲ τῶν
ὑπὲρ φύσιν θείων ἐστίν· ἡ πρὸς τὸ μετεχό-
μενον τῶν μετεχόντων ὁμοίωσις·
ἡ δὲ πρὸς τὸ μετεχόμενον τῶν μετε-
χόντων ὁμοίωσίς ἐστιν· ἡ κατ' ἐνέρ-
γειαν πρὸς αὐτὸ τὸ μετεχόμενον τῶν
μετεχόντων δι' ὁμοιότητος ἐνδεχομένη
ταυτότης· ἡ δὲ τῶν μετεχόντων ἐνδε-
χομένη κατ' ἐνέργειαν δι' ὁμοιότητος
πρὸς τὸ μετεχόμενον ταυτότης ἐστίν·
ἡ θέωσις τῶν ἀξιουμένων θεώσεως·

[illegible]

ἡ δὲ [illegible] ἐστὶν καθ' ἣν ἡ γραφικὴ λό-
γον. [illegible] τῶν χρόνων καὶ τῶν αἰ-
ώνων καὶ τῶν ἐν χρόνῳ καὶ αἰῶνι περι-
οχὴ καὶ πέρας· περιοχὴ δὲ καὶ πέρας
τῶν χρόνων καὶ τῶν αἰώνων ἐστὶ καὶ πάν-
των τῶν ἐν αὐτοῖς. ἡ τῆς ἀκραιφνοῦς
καὶ κυρίως ἀρχῆς πρὸς τὸ κυρίως τέλος
καὶ ἀκραιφνὲς ἐν τοῖς σωζομένοις ἀδιά-
σπαστος ἑνότης· ἀδιάσπαστος δὲ τῆς
ἀκραιφνοῦς ἀρχῆς τε καὶ τέλους ἑνότης
ἐν τοῖς σωζομένοις ἐστίν. ἡ κρατοῦσα τῶν
ὄντων ὁλοσχερῶς ἀρχή τε καὶ τέλος μεμερισ-
μένων τῶν κατὰ φύσιν ἑκάστου· ἑκά-
στου δὲ τῶν κατ' ἀρχὴν καὶ τέλος περιγε-
γραμμένων ἐστίν. ἡ ἄμετρος καὶ ἀπειράκις
ἄπειρον ἐν τοῖς ἀξίοις θέσιν τῆς κατὰ
τὸ κρεῖττον μεσουμένης τῶν κατὰ φύσιν
ἐκστάσεως ἐν ἔργῳ αὐτοῦ θεοῦ γινομένης
καὶ ὑπερδύναμος· ἄμετρος δὲ καὶ ἀπειράκις
καὶ ἄπειρον ἐν ἔργῳ αὐτοῦ θεοῦ γινομέ-
νη ἐστὶν ἡ ὑπερδύναμος. ἡ κατὰ τὴν
ἄφθεγκτον καὶ ὑπὲρ νόησιν ἕνωσιν ἄρρη-
τος καὶ ὑπεράρρητος ἡδονὴ καὶ χαρὰ
τῶν ἐνεργουμένων. ἣν οὐκ ἔχει μὲν νοῦς ἢ λό-
γον παραστῆσαι· ἢ νόησιν ἢ λέξιν ἐν τῇ φύ-
σει τῶν ὄντων εὑρεῖν· οὐκ ἔχει γὰρ ἡ φύσις

[illegible]

τῶν ὑπὲρ φύσιν τοῖς λόγους· ὡς ἄπειρον δὲ
τὴν παρὰ φύσιν τοῖς νόμοις· ὑπὲρ φύσιν
δὲ λέγεται, τὴν θέωσιν ἣν ἀνυμνεῖ κατὰ τὸν μι
κρόν· ἣν ποιήσειν ὑπέσχετο ὁ θεὸς φύσει κατὰ
τὴν χάριν τοῖς ἀξίοις ἑνούμενος· παρὰ
φύσιν δέ, τὴν κατὰ στέρησιν ταύτης
συνισταμένην ἂν ὑπολάβοι τὴν ὀδύνην, ἣν
ποιήσειν ἔφασκεν ὁ θεὸς φύσει παρὰ τὴν χάριν
τοῖς ἀναξίοις ἑνούμενος· κατὰ γὰρ
τὴν ὑποκειμένην ἑκάστου ποιότητα τῆς
διαθέσεως ὁ θεὸς τοῖς πᾶσιν ἑνούμενος,
ὡς οἶδεν αὐτὸς τὴν αἴσθησιν ἑκάστῳ
παρέχεται, καθὼς ἐστὶν ἕκαστος ὑφ' ἑαυτοῦ
διαπεπλασμένος πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ
πάντως πᾶσιν ἑνωθησομένου, κατὰ τὸ
πέρας τῶν αἰώνων· σωτηρίαν δὲ ψυχῶν
ὡς οἶμαι τυχὸν ὁ τῶν ἀποστόλων ἀκρότα
τος ἔφη Πέτρος· ὡς πίστεως τέλος τῶν
ὑπὲρ φύσιν τὴν μέθεξιν· περὶ ἧς σω
τηρίας διὰ τοῦ πνεύματος ἁγίου λελάληκε σαφῶς
ἐξεζήτησαν προφῆται καὶ ἐξηρεύνη
σαν· εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ
ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρόμενον
τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα
δόξας· οὐκοῦν τοῖς ἐκζητοῦσι
ἐρευνῶσι τὴν τῶν ψυχῶν σωτηρίαν· καὶ ἐξερευ

ἐμφατικῶς μαντικὴ τῶν
ὄντων πίστεως καὶ οὐκ
ἀποδεικτική

γραμμικοῖς τοῖς ταύτης ποιητικοῖς τῆς
συνεπείας λέγοις τοῖς καὶ τρόποις. ὁ δὲ μὴ
προσκατανοήσῃ τὸ ἐπιὸν τὸ ἔργον.
συλλογισμὸν ἀκίνητον δὴ αὐτοῖς μένειν
καὶ ἀμετάβλητον τὴν δι᾽ ἧς, ἐκζητεῖ τὴν
ταῖς συμβέβηκασιν δυνάμει· πρὸς τὸν
μετὸν αὐτοῖς διδάσκων ζητῆσαι· τὴν κατὰ
τὴν ἁμαρτίαν τῆς προαιρέσεως. ἢ
τὴν κατὰ τὴν προαίρεσιν τῆς ἁμαρ-
τίας ἔκρουσιν· καὶ τὴν κατὰ τὴν
ἀρετὴν τῆς προαιρέσεως. ἢ τὴν κατὰ
τὴν προαίρεσιν τῆς ἀρετῆς ἀνάπαυ-
σιν· ἐρευνῆσαι δὲ τῆς κατὰ τὴν ἁμαρ-
τίαν τῆς προαιρέσεως, ἢ τῆς κατὰ
τὴν προαίρεσιν τῆς ἁμαρτίας ἐκρού-
σεως τοὺς τρόπους· ὡσαύτως δὲ
καὶ τῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν τῆς προ-
αιρέσεως. ἢ τῆς ἀρετῆς κατὰ τὴν
προαίρεσιν ἀναπαύσεως τοὺς λόγους· δι᾽ ὧν
τρεπόντων τὸ φημὶ καὶ λόγων. ἢ κατὰ
τὴν προαίρεσιν τῆς ἁμαρτίας ἢ ἢ κατὰ
τὴν ἁμαρτίαν τῆς προαιρέσεως
ἔκρουσις. καὶ ἢ κατὰ τὴν προαί-
ρεσιν τῆς ἀρετῆς. ἢ τῆς προαιρέσεως
κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀνάπαυσις γίνεσθαι
πέφυκεν· ἔχουσα προδήλως κατὰ τὸν

αἱ ἀνη μετὰ τοῦτον. ὃν καιρὸν προεῖπον
περὶ ὅλους. τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ ἴσως ὑπὲρ χριστοῦ περι
φέρειν παθήματα· ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῖς προ
εμαρτύρετο τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἵνα γένων
ται σύμφυτοι τοῦ θανάτου τοῦ χριστοῦ κατὰ
τὴν νέκρωσιν τῆς ἁμαρτίας· καὶ τῆς
ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἔγερσιν τῆς
ἀρετῆς· δεῖ γὰρ ὡς ἀληθῶς τὸν
σωθησόμενον. μὴ μόνον τὴν προαίρεσιν
νεκρῶσαι τὴν ἁμαρτίαν. ἀλλὰ καὶ
αὐτὴν τὴν προαίρεσιν τῇ ἁμαρτίᾳ·
καὶ μὴ μόνον ἀναστῆσαι τὴν ἀρετὴν τὴν
προαίρεσιν. ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν προαι
ρεσιν τὴν ἀρετήν· ἵνα νεκρὰ μὲν νεκρὸς
ὅλως ὁ μὴ διαιρεθεὶς τῆς ἁμαρτίας
μὴ ἀποθάνηται. καὶ ζῶσα ζωῆς
ὅλως ὁ μὴ τῆς ἀρετῆς ἐναποθάνηται.
καθόμοιωσιν ἀδιάσπαστον ἡ προαίρεσις·
ταύτην ἀμέλει τυχὸν πρῶτον ζητήσαντες
καὶ ἐρευνήσαντες οἱ ἅγιοι διὰ πνεύματος
ἁγίου. τὴν πρακτικὴν κατορθώσαντες
φιλοσοφίαν· μεθ' ἣν. οἱ ἀδιη καθαροὶ
γεγονότες καὶ πάντας ἐλεύθεροι
μολυσμοῦ. πρὸς τὸ τέλος τῶν ὁρμῶν
ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος τὸν νοερὸν ἐκίνησαν
ὄμμα τῆς ψυχῆς. ἐκζητοῦντες μετὰ
τὴν προαίρεσιν τὴν ἀνάστασιν· καὶ τὴν τῆς

ὁ νεκρώσας ... τὴν προαίρεσιν. σύμφυτον
γέγονε τῷ ὁμοιώματι
τοῦ θανάτου τοῦ χριστοῦ. ...
ταύτην ἀναστάσεως τοῦ
... σύμφυτος γέγονε ...
ἀναστάσεως αὐτοῦ·

ἡ ἁμαρτία ... προ
... νεκροῦται ...
... πάθη ...
... ἄλλο τὸν ...
... ἀρετὴ ...
... ζωὴν. ... πάθη ...
τὴν ... +

φύσεως ἀφθαρσίαν· καὶ ἐξηρμηνευμένων
τοῖς τοιούτοις τρόποις καὶ τοῖς λόγοις τῆς
κατ' αὐτὴν θεοπρεποῦς ἀθανασίας·
οὐ γὰρ ἐζήτουν ἔτι τὴν ἀνάστασιν τῆς
προαιρέσεως ἤδη, καὶ ἤδη κατὰ τὴν πρα-
κτικὴν μαθόντες ἔσχον παρὰ τοῦ πνεύματος·
οὐδὲ τοῖς κατ' αὐτὴν ὑπερφυέσι τρόποις,
οἷς φθάσαντες κατωρθώσαμεν διὰ τῆς
χάριτος· ἀλλ' ἤδη, οὐκ ἔχοντες τῆς φύσεως
ἐξεζήτουν ἀφθαρσίαν· καὶ τοῖς τρό-
ποις καὶ τοῖς λόγοις τῆς κατ' αὐτὴν ἐξη-
ρημένης θεώσεως, πρὸς ἣν ἐκινοῦντο
τῆς κατ' αὐτὴν ἐν Χριστῷ δόξης ἐπιθυμοῦν-
τες· ἣν ἀπῶναι περ συνεσχημένοι κατὰ
τὸν αἰῶνα τοῦτον ὄν, ὡς ἔφη καιρὸν
ὠνόμασεν ὁ λόγος. οὕτως οὖν συνδοξα-
σθῶσιν κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν μέλλοντα·
κληρονόμοι μὲν ὑπὲρ φύσιν θεοῦ κατὰ τὴν
χάριν, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ κατ' οἰκο-
νομίαν τῇ δυνάμει τῆς ἐνανθρωπή-
σεως τὴν ὁμοίαν οἰκειουμένου φύσιν γινό-
μενοι· θεὸς γὰρ ὑπάρχων φύσει καὶ ἄνθρωπος ὁ Χριστός.
ἐφ' ἡμῶν ὡς θεὸς ὑπὲρ φύσιν χάριτι κληρονο-
μεῖται κατὰ τὴν ἄρρητον μέθεξιν· καὶ δι' ἡ-
μᾶς· τῶν καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος ἡμῖν οἰκειού-
μενος. ἑαυτὸν κληρονομεῖ σὺν ἡμῖν κατὰ
τὴν ἀνερμήνευτον συγκατάβασιν· ὅθεν τοῦ πνι

μετὰ καὶ οἱ ἄλλοι προσθεωρήσαντες. ὅτι διαλάχθει-
σαν ὡς Χριστοῦ τῆς κατὰ τὸ μέλλον φανη-
σομένης διὰ τὴν ἀρετὴν ἐν Χριστῷ δόξης.
τὰ δὲ αὐτοῦ ὑπὲρ ἀρετῆς κατὰ τὸ παρὸν
προκαθηγήσασθαι παθήματα· ἐρευνῶν-
τες γάρ φησιν εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδή-
λου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρόμε-
νον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ
ταῦτα δόξας: οὐκοῦν καὶ ἐξεζήτουν
καὶ ἐξηρεύνων. οὐ μόνον τὴν ἀφθαρσί-
αν τῆς φύσεως καὶ τοὺς λόγους τῆς κα-
τ' αὐτὴν ἐκθεώσεως. ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν και-
ρὸν καθ' ὃν ἢ διὰ παθημάτων ὑπὲρ αὐ-
τῆς δοκιμασία γενήσεται. φανερὰν
ποιουμένη τὴν τε κατὰ ἀλήθειαν αὐ-
τῆς ἐφιεμένων τὴν διάθεσιν. καὶ τὴν
καθ' ὑπόκρισιν ἐρᾶν αὐτῆς νομιζομέ-
νων τὴν πρόθεσιν. καὶ τὸν ἄλλον καιρὸν
ἤγουν αἰῶνα. καθ' ὃν παροῦσα φανήσεται
καὶ ἐνεργήσασα πᾶσι τοῖς ἀναλόγως κα-
θὼς ἕκαστος ἐστὶν αὐτῆς δεκτικός.
μεταποιοῦσα πρὸς τὴν θείαν ὁμοίωσιν·
ἣν δόξαν τυχὸν τοῖς ὑπὲρ ἀρετῆς μεθεπο-
μένην πόνοις προσεῖπεν ὁ λόγος. ταῦτα
μὲν ἐρωτᾷ τις ἀπορούμενος πρὸς τὸν
λέγοντα τί δή ποτε μὴ ζήτησιν καὶ ἐρεύ-
νησιν, ἀλλ' ἐκζήτησιν ἐν τούτοις ἐξερεύ-

.ς. τῆς κ(ατὰ) Χ(ριστὸ)ν ἀρετῆς δηλονότι.

.ʒ. καθ' ὃν ἡ κατὰ Χ(ριστὸ)ν ἀρετὴ δηλονότι.

μησιν ἐστὶ περιγραφή· καὶ τὸν προχει-
ρον νόῳ ἐμφατικῶς προαγόμενος·
ἔτι δὲ καὶ ἀμφοῖν ὅλως παρά τινος σοφοῦ
λόγον ἀκούσας· ἔμαθεν γὰρ ἐκεῖνος μετα-
καὶ ὕστερον τὸν περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέ-
λους τῆς ζητήσεως καὶ τῆς ἐκζη-
τήσεως λόγον ποιούμενος· πρὸς μὲν
τὴν ἀρχήν, τετάχθαι φησὶ καὶ τὴν ζήτη-
σιν· πρὸς δὲ τὸ τέλος, τὴν ἐκζήτησιν·
οὐ γάρ τις φησὶ καὶ ἐκζητεῖ τὴν ἀρχήν.
ὥσπερ οὐδὲ ζητεῖ φησὶ καὶ τὸ τέλος· ἀλλὰ
τὴν μὲν ἀρχὴν ζητεῖ. τὸ δὲ τέλος ἐκζητεῖ·
ἀφ' οὗ γὰρ ἔφασκεν ἅμα τοῦ ... διὰ τῆς
παρακοῆς τὴν οἰκείαν ἀρχὴν ὁ τοιοῦτος
ποιήσας ὁ ἄνθρωπος, ζητῶν οὐκ ἠδυνήσατο τὸ
καταστῆναι αὐτοῦ ἐγκεχειρημένον· καὶ ἔστι
δή φησι καὶ ἡ ἀρχὴ περιγραφὴ τῶν ὑπ' αὐ-
τῆς ἐγχειρημένων τὴν κίνησιν· ὅθεν καὶ τὸ
προσηγορεύθη καὶ τέλος ἐστὶν ὅπερ ἐστὶν αἰ-
τίαν τῆς τῶν κινουμένων κινήσεως
λέγεται· πέρας ὁ δρόμος· ἐκζητῶν
ὅπου τὸ ἑαυτοῦ τέλος ὁ ἄνθρωπος, ἔστι τὴν ἀρ-
χὴν καταπαῦσαι φησὶ καὶ ἐν τῷ τέλει
τυγχάνουσαν· καὶ ... παρὰ τὴν ζήτη-
σιν. τὴν αἰτίας ὡς τέλος φησὶ μετελ-
θεῖν ἐκζήτησιν· οὐ γὰρ καὶ αἰτίας διαφεύ-
γει τὴν περιγραφὴν παρ' ὕστερον αὐτὸν

περιϊσταμένην καὶ τὴν αὐτοῦ περι
ορίζουσαν κίνησιν· οὐκοῦν ὅτῳ ζητεῖ
σαι τὴν ἀρχὴν ὡς ἔφην ὁποῖος γε
γενημένην. ἀλλὰ καὶ ζητεῖσαι τὸ τέλος
ἐμπορος ὑπάρχον· ἵνα γνῷ διὰ τοῦτο
μοιος τὴν ἀπομερισθεῖσαν ἀρχήν. ἐπει
δὴ μὲν ἅμα τὸ τέλος ἐκ τῆς ἀρχῆς· καὶ
τοῦτο τυχὸν ὁ σοφὸς μυσταγωγὸς σολο
μὼν φησίν· τί τὸ γεγενημένον. αὐτὸ τὸ
γενησόμενον· καὶ τί τὸ πεποιημένον.
αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον· ὡς σαφῶς σοι
φῶς. τὴν ἀρχὴν ἐκ τοῦ τέλους δεικνύς·
οὐκέτι γὰρ μετὰ τὴν παράβασιν δείκνυ
ται τὸ τέλος ἐκ τῆς ἀρχῆς. ἀλλ' ἡ ἀρχὴ
ἐκ τοῦ τέλους· οὐδὲ ζητεῖ τις τοὺς τῆς
ἀρχῆς λόγους. ἀλλὰ ζητεῖ τοὺς πρὸς τὸ λόγους διχ[illegible]
τέλος τοῖς κινουμένοις ἄγοντας·
ἴσως δὲ ὅτι πολλαχοῦ τῆς γραφῆς ἡ ζή
τησις εἴρηται. ὡς τὸ ζήτησον εἰρή
νην καὶ δίωξον αὐτήν· καὶ ζητεῖτε πρῶ
τον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δι
καιοσύνην αὐτοῦ. κακίαν οὐχ ἧττον
ταύτην τὴν ἔννοιαν. αὐτὸ θεωρεῖ, μοναχοὺς
ἐπισκήπτοντα τῶν λεχθέντων τὴν
πίστωσιν· ἐπιπεσόντα γὰρ ὁ λόγος ζήτησον
εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. ἐν τῷ τέλει
τὴν ἀρχὴν διῶξαι παρεγγυήκει· καὶ τὴν

κατέστησαν ἀρχὴν οὖσαν. διὰ τοῦτο δὴ καὶ
ὁ σωτὴρ ὡς ὁ τέλειος τῆς βασιλείας ἐκ
ζητήσεως παρ' ἐκ [illegible] · βασιλεία
γὰρ θεοῦ πρὸ παντὸς ἐστί· διὸ καὶ ὁ σωτήρ·
[illegible] δὲ κυρίως τοῦ προ[illegible] φησί· αὐτὸ δὴ καὶ
σωτὴρ· προσθεὶς ὡς τέλειος ἑαυτοῦ [illegible]
πάσης [illegible] κινήσεως· ἔστι γὰρ δὴ καὶ
ὁ σωτὴρ ἐστὶν ἡ τοῦ ἴσου κατ' ἀξίαν ἑκά-
στῳ διανέμησις. βασιλεία δὲ ἔννο-
μος ἐστὶν ἐπιστασία. ἄρα αὐτὸ τὸ μὲν τῆς κα-
ταστάσεως δὴ καὶ ὁ σωτήρ· δηλοῖ ὡς τέλειος
ὁ διδοὺς τοῖς αἰτουμένοις ἐστὶν [illegible]
ὡς πρὸς ἀρχὴν τὴν βασιλείαν· δὴ καὶ
ὁ σωτὴρ γάρ ἐστιν. βασιλεία ἐνεργουμέ-
νη· καὶ βασιλεία ἐστίν. δὴ καὶ ὁ σωτὴρ δι' ἔρ-
γων ἐκκυρουμένη· τὸ γὰρ ἔννομος ἐπι-
στατεῖν τοῖς οὖσιν. διανεμητική ἐστιν ἑκά-
στῳ τὰ πρὸς ἀξίαν· καὶ τὸ διανέμειν
ἑκάστῳ τὰ πρὸς ἀξίαν. ἔννομός ἐστιν
[illegible] ὄντων ἐπιστασία: οὐκοῦν οὐδὲ ἐν
τοῖς κατὰ ἀνάγνωσιν τῆς θείας γραφῆς ὁμαλό-
τητος. ἡ κατὰ τὴν λέξιν διαφορὰ
[illegible] παρὰ τοῖς σοφοῖς διδασκάλοις
τῶν θείων [illegible] · ἡ δὲ καὶ καθ' ἕτερον
[illegible] τόπος ἐκδέχεσθαι τρόπον. τὴν
ζήτησιν καὶ ἐρεύνησιν. ἄρα τὴν
μὲν ζήτησιν καὶ τὴν ἐκζήτησιν. περὶ

[illegible]
[illegible]

τὸ μηνυόμενον κεκρυμμένας· τὴν δὲ ἐρεύνησιν
καὶ τὴν ἐξερεύνησιν. περὶ τὸν λόγον
ζητεῖ γὰρ φύσει κινούμενος ὁ νοῦς· ἐρευνᾷ δὲ
καταφιόιν ὁ λόγος· ζήτησις γάρ ἐστιν
ἡ νοὸς ἐμπόρος περὶ λανθάνον πρᾶγμα. ἁπλῆ
τοῦ νοὸς πρός τι γνωστὸν μετ᾽ ἐφέσεως
κίνησις· ἐρεύνησις δέ ἐστιν. ἁπλῆ
τοῦ λόγου περί τι γνωστὸν μετά τινος
ἐννοίας διάκρισις· ἐξέτασις δέ ἐστιν.
ἡ κατ᾽ ἐπιστήμην τοῦ νοὸς γνωστικὴ
πρός τι γνωστὸν μετὰ ποίας ἰδιότητος
αὖθις ἐφέσεως κίνησις· ἐξερεύνη-
σις δέ ἐστιν. ἡ τοῦ λόγου κατ᾽ ἐνέργειαν
περί τι γνωστὸν μετ᾽ οὐσίας ἰδιότητος αὖθις
ἐννοίας διάκρισις· οὕστινας ὅρους ἐπὶ
τῶν ἑξῆς μεταφέροντες φαμέν, ὅτι
ζήτησίς ἐστιν ἡ τοῦ νοῦ προστητος
ἁπλῆ πρὸς τὴν ἰδίαν αἰτίαν μετ᾽ ἐφέ-
σεως κίνησις· ἐρεύνησις δέ ἐστιν. ἡ
προστητος ἁπλῆ ἡ τοῦ λόγου περὶ τὴν
ἰδίαν αἰτίαν μετά τινος ἐννοίας δια-
κρισις· ἐκζήτησις δὲ πάλιν ἐστίν. ἡ τοῦ
νοῦ κατ᾽ ἐπιστήμην γνωστικὴ πρὸς τὴν
ἰδίαν αἰτίαν μετά τινος ζητούσης ἐφέ-
σεως κίνησις· ἐξερεύνησις δέ ἐστιν. ἡ τοῦ
λόγου κατ᾽ ἐνέργειαν τῶν ἀρετῶν περὶ
τὴν ἰδίαν αἰτίαν μετά τινος ἔμφρονος

τί ἐπιζήτησις.

τί ἐρεύνησις.

τί ἐκζήτησις.

τί ἐξερεύνησις.

κατορθοῦσαν ἀρχὴν οὖσαν· διὰ τοῦτο δὴ καὶ
ὁ σώφρων ὡς τέλος τῆς βασιλείας ἐκ-
ζητεῖται παρ' ἐκείνων ἐρευνώντων· βασιλεία
γὰρ αὐτοῦ πρὸ παντὸς ἐστὶν δικαιοσύνη κο-
σμημάτων δὲ κυριώτερον ἡ τοιαύτη δικαιο-
σύνη· πρὸς ὅσον ὡς τέλος ἐστὶ γὰρ
παντὸς πολιτικοῦ κινήματος· ἡ γὰρ δικαι-
οσύνη ἐστὶν ἕξις τοῦ ἴσου κατ' ἀξίαν ἑκά-
στῳ διανεμητική· καὶ βασιλεία δὲ ἔννο-
μός ἐστιν ἐπιστασία· ἄρα [illegible]
[illegible] δικαιοσύνη· δηλοῖ ὡς τέλος
ὁ [illegible] τοῖς βουλομένοις ἐστὶν ἀρετὰς
ὡς πρὸς ἀρχὴν τὴν βασιλείαν· δικαι-
οσύνη γάρ ἐστιν· βασιλεία ἐν ἔργῳ κινουμέ-
νη· καὶ βασιλεία ἐστὶ δικαιοσύνη δι' ἔρ-
γων κυρουμένη· τὸ γὰρ ἔννομος ἐπι-
στατεῖν τοῖς οὖσι, διανεμητική ἐστιν ἑκά-
στῳ τὰ πρὸς ἀξίαν· καὶ τὸ διανέμειν
ἑκάστῳ τὰ πρὸς ἀξίαν, ἔννομός ἐστιν
[illegible]ν ὄντων ἐπιστασία· οὐκοῦν οὐδὲν
[illegible] κατὰ [illegible] τῆς ἁγίας γραφῆς ὁμολο-
[illegible] κατὰ τὴν λέξιν διαφορὰ
παραδέδοται παρὰ τοῖς σοφοῖς [illegible]
[illegible] θέσεων νομίμως· ἡ δὲ καὶ καθ' ἕτερον
[illegible] τόποις ἐκδεχθέντα τρόπον· τὴν
ζήτησιν καὶ ἐρεύνησιν· ἄρχεται τὴν
μὲν ζήτησιν καὶ τὴν ἐκζήτησιν· περὶ

ἄλλο περὶ τῆς αὐτῆς θέσεως·

τὸ μὲν ὁμοίως κειμένας· τὴν δὲ ἐρεύνησιν
καὶ τὴν ἐξερεύνησιν. περὶ τὸν λόγον·
ζητεῖ γὰρ φύσει καὶ ὁ νοῦς. ἐρευνᾷ δὲ
κατὰ φύσιν ὁ λόγος· ζήτησις γάρ ἐστιν
ἤγουν [illegible] ὁρμὴ περὶ λανθάνον πρᾶγμα. ἁπλῆ
τοῦ νοὸς πρὸς τὴν γνῶσιν μετ' ἐφέσεως
κίνησις· ἐρεύνησις δέ ἐστιν. ἁπλῆ
τοῦ λόγου περὶ τὴν γνῶσιν μετά τινος
ἐννοίας διάκρισις· ἐκζήτησις δέ ἐστιν.
ἡ κατ' ἐπιστήμην τοῦ νοὸς γνωστική
πρὸς ἐπίγνωσιν μετὰ ποίας [illegible]
αἰτίας ἐφέσεως κίνησις· ἐξερεύνη-
σις δέ ἐστιν. ἡ τοῦ λόγου κατ' ἐνέργειαν
περὶ τὴν γνῶσιν μετὰ ποίας [illegible] αἰτίας δὲ
ἐννοίας διάκρισις· οὗτινας ὅρους ἐποι-
ταῦτα μεταφέροντες φαμέν. ὅτι
ζήτησίς ἐστιν ἡ τοῦ νοῦ προσέτι
ἁπλῆ πρὸς τὴν διάνοιαν αἰτίαν μετ' ἐφέ-
σεως κίνησις· ἐρεύνησις δέ ἐστιν. ἡ
προσέτι ἁπλῆ τοῦ λόγου περὶ τὴν
διάνοιαν αἰτίαν μετά τινος ἐννοίας δια-
κρισις· ἐκζήτησις δὲ πάλιν ἐστίν. ἡ τοῦ
νοῦ κατ' ἐπιστήμην γνωστικὴ πρὸς τὴν
διάνοιαν αἰτίαν μετά τινος σπουδῆς ἐφέ-
σεως κίνησις· ἐξερεύνησις δέ ἐστιν. ἡ τοῦ
λόγου κατ' ἐνέργειαν τῶν ἀρετῶν περὶ
τὴν διάνοιαν αἰτίαν μετά τινος ἔμφρονος

κθ

ὁ μὲν [illegible] ... λόγους.

τί ἐστι ζήτησις.

τί ἐστιν ἐρεύνησις.

τί ἐστιν ἐκζήτησις.

τί ἐστιν ἐξερεύνησις.

καὶ σοφίας ἐμμοίας γενομένην διάκρισις·
οὐκοῦν καὶ οἱ ἅγιοι προφῆται περὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἐκζητήσαντές
τε καὶ ἐξερευνήσαντες, διάπυρον ἔχον
καὶ ζέουσαν μετ' ἐπιστήμης καὶ πόθου
πρὸς τὸν θεὸν τὴν τοῦ νοῦ κατ' ἔφεσιν κί-
νησιν, καὶ ἔμφρονα καὶ σοφὴν τὴν τοῦ
λόγου κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν θείων
διάκρισιν· οἷον, οἱ μιμούμενοι, μετ' ἀγάπης
καὶ ἐπιστήμης τὴν τῶν ψυχῶν ἐκζήτου-
σιν σωτηρίαν, καὶ μετὰ φρονήσεως καὶ σο-
φίας ἐξερευνῶντες, μετέχοντες τῆς
ἐν τοῖς θείοις ἔργοις διακρίσεως: — . . ÷

ἐρωτήσεις ξ̄: —

ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου χριστοῦ προεγνω-
σμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου· φανε-
ρωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων
δι' ἡμᾶς· ὑπὸ τίνος προεγνωσμένου: —

ἀπόκρισις: —

τὸ τοῦ χριστοῦ μυστήριον, χριστὸν ὁ τῆς γραφῆς
ὠνόμασεν λόγος· καὶ μαρτυρεῖ σαφῶς
οὕτωσί φάσκων ὁ μέγας ἀπόστολος·
τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ
τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν νῦν
ἐφανερώθη· ταυτὸν λέγων δηλαδὴ
τῷ χριστῷ τὸ κατὰ χριστὸν μυστήριον· τοῦτο
προδήλως ἐστὶν ἄρρητος καὶ ἀπερινο-

[illegible]

καὶ τῇ θεότητι τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀνθρωπότητος
καθ' ὑπόστασιν ἕνωσις ἐστὶ ταυτὸν ἄγου
σα τῇ θεότητι κατὰ πάντα τρόπον
τῷ τῆς ὑποστάσεως λόγῳ τὴν ἀνθρω
πότητα· καὶ μίαν ἀμφοτέρων ἀποτελοῦ
σα τὴν ὑπόστασιν σύνθετον. τῆς αὐ
τῶν κατὰ φύσιν οὐσιώδους διαφορᾶς
μηδὲ μίαν καθ' ὁτιοῦν ἐργαζούσης φύσιν·
ὥσπερ καὶ μίαν αὐτῶν γεγενῆσθαι καθ' ὃ
ἔσχηκε τὴν ὑπόστασιν. καὶ τὴν διαφο
ρὰν ἀπαθῆ διαμένειν. καθ' ἣν καὶ μετὰ
τὴν ἕνωσιν ἀνεξάλειπτος αὐτῶν καὶ
ἑνωμένων, ἡ κατὰ φύσιν διασώζεται
ποσότης. ὥσπερ γὰρ κατὰ τὴν ἕνω
σιν οὐδὲν τὸ παράπαν τροπῆς ἢ
ἀλλοίωσις πάθος τοῖς ἑνωθεῖσιν σαρκω
μένου θεοῦ πάθος. ἀκραιφνὴς ὁ κατὰ
τὴν οὐσίαν ἑκατέρου τῶν ἑνωμένων
διαμεμένηκε λόγος· ὧν δὲ ἀκραιφνὴς
ὁ τῆς οὐσίας καὶ μετὰ τὴν ἕνωσιν
διαμεμένηκε λόγος. τούτων ἀλώβητοι
κατὰ πάντα τρόπον μεμενήκασιν
αἱ φύσεις. μηδὲ μιᾶς τὸ σύνολον ἀρνησα
μένης τὰ ἑαυτῆς διὰ τὴν ἕνωσιν· ἔπρεπεν
γὰρ τοῦ ποιητοῦ τῶν ὅλων καὶ γινομένου
φύσει κατ' οἰκονομίαν ὅπερ οὐκ ἦν, καὶ
ἑαυτὸν ὅπερ ἦν κατὰ φύσιν. καὶ ὅπερ

γέγονεν ἐν φύσει κατ' οἰκονομίαν ἄτρεπτον·
ἱκανοῦσθαι [?]· θεοῦ γὰρ οὐ πέφυκεν
ἐνθεωρηθῆναι τροπή, ὃ μηδεμίαν κα-
θάπαξ κίνησιν ἐπινοεῖται· περὶ ἣν
ὑπάρχει τοῖς κινουμένοις τὸ τρέπεσθαι·
τοῦτό ἐστι τὸ μέγα καὶ ἀπόκρυφον μυστή-
ριον· τοῦτό ἐστι τὸ μακάριον δι' ὃ τὰ
πάντα συνέστησαν τέλος· τοῦτό ἐστιν
ὁ τῆς ἀρχῆς τῶν ὄντων προεπινοού-
μενος θεῖος σκοπός· ὃν ὁρίζοντες εἶναί
φαμεν· προεπινοούμενον τέλος· οὗ
ἕνεκα μὲν τὰ πάντα, αὐτὸ δὲ οὐδενὸς
ἕνεκεν· πρὸς τοῦτο τὸ τέλος ἀφορῶν, τὰς
τῶν ὄντων ὁ θεὸς παρήγαγεν οὐσίας· τοῦτο
κυρίως ἐστίν. τὸ τῆς προνοίας καὶ τῶν προ-
νοουμένων πέρας. καθ' ὃ εἰς τὸν θεὸν ἡ
τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεποιημένων ἐστὶν ἀνα-
κεφαλαίωσις· τοῦτό ἐστι τὸ πάντας
περιγράφον τοὺς αἰῶνας· καὶ τὴν ὑπὲρ ἄ-
πειρον καὶ ἀπειράκις ἀπείρως προϋ-
πάρχουσαν τῶν αἰώνων μεγάλην τοῦ
θεοῦ βουλὴν ἐκφαῖνον μυστήριον· ἧς γέγο-
νεν ἄγγελος, αὐτὸς ὁ κατ' οὐσίαν τοῦ θεοῦ λό-
γος γενόμενος ἄνθρωπος· καὶ αὐτὸν εἰ θέμις
εἰπεῖν τὸν ἐνδότατον πυθμένα τῆς
πατρικῆς ἀγαθότητος φανερὸν καταστή-
σας· καὶ τὸ τέλος ἐν ἑαυτῷ δείξας δι' ὃ τὴν

πρὸ τοῦ εἶναι σαφῶς ἀρχὴν ἔλαβον
τὰ προωρισμένα· διὰ γὰρ τὸν Χριστόν, ἤγουν
τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον, πάντες οἱ αἰῶ-
νες καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς τοῖς αἰῶσιν ἐν Χριστῷ
τὴν ἀρχὴν τοῦ εἶναι καὶ τὸ τέλος εἰλή-
φασιν· : Ἕνωσις γὰρ προεπενοήθη
τῶν αἰώνων, ὅρου καὶ ἀοριστίας· καὶ μέτρου·
καὶ ἀμετρίας· καὶ πέρατος, καὶ ἀπειρίας·
καὶ κτίστου καὶ κτίσεως· καὶ στάσεως καὶ κινή-
σεως, ἥτις ἐν Χριστῷ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρό-
νων φανερωθέντι γέγονεν, πληρω-
σιν δοῦσα τῇ προγνώσει τοῦ θεοῦ δι' ἑαυ-
τῆς· ἵνα περὶ τὸ πάντη κατ' οὐσίαν
ἀκίνητον, στῇ τὰ κατὰ φύσιν κινού-
μενα, τῆς πρός τε ἑαυτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα
παντελῶς ἐκβεβηκότα κινήσεως· καὶ λά-
βῃ τῇ πείρᾳ τὴν κατ' ἐνέργειαν γνῶσιν,
τοῦ ἐν ᾧ στῆναι κατηξιώθησαν ἀναλλοί-
ωτον καὶ ὡσαύτως ἔχουσαν τὴν τοῦ
γνωσθέντος αὐτοῖς παρεχομένην ἀπό-
÷ λαυσιν· διττὴν γὰρ οἶδεν τὴν τῶν θείων
γνῶσιν ὁ λόγος· τὴν μὲν σχετικὴν ὡς ἐν λό-
γῳ μόνῳ κειμένην καὶ νοήμασιν· καὶ τὴν κατ' ἐ-
νέργειαν τοῦ γνωσθέντος διὰ πείρας οὐκ ἔ-
χουσαν αἴσθησιν· δι' ἧς κατὰ τὴν παροῦ-
σαν ζωὴν οἰκονομούμεθα· τὴν δὲ κυρίως
ἀληθινὴν ἐν μόνῃ τῇ πείρᾳ κατ' ἐνέργειαν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

δίχα λόγου καὶ νοημάτων, ὅλην τοῦ
γνωσθέντος κατὰ χάριν μεθέξει πα-
ρεχομένην τὴν αἴσθησιν· δι' ἧς κατὰ
τὴν μέλλουσαν λῆξιν τὴν ὑπὲρ φύσιν
ὑποδεχόμεθα θέωσιν· ἀπαύστως ἐνερ-
γουμένην· καὶ τὴν μὲν σχετικὴν ὡς ἐν λό-
γοις κειμένην καὶ τοῖς νοήμασιν· κινητι-
κὴν ἔχειν ἔμφασιν τῆς πρὸς τὴν μέθε-
ξιν κατ' ἐνέργειαν γνώσεως ἐφέσεως·
τὴν δὲ κατ' ἐνέργειαν διὰ τῆς πείρας
μεθέξει παρεχομένην τοῦ γνωσθέν-
τος τὴν αἴσθησιν· ἀφαιρετικὴν εἶναι
τῆς ἐν λόγοις κειμένης καὶ νοήμασι γνώ-
σεως· ἀμήχανον γὰρ εἶναί φασιν οἱ σο-
φοὶ συνυπάρχειν τῇ πείρᾳ τοῦ θεοῦ τὸν
περὶ θεοῦ λόγον· ἢ τῇ αἰσθήσει τοῦ θεοῦ τὴν
περὶ αὐτοῦ νόησιν· λόγον δὲ περὶ θεοῦ
φημὶ τὴν ἐκ τῶν ὄντων ἀναλογίαν
τῆς περὶ αὐτοῦ γνωστικῆς θεωρίας·
αἴσθησιν δὲ τὴν ἐν τῇ μεθέξει πεῖραν
τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν· νόησιν δὲ
τὴν ἐκ τῶν ὄντων περὶ αὐτοῦ ἁπλῆν
καὶ ἑνιαίαν γνῶσιν· τάχα δὲ καὶ ἐφ' ἑτέ-
ρου παντὸς τοῦτο γνωρίζεται· εἴπερ
ἡ τοῦδε τοῦ πράγματος πεῖρα τὸν
περὶ αὐτοῦ καταπαύει λόγον· καὶ ἡ
τοῦδε τοῦ πράγματος αἴσθησις, τὴν

περὶ αὐτοῦ σχηματίζουσαν ἐργάζεται
νόησιν· πεῖραν δὲ λέγεσθαι αὐτὴν τὴν
κατ' ἐνέργειαν γνῶσιν· τὴν μετὰ πάντα
λόγον ἐπιγινομένην· αἴσθησιν δὲ
αὐτὴν τοῦ γνωσθέντος τὴν μέθε-
ξιν· τὴν μετὰ πᾶσαν νόησιν ἐκφαι-
νομένην· καὶ τοῦτο τυχὸν μυστικῶς
διδάσκων ὁ μέγας ἀπόστολος φησίν·
εἴτε προφητεῖαι καταργηθήσονται· εἴτε
γνῶσις καταργηθήσεται· περὶ
τῆς ἐν λόγῳ κειμένης καὶ νοήμασιν
γνώσεως δηλονότι φάσκων· τοῦτο
τὸ μυστήριον προεγνώσθη πρὸ πάν-
των τῶν αἰώνων· μόνοις τῷ πατρὶ
καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι· τῷ μὲν
κατ' εὐδοκίαν· τῷ δὲ κατ' αὐτουρ-
γίαν· τῷ δὲ κατὰ συνέργειαν· μία
γὰρ ἡ πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος γνῶσις.
ὅτι καὶ μία οὐσία καὶ δύναμις· οὐ γὰρ
ἠγνόει τοῦ υἱοῦ τὴν σάρκωσιν ὁ πατὴρ
ἢ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὅτι ἐν ὅλῳ τῷ υἱῷ
τὸ μυστήριον αὐτουργοῦντι τῆς ἡμῶν
σωτηρίας διὰ σαρκώσεως. ὅλος
κατ' οὐσίαν ἦν ὁ πατήρ· οὐ σαρκούμε-
νος, ἀλλ' εὐδοκῶν τοῦ υἱοῦ τὴν σάρκω-
σιν· καὶ ὅλον ἐν ὅλῳ τῷ υἱῷ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
κατ' οὐσίαν ὑπῆρχεν· οὐ σαρκούμενον

ἀλλὰ συνευδοκίᾳ τοῦ υἱοῦ τὴν δι' ἡμᾶς
ἀπόρρητον σάρκωσιν· ἤτοι οὖν Χριστοῦ
ποίησις· ἤτοι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ. ταύτου
τὴν πρόγνωσιν μόνη κατεῖχεν
ἡ ἁγία τριάς. πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ πνεῦμα ἅγιον· καὶ
μὴ δὴ διαπορήσῃς πῶς ὁ Χριστὸς εἷς ὢν
τῆς ἁγίας τριάδος ὑπ' αὐτῆς προεγι-
νώσκεται γινώσκων. ὅτι οὐχ ὡς θεὸς
ὁ Χριστὸς προεγνώσθη. ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος. ἤ-
γουν ἡ κατ' οἰκονομίαν αὐτοῦ δι' αὐτὸν
ἄνθρωπον σάρκωσις· τὸ γὰρ ἄναρχον, ἐκ
τοῦ ἀνάρχου ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον.
οὐδέποτε προεγνώσκεται· ἡ γὰρ πρό-
γνωσις τῶν ἀρχὴν ἐχόντων τοῦ εἶναι
δι' αἰτίαν ἐστίν· προεγνώσθη οὖν ὁ Χριστός,
οὐχ ὅπερ ἦν κατὰ φύσιν δι' ἑαυτόν.
ἀλλ' ὅπερ ἐφάνη κατ' οἰκονομίαν
δι' ἡμᾶς γενόμενος ὕστερον· ἔδει γὰρ
ὡς ἀληθῶς τὸν κατὰ φύσιν τῆς
τῶν ὄντων οὐσίας δημιουργόν, καὶ τῆς
κατὰ χάριν αὐτουργὸν γενέσθαι τῶν
γεγονότων θεώσεως. ἵνα ὁ τοῦ εἶναι
δοτὴρ φανῇ καὶ τοῦ ἀεὶ εὖ εἶναι χαρι-
στικός· ἐπεὶ οὖν οὐδὲν τῶν ὄντων ἑαυ-
τὸ τὸ παράπαν ἢ ἄλλο γινώσκει ὅτι
ποτέ ἐστιν. εἰκότως οὐδὲ τῶν γεγενη-
μένων οὐδενὸς οὐδὲν τῶν ὄντων [illegible]

κατὰ φύσιν τὴν προσήκουσαν· τὴν
τοῦ ὑπερτάτου ὄντως θεοῦ· τοῦ καὶ ἑαυτὸν
γινώσκοντος, ὅ τί ποτέ ἐστι κατ' οὐσίαν
ἐστιν. καὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ποιου-
μένων. καὶ περιηγεῖσθαι τὴν ὕπαρ-
ξιν· καὶ μέτρον τῶν κατὰ χάριν φιλο-
τιμεῖσθαι τοῖς οὖσιν τὴν ἑαυτῶν καὶ
ἄμετρον ὅ τί ποτέ ἐστι κατ' οὐσίαν ὕπαρ-
ξιν γνῶσιν· καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ μόνῳ
ἀληθῶς φρονοῦντας τῆς αὐτῶν γενέσε-
ως φανερῶσαι λόγους· τὸ γὰρ δὴ λέ-
γειν τινὰς προεγνῶσθαι τὸν Χριστὸν πρὸ
καταβολῆς κόσμου, ἐκ φωνῆς ὕστερον
ἐφανερώθη ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων,
ὡς αὐτῶν ἐκ φωνῶν πρὸ καταβολῆς
κόσμου ὄντων σὺν τῷ προεγνωσμέ-
νῳ Χριστῷ· ὡς τῆς ἀληθείας ἀλλότριον
ὄντα τὸν λόγον ὅθεν δὴ συναΐδιον τῷ
θεῷ τὴν τῶν λογικῶν οὐσίαν ἐξάγον-
τα παραγραφόμεθα· οὐ γάρ ἐστι
παρ' ἑτέροις σὺν Χριστῷ γενέσθαι καθὸ θεὸς
ἐστιν, καὶ πάλιν αὐτοῦ τὸ σύνολον ἀπο-
γενέσθαι ποτέ. ἢ πεῖραν ἐν αὐτῷ πεφυ-
κέναι τῶν αἰωνίων ἀποπειράτως
γίνεσθαι καὶ ἑκάστοτε τῶν κινουμένων·
καθ' ἣν οὐδὲν ἔσται τὸ παράπαν τῶν ὄντων

τρεπόμενον· ἄμωμον μὲν δὲ καὶ ἄσπιλον
τὸν Χριστὸν ὁ τῆς γραφῆς ἔφη λόγος, ὡς κατὰ
φύσιν καὶ ὡς μὴ φύσει [illegible] τῆς
κατὰ τὴν γνώμην [illegible] φθορᾶς ἀλλό-
τριον· οὐ γὰρ ἔσχεν αὐτοῦ μῶμον κακί-
ας ἡ ψυχή, οὐδὲ τὸ σῶμα σπίλον τῆς ἁ-
μαρτίας· [illegible] ἐρώτησις ξα´.
Ὅτι καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ
τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ᾽ ἡμῶν,
τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ
θεοῦ εὐαγγελίῳ; καὶ εἰ ὁ μὲν δίκαιος μό-
λις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς
ποῦ φανεῖται; τί ἐστιν τὸ ὁ καιρὸς τοῦ
ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ
τὸ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται· ἀπόκρ(ισις).
Τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων δημιουργήσας ὁ
θεός, οὐ συνέκτισεν αὐτῇ κατὰ τὴν αἴσθη-
σιν· οὔτε ἡδονήν, οὐ τὸ ὀδύνην· ἀλλὰ
δύναμίν τινα κατὰ νοῦν αὐτῇ πρὸς
ἡδονήν· καθ᾽ ἣν ἀρρήτως αὐτοῦ ἀπολαύειν
αὐτοῦ δυνήσεται, ἐνέθηκεν· ταύ-
την δὲ τὴν δύναμιν· φημὶ δὲ τὴν κατὰ
φύσιν τοῦ νοῦ πρὸς τὸν θεὸν ἔφεσιν· ἅμα
τῷ γενέσθαι τῇ αἰσθήσει δοὺς ὁ πρῶ-
τος ἄνθρωπος, πρὸς τὰ αἰσθητὰ κατ᾽ αὐ-
τὴν τὴν πρώτην κίνησιν διὰ μέσης

[illegible] ὀδύνην τῇ φύσει [illegible]
[illegible]

τῆς αἰσθήσεως, ἄρχειν παρὰ φύσιν ἐνερ-
γουμένην τὴν ἡδονήν· καὶ τὴν κατὰ
πρόνοιαν ὁ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας κη-
δόμενος, παρενέπηξεν ὥσπερ τινὰ τι-
μωρὸν δύναμιν τὴν ὀδύνην· καθ' ἣν
ὁ τοῦ θανάτου μετὰ σοφίας ἐνερριζώ-
θη τῇ τοῦ σώματος φύσει νόμος, ἀφ-
ορίζων τῆς τοῦ νοῦ μανίας παρὰ φύσιν
ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ κινουμένην τὴν ἔ-
φεσιν· ἐντεῦθεν διὰ τὴν ἐπεισαχθεῖ-
σαν τῇ φύσει παράλογον ἡδονήν, ἡ κατὰ
λόγον ἀντεισῆλθεν ὀδύνη διὰ τῶν πολλῶν
παθημάτων· ἐν οἷς καὶ ἐξ ὧν ὁ θάνατος
ποιουμένη τῆς παρὰ φύσιν ἡδονῆς
τὴν ἀφαίρεσιν· οὐ μὴν δὲ καὶ τελείαν
ἀναίρεσιν· καθ' ἣν ἡ κατὰ φύσιν τῆς
θείας ἡδονῆς ἀναδείκνυσθαι πέ-
φυκεν χάρις· πᾶς γὰρ πόνος, ὡς
αἰτίαν τῆς ἰδίας γενέσεως ἔχων κατ' ἐ-
νέργειαν προηγουμένην τὴν ἡδο-
νήν, χρέος ἐστὶν ὀφειλόμενον φυσικῶς
κατ' αἰτίαν παρὰ πάντων τῶν μετε-
χόντων τῆς φύσεως ἐκτιννύμενον·
τῇ γὰρ παρὰ φύσιν ἡδονῇ πάντως
παρέπεται φυσικῶς ὁ πόνος ἐν πᾶσιν.
ὧν ὁ τῆς ἡδονῆς νόμος ἀναιτίως

ὅτι κατὰ πρόνοιαν πρὸς [illegible]
[illegible]

ͻχϲ

ἡ τῆς ἐκουσίου πον[illegible]
[illegible]

προκαθηγήσατο τῆς γενέσεως· ἁμαρ-
τίαν λέγω τὴν ἐκ τῆς παραβάσεως
ἡδονήν. ὡς μὴ γενομένην δῆλον ὅτι
προλαβόντος πόνου διάδοχον.
οὐκοῦν. ἐπειδὴ μετὰ τὴν παράβασιν πάν-
τες ἄνθρωποι τὴν ἡδονὴν εἶχον τῆς ἰδί-
ας φυσικῶς προκαθηγουμένην γενέ-
σεως· καὶ οὐδεὶς ἦν τὸ σύνολον ὁ τῆς κα-
θ' ἡδονὴν ἐμπαθοῦς γενέσεως φυσι-
κῶς ὑπάρχων ἐλεύθερος· ἀλλ' ὥσπερ χρέ-
ος πάντες φυσικὴν ἀποδιδόντες, τοὺς
πόνους καὶ τὸν ἐπὶ τούτοις ἑπόμενον θά-
νατον· καὶ ἦν ἄπορος παντάπασιν
ὁ τῆς ἐλευθερίας πρόοδος· τοῖς ὑπὸ
τῆς ἀδίκου τυραννουμένοις ἡδονῆς·
καὶ ὑπὸ τῶν δικαίων πόνων καὶ τοῦ ἐπ' αὐ-
τοῖς δικαιοτάτου θανάτου φυσικῶς
ἐνεχομένοις· ἔδει δὲ πρὸς ἀναίρεσιν
μὲν τῆς ἀδικωτάτης ἡδονῆς· καὶ τῶν
δι' αὐτὴν δικαιοτάτων πόνων· ὑφ' ὧν
ἐλεεινῶς διεσπᾶτο πάσχων ὁ ἄνθρωπος·
ἐκ φθορᾶς τῆς καθ' ἡδονὴν ἔχων μὲν
ἀρχὴν τῆς γενέσεως· καὶ εἰς φθορὰν δὲ
διὰ θανάτου τὸ τῆς ζωῆς καταλήγων
τέλος· πρὸς διόρθωσιν τῆς
πασχούσης φύσεως· ἐπινοηθῆναι

[illegible]

πόνον καὶ θάνατον ἄδικον ὁ μὲν οὖν καὶ ἀναί-
τιον· ἀναίτιον μέν, ὡς οὐδαμῶς προλαβοῦ-
σαν ἡδονὴν ἐσχηκότα κατὰ τὴν γένε-
σιν· ἄδικον δέ, ὡς οὐδὲ μίαν τὸ παρά-
παν ἐμπαθοῦς ζωῆς ὄντα διαδοχήν·
ἵν᾽ ἀμφοτέρως διαληφθείσης ἡδονῆς ἀδίκου
καὶ πόνου καὶ θανάτου δικαιοτάτου.
πόνος καὶ θάνατος ἀδικώτατος. ἀμε-
μη δι᾽ ὅλου τὴν ἐξ ἡδονῆς ἀδικωτάτην
ἀρχήν. καὶ τὸ δι᾽ αὐτὴν διὰ θανάτου
δικαιότατον τέλος τῆς φύσεως. καὶ
γένηται πάλιν ἡδονῆς καὶ ὀδύνης ἐλεύ-
θερον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἐξ ἀρχῆς
εὐκληρίαν ἀπολαμβανούσης τῆς φύσεως.
μηδενὶ τῶν ἐμπεφυκότων τοῖς ὑπὸ
γένεσιν καὶ φθορὰν γνωρισμάτων μολυ-
νομένην. διὰ τοῦτο ὁ θεὸς ὑπάρχων τέλειος
κατὰ φύσιν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος. γίνεται τέλειος
ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς νοερᾶς καὶ σώματος πα-
θητοῦ κατὰ φύσιν παραπλησίως ἡμῖν.
χωρὶς μόνης ἁμαρτίας συνεστώς·
τὴν μὲν ἐκ τῆς παραβάσεως ἡδονήν.
οὐδαμῶς τὸ σύνολον ἐσχηκὼς προηγου-
μένην αὐτοῦ τῆς ἐκ γυναικὸς ἐν χρόνῳ
γεννήσεως· τὴν δὲ δι᾽ αὐτὴν ὀδύνην ὑπάρ-
χουσαν τέλος τῆς φύσεως. διὰ φιλανθρωπίαν

[Marginal scholia:]

[illegible] φάρμακον πρὸς τῶν
ἀνθρώπων [illegible]
τὸν τοῦ κυρίου πόνον καὶ θάνατον [illegible]
[illegible]
[illegible] ζωῆς [illegible]
[illegible] θάνατον [illegible]
αὐτοῦ [illegible]
[illegible] ἡδονὴν καὶ θάνατον [illegible]
[illegible]
ἡμῶν ἐξ ἡδονῆς [illegible]
[illegible] ζωῆς θάνατον [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] χρονικὴν
[illegible] ἀλλὰ [illegible]
[illegible]

Ὅτι πάντων τέλος [illegible]
τῆς φύσεως [illegible]
[illegible] ἡδονῆς [illegible]
[illegible] ὀδύνης [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] φύσεως [illegible]
[illegible] ὀδύνην
[illegible] αὐτ[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἀρχὴν [illegible]
μηκα [illegible]

κατὰ ἄθλησιν προσηκάμενος· ἵνα ὡσ-
σχῶμεν ἀδίκως. ἀμέλει τὴν ἐξ ἡδονῆς
ἀδίκου τυραννοῦσαν τὴν φύσιν ἀρχὴν
τῆς γεννήσεως· οὐκ ἔχουσαν ὡς χρέος
ὑπὲρ αὐτῆς ἐκτιννύμενον κατὰ τοῖς
ἄλλοις ἀνοις καὶ τοῦ κυ τὸν θάνατον,
ἀλλὰ μᾶλλον κατ' αὐτῆς προκεκλημέ-
νον· καὶ τὸ διὰ τοῦ θανάτου δίκαιον
τέλος ἐξαφανίσῃ τῆς φύσεως, οὐκ ἔ-
χων τὴν δι' ἣν ἐτέθη· καὶ ὑπ' αὐτοῦ
δικαίως τιμωρουμένων ὡς αἰτίαν τοῦ
φῦναι παράνομον ἡδονήν· ἔδει γὰρ
ὡς ἀληθῶς ἔλεος σοφόν τε καὶ δίκαιον καὶ
δυνατὸν ὄντα κατὰ φύσιν τὸν κν̄.
ὡς μὲν σοφὸν μὴ ἀγνοῆσαι τὸν τρόπον
τῆς ἰατρείας· ὡς δίκαιον δέ, μὴ τυραν-
νικὴν ποιήσασθαι τοῦ κατειλημμέ-
νου κατὰ γνώμην ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας
ἀνθρώπου τὴν σωτηρίαν· ὡς δὲ πάντα
δυνάμενον, μὴ ἀτονῆσαι πρὸς τὴν
τῆς ἰατρείας ἐκπλήρωσιν. φανερὸν
οὖν ἐποίησεν· τὸν μὲν τῆς σοφίας λό-
γον, ἐν τῷ τρόπῳ τῆς ἰατρείας χω-
ρὶς τροπῆς καὶ τῆς οἱασοῦν ἀλλοιώσεως
γενόμενος ἄνθρωπος· τὴν ἰσότη-
τα δὲ τῆς δικαιοσύνης. ἐν τῷ μεθόδῳ
τῆς συγκαταβάσεως ἔδειξεν τὸ ὕψος

[illegible]

παθεῖ τὸ κατάκριμα τῆς φύσεως καταδέ-
ξηται ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ ἧς ἐποιήσατο ὅλον
πρὸς τὴν τῆς ἁμαρτίας ἀφαίρεσιν· καὶ τοῦ
δι' αὐτὴν θανάτου· τοῦ τέως ἐπὶ τῆς ἡδονῆς
καὶ τῆς δι' αὐτὴν ὀδύνης· ἐν ᾧ τῆς ἁμαρτίας
ἴσχυεν καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος·
καὶ τὸ κατὰ τὴν ἡδονὴν τῆς ἁμαρτίας
τυραννίς· καὶ τὸ δι' αὐτὴν κατὰ τὴν ὀδύ-
νην τοῦ θανάτου δυναστεῦσαι: Ἔδει γὰρ
τῷ πάθει τῷ προσδέξασθαι ὑπάρξαι τῆς
φύσεως, τὸ τῆς ἡδονῆς κράτος καὶ τὸ
τῆς ὀδύνης· [illegible] τὸ γὰρ ἐκφυγεῖν τὴν
κατὰ τὴν ὀδύνην ἐπίπονον αἴσθησιν·
πρὸς τὴν ἡδονὴν καταφεύγομεν τοῦ-
τῆς ὀδύνης αἰκισμοῦ πιεζόμενοι τὴν
φύσιν· ἐπιχειροῦντες παραμυθεῖσθαι· ποθοῦν-
δον τε δὲ διὰ τῆς ἡδονῆς τὰ τῆς ὀδύ-
νης ἀμείλικτα κινήματα, ἐπὶ πλεῖον αὐ-
τῆς τὸ καθ' ἑαυτῶν ἐπικυροῦμεν χειρό-
γραφον· ὅθεν καὶ πάντες ἀπολελυμέ-
νην ἔχειν τὴν ἡδονὴν οὐ δυνάμενοι:
τὴν δὲ τῆς ὑπερβαλλούσης δυνάμεως
ἰσχὺν δεῖξαι κατ' ἐκεῖνον, τῶν οἷον αὐτὸς
ἔπαθεν ἐναντίων. ὑπεισῆλθε τῇ
φύσει τὴν γένεσιν ἀτρέπτως· διὰ πάθους
γὰρ τὴν ἀπάθειαν· καὶ διὰ πόνου τὴν ἄνεσιν·

σχό(λιον) τῷ πάθει τῷ δηλονότι τοῦ βίου.

... ὀδύνην πλέον τοῦ βίου ἐπὶ τινὸς ... ἡδονὴν αὐτὴν ... μόνως ...

τὸ ... τῶν ... ὀδύνην ... σον. ... ὅμοιον ... τοῦ βίου ... μάτων ... θανάτου ...

καὶ διὰ θανάτου τὴν ἀΐδιον ζωὴν τῇ φύ-
σει δούς. πάλιν αὐτὸς κατεδίκασεν· τοῖς ἑαυ-
τοῦ κατὰ σάρκα καὶ παθήμασιν. τοῖς δ' ἐξ ὅσ ἁμαρ-
τίας καινίσας τῆς φύ[illegible]σεως· διὰ τῆς ἰδίας
σαρκώσεως. τὴν ὑπὲρ φύσιν χάριν δω-
ρησάμενος τῇ φύσει τὴν θέωσιν :
Γενόμενος οὖν ὁ θεὸς κατὰ ἀλήθειαν ἄνθρωπος· ἐδί-
δωκεν ἄλλην ἀρχὴν τῇ φύσει δευτέρας
γενέσεως. διὰ πόνου προσηκόντως μελλού-
σης ζωῆς καταλήγουσαν· ὡς γὰρ ἀδὰμ ὁ
προπάτωρ τὴν ἐντολὴν παρα-
βάς. ἄλλην ἀρχὴν γενέσεως ἐξ ἡδονῆς
μὲν συνισταμένην. τὸ δὲ τὸν διὰ πόνον
θάνατον τελευτῶσαν τῇ φύσει παρ' αὐτὴν
πρὸς τὴν παράβασιν γέγονεν. καὶ ἐπενόησεν
κατὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ ὄφεως ἡδο-
νὴν οὐκ οὖσαν προλαβόντος πόνου
διάδοχον. ἀλλὰ μᾶλλον εἰς πόνον περαι-
ουμένην. πάντας τοὺς ἐξ αὐτοῦ σαρκὶ
κατ' αὐτὸν γεννωμένους διὰ τὴν ἐξ ἡδο-
νῆς ἄδικον ἀρχὴν ἔχειν συνυπαγομέ-
νους αὐτῷ δικαίως πρὸς τὸ διὰ πόνου
κατὰ τὸν θάνατον τέλος. οὕτως καὶ
ὁ κύριος γενόμενος ἄνθρωπος καὶ ἄλλην ἀρχὴν
δευτέρας γενέσεως ἐκ πνεύματος ἁγίου τῇ φύσει
δημιουργήσας. καὶ τὸν διὰ πόνου τοῦ ἀδὰμ
δικαιότατον καταδεξάμενος θάνατον.

ἐν αὐτῷ δηλαδὴ γενόμενον ἀδικώτατον, ὡς
οὐκ ἔχοντα τῆς διὰ γεννήσεως ἀρχὴν τὴν
ἐκ παρακοῆς ἀδικωτάτην τοῦ προπά-
τορος ἡδονήν. ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων
ἀρχῆς τέ φημι καὶ τέλους τῆς κατὰ τὸν
ἀδὰμ ἀνθρωπίνης γενέσεως, ὡς ἀδικίας
προηγουμένης οὐκ ὄντων ἐκ θεοῦ τὴν
ἀναίρεσιν ἐποιήσατο. καὶ πάντας τοὺς
ἐξ αὐτοῦ πνευματικῶς ἀναγεννωμένους,
τῆς ἐπ' αὐτοῖς ἐνοχῆς ἐλευθέρους κατέ-
στησεν· ἔχοντας μὲν τοῦ ἀδὰμ, οὐκέτι
τὴν ἐκ τοῦ ἀδὰμ ἡδονὴν τῆς γενέσεως.
μόνην δὲ τὴν διὰ τὸν ἀδὰμ ὀδύνην ἐνερ-
γοῦσαν ἐν αὐτοῖς οὐ κατὰ χρέος ὑπὲρ ἁμαρ-
τίας. ἀλλὰ κατ' οἰκονομίαν διὰ τὴν κατὰ
φύσιν περίστασιν κατὰ τῆς ἁμαρτίας
τὸν θάνατον· ὅς, ὅταν μὴ ἔχῃ γεννῶ-
σαν αὐτὸν μητέρα, τὴν ἡδονήν, ἧς γίνεσθαι πέφυκε
τιμωρὸς ἡδονήν. ἀϊδίου ζωῆς προδή-
λως καθίσταται πατήρ· ὥσπερ γὰρ ἡ τοῦ ἀδὰμ
ἡ καθ' ἡδονὴν ζωή, θανάτου καὶ φθορᾶς
γέγονεν μήτηρ. οὕτως καὶ ὁ διὰ τὸν ἀδὰμ τοῦ
κυρίου θάνατος. ὑπάρχων τῆς ἐκ τοῦ ἀδὰμ
ἐλεύθερος ἡδονῆς. ἀϊδίου γεννήτωρ γίνε-
ται ζωῆς·: οὐκοῦν ἔοικε δὴ καθὼς οἶμαι
καλῶς διεξελθεῖν ὁ λόγος· πῶς μὲν ἡ καθ' ἡδονὴν
ἐκ τοῦ ἀδὰμ γένεσις τυραννοῦσα τὴν φύσιν

σχό(λιον)
ὅτι τὴν ἐκ τοῦ [illegible]
ἡδονήν. εἰς [illegible]
[illegible] ἑαυτῷ [illegible]
[illegible]
[illegible] εἰς κατ[illegible]
τὸ προόντα τῆς φ[illegible]
[illegible] τὴν τῆς ἁμαρτίας κα[illegible]
σιν. αὐτοῖς συγχω[illegible]
[illegible] :-

ὁ θάνατος [illegible]

κηρὰν τοῦ δι' αὐτὴν θανάτου παρέχειν
τῶν. πῶς δὲ πάλιν καὶ δι' αὐ φιλανθρω-
πίαν κατὰ σάρκα τοῦ κῦ γενομένοις.
ἀμφοτέρων ἂν εἴη ἐστιν ὅσοι καὶ σ αυτο
κ-λονηὸς μετὰ τῆς ἐκ τοῦ ἀδὰμ θε-
ν αὐτοῦ τοῦ δι' αὐτὸν ἀδάμ. σὺν δὲ ἀφανί-
σας οὐ τῇ τοῦ ἀδὰμ ἁμαρτίᾳ τὸ τοῦ
ἀδὰμ ἐπιτίμιον. οὐ γὰρ κἂν δυνατὸν
πρὸς φθορὰν ἀπαθῶς καὶ δι' ἀθανάτου
κατ' αὐτὸ τὸ τέλος τὴν μὴ δειμαῖς τῆς
ἀρχῆς ἀπολαμβάνειν κεκτημένη ἰσχὺν
κατὰ τὸ τέλος ὁ θάνατος. ἐστι δὲ
ταῦτα δι' ἃ ... ἀλλήλων ὁ λό-
γος. ἕως ὅτε μόνα τὰ τοῦ ἀδὰμ
κατὰ τὸ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος.
φημὶ δὲ τὰ κατὰ τὴν γένεσιν καὶ τὴν
φθορὰν γνωρίσματα τυραννικῶς
ἐκράτει τῆς φύσεως. οὐκ ἦν καιρὸς
τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρῖμα πρὸς τέλος ἂν
τῆς ἁμαρτίας κατάκρισιν. ὅτε δὲ
διὰ σαρκὸς ἡμῖν ἐπεφάνη γενόμενος
τέλειος ἄνθρωπος χωρὶς μόνης ἁμαρτίας
ὁ τοῦ θῦ λόγος. μόνον ἔχων ἐν τῇ σαρ-
κὶ τοῦ ἀδὰμ φύσει κατὰ θέλησιν τὸ
ἐπιτίμιον. καὶ κατέκρινεν τὴν ἁμαρ-
τίαν ἐν τῇ σαρκὶ ἀνθρωπίνως πάσχων

[illegible]

ὑπὲρ ἀδικίας ὁ δίκαιος, ἵν' ἀντιστρέψῃ
τὴν χρῆσιν τοῦ θανάτου· κατάκριμα
τῆς ἁμαρτίας αὐτὸν ἀπεργασάμε-
νος, ἀλλ' οὐ τῆς φύσεως· γέγονε γὰρ καιρὸς
τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα κατὰ τὴν ἀντι-
στροφὴν τοῦ θανάτου πρὸς τὴν τῆς
ἁμαρτίας κατάκρισιν· ὅπερ ἐστί.
ἐπεὶ τὸν ἀδὰμ ἡ ἁμαρτία κατ' ἀρχὰς
δελεάσασα πρὸς παράβασιν ἔπεισεν
τῆς θείας παρ' ἐκείνου ἐντολῆς· καθ' ἣν
τὴν ἡδονὴν ὑποστήσασα, καὶ ἑαυτὴν
διὰ τῆς ἡδονῆς ἐν αὐτῷ καθηλώσασα
τῷ πυθμένι τῆς φύσεως, τὸν θάνατον
τῆς ὅλης κατέκρινε φύσεως· ὠθοῦ-
σα πρὸς ἀπογένεσιν κατὰ τὸν θάνατον
διὰ τοῦ ἀνθρώπου, τὴν φύσιν τῶν γεγονότων.
τοῦτο γὰρ καὶ ἐμεμηχάνητο τῷ σπορεῖ
τῆς ἁμαρτίας καὶ πατρὶ τῆς κακίας
πονηρῷ διαβόλῳ· τῷ ἑαυτὸν μὲν δι' ὑ-
περηφανίας τῆς θείας ἐξοικίσαντι
δόξης. διὰ φθόνον δὲ τὸν πρὸς ἡ-
μᾶς καὶ τὸν θεὸν, τοῦ παραδείσου τὸν ἀδὰμ
ἐξορίσαντι· ἀφανίσαι τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ.
καὶ διαλῦσαι τὰ συστάντα πρὸς γένεσιν·
φθονεῖ γὰρ οὐ μόνον ἡμῖν ὁ μιαρώτατος
τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἀρετὴν δόξης.
ἀλλὰ καὶ τῷ θεῷ τῆς ἐφ' ἡμῖν διὰ τὴν ὑμνουμένην

[Marginal note:] σχ. τῆς [illegible] τῷ μὲν [illegible] νοῦ βίου προσδοκ[illegible] [illegible] κατὰ τὸν τὸν ἄνθρωπον:–

ὅτι φθονῶν ὁ διάβολος τῷ θεῷ καὶ ἡμῖν [illegible] [illegible] [illegible] πείσας, πα[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὸν ἄνθρωπον. [illegible] [illegible] [illegible] καὶ τῆς [illegible] δόξαν

παρυμμένη τοῦ δικαιώματος : πάλιν οὖν
ἐκράτει δυναστεύων τῆς φύσεως. ὁ διὰ τὴν
παράβασιν θάνατος. τοῦ κράτους ἔχων
ὑπόθεσιν. τὴν ἐκ τῆς παρακοῆς ἀρξα-
σαν τῆς κατ᾽ αὐτὴν φύσιν ὁ μὲν γενέ-
σεως ἡδονήν. δι᾽ ἣν αὐτὸς ὁ
θάνατος κατεκρίθη τῆς
φύσεως· ὁ δὲ κύριος γενόμενος ἄνθρωπος καὶ μὴ
λαβὼν προκαθηγουμένην αὐτοῦ τῆς
κατὰ σάρκα γεννήσεως τὴν ἄδικον
ἡδονήν. δι᾽ ἣν καὶ δι᾽ αὐτοῦ θανάτου κατὰ
τῆς φύσεως ἐξ ἐκείνης ἐχώρει ἡ δίκαια κατά-
κρισις. αὐτὸν δὲ καταδέξασθαι θέλων ἐν
τῷ παθητῷ τῆς φύσεως καταδε-
ξάμενος τὸν θάνατον. μᾶλλον ὅτι
πάσχων, τὴν τοῦ θανάτου χρῆσιν
ἀντέστρεψεν· οὐ κεομ[illegible] γενόμενον ἐν αὐ-
τῷ τῆς φύσεως, ἀλλὰ τῆς ἁμαρτί-
ας προδήλως κατάκρισιν· οὐ γὰρ
ἦν δίκαιον εἶναι τὸν θάνατον ἐπὶ τοῦ
μὴ τὴν γένεσιν ἐξ ἡδονῆς ἐσχηκότι
κατάκρισιν φύσεως. ἀλλὰ τῆς τοῦ
προπάτορος ἁμαρτίας ἀναίρεσιν.
δι᾽ ἣν ὁ τοῦ θανάτου φόνος, ὁ μὲν ἐκρά-
τει τῆς φύσεως· ὁ γὰρ ἐπὶ τοῦ Ἀδάμ,
ὁ θάνατος τῆς φύσεως ὑπῆρχε κατά-
κρισις. ἀρχὴν ἔχουσα τὴν ἡδονήν

τῆς ἁμαρτίας γενόμενος. εἰκότως ὁ θάνατος
ἐν Χριστῷ τῆς ἁμαρτίας κατάκρισις γέγο-
νεν· ἡδονῆς καθαρὰν ἐν Χριστῷ πάλιν
τῆς φύσεως ἀπολαμβανούσης τὴν γένεσιν·
ἵνα ὥσπερ κατέκρινεν εἰς φθο-
ρὰν ἐν τῷ Ἀδὰμ κατὰ τὴν ἡδονὴν
ἡ ἁμαρτία διὰ τοῦ θανάτου τὴν φύ-
σιν· καὶ γέγονεν καιρὸς τοῦ κατακρι-
θῆναι θανάτῳ τὴν φύσιν διὰ τὴν ἁ-
μαρτίαν· οὕτως ἐν Χριστῷ κατὰ τὴν
δικαιοσύνην ἡ φύσις διὰ τοῦ θανάτου
κατέκρινεν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ
γένηται καιρὸς τοῦ κατακριθῆναι
θανάτῳ τὴν ἁμαρτίαν διὰ τὴν
δικαιοσύνην τῆς φύσεως· ἐκλυσα-
μένης ἐν Χριστῷ παντελῶς τὴν ἐξ ἡ-
δονῆς γένεσιν· καθ' ἣν ἀναγκαίως
τοῖς πᾶσιν ὡς χρέος ὁ τῆς κατα-
κρίσεως παρείπετο θάνατος·
ὥστε τὸν αὐτὸν θάνατον· ἐν μὲν τῷ Ἀδὰμ
διὰ τὴν ἁμαρτίαν· κατάκρισιν ὑπάρ-
χειν τῆς φύσεως· ἐν δὲ τῷ Χριστῷ διὰ τὴν
δικαιοσύνην· κατάκρισιν ὑπάρχειν
τῆς ἁμαρτίας· ὁ γὰρ πάσχων δι' ἁ-
μαρτίαν ἴσως κατάκρισιν τῆς φύσεως·
δικαίως ὑπομένει τὸν θάνατον· ὁ δὲ
μὴ πάσχων δι' ἁμαρτίαν· ὡς χάριν μᾶλλον

κατ' οἰκονομίαν τὴν φύσιν διδούς· ἤγουν κατά-
κρισιν τῆς ἁμαρτίας, τὴν διὰ τὴν ἁμαρ-
τίαν, ἤγουν αὐτῆς ἀναίρεσιν [illegible]
καταλέγεται θάνατον. οὐκοῦν
ὁ μὲν δι' ἑαυτὸν ἀδάμ, τὸν ὑποστήσαντα
διὰ τῆς παρακοῆς τὸν καθ' ἡδονὴν
τῆς γενέσεως νόμον· ὁ δὲ τὸν δι' αὐτὸν κατα-
κριθέντα τῆς φύσεως θάνατον. πάν-
τες οἱ ἐκ τοῦ ἀδὰμ τὸ εἶναι λαβόντες
κατὰ τὴν ἐξ ἡδονῆς τῆς γενέσεως
νόμον. εἶχον ἀναγκαίως ἐπικαυχό-
μενοι συνεζευγμένον κατὰ δύναμιν
τῇ γενέσει καὶ τὸν κατακριθέντα τῆς
φύσεως θάνατον. καὶ νῦν καιρὸς
τοῦ κατακρίνεσθαι τὴν φύσιν ὑπὸ
τῆς ἁμαρτίας. ἐφόσον ἐκράτει τῆς
φύσεως ὁ τῆς καθ' ἡδονὴν τῆς γε-
νέσεως νόμος. οὕτως διὰ τὸν χ(ριστὸ)ν
τὸν παντελῶς ἀφελόμενον τῆς φύ-
σεως τὸν καθ' ἡδονὴν τῆς γενέσεως
νόμον. καὶ τοῦ δι' αὐτὸν κατακρι-
θέντος τῆς φύσεως θανάτου τὴν
χρῆσιν, ἤγουν μόνην τὴν τῆς ἁμαρτί-
ας κατάκρισιν κατὰ λῆξιν καταδεξά-
μενον. πάντες οἱ ἀπὸ χ(ριστο)ῦ κατὰ θέσιν
τὴν διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας ἀναγεννη-

θεῖτες. καὶ τὴν καθ᾽ ἡδονὴν σπο-
ρὰν τοῦ ἀδὰμ διὰ τῆς χάριτος
ἀποθέμενοι γέννησιν. καὶ τὴν ἐν τῷ
καταπτώματι χάριν διὰ τῆς ἀναμαρ-
τησίας καὶ τῆς ἐν τῷ μυστικῆς υἱο-
θεσίας τὴν δυνάμει [illegible]
χραντον διὰ τοῦ νόμου τῶν ἐξ ἀρχῆς
καὶ φυλάξαντες ἐν τῷ λοιπῷ. εἰκότως
οὖν τῆς ἁμαρτίας κατάκρισιν ἐ-
χούσης τὴν τοῦ θανάτου χρῆσιν ἐνερ-
γουμένην. καιρὸν λαβὼν τὸ κατακρι-
νεῖν ἐν τῇ σαρκὶ τὴν ἁμαρτίαν. γενι-
κῶς μὲν καταφθείρων χάριτι διὰ τὸ
μέγα μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως.
τὸν αὐτὸν τῆς τοῦ λόγου σαρκώσεως
χρόνον. ἰδικῶς δὲ, καθ᾽ ἕνα ἕκαστον
χάριτι. τὸν ἀφ᾽ οὗ δι᾽ αὐτοῦ βαπτίσματος
ἐλάβομεν ἕκαστος τὴν χάριν τῆς υἱο-
θεσίας. καὶ τὴν ἐν ἐνεργουμένην τῷ
ἐν [illegible] καθ᾽ ὁμοίωσιν τὴν ἐν ἀρ-
γένεσιν ἔχοντες. διὰ πολλῶν καλῶν μέ-
τρον ἐξῆς κατάκρισιν τῆς ἁμαρτίας
ὑπομένουσιν τὴν τοῦ θανάτου χρῆ-
σιν αὐτοῖς ἐσομένην. ὁ γὰρ δι᾽ ἁ-
μαρτίαν ὁ καταποθεὶς φυλάξας τὸ
κατάπτωμα τῆς ἐν τοῖς κρατουμένοις

Ὅτι τριχῶς καταχρῆται ὁ θεῖος ἀπόστολος τῷ τοῦ νόμου ὀνόματι [illegible] καὶ ἀλλ[illegible] [illegible] τοῦ [illegible] κρι[illegible] καὶ τοῦ κατ[illegible]

ὡς χρέος ὑπὲρ ἁμαρτίας καταδεξάμενος
τὸν θάνατον. ἀλλ' ὡς κατάκρισιν τῆς
ἁμαρτίας τὴν αὐτοῦ καταδέξασθαι κρί-
σιν· πρὸς τὴν θείαν καὶ ἀκήρατον
ζωὴν μυστικῶς αὐτὸν παραπέμπου-
σαν· ἐπειδὴ γὰρ ἀληθείας ἐν ἐκείνῳ καὶ δι-
καιοσύνης διὰ τὸ πολλῶν ἁμαρτημάτων
γενομένης τὸν τῆς παρούσης
ζωῆς πεπληρώκασιν δρόμον
οἱ ἅγιοι τῆς δι' αὐτὴν ἁμαρτίαν κατακρί-
σεως τοῦ θανάτου τὴν φύσιν ἐν ἑαυτοῖς
ἐλευθερώσαντες. καὶ τὸ πρὸς ἀναίρε-
σιν τῆς φύσεως ὅπλον τοῦ θανάτου.
πρὸς ἀναίρεσιν τῆς ἁμαρτίας κατὰ
τὸν ἀρχηγὸν τῆς αὐτῶν σωτηρίας
Ἰησοῦν ποιησάμενοι. ὥσπερ ἡ ἁμαρτία
πρὸς ἀναίρεσιν φύσεως ὅπλον ἐν τοῖς
αὐτὴν κατὰ τὸν Ἀδὰμ ἐνεργοῦσιν εἶχεν
τὸν θάνατον. πολλῷ μᾶλλον ἐν τοῖς ἐνερ-
γοῦσι τὴν διὰ πίστεως ἐν Χριστῷ δικαιοσύνην.
ὅπλον ἔχει τὸν θάνατον πρὸς ἀναίρε-
σιν τῆς ἁμαρτίας ἡ φύσις. οὐκοῦν ἀφ' οὗ
γέγονεν τὸ μυστήριον τῆς ἐνανθρωπή-
σεως, καὶ ἐξήλλαχεν πάμπαν ὁ σαρκωθεὶς
θεὸς ἐν τοῖς κατ' αὐτὸν πνευματικῶς γεννωμένοις
τὴν τοῦ καθ' ἡδονὴν κληρονόμου τῆς φύσεως γένεσιν.

καιρὸς ὡς ἔφημεν λεγόμενον τοῦ ἄρξασθαι
τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τουτέστιν.
κατακριθῆναι τὴν ἁμαρτίαν τὴν
τοῦ κατακρίνεσθαι διὰ παθημάτων.
μαινοῦσαν ἀρχήν. ἀπὸ τῶν ποιητῶν
καὶ ἐπεγνωκότων τὴν ἀλήθειαν. καὶ
τὴν καθ᾽ ὃ λόγον ἣν διὰ τοῦ καταστήμα
τος γένεσιν ἀποτεθειμένον· τοῦτο γὰρ
ἐκάλεσεν οἶκον θεοῦ καθὼς μαρτυρεῖ
φάσκων ὁ θεῖος ἀπόστολος παῦλος·
χριστὸς δὲ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ οὗ οἶκος ἐσμὲν
ἡμεῖς· καὶ αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ ἑξῆς λόγου
παρίστησιν λέγων πέτρος ὁ κορυφαῖος
τῶν ἀποστόλων· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ᾽ ἡμῶν
ἤρξατο· δηλονότι τὸ κρίμα. τί τὸ τέλος
τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ.
ὡσανεὶ ἔλεγεν· εἰ κρινόμενος ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ γενέ
σθαι χάριτι διὰ τοῦ ἀξιωθῆναι τοσαύ
την ὑπὲρ δικαιοσύνης κατάκρισιν
τῆς ἁμαρτίας ὑπομονὴν ἐπιδείκνυσθαι
παθημάτων ὀφειλόμενον. καὶ ὡς κακοῦρ
γοι τὸν ἐφήμερον ἀγαθοὶ τυγχάνοντες
προθύμως ἀποφέρεσθαι θάνατον. τί
τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγε
λίῳ. τουτέστιν. ποῖον ἔσται τὸ τέλος ἤτοι
ἡ κρίσις τῶν οὐ μόνον ζῶσαν τὴν ἐπι
γνωμένων κατὰ τεχνίτας καὶ σωματικῶς γραφομένης

φύσεως ἡμῶν καὶ τὴν δουλείαν τοῦ ἀδὰμ κρατή-
σασαν τῆς φύσεως τοῦ γένους ἡμῶν μέχρι τέ-
λους διὰ τοῦ υἱοῦ ἐσχηκότων. ἀλλ' ἀμέλει τε
προσδέξασθαι [illegible] παρακαλοῦντα τοῦ
θεοῦ καὶ πατρὸς διὰ υἱοῦ σαρκωθέντος. μέ-
τ' ἐμὴν αὐτὸν τὸν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς παρρη-
σιαζόμενον μεσίτην καὶ υἱὸν καὶ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν πρὸς
τὸν πατέρα καταλλαγῆς ἑαυτὸν οὐ χεί-
ρονα τοῦ πατρὸς ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον
καταδέξασθαι προελόμενον. ὅπως
δι' ἑαυτὸν ἡμᾶς τοσοῦτον δοξάσῃ
τοῦ κόσμου καταφανῶς τῆς οἰ-
κείας θεότητος. ὅσον δι' ἡμᾶς
αὐτὸς κατεδέξατο ταῖς ἡμῶν
ἀτιμωθῆναι παθήμασι. τοῦτο
γὰρ ὡς οἶμαι τυγχάνει τὸ τοῦ θεοῦ
εὐαγγέλιον. πρεσβεία θεοῦ καὶ παράκλη-
σις πρὸς ἀνθρώπους διὰ υἱοῦ σαρκωθέντος.
καὶ τῆς πρὸς τὸν πατέρα καταλλαγῆς
μισθὸν δωρουμένου τοῖς πειθομένοις
αὐτῷ τὴν ἀΐδιον θέωσιν. διὸ σχετλι-
άζων τοῖς ἐφεξῆς τοῖς ἀπειθέσιν ὁ μέγας
ἀπόστολος φησίν. καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις
σώζεται. ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ
φανεῖται; δίκαιον λέγων ὡς εἰκὸς
τὸν πιστὸν καὶ φύλακα τῆς δοθείσης
κατὰ τὸ [illegible] χάριτος καὶ διὰ

ὅτι [illegible] καὶ [illegible] θεότητι [illegible] ἀλλ' [illegible] ἐν τοῖς [illegible]

[illegible]

πολλῶν παθημάτων ἀκαθαίρετον
διατετηρηκότα τὴν διὰ τοῦ πνς υἱο-
θεσίαν· σωτηρίαν δέ, τὴν ἐκ θεοῦ τοῖς
ἀξίοις δοθησομένην πληρεστάτην
τῆς θεώσεως χάριν, ἧς μόλις ἐστὶ
τεύξεσθαι, καὶ ὁ κατ' ἄκρον πάντων
τῶν παθῶν ἀνεκτικός· ἀσεβῆ δὲ ἴσως
ἁμαρτωλόν· τὸν τῆς εὐαγγελικῆς ἀλλό-
τριον χάριτος· ἀσεβῆ μέν· διὰ τὴν εἰς
Χριστὸν ἀπιστίαν· ἁμαρτωλὸν δέ, διὰ τὴν
ζῶσαν ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν φθο-
ρὰν τῶν παθημάτων τῆς παλαιό-
τητος συγγένειαν· ἢ τυχὸν ἀσεβῆ μὲν ἐκά-
λεσεν ὁ λόγος· τὸν μόνης παντελῶς
ἐστερημένον τῆς κατὰ Χριστὸν ἐπιγνώσεως·
ἁμαρτωλὸν δέ· τὸν πιστὸν μέν· παρα-
βάτην δὲ κατ' ἔργον τῶν εὐαγγελικῶν
ἐντολῶν· τὸν καθαρὸν διατηρήσαντα
τὸν διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος χιτῶ-
να τῆς ἀφθαρσίας· ὧν, ἡ θέσις
τοῦ ἀσεβοῦς τέ φημι καὶ ἁμαρτωλοῦ,
τοῖς ἐπιμεμφομένοις τῆς μυστικῆς
προσόδου καταλήψεται γνώσεως· τὸ
γὰρ ποῦ· θέσιν δηλοῖ σαφῶς· τοπι-
κῆς οὐκ ἀμοιροῦσαν περιγραφῆς·
ἧς, ἡ περὶ τοῦ δικαίου θέσις ἀντιδιαιρεῖται.

τὴν μάλιστα
τὴν τελείαν.

εἰς τοὺς αὐτοὺς.
ἐπὶ μικρὸν [illegible]

οὐκ ἔσται τοῦ παντὸς κατὰ τὴν θέ-
σιν ὁ δίκαιος· τὴν ὑπὲρ τὸ πᾶν οὖν κατὰ
τὴν χάριν θέσιν εἰληφὼς αὐτὸν
τὸν θεὸν ὡς καὶ ὑπόσχεσιν· ὁ γὰρ θεὸς οὐ
τοῦ· ἀλλὰ πάντως ἀσχέτως ἐκεί-
νου· ἐν ᾧ πάντων τῶν σωζομέ-
νων καὶ ἡ ἀριστεία κατὰ τὸ γεγραμμέ-
νον· γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ
εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· οὕτι μος
ποθῶ. ὁ μὲν καθ' ὅτι οὖν μετέχων τῆς
τοῦ ἀγαθοῦ κατὰ τὴν σχέσιν δυνάμεως·
μετὰ σώματος ἐοικὼς ἐστὶ πάντων
ἀμοιροῦντι τῆς κατὰ ψυχὴν ζωτικῆς
ἐνεργείας· καὶ πάλιν· ἐπειδὴ πάντων
τῶν σωζομένων ὁ θεὸς ἐστὶ τόπος ἀπερι-
γραφός τε καὶ ἀδιάστατος καὶ ἄπειρος.
πᾶσιν πάντα γινόμενος κατὰ τὴν
ἀναλογίαν τῆς δικαιοσύνης. μᾶλλον δὲ
κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἡμετέρων σχέσεως
ὑπὲρ δικαιοσύνης ἐνταῦθα παθημά-
των ἑαυτὸν ἑκάστῳ δωρούμενος.
καθάπερ ψυχὴ σώματος μέλεσιν κατὰ
τὴν ὑποκειμένην ἑκάστου μέλους δύνα-
μιν ἑαυτὴν ἐνεργοῦσαν ἐκφαίνουσα,
καὶ πρὸς τὸ εἶναι δι' ἑαυτῆς τὰ μέλη συνέ-
χουσα πρὸς ζωὴν συγκρατούμενα. ὁ
ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται ταύτης

[illegible marginal scholia at top of page] 199

ὑστερημένος τῆς χάριτος· ὁ γὰρ μὴ δυ-
νάμενος εὑρουμένην τὴν κατὰ
τὸ εἶναι τοῦ θεοῦ δοξασθεῖσαν παρουσίαν,
ποῦ φανεῖται τῆς θείας ζωῆς, τὴν
ὑπὲρ αἰῶνα καὶ χρόνον· καὶ τόπον
ὑποσχομένης τὴν ἔκφανσιν· οὐκοῦν
εἰ τὸ κατὰ τὴν πρώτην ἐσομένην κατα-
φατικῶς· ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς
ποῦ φανεῖται, περιγεγραμμένης οὐ-
κέτι ζωῆς τὸ παράπαν ἐλευθέρας
τὴν πᾶσαν διαφεύγουσαν περιγρα-
φὴν καὶ παντὸς ἐπέκεινα τόπου
ζωὴν οὐκ ἔχων. εἰ τὸ κατὰ τὴν δευτέ-
ραν ἀποφατικῶς· οὐ φανεῖται.
τὸν θεὸν οὐκ ἔχων πρὸς τὸ εὖ εἶναι συνέ-
χοντα τὴν ζωήν, τὸν μέλλοντα πᾶσιν
γίνεσθαι τόπον τοῖς ἀξίοις· πῶς δ' ἔσται
τόπον αὐτὸν οὐκ ἔχων τὸν θεὸν κατὰ
τὴν τοῦ εὖ εἶναι ἐφετὸν μονὴν ὡς τὸ ἵδρυ-
σιν· καὶ ἀπολωλὼς ἐστίν. εἰ μετὰ πολλῶν
δυσχερειῶν ὁ δίκαιος σώζεται. τί ἔσται
ἢ τί πείσεται· ὁ μηδένα λόγον εὐσεβείας
καὶ ἀρετῆς κατὰ τὴν παροῦσαν
ζωὴν ποιησάμενος· :~

ἐρώτησις ξβ

τί ἐστιν ὃ λέγει Ζαχαρίας ὁ ἅγιος προ-
φήτης· καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ

ἰδοὺ ἐγὼ ὁρῶ δρέπανον πετόμενον
μήκους πηχῶν εἴκοσι· καὶ πλάτος πη-
χῶν δέκα. καὶ εἶπεν πρός με αὕτη
ἐστὶν ἡ ἀρὰ ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ
πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· καὶ μετὰ
λίθα. καὶ ἐξοίσω αὐτὸ λέγει κύριος παν-
τοκράτωρ. καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν
οἶκον τοῦ κλέπτου καὶ εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ὀμνύοντος ἐν τῷ ὀνόματί μου
ἐπὶ ψεύδει. καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ
οἴκου αὐτοῦ καὶ συντελέσει αὐτόν.
καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ. καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ. Ἐρ(ώτησις):
τί τὸ δρέπανόν ἐστιν καὶ τὸ μέτρον
τοῦ τε μήκους καὶ τοῦ πλάτους. καὶ διὰ
τί πετόμενον. καὶ τίς ὁ κλέπτης
καὶ ἐπίορκος. καὶ τίς ὁ τούτου οἶκος.
τίνα τε τὰ ξύλα. καὶ τίνες οἱ λίθοι:

Ἀπόκρισις:

Ὁ φιλόσοφος θεοῦ ὁ ῥαθυμίας [illegible] ἐθελήθημεν καὶ
ὀψὲ χρόνον προφητῶν [illegible] ἐθέλων τῆς
ἐνσωματ[illegible] τοῦ γεγονότος τῶν ἀνθρώπων διὰ
σαρκὸς αὐτοῦ θαυμαστῆς ἐπιδημίας. τοῖς σημείοις τοῖς διαφόροις κήρυγμα
προκαταγγέλλεται τῆς ἐνανθρωπήσεως
ἄλλην δι' ἄλλου τῶν προφητῶν. ὡς ἕ-
καστος [illegible] χαρίσματος πρὸς [illegible] κρυπτόμε-
νος· οὐ κοινῶς τὸ χάρισμα προφητ[illegible]

ρίαν τῶν οἰκείων ἀγνοούμενος μυστη-
ρίων τὴν μύησιν ποιήσεται· οἱ γὰρ ὑπό τινα νόμον
αὐτὸν πρὸς κατανόησιν τῆς μελλού-
σης αὐτοῦ διὰ σαρκὸς παρουσίας
τὴν δευτέραν ἀνάγοντες ἀρχὴν ἐπαινοῦντες αὐτοῦ κατὰ
τὴν θεωρίαν ὀρθῶς διδάσκουσι·
διδάσκων, ὡς αὐτὸς ἔμελλεν ὁ τοῖς
τύποις ἑαυτὸν ἀναλύσας τοὺς τῶν
προφητῶν ὁρασιμμασμένους διαπλά-
σας τὴν κατ᾽ ἡμετέραν ἐκουσίως κατά-
βασιν ἐπελθεῖν φύσεως ἀνάπλασιν·
ἵνα δείξῃ παρουσίαν τοῖς πράγμασιν.
τὴν προφητείαν διὰ τῶν τύπων
ἀλήθειαν· ἀρχὴν οὖν ἐστιν ὁ κύ-
ριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ τοῦ θεοῦ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος·
ὁ δι᾽ ἑαυτὸν μὲν κατὰ φύσιν ἁπλοῦς
καὶ ἀσύνθετος διαμένων. δι᾽ ἡμᾶς δὲ κατὰ
πρόσληψιν σαρκὸς νοερῶς ἐψυχω-
μένης, ὡς οἶδεν αὐτὸς γενόμενος
καθ᾽ ὑπόστασιν σύνθετος· οὔτε τὴν
κατ᾽ ἄκρον πρὸς τὴν σάρκα καθ᾽ ὑ-
πόστασιν ἕνωσιν τὴν ἀσώματον φύσιν
παραδεχόμενος σύγχυσιν. οὔτε τὴν
κατ᾽ ἄκρον πρὸς τὴν σάρκα κατὰ
τὴν φύσιν διαφορὰν πρὸς τὴν ἀναλ-
λοιούμενος· ἄκρον δέ φημι, τὴν μὲν
καθ᾽ ὑπόστασιν ἕνωσιν, ὡς τὸ παντελὲς

ἀδιαίρετον· τὴν δὲ κατὰ φύσιν δια
φορὰν ἄκρον φημὶ τὸ πάντη μὲν ὡς
ἀσύγχυτον καὶ ἀναλλοίωτον ὅτι μὴ
συνεισάγεται πάντη μὲν τῇ κατὰ φύ
σιν τῶν ἐξ ὧν συνέστηκεν ἑτερότητι.
καὶ τὴν καθ' ὑπόστασιν διαφοράν.
τὸ μυστήριον τῆς θείας σαρκώσεως.
τὸ μὲν, ἵνα μὴ προστεθῇ [illegible] τὸ
τῆς τριάδος μυστήριον· τὸ δὲ ἵνα
μηδὲν [illegible] θεότητι κατὰ φύσιν ὁμο
γενὲς ᾖ ὁμοούσιον: δύο γὰρ φύσεων
πρὸς ὑπόστασιν· ἀλλ' οὐ πρὸς φύσιν μίαν
γεγονυῖαν σύνοδος· ἵνα καὶ τὸ καθ' ὑ
πόστασιν ἓν ἐκ τῶν ἀλλήλοις συνδρα
μουσῶν φύσεων δειχθῇ κατὰ τὴν
ἕνωσιν ἀποτελούμενον. καὶ τὸ διάφο
ρον τῶν συνελθόντων πρὸς τὴν ἀδια
σπαστον ἕνωσιν κατὰ τὴν φυσικὴν
ἰδιότητα σωθῇ· πάσης ἐκτὸς
μένον τροπῆς καὶ συγχύσεως·
εἰ γὰρ πρὸς φύσεως γέγονε τῶν φύ
σεων ἡ γεγονυῖα σύνοδος, ἀδιάγνωστον
ἂν καὶ [illegible] πάντη μὲν τὸ τῆς κενώσεως
σωτηρίας μυστήριον. οὐ κατέχουσιν
πόθεν καὶ πῶς δυνηθεῖημεν μαθεῖν τὴν
πρὸς ἡμᾶς τοῦ θεοῦ συγκατάβασιν. εἰ τὴν
θείαν φύσιν δι' αὐτὴν ἕνωσιν τῆς σαρκὸς

μεταβληθείσης ἢ τῆς θείας ἢ γοῦν τῆς
σαρκὸς οὐσίαν μεταπραθείσης. ἢ ἀμφοῖν
πρὸς ἀλλήλας ἑαυτὰς γοῦν εἰς κατά τινα
μίξιν συμφυρεισῶν. καὶ μὲν δὴ ἑτέρας τῶν
ἐξ ὧν ἐστὶ φύσεων τὸν λόγον ἀλλοιοῦν καὶ τὸν
διαφθειρουσῶν. ἢ τὸ γὰρ ὡς θεότητος φύ-
σιν ἢ σάρξ. ἢ τὸ πρὸς σάρκα ἢ τῆς θεό-
τητος μεταβεβλημένης φύσεως. ἢ τὸ πρὸς
ἀλλήλας γοῦν εἰς μίαν φύσεως παρὰ ταύτας
ὁ τῆς πρὸς φύσιν μίαν ἑνώσεως τρό-
πος τὰς φύσεις συνάπτει. ἀλλὰ τὸ
μυστήριον τῆς θείας σαρκώσεως οὐ
κενοῖ γινώσκω. φυσικὴν οὐ χωρίσκω
μετὰ τὴν ἕνωσιν ἐν τῷ μυστηρίῳ
διαφορὰν σαρκὸς καὶ θεότητος.
ἡ δὲ σαρκὸς ἐν χριστῷ καὶ θεότητος μετὰ
τὴν ἕνωσιν ὑπάρχει κατὰ φύσιν
διαφορά. οὐ γὰρ ταυτὸν κατὰ ποιότητα
ὥς τε θεότης καὶ σάρξ. πρὸς φύ-
σεως μιᾶς γοῦν εἰς. ἢ τῶν συνελθόν-
των οὐδαμῶς γέγονεν ἕνωσις.
ἀλλὰ πρὸς μίαν ὑπόστασιν. καθ' ἣν
οὐδὲ μίαν ἐν χριστῷ καθόλου διά πο-
τε τρόπον εὑρίσκομεν διαφοράν.
ταυτὸν γὰρ τῇ οἰκείᾳ σαρκί. κατὰ
τὴν ὑπόστασιν ὁ λόγος. καθὸ γὰρ ἂν
ὁ χριστὸς ἔχει διαφοράν. ἐν ᾗ καὶ κατὰ ἀπαρτί

τρόπον οὐ δύναται· καθὰ δὲ τὴν διαφορὰν
τῶν μερῶν οὐκ ἀποδέχεται διαφοράν· κατὰ
τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ ἐν ἑνώσει τοῦ δι' αὐτῶν
τοῖς εὐσεβέσιν ἐστὶ καὶ ὂν καὶ λεγόμενον·
οὐ καθὸ ἐστι τῶν φύσεων διαφορά· καθὸ δια-
φορά, πάντως ὑποκείμενον ἐστι ποσὸν
τῶν διαφερόντων· ποσοῦ γὰρ χωρὶς οὐ
κἂν εἴη ποτὲ διαφορά· τὸ δὲ ποσὸν ἀρι-
θμοῦ χωρὶς οὐ δέχεται δήλωσιν. καθὼς
ἂν προσμάθῃ τὴν δήλωσιν τῆς διαφο-
ρᾶς τῶν ἐξ ὧν ἐστι φύσεων ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν
ἕνωσιν τὸν ἀριθμὸν παραλαμβάνο-
μεν· σημαίνοντες, ἀτρέπτους σωζομένας
τὰς φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν· ἀλλ' οὐ διαι-
ροῦντες τῷ ἀριθμῷ τὰ ὡς ὑποστάσει
μίαν συνδεδραμηκότα τὴν ἕνωσιν·
καὶ δηλοῦμεν τοῦτο φρονοῦντες, τῆς
ὑποστάσεως ὡς πράγματος. καθότι οὖν ἀρι-
θμὸν οὐκ ἐπάγοντες· ὃ γὰρ οὐκ ἐπιθεω-
ρεῖται διαφορὰ πάντως, οὐδὲ ποσὸν
συνεισάγεται· τὸ δὲ ποσὸν οὐκ ἔχον συνεισα-
γόμενον. οὔτε τὸν δηλωτικὸν τῆς διαφο-
ρᾶς ἀριθμὸν ἐπιδέχεται· συνάγομεν οὖν
κατὰ τὴν ὑπόστασιν. καθ' ἣν ἐν ταὐτό-
τητι καὶ τὸ πάντη θεωρεῖται μοναδικόν.
ἀλλ' οὐ κατὰ φύσιν τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦμεν,
καθ' ἣν ἡ διαφορὰ θεωρεῖται καὶ τὸ

μεῖ τοῦ τῆς μοναδικῆς· ἵνα καὶ τὸ ταυτὸν
καὶ μοναδικὸν φυλάξωμεν τῆς ὑποστά-
σεως· καὶ τὴν διαφορὰν τῶν προσώπων
τριῶν μίαν συνδραμοῦσαν ὁμολογή-
σωμεν φύσιν: οὗτός ἐστιν ὃν ἴδεν
ἐν σχήματι δρεπάνου πετόμενον· ὁ θαυ-
μαστὸς Ζαχαρίας· ἐκθεριστικὸς γὰρ
πάσης κακίας τε καὶ ἁμαρτίας ἐστὶν
ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· μῆκος αὐτοῦ φησὶν πηχέων
εἴκοσι· καὶ πλάτος αὐτοῦ πηχέων
δέκα: ὡς μὲν θεὸς καὶ λόγος ὁ Χριστός.
ὡς δὲ καταστήσας τὰς ἐμπορίας τοὺς
μους καὶ θέσμους ἐν τοῖς ταῖς τῆς προ-
νοίας τρόποις κατὰ τὸ πρόσοδον πλα-
τύνεσθαι πέφυκεν· ὡς δὲ καὶ ἄγγελος
ἐν τόποις· ὁ τοῦ θεοῦ παρατείνεται λόγος.
δι' ὧν τήν τε τῶν δεόντων ἐνέρ-
γειαν· καὶ τῶν οὐ δεόντων τὴν ἀρ-
γίαν νομοθετήσας· πᾶσαν περιέσχεν
τῶν προνοουμένων τῆς αὐθαιρέτου
γνώμης τὴν κίνησιν· ὡς δὲ γενόμε-
νος σὰρξ ὁ αὐτὸς καὶ τελείως ἐνανθρω-
πήσας· ὡς εἰκοσάπηχυς μηκύνεται·
διὰ τὴν ἐξ αἰσθήσεως τῶν στοιχείων προσ-
γενομένην τοῦ σώματος σύνθεσιν· πέντε γὰρ
αἱ αἰσθήσεις ὑπάρχουσιν· καὶ τέσσαρα
τυγχάνει τὰ στοιχεῖα· ἐξ ὧν κατὰ σύνοδον

πηχέων εἴκοσι ... τοῦ αὐτοῦ ... δέκα πηχέων·

π(ερὶ) αὐτὸς πάλιν
π(ερὶ) ἀνθρωπομορφεῖ

καὶ τῶν αὐτῶν συνέζευκται φύσις· ὥσπερ τε
δὲ εἰσὶ τέσσαρα συντιθέμενα. ποιεῖ
τὸν ἀριθμὸν σαφῶς ἀριθμόν· μῆκος
δὲ τὸν τῆς οἰκονομίας ὑπογραφεῖ προ-
σηγόρευσεν τρόπον. δι' αὐτὸ τὸ ὕψος
καὶ τὸ ὑπὲρ πᾶσαν ἡμῶν φύσιν τὸ
μυστήριον τῆς θείας ἐνανθρωπή-
σεως: πιεζόμενον δέ, δι' αὐτὸ τὸ μηδὲν
ἦν ἐστὶ ζητοῦν. δι' αὐτὸ τὸ ταχὺ καὶ ὀξυκίνητον.
καὶ συνεχὲς τοῦ φᾶναι συντετμημέ-
νον τοῦ λόγου. καὶ πᾶσαν τὴν τῶν ὄντων
σωτηρίαν μόνη περιγράφοντι καρ-
δίαν τῶν σωζομένων. κατὰ μὲν
τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγαθὴν συνείδη-
σιν συνεφομένην. οὐδὲν γὰρ τούτου τά-
χιον ταχύτερον. καὶ τοῦ διὰ στόματος ὁμο-
λογεῖν τοῦ πιστεύοντος τὴν χάριν ἐπι-
σκοπώτερον· τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ τὴν ἐπιτυ-
χίαν πρὸς τὸν πνευματικὸν τοῦ πνευ-
ματικοῦ ἀγαθῶν· τὸ δὲ τὴν θεοφιλῆ
πρὸς τὸν πλησίον διάθεσιν· ἀγάπη
δὲ καὶ γνησία διάθεσις. ἔγγονοι πίστεως
καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως. ἔργον προοί-
μιος τοῦ κατὰ καρδίαν ἀφανοῦς ὑπάρ-
χει κινήματος. τῆς ἐκ τοῦ ὕλης προσ-
γενέσιν πάντως συνδεόμενον· μάτην
συντετμημένον φησὶν ποιεῖ ὁ κ(ύριο)ς

ἐπὶ τῆς γῆς· οὗτός ἐστιν ἡ ἀρὰ ἣν ἐξε-
πλήρωσεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς
ὁ θεὸς καὶ πατήρ. ἡ ὄντως ἀρά. τῆς ἀρᾶς τῆς
ἀληθινῆς· ἐπειδὴ γὰρ γέγονεν ἀρὰ
διὰ τῆς παραβάσεως ἡ παρακοὴ
τοῦ ἀδάμ. μὴ συγχωρήσασα προσγε-
νέσθαι καρπὸν δικαιοσύνης αὐξηθεῖ-
σαν τὴν ἐντολήν. ἵνα λάβῃ τὴν εὐλο-
γίαν ἡ κτίσις. ἐν τῇ ἀρᾷ γίνεται τοῦ ἀδὰμ
ἡ καταφίωσιν τοῦ θεοῦ καὶ πρὸς εὐλογίαν.
τῆς καθ' ἁμαρτίαν ἀρᾶς. ἀρὰ τί-
νος μείξῃ πρὸς ἀναιροῦσιν τῆς προσ-
γενέσθαι καρπὸν ἀδικίας αὐξηθείσης
παρακοῆς. ἵνα ἀφανίσῃ τὴν φύσιν τῆς
καθ' ἁμαρτίαν αὐξήσεως ἡ κτίσις·
κατάρα γὰρ δι' ἐμὲ καὶ ἁμαρτία γέ-
γονεν κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον. ὁ τὴν
ἐμὴν μίαν κατάραν καὶ τοῦ κόσμου
αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν· δύο γὰρ κατά-
ρας ἔχομεν ἐγώ· μίαν μέν. καρπὸν οὖσαν
τῆς ἐμῆς προαιρέσεως· τουτέστιν τὴν
ἁμαρτίαν. δι' ἧς ἐφ' ἡμῖν ἡμῶν. τὸ κατά-
ρα τὴν τῆς ψυχῆς ἀποτελοῦσαν γόνιμον.
ἑτέραν δέ. τὸν καταψηφισθέντα διὰ
ὡς δι' αὐτὴν ἐμὴν προαίρεσιν τῆς φύ-
σεως θάνατον. ἑκάτερον πρὸς ἑαυτὸν ἕλκω
καὶ μὴ κουφίζων τὴν φύσιν ὠθούμενον.

πρ(ὸς) κ(αὶ) ἀρὰ. ὅτι-
νος ἀρά.

ἐπειδὰν [illegible] πρὸς τὴν [illegible]
χ(ριστὸ)ς τὴν [illegible] κινηθὲν [illegible]
[illegible]
[illegible]

ἐν θανάτῳ τῆς ἐμῆς προαιρέσεως ἐμέ-
τέρᾳ· καὶ ἁμαρτάνειν· καὶ κακοποιεῖν τῶν
ἄλλων καταλιπεῖν· θεῖσαν τῆς φύσεως ὁ τῆς
φύσεως ποιητὴς ἀπὸ τῆς γενέσεως θεὸς
ἑκουσίως ὑπέλυσεν κατάραν· φημὶ
δὲ τὸν θάνατον· τὴν ζωὴν ἡμῖν
καὶ κατὰ προαίρεσιν τῆς ἁμαρτίας
κατάραν· τὰ οἰκεῖα θανάτου διὰ
σταυροῦ καταργήσας ἀπέκτεινεν καὶ
γέγονεν ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. τῆς ἐ-
μῆς ἁμαρτίας κατάρα· καὶ θάνατος·
καὶ συγχωροῦσα προσγένεσιν κατὰ τὸν
ἀληθείας ὤφθη τὴν παράδοσιν· τῆς
δὲ καὶ ἐπιτομὴν θεὸς δὲ καὶ σω-
τήρ. εὐλογίαν καὶ ζωὴν ἐντέλλεται:
Τοῦτο τὸ δρέπανον, ἤγουν ὁ κατὰ κλεπτῶν καὶ
θεοῦ ἰησοῦ χριστοῦ· συντελεῖ τὸν κλέπτην καὶ ἐπίορ-
κον· καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καταλύσει καὶ
καταναλώσει τὰ ξύλα αὐτοῦ καὶ τοὺς [illegible]
λίθους αὐτοῦ· κλέπτης δὲ κατὰ ἀλη-
θείαν ἐστὶν καὶ ἐπίορκος, ὁ πονηρὸς
καὶ κλέπτης διάβολος· κλέπτης μὲν
ὡς συλήσας δι' ἀπάτης δόξαν τοῦ
παραδείσου τὸν ἄνθρωπον· ἔργον καὶ
κτίσμα θεοῦ καὶ κτῆμα τίμιον ὑπάρχον-
τα· καὶ ἐπίορκος δὲ τῆς κακοῦ [illegible]
γὼν τὸν πρῶτον· καὶ τὰ τῆς ἀληθείας [illegible]

κόρισμα νεοζῆς· πολλοῖς ἁμαρτήμασιν
ἐγκυλίσειν καταπαύσας· ἢ διὰ περι-
ουσίαν ἔχειν ποιήσασθαι· τὸν ἀλλότρι-
ον πλοῦτον. ὁ γὰρ τῶν ἀλλοτρίων κτημάτων ἐφι-
έμενος ἀγαθῶν· οὐχ ἵνα τηρήσῃ, ἀλλ' ἵνα
κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐπίορκος δὲ
ὡς τεύχησι τῆς παραλογισμοῦ· ὑπισχνούμε-
νος γὰρ τοῦ ἀδικηθέντος θεότητος δό-
ξαν· πρὸς ἀπιμίαν κτήσεων ἀλλότριον
χάριν κατεύναζεν· καὶ γὰρ τῆς κτήσεως
ἣν αὐτὸς κυριώτερον ἢ πρὸς οἰκεῖν
αἰτιώτερον· τοσοῦτον πλέον ἔχων τὰ
τῶν κτήσεων κατὰ τὴν χάριν τῆς ἀλο-
γίας. ὅσον τοῦ κατ' αἴσθησιν τὸ παρὰ
φύσιν ἄδειν πλεονέκτερον· καὶ τῆς ἀθα-
νασίας αὐτὸν ἀποξενώσας. τὴν πρὸ
μὲν τῆς φθορᾶς κατεσχημένην· οἶκος
δὲ τούτου τοῦ κλέπτου καὶ ἐπιόρκου· ὁ παρὼν
τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἀμεταβλήτου συγχύ-
σεως καταστάσεως κόσμος· ὃν τυχὸν ὡς φθείρει
σαντος μετὰ τὸν ὅμοιον· ὅμως δὲ λιπ[illegible]
συγχωρεῖσθαι δι' ἃς οἶδεν αἰτίας ὁ μὴ φθό-
νον αὐτοῖς συγχωρήσασθαι. μέχρις ἂν ὁ κυ-
κλικὸς τοῦ χρόνου συντετελεσμένος δρόμος·
ἐπὶ τούτοις τοῦ κόσμου καταλύσας· ὡς ὅμοι-
κος διὰ τῆς ἀφράστου σαρκώσεως ὁ τοῦ
θεοῦ λόγος. πῦρ τὸ δι' αἰώνιον [illegible] κατήργησεν.

κλοπὴ [illegible] πονηρὰ [illegible]
ἀπάτη τῆς φύσεως [illegible]
θυσία [illegible] θύει τ[illegible]
[illegible] κλέπτομεν [illegible]
[illegible]
[illegible] προσεκ[illegible]
[illegible] τελεῖ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] διὰ τοῦτο [illegible]

[illegible]
[illegible]
ζωῆς. [illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
τις τυχὸν. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
συντρέχει ἢ κατηγορεῖ. [illegible]
οἰκεῖ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἑαυτῶν
[illegible]

τινα παρὰ τὴν αὐτὴν

καὶ τὰ ἄψυχα καὶ τοῖς μὲν τοῦ κόσμου τοῦ
του παντὸς σωτῆρος συνεπάσχομεν· ταῖς ὀδύναις τοῖς
κασμοῖς, καὶ τοῖς τῶν ἡμαρτημάτων ἡ δράματα
διορύσσοντα πάντ' ἔργα καὶ ἀφανίσας.
δι' ὧν ὡς θεοῦ τις ὁμόροφος καὶ ἀλλό-
κοτος· ὁ τῆς φερὰν καὶ σωτὴρ διάβολος
προσελωνίσθαι παρ' αὐτῶν πλανηθεὶς
τῶν ἔργων· τὴν ἐκείνων ἄνοιαν δό-
ξης γὰρ διὰ σῶς πολυτῶν πλανωμένων
ἀμοιβῇ τὸ τέρας. ὑμῶν τοιούμενος τι-
τεμ τοῦ δολικῆν· οὐκ ὄντος κατάλληλον
ξύος τοῦ πράγματος ἄφρον ἐκεῖ φρον·
ἐκ τούτων τοῦ καθάρου καὶ ἐπόρκου διαβό-
λου τὸ οἶκον μέρος δὲ τοῦ δὲ τοῦ κόσμου
ὁ φιλάνθρωπος τῶν ἐχθρῶν λύμεων λυ-
τρωτὴς καὶ τῶν σωμάτων. διὰ σαρ-
κὸς καταλύσας ὁμοῦ κατὰ κρείττων
κατὰ τὸν τῆς προτέρας πλάνης
τρόπον· καὶ ὅλον πάλιν κατὰ τὸν τῆς
ἀληθείας ἐπιγνώσεως ἐπανορθώσας τό-
πον· καὶ ἀπολέσας ὀψώνιον· τὸν μὲν ἥδη
θείσας. τῶν ἀλλοτρίων κτημάτων.
αὐτὸς πάλιν ὡς δεσπότης δι' ἀρετῆς τῶν
οἰκείων ἐκράτησεν. κατὰ πᾶσαν τὴν
ἐπουράνιον τὴν ἀξίαν αὐτοῦ μεγαλοπρε-
πῶς ἐκκλησίαν δειμάμενος· καὶ τὸ μὲν
κλέπτης ἐστιν. ὁ διάβολος. ὡς δι' αὐτὸς ὁ τῆς

ἀντιστροφὴ τοῦ οἰκ(είου)
... τοῦ κόσμου ... τὸν πλά(νον)
... σωτῆρος ...:—

κ(αὶ) ἄλλων ...
... ἱκ...·

λόγος τὴν ἑκάστου πρὸς ἑαυτὸν μεταφέ-
ρειν μέχρι καὶ νῦν μηχανώμενος ἔφθειν·
Ἐπίορκος δὲ καὶ ψεύστης, ὡς παραλογιστής
ὁμοῦ καὶ τὴν τῶν ἀμεινόνων ἐλπίδι. τοῖς
κουφοτέροις τῶν τέως ἐν χερσὶν ἀγαθῶν
ἀφίστασθαι πείθων· καὶ δι᾽ αὐτῶν νομιζομέ-
νων κερδῶν, μανθανόντων τοῖς πειθο-
μένοις αὐτῷ πόνους δημιουργῶν· οἶκος
δὲ τούτου τοῦ κλέπτου καὶ ψεύστου καθέστηκεν.
ἡ φιλαμαρτήμων τῆς ἑκάστου καρδίας
διάθεσις· ἔχουσα καθάπερ μίθους. τὴν
περὶ τὰ κακὰ τῆς καρδίας πώρωσιν
καὶ ἀναισθησίαν· ξύλα δέ, τὰ ἔξωθεν καὶ
ἐνθύμια τῆς τῶν παθῶν ἀκαθάρτου
πυρώσεως· καὶ μήποτε ξύλα φησὶν προ- ἄλλη ἡ αὐτῶν θε-
ποικίλως κατέγραψε τὴν ἐπιθυμίαν· ξύλον γὰρ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ
ταύτης πρὸς τὸν ἀναγέγραπται παρὰ
φύσιν διαφθείραντι τὴν κίνησιν· καὶ διὰ τὸ
ἄκαρπος πάλαι· ὡς τοῦ πυρὸς καὶ ξυλώδης
ὕλη. ταύτην δὲ ἐκτικὴν γίνεσθαι τῆς ψυχῆς
τὴν δύναμιν· λίθους δέ, τὸ ἀφρόντιστον
καὶ ἀναίσθητον καὶ μὴ ἥκοντα λό-
γον τῆς ἀρετῆς τῶν θυμικῶν κινημά-
των· ἅπερ πάντα μετὰ τῆς ὕλης, ταύτῃ
τυγχάνουσιν οἰκίας. κἂν τούτῳ διαθέσεως. ἀφα-
νίζεται καὶ σωματικῶς παραγινόμενος ὁ τοιοῦτος λόγος.

ἐκδιωκόμενον αὐτῆς· ὥσπερ τὸν δι' αὐτῆς πυ-
ρέσσοντα· τὸν διὰ τῆς πόλεως καὶ ἐν αὐτῇ κατο-
κατοικήσαντα φρούρια· τὸν οἰόμενον
ἰσχυρὸν εἶναι· πολλοῖς ἀλύτοις καταλύ-
σαντα· καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσαντα·
τὴν τε τῶν παθῶν ἐξουσίαν ἐξ ἡμῶν
τῆς ἁμαρτίας ὥσπερ σεισμὸς ἀπε-
λαύνουσα τῆς καρδίας· εἰ τύχοι μικρὸς
κακή, τὴν ἁμαρτίαν τῆς ῥᾳ-
θυμίαν, ὡς ἀρετῶν ἀναισθήτου
οἷς. ζύμη δὲ τὴν ἁμαρτίαν καὶ κακίαν προ-
θυμίαν· οἱ ἁμαρτάνοντες ἔξω τῆς καρ-
δίας τῶν πειρασμῶν διὰ τὸ θυμούμενος
ὁ λόγος. οὕτω καὶ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι καὶ
ἀποκαταλλάσσων ἐν ἑνὶ σώματι
τῶν ἀρετῶν. τοιγάρ μακαριωτάτη καὶ τοῖς
ἔργοις. τὸ μέσον τοῖχον δῆλον ὅτι τοῦ
φραγμοῦ καταλύων· μᾶλλον δὲ τὴν
ἁμαρτίαν. καὶ τῆς γνώμης ἀκυρῶν
τὸ περὶ κακίαν χειρόγραφον. καὶ τὸ
φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυπο-
τάσσων τῷ νόμῳ τοῦ πνεύματος· τοὺς
μακαρίους γὰρ οὐκ ἀδίκως οἶμαι, τοὺς
καταίσθησιν κινήσαντας μακαρίαν
καταφύσιν οἴσας. καὶ ζῶντας πάντα
τοῖς τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ· ἔργοις δὲ τοὺς

[illegible]

νοσερᾶς τῆς ψυχῆς ὑμετέρας; ὥστε τοῦ
λόγου καταδέξασθαι οὐκ ἀκούσας μα-
κρὰν· ἀπόρ σιν ἀπαλλαγῇ μετὰ τὴν κατά-
λυσιν τοῦ σαρκικοῦ νόμου, κατὰ
τὸν τῆς ἀρετῆς τρόπον συνδέων
αὐταῖς ἀμηχάνοις τῷ πνι· μεσότοιχο-
ν γὰρ ὡς οἶμαι. τὸν κατὰ φύσιν νόμον
τοῦ σώματος λέγει κινούμενον· φραγμὸν
δέ. τὴν ἐν τῷ νόμῳ τῆς σαρκὸς
πρὸς τὰ πάθη σχέσιν ἔχουσαν τὴν ἁ-
μαρτίαν· μόνη γὰρ ἡ πρὸς τὰ πάθη
τῆς ἀτιμίας σχέσις τοῦ νόμου τῆς
φύσεως, τουτέστι τοῦ παθητοῦ τῆς
φύσεως μέρους, φραγμὸς γίνεται
τῆς ψυχῆς. τὸ σῶμα διατειχίζων·
καὶ τοῦ λόγου τῶν ἀρετῶν. τὴν πρὸς
σάρκα διὰ μέσης ψυχῆς κατὰ τὴν
πρᾶξιν μὴ συγχωροῦν γενέσθαι διάβασιν·
ὁ δὲ λόγος παραγενόμενος εἰς τὸν νό-
μον κείτου τὸ τῆς φύσεως παθητὸν
καταπαλαίσας. τὴν ἐν αὐτῷ
τῶν παρὰ φύσιν παθῶν σχέσιν καὶ
τὴν γνῶσιν· : οὗτός ἐστιν ὁ κς μου ὁ θς
μου χς ἰς. ὅν, ὡς ἄρ ἑωρακὼς ἐβόα λέγων
ὁ προφήτης ἤκουσα τὴν χθαρὸν τὸ μῆκος·
περιεκτικὸς γὰρ πάσης τῆς ἐν τοῖς

Σωματικὴ μὲν ... / τῶν ἀρετῶν κίνησις ... / καὶ νοῦν ἐνεργεί... / ποιεῖ τῆς καθά... / γνώσεως ἀρχήν

καὶ ὁ λόγος ... μόν- / νουμένου ὅλος, εἰκός / ... / ... τοῦ σώματι ... / κόσμου ποιητ... / νη τοῦ ὑποστά...

αἰσθητοῖς ἐστιν αἰσθητικῆς ἐνεργείας·
καὶ δὲ κατονήχεσθων τὸ τοιοῦτος· ὁριστι-
κὸς γὰρ πάσης μεγαλικῆς ὑπάρχει κι-
νήσεως ὁ ἐμὸς θεὸς ἔστι· φασὶ γὰρ
τὴν ἀριθμητικὴν μόνου καταφθίσιν ἐστὶν
τοῦ μονικοῦ· τῶν τοῦ δὲ ἀριθμοῦ
περιοχὴ καὶ τέλος ἐστὶν ἡ δεκάς. ἄρα
περιεκτικός· οὐ μόνον αἰσθητικῶν
δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ νοερῶν ἐνεργει-
ῶν ἐστὶν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· ὡς μὴ μόνον
ματίζεται πανεκλῆσιν. σωμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀσωμάτων
δημιουργός· ἄνθρωπον δὲ προσηγορεύ-
θη κατὰ τὴν ὅρασιν. οὐ μόνον ὡς θε-
ρίζων τὴν μεγαλικὴν φύσεως καὶ αὐτὸς
οὐ καταφρονεῖν κακίαν. καὶ σώφρων καὶ αὐ-
τὸς οὐδ' ἀκόρεστος φύσιν. ἀλλὰ καὶ ὡς
ἀρεσόμενος καὶ ζώων τῶν θεῶν αὐτο-
θικῶν τοῖς σωζομένοις ποιούμενος·
πρὸς δέ. καὶ ὡς ταῖς ἐνεργείαις τῶν
ἀρετῶν, καθὼς ταῖς πρακτικαῖς δυ-
νάμεσι τῆς ψυχῆς συμφυόμενος·:
ἡ δ' ἐστὶν ἡ τοσολογία προσώπων δύο ς
οἷ καὶ τοσούτων ὁ τῆς γραφῆς ἔμφασιν
ποιήσασθαι λόγος ὧν ἐργάζεται τὸ δαιμό-
νων τὴν καλουργίαν φάσκων· καὶ ἔσθ'
μάθεται ἐς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου καὶ ἐς τὸν

...στεναχθήσεται ταῖς
...πρακτικαῖς δυνάμεσι
...
...τῆς ψυχῆς
...
...
...

οἶκον τοῦ ὀμνύοντος ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου
ἐπὶ ψεύδει. γνωσόμεθα ὅτι τὰς δύο γενικὰς   τίνα αἱ β' οἰκί(αι)
καὶ πάσας περιεκτικὰς ἐνεργείας
τῆς τοῦ διαβόλου πλάνης. ἀντὶ προσώ-
πων δύο οἴκων ἐσήμανεν εἴτουν τοὺς
τρόπους τῶν ἐνεργειῶν. ἢ τὰς δύο γενι-
κὰς καὶ τῶν μερικῶν ὁριστικὰς περὶ τὴν
πρᾶξιν διαθέσεις τῆς ἀνθρωπότη-
τος. οἴκους δύο προσηγόρευσεν ὁ λόγος·
οἷον· κλοπὴ μὲν ἡ δι' ἀπάτης λόγων συλῶσα
τὴν περὶ θεοῦ ἔμφυτον γνῶσιν τῆς φύσεως
ταύτην ὁ πονηρὸς εἰς ἑαυτὸν σφετερί-
ζεται, κλέπτης ἐστίν. εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ θεοῦ
τὸ σέβας μεταφέρειν πειρώμενος· ἀπά-
γων δηλονότι τῶν ἐν τοῖς γράμμασι πνευμάτι-
κῶν λόγων. τὴν κατὰ νοῦν τῆς ψυχῆς
θεωρίαν, καὶ μόνῃ περιγράφων τὴν
μορφὴν νοερὰν δύναμιν· τῇ κατὰ τὴν ἐπιφά-
νειαν προσοχῇ τῶν αἰσθητῶν· ὁ τοίνυν   περὶ τῆς ἐπιορκίας ὁ δι(ά)
κακῶς διὰ τῶν φυσικῶν ἀπαρχόμενος
κινημάτων πρὸς τὰ παρὰ φύσιν σοφι-
στικῶς τῆς ψυχῆς κατασύρει τὴν πρα-
κτικὴν δύναμιν. καὶ διὰ τῶν νομιζομένων
καλῶν τοῖς χείροσι πιθανῶς δι' ἡδονῆς
προσάγει ταύτης τὴν ἔφεσιν. ἐπὶ τῷ
ὀνόματι κυρίου ὀμνύει ψευδῶς. πρὸς ἄλλα

κλοπὴ μὲν [illegible]
[illegible] ἐπιτίμως [illegible]
κακ[illegible] [illegible]
[illegible] καθ' [illegible] τοῦ
[illegible] τὴν πλά-
νην [illegible] τοὺς
κακοὺς τὴν [illegible]
τὸ μοναχ[illegible]

παρ' ὑπόσχεσιν ἄγοντας τὴν ἐπερχομένην
τύχην· καὶ ἔστιν καχέκτης μέν, ὡς πρὸς
ἑαυτὸν συνιὼν τὴν γνῶσιν τῆς φύσεως.
οἱ κακῶς ἔχοντες τὴν περὶ τὴν ἁρμονίαν τῶν
πραγμάτων μεμιγμένων διάθεσιν· ἐπίορκος δέ,
ὡς τὸ πρακτικὸν τῆς τύχης μά-
την διαστήσας [illegible] τοῖς παρὰ
φύσιν. οἱ κακῶς ἔχοντες τὴν φιλαμαρτή-
μονα τῶν ἀντεχομένων διάθεσιν:
Οὐκοῦν καχέκτης ἐστὶν ὡς ἔφην ὁ δύσκολος.
τὴν γνῶσιν παρατρέπων τῆς φύσεως·
ἐπίορκος δέ, τὴν κατ' ὀρθὴν ἐνέργειαν
αὐτῆς παραμιγνὺς τῆς πράξεως:
οἱ κακῶς δὲ καχέκτου καθέστηκεν. ἢ τὸ παρα-
τετραμμένον τῆς γνώσεως ἐνισχημένη διάθε-
σις· οἱ κακῶς δὲ ἐπιόρκου. ἢ τὸ μῖσος τῶν πα-
θῶν τῆς ἀτιμίας πεποιημένη διάθεσις.
ὥσπερ ὁ τοῦ θυσιαστηρίου λόγος φιλομαθεσ-
τάτοις [illegible]. ποιῶν κατοικητήριον θεοῦ διὰ
τῆς γνώσεως ἀληθείας, ἀντὶ τῆς πλάνης
καὶ ἀγνωσίας. καὶ ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην
ἀντὶ κακίας καὶ πονηρίας δημιουργῶν.
δι' ὧν ἐν τοῖς ἀξίοις [illegible] ὑψηλῶν τὴν
οἰκείαν ἐμφαίνει· τοιγαροῦν ἀντὶ
τῶν προσφόρων τοῖς τρόποις τῆς
διαφόρου κακουργίας τοῦ ἐμοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ

πονηροῦ διαβόλου· ἢ αὐτῇ τῇ γνώμῃ οἰκειοῦν-
τας· προσφυεῖς τοῖς διαβολικοῖς
τρόποις τῶν ἐμβροντουμένων διαφέ-
ρεις κόκκινον ὅμοιος:· κλέπτης δὲ πάλιν
ἐστίν· ὁ πρὸς ἀπάτην τῶν ἀκουόντων
τοῖς θείοις δῆθεν ἀσκούμενος λόγοις·
ὧν οὐκ ἐπιδείκνυσι διὰ τῶν ἔργων τὴν δύ-
ναμιν· τὴν δὲ ψιλὴν προφορὰν δόξης
ἐμπορίαν ποιούμενος· ἢ τὸ διὰ γλώσσης
λόγου· τὸν τοῦ δικαίου νομίζεσθαι παρὰ
τῶν ἀκροωμένων θηρώμενος ἔπαι-
νον· καὶ ἄτοπος ἢ φαῦλος· ὁ τῷ λόγῳ τὸν
βίον ἀνάρμοστον· ἢ τῇ γνώσει τὴν διά-
θεσιν τῆς τέχνης ἔχων ἀντικειμένην.
κλέπτης ἐστίν· ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἀγα-
θῶν, οὐκ ἄλλως διαφαινόμενος·
πρὸς ὃν ὁ λόγος ἢ κατὰ τὸ ἔργον· τῷ
δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· ἵνα τί σὺ
διηγῇ τὰ δικαιώματά μου· καὶ ἀνα-
λαμβάνεις τὴν διαθήκην μου
διὰ στόματός σου: καὶ πάλιν κλέ-
πτης ἐστίν· ὁ τοῖς φαινομένοις τρό-
ποις καὶ τὴν θέσιν τὴν μὴ φαινομέ-
νην συγκαλύπτων τῆς τέχνης κα-
κουργίαν. ἐοικὼς κατὰ τὸ σχῆμα τῇ
τὴν ἔνδον ἐγκεκαλυμμένην διάθεσιν·
κζ κλεπτῶν ὃν πὸρ ἐκ νυκτὸς τὴν

σχο
κατὰ ... ἐστὶ τὴν
πρὸς φθόνον ... τοῖς
... [illegible]
τὸ ... [illegible]
γνώσεως:·

κλέπτης ἐστὶ ... ὁ ... τὴν κρυ-
πτὴν ... [illegible]
τὴν ... ὑποκρινόμενος
... ἢ τῷ βα-
νομένω ... [illegible]
λανθάνει συγκαλύπτ-
... πονηρ...

σχ
ὁ κατὰ μόνην κατὰ τὴν
λόγοις προφορὰν
γνώσεως ὑποκρινό-
μενος πρὸς δόξαν
τῶν ἀκουόντων
ποιεῖ ... [illegible]
... τὸν ... [illegible]
ὑποκρινόμενος. πρὸς δόξαν

ἰδοὺ κλέπτης ... τὴν ... [illegible]
ἀμφότεροι ... [illegible]
... τῶν ἀκουόντων ... [illegible]
... ὀνόματος ἀξία ...

προφορᾶς τῶν λόγων τῆς γλώσσης
τὴν τῶν ἀκουόντων διάνοιαν. οὕτως
δὴ καὶ αὐτὸς τοῦ τρόπου τῆς τῶν λί-
θων ἐπικρίσεως τῶν ἐνθεωμένων
τὴν αἴσθησιν· πρὸς ὃν ὁμοίως εἴρηται.
τὸ αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἐνδεδυμένοι ἱμά-
τια ἀλλότρια· καὶ τὸ ἀπὸ καλύψεως
τὸ σχῆμα αὐτῶν ἐν τῇ καμάρᾳ ἐκείνῃ·
καθὸ καὶ ἀπώλειαν γὰρ ἐν τῷ κρυπτῷ τῆς καρ-
δίας ἐργαστηρίῳ. ταῦτα γάρ οἱ λέγοντος
ἀκούειν δοκῶ τοῦ θεοῦ τὴν καμάραν, ὡς
ἐπαμφοῖν διαρρήδην κατευχόμενος:
Ἐπίορκος δὲ ἐστίν. ἤγουν ὁ μηνύων ἐπὶ
τῷ ὀνόματι κυρίου δόλως, ὁ ἐπαγγελλό-
μενος τῷ θεῷ τὸν κατ᾽ ἀρετὴν βίον. καὶ
ἀλλότρια παρὰ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς
οἰκείας ἐπαγγελίας ἐπιτηδεύων. καὶ
τὴν συνθήκην τῆς ὁμολογίας τοῦ
σωτηρίου. διὰ τῆς ἀργίας τῶν ἐν-
τολῶν ὅλος ἀεὶ παραμένων· καὶ συντό-
μως εἰπεῖν. ὁ κατὰ θεὸν ζωὴν προσπεσόμε-
νος. καὶ μὴ τελείως τῷ παρόντι κόσ-
μῳ νεκρούμενος. τοιοῦτος ἐστὶν καὶ ἐπίορ-
κος· ὀμόσας μὲν τῷ θεῷ. τουτέστιν
ἐπαγγειλάμενος τῶν ἐν τοῖς θείοις ἀνδράσιν
ἀμέμπτων δρόμον. καὶ μὴ πληρώσας·
καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁλοκληρῶς ἐπαινούμενος:

ἐπαινεθήσεται γὰρ φησὶν πᾶς ὁ ὀμνύ-
ων ἐν αὐτῷ· τουτέστιν, πᾶς ὁ τῷ θεῷ
τὸν ἐν θεῷ ἐπαγγειλάμενος ὅρκον. ἢ διὰ
τῆς ἀληθείας τῶν ἔργων τῆς δικαιο-
σύνης τοὺς ὅρκους πληρῶν τῆς καρδί-
ας ὑποσχέσεως· ἢ δὲ πάντως ἔπαινον
ἕξει ὁ τῶν οἰκείων πληρωτὴς ἐπαγγελι-
ῶν· ὡς ὀμνύων ἐν τῷ θεῷ καὶ ἀλη-
θεύων. δηλονότι τὸ τὸν ἕξει καὶ ἀτιμί-
αν, ὁ τῶν οἰκείων συνθηκῶν παραβά-
της γενόμενος· ὡς ὀμόσας ἐν τῷ
θεῷ καὶ ψευσάμενος: τούτων ὑπερχό-
μενος ὡς περιοικίας τινὰς τὰς καρ-
δίας, ἤγουν τὴν ἑκάστου διάθεσιν· τὸ
δρέπανον, τουτέστιν ὁ τοῦ θεοῦ καὶ πρό-
λογος· ἅτε δὴ γνώσεως κατ᾽ οὐσίαν ὑπάρ-
χων καὶ ἀρετῆς. συντέτμηκε πᾶσαν αὐτοῖς
τὴν πρὸς τὸ κρεῖττον μετακομιδήν· τὴν προ-
τέραν τῆς ἑκάστου καρδίας ἐξαφανί-
ζων κατάστασιν. καὶ φθόρον ἑκατέρων
πρὸς τὴν τοῦ λείποντος αὐτῷ καλοῦ
μετουσίαν. καὶ ποιῶν τὸν μὲν κλέπτην
τῆς γνώσεως ἐργάτην ἀρετῆς ἀνεπαι-
σχυντον· τὸν δὲ κλέπτην τῆς τῶν ἐκ-
φαινομένης καταστολῆς ἐπιτήδευμα
τῆς κατ᾽ ἀρετὴν κρυπτομένης γεωργί-
ας διαθέσεως· τὸν ἐπίορκον δὲ ἀληθευτήν

οἰκιῶν ὑπὸ σχεδὸν ἐργαζόμενος
θυμ[illegible]. τοῖς ἔργοις τοῖς φωτεινοῖς ἐν τῷ καιρῷ τὰς
οἰκίας ἐκκλησίας ποιούμενον:—

Ἐρώτησις ξγ':

Ἐν τῷ αὐτῷ προφήτῃ γέγραπται πάλιν.
καὶ εἶπεν πρός με τί σὺ βλέπεις· καὶ εἶ
πα ἑώρακα καὶ ἰδοὺ λυχνία χρυσῆ ὅλη.
καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς· καὶ
ἑπτὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς· καὶ ἑπτὰ
ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπάνω
αὐτῆς· καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς·
μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπαδίου αὐτῆς
καὶ μία ἐξ εὐωνύμων. τίς ἡ λυχνία
καὶ διατί χρυσῆ καὶ τί τὸ λαμπάδιον
τὸ ἐπάνω αὐτῆς· τίνες οἱ ἑπτὰ λύχνοι.
καὶ τίνες αἱ ἐπαρυστρίδες τῶν ἑπτὰ
λύχνων· καὶ τίνες αἱ δύο ἐλαῖαι· καὶ
διατί ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων
τοῦ λαμπαδίου:— Ἀπόκρισις:—

[illegible] τὸν καὶ [illegible] τηνικαῦτα
ας ἐκκλησίας [illegible]
ρας [illegible] τῷ προφήτῃ σημειωτικῶς προ
διαγράφων ὁ λόγος. ταύτην οὕτως
[illegible] τὴν ὅρασιν [illegible]
[illegible] τοῦ καιροῦ αὐτὴν καινουμ
[illegible] τὴν [illegible] Μελχισεδὲκ [illegible]

περὶ λυχνίας

ἐστὶν ὁ μόνος χριστός. ἡ τοῦ θεοῦ πανάμωμος
ἐκκλησία· καθαρὰ καὶ ἀμίαντος·
ἄχραντος καὶ ἀκίβδηλος καὶ ἀμώμη-
τος. καὶ τοῦ ἀληθινοῦ φωτὸς δεκτική·
φασὶν γὰρ τὸν ἀκίβδηλον χρυσὸν
μήτε μολύνεσθαι καταχωννύμενον
γῇ ποτὲ τινὶ καὶ διαφθείρεσθαι· μήτε μὴν
μειοῦσθαι· πᾶν τοὐναντίον ἐκπυρούμενον·
προσδὲ καὶ τῆς ὀπτικῆς τῶν ἐνατε-
νιζόντων αὐτοῦ διαυγέστερος κατά
τιν' ἀφθονίαν ἐνέργειαν ἤγουν ἀρα-
στικόν τε καὶ ἀναλαμπτικόν· τοιαύτη
δὲ καὶ ἡ τοῦ θεοῦ πανένδοξος ἐκκλη-
σία δι' αὐτῶν καταμυηθεῖσα τῶν
παραγγελμάτων ὑπάρχουσα τὰς φωνὰς,
κατὰ τὴν τοῦ χρυσοῦ καθαρότα-
την φύσιν· ἀκίβδηλος μὲν, ὡς μη-
δὲν ἔχουσα τὸ σύνολον τὸ κατὰ
τὴν τοῦ μυστηρίου τῆς θεολογίας
ἐπίκτητον καὶ ἀλλότριον· καθαρὰ δὲ,
ὡς τῇ λαμπρότητι τῶν ἀρετῶν
διαυγὴς καὶ ἔνδοξος· ἀμίαντος
δὲ, ὡς μηδενὶ ῥύπῳ μολυνομένη πα-
θῶν· ἄχραντος δὲ, ὡς πᾶσιν τοῖς
πονηροῖς ἀνέπαφος τυγχάνουσα· μήτε μὴν
τοῖς ὕμνοις καινοῖς πειρασμοῖς ἤ τινι
κακίας μεταμορφουμένη· ἀμώμητος δὲ

※ περὶ ἀκιβδήλου χρυσοῦ ἡ ἐκκλησία·

περὶ ἀχράντου ... ἐκκλησίας...

ἀμυδρότατος. ὡς μὲν δὲ ἡ καιομένη
τοῖς κατ' αἰγυπτίοις [illegible] πυρουμέ-
νη ἐξ αὐτῆς [illegible] τοῖς τῶν ὀρθοδό-
ξων ἐστὶν [illegible] καὶ [illegible].
κατὰ [illegible] πίστιν ἐπο-
λιτεύσαντο. καὶ οἱ μὲν [illegible] δι' αὐτὸ
καιρὸς [illegible]
σαν· διὸ καὶ [illegible] κατὰ τὴν χά-
ριν [illegible] διανοίας. τῶν εὐ-
σεβῶν [illegible] τὴν [illegible]·
Καὶ νῦν μὲν γὰρ τοῖς εὐσεβέσι. παρε-
χομένη τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἐπι-
γινώσκουσι· σωτηρία δὲ τοῖς τῶν
κατ' αὐτὴν μυστηρίων φιλοθεάμο-
νας. ἀπαθῆ καὶ [illegible] τὴν
κόρην τῆς αὐτῶν διανοίας φυλάτ-
τουσα· τοῖς δὲ κατ' [illegible]
[illegible] κόπους. ἀφανίζεται, [illegible]
μέσῳ τῆς παρακλήσεως [illegible]
ται τὴν παθοῦσαν διάνοιαν· οὕ-
τως μὲν οὖν ἔχουσαν τὴν ὁραθεῖσαν
τοῦ προφήτου [illegible] κατὰ [illegible]
[illegible] δι' αὐτῶν εἰρημένων
κατανοήσαμεν. τὸ δὲ λαμπάδι-
ον τὸ [illegible] αὐτῆς ἐστιν. τὸ πυρικὸν φῶς
καὶ ἀληθινόν. ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρω-
πον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ὁ κύριος ἡμῶν

[illegible]

[illegible]

ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ. διὰ τὴν πρόσληψιν τῆς ἐξ ἡμῶν
καὶ ἡμετέρας σαρκὸς [illegible].
καὶ γεγεννημένος καὶ προσηγορευμέ-
νος· [illegible] καταφαίνων τοῦ θ(εο)ῦ καὶ πατρὸς
ἐνυπόστατος σοφία καὶ λόγος· ὁ ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θ(εο)ῦ κηρυττόμενός τε
κατὰ τὴν εὐσεβῆ πίστιν καὶ τοῦ
υἱοῦ τοῦ κατ' [illegible] διὰ τῆς τῶν
ἐντολῶν παραφυλακῆς [illegible]
ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ διαφαινόμενος· ὡς
πᾶσι λάμπων τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. λέγω δὲ
τῷ δὲ τῷ κόσμῳ. καθά που φησὶν
αὐτὸς ὁ θ(εὸ)ς καὶ λόγος· οὐδὲ ἅπτουσι λύχνον
καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον.
ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν. καὶ λάμπει πᾶσι
τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ: λύχνον ἑαυτὸν
[illegible] ὡς κατὰ φύσιν θ(εὸ)ς ὑπάρ-
χων. καὶ σὰρξ κατ' οἰκονομίαν γενό-
μενος· ὁ ἀειφαὴς κατ' οὐσίαν. λύχνου
δὲ [illegible] ἀπεριγράφως διὰ [illegible] τέχνης
ὡς δι' ἀνθρ[illegible] ἀλλ' [illegible] τὸ πῦρ· τῷ τῆς σαρ-
κὸς ὀστράκῳ κρατούμενος· ὁ πρὸ αἰώ-
νων ὢν καὶ ὁ μέγας [illegible]. λύχνον κέ-
κληκεν τὸν κ(ύριο)ν ὡς λόγον τοῦ θ(εο)ῦ καὶ πατρὸς
καὶ νόμον ὄντα φωτιστικόν. φησὶ γάρ. λύ-
χνος τοῖς ποσίν μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς

π(ερὶ) λύχνου [illegible] θ(εοῦ) λόγος.

ταῖς τρικυμίαις· σκότοις γὰρ
ἀγνοίας τε καὶ πονηρίας λυτήριος
ὁ ἐμὸς ἰ(ησοῦ)ς χ(ριστὸ)ς ὁ σωτὴρ καὶ θ(εό)ς· διὸ καὶ
λύχνος τῇ γραφῇ προσηγορεύθη· λύ-
χνος τῶν παρ' αὐτὸ μόνον τὸ λύχνος μέγεθ.
λύχνος δὲ καλλίων τὸ σκότος οἱ περι-
μένοντες σπουδάζοντα· ὃς δὴ μόνος
οἷα δὴ λύχνος τὸν ζόφον τῆς ἀγνοίας
καὶ τὸν σκότον τῆς κακίας διασκεδά-
σας· πᾶσιν ὁ λαὸς γέγονεν σωτηρί-
ας δι' ἀρετῆς καὶ γνώσεως πρὸς
τὸν παράδεισον· τοῖς αὐτὸν ὡς δὴ καὶ
ὁσίως ὁδὸν δι' αὐτοῦ θεὸν ὄντα μὴν
ὁ λέγη κουφομένοις: μέχρι μὲν δὲ
τῆς ἀγαθῆς ἐκκλησίαν· ἐφ' ἧς τῷ κη-
ρύγματι λαμπρὸν ὁ τοῦ θ(εο)ῦ λόγος·
παντὸς τοῖς δὴ τοῖς δὲ τοῦ κόσμου
ὡς ἐν οἰκίᾳ τινὶ τυγχάνοντας κατα-
φωτίζει ταῖς ἀκτῖσι τῆς ἀληθείας·
τὰ δὲ παρὰ τῶν διανοίας θείας τιμ-
ρῶν ἐπιγνώσεως· μόνον δὲ τὸ
τῆς σημείας κινήσεως διαπραξάμενος τρό-
πος ἐκκλησίας· τὴν συναγωγὴν τῶν
ἰουδαίων ... τὴν σώματι κλῆ-
τοῦ κόσμου λαμπρύνειν· τὸ ... τῶν
ἐν τῷ γράμματι σημειώσεων παντ...

ἀσιγήτως περιέχουσαν τὸ φῶς τῆς εὐμο-
ιρίας, ἀμειβομένοις ἐπιχεομένης· ὑφ᾽ ὃν
μόνιμον ἱερατικῆς θεωρίας ἀπτεταμένης ὁλο-
τελῶς κινούμεναι. τὰς ὑψηλὰς ἐπικλήσεις
θερμῶς· καὶ τὰς μυσταγωγίας τοῦ κάλλους τῆς
ἐκκλησίας· τὰς τε τάξεις ἀρετῶν τοῦ γράμ-
ματι τοῦ νόμου καθάπερ μονο-
κρατούμενος ὁ λόγος ἐκτίθησι περὶ
φωτὸς ἁγίου. μὴ διδοὺς θεωρίαν
ἐπικὴν τοῖς τὴν αἴσθησιν ὡς ἀπο-
τεταμένην καὶ μόνης δεκτικὴν τῆς
ἀπάτης καὶ τῆς τῶν σωμάτων
σωματικῶν φθορᾶς ὑπάρχουσαν.
μόνης ἀντιληπτικὴν ἐκ δύσεως
παιδείας. ἀλλ᾽ ἐπεὶ τὴν μητέρα λέγω
τὴν ἐκκλησίαν. κατὰ τὴν ἐν
πνευματικὴν καταφέρομαι. ἵνα ἀπαρτίσας
φωτίσῃ· διδάσκων τοῦ ἐν πα-
ντὶ κόσμῳ. μόνος ζῶν μόνος πολι-
τεύεται· καὶ τοσοῦτον ἔχειν περὶ τῶν
σωμάτων τὴν μέριμναν. ὅσον
διὰ τῆς φροντίδος τὴν πρὸς
αὐτὰ σχέσιν. τῆς ψυχῆς ἀπαρτήσεως
διακόψαι. καὶ μηδεμίαν διδόναι τὸ
σύνολον ὕλης τῇ ψυχῇ φαντασίαν.
ἐργασίας τοίνυν ἔσχες καὶ σπουδάζομαι·

[illegible] τὴν [illegible] ... [illegible] ... γενόμενον [illegible] ... [illegible]

σ[illegible]θῆς οἶμαι καὶ δὴ τοῦ λόγου τῆς κατ' ἀρ-
χὰς τὸν γενόμενον παρ' ὅσον σαφέστερον καί.
τὴν ἀπολογίαν δὲ τῆς κινήσεως ὁ
φ[illegible]σ δίκην ἐν ποιητικοῦ προσδεξα-
μένης αἰσθήσεως· καθ' ἧς ὁρισθεί-
σης καιρίως ὁ θάνατος. ἡνίκα αὐτῇ
τοῦ διακόρου πρὸς τὴν ψυχὴν πα-
ραφερομένης τὴν ἔξοδον· ἐπειδὰν ὑπάρ-
χουσα κατὰ τὸ γένος ἡ αἴσθησις.
[illegible] τοῖς ἄλλοις διὰ τῆς
καθ' ἕκαστον ἡδονῆς ἀντι[illegible]
ὂν ἐνεργήσας· τὸ προσφυὲς αἰσθητὸν
ἀντιστρέψαν τὴν [illegible]
ψυχὴν ἀναισθητοῖ· διὸ πρὸ τοῦ
λόγῳ σοφῶς ἑπόμενος, πρὸ τοῦ κατην-
αγκασμένου καὶ παρὰ γνώμην θανά-
του, θάνατον τῆς σαρκὸς ἑκου-
σίως κατα[illegible]ζεται· τὸν πρὸς
αἴσθησιν τῆς γνώμης, παντελῆ
ποιούμενος χωρισμόν· οὐκοῦν
ὁ μόνῳ τῷ γράμματι τῆς γραφῆς
παρακαθήμενος, μόνην ἔχει
τὴν αἴσθησιν κρατοῦσαν τῆς
φύσεως. καθ' ἣν ἡ πρὸς τὴν
σάρκα τῆς ψυχῆς σχέσις μόνη δια-
φαίνεσθαι πέφυκεν· τὸ γὰρ γράμμα

[illegible] ... μόνην ... ἔχει ... πολλήν ... [illegible]

μὴ νοούμενον πνευματικῶς. μόνην ἔχει τὴν
αἴσθησιν περιγράφουσαν αὐτοῦ τὴν
ἐκφώνησιν· καὶ μὴ συγχωροῦσαν πρὸς
τὸν νοῦν διαβῆναι τῶν γεγραμμένων
τὴν διάνοιαν· ἤγουν πρὸς μόνην τὴν
αἴσθησιν ἔχει τὸ γράμμα τὴν οἰκειότητα.
ὡς ὁ καθ' ἱστορίαν μόνην ἰουδαϊκῶς
τὸ γράμμα δεχόμενος. κατὰ σάρκα
ζῇ τῆς ἁμαρτίας καθεκάστην ἡμέ-
ραν διὰ τὴν ζῶσαν αἴσθησιν γνω-
μικῶς ἀποθνήσκων τὸν θάνατον.
μὴ δυνάμενος πνεύματι τὰς πράξεις θανα-
τῶσαι τοῦ σώματος. ἵνα ζήσῃ τὴν
ἐν πνεύματι μακαρίαν ζωήν· εἰ γὰρ κατὰ
σάρκα ζῆτε μέλλετε ἀποθνήσκειν φη-
σὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος· εἰ δὲ πνεύματι τὰς
πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε,
ζήσεσθε: μὴ τοίνυν τὸν θεῖον λύχνον
λέγω τὸν φωτιστικὸν τῆς γνώσεως λό-
γον ἀνάψαντες διὰ θεωρίας καὶ πρά-
ξεως ὑπὸ τὸν μόδιον θήσωμεν. ἵνα μὴ
κατακριθῶμεν ὡς περιγράφοντες
τῷ γράμματι τὴν τῆς σοφίας ἀπερί-
ληπτον δύναμιν· ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν φημὶ
τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ἐν τῷ ὕψει τῆς ἀλη-
θοῦς θεωρίας πᾶσι τὸ φῶς τῶν θείων

δογμάτων τῶν ὀρθοδόξων πατέρων εἰ καὶ
τέχνην τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ ὁ
νόμος τινὰ καὶ ὡς προκατειλημμένον
μεμψιμοιρίαν ... ὅμως μαθητὴν ἐπορεύ-
την γενέσθαι προσέταξεν· τὸ μὲν
ὡς μηδὲν διάλεκτον ἔχουσαν καὶ τῆς
τοῦ λόγου δυνάμεως ἀμοιροῦν· τὸ δὲ
ὡς τὴν ὕλην καὶ πάντων τῶν περιττω-
μάτων· τῶν τέλος αὐτοῖς ... καὶ
μηδὲν ἐπίσημον ἔχουσαν· ἣν πῶς
μετὰ τίνος ἐξαλλαγῆς θαυμαστῶς
διηρθρώσατο ὁ μέγας ζαχαρίας φησὶν
πρὸς τὸ παραμυθεῖσθαι· ἐπεὶ παραμιχναι
ἐπίσω αὐτῆς· τοῖς ἐπαμίχνοις
ἐν τούτοις. καθ' ἕτερον τρόπον ἐκκλη-
σιάζον ... παρὸν καὶ ... τὴν ἐν τῷ
... μέχρι πρὸς ἐκκλησίαν ἐξ-
... ὁ λόγος· οὐ γὰρ ... παν-
... αὐτὴν ἐκφώνησιν ἔχοντα·
καθ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν πάντως
νοηθήσεται τρόπον· ἀλλ' ἕκαστον
τῶν λεγομένων. πρὸς τὴν ὑπο-
κειμένην δῆλον ὅτι τοῦ τόπου τῆς
ἁγίας γραφῆς διανοίας ...
μεταλαμβανομένων ὀρθῶς τοῦ σκοποῦ τῶν
γεγραμμένων καταστοχάζεσθαι·

μέχρις οὖν ἐν ταῖς θείαις φαίνεται τὴν ἁγίαν
γραφικῶν ζ̄ νοῶ. τὰς ἐνεργείας τοῦ
ἁγίου πνεύματος. ἤγουν τὰ χαρίσματα τοῦ
πνεύματος. ἅπερ δωρεῖσθαι τῇ ἐκκλησίᾳ
πέφυκεν ὁ λόγος. ὡς κεφαλὴ τοῦ παν-
τὸς σώματος. καὶ ἐπαναπαύ-
σεται γὰρ ἐπ' αὐτόν φησιν πνεῦμα θεοῦ.
πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως. πνεῦμα βου-
λῆς καὶ ἰσχύος. πνεῦμα γνώσεως καὶ
εὐσεβείας. ἐμπλήσει αὐτὸν πνεῦμα φό-
βου θεοῦ. ἡ δὲ τῆς ἐκκλησίας κεφα-
λὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνθρω-
πότητος ἐστὶν ὁ Χριστός. ἄρα τῇ ἐκκλη-
σίᾳ δεδώρηται ὁ κατὰ φύσιν ἔχων
τὸ πνεῦμα. τὰς ἐνεργείας τούτου ὡς θεός.
ἐμοὶ γὰρ ὁ λόγος γενόμενος ἄνθρωπος. ἐμοὶ
καὶ τὴν ὅλην πραγματεύεται σωτη-
ρίαν. διὰ τῶν ἐμῶν. ἐμοὶ τὰ οἰκεῖα
αὐτοῦ καταφοίτησιν ἀντιδίδωσι.
δι' ὃν καὶ ἄνθρωπος γέγονεν. καὶ ὡς [illegible]
[illegible] δι' ἐμέ. ποιεῖται τῶν οἰκείων
τὴν ἔκφανσιν. καὶ ἑαυτοῦ μὲν τὴν
ἐμὴν ὡς φιλάνθρωπος λογιζόμενος
χάριν. ἐμοὶ δὲ τὴν οἰκείαν αὐτοῦ
καταφοίτησιν τῶν κατορθωμάτων
ἐπιγραφόμενος ἀνάμνησιν. διὸ ἐν μὲν

Τίνας τοὺς λό-
γους ζ̄.

μακαρίαν ἀμφιέννυται τὸ φῶς πρόσωπον ἀμόρ-
φως καὶ ὑπέρμετρον· τὸ γὰρ πνεῦμα τὸ ἅγιον·
ὁ πατὴρ φῶς καὶ ὁμοούσιον ὑπάρχει τοῦ
θεοῦ καὶ πατρός. οὕτως καὶ τοῦ υἱοῦ φῶς καὶ ταυτο-
σίαν ἐστίν. ὡς ἐκ τοῦ πατρὸς ὁμοουσίως δὲ τοῦ
γεννηθέντος [illegible] ὥσπερ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμε-
νον. καὶ τῇ λυχνίᾳ τουτέστιν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ. καθ' ὑπὲρ μόδιον τὰς οἰκίας
ἐν ἐργασίας διαμετρούμενον· μόδιον γὰρ τρό-
πον τὸ σκότος μόνον τόσ. πᾶσα τοῦ τόπου
ἐν ἐργασίᾳ [illegible] τὴν πολύτροπον γὰρ ἐστὶν τῆς
ἁμαρτίας ἐξωθεῖσθαι τῆς ἐκκλησί-
ας. καὶ ἀποκλύνειν τὸ φῶς καὶ [illegible]· ποιεῖ ζη-

γὰρ ἡ μὲν σοφία τῆς ἀνοίας ἀναίρεσιν·
ἡ δὲ σωφροσύνη τῆς ἀσελγείας [illegible]
ἀφανισμόν· ἡ δὲ βουλὴ τῆς ἀδιακρισίας
καταργησιν· ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς ἀσθενείας
ἐξήγησιν· ἡ δὲ γνῶσις τῆς ἀγνωσίας
ἀφανισμόν· ἡ δὲ εὐσέβεια τῆς ἀσεβεί-
ας καὶ τῆς τοιαύτης τῶν ἔργων φαυλό-
τητος διαφθοράν· ὁ δὲ φόβος τῆς
καταφρονήσεως ἀπαλλαγὴν τῆς
πωρώσεως. φῶς γὰρ οὐ μόνον τὰ
προστάγματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ἔργοις
[illegible] τυγχάνει τοῦ θεοῦ: λύχνοι δὲ
πάλιν τυγχάνουσιν, ὥσπερ τὰ καθ' ἡμᾶς

[Margin notes: "ζήτει κατὰ [illegible]" (beside the line "ας. καὶ ἀποκλύνειν…") and "ζήτει κατὰ [illegible] πρὸ [illegible]" (beside the line "[illegible] τυγχάνει τοῦ θεοῦ…")]

τῆς ἐκκλησίας· τὸ φῶς τῆς σωτηρίας
πυρσεύοντος. καὶ οἱ συμπληροῦντες
καθαροὶ τὴν κατ' αὐτὴν εὐκοσμίαν·
οἷον· ὁ σοφὸς τῶν θείων καὶ ὑψηλῶν
δογμάτων τε καὶ μυστηρίων διδάσκα
λος. λύχνος ἐστὶν ἐκκαλύπτων τὰ τέως
τοῖς πολλοῖς μὴ φαινόμενα· ὁ μετὰ
συνέσεως καὶ ἐπιστήμης κατακούων
τῆς ἐν τοῖς τελείοις λαλουμένης σοφί
ας. ἄλλος ὑπάρχει λύχνος ὡς συνετὸς
ἀκροατὴς φυλάττων ἐν ἑαυτῷ τῆς
τῶν λαλουμένων ἀληθείας τὸ φῶς:
ὁ δὲ μετὰ ἀκουσμάτων διακρίνων ἁρμοδί
ως τοῖς πράγμασι τοῖς καιροῖς καὶ
τοῖς λόγοις τοῖς ἐπιβάλλοντας προ
σώποις ἐπινοῶν. καὶ μὴ συγχωρῶν ἀλλή
λοις ἀπροσφόρως ἐπιπεσόντας συγχεῖ
σθαι. καὶ οὗτος ὡς θαυμαστὸς
οἰκονόμος ἄλλος ὑπάρχων δέδει
κται λύχνος· ὁ δὲ τὰς προσβολὰς
τῶν ἀκουσίων πειρασμῶν κατὰ τὸν
μακάριον ἰὼβ καὶ τοῖς γενναίοις μάρ
τυρας ἀκαταπλήκτως φέρων τῷ φρο
νήματι. λύχνος ἐστὶν ἰσχυρός. ἀκατα
σβεστον καὶ αὐτὸς φυλάττων τὸ φῶς
τῆς σωτηρίας. ἐν τῷ τρόπῳ τῆς
κατὰ τὴν ἀνδρίαν ὑπομονῆς
φυλαττόμενον. ὡς τὸ καὶ ἰσχὺν ἔχειν

καὶ ὑμνῆσαι· ὁ δὲ γυμνὸς σκοπῶν τοῦ πονη-
ροῦ τὰ μηχανήματα· καὶ τὰς συμπλο-
κὰς τῶν ἀφανῶν πολέμων οὐκ ἀ-
γνοῶν. καὶ οὗτος τὸ φωτὶ τῆς γυμνό-
τητος περιβαλλόμενος. ἄλλος ἐ-
φίκετο μέχρις τοῦ μεγάλου αἰῶνος τέ-
λους προσήκοντος συμφερόμε-
νος. οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα
ἀγνοοῦμεν· ὁ δὲ τὸν καθ' ἓν πολε-
μικὸν εὐσκευάσας τοῖς ἀρεταῖς ἀθλη-
μοῦ μόνον μεταχειριζόμενος. ἄλλος ὑ-
περέχει μέχρις ὡς ἀσεβείας τὴν εὐ-
σέβειαν. ἀσεβῶς τοῖς τρόποις π-
στρούμενος· ὁ δὲ τὴν προσδοκίαν
τῆς κρίσεως τοῖς πάθεσιν προσ-
τιθεὶς τεχνὴν δι' ἐγκρατείας αὐτὸς ταχί-
σας τὴν ἔξοδον. ἄλλος γέγονεν μέχρις
διὰ σπουδῆς τοῦ φόνου τοῦ υἱοῦ τοῖς
ἐπιτριμμάσας αὐτοῦ τῶν παθῶν
κηλῖδας ἐκκαθαιρόμενος· καὶ τὴν
τῶν παραφύσιν ἀσωματικῶν μολυσμῶν.
διαγελῶν καὶ λαμπρὸν τὸν κίονα ποι-
ούμενος· τὴν μὲν οὖν κάθαρσιν
τοῖς ἀξίοις τῆς τῶν ἀρετῶν καθα-
ρότητος, δι' ἀφόβου καὶ ἀσεβήσας
καὶ γνώσεως ποιεῖται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον·
τὸν δὲ φωτισμὸν τῆς τῶν ὄντων καθόλου

[illegible]

ὑπάρχουσι μόνοις ἐγγενέσθαι· δι᾽ ἰσχύος
καὶ μονιμότητος καὶ συνέσεως δωρεῖται
τοῖς ἀξίοις θεωρίας· τὴν δὲ τελειότητα.
διὰ τῆς ἐμφάσεως καὶ ἀποδείξεως ὁλο
σχεροῦς σοφίας χαρίζεται τοῖς ἀξίοις
θεώσεως· πρὸς τὴν τῶν ὄντων αἰτί
αν ἀμέσως αὐτοὺς ἀνάγουσι· κατὰ πάντα
τρόπον ὡς ἔστιν ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἐκμα
νῶν τῶν θείων τῆς ἀγαθότητος ἰδιω
μάτων γνωριζομένοις· καθ᾽ ἣν ἐκ τοῦ
μὴ ἑαυτοῖς· ἐξ ἑαυτῶν δὲ γινώσκοντες
τὸν θεόν· οὐκ ὄντος τινὸς μέσου τοῦ
διατειχίζοντος· σοφίας γὰρ πρὸς
θεὸν μέσον οὐδέν. τὴν ἀναλλοίωτον ἔ
χουσιν ἀτρεψίαν τῶν μέσων [χω] αὐτοῖς
πάντων ὁμιλοῦσι διαιωνίζοντα τῶν μ·
ἐν οἷς ὑπὲρ Χριστοῦ· ὁ περὶ τὴν γνῶσιν
ὅπου τε τοῦ σφάλλεσθαι κίνδυνος· καὶ
πρὸς αὐτὴν τὴν ἄπειρον καὶ ὑπὲρ
ἄπειρον καὶ ἀπειράκις ἀπείρως κατα
φθάσειν ἐκεῖνα πάντων ἀκρότη
τα δι᾽ ἀφασίας ἀρρήτου τε σιγῆς καὶ ἀ
γνωσίας ἀφθέγκτως τοῖς ἀπερινοή
τως ἀναχθεῖσιν κατὰ τὴν χάριν·:
Καὶ ἐπὶ παραγγελίας τοῖς ἐπὶ μήκοις
τοῖς ἐπ᾽ αὐτῆς· ὁ μὲν δὴ περὶ τῶν

χθ
μάλα καὶ [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
ἀγῶν πρὸς [illegible]
τὸ ὄντι· ὁ δὲ [illegible]
ἀναλαβὴ πόθον [illegible]

μικρῶν ὡς κατ᾽ ἐμὲ εἶναι κατὰ δύο
ἔστι καὶ μᾶλλον ὅπου λέγεται τῆς θεωρίας
λόγος· ὁ δὲ περὶ τῶν ἐκμυστρίδων,
ἐντεῦθεν ἀρχθήσεται· φασὶ γὰρ εἶναι
τὴν ἐκμυστρίδα σκεῦός τι σκύφος
δέ· ἐν ᾧ τὸ τοῖς λύχνοις ἐπιχεόμενον
οἱ αὐτοὶ καὶ ἄλλα ἢ φωτίζειν ἔλαιον. προσ-
αὐτοῦ τροφὴν τοῦ φωτὸς καὶ συντήρησιν·
οὐκοῦν κατὰ τὸν τῆς ἀναγωγῆς λόγον
ἐκμυστρίδα φασὶν τῶν ἱερῶν λύχνων
τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ... δεικτικὴν καὶ
τῶν διατρεφόντων τε καὶ συντηρούντων
τοῖς ἱεροῖς λύχνοις, ἤγουν τὰς ἐνεργείας
τοῦ πνς διαφόρων λογάδων τε τρόπων
καὶ ἱερῶν ὑπάρχουσιν ἐξ αὐτοῦ καὶ διδα-
σκάλοις. τῶν εἰληφότων ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ
τὴν τῶν χαρισμάτων διαίρεσιν· ὡς γὰρ
ἐλαίου χωρίς. ἄσβεστον διατηρηθῆναι
λύχνον ἀμήχανον. οὕτως ἐξ ἑωσ χω-
ρὶς προσφόροις καὶ λόγοις καὶ τρόποις
καὶ ἱεροῖς νοήμασιν ἢ τοῦ αὐτοῦ. καὶ μάλι-
στα τοῖς καθήκουσιν ἢ τὰ ἀκέραια διατρέ-
φουσιν. ἄσβεστον φυλαχθῆναι τὸ φῶς
τῶν χαρισμάτων ἀμήχανον· καὶ τὸ
χαρισματικὸν προσφυοῦς χρῄζει τῆς
ἐξέσεως, ἀπαιτοῦσι ἐπιχέουσιν αὐτοῦ καθ-

ἔχουσαν τὴν ὕλην τὴν νοεράν· ἵνα δὲ
μείνῃ κατὰ τὴν λέξιν τοῦ δοξαζομένου κρα-
τούμενον· ἐπαρυστρίδας οὖν τοὺς ἐπά-
νω... τῆς λυχνίας· οἱ πρόσφοροι τῶν
θείων χαρισμάτων τῆς ἁγίας ἐκκλησί-
ας ἐπάρχουσιν ἐξῆς· ἀφθόνως ἐκ τινῶν
ἀγγέλων κατὰ τοὺς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ φρονίμους
παρθένοις ταῖς λαμπάσι τῶν χαρι-
σμάτων ἐπιχέουσι τὸ τῆς ἀγαλλιάσεως
ἔλαιον· οἱ σοφοὶ τῶν δεδομένων καλῶν
ἐργάται φύλακες: καὶ δύο ἐλαῖαι
ἐπάνω αὐτῆς· μία ἐκ δεξιῶν τοῦ
λαμπαδίου αὐτῆς· καὶ μία ἐξ εὐωνύμων·
καλῶς καὶ πάνυ προσφυῶς ἡμῖν πρὸς
ἑαυτὸν νεύουσαν· ὁμαλῶς τὴν ὅρασιν
διεσκεύασεν ὁ λόγος· εἰπὼν γὰρ λυχνίαν
καὶ λαμπάδιον καὶ λύχνους καὶ ἐπαρυ-
στρίδας· ἐπήγαγεν καὶ ἐλαίας δύο·
ἔδει γὰρ ὡς ἀληθῶς ἔδει τοῦ φωτὶ
συνεπινοηθῆναι φύσει καὶ τὴν ἐμμε-
τικὴν τῆς τὸ φῶς συντηρούσης διαμο-
νῆς αἰτίαν· ἵνα μὴ τὸ φῶς οἷον ἀπογυ-
μνῆται τῆς λυχνίας δι' ἀτροφίαν
σβεννύμενον· αἱ δύο τοιγαροῦν ἐλαῖαι
τῆς χρυσῆς λυχνίας τουτέστιν τῆς ἁγίας
καθολικῆς ἐκκλησίας· αἱ δύο διαθῆκαι

τίνες αἱ δύο ἐλαῖαι.

τυγχάνουσιν· ἀφ' ὧν ὡς ἐξ ἐλαιῶν τηρού-
μενον ἐκπεπιεσμένη(?) ἡ δι' αὐτῶν οἰκειότης τῆς
ψυχῆς καὶ ἔρευνα νοὸς ἐκδίδοται καθάπερ
ἔλαιον. καὶ τὸ φῶς τῶν θείων χαρι-
σμάτων ἐκτρέφουσα δύναμις τῶν
νοημάτων· καὶ κατ' ἀναλογίαν τῆς [illegible]
οἰκείας δυνάμεως. καὶ τοῦ καθεκά-
στου μέτρου(?) τηρουμένη. τὸ φῶς ἄσβεστον
τῆς ἀναλογούσης αὐτῷ διαφυλάττει
χάριτος. καθάπερ ἔλαιον τοῖς ἐκ τῶν(?)
γραφῶν νοήμασιν συντηρούμενον· ὡς
γὰρ ἐλαίας χωρὶς οὐκ ἔστιν συλλαμβά-
νειν(?) φύσει καταλειφθὲν λύχνιον ἔλαιον·
ἄλλως δὲ δυσχερῶς κρατῆσαι τοῦ δεχομέ-
νου τὸ ἔλαιον συνδυασμῷ(?)· ἐλαίου δὲ μὴ
τρεφόμενον σβέννυται πάντως τὸ
λυχνιαῖον φῶς. οὕτως τῶν θείων γρα-
φῶν χωρὶς οὐκ ἔστιν καταληφθῆναι δύ-
ναμις νοημάτων θεωρητικῶν· ἐξ ὧν
δὲ καθάπερ ἐλαίου νοημάτων δεκτικῶν
οὐ λαμβάνει συνεχῶς(?) καὶ μαθηματικῶν(?)· θείοις
δὲ νοήμασι μὴ τρεφόμενον τὸ φῶς
τῆς ἐν τοῖς χαρίσμασιν γνώσεως, ἄσβε-
στον οὐ συντηρεῖται τοῖς ἔχουσιν· : οὐκοῦν
[illegible] ἄφες τὴν ὅρασιν ἀνθρώπων ἐς θεωρίαν
τὴν [illegible] ὅλ[illegible]ς παρ' αὐτοῖς καλῶν. τὴν μὲν γὰρ

χρίσιν· τὴν ἐκκλησίαν· τὸ δὲ λαμπάδιον·
τοῦ σαρκωθέντος θεοῦ λόγου τὴν ἡμετέραν
φύσιν ἀπ' ἀρχῆς ἐξ αὐτῆς καθυπόστα-
σιν περιθεμένου· τοὺς δὲ λύχνους τοὺς
ἑπτά· τοὺς τοῦ πνεύματος χαρίσμασιν ἐκείνου
ἐνεργήσαντας· ὡς ὁ μέγας προαπέδειξεν
σαφῶς Ἡσαΐας· τὰς δὲ τῶν λύχνων
ἐπαρυστρίδας· τοὺς διδακτικοὺς τῶν
θείων τῆς γραφῆς νοημάτων ἐξηγη-
τῶν δεξαμένων τὰ θεῖα χαρίσματα·
τὰς δὲ δύο ἐλαίας· τὰς δύο διαθή-
κας· ἐξ ὧν ἡ τῶν θείων νοημάτων
γεωργουμένη σοφῶς ἐκδίδοσθαι
πεφυλαγμένων ἀρετῶν· ὡς τὸ φῶς τῶν
θείων μυστηρίων ἄσβεστον συντηρεῖται
τρεφόμενον· καὶ μία φησὶν ἐκ δεξιῶν
τοῦ λαμπαδίου αὐτῆς καὶ μία ἐξ εὐωνύ-
μων· δεξιὰν οἶμαι λέγειν τὸ προφη-
τικόν. τὸ πνευματικώτερον τοῦ λόγου μέρος·
εὐώνυμον δέ· τὸ σωματικώτερον·
ἢ δὲ τὸ σωματικώτερον μέρος τοῦ
λόγου δηλοῖ τὸ ἀριστερόν· τὸ δὲ
πνευματικώτερον μέρος σημαίνει
τὸ δεξιόν· τὴν παλαιὰν διαθήκην
ἐξ εὐωνύμων εἶναι ἂν παραμυθίας σημαί-
νειν· ὡς τῆς πρακτικῆς μᾶλλον προσ-
οικειουμένην φιλοσοφίας· τὴν ἐκ δεξιῶν δέ·

τί τὸ δεξιὸν τὸ ἀριστερόν·

ἡ παλαιὰ καὶ ἡ νέα διαθήκη.

[illegible] ἐναισθητικήν· ὡς καὶ νοῦ
[μυσ]τηρίου διδάσκαλον· καὶ τῆς ἐν ἑ-
κάστῳ τῶν ποιητῶν θεωρητικῆς ἕξε-
ως ποιητικήν· ἡ μὲν γὰρ ἀρετῆς
τρόπους· ἡ δὲ γνώσεως λόγους παρέ-
χειν τοῖς ταῦτα φιλοσοφοῦσιν· καὶ
ἡμῖν· τῆς τῶν ὁρωμένων ὁμιλίας χω-
ρίζουσα πρὸς τὸ συγγενὲς ἀμιγῆ
τὸν νοῦν πάσης καθαρὸν ὑλικῆς
φαντασίας γεγενημένον· ἡ δὲ τῆς
ὑλικῆς προσπαθείας αὐτὸν ἀποκα-
θαίρουσα τῆς ἀνδρείας τρόπῳ κα-
θάπερ σφύρᾳ τινὶ τοῖς πρὸς τὸ σῶ-
μα τῆς γνώμης κατὰ τὴν σχέσιν ἐκ-
κρουομένων ἥλοις· καὶ ἡ μὲν παλαιὰ
σῶμα πρὸς τὴν λογικὴν διὰ με-
σον ἀναγκάζει τῶν ἀρετῶν· κωλύ-
ουσα τοῦ πρὸς σῶμα τὸν νοῦν κατα-
κλάζεσθαι· ἡ δὲ νέα τὸν νοῦν
πρὸς τὸν θεὸν ἀναγκάζει· τῷ πυρὶ
τῆς ἀγάπης σφυρούμενον· καὶ ἡ μὲν
ταυτὸν ἐργάζεται τῷ νοῒ τὸ σῶμα
κατὰ τὴν θείαν κίνησιν· ἡ δὲ ταυτὸν
τῷ θεῷ τὸν νοῦν ἀποτελεῖ κατὰ τὴν ἕ-
ξιν τῆς χάριτος· τοσαύτην ἔχοντα
πρὸς τὸν θεὸν τὴν ἐμφέρειαν, ὥστε δι' αὐ-
τοῦ γνωρίζεσθαι· τὸν ἐξ αὐτοῦ κατὰ φύσιν

[illegible] ἡ διαθήκη· παρὰ [illegible] ὑπὲρ [illegible] ... σῶμα [illegible] κλάζειν [illegible] νέα [illegible] ... τοῖς γνωσθεῖσιν.

οὐδαμῶς τὸ παράπαν οὐδενὶ γινωσκό-
μενον· ὡς ἐκ τινος εἰκόνος ἀρχετύπου·
[illegible]ταμένων δὲ κατὰ τοῦτον ἔχεται
τὸν τρόπον: εἰ δὲ βούλει καί τις
καὶ ἐς τὸν καθέκαστον ἄνθρωπον μαγμα-
μφὴν τῶν εἰρημένων τὴν δύναμιν.
οὐ κατοπτρίσῃ πάντως καλῶν καὶ εὐ-
σεβῶν θεωρημάτων· λυχνίαν γὰρ
δυνήσεται μορφὴν. τὴν ἑκάστου ψυχὴν· χρυ-
σῆν ὅμως. ὡς καταφύσιν νοεράν τε
καὶ χοϊκήν. ἄφθαρτον τε ἀθά-
νατον: καὶ τῷ βασιλικῷ τάγματι κρα-
τῇ τῆς αὐτεξουσιότητος τετιμημέ-
νην· ἔχουσαν ἐφ᾽ ἑαυτῆς τὸ λαμπά-
διον τῆς πίστεως, λέγω τὸν σαρκω-
θέντα λόγον. πιστευόμενον αὐτῇ
κυρίως καὶ ἀληθῶς ὑπ᾽ αὐτῆς λα-
τρευόμενον· ἐφ᾽ ἣν ὁ λύχνος τοῦ λόγου
τῆς γνώσεως ἀναπτόμενος τίθεται.
κατὰ τὴν αὐτοῦ τοῦ θεοῦ λόγου διδα-
χὴν καὶ παραίνεσιν· φησὶ γὰρ οὐ
δὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν
ὑπὸ τὸν μόδιον. ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν
καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ·
λύχνον μὲν οὖν τυχὸν. τὸν κατὰ πρᾶξιν. (τῆς ψυχῆς)
ἐν τῷ νῷ τῆς γνώσεως λόγον· λέγω τὸν γνώμονα τοῦ πνς·

ἄλλος ... τρόπος
... ἑκάστου τῶν ...
... τὴν ... λυχνίας ...
... λυχνίαν·

[illegible]

μόδιον δέ. τὸ χαρακτηριστικὸν φρόνημα τῆς
σαρκός. ἤγουν τὸν ἐγκείμενον [illegible] νόμον
τοῦ σώματος. ὑφ' ὃν οὐ δεῖ ποιῆσαι
τὸν νόμον τῆς χάριτος. ἀλλ' ἐπὶ τὴν
ὑψηλὴν τὴν ὄντως χρυσῆν λυχνίαν.
ἤ ἀναφέρουσαν τοῖς ἀστράπτουσι τῶν
ἔργων τῆς δικαιοσύνης. καὶ τῶν σοφῶν
νοημάτων. πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
τουτέστιν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἢ τοῖς δὲ τοῦ κόσμου
μιμηταῖς τοῦ καλοῦ τοῖς θεωμένοις
καθίστησιν. δοξάζοντας καὶ αὐτοὺς
διὰ τῶν ἔργων τῆς ἀρετῆς. ἐπειδὴ
μὴ προφορικῶν λόγων τῶν ἐν οὐρανοῖς πατρὰ.
τουτέστιν τὸν θεὸν τὸν ἐν τοῖς ὑψώμασι
τῶν μυστικῶν θεωρημάτων τῆς γνώ-
σεως. τὴν τῶν κατὰ τὴν ἀρετὴν
φαινομένων ἔργων τῆς δικαιοσύνης
ἐν τοῖς ἀξίοις ἔμπροσθεν τὰ κεφαλοτρε-
φῆ. ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ
ἔργα φησὶν. καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα
ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. οὗτος μὲν οὖν
νοήσας κατὰ τὴν ἀναλογίαν τρόπον
τὴν ὡραιοτάτην λυχνίαν καὶ τὸ λαμπάδιον.
ὁ τοῖς νοητοῖς χαίρων τῆς
ἁγίας γραφῆς θεωρίαις. τοῖς ἁπλου-
στέροις ἐκδέξεται τὴν τοῦ διαφορὰν

[illegible]

[illegible]

χαρισμάτων τοῦ πνεύματος ἣν καὶ διαιροῦσιν·
κατὰ τὴν προαποδοθεῖσαν ἐξήγησιν·
ἣν μετρίως ἐπισημαίνεται καὶ ἐσφραγί-
σθαι τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου
μένους καὶ γνωσθέντος· ἐπειδὴ Χριστὸν οἶδεν
ὁ λόγος τοὺς ζ' ὀφθαλμοὺς τὰ κατὰ Χριστόν· καὶ τοῖς αὐ-
τοῖς τρόποις τοῖς ζ' λόγοις καθὼς ἐστὶν
ἀρθὲν θερμὸν διαφαινόμενον· ὁ καὶ δι' αὐ-
τὸν ἔχοντα σοφίαν καὶ σύνεσιν· βου-
λήν τε καὶ ἰσχὺν καὶ γνῶσιν καὶ εὐσέβειαν
καὶ φόβον. δι' ὧν ὡς δι' ὀφθαλμῶν
νοητῶν ἐπισκέπτεσθαι λέγεται πᾶσαν
τὴν ἑκάστου καρδίαν τὴν γῆν ὅθεν
ἑπτὰ γάρ φησιν οὗτοι ὀφθαλμοὶ κυρίου εἰ-
σὶν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν: Καὶ ἑπτὰ ἐπαρυστρίδες
τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς·
ἐπαρυστρίδες εἰσίν· αἱ κατὰ πρᾶξιν
καὶ θεωρίαν ἕξεις τῶν ἀξίων τῆς ἐν
τοῖς θείοις χαρίσμασι διαιρέσεως· ἀφ' ὧν
ὡς ἐξ ἀγγείων τινῶν ἐπιχέοντες κα-
θάπερ ἔλαιον τῶν μυστικῶν νοημά-
των τὴν διάνοιαν. τὸ φῶς τῶν χαρι-
σμάτων τοῦ πνεύματος διαφυλάττουσιν ἄσβε-
στον: τὰς δὲ δύο ἐλαίας μόνας. καθώς
προσθήκην. τὰς δύο διαθήκας· τὴν μετὰ

[illegible]

[illegible]

παλαιὰν ἐξ εὐωνύμων τοῦ λαμπαδίου
τὴν τοῦ γνωστικοῦ τῆς ψυχῆς ἤγουν θε-
ωρητικοῦ καθαρώτερον ἔλαιον γεννῶσαν
τοῖς κατὰ τὴν πρᾶξιν τρόποις τῶν ἀρε-
τῶν· τὴν δὲ νέαν ἐκ δεξιῶν· τὴν τοῦ
παθητικοῦ τῆς ψυχῆς ἤγουν πρακτικοῦ
καθαρώτερον ἔλαιον ἀεννάως γεννῶσαν·
τοῖς κατὰ τὴν θεωρίαν πνευματι-
κοῖς λόγοις τῶν γνώσεων· ἵνα δι' ἀμφοῖν
τὸ τῆς θεολογίας φῶς καθαρώτερον λαμπα-
δίον μετὰ τῶν συμφυῶν χαρισμάτων
τοῦ πνεύματος πλέον κρατύνηται χορη-
γούμενον. ἐκ μὲν τῆς παλαιᾶς διαθή-
κης. τοῖς διὰ πράξεως τὴν γνῶσιν ἐνθρονί-
ζοντας τρόποις· ἐκ δὲ τῆς νέας
διαθήκης. τοῖς διὰ θεωρίας πνευματικῆς
τὴν πρᾶξιν τῶν ἀρετῶν λαμπρύνοντ-
ας λόγοις· καὶ πρὸς ἓν ἐξ ἀμφοῖν καλλο
ἄξιον κερασθῇ. τὸ τῆς σωτηρίας ἡμῶν
μυστήριον· ἔστι πρᾶξιν μὲν λόγου τὸν νόμον.
δόξαν δὲ νόου τὸν λόγον ποιούμενον·
καὶ τὴν μὲν πρᾶξιν θεωρίαν ἐνεργουμέ-
νην. τὴν δὲ θεωρίαν. πρᾶξιν μυσταγωγου-
μένην· καὶ συντόμως εἰπεῖν. τὴν μὲν
ἀρετὴν. φανέρωσιν γνώσεως· τὴν
δὲ γνῶσιν. ἀρετῆς συντηρητικὴν ἐργαζομένην
δύναμιν· καὶ δι' ἀμφοῖν ἀρετῆς μετὰ γνώσεως.

[illegible]

μίαν σοφίαν συνισταμένην· ἔστι δὲ ἢ κινούμενον·
ἢ νοούμενον ὅτι συμφωνοῦσιν ἀλλήλαις
δι᾽ αὐτῶν τῶν αἰσθήσεων καὶ κατὰ τὴν
χάριν τοῦ θεοῦ ἑνὸς μυστηρίου συμπλη-
ροῦσιν. καὶ ὅσον ψυχὴ καὶ σῶμα πρὸς ἑνὸς
ἀνθρώπου γένεσιν κατὰ τὴν σύνθεσιν ἀλλήλοις
συμβαίνουσιν: ἢ ὅτι τοῖς κατὰ μόνην
θεωρίαις φιλοτιμούμενος ἐκ λαιῶν ἢ ποιεῖ
τὰς δύο ἐλαίας ἢ ναί· τοὺς δύο νόμους
τόν τε φυσικὸν λέγω καὶ τὸν πνευματικόν. οὐκέ-
τι ὡς ὑπεύθυνον τῆς ἀληθείας· ὁ μὲν γὰρ φυσι-
κός, ὡς ἐξ ἀριστερῶν τοῦ λαμπαδίου τουτέ-
στιν τοῦ σαρκωθέντος θεοῦ λόγου· διὰ τῆς
συμφυοῦς αἰσθήσεως τοῖς ἐν τοῖς αἰσθη-
τοῖς πρὸς ἀρετὴν τρόποις νουθετεῖσθαι
τὸν ζητοῦντα προσφέρων· ὁ δὲ νομικὸς ἤτοι πνευματικός:
ἐκ δεξιῶν διὰ τῆς συμφυοῦς νοήσεως τοῖς
ἐν τοῖς οὖσιν πρὸς γνῶσιν πνευματικὴν λόγοις
ἀναλαμβανόμενος· δι᾽ ὧν ταῖς διαφόροις ἐξ ἴσης
τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων. καθάπερ ἔμ-
ψυχον εὐχαριστήριον πρακτικῶν καὶ γνω-
στικῶν θεωρημάτων πληρώσαντος. ὡς
συνῆκεν τὸ φῶς τῆς ἀληθείας φυλάττομεν:
γνωστικῶς ἕτερον δὲ τυχὸν ὁ τόπος οὗτος τῆς
γραφῆς κατανοούμενος διὰ τῶν δύο ἐλαι-
ῶν τῶν ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπαδίου καὶ ἐξ εὐωνύ-
μων. τὴν πρόνοιαν δηλοῖ καὶ τὴν κρίσιν· ὡς ἀνῆκεν

ἢ ὅτι [illegible] ... σώματα ... [illegible]
[illegible] ... τελείως [illegible]
[illegible] ... μυστηρ... [illegible]

ἡ φύσις [illegible]

... προστάξει τῶν
τοῖς [illegible]
[illegible] νόμος. [illegible]
[illegible]
τοῖς οὖσι πνευματικοῖς
ποιεῖ [illegible]

καὶ ἡ πρόνοια θεοῦ. ἐκ τῶν
[illegible]
[illegible] λόγ... δηλ... [illegible]
... ἐκ τῶν παθῶν [illegible]
[illegible] σαρκικῶν [illegible]
[illegible] φαίνεται·
[illegible] πάθος [illegible]
[illegible] ἑλκ...

μένος ὡς θεὸς ἐπὶ μυστηρίως χρονικῶς τῆς φύ-
σεως καθ' ὑπόστασιν ἐκκλησίας δὲ τῆς τοῦ
κατ' ἐνέργειαν ἀξίου τυχεῖν τῆς πρὸς αὐ-
τὸν τῆς ἀναβάσεως τὸ βάθος. ὁ τὸ πάν-
τως θεοῦ πρὶν ἔχων μέτρον. καὶ τοῖς κατὰ
πρόνοιαν καὶ κρίσιν αἰωνίοις καὶ
χρονικοῖς ταῖς τῆς τῶν ὄντων συνο-
χῆς αἰτίας καὶ γνώμαις λόγοις. καὶ δι' ὅ
τὸ πρὸ πάντων τῶν μὲν τῶν αἰώνων
προωρισμένον. ἐσχάτων δὲ τῶν
χρόνων ἐπὶ τὸ μέσον τῆς σωτηρίας
κήρυγμα μυστήριον συνεστηκέναι. ὧν τὴν
μὲν πρόνοιαν κατὰ τὸ πρὸς ἐλπίδα ἐκβε-
σιῶν τοῦ μυστηρίου τυγχάνουσιν.
ἐν τῷ ἀληθεῖ … τῆς τοῦ λόγου
πρὸς τὴν μορφὴν … τυχόμενον καὶ σαρ-
κὸς καθ' ὑπόστασιν ἕνωσιν. διὰ μέ-
ρους καθορώμενον τῆς … τὴν
δὲ κρίσιν … ὑπάρχουσαν.
ἐν τῷ μυστηρίῳ τῶν ὑπὲρ ἡμῶν
τοῦ σαρκωθέντος θεοῦ ζωοποιῶν πα-
θημάτων ἀρρήτως κατανοοῦμεν.
τὸ μὲν γὰρ ὡς … προκηρυχθέντος
κατὰ … ὅτι ἀληθῶς φύσιν
… τῶν ὑπαρχόντων. τὸ δὲ καθῆκον
σιον ἀνοχὴν … ὑπὸ … ἀσεβεῖ
μαρτυρ… ὅτι ἀληθῶς πάντων κατὰ φύσιν

ὑπάρχων μέτρως τῆς· οὐ γὰρ ἵνα πάθῃ
προηγουμένως ὁ θεὸς γέγονεν ἄνθρωπος· ἀλλ' ἵνα
τὸν ἄνθρωπον σώσῃ διὰ παθημάτων. ἐπειδὴ
διὰ τὴν παράβασιν τῆς θείας εἰ-
κόνος ἑαυτὸν ὁ καταρχὰς ἀπαθὴς
ὑπάρχων πεποίηκεν ἄνθρωπος· ἄξιον οὖν
τὸ κατὰ πρόνοιαν τῆς τοῦ λόγου σαρ-
κώσεως ὑπάρχει μυστήριον, ὡς ἐνεργη-
τικὸν τῆς ὑπὲρ φύσιν χάριτι πρὸ
τῶν αἰώνων προορισθείσης τῶν
σωζομένων θεώσεως. καὶ οὐ διὰ
τὸ παράπτωμα καταξίωσιν τῶν ὄν-
των ἐφικέσθαι δυνάμενον τὸν λόγον·
καθορώμενον δὲ τὸ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ
ζωοποιοῦ πάθους τοῦ κατὰ σάρκα
παθεῖν βουληθέντος θεοῦ σαρκὸς ὑπάρ-
χει μυστήριον· ὡς ἐνεργητικὸν μὲν
τῆς τῶν ἐπισυναχθέντων ἐκ τῆς παρα-
κοῆς τῇ φύσει παραφθίσιν πάντων ἰδι-
ωμάτων τε καὶ κινημάτων παντελοῦς
ἀναιρέσεως. ποιητικὸν δὲ τῆς τῶν προ-
ηγουμένως καταξιώσεως· ἁπάντων
ἰδιωμάτων τε καὶ κινημάτων ἀναιρεθέντων
διὰ καταστάσεως· καθ' ἣν. οὐ διὰ
τὸ παράπτωμα τῶν ὄντων κίνδυνος
εὑρεθήσεται λόγος· ἐξ ὧν προνοίας
φημὶ καὶ κρίσεως κινούμενος σαρκώσεως

[illegible]

καὶ πάθους διὰ τὸ στερρὸν τῆς καρτε-
ρὸν καὶ ἔτι [illegible] τῆς κατὰ τὴν
πρᾶξιν ἀνδρὶ καὶ ἀρετῆς καὶ ἀετοῦ
τι ὡς διὰ τὸ διαφανὲς καὶ μετεω-
ρὸν τῆς [illegible] καὶ θεωρίας καὶ γνώσεως.
ὡς ὁ [illegible] χερουβικῶν ὄρθρον ἐκκε-
κε[illegible]. ἤγουν ἅρματος μὲν δι' ἐκεί-
νου τέσσαρας τῶν εὐαγγελιστῶν
ὡς ἂν διεληλυθότων καὶ περιοδευ-
σάντων τὴν γῆν. ἢ τὴν πάλαι
τῆς παρασκευῆς τοῦ ἐλθεῖν ἤγουν
ζέφυρον καὶ ἀνατείλαντα τὸ πνεῦμα
τοῦ θεοῦ [illegible] καὶ τῆς [illegible]
κατὰ τὸν νόμον καὶ [illegible] πόλιν τῆς
ἐν γῇ βορρᾶ. τουτέστιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν.
ἐν οἷς ὁ ζόφος ἐκράτει τῆς ἀγνοίας. ἢ
τῆς ἁμαρτίας τὴν φύσιν ἐτυράννει
τὸ σκότος. ἢ πάλιν ἐν τοῖς ἁγίοις καθ-
ὁλικοῖς τῶν τεσσάρων γενικῶν ἀρετῶν
ἤγουν [illegible]. πᾶσαν διαδραμοῦ-
σαν καθαρὰν [illegible] τῶν [illegible] τὴν
καρδίαν. καὶ περιοδεύσασαν τὴν ἐγγε-
γονυῖαν αὐτοῖς ἐκ τῶν παθῶν
τῆς ἀτιμίας [illegible]. καὶ ἀναπαύ-
σασαν τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ διὰ τῆς πρακτικῆς
τῶν ἐν τῷ [illegible] ἐν γῇ βορρᾶ.
τουτέστιν ἐν τῇ σαρκὶ διὰ τῶν ἔργων

τῆς διακονοσύνης διαφαινομένην ἀλλάξασα
τὸν νόμον τοῦ γένους: ἢ πάλιν τὰς δύο ἑβραί-
ας νοητέον· τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πρᾶ-
ξιν· ὧν τῆς μὲν θεωρίας ἢ κατὰ τὴν
σάρκωσιν πρόνοιαν δηλώσειν φαίνεται
τὸν λόγον. τῆς δὲ πράξεως ἢ κατὰ τὸ
πάθος κυρίως δηλώσειν ἐνεργῆσθαι τὸν
τρόπον· ὡς τῆς μὲν κατὰ θείαν ἔκλε-
ξιν ὧν οἰσῆς τοῦ λόγου. τῆς δὲ κατὰ σωμα-
τικῶν ἐξωνημένον ὑπαρχούσης· καὶ τῆς μὲν
τὸν νοῦν. πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ καλούσης
συγγένειαν. τῆς δὲ τὰ πάντα τὴν αἴσθη-
σιν ἁγιαζούσης. καὶ τῶν παθῶν αὐτῆς
τοῖς τύποις ἀφαιρουμένης: ἢ πάλιν
πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν τὰς δύο
νοητέον ἑβραίας· ὧν, ἐπιλαβόμενος ὁ λόγος·
κατὰ μὲν τὴν πίστιν ὀρθῶς παρὰ τῶν
πιστῶν προσκυνούμενος. κατὰ δὲ τὴν
ἀγαθὴν συνείδησιν δι' αὐτῆς εἰς ἀλλήλους
χαρακτηριστικῶς ἐν σχέσει ματρολόμενος:
ἢ ταῖς δύο γυναιξί. τὸν ἐξ ἐθνῶν λαὸν καὶ
τὸν ἐξ ἰουδαίων. ἑβραίας δύο παρ' ἃς καὶ
ὁ λόγος· οἷς καὶ ποιότητος χρῆς ὁ πατὴρ ἑρμη-
νεύων τὰς ἑβραίας διὰ τὴν ἐν πνεύματι γέννησιν
καὶ τὴν πρὸς θέωσιν χάριν τῆς υἱοθεσίας
προσαγορεύων· ὧν μέσος ἐπιλεγόμενος ὁ σαρκω-
θεὶς θεὸς ὡς ἐπὶ λεχηνίας τῆς μιᾶς καὶ μόνης

ὅτι ... πρόνοια ... ἀναφαινόμενον· ὅτι ... μαθητοῦ λόγου. τρό... ἐνεργ...

εἰς τὰς ἀλλ... ἀλληλουεῖ·

εἰς τὰς αὐτὰς ἀλληλουεῖ·

καὶ [illegible] δι' αὐτὸ [illegible] καὶ [illegible]
ρὸν [illegible] αἰσθητῶν καὶ τὴν
[illegible] καὶ [illegible] καὶ αὐτοῖς
[illegible] τὸ διαφέρον καὶ [illegible]
τῆς [illegible] καὶ θεωρίας καὶ γνώσεως.
ὡς ἔλεγον δύο χερουβὶμ ὄρθιον ἐκκε-
[illegible] ἢ πρὸς [illegible] δὲ καὶ
ἐν ἀμφοτέροις τῶν εὐαγγελίων τῶν
πᾶσαν διαφυλαττόντων καὶ περιοδεύ-
σαντων τὴν γῆν. ἢ τὴν πλήρη
τῆς [illegible] τοῦ ἀδὰμ ἢ [illegible]
[illegible] καὶ ἀναστάντων τὸ πνα
τοῦ θῦ [illegible] καὶ τῆς ἑαυτὴν
κατὰ τὸν νόμον καὶ [illegible] πολιτείας
ἐγκεκρυμμένου. τουτέστιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν.
ἐν οἷς ὁ ζόφος ἐκράτει τῆς ἀγνοίας. ἢ
τῆς ἁμαρτίας τὴν φύσιν ἐσκόταινε
τὸ σκότος. ἢ πάλιν ἐν τοῖς ἄκροις ἀγγε-
λίοις τῶν τεσσάρων γενικῶν ἀρετῶν
ἢ [illegible] δυνάμεως. πᾶσαν διαφυλάξαν-
τα καθαρωτέραν [illegible] τῶν [illegible] τὴν
καρδίαν. καὶ περιοδεύσαντα τὴν [illegible]
[illegible] αὐτοῖς ἐκ τῶν παθῶν
τῆς ἀτιμίας [illegible]. καὶ ἀναστή-
σαντα τὸ πνα τοῦ θῦ δι' αὐτῆς πρακτικῆς
τῶν [illegible] ἐγκεκρυμμένα:
τουτέστιν ἐν τῇ σαρκὶ διὰ τῶν ἔργων

τῆς διακοσμήσεως διαφαινομένου δέξασθαι
τὸν νόμον τοῦ πνς: ἢ πάλιν τὰς δύο ἑβραί
ας νοητέον· τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πρᾶ
ξιν· ὧν τῆς μὲν θεωρίας ἢ κατὰ τὴν
σάρκωσιν πρόνοιαν δηλοῦσιν φαίνεσθαι
τὸν λόγον· τῆς δὲ πράξεως ἢ κατὰ τὸ
πάθος κρίσις δηλοῦσιν ἐνεργῆσαι τὸν
τρόπον· ὡς τῆς μὲν κατὰ ψυχὴν ἐκλε
ξιοῦν οὔσης τοῦ λόγου· τῆς δὲ κατὰ σῶμα
ἐνεργουμένων ὑπαρχούσης· καὶ τῆς μὲν
τὸν νοῦν πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ καλούσης
συγγένειαν· τῆς δὲ τὰ πρὸς τὴν αἴσθη
σιν ἀγαζούσης· καὶ τῶν παθῶν αὐτῆς
τοὺς τύπους ἀφαιρουμένης: ἢ πάλιν
πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν τὰς δύο
νοητέον ἑβραίας· ὧν ἐπιλημμένος ὁ λόγος·
κατὰ μὲν τὴν πίστιν ὀρθῶς παρὰ τῶν
πιστῶν προσκυνούμενος· κατὰ δὲ τὴν
ἀγαθὴν συνείδησιν δι' αὐτῆς τῆς ἀλλήλοις
κατορθοῦσθαι εὐσεβῶς μαρτυρούμενος:
ἢ τοῖς δύο μέρεσι· τῶν ἐξ ἐθνῶν λέγω καὶ
τῶν ἐξ ἰουδαίων· ἑβραίας δύο παρ' ἧς καθὲν
ὁ λόγος· οἷς καὶ πρότητος υἱοῖς ὡς πρὸ ἑρμη
νέων τὰς ἑβραίας διὰ τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω μετάβασιν
καὶ τὴν πρὸς θέωσιν χάριν τῆς υἱοθεσίας
προσαγορεύων· ὧν μέσος ἐπιλημμένος ὁ σαρκω
θεὶς θεὸς ὡς ἐπὶ λυχνίας τῆς μιᾶς μονῆς

ὅτι ... προνοίας ... κρίσεως ... διαφαινομένη· ὅτι πε... καὶ τοῦ ... μόνου τοῦ λόγου. πρὸ... ἐνεργούμενον ...

εἰς τοὺς ἐκτὸς ἀλλ... ἐννοεῖ·

εἰς ταῖς ἑαυταῖς. ἄλλη ἐννοεῖ·

[illegible] ... καταλλήλως ...
ἀπ' αὐτοῦ ... τὸ καὶ ... ἀλλήλοις. καὶ τοῖ
... τοῦ καὶ ... τὸ καὶ χρυσᾶν
ὑπάρχειν καλῶς: ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα διὰ τῶν δύο ἐλαιῶν παρεμφαίνε-
σθαι καλῶς ὁ λόγος· τὴν μέν, ὡς λογικοῖς
ἀληθοῦς γνώσεως κομῶσαν κατὰ τὴν
ἐλαίαν. τὸ δὲ ὡς ἀρετῶν πράξεσιν πε-
πυκασμένον: ἢ δὲ καὶ τοὺς δύο κόσμους
τόν τε νοητὸν λέγω καὶ τὸν αἰσθητὸν
διὰ τῶν δύο ἐλαιῶν ὁ τῆς γραφῆς αἰ-
νίττεται λόγος. καλῶς ἂν ἔχοι καὶ οὕτω
νοούμενος· ὧν, ἤγουν ... μέσος ὁ θ(εο)ῦ ὁ
λόγος· τὸν μὲν νοητὸν ὄντως αἰσθητοῖς
φαίνεσθαι τοῖς τύποις μυστικῶς διαγρά-
φων. τὸν δὲ αἰσθητὸν ὄντα νοη-
τοῖς λόγοις ὄντα νοεῖσθαι διδάσκων:
ἢ δὲ καὶ τὴν παροῦσαν ζωὴν καὶ τὴν μέλ-
λουσαν. ἢ κατὰ τὰς ἐλαίας διεξιὼν
σιν ὁράσεις. καλῶς ἂν ἔχοι καὶ οὕτως τῆς θεω-
ρίας ὁ τρόπος· ὧν, ἤγουν ... μέσος ὁ λόγος·
τῆς μὲν ἀναγωγὴν διὰ τῆς ἀρετῆς· πρὸς δὲ
τὴν ἐπαναγωγὴν διὰ τῆς γνώσεως· ὅπερ
νοήσας προφήτης ὁ θαυμαστὸς ἀμβακοὺμ φη-
σιν· ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ· ζῷα
λέγων ὥσπερ τὰ ὄρη τὰ χαλκᾶ καὶ τὰς
ἐλαίας ὁ μέγας ζαχαρίας· τοὺς δύο κόσμους

[illegible]

ἢ τοὺς αἰῶνας· ἢ τὰς προσφυεῖς αὐτῷ :·
ζωάς· ἢ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα· ἢ τὴν
πρᾶξιν καὶ τὴν θεωρίαν· ἢ τὴν ἕξιν τοῦ
καλοῦ καὶ τὴν ἐνέργειαν· ἢ τὸν νόμον καὶ
τοὺς προφήτας· ἢ τὴν παλαιὰν ὁμοῦ
καὶ τὴν καινὴν διαθήκην· ἢ τοὺς δύο λαούς·
τὸν ἐξ ἐθνῶν καὶ τὸν ἐξ ἰουδαίων· ἢ τοὺς
δύο νόμους· τὸν φυσικὸν καὶ τὸν πνευματικόν·
ἢ τὴν σκιὰν καὶ τὴν ἀλήθειαν συμφωνοῦσιν·
ὧν μέσος καὶ κατὰ διὰ πάντων ὑμνούμε-
νος τε καὶ δοξαζόμενος ὁ λόγος :· καὶ πρὸς
μίαν τοῦ καλοῦ τὰ πάντα συμφωνίαν
ἄγων ὡς πάντων θεός. καὶ διὰ τοῦτο παν-
ταποιήσας. ἡ πάντων γέρα ταῖς
καθαρωσιν προσάψεμα τοῦ καλοῦ ταυτό-
τητος δεσμὸς ἀδιάλυτος : ἰχμίαν δὲ
κατὰ τὴν ὅρασιν τυχὸν τὴν ἐκκλησί-
αν καὶ τὴν ψυχὴν ᾗ φησὶν ὁ λόγος· ὡς ἐπι-
κτητὸν φύσει τὸ τῆς χάριτος φῶς ἔχου-
σας καὶ ἐπισκιάζον· διό τι μόνου τοῦ θεοῦ
κατὰ φύσιν ἐστὶ τὸ ἀγαθόν. ἐξ οὗ κατὰ μετο-
χὴν πάντα φωτίζεταί τε καὶ ἀγαθύνεται·
τὰ φῶτα τὰ κατὰ φύσιν καὶ ἀγαθότητος
δεκτικά· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων
συμμετρίας φροντίζων διεξῆλθεν ὁ λόγος·
αὐτὸς δὲ παραδίδωσι σοῦ σὺν θεῷ τὰ κρείττω
τούτοις ἐπιθεωρήσας. φαιδρῶν ὄντε

σημείωσαι τὰ ψυχῆς καὶ τὸ πν(εῦμ)α σώματα

ταῖς ἀφανέσι τῆς ψυχῆς διανοίαις ἐκτί-
θησι τὴν ἀμυδρὰν τοῦ σώματος ... ψυχήν :—

ἐρώτησις ξδ :—

Ποίαν ἔννοιαν ἔχει τὸ ῥητὸν τὸ ἐν τῷ ἰωνᾷ τῷ προφήτῃ περὶ τῆς νινευὶ φάσκον· ἐν ᾗ κατοικοῦσιν πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνδρῶν· οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν οὐδὲ ἀριστερὰν αὐτῶν· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ γράμματος οὐχ εὑρίσκω μίαν παραμυθίαν· οὐ γὰρ εἶπεν παῖδας ἵνα περὶ νηπίων νομίσω ἀλλ᾽ ἄνδρας· ποῖος δὲ ἀνὴρ ἔχων ἀβλαβεῖς τὰς φρένας ἀγνοεῖ δεξιὰν αὐτοῦ ἢ ἀριστεράν· ἀλλ᾽ εἰπὲ τίνες οἱ ἄνδρες· καὶ τίς ἡ δεξιὰ καὶ τίς ἡ ἀριστερὰ κατὰ τὸν τῆς ἀναγωγῆς λόγον :— ἀπόκρισις :—

Οὐδὲν τῶν ἀναγεγραμμένων τῇ γραφῇ προσώπων· ἢ τόπων ἢ χρόνων· ἢ ἑτέρων πραγμάτων ἐμψύχων τε ἀψύχων· αἰσθητῶν τε νοητῶν· κατὰ τὸν αὐτὸν ἀεὶ νοούμενον τρόπον· ἔχει συμβαίνουσαν ἑαυτῇ διόλου τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν θεωρίαν· διὸ χρὴ τὸν ἀκριβῶς τὴν θείαν τῆς ἁγίας γραφῆς ἐξακουόμενον ἀλήθειαν· ταῖς διαφοραῖς τῶν γινομένων καὶ λεγομένων διαφόρως ἐκλαβέσθαι τῶν προειρημένων ἕκαστον· καὶ τὴν ἁρμόζουσαν αὐτῷ

καὶ κατὰ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον δέον τὴν θεωρίαν προσνέμειν· πολύσημον γάρ ἐστιν ἑκάστου τῶν ἐν τῇ γραφῇ σημαινομένων τὸ ὄνομα, κατὰ τὴν δύναμιν τῆς ἑβραΐδος φωνῆς· ὅπερ καὶ ταῦτα σαφῶς εὑρίσκομεν· ἑρμηνεύεται γὰρ Ἰωνᾶς κατὰ διαφόρους ἐκφωνήσεις· ἀνάπαυσις· καὶ δόμα θεοῦ· καὶ ἴαμα θεοῦ· καὶ θεοῦ χάρις αὐτοῖς· καὶ πόνος θεοῦ· καὶ περιστερά· καὶ φυγὴ καλλονῆς· καὶ διαπόνησις αὐτῶν· γίνεται δὲ οὗτος καὶ ἐν Ἰόππῃ· καὶ ἐν θαλάσσῃ· καὶ ἐν κήτει· καὶ ἐν Νινευῒ καὶ ὑπὸ τὴν κολοκύνθαν· ἑρμηνεύεται δὲ Ἰόππη, κατασκοπὴ χαρᾶς· καὶ καλλονὴ θαυμαστή· καὶ χαρὰ δώματι· οὐκοῦν Ἰωνᾶς ὁ προφήτης τύπον φέρει καὶ τοῦ Ἀδὰμ· καὶ τῆς κοινῆς φύσεως· καὶ τοῦ Χριστοῦ· καὶ τῆς προφητικῆς χάριτος· καὶ τοῦ ἀγνώμονος καὶ ἐπὶ παντὶ κακῶς διαπονουμένου καὶ ταῖς θείαις ἀνακαινουμένου χάρισιν· καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων· οἷον· τοῦ μὲν Ἀδὰμ φέρει τύπον· καὶ τῆς κοινῆς φύσεως· φεύγων ἐξ Ἰόππης εἰς θάλασσαν· καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν τῆς προσηγορίας αὐτοῦ δύναμιν, φυγὴ καλλονῆς καλούμενος·

πόσα ἑρμηνεύεται Ἰωνᾶς·

πόσα ἑρμηνεύεται Ἰόππη·

πόσοις ἀναλογεῖ τυπικῶς ὁ Ἰωνᾶς [illegible]

ἢ ὁ πάλαι δηλοῖ τυπούμενον ἐν αὐτῇ
τὸν παράδεισον· τὸν ὄντως κατὰ
σκοπὸν χαρᾶς· καὶ ὄντως ὀνομαζό
μενον· καὶ χαρὰν [illegible] καλλο
[illegible] θαυμασίαν δι' αὐτὸν ἐν αὐτῷ
πλοῦτον τῆς ἀφθαρσίας. ὅτι ὡς πο
τ' ἂν ἦν ὁ παράδεισος οὗτος. ὁ χαρί
θεου φυτευθείς· ἐφυτεύθη γὰρ φησὶν
κ(ύριο)ς παράδεισον ἐν Ἐδὲμ καὶ ἔθετο
ἐκεῖ τὸν ἄν(θρωπ)ον ὃν ἔπλασεν· καὶ τίνα
τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτῷ [illegible] θεωρού
μενα [illegible] νοούμενα· καὶ τί τὸ ἐν μέ
σῳ τοῦ παραδείσου ξύλον τῆς ζωῆς.
[illegible] πάντων [illegible] πρόσταγμα [illegible]
[illegible] οὐδὲ [illegible] τοῦτο· αὐτὸς
[illegible] γὰρ ξύλου φησὶν τοῦ ἐν τῷ
παραδείσῳ [illegible] :: [illegible]
[illegible] δὲ πάλιν ἢ [illegible]· τὴν ἀρετὴν
καὶ τὴν γνῶσιν. καὶ τὴν [illegible] σοφίαν·
τὴν ἀρετὴν μέν· ὅταν [illegible]
[illegible] θαυμαστή· τὴν δὲ γνῶ
σιν. ὅταν [illegible] χαρᾶς
[illegible]· τὴν δὲ σοφίαν. ὅτι
[illegible] χαράν·
καὶ [illegible] τελειούμενος [illegible] τὴν
[illegible] χαράν.
τὴν [illegible] ὄντως συνεκτικήν

τῆς κατὰ θεὸν καὶ θείας τοῦ ἀνθρώπου σωτηρί-
ας. ὥσπερ ἡ σοφία ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶ-
σιν τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς κατὰ
τὸ γεγραμμένον· καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις
ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ κύριον ἀσφαλής· φθά-
νουσαν γὰρ αὐτὴν τὴν ἴασιν· τουτέστι τὴν
ἕξιν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσεως καὶ τῆς
ἐπ' αὐτοῖς σοφίας τὴν χάριν. ὥσπερ
ὁ Ἀδὰμ τὸν παράδεισον διὰ τῆς πα-
ρακοῆς ὀρφανισθεὶς τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων·
διὰ τὸ τὴν διάνοιαν αὐτῆς ἐπιμελῶς
ἐγκεῖσθαι τοῖς πονηροῖς· καὶ ἀπὸ τὴν θάλασ-
σαν μέσον δέ, τὴν ἅλμην τῆς ἁμαρτίας
ἑκουσίως κατασυρομένην· ὥσπερ
τοῦτον τὸν κόσμον ἐκπεσὼν τοῦ παρα-
δείσου ὁ προπάτωρ Ἀδὰμ κατεκλί-
θη· καὶ τὴν ἄφατον τῶν ὑλικῶν καὶ
ἀλμυρῶν ἀφθόνως φρυοῦσαν τε καὶ φερομένην
πολλήν τε καὶ σύγχυσιν ἐπιμελῶς ταράτ-
τουσαν. κύριος τοσοῦτον ἐστὶ τὸ κέρδος
τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς. ὅσον μόνον
ποντισθῆναι καὶ ὑπὸ τοῦ κήτους κατα-
ποθῆναι· καὶ περιχυθῆναι ὕδωρ ἕως
ψυχῆς καὶ ὑπὸ τῆς ἐσχάτης ἀβύσσου κυ-
κλωθῆναι· καὶ δῦναι τὴν κεφαλὴν εἰς
σχισμὰς ὀρέων· καὶ κατελθεῖν εἰς γῆν
ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

ὡς πυθμένα μάλιστα ὄντα τῆς ἐσχάτης ἀ-
βύσσου τυγχάνουσαν· τὴν γῆν τὴν σκο-
τεινὴν ὄντως καὶ γνοφεράν· γῆν σκότους
αἰωνίου· ἔνθα οὐκ ἔστιν φέγγος οὐδὲ ὁρᾶν
ζωὴν βροτῶν· ὥσπερ φησὶν ὁ μέγας καὶ
τοῖς μεγάλοις ὑπὲρ ἀληθείας ἄθλοις διη-
γωνισμένος Ἰώβ· : Σημαίνει γοῦν τὸν
Ἀδὰμ ὁ προφήτης· ἤγουν τὴν κοινὴν
φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἐν ἑαυτῷ ταῦτα τυπού-
μενος καθὼς τὴν ὡς ἐξ οἰκείων τῶν παθῶν
ἐξολισθήσασαν ἀρχῆθεν· καὶ πρὸς τὴν δὲ
τοῦ υἱοῦ καθυποβληθεῖσαν τὴν ταλαιπω-
ρίαν κατενεχθεῖσαν· καὶ τοῦ ἀπατεῶνος καὶ
πολυφλοίσβοις ταραχαῖς τῆς τῶν ὑλικῶν
προσπαθείας καταποντισθεῖσαν· καὶ ὑπὸ
τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ καὶ ἀπληστεύοντος θηρὸς
τοῦ διαβόλου καταποθεῖσαν· καὶ τὸ
ὕδωρ περιτρεχόμενον τῶν ἐν κακίᾳ
πειρασμῶν περιχυθὲν διαζωμένην βυθὸς
ἔσχατος· ὡς περισχεθεῖσαν δηλαδὴ τοῖς
πειρασμοῖς τὴν ζωήν· καὶ ὑπὸ τῆς ἐσχάτης
ἀβύσσου κυκλωθεῖσαν· τουτέστιν τῆς παντε-
λοῦς ἀγνοίας καταλειφθεῖσαν τὸν νοῦν· καὶ
περικλεισθεῖσαν τῷ τοῦ μαρασμοῦ τῆς κα-
κίας λογισμόν· καὶ κατακλύσαν
τὴν κεφαλὴν σχισμαῖς ὀρέων· τουτέστιν
τὸν πρῶτον κατὰ τὴν ποίησιν περὶ μονάδος

Σε ἑρμηνεία μυστικὴ τῆς ᾠδῆς.

[illegible]

μένων· ὡς κεφαλὴν τοῦ παντὸς σώμα
τος τῶν ἀρετῶν· ὡς ἄξονας σχισμὰς
ἀρθρῶν ὀρθῶν τὰς διανοίας τῶν πονη
ρῶν δυνάμεων κατακλασθῆσαν·
καὶ ἧς πολλὰς δόξας καὶ φαντασίας
καταμερισθῆσαν· σχισμὰς γὰρ ὀρθῶς
τῶν ἐν τῷ βάθει τοῦ τῆς ἐσχάτης
ἀβύσσου τῆς ἀγνοίας κειμένων τῆς
πονηρίας πόνων περὶ πλάνην καὶ ἐννοίας.
ἥπερ ὁ λόγος καὶ κατεσθίουσαν ἧς
τὴν ※ ἡμῶν. κτσ, οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι
αἰώνιοι· τουτέστιν πρὸς τὴν παθο
αἰσθήσεως θέας ἔρημον καὶ ζωτι
κῆς κινήσεως ἀρετῶν ἐστερημέ
νην· κατενεχθῆσαν ἕξιν. τὴν μηδεμί
αν πω προσοῦσαν αἴσθησιν ἀγαθό
τητος. καὶ θεοῦ κατ' ἔννοιαν ὀφθέντος
κίνησιν. ὄφεως κεφαλὴν καθάπερ
ἀβύσσου τῆς ἀγνοίας ὁ ζόφος. ἢ τὸ
ἀρχέκακον πάθος τῆς κακίας. ἢ
τὰ ὄρη τῆς πλάνης ἐρριζωμένα. τὰ
ποικίλα λέγω τῆς πονηρίας. ὧν πρό
τερον τοῖς σχισμαῖς ἐδύσαν. γὰρ ὁμυρ
ἴτερον κάτω διὰ τὴν κακίστην ἕξιν
κεφαλῆς τῶν ἀνθρώπων. ὡς δεκτικὴ τῆς
αὐτῶν πλάνης καὶ πονηρίας. τὴν ἔχου
σαν καθάπερ αἰωνίους μοχλούς, τὰς

※ τὴν ἐξ ἀκαστάτου τ. τὴν [illegible] ζωτικῶν αἰσθ[illegible] ἢ τὰ κάτω [illegible] τὴν διανοίας κίνησιν [illegible] ἕξιν:-

ἀμίας καλεῖ. τὴν ἐπικειμένην ἀγνοί[illegible] τῆς ἕξει τῆς κακί. ἢ [illegible] τοῦ τῆς κακί. πολάτη:

τὴν [illegible] κακί. τὴν π[illegible] ἕξιν [illegible] αἰωνίζ[illegible] [illegible] τὴν [illegible] προσ[illegible]

[illegible]

[illegible] ἔζην [illegible] πρὸς [illegible]

[illegible] ἐφη [illegible]

[illegible] γραφὴν [illegible]

[illegible]

[illegible] ἡμῶν [illegible]

[illegible] ἀρε-

[illegible] ἔφη

[illegible]

[illegible] οὐδὲ ὁρᾶν [illegible]

[illegible] δῆλον ὅτι [illegible]

[illegible] ἐν τούτοις μὲν [illegible]

[illegible] τὰ πάθη [illegible]

[illegible] ἀνθρωπότητος ὁ [illegible]

[illegible] ἑαυτὸν

[illegible] τῆς κοινῆς

οἰκονομίας [illegible] καὶ ἐφαρμό-

[illegible] αὐτοῦ [illegible] τὴν

[illegible] τῆς [illegible] ὁ νοῦς [illegible]

[illegible] ἑνούμενος [illegible] καὶ

[illegible] ἐν τοῖς [illegible]

[illegible] σαρκὸς [illegible]

[illegible] ἁμαρτίας [illegible]

[illegible] ς [illegible] τῆς οἰκονομί-

καὶ τὸν ... καὶ ... τὴν σωτηρίαν τὴν
προδεικνύει ... ἐμφαίνει μυστήριον· τὴν ὑπὲρ
ἀνθρώπων καὶ τὸν κόσμον τοῦτον σω-
μάτων καταβολήν· διὰ τῆς ἐξ ἰουδαίας?
ἡμῶν ... ἀναστάσεως· τὰ δὲ
τοῦ θανάτου καὶ τῆς ταφῆς καὶ τῆς
ἀναστάσεως μυστήριον. ὡς τοῦ κυρίου
δηλοῖ καταπινόμενος· καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἀναθη-
ἐκδιδόμενος· καὶ διὰ τοῦτο προσφό-
ρως κατὰ τὴν τῆς κλήσεως δυνά-
μιν. ἂν ἀπ' αὐτοῦ ... καὶ ἴασις θεοῦ· καὶ θεοῦ
χάρις αὐτοῖς· τυχὸν δὲ καὶ πόνος θεοῦ
διὰ τὸ πάθος τὸ ἑκούσιον. καλῶς
ὀνομαζόμενος· τὴν παράληψιν?
τῶν ἐν ὀδύναις κεκοπωμένων ἀμα-
ρτιῶν· καὶ τὴν ἴασιν τῶν συντετριμ-
μένων. καὶ τὴν χάριν τῆς τῶν ἁμαρ-
τημάτων ἀφέσεως. Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν ἀληθι-
νὸν θεὸν ὁ προφήτης δι' αὐτῶν οἰκείων δρα-
μάτων μυστικῶς προδιέγραψεν· αὐτὸς
γὰρ ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς γενόμενος ἄνθρωπος
καὶ τῷ πελάγει τοῦ βίου τοῦ καθ' ἡμᾶς ἐμβλη-
θεὶς. ὡς ἀνθρώπου τῆς γαστρὸς ὑπο-
δεχόμενος κατασκοπὴ? χαρᾶς.
ἡμῶν ... τοῦ δὲ τοῦ υἱοῦ κατὰ τὸ
γεγραμμένον. ὅς, ἀντὶ τῆς προκειμένης

[illegible] ρὸν αἰσχ[illegible]
[illegible] φρονήσεως [illegible] τὴν καρδίαν
[illegible] ἐφθάρη [illegible] καὶ τὰ
[illegible] ἦρχεν ὁ πονηρὸς καὶ θερμὲ
[illegible] ἑκουσίως, διὰ τῆς ἁμαρ
τίας ἀναισθησίας πρὸς ὅπερ ὁ μὲν
[illegible] κρατημένην φύσιν ἀναγαγεῖν.
ἀναλίσκοντος λιμὸν καὶ ἀπάθειαν ὑπάρ
χει καὶ ἴασις καὶ χάρις· ἀναιρεῖ [illegible]
ὡς τὸν νόμον τῆς ἐν σαρκὶ διὰ τὴν πρὸς
καιρὸν ζωὴν περιτομῆς λύσιν
δουλείας· ἴασις δὲ, ὡς τὸ σύντριμμα
τοῦ θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς διὰ τῆς
ἀναστάσεως ἐξιασάμενος· χάρις δὲ,
ὡς τῆς ἐν πνεύματι [illegible] καὶ τῆς διὰ πίστεως
υἱοθεσίας, καὶ τῆς ἑκάστου κατὰ
τὴν [illegible] χάριτος διανομῆς·
ἔδει γὰρ ἐλθεῖν καὶ ἀπάθειαν [illegible] ἐκείνῳ
γενέσθαι [illegible] τὸ φῶς· καὶ τὴν δύναμιν
[illegible] ἐπεὶ τὸ σκότος ὑπῆρχεν· καὶ
οἱ μοχθηροὶ αἰώνιοι· ἵνα τὸ σκότος λύσῃ
τῆς ἀγνοίας· [illegible] φῶς [illegible] ὑπάρχον.
καὶ τοῖς μοχθηροῖς τῆς κακίας συντρίψας
ὡς ἐν [illegible] δύναμις. τὴν του
τοις [illegible] ὑπὸ τοῦ πονηροῦ καταβαλ
λομένην [illegible] φύσιν· [illegible]μενος
αὐτῇ φῶς [illegible] ἀληθ[illegible] [illegible] καὶ

δικαίαν ἀμοιβὴν ἀρετῶν ἀκολουθίαν ἀρετῶν:

Ὁ τοίνυν καὶ δὲ τὴν προφητικὴν χάριν
ὡς ἔκ τινος ἰωνᾶ τῆς τοῦ ἐμβρύ-
ου μογιζομένης σωματικῆς τοῦ νό-
μου λατρείας ἀπαλλαγῆ καθ᾽ ἣν τὰ ἔθνη
μετανοήσουσαν. καὶ τὸν ἰουδαϊκὸν λαὸν
διὰ τὴν αὐτῶν ἀπιστίαν τῆς κατ᾽ αὐ-
τὴν χαρᾶς ἔρημον καταλιμπά-
νουσαν. καὶ διὰ τῶν μυρίων θλίψεων κινδυ-
νευόντων καὶ ὑβριζομένων καὶ πονούντων καὶ
διωκομένων καὶ θανατουμένων τὴν τῶν
ἐθνῶν καταλαβοῦσαν ἐπιστροφὴν πρὸς τὸν
θεὸν ἐπιστρέφουσαν ἐκκλησίαν ἐν βαθυ-
τάτῳ γνώσει μυστικῶς ὁ προφήτης τῆς
τὴν ἰωνᾶ ἀφίησιν· τῆς κατὰ νόμον
δηλαδὴ λατρείας ἀφισταμένην τὴν
χάριν σημαίνων τῆς προφητείας. καὶ
ἐν τῇ θαλάσσῃ γινομένην τῶν ἀκουσι-
ων ὑβρισάντων. καὶ ἐν τῷ κλύδωνι
τῶν ἐν τοῖς διωγμοῖς ἐσπαραγμένων.
καὶ τῶν ἔσω τοῖς ἀρμοῖς καὶ πόνων
καὶ κινδύνων· καὶ ὑπὸ τοῦ κήτους τοῦ θανάτου.
καταποθεῖσαν μὲν μενοῦσαν. οὐδαμῶς δὲ
παντελῶς διαφθειρομένην· οὐ γὰρ ἴσχυ-
σεν τὸν δρόμον τῆς ἀγγελικῆς τοῖς
ἔθνεσιν καταγγελίας ἢ κωλῦσαι χάριτος.
τῶν ὄντων οὐδέν· οὐ θλίψις· οὐ στενο-

9.
τί δηλοῖ ἡ τοῦ προφήτου χάρις ἰωνᾶ.

[illegible] ἐγράφη [illegible] οὐκ ἴσμεν
[illegible] οὖν δὲ
[illegible] ἡ χάρις [illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ
[illegible] καὶ τὴν φύσιν
[illegible] ἐπὶ τῷ ζῶντι
καὶ ἀληθινῷ. ὥσπερ [illegible] τὴν
[illegible] καὶ [illegible] διὰ τῆς [illegible]
[illegible] τὴν χά-
ριν [illegible] τὴν [illegible] τὴν
[illegible] ἀλλ' [illegible]
[illegible] τῆς [illegible] τὴν χάριν
[illegible] τὴν ἰσχὺν οὐ
[illegible] ὁ θεὸς [illegible]
[illegible] μετὰ τὴν [illegible]
[illegible] τὴν χάριν ἐν τοῖς αὐτῆς [illegible]
[illegible] τοσοῦτον. ὅσον
αὐτὸς [illegible] τὴν οἰκείαν
[illegible] ὅρα οὖν ἑαυτοῦ
[illegible] τὴν χάριν οὐ μόνον
[illegible] ἀλλὰ καὶ τὴν φύσιν τῶν
[illegible] τοῖς ἔθνεσιν
[illegible] ἀσθένειαν. [illegible] τῆς αὐτοῦ
[illegible] γινομένην.
[illegible] τοῖς [illegible] κατὰ
τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible] καὶ τοῦ [illegible] σωματικῶς

[illegible] πρὸς [illegible] τὸν τόπον [illegible]

ἀμφοτέροις τοῖς ὑπερβάλλουσι· μᾶλλον τοῦ πικρῶς
δυναμένου μὲν καὶ ὅπερ ἐκ τοῦ παθεῖν
τῇ παραμυθῶν. ὁ ἐν καινότητι πνς.
ἀλλ᾽ οὐ παλαιότητι γράμματος τῆς
ἐν χῶ πρὸς τὰ ἔθνη διάκονος προ
φήτης καινῆς γενόμενος χάριτος κή
ρυξ· καὶ μεγαλόφωνος σάλπιγξ τῆς ἀληθείας.
ἔχομεν φησὶ τὸν θησαυρὸν τοῦ
τον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσι· θησαυ
ρὸν λέγων τὸν λόγον τῆς χάριτος.
ὀστράκινον δὲ σκεῦος· τὸ σῶμα τοῦτο
τὸ παθητόν. καὶ τὴν ἐν τῷ λόγῳ τῷ
κατὰ προφορὰν νομιζομένην ἰδιωτεί
αν· τὴν πᾶσαν τοῦ κόσμου τὴν σοφίαν
νικήσασαν· καὶ χωρήσασαν καθὼς ἐστὶν
ἐφικτὸν τὴν ἀχώρητον τῷ κόσμῳ
πάντα πᾶσιν τοῦ θῦ σοφίαν· καὶ τοῦ κατὰ
τὴν φωτὸς τῆς ἀληθείας ἐπιγνώσεως
τὴν οἰκουμένην ὅλην πληρώσασαν·
ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως τοῦ
θῦ φησὶ καὶ τοῦ θῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. ἐν
παντὶ θλιβόμενοι. ἀλλ᾽ οὐ στενοχωρούμε
νοι· ἀπορούμενοι. ἀλλ᾽ οὐκ ἐξαπορούμενοι.
διωκόμενοι. ἀλλ᾽ οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι.
καταβαλλόμενοι. ἀλλ᾽ οὐκ ἀπολλύμε
νοι· πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ ιυ ἐν
τῷ σώματι περιφέροντες. ἵνα καὶ ἡ
ζωὴ τοῦ ιυ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον
παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν· ἵνα καὶ ἡ
ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ
σαρκὶ ἡμῶν· ὥστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν
ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν:

[illegible] σώματι [illegible] παρέχει· ὅτι ὑπὲρ [illegible] ὑπὲρ χάριτος [illegible] θάνατον τῆς σαρκός [illegible] ζωὴν [illegible]

Ὑπὲρ ἀληθείας γὰρ τὸν ἐν τοῖς πα-
θήμασιν καὶ ἑκούσιον γινόμενον
ἀμ εὐθυμίας ὑπομένομεν τὸν θάνατον.
οἱ τοῦ λόγου τῆς χάριτος γενόμενοι
κήρυκες· τὴν ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐπαγγέλμασιν
ἀληθείας ζωὴν ἐνεργοῦμεν τοῖς ἔθνε-
σιν· ὁ πρώην καὶ ὁ ταύτην τὴν χά-
ριν προδιατυπώσας ἐν ἑαυτῷ μυ-
στικῶς προφήτης Ἰωνᾶς· τοὺς το-
σούτους αὐτὸς ἀναντλήσας κινδύνους·
ἵνα πρὸς τὸν θεὸν ἐκφάνῃς εὐπρεπῆ
τοῖς Νινευΐταις· καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν
ἑρμηνείαν τῷ ὀνόματι δυνάμει· θεοῦ δό-
μα· καὶ θεοῦ πόνος καλεῖσθαι ἑρμηνευόμε-
νος· δόμα γὰρ καὶ δῶρον ὡς ἀλη-
θῶς προσφιλὲς καὶ φιλάνθρωπον· καὶ
θεοῦ πόνος καὶ ἐπονούμενος. καὶ
πρὸς τὰ ἔθνη χάρις τῆς προφη-
τείας ἐστίν· δόμα μὲν ὡς φῶς δωρού-
μενον γνώσεως ἀληθοῦς καὶ ζωῆς
ἀφθαρσίαν παρεχομένη τοῖς
ὑποδεχομένοις αὐτήν· θεοῦ δὲ πόνος

ὡς παθοῦσι τοῖς ὑπὲρ ἀληθείας
ἤκασμεν τὸ ζῆσθαι πόνοις τοῖς αὐτῆς
διακόνοις. καὶ πρέπον ἐμπολιτεύεσθαι
δὲ λέγουσι τοῖς παθήμασιν καὶ τοῖς
ἀμέσως οἱ τῆς ἐν σαρκὶ ζωῆς ἀμερ-
φροντίζοντες ὑπὸ θεοῦ αὐτοῖς
ὑπερκαλλοῖς κατὰ τὸ δὴ διαφερ-
ως ποιουμένῃ. τὴν κατὰ φύσιν τῆς
σαρκὸς περὶ τὸ πάσχειν ἀσθένειαν·
ὁ γὰρ λόγος τῆς χάριτος διὰ πολλῶν
πειρασμῶν πρὸς τὴν τῶν ἀγίων φύσιν
καὶ τοῦτο τὴν τῶν ἐθνῶν ἐκκλησίαν.
ὡς περιϊὼν ἡ αὐτὸς διὰ πολλῶν θλίψεων
πρὸς μικρὰν [illegible] τὴν πόλιν τὴν
μεγάλην. ἔστω δὲ τὸν βασιλεύοντα νό-
μον τῆς φύσεως [illegible] ἄσπιλ[illegible] αἰσ-
θρόνου τῆς προτέρας περὶ τὸ
κακὸν δηλαδὴ κατὰ τὴν αἴσθησιν
[illegible]· καὶ περιελέσθαι τὴν [illegible]
αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τοῖς καὶ ματαίας τῆς κο-
σμικῆς δόξης αἰσθέσθαι τ[illegible]· περὶ
καλέσαι σάρκον. τὸ πεῖθος δηλαδὴ
τὴν δυσχερῆ καὶ τραχεῖαν τῆς κακοπα-
θείας. καὶ ὡς τοῦ κατ' [illegible] ἐποιοῦσαν
ὀργὴν καὶ θεῖον ἐπὶ πολλοῦ· [illegible].
καὶ [illegible] τούτοις. ἐμφανῆς καθέζεσθαι
[illegible] ζητ[illegible] διδασκόμενος ἐπὶ
[illegible] τῆς [illegible] ἐπὶ τοῖς

[illegible]

[illegible]

[illegible] θέλησιν. [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] οὐ μόνον τὸν [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ [illegible] ὅλο-
[illegible] χάριτος. [illegible]
[illegible] τοῖς [illegible]
τὴν φύσιν αὐτοῖς. [illegible] πληροφορίαν
ὁμολογήσῃ [illegible] θεοῦ. [illegible]
[illegible] καὶ κρι[illegible] καὶ κηρύξαι [illegible]
[illegible] κλάζειν. [illegible]
[illegible] πρότερον [illegible]
[illegible] καὶ ἐν-
[illegible] σάκκους ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου αὐτῶν. τὴν [illegible]
[illegible] κακο-
[illegible]
καὶ [illegible] ἐνταῦθα κατὰ [illegible]
[illegible] κεκλῆσθαι.
τοῖς ἐν [illegible] κακίαις [illegible]
ῥαθυμ[illegible] τοῦ λόγου. καὶ ἐπίστευ-
σαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ θεῷ
καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο
σάκκους ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου
αὐτῶν. καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς
τὸν βασιλέα τῆς Νινευή. καὶ ἐξανέστη
ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ περιείλατο
τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ. καὶ περι-
εβάλετο σάκκον. καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ
σποδοῦ. καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευὴ

παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρ' αὐτοῦ
μεγίστης [illegible] αὐτοῦ λεγόντων. οἱ ἄμφω
καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ παῖδες καὶ τὰ [illegible] κατὰ
μὴ [illegible] μηδέν. [illegible] δὲ γενέ-
σθαι [illegible] δορυ [illegible]:
κατὰ μὲν ἐστὶ τῆς φύσεως ἔξω.
ὁ νόμος τῆς φύσεως· ἄρχοντος
δὲ τοῦ [illegible] τυγχάνουσιν. τό τε λογι-
στικὸν [illegible] θυμικὸν καὶ ἐπιθυμητικόν·
ἄμφοι δὲ τυγχάνουσιν ταύτης τῆς
[illegible] τουτέστιν τῆς φύσεως
κατὰ μίαν ἐστὶ [illegible]: οἱ ὑβριστοὶ
[illegible] καὶ ὑβρισθέντες τὴν
[illegible] τὴν γνῶσιν κατέ-
χοντες· [illegible] δέ, οἱ κατὰ τὴν ἐπιθυ-
μίαν δὴ ἁμαρτάνοντες καὶ διὰ τὴν
σωματικὴν [illegible] ἀχθο-
φοροῦντες τὴν ἡδονήν· ὥσπερ δὲ
οἱ [illegible] τοῦ θηρίου τὴν κίνησιν
πρὸς τὴν [illegible] κατακάλλον
[illegible]· φασὶν γὰρ τὸ αἷμα
τοῦ [illegible] θυμόν [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
θυμοῦ δὲ [illegible]
[illegible] τὸ αἷμα: [illegible] κατὰ δὲ
φασὶν [illegible] τοῦ [illegible]

[illegible] ... ἐπιθυμίαις ...

[illegible] ... τὴν τῶν

ὁρ[illegible] ... κεῖσθαι

[illegible] ... καὶ ... τῆς γρα-

φικῆς τόν τε τῶν ὑπομνήσωμεν. ἕως ὁ

μέγας Μωϋσῆς, πρὸς τὸ κρεῖττον μεταναστά-

μοι· ὁ θεὸς τούτοις ἐπάγει φάσκων ὁ λόγος·

μὴ ἐγελάσθωσαν· μὴ δὲ ἐμεθύσθωσαν· ἕως ὅ-

λως μὴ ποιήσωσαν· καταλύσομεν δηλαδὴ

τοὺς πονηροὺς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν εἰρημέ-

νων στρατιωτικοὺς τῶν πολλῶν αἰτίας.

μεθ' ἃς ἐμαρουμένας. τὴν πρὸς τὸ

κρεῖττον μεταμορφουμένην τῶν ποτὲ τοῖς κα-

κοῖς ἐπὶ τοῖς δέμασιν ἐπισχημένων ἐπι-

δεικνύμενος ἐπιφορᾷ. καὶ περιεβά-

λοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη.

καὶ ἀνεβόησαν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἐκτε-

νῶς· καὶ ἀπεστράφη ἕκαστος ἐκ τῆς

ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς. καὶ ἀπὸ τῆς

ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν:

ἐν οἷς ἄρ' ἔξεστι λέγεσθαι νοήσωμεν.

τοῖς ἐνεχομένοις κατὰ τὴν ἀναφε-

ρομένην τοῦ λόγου κρίσιν ἀπὸ τῶν ἐ-

χεκῶν ἁμαρτημάτων· κτήνη δὲ

τοὺς καθ' ἡδονὴν κατὰ τὴν τοῦ

θυμοῦ καὶ τῆς ἐπιθυμίας παραχρῆ-

σιν τοῖς σωματικοῖς προσηλωμέ-

μοις σεβάσμασιν. πάντας καθάπερ
σάκκοις περιβαλλομένοις. τὴν νέ-
κρωσιν τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῶν. καὶ τὴν
σποδὸν τὸ τοῦ χοϊκοῦ νοοῦντες φρο-
νήματος. ἢ ἀνακοαῖς τῆς ἐκτε-
νῶς. τουτέστι μεγάλῃ τῇ φωνῇ καὶ τόνῳ
τῇ κατὰ τῆς ἀνομίας παρρησίᾳ·
ἐξαγορεύοντας τῶν προτέρων ἁμαρ-
τημάτων τὴν ἄδειαν· ἢ ἀφιστάμε-
νωνος ὁ λουτινος. τοῦ κατὰ σω-
θῶν δρόμου· ἢ τῆς ὡς εἰ χερσὶν
ταῖς παρ' αὐτοῖς δοιν ἐνεργουμένης ἀδι-
κίας. οὕτως μὲν οὖν ἔστι τὴν κοιμη-
θεῖσιν. καὶ τοῦτο τὴν τῶν ἐθνῶν ἐκκλη-
σίαν κατὰ τὴν Νινευὶ νοουμένην. διακούσαντος
δείκνυσιν ἐν αὐτῇ κηρύττοντα τὸν
Ἰωνᾶν. τουτέστι τὸν λόγον τῆς προ-
φητικῆς χάριτος. καὶ καθ' ἑκά-
στην ἡμέραν πρὸς τὸν θεὸν ἐπιστρέ-
φοντας τοὺς πολλαπλασιαζομένους· ἡ δὲ
πρὸς τὴν τοῦ καθ' ἕκαστον θεωρίαν
τὴν Νινευὶ νοοῦμεν. τὴν ἑκάστου
ψυχὴν εἶναι φαμὲν τὴν πόλιν τὴν
μεγάλην· πρὸς ἣν ἀποστέλλεται
παρανομοῦσαν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος.
κηρύξων μετάνοιαν πρὸς ζωήν·
ταύτης δὲ καταλεαινομένης τὸν ῥοῦν·

ὅτι ὡς τὴν
ἐκκλ. ἣν Νιν.
ἣ σημαίνει·

ἐφίεσθαι ὑψηλοτέρας· τοῦ γὰρ ἔχειν τὴν ἐπι-
κρατητικὴν μὲν τὴν θεωρητικὴν βίον τῶν
φιλοσόφων· πρακτικὴν δὲ τὴν κατὰ
φύσιν ἀρετὴν τῆς ἡγεμονίας δύνασθαι· καὶ
ἐν ἑαυτῇ στῆναι πρὸς τὸν θεὸν ἐκτενῶς·
ἐξ ἑτέρου δὲ δῆλον ὅτι συντόνως τὰ
πρὸς πρᾶξιν· καὶ ἐξιλεώσασθαι τὴν ταπεί-
νωσιν τὴν συγχώρησιν δοῦναι τῶν
προλαμβανομένων δυναμένων· καὶ αἰτήσασθαι
πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων ἐνέργει-
αν· καὶ φυλακὴν προαιρέσεως δύναμιν
ἄτρεπτον· τὸν ἑταῖρον [illegible] τοιο-
ύτους ὀδυρόμενον· καὶ [illegible]
[illegible] πονηρᾶς τῆς περιστά-
σεως· κωλῦσαι τὴν διάνοιαν·
καὶ τὴν ἐπιμελητικὴν τῆς κακί-
ας ἕξιν τὴν κατὰ τέχνην πρακτικὴν
[illegible] δύνασθαι· [illegible] ταύτην·
δὲ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην· τουτέστι
τὴν κοινὴν βίωσιν τῶν ἀνθρώπων·
ἢ τὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν· ἢ τὴν
τοῦ κόσμου [illegible] τέχνην· δι' αὐτοῦ λό-
γου τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσεως·
[illegible] ἀγγελίας [illegible]
σωζομένην· [illegible] κατοικοῦσι πλείους
ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων· οἵτινες
οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν οὐδὲ ἀρι-
στερὰν· δώδεκα μυριάδας ἐν ταύτῃ [illegible]

[illegible] γεγράφθαι κατὰ τοὺς [illegible]
[illegible] λόγους· [illegible] χρόνους
[illegible] λόγους· ἡ [illegible] μετὰ τοῦ
οὐ[illegible] περιληπτικὴν τῆς ὁρωμέ-
νης [illegible] γνῶσιν· ὁ γὰρ ὁ δέκα
ἀριθμὸς ἐκ τῶν [illegible] ζ΄ [illegible] συντιθέμε-
νος [illegible] τελεῖται. εἰ δὲ [illegible]
[illegible] διὰ τὴν [illegible] ὁ δὲ
χρόνος ἐστὶν ἑβδοματικός. [illegible]
ζ΄ χρόνον ὁ μὲν δέκα δηλοῖ [illegible]
ἀριθμὸς [illegible] ὀνομαζόμενος δὲ
[illegible] εἰ δὲ δεκαμυριάδας [illegible] ἀνθρώπων
[illegible] περιγραφεῖσα τοῦτον
τὸν ἀριθμὸν ζ΄ [illegible] τοῖς
[illegible] ἀφορίζοντος τὸ [illegible] τὸν δώδεκα
ἀριθμὸν δι' ἑαυτῶν ποιουμένοις
[illegible] οὐκ [illegible] ἐφήμερος
ἐκκλησίας. τοῖς κατὰ τὴν ἀρετὴν ζ΄
τὴν γνῶσιν [illegible] μετὰ τοῖς
κατὰ χρόνον καὶ [illegible] προσδὲ
τὴν τῶν αἰώνων καὶ νοητῶν [illegible]
[illegible] μεγαλο[illegible] [illegible]
εἰ δὲ δεκαμυριάδας [illegible]
γνωστικὸν τῶν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστεράν·
ὁ γὰρ δι' αὐτὴν [illegible] τὴν [illegible] σαρκὶ
[illegible] τῶν ἀριστερῶν ποιούμενος [illegible]
καὶ δι' αὐτὴν [illegible] γνῶσιν [illegible]
[illegible] τῆς φύσεως [illegible] οἰκοῦσα

[illegible marginal notes]

ὡς δεξιαῖς οὐ καλλωπιζόμενος· ἀμέλει γ(ὰρ) ὁ μὲν·
μὴ γινώσκων τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ὡς δόξῃ κε-
νῇ κρατούμενος· οὐδὲ ἀριστερὰν, ὡς
τοῖς σαρκὸς οὐ κατεθιζόμενος τὰ πάθη·
δεξιὰν, ὅπως ὡς ἐπὶ κακῷ φησὶν ὁ λόγος· τὴν
ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς κατορθώμασι κενοδο-
ξίαν· ἀριστερὰν δὲ τὴν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς
πάθεσιν ἀκρασίαν· τούτοις δὲ καὶ πᾶ-
σχει· ταῖς θεωρίαις τῶν ὄντων λαμπρυ-
νομένῃ κέκτηται τοῖς ἀνδράσι· μὴ γι-
νώσκοντας δεξιὰν αὐτῶν καὶ ἀριστεράν·
πάσχει γὰρ ἡ ψυχὴ τῆς περὶ φύσιν καὶ χρόνον
θεωρίας τὴν διανοητικὴν σχέσιν
ἀπλῶς ἀμήν· τὸν νοῦ δὲ καταπαρελθόντας
ἀριθμὸν εἶναι καθαρῶν ἄνδρας τοῖς
φυσικοῖς λογισμοῖς· οἱ ἀδιάλειπτον ἦ μὴ
κείνοις τοῖς ὑπὸ φύσιν καὶ χρόνον ποιουμένοις
λόγοις. πρὸς δὲ τὴν τῶν θείων μυστηρί-
ων κατανόησιν καὶ ἐπιστήμην ἀσχολου-
μένοις· καὶ διὰ τοῦτο μὴ γινώσκοντας
δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν·
ἡ γὰρ κατὰ λόγον ἡ γνῶσις τῶν ἀρετῶν.
ἤγουν ἡ κατ' ἐνέργειαν ἀληθὴς τῆς τῶν
ἀρετῶν αἰτίας ἐπίγνωσις. ὁμοίως τὴν
ψυχὴν περὶ φυλάττει τῆς ὡς δεξιᾶς καὶ ἀρι-
στερᾶς ἑκατέρωθεν παρακειμένης τῇ
μεσότητι τῶν ἀρετῶν ὑπερβολῆς καὶ
ἐλλείψεως:

αἰτία τῶν ἀρετῶν ὁ θεός· τοῦτο γὰρ καὶ [illegible] ἡ τοῦ κατ' ἀλήθειαν κόσμος [illegible] πρὸς τὸ [illegible] καὶ [illegible]

[illegible]

[illegible] ἐστὶ κινουμένη [illegible]

[illegible] αὐτὸν ἐκ [illegible] πρὸς [illegible]

[illegible] αἴσθησιν αὐτοῖς [illegible] τοῦ

[illegible] κίνησιν. δῆλον ὅτι

[illegible] κινούμενον τέλος

[illegible] τὸ κατ' αἴσθησιν [illegible]

τοῖς περιφερόμενον. ἀνάγκη ἄρα

[illegible] μόνος τοῖς λόγοις [illegible]

[illegible] αὐτοῦ

[illegible] δυνάμενος

[illegible] κίνησιν. δῆλον ὅτι τοῦτο

[illegible] δυνάμενος [illegible]

καὶ πρὸς [illegible]

[illegible] τὸν νοῦν.

[illegible] αἰτίαν [illegible]

[illegible] πρὸς [illegible]

[illegible]

[illegible] ὧν ἀπο[illegible] καὶ [illegible]·
[illegible] τὸν τρόπον ὃν ἐχρῆν [illegible] καὶ τὰ
[illegible] ἐβρ[illegible] [illegible]μενος·
[illegible] καὶ τὸν τοιοῦτον οἶδεν ὁ θεὸς
φθέγξασθαι· καὶ διὰ τοῦτο [illegible] τοῦ κό-
σμου [illegible]· ἀνθρώπων καὶ [illegible]
μυριάδας οἰκούντων [illegible] τὴν αὐτῶν
δεξιὰν ἢ ἀριστερὰν· ἔστι δὲ τοιαῦτα σχε-
δὸν ἅπαντα [illegible] τῆς γραφῆς·
καὶ [illegible]· καὶ ὁ μακάριος δὲ
[illegible] φιλανθρωπίας ἐχθρὸς· καὶ τῇ
τῇ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων διαπο-
ρούμενος· καὶ διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὴν
ἀπομάχεσθαι τοῦ θεοῦ τὴν ἀγαθότητα
τολμῶν ἢ ἀγνοῶν [illegible] χαρίσασθαι καὶ μὴ
[illegible] ὡς λαὸς τῶν ἰουδαίων διαπρί-
σεσθαι· καὶ τῆς ζωῆς ἀπολέσθαι· καὶ [illegible]
[illegible] [illegible] τὴν [illegible] τῶν ἐθνῶν
σωτηρίαν· καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν πολλοὶ
[illegible] τὴν κολακείαν [illegible]γενόμενος
[illegible] [illegible] θεάσασθαι βουλόμενος τοῦ
τοῦ σκανδάλου· ᾔδει γὰρ προλαβὼν
ὅτι καὶ τὴν τῶν ἰουδαίων ζημίαν
ἐν ἑαυτῷ τυποῖ καὶ ὁ μέγας προφήτης
[illegible] · οὐκ αὐτὸς [illegible]
τῶν ἰουδαίοις πρόσωπον τὴν μὴ γένοιτο·
ἀλλ' [illegible] τὴν ἐκείνων [illegible]
[illegible] δι' [illegible] τῆς προτέρας δόξης [illegible]

ὅτι ἡ τῶν ἰουδαίων [illegible] τύπος ἰωνᾶς·

ἐκ τίνος γ' ὁ προφήτης ἔπασχεν· διὰ τοῦτο μετὰ κολο-
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοιαύτην αὐτῷ προσηγορίαν
ἐπέθηκεν κατὰ τὴν διάφορον
αὐτῆς ἑρμηνείαν· ἐὰν ἑρμηνεύσῃ τις αὐτὴν
τὸ σπουδαῖον ἐν αὐτῷ προτυπουμένων διὰ
θεοῦ· ὁ τοίνυν ὑπὸ ἑαυτοῦ τυπικῶς τὸν
τῶν Ἰουδαίων προδιελέγχει παρ' αὐτῶν
λυπουμένων ἐπὶ τῇ σωτηρί-
ᾳ τῶν ἐθνῶν· καὶ συγχεομένων ἐπὶ τῷ
παραδόξῳ τῆς κλήσεως· ἀποχωρού-
μενον καὶ καθήμενος παρὰ τὴν θύ-
ραν κατὰ τῆς ζωῆς προτιμήσεων
τὸν θάνατον· διὰ τὴν ξηρανθεῖσαν
κολόκυνθαν· ἑρμηνεύεται δὲ ἀπόνησις
αὐτῶν τὴν ἀλλοτρίωσιν ὅλως φησίν· καὶ
ἰδὼν ὁ θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν· περὶ τῶν Νινευ-
10 ιτῶν δηλαδὴ φάσκων ὅτι ἀπέστρεψαν
αὐτοὺς τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν·
καὶ μετενόησεν ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ ἣ ἐλά-
λησεν τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐποίησεν·
καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην·
καὶ συνεχύθη καὶ εἶπεν· νῦν δέσποτα κύριε
λαβὲ δὴ τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι
καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν· καὶ αὖθις·
καὶ προσέταξεν κύριος ὁ θεὸς σκώληκι ἑω-
θινῇ τῇ ἐπαύριον· καὶ ἐπάταξεν τὴν κολό-
κυνθαν καὶ ἀπεξηράνθη· καὶ ἐγένετο
ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν

ὅτι ἑρμηνεύεται Ἰωνᾶ πενθοῦσα τυπικῶς τὸν Ἰουδαϊκὸν λαόν·

[illegible]

[illegible] τὸν λόγον τῆς χάριτος [illegible]

[illegible] τῶν προτέρων [illegible]

[illegible] διὰ τοῦτο [illegible]

[illegible]

[illegible]

καὶ τὸν ἐν αὐτῷ χ[illegible] ποιεῖται [illegible]

[illegible] ἐμφαίνοντα [illegible]

γράμμασι [illegible] τοῦ νόμου τῆς [illegible]

[illegible] προ

[illegible] τὸ σύμβολον ἐ

[illegible]

[illegible] ὁ δὲ [illegible]

ὁ κ(ύριο)ς [illegible] θ(εο)ῦ [illegible] χ(ριστο)ς [illegible] αὐτοῦ περὶ

[illegible]

[illegible] οὐ κοινός [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

οὐκ [illegible]

[illegible] οὐδὲ τοῦ γὰρ
[illegible] τοῦ καὶ προκα-
[illegible] μέχρι [illegible] προσθέ, καὶ ὥσπερ δέ-
λεαρ [illegible] τοῦ δια[βό]-
λου· τοῦ τῆς θεότητος ἀγκίστρου
περιθέμενος αὐτὴν, ἵν' ὡς ἁπλη-
στος ὁ νοητὸς δράκων διὰ τὴν φύσιν
ἐχθρωτάτην τὴν σάρκα καταδεξάμενος,
τοῦ τῆς θεότητος ἀγκίστρου περιπε-
[illegible] ὅλην ἐμέσῃ δι' αὐτῆς ἐξ ἡμῶν
[illegible] τοῦ λόγου σαρκὸς καταπ[illegible]
σαρκὶ διὰ τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην·
ἵν' ὥσπερ κατέστησεν πρότερον δελε-
άσας ἐλπίδι θεότητος τὸν ἄνθρωπον.
οὕτως ἀνθρωπότητος προκαλύμματι
δελεασθεὶς [illegible] ἐμέσῃ τὸν δελεα-
σθέντα διὰ προσδοκίαν θεότη-
τος, αὐτὸς [illegible] ἀνθρωπότητος
προσδοκίᾳ φανεὶς τὸ ὑπερκάλλον
τῆς θείας δυνάμεως. δι' αὐτῆς [illegible]
[illegible] τῆς [illegible] φύσεως μικρὸς
[illegible] τὴν [illegible] τοῦ νικήσαντος· [illegible]
χθεὶς [illegible] ὁ θεὸς τὸν διάβολον
προκαλ[illegible] σαρκὸς [illegible] χρώμενος·
τὸν ἄνθρωπον ὃ δι' [illegible] φύσιν
θεότητος [illegible] οὕτως
ὁ θ(εὸ)ς [illegible] τὴν κολόκυνταν

[illegible]

[illegible] ἥλιον·
[illegible] ὁ τῆς [illegible] πατρὸ-
[illegible] κεκρυμμένον [illegible] καὶ ἀνίσ-
[illegible] τὸν ὡρισμένον χρόνον τῆς
κα[illegible] σωματικῆς λατρείας.
καὶ τοῦ [illegible] μυστηρίου χάρις ἀνέτειλεν·
ἡμέρα [illegible] ποιοῦσα [illegible] ὡς
ἥλιος· ἐξαίρεται τῆς ἐμφάσεως· ἐκ τῆς τὴν
ἀρχομένην αὐτῆς φωτιστικῆς·
μετὰ γὰρ τὸ σταυρῶσαι τὸν σκώληκα
τοῦτον τὸν κολοκυνθᾶν, καὶ τὸν ἥλι-
ον τοῦτον. ὁ αὐτὸς γὰρ καὶ σκώληξ
ἐστὶ καὶ ἥλιος δικαιοσύνης. τὸ μὲν ὡς
ἄνθρωπος κατὰ σάρκα τικτόμενος
καὶ [illegible] διαφθείρουσαν ἔννοιαν
ἔχων τὴν σύλληψιν. τὸ δὲ ὡς ὑπὸ
γῆν δι' ἐμὲ κατὰ τὸ τριήμερον αὐτοῦ
καὶ τῆς ταφῆς μυστήριον γενόμε-
νος, ἐκ τοῦ φωτὸς ἀΐδιον φῶς δι' ἐμὲ
τὸν ἐπάρχοντ' ἐκ νεκρῶν ἀνέτει-
λε διὰ τῆς ἀναστάσεως. προσέτα-
ξεν ὁ θεὸς πνεύματι καύσωνος συγκαίοντι·
καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν

[illegible]

ἰουδαίων [illegible] γὰρ τὴν ἀνάστασιν [illegible]
ἡλίου [illegible] δὲ καὶ σώματος [illegible] τὴν ἀνα-
φορὰν τοῦ κυ̅ καὶ τὴν ἀνάληψιν, ὅτε καὶ
[illegible] τῶν προφητῶν ἐπὶ [illegible]
[illegible] τοῖς μνήμασιν τοῖς ἰου-
δαίοις. καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς [illegible] κεφα-
λαῖς αὐτῶν κατὰ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ τὸ [illegible] ἐγγραφόμενον [illegible]
[illegible] αὐτῶν ἐπὶ κεφαλὰς αὐτῶν.
καθὼς αὐτοὶ προλαβόντες ἔκραζον
καθ' ἑαυτῶν [illegible] τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.
[illegible] γὰρ μετὰ τὴν ἀνάστασιν καὶ
τὴν ἀνάληψιν τοῦ σρ̅ς. πάντα καὶ [illegible]
[illegible] δι' αὐτῶν [illegible]
ἐκδίκησις [illegible] αὐτοῖς. καὶ [illegible]
[illegible] ἐθνῶν καθάπερ κεφαλὴν τὴν
[illegible] κράτος [illegible] κατε-
[illegible] καὶ τὸ [illegible] ὃν τοῖς
[illegible] ὁ ἥλιος ὁ ἐμός [illegible]
ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας [illegible]
[illegible] τὸ φῶς τῆς ἀληθείας αὐτοῖς
[illegible] πάλιν
[illegible] ἐγειρόμενον
πάντα καὶ [illegible] τῆς χάριτος
τοῖς [illegible] τῶν λόγων τῆς
ἰουδαίοις. [illegible] τὸν [illegible] τῆς
[illegible] τῆς προφητείας τὴν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]

ὅτι [illegible]
οὐ μόνον [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] φυσικῆς καθ᾽ ἧς αἴτιος ζη-
[illegible] τὴν ἐπ᾽ αὐτὰ ἀξίας·
[illegible] δὲ καὶ πρὸς αὐτοῖς. ὡς
[illegible] τοῦ ἐκχυθέντος αἵματος
ἀ[illegible] καὶ τοῦ κυ̅ ὑπὲρ ὁ δεδωκό-
σιν [illegible] ἀληθινὴν, καὶ ἐπὶ σωτηρία
τοῦ γένους τῶν ἀν(θρώπ)ων ἀτρέπτως
ὑπὲρ δὲ τοῦ κηρύγματος παραγγελλό-
μενον τὸν τοῦ θ(εο)ῦ λόγον ἀπαρνη-
σαμένοις. καὶ διὰ τοῦτο παρα-
δοθῆναι τῇ αὐτονομίᾳ τῆς πλά-
νης. ἐν ᾗ καθ᾽ οἱονδήποτε τρό-
πον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν εὐσεβείας καὶ φό-
βον θ(εο)ῦ κατὰ τὴν κεκρασμένην διάθεσιν.
ἀλλὰ ξηρὰν καὶ ἄνικμον γνώμην καὶ
πᾶν τι μοχθηρὸν πάθος ποιουμένην
τὴν χαρακτηρίζειν οἶδεν μόνος ὁ
τύφος. πάθος ἐπάρατον ὑπάρχον.
καὶ ἐκ δύο κακῶν κατὰ σύνθεσιν
συνιστάμενον. ὑπερηφανίας καὶ κενο-
δοξίας. ὅσον, ἐπεὶ ὑπερηφανία.
τὴν αἰτίαν αἴρηται τῆς ὕβρεως.
ἡ δὲ κενοδοξία. τὴν φύσιν αὐτὴν
πόθου καθίστησιν. οὐδὲ γὰρ τοῦ
ὑπερηφάνου κατὰ θ(εο)ῦ διασπορὰ αὐτῆς.
καὶ οὐδὲ τοῦ κενοδόξου κατὰ φύσιν
προέρχεται. τοῦτ᾽ ὥσπερ μίξις ὁ τύφος
καθέστηκεν. πρὸς μὲν θ(εὸ)ν ἔχων τὴν

καταφρόνησιν. καὶ θεὸν τὸ φαῦλον αὐτὸ
ὁρίζονται δι' ἀπαλλαγὴν τὴν πρόνοιαν.
πρὸς δὲ τὴν φύσιν κεκτημένοι τὴν
ἀλλοτρίωσιν. καθὼς ἤδη ἀπαντᾷ τῆς
τῆς φύσεως παρὰ τὴν φύσιν μετα
χειρίζεις. τὸ κατὰ παράχρησιν
τρόπον τὴν τῆς φύσεως παραθεῖ
ρον ἄκαρπον ἔχουσαν· καὶ αὐτομάτως τὴν
τοῦ τέφρων καὶ δαίμονι διὰ τὴν
ἐκ Χριστοῦ αἰτίαν συγχωρηθεὶς κατα
δεθῆναι τὴν διάνοιαν ὁ τῶν Ἰουδαί
ων λαός. ἐφίησι θεὸς καὶ ἀνοήτοις μένει
αὐτοῖς. τὸν μὲν θεὸν σαρκὸς ἡδονῆς
ἥττων κατὰ τέρψιν· καὶ διὰ τοῦτο τὴν
θεῷ ἀντιμαρτυρεῖ ἀγαπώμενος·
τοῖς δὲ ἀμέτροις τοῖς ἐν σαρκὶ τὸ
γένος καταγομένοις ἐξ ἀκοῆς. ἀλλο
τρίοις πανταπάσιν ἡττούμενος ἀπὸ
τοῦ κτίσαντος. καὶ διὰ τοῦτο θεὸς
παραδιδῶσιν μελέτην τοιούτων
τὴν καθ' ἡμᾶς μιαιφονίαν. ὅμοιος
ὡς ἔστι καὶ ὁ ματαῖος διὰ τὴν
ἄνοιαν. ὡς οὐ τοσοῦτον δυνατῇ
σῶμα πρὸς οἰκείωσιν θεοῦ καὶ γένους
ἀγχιστείαν. ὅσον τῆς αὐτὸν
ταῖς μοι πῶς ἔστι κομίζουσα χαρα
κτῆρα τῆς φύσεως· καὶ τὴν πρὸς

[illegible] ... χ(ριστο)ῦ
... πρὸς ... πρὸς
... κ(υριο)ῦ ... πρὸς
λωσ...

... κατὰ τὴν γραφὴν μὲν περὶ τὸ
... ἔχει διάθεσιν τουτέστι τε·
καθ᾽ ἣν ὁ μὲν τῆς σαρκὸς νόμος παν
τελῶς ἄνω συνέμπτυται. μόνος δὲ
διαιτητὴς ὁ τοῦ θ(εο)ῦ λόγος περιφα
νῶς διαφαίνεται κατὰ ἕνωσιν πάντας
ἐμποιοῦν πρὸς ἑνὸς ἐπίγνωσιν θ(εο)ῦ.
καὶ μίαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην καὶ
συμφωνίαν· καθ᾽ ἣν οὐδεὶς οὐδ᾽ ἑνὸς
παντελῶς κεχώρισται φυσικῶς καὶ
ἀμυδρῶς σωματικῶς κατὰ τ[ὴν] θέ
σιν τῶν τόπων μακρὰν διεστηκά
σιν· πάντα τοῦ καύσωνός ἐστιν. ὁ τύ
φος· τὸ μισόθεον ὁμοῦ καὶ μισάνθρω
πον πάθος· ὅπερ ξηραίνει γὰρ τὴν καρ
δίαν τῶν ἀσπίδων· τοῖς περὶ θεότη
τος ἰουδαϊζομένοις καὶ τοῖς ὀρθοῖς
περιφρονοῦσι ... μαραίνων
κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ καύσωνος·
φασὶ γὰρ τοῦτον γίνεσθαι τὸν ἄνε
μον κατ᾽ ἀνάμιξιν ἀνατολικοῦ καὶ νοτί
ου πνοῆς. καὶ διὰ τοῦτο ξηραίνοντα
τῆς γῆς τὴν παρ᾽ αὐτῇ ... ἰκμάδα·
καλεῖσθαι δὲ φασὶν αὐτὸν καὶ εὐροκλύ
δωνα καὶ τυφωνικόν· τὸ μὲν ὡς ταρα
χὴν πανταχοῦ τῆς θαλάττης ἐγείροντα·
τὸ δὲ ὡς αἰφνιδίοις σκότοις ποιητικόν·

ὁ περὶ ἀβλεψίαν [illegible] ἔφη καὶ ὁ τῦφος· ἐπάγει
γὰρ μεθ᾽ ἁμαρτίας τῇ ψυχῇ ταραχήν, καὶ σκότους
ἀγνοίας πληροῖ τὴν διάνοιαν· τοῦτον
ἔχει ὁ ἐχθρὸς θεοῦ τοῦ τύφου τὸν καὶ σκανδα-
λισθέντα τὴν τοῦ χριστοῦ παρουσίαν· τουτέστιν
παρεχώρησεν ἐπελθεῖν τοῖς ἰουδαίοις
πρόσφορον κεκτημένοις αὐτοῖς τὴν
διάθεσιν· ἵνα γνωρισθῇ πᾶσιν κατά-
δηλος αὐτῶν ἡ περὶ θεὸν ἡ ἄνοια προαι-
ρέσεως· ὁ ἐπὶ ἀγνοίας ζόφος καταπο-
θεὶς [illegible]· φησὶν ἀντίθεον τοῦ θεοῦ
μοῖραν ἑαυτοῖς ἐκ κοινωνίας ἀποσπασ-
άμενοι οὐδὲν τὸ σύνολον ἔχοντες·
πλὴν τοῦ διαστασιάζεσθαι καὶ ἀδικεῖσθαι
ἔστι [illegible] τὴν πίστιν σωτηρία
καὶ δόξη τῶν ἐθνῶν· ἔστι [illegible] καθαί-
ρεσις τῶν παρ᾽ αὐτοῖς κατὰ σάρκα
νομίμων· λέγων [illegible] καὶ νῶτον κε[illegible]
τὰς ψυχὰς [illegible] ὅτι καλὸν
[illegible] τὸ ἀποθανεῖν ἢ ζῆν διὰ τὴν [illegible]-
ραν [illegible] κολ[illegible]· [illegible] τῶν
[illegible] σκιαῖς τοῦ νόμου [illegible] καταρ-
γη[illegible]· τὴν [illegible] νύκτα καὶ γνοφε-
ρὴν καὶ ἀπογνωμονήσαντες· [illegible]
τοῖς τῶν [illegible] αἰνίγμασι τοῖς
τύποις μόνοις περιγραφόμενοι φῶς
[illegible] ἔχουσαν [illegible] τὴν διάνοιαν

νυκτ[illegible] [illegible]
σχήματα [illegible]
τελεῖ [illegible]
τυχὼν [illegible]
μικροσκοπικ[illegible]

μαρτυρούμενον καὶ δηλούμενον· ἐπειδή γε
-πικῶς θεωρητοῦ χρόνου καὶ τῆς παρο-
μοίας τοιούτοις αὐτῆς διηκούσης τῆς
-πικὴν ἀπαλλασσόμεθα ἡμεῖς. φημὶ
δὲ τὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν τὴν ὡς
ἀληθῶς πόλιν μεγάλην τοῦ θεοῦ καθὼς
προσφυῶς γέγραπται. καὶ δι' αὐτῶν ἡ ὁρισθεῖ-
σα αὐτὴ πρὸς ἐπιστροφὴν τριῶν
ἡμερῶν τὴν μετάνοιαν διασωθεῖσα. ἡ
πόλις ταύτης τῆς πόλεως τῆς
τοῦ θεοῦ μεγάλης διὰ τῆς μετανοίας καὶ τῆς
ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς γενέσθαι
σπουδαιοτέρων· ἐπιτετηρημένως γὰρ
φησὶν μεγάλην εἶναι τοῦ θεοῦ τὴν πόλιν
ὁ λόγος φάσκων· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις
μεγάλη τοῦ θεοῦ· ποῦ τῆς γραφῆς ὁ
Ἰουδαῖος περὶ τῆς κάτω πόλεως
Ἱερουσαλὴμ ἀληθῶς φροντίζων
τοῦτο λεγόμενον ἐπὶ λέξεως εὑρίσκει τὸ
ῥητόν. οὐδαμοῦ γὰρ ἔγωγε πᾶσαν
πολλάκις ἀναγνοὺς τὴν ἁγίαν γραφὴν
κείμενον εὗρον. τὸ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἦν πό-
λις μεγάλη τοῦ θεοῦ· τίς δὲ λόγου δυνά-
μεως καὶ νοημάτων πλοῦτον θαρρῶν
περιγράψαι μετρῆσαι δυνήσοιτο
τὸ μέγεθος. τῆς τοῦ θεοῦ καὶ οὕτως λε-
γομένης μεγάλης πόλεως·

ἐμοὶ μὲν τοῦτο παντελῶς ἄπορον· οἶμαι
δὲ ὅτι καὶ παντὶ συνετῷ τὴν διάνοιαν·
καὶ μικρὸν γοῦν ἐπιστῆσαι μὲν τὸ τῆς θείας
μεγαλειότητος· καὶ τοῦ θεοῦ τοῖς θείοις κε-
φοῖς ἐμφερέστερον εἶναι δὴ, οὐκ ἄγροικον·
πῶς δὲ τοῦ θεοῦ μεγάλη πόλις ἐστίν. ἡ
πρώτη πόλις τῶν ἀσσυρίων· ἔνθα
τῆς τυράννης· ὑπῆρχεν ἡ σύγχυσις·
ἔνθα τῆς εἰδωλομανίας, καὶ αὐτὸ
τὸ κακίστον· ἡ πολὺ πόρρω τυγχάνου-
σα τῆς μνημονευομένης ἁγίας τῆς. καὶ τοῦ
σωματικοῦ ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐπηγγελμένης.
ἡ μὴ τὸ μέγεθος τῆς μηδενὶ λόγῳ
περιγραφομένης ποιήσεως τῆς ἐξ ἐ-
θνῶν ἐκκλησίας ἐπιδείξει ὁ θεὸς, τὸ
μέλλον ὡς παρὸν ἀπεδείξατο, καὶ τὸ
ἔθνος ἀλλότριον ᾠκειώσατο. καὶ τὸ
πῶς τὸ διὰ τὴν ἀσέβειαν φαυλότατον,
ἐπὶ θεὸν τῷ λόγῳ κατάσχεσιν καὶ τιμι-
ώτατον· καὶ μηδενὶ λόγῳ τὸ μέγεθος
ὁριζόμενον ἔχον, διὰ τοῦ προφή-
του φήσας διαρρήδην· καὶ νινευὴ ἦν
πόλις μεγάλη τῷ θεῷ· πρὸς ἣν ἀπο-
σταλεὶς ὁ τῆς προφητικῆς χάριτος
λόγος τὴν μακαρίαν καταστροφὴν
ἐκήρυξεν εἰπών· ἔτι τρεῖς ἡμέραι
καὶ νινευὴ καταστραφήσεται.

[illegible]

κατὰ τούτων γενόμενος τῆς τῶν ἡμερῶν προ-
θεσμίας τὸν τόπον. τάχα μὲν ἂν ἄλλα δοκοῖ
παρέχειν ὁ σαφῶς μὲν τὸν ῥηθῆναι τοιοῦ-
τον λόγον ἀνάγνωσιν. μόνος ταυτὸν δὲ
σκοπῶν μετὰ τῆς ἀκριβείας σημειώσεως
καὶ ἐξετάζων, ὁ περιτυχὼν οὐ μικρὰς καὶ νοῦν
εὑρεθήσεται τῆς ἀληθείας λαβόμενον:
τοίνυν ἀκούων ὁριστικῶς ἔτι τρεῖς ἡμέραι
καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται τοῦ προφή-
του κηρύττοντος. ἀπαράλλακτον ἐκδέ-
χομαι κατὰ τῆς Νινευὴ τὴν ἀπόφασιν.
μᾶλλον δὲ κυριώτερον ἐξετάζων. ὑπὲρ τῆς
Νινευὴ τὴν ἐπίκεισθαι νοεῖσθαι. νοῶ γὰρ
ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἄπερ τυπικῶς
ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους ὑπάρχων ἐν ἑ-
αυτῷ προλαβὼν τὴν τριήμερον τα-
φὴν τοῦ κυρίου καὶ ἀνάστασιν προδιέγρα-
ψεν ὁ προφήτης. ἀλλ' ὡς ἐξεδέχετο τρεῖς
ἡμέρας ὁ λόγος. ἐν αἷς ἔμελλεν τῆς
ἀληθείας ἀποδειχθῆναι τὸ φῶς. καὶ
ἡ τῶν προρρηθέντων ἀληθὴς τῶν
μυστηρίων ἔκβασις, καὶ ἡ καταστρο-
φὴ γενέσθαι πάντως τῆς πόλεως. οὐ-
κέτι μελλούσας προτυπούσας τὴν ἀλή-
θειαν τῆς τοῦ σωτῆρος ταφῆς καὶ ἀναστάσεως.
ἀλλ' αὐτὴν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐνεργη-
θεῖσαν δεικνυούσας σαφῶς τὴν ἀλήθειαν.

...μὲν τὴν ὁρατῶς. ...
...προοντεῖται τοῦ τύπου· καὶ
...ἐκβάντος. οἱ τύποι
...νικῶς προηγοῦνται
ἀληθείας· ...
...ὁ αὐτῶν· τυπικῶς
...προσδέχεται Ἰωνᾶς.
...εἶναι ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους
...τρεῖς ἡμέρας καὶ τὰς
...ρεῖς νύκτας. ὅτι τρεῖς
...ἡμέρας· τὰς τρεῖς
...τοῦ κυρίου ταφῆς καὶ
...λαμβάνων· μάθε
...
μυστήριον.

κὸς προδιατυπώσεως ἦν. ἡ προλαβοῦσα
κατὰ τὸν ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει τριὰς
τῶν ἡμερῶν· ἦ γὰρ πᾶς τύπος προσ-
δοκωμένης ἀληθείας ἐστίν. κατὰ δὲ
τὸν τύπον τρεῖς ἡμέρας πεποίηκεν
ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους ἰωνᾶς. δῆλον
ὡς τοῦ τύπου πραγματωδῶς ἐκδει-
μέρει πάντως καὶ νῦν προσήκει τὴν
ἀλήθειαν δεικνῦναι τὸ μυστήριον
ἐμβάλλειν· καὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
νύκτας ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς κεῖσθαι
ἠκέναι τὸν κύριον κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ
κυρίου φωνὴν φάσκοντος· ὥσπερ ἦν ἰω-
νᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. οὕτως ἔσται
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· τὸ γὰρ
ἡ πρίν ἔτι τρεῖς ἡμέραι, δηλοῖ κατ' ἐπι-
κρύψιν ὡς παρῆλθον ἀλλ' αἱ τρεῖς ἡμέ-
ραι οὐ κατέστραπτο τὸ ἔτι τουτέστιν τὸ νῦν ὥσπερ τῆς
πάλιν τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευὴ κατα-
στραφήσεται· οὐκοῦν ὁ τύπος οὐ κατέστρε-
ψεν τὴν Νινευὴ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπόφα-
σιν· ἀλλ' ἡ ἀλήθεια τότε, ἦν ἡ τότε ἔτι τρεῖς
ἡμέραι ὥσπερ εἴληφεν. ἔτι τρεῖς ἡμέραι
μετὰ τὸν ἐν ἑβραίοις δειχθέντα τύπον γνωρι-
σθήσονται μυστικῶς τρεῖς ταφῆς καὶ μείζονος

κατὰ τοῦτον γενόμενος τῆς τῶν ἡμερῶν προ-
θεσμίας τὸν τρόπον. τάχα μὲν ἀλλὰ δοκῶ
παρέξοιν ὁ σαδηματὸν [?] ῥηθῆναι τοῖς
τὸν λόγον ἀναζητοίη. μόνος τοῦτον δὲ
σκοπῶν μετὰ τῆς ἀκριβοῦς σημειώσεως
καὶ ζητῶν. ὅπερ τυχὸν οὐκ ἔξω καινὸν
εὑρεθήσεται τῆς ἀληθείας κείμενον:
τοίνυν ἀκούων ὁρισμοὺς ἔτι τρεῖς ἡμέραι
καὶ νινευὴ καταστραφήσεται τοῦ προφή-
του κηρύττοντος. ἀπαράδεκτον ἐκδέ-
χομαι κατὰ τῆς νινευὴ τὴν ἀπόφασιν·
μᾶλλον δὲ κυριώτερον ζητῶν. ὑπὲρ τῆς
νινευὴ τὴν ἐπίσκεψιν ἐδόθη. νοῶ γὰρ
ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἅπερ τυπικῶς
ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους ὑπάρχων ἐμέ-
λετα [?] προλαβὼν τὴν τριήμερον τα-
φὴν τοῦ κυρίου καὶ ἀνάστασιν προδιέγρα-
ψεν ὁ προφήτης. ἀλλ' ὡς ἐξεδέχετο τρεῖς
ἡμέρας ὁ λόγος, ἐν αἷς ἔμελλεν τῆς
ἀληθείας αὐτὸς δειχθῆναι τὸ φῶς, καὶ
ἡ τῶν προσρηθέντων ἀληθῶς τῶν
μυστηρίων ἕκαστος, καὶ ἡ καταστρο-
φὴ γενέσθαι πάντως τῆς πόλεως· οὐ-
κέτι μελλούσας προτυπούσας τὴν ἀλή-
θειαν τῆς τοῦ σωτῆρος ταφῆς καὶ ἀναστάσεως.
ἀλλ' αὐτὴν ἤδη τῶν πραγμάτων ἐνεργη-
θεῖσαν δεικνυούσας σαφῶς τὴν ἀλήθειαν.

μὲν τὴν νόησιν. ἡ ἀρχὴ
προοντεῖ ται τῶν τύπων. καὶ
... ἐκφάνσ... οἱ τύποι
... προηγοῦνται
ἀληθείας. ... προ
... ἑαυτῶν. τυπικῶς
... προσδέξατο Ἰωνᾶς.
εἶναι ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους
τρεῖς ἡμέρας καὶ τὰς
τρεῖς νύκτας. ἐπὶ τρεῖς
... τὰς τρεῖς
ἡμέρας ... κυρίου ταφῆς
... λέων. ...
... πλη-
μμελῶν [?]:

κῶς προδιατυπώσεως αὐτῶν. καὶ προλαβοῦσα
κατὰ τὸν ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει τριὰς
τῶν ἡμερῶν· ἡ γὰρ τοῦ τύπου προσ-
δοκωμένη ὡς ἀληθείας ἐστίν. κατὰ δὲ
τὸν τύπον τρεῖς ἡμέρας πεποίηκεν
ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους ἰωνᾶς. δῆλον
ὡς τοῦ τύπου πραγματωδῶς ἐφθηκότος
μέχρι καὶ παντὸς καινοτέρως τὴν
ἀλήθειαν δεικνύναι τὸ μυστήριον
ἔμελλεν· καὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
νύκτας ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς καταπο-
θῆναι τὸν κύριον κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ
κυρίου φωνὴν φάσκοντος. ὥσπερ γὰρ ἦν ἰω-
νᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. οὕτως ἔσται
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· τὸ γὰρ
ἡ τρίτη ἔτι τρεῖς ἡμέραι. διὰ οἱ κατ' ἐκεῖ-
κρυτὴν ὡς παρῆλθον ἀλλὰ τρεῖς ἐπεὶ
οὐ γὰρ ἐκεῖτο τὸ ἔτι τουτέστιν τὸ νῦν ἀορίστως
πάλιν τρεῖς ἡμέραι καὶ νινευὴ κατα-
στραφήσεται· οὐκοῦν ὁ τύπος οὐ κατάστρε-
ψεν τὴν νινευὴ κατὰ τὴν ἀλήθειαν ἀποβά-
σιν· ἀλλ' ἡ ἀλήθεια τοῦ περὶ κυρίου σωτῆρος ἔτι τρεῖς
ἡμέραι· ὡς αὐτὸς ἔλεγεν· ἔτι τρεῖς ἡμέραι
μετὰ τὸν ἐν ἑβραίοις διδαχθέντα τύπον γενή-
σονται μυστικῶς τῆς ταφῆς καὶ μείζονος

ἀναστάσεως· καὶ νικᾶ καταστροφὴ ὄντως·
ἀλλ' ἐρεῖ τις τὴν διαφορὰν λόγος πῶς ὁ
ἀληθὴς καταστροφὴ τὸν φόνον διάβολος
ὁ θεὸς καὶ μὴ καταστρέψον· τὸ μὲν γὰρ
αἴτιος θεὸς τῆς ἀπάτης ποιῶν. τὸ δὲ
τὴν προσχὴν τῆς κατορθώσεως τῆς ἀλη
θείας ἐντυγχάνουσι· μᾶλλον δὲ τὴν
μὲν ἀπόφασιν αὐτοῦ κατέκρινον διὰ τῆς πί
(τῆς πίστεως ζωογονούμενος) στεως πάλιν ζωογονουμένοις· τὴν
δὲ σωτηρίαν· τοῦ θανάτου τῆς πλά
νης πραγματευόμενος· νικᾶ γὰρ
ἐρήμην λέγω· μηδενὸς ὄντος ἀντιπάλου
ὁρατοῦ τῆς μάχης ταύτης· οὐκ ἔχων συμφω
νοῦς τῇ δυνάμει τῆς ἐρημίας τὴν
ἐκ τῆς παραλόγου τῇ φύσει προσγε
νομένην ἀλλοίωσιν τῆς πλάνης μετα
νοεῖν. μετὰ τὴν τριήμερον ταφὴν
ἀνάστασιν ὁ κύριος κατέστρεψε· τὴν δὲ
ἐξ ὑπακοῆς πάθους δεχόμενος ὡραι
ότητα τῆς φύσεως ἀνεμνήσατο·
πάλιν τὸ κάλλος ἐν τῇ φύσει μετὰ τὴν
ἀνάστασιν δόξας τῆς ἀφθαρσίας
ἀγαθότατον· μηδενὶ τὸ παράπαν
ἄλλο καταχρώμενον· ἁρμόσει δὲ
πρὸς τὴν κοινὴν φύσιν τοῦτο λεγόμε
νον. καὶ πρὸς τὴν ἑκάστου ἐκκλη
σίαν. καὶ πρὸς τὴν τοῦ καθ' ἕκαστον

τυχεῖν ἀποθεμένην διὰ τοῦ ... ἀγαθῆς
συνεκδυσαμένην τοῦ παλαιοῦ ἀδὰμ χοϊκοῦ
τὴν εἰκόνα· καὶ ἐνδυσαμένην τὴν εἰκό-
να τοῦ ἐπουρανίου: τοιγαροῦν δέδεικται
σαφῶς ὅτι πολύτροπον ἔχει τὴν ἀπὸ
τοῦ θεωρίαν ὁ προφήτης κατὰ τὴν δύ-
ναμιν τοῦ ὀνόματος, τοῖς τόποις
δηλονότι τῆς αὐτοῦ γραφῆς. προσφό-
ρως ἑκάστης ἁρμοζούσης κατὰ τὴν
ἑρμηνείαν ἣν ἐμφαίνουσιν· σημαίνει ἡ πέτρα
ὡς σημεῖ φησὶ κἀλλοις ἑρμηνεία λόγιος.
τὸν ἀδὰμ καὶ τὴν κοινὴν φύσιν· ὥσπερ
ἀναστάσεως καὶ [illegible] θεοῦ καὶ πόνος θεο-
λεγόμενος. τὸν κεφάλαιον [illegible] κατὰ τὴν
ἀποδοθεῖσαν τῆς ἐξηγήσεως [illegible]:
τὴν δὲ τοῦ κηρύγματος χάριν διὰ
τὸν ἐν αὐτῇ πλοῦτον τοῦ [illegible].
περιστερᾶς [illegible] καὶ διδασκαλίας πόνος θεοῦ
διὰ τοῖς πολλοῖς ἀγῶνας, τῶν ἐρχο-
μένων [illegible] τῆς τῆς ἀληθείας γνώσεως
[illegible] τὴν δὲ τῶν ἰουδαίων
κατὰ τῆς ἀληθείας ὑπερηφανίαν
μανίαν. ἑρμηνεύεται διὰ τὸ [illegible] αὐ-
τῶν· ὅπερ ἐστὶν φθόνος ἐπὶ ἀλλοτρίοις
ἀγαθοῖς τίκτων λύπην τοῖς ἔχουσιν·
ὅπερ κακὸν ἐς φύσιν τοῖς ἰουδαίοις
[illegible]. τὸ πρόσθεν [illegible] μῖσος

[illegible marginal note: περὶ τόμος ἐκ ...]

ἀναστάσεως. καὶ νῦν ἤδη καταστροφή ἐστι·
ἀλλ' ἐρεῖ τις τυχὸν διαπορῶν λόγος πῶς
ἀληθὴς καταστροφὴ τὸ φονεῦσαι διαβολον
ὁ θεὸς καὶ μὴ καταστρέψων· τὸ μὲν γὰρ
αἴτιος θάνατος τῆς προνοίας ποιοῦν. τὸ δὲ
τῇ προσθήκῃ κατορθοῦν τῆς ἀλη
θείας ἐπιγνώσεως. μᾶλλον δὲ τὴν
μὲν πρὸ τούτων ἀποκτείνων διὰ τῆς πί
στεως πάλιν ζωογονούμενος· τὴν
δὲ σωτηρίαν. τοῦ θανάτου τῆς πλά
νης πραγματευόμενος. νῦν δὲ γὰρ
ἔρημον λέγει. μεταβαίνουσιν ἀληθινῶς καὶ
ὡραιότητος ταύτη· οὐκ ἔστιν σημεῖον
νος τῇ διαφορᾷ τῆς ἑρμηνείας τὴν
ἐκ τῆς παρασκευῆς τῇ φύσει προσγε
νομένην ἀλλοίωσιν τῆς πλάνης μετα
νοοῦσιν. μετὰ τὴν τριήμερον ταφὴν καὶ
ἀνάστασιν ὁ κύριος κατέστρεψεν· τὴν δὲ
ἐξ ὑπακοῆς πίστεως ἀπέλαβε τὴν ὡραι
ότητα τῆς φύσεως ἄνθρωπος αὐτός·
πάλιν τὸ κάλλος ἐν τῇ φύσει μετὰ τὴν
ἀνάστασιν δόξας τῆς ἀφθαρσίας
οἱ ἀμέτοχοι ταύτην καὶ μηδενὶ τὸ παράπαν
ἐν κακοῖς τραχυνόμενοι· ἁρμόζει δὲ καὶ
πρὸς τὴν κοινὴν φύσιν τὸ αὐτὸ λεγόμε
νον. καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἐκκλησί
αν. καὶ πρὸς τὴν τοῦ καθ' ἕκαστον

[Margin: τῆς παρθένου λόγος·]

τυχεῖν ἀποθεμένην διὰ πίστεως ἀγαθῆς
σωματικῶς δηλονότι τοῦ παλαιοῦ Ἀδὰμ χοϊκοῦ
τὴν εἰκόνα. καὶ ἐνδυσαμένην τὴν εἰκό-
να τοῦ ἐπουρανίου: τοιγαροῦν δέδεικται
σαφῶς ὅτι πολύτροπον ἔχει τὴν ἐπαί-
τησιν θεωρίαν ὁ προφήτης κατὰ τὴν δύ-
ναμιν τοῦ ὀνόματος, τοῖς τόποις
δηλονότι τῆς αὐτοῦ γραφῆς. προσφό-
ρως ἑκάστης ἁρμοζούσης κατὰ τὴν
ἑρμηνείαν ἐμφάσεως· σημαίνει γὰρ
ὡς μὲν φησὶ καὶ ἄλλοις ἑρμηνευόμενος
τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν κοινὴν φύσιν· ὥσπερ
ἂν ἀνάπαυμα καὶ ναὸς θεοῦ καὶ πόνος θεοῦ
λεγόμενος. τὸν κατ᾽ [illegible] θεοῦ κατὰ τὴν
ἀποδοθεῖσαν τῆς ἐξηγήσεως θεωρίαν·
τὴν δὲ τοῦ κηρύγματος χάριν διὰ
τὸν ἐν αὐτῇ πλοῦτον τοῦ σημαινομένου.
περιγράφεται καὶ [illegible] πόνος θεοῦ
διὰ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας, τοὺς γενο-
μένους ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἀληθείας γνώσεως
[illegible]· τὴν δὲ τῶν Ἰουδαίων
κατὰ τῆς ἀληθείας ὑπερβάλλουσαν
μανίαν. ἑρμηνεύεται διὰ [illegible] αὐ-
τῶν· ὁ περὶ [illegible] φθόνος ἐπὶ ἀλλοτρίοις
ἀγαθοῖς τίκτων λύπην τοῖς ἔχουσιν·
ὁ [illegible] κακὸν ὡς φύσιν τοῖς Ἰουδαίοις
μετέδωκεν. τὸ πρὸς θεὸν [illegible]

[illegible]

ἀνιστάμενοις· ἢ διὰ ταὐτὸ τοῦτο μόνην τὴν
δι' αἵματος καὶ φόνων ἀνελεῖν φθο-
ρὰν ἐπιζητοῦσιν τῆς φύσεως:
ἄλλως δέ τι ἔχων ὁ λόγος τὴν περὶ τῆς
ταφῆς τῶν τριῶν ἡμερῶν θεωρίαν
παρέλειπε· φησὶν γὰρ κεκρυμμένη καὶ
τῷ μεγάλῃ τοῦ θεοῦ ὡς ἡ ταφὴ ὅλου
ἡμερῶν τριῶν. ἣ δοκεῖ δι' ὀλίγων, τὴν
ἐξήγησιν ἀποπληρώσομεν· τὴν τοί-
νυν ταφὴν τῆς ὅλου τῶν τριῶν ἡ-
μερῶν ἐκπεπληρωμένον εἶναι. τοῖς διαφό-
ροις νόμοις τοῦ κατ' αὐτῶν. ἤγουν
τὴν ἑκάστου γενικοὺς νόμους περιέχουσαν
ἀφορμήν· νόμους δὲ λέγω μὲν γενικούς.
τὸν φυσικόν. καὶ τὸν γραπτόν. καὶ τὸν τῆς
χάριτος· ἰδιάζουσαν γὰρ τούτων
ἕκαστος ἀναστροφὴν ἔχει ἰδίου καὶ δρόμον
πρόσφορον. ὅτι καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ κατὰ
[illegible] τὴν γραφομένην γενομένην τῶν ἀφορμῶν·
διάθεσιν ἔχει διάφορον· ἄλλην γὰρ ἄλλος
ἕκαστος τῶν τοιούτων πέφυκεν δημιουρ-
γεῖν τὴν διάθεσιν. οἷον· ὁ μὲν φυσικὸς νό-
μος. ὅταν οὐκ ἔχῃ τὸ πλέον ἐκ τοῦ σαρκικοῦ
λόγων τὴν αἴσθησιν. ἀδιδάκτως ἅπαν-
τας ἐκδιδάσκει πάντας τὸ συγγενὲς καὶ ὁμό-
φυλον. αὐτὴν ἔχοντας τὴν φύσιν τῆς
τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ κυρίας διδάσκαλον·

[illegible]

κακίᾳ νοουμένου μάθοι πᾶσιν αἰτῶντας.
ὁ γὰρ ἕκαστος ἑαυτῷ παρὰ τῶν ἄλλων
γινόμενον φθόνου (?) καταθύμιον· καὶ τοῦτο
διδάσκων ὁ κύριος φησίν· ὅσα θέλετε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ὁμοίως καὶ ὑμεῖς ποι-
εῖτε αὐτοῖς· ἐφ᾽ ὧν γὰρ ὁ κατὰ φύσιν λόγος κρα-
τεῖται (?). τούτων μία τῆς φύσεως ἐστὶν ἡ διάθε-
σις· ὧν δὲ διάθεσις μία, καὶ ὁ κατ᾽ ἦθος (?)
τρόπος καὶ ὁ τοῦ βίου δρόμος ἐστὶν ὑπάρ-
χων. πρόδηλος (?) τῆς φύσεως· ὧν δὲ τρό-
πος καὶ ἦθος (?) καὶ βίου δρόμος ἐστὶν ὁ αὐτός.
ἐστὶ δῆλον ὅτι καὶ ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν γνώ-
μην τῆς πρὸς ἀλλήλους σχέσεως ὑπάρ-
χει λόγος (?). κατὰ μίαν τὴν γνώμην ἄγων
τοὺς πάντας πρὸς τὸν ἔνδοξον (?) τῆς φύ-
σεως. ἐφ᾽ ὧν πάντως (?) οὐκ ἔστιν ἡ νῦν κρα-
τοῦσα τῆς φύσεως διὰ τὴν φιλαυτίαν διαί-
ρεσις: * ὁ δὲ ἔγγραπτος νόμος φόβῳ τῶν
ἐπιτιμίων ἐπέχων (?) τὰς ἀτάκτους τῶν ἀ-
φρονεστέρων ὁρμάς. ἐθίζει διδάσκων πρὸς
μόνην αὐτοῖς ὁρᾶν τὴν τοῦ ἴσου διανομήν·
καθ᾽ ἣν τῆς δικαιοσύνης τῷ κράτει (?) χρό-
νῳ κτωμένης (?) εἰς ἕξιν φύσει μεθίσταται. ποι-
ῶν τὸ μὲν φόβον διάθεσιν, ὑπερ... (?) κατὰ
μικρὸν τῇ περὶ τὸ καλὸν γνώμῃ κρατυνομέ-
νην· ἕξιν δὲ τὴν συνήθειαν· τῇ λήθῃ
τῶν προτέρων καθαιρουμένην· ἐστὶ (?) τὸ φιλάλληλον

σο(?)
Κανόνα ἀποδεικτικοὶ τῆς τοῦ φυσικοῦ νόμου χαρακτηριστικῆς ἰδιότητ[illegible]

σχο(λιον)
ὁ γραπτὸς νόμος ἔγγραφ[illegible] φόβῳ τῶν ἐπιτιμίων (?) ἐθίζει πρὸς τὸ ἴσον· χρόνῳ τὸ ἔθος ποιεῖ [illegible] καὶ [illegible] πρὸς τὸ καλ[illegible] ἕξις [illegible] πρὸς [illegible]

διαιρεῖ σωματικῶς τεμνόμενον· καὶ ὅτι τοῦ
νόμου ζητεῖν ἔοικε τὸ ἀπερίγραφον σωματικῆς φυλακῆς.
ποιεῖ τοὺς ἀλλήλους κατὰ τὴν αὐτὴν
συμφέροντος θέμενον· πληροῦμεν γὰρ νόμον
καθὸ κέκληκε κατὰ τὴν αὐτὴν δι' ἀλλήλους
συνοχὴν πάντων τῶν μετειληφότων
τῆς φύσεως. φθορεὺς τῆς κατὰ τὴν αὐτὴν
πόθου καταδεδειγμένον τὸν λόγον τῆς
φύσεως. καὶ τῇ προσθήκῃ τοῦ πόθου. τὸν
τῆς φύσεως κατασφραγίζων νόμον.
νόμος γὰρ φύσεώς ἐστιν λόγος φυσικὸς
τοῖς τρόποις τὴν αἴσθησιν συλλαμβάνων ὑπο-
χείριον· γραπτὸς δὲ νόμος ἐστίν. ἤγουν
γραπτοῦ νόμου πλήρωσις. λόγος φυσικὸς
προσλαμβάνων πόθον πνευματικὸν τῆς πρὸς
τὸ συγγενὲς ἀλληλουχίας ἐπίκυρον· διὸ
φησὶν ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυ-
τόν. ἀλλ' οὐχ ὁμοίως τὸν πλησίον σου ὡς
ἑαυτόν· τὸ μὲν γάρ. τὴν πρὸς τὸ εἶναι
μόνον δηλοῖ τοῦ συγγενοῦς συνοχήν·
τὸ δέ. τὴν πρὸς τὸ εὖ εἶναι συμβαίνουσαν πρό-
νοιαν: ὁ δὲ τῆς χάριτος νόμος.
αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς διδάσκει τοῖς ἀγομένοις
μιμεῖσθαι τὸν θεόν· ὃς τοσοῦτον ὑπὲρ
ἑαυτὸν ἠγάπησεν, εἰ θέμις εἰπεῖν, τὸν
διὰ τὴν ἁμαρτίαν ὄντας ἐχθροὺς
ἠγάπησεν. ὥστε καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς

ὅροι τοῦ φυσικοῦ καὶ τοῦ γραπτοῦ νόμου ἀκριβεῖς· ὁριστικοί.

[illegible] τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν [illegible] μόνος [illegible] φυσικοῦ νόμου [illegible] ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν [illegible] πρὸς τὸ εὖ εἶναι [illegible] πρόνοιαν [illegible] νόμος [illegible] ὑπὲρ ἑαυτὸν ἀγαπᾶν τὸν πλησίον, τοῦ νόμου τῆς χάριτος [illegible]

οὐ τοίνυν ἀληθὴς αὐτῷ ἐστιν ὑπὲρ πάντων
οἷόν τε ὂν τοῖς φίλοις ὑπὲρ οἰκείων κατα-
δέξασθαι καὶ αὐτὸν γενέσθαι καὶ τῶν
αὐτῶν ἐγχρηματίσαι καὶ λέγεσθαι καὶ
τὴν ὑπὲρ ἑτέρων κατάκρισιν οἰκείαν ποι-
ήσασθαι μὴ παραιτήσασθαι. καὶ τοσοῦ-
τον ἡμᾶς θεῶσαι κατὰ τὴν χάριν.
ὅσον κατ' οἰκονομίαν αὐτὸς φύσει
γέγονεν ἄνθρωπος· ἵνα μὴ μόνον ἐκμάθωμεν
ἀλλήλων ἀντέχεσθαι φυσικῶς. καὶ ὡς ἑαυ-
τοῖς ἀλλήλοις ἀγαπᾶν πνευματικῶς. ἀλλὰ
καὶ ὑπὲρ ἑαυτοὺς ἀλλήλων κήδεσθαι
θεϊκῶς. καὶ ταύτης τῆς πρὸς ἀλλήλους
ἀγάπης ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι. τὸ καὶ
ῥᾳδίως ὑπὲρ ἀλλήλων τὸν ἑκούσιον προ-
θύμως αἱρεῖσθαι θάνατον· οὐκ ἔστιν
γὰρ ταύτης ἄλλη μείζων ἀγάπη φη-
σίν. ἵνα τις θῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ
τοῦ φίλου αὐτοῦ. Οὐκοῦν ὁ μὲν τῆς φύ-
σεως νόμος ἐστὶν ἵνα συνελὼν εἴπω λό-
γος φυσικὸς τὴν αἴσθησιν λαμβάνων
ὑποχείριον πρὸς ἀφαίρεσιν τῆς ἀ-
λογίας. καθ' ἣν ἡ τῶν φυσικῶς συνημμέ-
νων ἐστὶν ἡ διαίρεσις· ὁ δὲ γραπτὸς
νόμος ἐστὶν. λόγος φυσικὸς μετὰ τὴν
κατ' αἴσθησιν τῆς ἀλογίας ἀφαίρεσιν.
προσλαβὼν καὶ πόθον πνευματικὸν τῆς

ὅρα τί κατ' ἐπίτασιν
ἀρετικτικοί. —
τῶν τελικῶν
κατὰ [illegible] —
καὶ [illegible]
[illegible]

περὶ τὸ συγγενὲς ἁρμονίας συνεκτι-
κόν· ὁ δὲ τῆς χάριτος νόμος ὑπερφυ-
σιν καθέστηκε λόγος· πρὸς θέωσιν ἀ-
τρέπτως τὴν φύσιν μεταπλάττων· καὶ
ὡς εἰκὼν εἰκόνι δεικνὺς ἀκαταλήπτως
τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων τὸ ὑπε-
ρουσίαν καὶ φύσιν ἀρχέτυπον· καὶ τὴν
τοῦ ἀεὶ εἶναι διαμονὴν ὑπερεχόμε-
νος· εἰ δὲ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον ὁ περὶ
τῶν τριῶν νόμων λόγος. εἰκότως
ἡ μεγάλη τοῦ θεοῦ πόλις ἐκκλησία· ἤτοι
ἡ τοῦ καθέκαστον ψυχή· πορείας ὁδοῦ
τριῶν καθέστηκεν ἡμερῶν. ὡς δε
κτιστικὴ καὶ χορηγητικὴ τῆς κατὰ φύ-
σιν· καὶ νόμον· καὶ πνεῦμα δικαιοσύνης· ἐν
τούτοις γὰρ τοῖς τρισὶ νόμοις. ὁ πᾶς
περιέχεται τῆς ἐκκλησίας διάκοσμος.
πλάτει τε τῷ κατ᾽ ἀρετὴν καὶ μήκει
τῷ κατὰ γνῶσιν· καὶ τῷ κατὰ σοφίαν
βάθει τῆς μυστικῆς θεολογίας περι-
γραφόμενος· ἀλλὰ ταύτης κατὰ διά-
θεσιν ὡς ὁ τῶν ἰουδαίων λαὸς μὴ χω-
ρισθῶμεν τῆς πόλεως. τὸ σῶμα
καθάπερ σκηνὴν πηγνύντες· καὶ τὴν
πρόσκαιρον τοῦ σώματος ὥσπερ κο-
λόκυνθαν ἡδονὴν περιέποντες· ἵνα
μὴ τῆς συνειδήσεως ὁ σκώληξ πλή-
ξας ἀποξηράνῃ τὴν καθ᾽ ἡδονὴν

σημ(είωσαι)
ὅτι [illegible]
[illegible] [illegible]
νόμων τοῦ φυσικοῦ
[illegible] αὐτοῦ. καὶ [illegible]
[illegible]

ἡ πάντη μὲν ἤδη δι' αἴσθησιν. καὶ ἡ διὰ τῶν
ἀκουσίων πειρασμῶν ἐπελθοῦσα. καθά-
περ ἐπὶ καύσωνος τῶν κακῶν ἡμῖν
κεκινημένων ἔκτισις. αὐτῆς τὸ ὁρμῆς μεθελ-
κειν ζωήν. καὶ πρὸς τὴν θείαν δύναμιν
σχήσομεν κυρίαν. ἕκαστος γὰρ ἡ-
μῶν τῶν ἡμαρτημένων τῇ ἀπαιτήσει τῶν
ὑλικῶν. καὶ ταῖς ἡδοναῖς χαιρόντων
τοῦ σώματος. σκώληκος δὲ κατὰ τοῦτον
τὸν λόγον λέγεται κατὰ τὴν συνήθει-
αν αὐτὸν πληροῦντα τέλος. καὶ ῥίζης
δὲ κατὰ κολοκύνθης τὴν πρὸς τὴν
ἡδονὴν αὐτοῦ ἐσθίοντα σχέσιν. καὶ
οὕτως διὰ τῆς τελείας ἀναστολῆς
τοῦ θαυμασμοῦ τῶν λογίων τοῦ πνεύματος. ἀπο-
ξηραίνοντα τὴν καθ' ἁμαρτίαν ἐνέργει-
αν. καὶ ἐπὶ καύσωνος τῇ μνήμῃ τῶν
αἰωνίων κολάσεων. καθάπερ κεφα-
λὴν τὴν κατ' αἴσθησιν ὑπ' αὐτῆς προ-
σεισομένης ἀρχὴν τῶν παλαιῶν τῆς κακίας
πατάσσοντα. καὶ ἣν ἀμελοῦμεν προνοίας
λόγοις καὶ κρίσεσι. τῶν προσκαίρων
ὧν τῇ σαρκὸς κινεῖσθαι τὸ γένος ἀνθρώπων
τῶν ἀνθρώπων τὰ αἰώνια προκρινούσης.
ὥσπερ τὸν ἄνθρωπον διὰ τὴν σκηνὴν καὶ τὴν
κολόκυνθαν λυπούμενον. σκιὰ δὲ τὴν
σάρκα καὶ τὴν σαρκὸς ἡδονήν. τῆς δὲ

ἀλλ' ἀθεωρεῖ λ[...]
[...] σκηνῆς [...]
κεῦ [...] τοῦ σκ[...]
καὶ τοῦ καύσωνος
καὶ [...]

ὁ σκώληξ ὁ μὲν [...]
ἡδονὴν σώματ[...]
[...] θεοῦ, [...]
προνοίας λόγους [...]
τὴν [...]
[...]. καὶ [...]
ὁ δ' ἐκείνων σώματ[...]
[...] διὰ [...]
[...] λόγους. προ[...]
[...]. ἀκουσ[...]
αὐτὴν ἐκκαθαι[...]

μιμεῖσθαι τὸν θεὸν ἀντεχόμενον ἐστὶ κατὰ τὴν
τῆς γραφῆς ὁ λόγος. δῆλον ὡς τοῖς
ἀνοήτοις τῶν ἐθνῶν, τὸ τῶν βαρβάρων πρὸς
φιλίαν ἀπάντων τῶν ὁποσοῦν ὄντων
πολλῷ κρεῖττον ἐστὶ καὶ τιμιώτερον.
ἐπεὶ οὔτε τῶν ὄντων καὶ μόνη
πρόληψις κατωρθωμένη κρίσις ἢ τῆς
δικαίως τῶν ὄντων, οὐδὲ τὸ παράπαν
ἐστὶ κατὰ τὴν ὕπαρξιν λόγος. μόνη
δὲ φαντασία τὸν νοῦν φαινακίζουσα
σχήμασι τοῖς οὐ κοινῶν διαλεγόμενον ἀλλ' ἐν
χρυσοῦ ὑπόστασιν τοῦ πάθους παρεχομένη:—

\+ ἐρώτησις ξε̅

Ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν βασιλειῶν γέγραπται
ὅτι ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις
δα̅δ̅ τρία ἔτη ἐνιαυτὸς ἐχόμενος
ἐνιαυτοῦ: καὶ ἐζήτησεν δα̅δ̅ τὸ
πρόσωπον κ̅υ̅· καὶ εἶπεν κ̅ς̅· ἐπὶ σα-
οὺλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἡ ἀδικία
περὶ οὗ ἐθανάτωσεν τοὺς γαβαωνίτας·
καὶ ἐκάλεσεν δα̅δ̅ τοὺς γαβαωνίτας
καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ποιήσω ὑμῖν· καὶ
ἐν τίνι ἐξιλάσομαι καὶ εὐλογήσατε
τὴν κληρονομίαν κ̅υ̅· καὶ εἶπαν πρὸς
τὸν βασιλέα· ὁ ἀνήρ· ὃς συνετέλεσεν
ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς· καὶ ἐλογίσατο

ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς. ἀφανίσομεν αὐ-
τὸν τοῦ μὴ ἑστάναι αὐτὸν ἐν παντὶ
ὁρίῳ ἰηλ. δότε ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας
ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐξηλιάσομεν
αὐτοὺς τῷ κῷ ἐν τῷ βουνῷ σαοὺλ.
καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο
υἱοὺς ῥεσφὰς θυγατρὸς ἐα παλλα-
κῆς σαοὺλ. τὸν ερμονθι καὶ τὸν
μεμφιβοσθέ. ϗ τοὺς πέντε υἱοὺς με-
ρὼβ θυγατρὸς σαοὺλ. οὓς ἔτεκεν
τῷ ἐσδριὴλ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς
ἐν χειρὶ τῶν γαβαωνιτῶν καὶ ἐξηλιά-
σαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει ἐναντίον κῦ
καὶ [illegible]εσον ἐκεῖ οἱ ἑπτὰ ἐπὶ τὸ αὐτό.
καὶ ἐθανατώθησαν ἐν ἡμέραις
θερισμοῦ κριθῶν. καὶ ἔλαβεν ῥεσφὰ
θυγάτηρ ἐα τὸν σάκκον καὶ διέστρω-
σεν αὐτὸν ἑαυτῇ ἐπὶ τὴν πέτραν
ἕως ἔσταξαν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὕδατα θῦ
ἐξ οὐνοῦ. καὶ ἐποίησεν πάντα ὅσα
ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπήκουσεν
ὁ θς̅ τῇ γῇ μετὰ ταῦτα: διατί μετὰ
τὸν θάνατον σαοὺλ. ὁ δαδ ἀπῃτή-
θη δίκας λιμοῦ κρατήσαντος τὴν γῆν
ἕως ἔδωκεν τοὺς ἐκ τοῦ σπέρμα-
τος σαοὺλ ἑπτὰ ἄνδρας θανατωθῆναι
τοῖς γαβαωνίταις. τίς ἡ τούτων δύνα-
μις τῶν λόγων. ϗ πῶς ποιήσωσιν αὐτοὺς θεωρήσωμεν:-

+ ἀπόκρισις :—

Ἡ μὲν ἀκριβὴς γνῶσις τῶν λογίων τοῦ
πνεύματος μόνοις ἀποκαλύπτεσθαι πέφυκεν
τοῖς ἀξίοις τοῦ πνεύματος· οἳ διὰ πολλὴν τὴν
ἀρετῶν ἐπιμέλειαν, τῆς τῶν πα-
θῶν αἰθάλης τὸν νοῦν ἐκκαθάραν-
τες· ὥσπερ οὐ δὴ κεν καθαροῦ τε καὶ διαυ-
γοῦς ἀέρα τῇ πρὸς ὅ τι προσβολῇ καθά-
περ προσώπων ἐντυπουμένην αὐτοῖς
καὶ ἐμποιοῦσαν· τὴν τῶν θείων ὑποδέ-
χονται γνῶσιν· οἷς δὲ καὶ ἔμενε τοῖς
τῶν παθῶν κηλῖσιν ὁ νοῦς κατάστικτος·
μόλις κἂν ἐξ εἰκότων τινῶν στοχα-
σμῷ τεκμηριῶσαι τὴν τῶν θείων γνῶ-
σιν ἐστὶ δυνατόν, μὴ ὅτι γε νοῆσαι τὸ
ἢ φράσαι ταύτην δι' ἀκριβείας [illegible]
δι[illegible]σθαι· καὶ οἶδα σαφῶς ἐγώ· ὅ τι πα-
σχὼν αὐτὸς γινώσκεις τὰ θεῖα μᾶλλον
τί ἢ μαθὼν καὶ παραλαβὼν ἀφ' ἑτέρου τούτων
τὴν ἐπιστήμην. εἴπερ ἐγὼ μέσον ἐπίστα-
μαι· μηδὲν ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἀποφήνα-
σθαι περὶ τῶν θείων δυνάμενος· πλὴν
καὶ τὸ κατὰ δύναμιν οὐκ ἀπόβλητον,
καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῖς ἐπιτάξασιν. ἔστω
δέ μοι περὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν τοῦ λέξειν
πόνον ἐπιθεμένοις· Σαοὺλ τοίνυν
ἐστὶν κατὰ τὴν δὲ τῆς γραφῆς τὸν τόπον.

[illegible]

ὁ βασιλεύων κατὰ δυνάμενος ἐντολῆς σαρκίνης τῶν σαρκικῶν ἰουδαίων ἐγγράμματι νόμος. ἤγουν ὁ βασιλεύων τῶν φερομένων μόνῳ τῷ γράμματι τοῦ νόμου σωματικὸς τρόπος ἢ λογισμός· αἰτητὸς γὰρ ἄδηλος κατὰ τὴν ἐπιπολὴν σαοὺλ ἑρμηνεύεται· τῆς γὰρ ἐντολῆς θεοῦ καταρρεθείσης διεξαγομένης ζωῆς, καὶ βασιλείας προτιμήσας τὴν φιλήδονον ζωὴν ὁ τῶν ἰουδαίων λαός. ᾐτήσατο τὸν ἄδικον ἤγουν τὴν ἄνοιαν ἀντὶ τῆς γνώσεως αὐτοῦ βασιλεύειν· πᾶς γὰρ ὁ τῆς θείας ἐκπεπτωκὼς ἀγωγῆς. τὸν ἐν τῇ σαρκὶ νόμον ἔχει διὰ τῆς ἡδονῆς βασιλεύοντα· τὸν μηδὲ μίαν θείαν ἐντολὴν φυλάξαι δυνάμενον, ἢ μὴ βουλόμενον· κατ' ἄλλον δὲ τρόπον σαοὺλ ἑρμηνεύεται δεδανεισμένος ἢ δάνειον· οὐ γὰρ ἐδόθη ὁ γραπτὸς νόμος τοῖς λαβοῦσιν εἰς κτῆσιν περιουσίας. ἀλλ' εἰς παιδαγωγίαν προσδοκωμένης ἐπαγγελίας· διὸ καὶ ὁ δοὺς τῷ σαοὺλ τὴν βασιλείαν θεὸς ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν διαθήκῃ, αἰώνιον οὐκ ἐθέσπισε τὴν βασιλείαν· πᾶν γὰρ δάνειον οὐ γίνεται τοῦ λαβόντος κτῆμα περιουσίας. ἀλλὰ πρὸς [illegible] καιροῦ

καὶ πόνηρον ἦθος ἀγγέλου περιουσίας συλλο-
γισμῶν. ἡ δὲ τοῦ σαοὺλ παλλακὴ ῥεσφά.
δρόμος ἑρμηνεύεται στόματος· δρό-
μος δὲ στόματός ἐστιν. ἡ κατὰ μόνην
τὴν ἐν λόγω προφορὰν τοῦ νόμου
μάθησις· ἣν, ὥσπερ κέκτηται παλλακὴν ὁ
ὁ μόνην τὴν σωματικὴν τοῦ νόμου
περιέπων λατρείαν· ἀφ᾽ ἧς, οὐδὲν εὐ-
σεβὲς γεννᾶν καὶ φιλόθεον· ὁ γὰρ μόνην
τὴν σωματικὴν τοῦ νόμου κατὰ προ-
φορὰν λόγου μάθησιν ἐξασκούμενος.
νόμιμον οὐ κέκτηται τὴν πρὸς τὸν λόγον
ἤγουν τὴν μάθησιν τοῦ νόμου συνέ-
νωσιν· ὅθεν διωγμὴ καὶ αὐτὸς ὑφίσταται
καθ᾽ ἑκάστην κατ᾽ αὐτοῦ τὰ γεννώμενα:
γεννᾶται γὰρ αὐτῷ διὰ τὴν παραμο-
νὴν καὶ τὴν ἐκ τῆς ῥεσφᾶς. ὁ ἑρμονθὶ
καὶ ὁ μεμφιβοσθέ· ὅπερ ἐστὶν ἀνά-
θεμα αὐτῶν. καὶ αἰσχύνη στόματος αὐ-
τῶν· ἑρμονθὶ γάρ, κατὰ μίαν ἐπι-
βολήν, ἀνάθεμα αὐτῶν ἑρμηνεύ-
εται· καὶ μεμφιβοσθέ, αἰσχύνη στόματος
αὐτῶν· ἀνάθεμα δὲ αὐτῶν ἐστιν. ἡ
διὰ στόματος καθ᾽ ἁμαρτίαν φθο-
ρὰ τῆς τῶν παθῶν ἐνεργείας· μεμφι-
βοσθὲ δέ ἐστιν. ἡ παράφυσιν τοῦ νοῦ περὶ
κακίαν κίνησις· ἤγουν ἡ κατὰ νοῦν

[illegible] ὁ παλλακὴ συ-
[illegible]· μόνην [illegible] κί-
[illegible] γράμμα. [illegible] σω-
[illegible] τὴν νομικὴν
[illegible] νόμι-
[illegible] τὴν πρὸς αὐτὴν
[illegible] σημειώσεως·
[illegible] ἐξ αὐτοῦ
[illegible] τῆς [illegible]
[illegible]

[illegible]
πρὸς τὸν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τὸ λοιπὸν
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἐστι νοητικὴ τῶν φαύλων ἐνθυμήσεων
αἰσχρῶν σώματος· τουτέστι τοῦ νοῦ.
καὶ οὖσα καὶ λαφομένη· ἡ πάλιν ἀνα-
θεμα αὐτῶν ἐστιν. ὁ τόπος τοῦ νοῦ
κρατοῦντος ἐστὶ τι μέσου τῆς φύσεως·
τουτέστιν ὁ κόσμος οὗτος ὡς χωρίον
θανάτου καὶ φθορᾶς διὰ τὴν ἁμαρ-
τίαν γενόμενος· ἤγουν ἐκ τοῦ
παραδείσου μετὰ τὴν παράβασιν
τῆς θείας ἐντολῆς. ὁ πρῶτος
κατεβιβάσθη ἄνθρωπος· ὅντινα κόσμον.
κατὰ τὴν τῆς γνώμης φιλήδονον
σχέσιν· ἤγουν τὴν κοσμικὴν προσπά-
θειαν. γεννᾶν πέφυκεν ἐκ τῆς
κατὰ μόνην τὴν ἐν λόγῳ τοῦ νό-
μου προφορὰν μαθήσεως· ὁ μὲν διὰ
καὶ νοῶν κατὰ νόμον πρὸς τὴν
ἔνδον τοῦ νομικοῦ γράμματος
θέαν ἀπορεύσασαν· αἰσχύνη δὲ σώ-
ματος αὐτῶν ἐστιν. ἡ κατὰ νοῦν
φιλόκοσμος μελέτη τῶν λογισμῶν
καὶ φιλοσώματος· ἐνδὺς γὰρ ὁ κόσμος
ἐκ τῆς ἐμφαινομένης τῷ γράμματι
τοῦ νόμου σώματι κινήσεως διαπολάσεως
κατὰ τὴν γνωμικὴν σχέσιν γεννᾶσθαι
πέφυκεν· ἤγουν τὸν κόσμον φιλοῦν-
σα διάθεσις. καὶ ἡ κατὰ νοῦν φιλοκοσμ...

ὁ ... λαμβάνει ... ὁ κόσμος ... πρὸς τι ... τὸ ... τοῦ νοῦ ... νοιῶν ...

... πρὸς ... νοιῶν ...

μεθέξει τῶν λογισμῶν. εἰκότως συγγε-
νής ἐστι καὶ φιλοσώματος: ἢ πάλιν
ἀνάθεμα αὐτῶν ἐστιν. ἢ πρόσυλος
καὶ ἀκαμπὴς τῶν παθῶν καὶ ἀδιατύ-
πωτος κίνησις· αἰσχύνη δὲ σώματός
ἐστιν. ἢ τοῖς πάθεσιν. [illegible]
τὸ καθ' ἡδονὴν ἢ πρὸς αἴσθησιν διαλλάτ-
τουσα καὶ ἄλλος τοῦ νοῦ κίνησις· χωρὶς
γὰρ τῆς κατὰ νοῦν ἐστι νοητικῆς
δυνάμεως. πρὸς δ' ἀνάπλασιν μορφῆς
οὐδαμῶς ἐγεῖραι πάθος· οὐκοῦν ὁ μό-
νῳ τῷ γράμματι τοῦ νόμου περι-
γράφων τῆς θείας ἐπαγγελίας τὴν
δύναμιν. παραμελῶν ἀλλ' οὔ τι καὶ κα-
νόνιμον ἔχει τοῦ νόμου τὴν μάθησιν·
ὅθεν δὲ ἀνάγκη ἡ τοιαύτη μάθησις·
οὐ δι' ἑαυτὴν ἀλλὰ διὰ τὸν αὐτὴν
σωματικῶς ἐκδεχόμενον. ἢ τὸ ὡς
συγγινόμενον. γεννᾷ τὸ ἀνάθεμα
καὶ τὴν αἰσχύνην. ὁ γὰρ διὰ τριβὴν
σωματικὴν καὶ ἀνάπαυσιν τὰς
θυσίας τὰς ἑορτάς. τά τε σάββατα
καὶ τὰς νεομηνίας κατὰ τὸν νόμον
τὸν θεὸν διατεταχέναι [illegible]. πάν-
τῃ τε πάντως ὑπὸ τὴν ἐνοχὴν ἐμπε-
σεῖται τῆς τῶν παθῶν ἐνεργείας
καὶ τὴν αἰσχύνην τῆς τῶν ἐν αὐτοῖς

αἰσχρῶν λογισμῶν ἢ πορνείας· ὑπὸ
δὲ τὸν φθειρόμενον εἶναι κόσμον.
καὶ τὴν ἐν λογισμοῖς φιλοσωματίας
μετέχειν· ὑπὸ δὲ τὴν ὕλην τῶν πα-
θῶν καὶ τὸ ξύλον. μηδὲν ἄλλο παρὰ
τῶν φθειρομένων τίμιον ἔχειν δο-
κιμαζόμενος· καὶ διὰ τοῦτο χρόνων καὶ
καιρῶν γεννημάτων. τὴν μετρίαν· τὴν γεννημά-
των σαρκικοῖς περὶ τὸ τοῦ Γαβριήλ· μετρίως
δὲ παρασημαίνει ἢ φάρυγος ἑρμηνεύ-
εται· ἤ τις ἐστὶν ἡ γαστριμαργία·
μόνη γὰρ αὕτη παρὰ τῆς ἐντο-
λῆς Ἰουδαϊκοὺς σωματικοὺς ἐκάλεσαν.
τοῖς κατὰ παράχρησιν τρό-
ποις γεννημάτων αἰσθητῶν.
τοῦ Γαβριὴλ ἤτοι τοῦ θεωρητι-
κοῦ μέρους τῆς ψυχῆς· Γαβριὴλ
γὰρ ἑρμηνεύεται θεοῦ δύναμις.
ἢ ἄνθρωπος ἰσχυρός. ἢ ὑψηλὲ τῆς δυνά-
μεως· ὅπερ ἐστὶν ὁ κατ᾽ εἰκόνα μετὰ
θεοῦ γενόμενος νοῦς· τὴν δὲ γαστρι-
μαργίαν ὡς τοῦ κατ᾽ ἐπιτολὴν σαρ-
κουμένου· τοῦτ᾽ ἔστιν τοῦ γράμματος
γεννήματα παρασύρεις συνοικι-
σάμενος· προσέρχεται γὰρ ὁ νοῦς
θέας ἐν τῷ ὅλῳ τῆς γνώσεως καὶ διὰ τὴν κατὰ
τὸν ἐν γράμματι νόμον τὴν κατὰ

σ. ὅπερ ἐστὶν ... / τὴν, ... / ... τὴν ... / ... / τὰ ... προσ... / ... / τῆς ... / ... [illegible]

σαρ κατατρυφῶν. ἀλλ' ἣν οὐ προσί-
εσθαι τὸ μὲν αὐτῆς ἔσω σημειώσεως
ἀσθῆναι καὶ νόμου τοῦ κατα-
μαθόντος. ἢ τὴν ἐκπορευόμενος
γέννημα. καὶ τοῖς κατὰ παράδο-
σιν ἐξ αὐτῆς τῶν αἰσθήσεων
συνίστησι τρόποις· ἐπεὶ δὲ λέ-
γει τὸ θεωρητικὸν τῆς ψυ-
χῆς. τὴν τρυφὴν κατὰ τὸν ἐγ-
γράμματι νόμον ὡς θύραν
διὰ τὴν ἐντολὴν ἀπολαύσει τῆς
προσσημειώσεως. τὴν τῶν αἰ-
σθήσεων παράβασιν, μετέρχεται
χρῆσιν. μὴ δὲ μιᾶς συγχωρούσης
καταφρονεῖν μαθεῖν θαι τὴν
χρῆσιν τῆς ἐνεργείας:

Ὅτι νῦν σωματικῶς τοῦ νόμου τὴν
μάθησιν ἐξακουόμενος. οἱ ἀεὶ
[illegible] ἀκολουθοῦν νόμιμον ἔχων γυ-
ναῖκα τὸ προθεὶς τὴν ἔνδειξιν. καὶ γεν-
νῶν ἐξ [illegible] τῆς τῶν
[illegible] ἐνεργείας. καὶ τὴν αἰσχύνην
τῆς τῶν ἑαυτοῖς λογισμῶν ἀφῃ-
ρέσεως καὶ ἐκ τῆς γεέννης τουτέστιν τῆς
αὐτοῦ θυγατρὸς γαστριμαργίας ἐκγό-
νων λαμβάνων τοῖς κατὰ παρά-
χρῆσιν τρόποις τῶν αἰσθήσεων,

[illegible]

τοῖς ἐν τῇ φύσει τῶν ὄντων. κἀγὼ
τοῖς κατὰ φύσιν ὡς γραμμα-
τεῖς ἀποκτείνειν ἐθέλω λογίοις λο-
γικοῖς· γραμματεῖς γὰρ ἑρμη-
νεύονται. ὀρφικοὶ καὶ μετέωροι. δηλοῦ-
σιν δὲ σαφῶς οὗτοι. τοῖς κατὰ τὴν
φύσιν τὴν θεωρεῖν ἐθέλω λογικοῖς λο-
γίοις. καὶ τοῖς ἐφ' ἡμῖν κατὰ φύσιν
λογικοῖς. οἷος, ἀποκτείνης σαούλ.
διὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου καὶ γράμ-
ματι περὶ ... τοῖς κατὰ φύσιν ἀπο-
τρέπεσθαι καὶ παραχαράττειν, οὐ
παραιτούμενος λογικοῖς. οὐδὲ γὰρ
μόνῃ προσανέχων τῇ σωματικῇ
τοῦ νόμου λατρείᾳ. φυσικὸν τὸ προ-
σὸν δύναται γὰρ παραδέξασθαι λογι-
κὴ λογισμόν. ὅτι μὴ δὲ τὸ φυλάττειν
τὸν εἶναι τῇ φύσει τὸ συμβολικόν. ἡ δὲ
ταυτὸν οὐκ ἔστιν τῇ φύσει τὸ συμβολ.
κατὰ φύσιν ὁρᾶν τῶν ὄντων τὴν
γένεσιν οὐδέποτε δύναται σαφῶς.
ὁ τοῖς τοῦ νόμου συμβόλοις ὡς πρω-
τοτύποις προσέχων καλῶς. διὰ τοῦτο
παραλόγως τοῖς κατὰ φύσιν ἀπο-
τρέπεται λογικοῖς. μὴ λογιζόμενος,
ὅτι χρὴ περιποιεῖσθαι τοῖς ὑπὸ
[illegible] διασωθέντας. ὑποβρέχον

ὁ τοῖς συμβόλοις ... οὐ δύναται ... τὴν σωτηρίαν ... τοῖς ... ὑπὸ τοῦ ... οὐ ... διὰ τοῦ συμβ. ... περὶ τὴν τῶν ὄντων σωτηρίαν ...

καὶ πρὸς τοὺς ἐπαναστάντας αὐτοῖς
πέντε βασιλέας τὸν φοβερὸν ἐκεῖνον
συνεκρότησεν πόλεμον· ἐπεὶ ὁ καὶ
οὐρανὸς αὐτὸς κατὰ τῶν ἐπαναστάν-
των τοῖς Γαβαωνίταις διὰ λίθων
χαλάζης τῷ Ἰησοῦ συνεμάχησεν· οὓς
κατέστησεν ξυλοφόρους καὶ ὑδροφό-
ρους τῆς θείας σκηνῆς, τουτέστιν,
τῆς δι' αὐτῆς σκηνῆς προδιατυπω-
θείσης θείας ἐκκλησίας ὁ σαρκω-
θεὶς λόγος· οὗτος γάρ οὗτός ἐστιν ὁ
ὁ [illegible] τοῖς κατ' αἴσθησιν
αὐτοῖς ἐπανισταμένοις ἐμπαθέσι
τρόποις λογισμοῖς· ἀεὶ γὰρ τοῖς
κατὰ τὴν φυσικὴν θεωρίαν λόγοις
ὁ τοῦ θεοῦ λόγος συμπεριποιεῖται· πρὸς
καθιστῶν αὐτοῖς τῆς θείας τῶν
μυστηρίων σκηνῆς ξυλοφόρους καὶ ὑ-
δροφόρους· οἱ διὰ τῆς ἐξαπτικῆς τοῦ
φωτισμοῦ τῆς θείας γνώσεως ὕλης
καὶ τῆς ῥυπτικῆς τῶν παθῶν καθάρ-
σεως. ἢ τῆς ἐμποιητικῆς δικαιο-
σύνης ἀφορμῆς χορηγός· φυσικῆς γὰρ
θεωρίας χωρίς ἐν οὐδενὶ κατ' οὐδένα
τρόπον οὐδαμῶς συντηρεῖσθαι πέφυ-
κεν τῶν μυστηρίων ἡ δύναμις· ἢ δὲ
καὶ τὴν ἐθνικὴν μοῖραν δηλοῦσιν

ξυλοφοροῦσι μὲν οἱ λόγοι τῆς [illegible]· ὑδροφοροῦσι [illegible] πρὸς τὴν τῶν [illegible] · ὑδροφοροῦσι δ' [illegible] ποιοῦσι [illegible] [illegible]

ἀλλὰ [illegible] τῶν αὐτῶν [illegible] τῆς Γαβαωνίτιδος [illegible] τὴν [illegible] τῶν ἐθνῶν·

οἱ γαβαωνῖται προσχωροῦσιν
τῷ κληροδότῃ τὸν θεῖον εὐαγγελιζόμ
ῑν̄. καὶ σωζόμενοι. διδασκόμενοι
τὸ ξυλοφορεῖν καὶ ὑδροφορεῖν. τοῦ
τέστιν τὸν περὶ σταυροῦ καὶ τῆς δι' ὕδα
τος θείας ἀναγεννήσεως μυστικὸν
καὶ σωτήριον λόγον. πρακτικῶς
τοῖς ὤμοις τῶν ἀρετῶν περιφέ
ρειν. καὶ χορηγεῖν τῷ θείῳ κιβωτῷ
τῆς λογικοῦ συστάσεως. ξύλον δηλονότι
διὰ τῆς πρακτικῆς τῶν ἐπιτηδ
ευμάτων τὴν [illegible]κέρωσιν. διὰ θεωρί
ας δὲ καθαρὸν ὕδωρ τὴν ἐπιρρο
ὴν τῆς ἐν πν̄ι γνώσεως. οὐκ ἄτοπον
οὐδὲ τῆς λογικῆς ἀλλότριον.
ἤ τε τοιοῦτος κατὰ τὴν φυσικὴν
θεωρίαν λόγος. ἤ τε τῶν σωζομένων
δι' ἀσεβείας μερίδα τῶν ἐθνῶν,
ὥσπερ εἰσιν οἱ σαμαρεῖται, τοὺς
ἰουδαϊκῶς ζῆν κατὰ τὸν ἐμμόνως
τῷ γράμματι νόμον προειρημέ
νον ἔχουσιν ἐχθρὸν καὶ τοῦ σωζομένου
πολέμιον : ὁ γὰρ θεὸν τὴν κοιλίαν
ἡγούμενος. καὶ ὡς ἐπὶ δόξῃ τῇ αἰσχύ
νῃ καλλωπιζόμενος. μόνον οἶδεν
ὡς θεῖον ἀντέχεσθαι διὰ σωματικῆς

ὅτι μόνον ... τῶν γραμ... τὸν ὁμόφυλον ... τὸν τῶν ... γνωσ... ... ... τῶν ...

τῷ παραθεῖν τῆς ἀτιμίας· καὶ δὴ
τοῦ τὸ μόνον περὶ ἕως τὰ χρονικά.
τοῦτ' ἔστιν τὴν ἡμέραν καὶ τὸ εἶδος.
καὶ τὴν κατὰ τὸ σαρκικὸν περιτο-
μὴν ἐμφαίνοντα τῶν αἰσθήσεων
τεμνομένων. ὡς προφάσει τῆς παλλακῆς
τέκνα. τὰ δέ, ὡς τῆς ἀτίμου θυγα-
τρὸς ἔκγονα ἀμφότερα· τί γὰρ ὑμῖν
καὶ τῶν ἔξω συμπλακεῖσα κατὰ
μῖξιν καὶ αἴσθησιν. ἀποτεμεῖν μὲν τὸ
πάθος. ἀπολείπεσθαι δὲ καὶ συντρέχειν
τοῖς κατὰ φύσιν συμφυέσι λόγοις.
οὐ γὰρ συμφυὲς πάθος συνεμφαίνε-
σθαι τὸ παρὰ φύσιν ὁ τῆς φύσεως λόγος.
ὁ παρ' αὐτῆς φύσεως συναποτίκτεσθαι
κατὰ τὴν γένεσιν πάθος: Οὐκοῦν
ὁ μόνου τοῦ γράμματος τῆς γραφῆς
ἀντεχόμενος κατὰ τὸν Σαοὺλ καὶ
τοῖς κατὰ φύσιν ἀποτέμνεσθαι
λόγοις. καὶ τὴν μυστικὴν προκεκηρυ-
γμένην τῶν ἐθνῶν οὐ προσδέχεται
κλῆσιν. πρὸς μόνην τὴν ἐκ χειρὸς κατὰ
νόμον ὡς οἴεται τῆς σαρκὸς τὴν
ἀποβλέπουσιν· ταύτης οὖν κρατοῦ-
σι τῶν κατὰ μόνην τὴν αἴσθησιν
ζώντων. τῆς κατὰ νόμον σωματι-
κῆς διαθήκης. ὁ λιμὸς οὐ διακρίνει

ὃν δεῖ [illegible] κατανοεῖ
[illegible] μόνοις τὸν [illegible]
[illegible] · καὶ τὴν τὸ [illegible]
[illegible] τοῦ αἰῶνος. τοὺς
[illegible] τῆς [illegible] · οὐ
ἀλλὰ [illegible] σωμάτων · ἡ [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] πρὸς τὴν
τὸν νόμον [illegible] · ὁ μόνος
[illegible] τοῦ
γράμματι, τὸ [illegible]
κὸν πάθος ἀπο[illegible]
τοῖς [illegible]
[illegible] λόγοις ·
[illegible] πάθος [illegible]
[illegible] οὐδαμῶς
ἀλλὰ [illegible] ὑπέχει ·

τῆς ἀγάπης ἐν ἐπιγνώσει· λιμὸς
γάρ ἐστιν ὡς ἀληθῶς, ἔκλειψις τῆς
κατ' αὐτὴν τὴν τροφὴν ἐστερημένων
ἀγαθῶν. καὶ ἀπορίας καὶ σπάνις παρεκτι-
κῶν τῆς ψυχῆς συγκρατούντων πνευματικῶν
χρημάτων· πῶς γὰρ λιμὸν εἶναι
τις εἴη ζημίαν, τὴν τῶν καθάπαξ
αὐτῷ μὴ λαμπρῶς ἐγνωσμένων ἀγαθ-
ῶν· ὅθεν ζῶον τῶν οὐχ οὕτω γίνε-
ται λιμός· ὅτι μὴ δὲ τὸ φύσει ζῶν-
τος τοῦ κατὰ νόμον γράμματος.
καὶ πλεονεκτῶν τῶν ὑλικῶν τὴν
διάνοιαν ἰουδαίων. τῆς πνευματικῆς γνώ-
σεως διαμαρτάνει τὴν ἐν αὐτῷ·
ὁ ... καὶ δὲ τῆς ἀληθείας χάριτος
διαφαινομένης τὸ σέλας. καὶ μέχρι τὴν
πλεονάσαν τῶν πνευματικῶν τὴν δια-
νοιαν διὰ τὸν παρελθόντα. ὅς ἐστιν
ὁ κατὰ πνεῦμα νόμος μετὰ τὸν θάνατον
σαούλ· ἤγουν μετὰ τὴν τοῦ γράμμα-
τος τελευτήν. εἰ μὴ ἐν ἑκατέρῳ γὰρ
ὁ δαυὶδ ἐξουδενωμένος καὶ ἰσχυρὸς ὁρατός.
τὸ μὲν γὰρ λέγεται κατὰ ἰουδαίους
πλέον ἐκ τούτου τὸ πνεῦμα τοῦ γράμ-
ματος. τὸ δὲ κατὰ χριστιανοὺς
προσαρμόζεται. νικήσαντος τοῦ γράμματος
τοῦ πνεύματος, τὴν καὶ αὐτὰ διαγινώσκειν

τῆς ἐν πνεύματι γνώσεως ὁ λιμός· κοινῶς
γενομένη τοῦ πνευματικοῦ λόγου καὶ τῇ ψυχῇ τοῦ
καθέκαστον ἤγουν δικαίου· ὅταν τῆς ἐν πνευ-
ματικῆς θεωρίας τὴν ἐκ τοῦ προ-
φαινομένην τοῦ γράμματος προ-
κρίνῃ ὑβρισμένην· καὶ οἷον σάρκα. τὴν
ψυχὴν τῆς γραφῆς ἀτιμοτέραν
ποιήσεται τοῦ σώματος· λιμώττει
γὰρ εὐσεβείας τῶν πιστῶν καὶ εὐσεβῶς ἐζηλω-
κότων τὴν ἀλήθειαν ὁ λαός· καὶ ἡ ψυ-
χὴ τοῦ καθέκαστον ἀφεμένη τῆς ἐν
χάριτι πνευματικῆς θεωρίας· καὶ γενομένη
τῆς τυπικῆς ἐν τῷ γράμματι δου-
λείας· μὴ διατρέφουσα τὸν νοῦν
ταῖς τῶν νοημάτων μεγαλοφυΐαις·
ἀλλὰ πληροῦσα τὴν αἴσθησιν ἐμπα-
θοῦς φαντασίας. ταῖς σωματικαῖς
τῶν γραφικῶν συμβόλων διατυπώ-
σεσιν· διὸ θείας γνώσεως μάλιστα γί-
νεται λιμὸς τρία ἔτη. ἐνιαυτὸς ἐχό-
μενος ἐνιαυτοῦ· πᾶς γὰρ τὴν πνευματι-
κὴν τῆς ἁγίας γραφῆς θεωρίαν μὴ
προσιέμενος. τὸν τυφισικὸν ταύτῃ
κατὰ τοὺς ἰουδαίους συναπώσατο
νόμον. καὶ τὸν ἐν τῇ χάριτι νόμον
ἐγνώκασιν. καθὸν δίδοται τοῖς κατ᾽ αὐ-
τὸν ὁρμωμένοις ἡ θέωσις· οὐκοῦν ὁ λιμὸς

τῶν τριῶν ἐτῶν δηλοῖ. τὴν ἐν τοῖς τρι-
σὶ νόμοις τῷ τε φυσικῷ λέγω καὶ τῷ
γραπτῷ. καὶ τῷ τῆς χάριτος ἀναλό-
γως ἑκάστῳ γενομένην τῆς γνώσεως
ἔνδειαν. τοῖς οὐκ ἐπιμελουμένοις τῆς
αὐτῶν κατὰ τὴν θεωρίαν ἀναγωγῆς·
ἐπιμεμφθῆσθαι γὰρ παντελῶς οὐ δικαία τῇ
τῆς νοή τῆς τῶν γραφῶν ἐπιστήμης.
ὁ τοῖς μὲν φυσικοῖς τῶν ὄντων κατὰ
τὴν θεωρίαν ἀποθέμενος λόγοις. ἀν-
τεχόμενος δὲ μόνον τῶν ὑλικῶν σωμά-
των. καὶ μηδεμίαν αὐτοῖς ἐπινοῶν ἀλλη-
γορίαν πνευματικήν: κρατούμενος γὰρ
μόνης τῆς ἱστορικῆς λέξεως τῶν γραφῶν ἀφη-
γήσεως. τὸ τῶν προσκαίρων καὶ χρο-
νικῶν τῆς διανοίας οὐ κατορθοῖ ἐγκρά-
τος. ἀπαιτήσωσιν τὰ τέκνα τοῦ ἀπο-
θανόντος σαοὺλ καὶ τὰ ἔκγονα.
ἑπτὰ ὄντα τὸν ἀριθμόν. τουτέστιν ἡ
σωματικὴ τοῦ νόμου λατρεία ἡ πρόσκαι-
ρος. ἐξ ἧς ἡ ἐμπαθὴς ζωὴ θέλει ἀπο-
γυμνάσθαι τοῖς φιλοσόφοις κατὰ
τὴν ἀποδοθεῖσαν αἰτίαν διαθέ-
σεις. ἐπίκουρον ἔχουσα τῆς πλάνης.
τὴν πρόδηλον ἐν τοῖς σημείοις
διατριβήν: δι' αὐτὴν οὖν οἶμαι τὴν
αἰτίαν. μὴ γενέσθαι λιμὸν ἐν ταῖς

ὅ π[illegible] κ(αὶ) μὴ [illegible]
κ(αὶ) ἀπροθανόν[illegible]
διὰ τὸ μὴ [illegible]
ἀλλὰ τὰ χρήματα [illegible]
τοῦ νόμου [illegible]
κνα τοῦ σαοὺλ [illegible]
ἔκγονα [illegible]
[illegible]

ἡ μέμφεται Σαούλ· τουτέστιν ἐν τῷ χρό-
νῳ τῆς νομικῆς κατὰ σάρκα λατρεί-
ας· τὴν ἐνδείξαν μὴ διαρμοσθῆναι τῆς
ἐν πν(ευματ)ι γνώσεως· ἀλλ' ἐν τῷ χρόνῳ τῆς
εὐαγγελικῆς χάριτος. καθ' ὃν, ὅτ' ἂν μὴ
πᾶσαν πν(ευματ)ικῶς τὴν γραφὴν ἐκμανθά-
νωμεν· μετὰ τὴν πάροδον τῆς τοῦ
γράμματος δυναστείας. λιμὸς ἦν ὁ μέγι-
στος. τῆς χριστιανοῖς περιουσίας
μυστικῆς κατὰ πν(εῦμ)α λατρείας οὐκ ἀπο-
λαύοντες· ἐπεὶ δὲ λιμὸν τῆς αἰσθή-
σιν κατὰ τὸν Δα(υὶ)δ ζητήσωμεν τὸ
πρόσωπον κ(υρίο)υ· διδασκόμεθα σαφῶς.
ὅτι δεῖ αὐτὸ μὴ παραδέξασθαι τοῖς κατὰ
φύσιν λόγοις· πρὸς ἐπίκρισιν τῆς ἐν πνευ-
ματικῆς θεωρίας. ἀλλ' ἔτι τῶν ἐν τῷ
γράμματι τοῦ νόμου σωματικῶν ἀπε-
χθῆναι λογισμῶν. ἡ χάρις ἀφῃρέθη
τῆς γνώσεως: Καὶ ἐζήτησεν φησὶν
Δα(υὶ)δ τὸ πρόσωπον κ(υρίο)υ· καὶ εἶπεν κ(ύριο)ς· ἐπὶ Σαοὺλ
καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἡ ἀδικία· περὶ οὗ
ἐθανάτωσεν τοὺς Γαβαωνίτας: ἀλλ'
ἔστιν. πᾶς ὁ νοῦς κατὰ Χ(ριστὸ)ν διορατικὸς
ἀεὶ ζητῶν τὸ πρόσωπον κ(υρίο)υ· πρόσω-
πον δὲ κ(υρίο)υ καθέστηκεν. ἡ κατ' ἀρετὴν
τῶν θείων ἀληθινὴ θεωρία καὶ γνῶσις
ἣν ζητῶν. διδάσκεται τὴν αἰτίαν τῆς

※ [illegible] πῶς τὸ πρόσωπον χ(ριστο)ῦ [illegible] ἀπὸ τοῦ καθ' [illegible] οὕτως [illegible] ἐμφανίζεται [illegible] ζητεῖ τὸ [illegible] ἐξ [illegible] τὸ πρόσωπον κ(υρίο)υ.

[illegible] ὁ νοῦς [illegible] διορατικὸς [illegible] ἀεὶ [illegible]

κατ' αὐτὴν ἐνεργείας καὶ ἀπορίας. καὶ
κεφβὶ ἐξαιδοῦ ἡ αἱ προσθέαν αὐτὴν τοῖς
δύο υἱοῖς Σαούλ· τοῖς ἐκ τῆς παλλακί-
δος Ῥεσφάς· ε΄ τοῖς πέντε τῆς αὐτοῦ
θυγατρὸς Μερὸβ υἱοῖς: Σαούλ ἐστιν
καθὼς ἔφην. αἰτητὸς ἄδηλος. ἤτοι ὁμοία
ποθητή· τοῦτο μὲν ἤδη σαφῶς ἐστιν
ὁμοίως· τὸ γράμμα τὸ νομικόν. ἤτοι
τὸ σωματικὸν τῆς ἐν νόμῳ λατρείας
κράτος. ὅπερ ἐστὶν τὸ τοῦ νόμου σωμα-
τικόν· ἢ νοῖς, μόνης κατ' αἴσθησιν ἀντε-
χόμενος σωματικῶς τῆς ὕλης τοῦ
γράμματος· Ῥεσφὰ δέ ἐστιν κατὰ τὴν
αὐτῆς ἑρμηνείαν. δρόμος στόματος·
ὅπερ ἐστὶν ἡ τοῦ νόμου κατὰ μόνην
τὴν ἐν λόγοις προφορὰν ἐκ μαθήσεως·
δρόμον ἀληθῶς ἔχει στόματος ἀλλ' οὐ
διανοίας. ὁ τῆς πνευματικῆς τοῦ νόμου θεω-
ρίας ἀλλότριος· υἱοὶ δὲ τῆς Ῥεσφὰς
ὑπάρχουσιν Ἐρμωνθεὶ καὶ Μεμφιβό-
σθε· Ἐρμωνθεὶ δέ ἐστιν. ἀνάθεμα αὐ-
τῶν· ὅπερ ἐστὶν ἡ κατὰ ἁμαρτίαν διὰ
σώματος φθορὰ τῆς τῶν παλαιῶν ἐνερ-
γείας· ἢ ὁ τόπος, ταυτέστιν ὁ κόσμος
ἐν ᾧ τῆς παραβάσεως ἐδόθη τὸ ἐπιτίμιον.
ἤγουν ἡ κατὰ ἡδονὴν πρὸς τὸν κόσμον
ἐμπαθὴς σχέσις· ἢ τυχόν. ἡ πρόσυλος

ὁ καὶ ...
τὸ γράμμα τοῦ ν...
ὧν αἵμασι ...
μόνον ἄξιοι ...
... τόν
... ἐκ ...

κατ' ἀναγωγὴν τῶν παθῶν καὶ ἀλλα-
γῆς κινήσεως· γέγραφε μωσῆς δὲ·
ἐκ γενέσεως στόματος αὐτῶν· ὃ περιέχει
καὶ παραφθορὰν τοῦ νοῦ περὶ κακίαν
κίνησιν· ἤγουν, ἡ ἐν πολιτικῇ τῶν πα-
θῶν ἐνθύμησις· καὶ τυχὸν καὶ φιλοκό-
σμος μελέτη τῶν λογισμῶν ἢ φιλοσώ-
ματος· καὶ πάλιν καὶ τοῖς παθέσιν
εἶδος ἐπαφροδίτου· καὶ τὸ καθ' ἡδονὴν
πρὸς αἴσθησιν διακωλύουσα καὶ
τοῦ νοῦ κίνησις· τούτοις γὰρ γέγραμ-
ται ἐν οἷς περὶ ψυχῆς, ἐκ τῆς κατὰ
γεωμετρικὴν ἐπὶ λόγους προφορὰν ἐκμα-
θήσεως ὅτε γὰρ αὐτὸς νόμος. ὁ μω-
σαϊκῶς προσκαθήμενος τῷ γράμματι
τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου· μέγεθος δὲ κατὰ τὴν
αὐτῆς ἑρμηνείαν ἐστὶν καὶ τοῦ σαρκὸς
θυγάτηρ. ἡ πλησμονὴ τοῦ φάρυγγος·
ὅπερ δηλοῖ. τὸ τῆς γαστριμαργίας πά-
θος· μόνην γὰρ οἶδεν γνῶναι σώματος
τροφήν. καὶ τὴν τῶν ὑλικῶν ἀπόλαυ-
σιν κατὰ διαίσθησιν. ὅτε νόμος κατὰ τὸ
γράμμα τοῖς σμικρολόγοις τοῖς κατὰ
τὴν μητρῴων τοῖς περιγράφων. ὅτε
νοῦς, διὰ τὴν φιλόσαρκον ζωὴν κατὰ
τὸ γράμμα τὸν νόμον τοῖς τύποις
περιορίζων· περὶ δὲ τῆς μέθης

θυγατρὸς σαοὺλ υἱοὶ κατεθερίκασιν. οἱ κατὰ
παράχρησιν ἐμπαθῆ πάθη τε πρὸ πα-
σῶν πάθη τε αἰσθησέων· ὅς τις κτῆν πάντως
ἔχων θεῖον τοῦ ἐθρίκλ· ἤγουν τοῦ θεωρητι-
κοῦ μέρους τῆς ψυχῆς. καὶ μόνου τοῦ σώματος
κατὰ νόμον διὰ τρυφῆς ἐπιμελουμένη
διαθέσεις· τούτοις τοῖς δύο τοῦ σαοὺλ υἱοῖς·
ἤγουν τὴν ὕλην καὶ τὸ εἶδος· καὶ τοῖς πάθεσι
σαοὺλ υἱωνοῖς. ἤγουν τοῖς περὶ τὴν ὕλην
καὶ τὸ εἶδος κατὰ παράχρησιν.
πάθη τε πρὸ πάσι τῶν πάθη τε αἰσθη-
σέων. λέγω δὲ τὴν ἐμπάθειαν καὶ παρα-
φύσιν πρὸς τὰ αἰσθητὰ τῶν αἰσθη-
σέων συμπλοκήν. ἤγουν τὰ ὑπὸ χρό-
νον καὶ ῥεῦσιν. μετὰ τὴν τελευτὴν σαοὺλ·
τουτέστι μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐμμό-
μου κατὰ τὸ γράμμα σωματικῆς λα-
τρείας. καὶ τὴν τῆς ἀμοίας διαίασιν.
παραδίδωσι θανατωθῆναι κατὰ τὸ
θεῖον χρηματισμόν. καθ' ὃ θαυμάσιος
τοῖς γαβαωνίταις· τουτέστι τοῖς κατὰ
τὴν φυσικὴν θεωρίαν ὑψηλοτέροις λο-
γοις καὶ λογισμοῖς. ὁ πνικὸς νόμος
καὶ νοῦς τὴν ἐν τοῖς συμβόλοις πρὸς αἴ-
σθησιν καὶ σῶμα καθολικωτάτην τῶν
ὑπὸ χρόνον σχέσιν ἀφανίσαι καὶ θανατῶσαι

ὁ [illegible] νόμος [illegible]
νοῦ [illegible]
[illegible]
τοῦ νοῦ [illegible]
[illegible] τοῖς πρὸς [illegible]
[illegible]
[illegible] τὴν γραφὴν ἐκ [illegible]
[illegible]
[illegible]
πρὸς ἡδονὴν [illegible]
[illegible] υἱοῖς [illegible]
νοῦ τοῦ νομικοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ὅτι χωρὶς φιλοσοφίας οὐ δύναται πρὸς τὰ θεῖα ἀνιέναι καὶ χωρὶς ἀληθινῆς ἀναγινώσκει·

κατὰ τὸ ὕψος γινομένοις τοῦ μάν-
νου σπουδάζεται· μέτρῳ δὲ τοῦ νόμου τῆς πνευ-
ματικῆς θεωρίας: εἰ γὰρ μὴ θεο-
κῶς προτηροῦντές τις τὴν ἐν τοῖς σωματι-
κοῖς τῶν θείων καὶ νοητῶν διασκο-
πήσεως ἔμφασιν. ἐλθεῖν τὰ θεῖα
κατανοῶν. ἔξω παντελῶς τῶν θεί-
ων ἀδύτων τὴν αἴσθησιν θέμενος·
πρὸς τὴν τῶν νοητῶν ἀνάβασιν.
τῆς ἐν τοῖς τύποις ἀποχυθείσης καθα-
ρῶς οὐδαμῶς ἐστι σωματικῆς ποικιλί-
ας. καὶ μὴν ἕως κἂν μικροῦ τοῦ γράμμα-
τος ἀντεχόμενος. τὴν ἐκ τοῦ λιμοῦ
τῆς γνώσεως εἰκότως ἀπορίαν οὐ
παραμυθεῖται· τῆς γραφῆς τὴν
γνῶσιν ἤτοι τὸ σῶμα κατὰ τὸν ἐπικατά-
ρατον ὄφιν ἐσθίειν ἑαυτὸν καταδικάσας.
ἀξιοῦ κατὰ χριστὸν ὅπως ἴσως τῆς
γραφῆς τὸ πνεῦμα ἤγουν τὴν ψυχήν. τουτέστιν
τὸν οὐράνιον καὶ ἀγγελικὸν ἄρτον. λέ-
γω δὲ τὴν ἐν χριστῷ τῶν γραφῶν μυστικὴν
θεωρίαν καὶ γνῶσιν χρηματιζόμενος·
ἣν δίδωσι δαψιλῶς ἐπιχορηγούμενος
τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν ὁ θεός. κατὰ τὸ
γεγραμμένον ἄρτον ὅπως ἔδωκεν
αὐτοῖς. ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος:

Χρὴ τοιγαροῦν τὴν κατ' αἴσθησιν
πρὸς σῶμα τῆς γραφῆς ἐκδοχήν.
ὡς τῶν παθῶν προδήλως καὶ τῆς
πρὸς τὰ χρονικὰ καὶ ῥέοντα σχε-
τικῆς διαθέσεως οἷον γεννητικήν.
ἤγουν τῆς πρὸς τὰ αἰσθητὰ τῶν αἰ-
σθήσεων ἐμπαθοῦς ἐνεργείας. ὡς
σαοὺλ τέκνα καὶ ἔκγονα κατὰ τὴν
φυσικὴν ὡς ἐν ὄρει τῷ πρὸς θεὸν ἀνα-
γωγικωτέραν ἀφανίσαι θεωρίας. ὅπερ
ἐμφορηθῆναι θέλοντες ἐφιέμεθα
χάριτος· ἡ γὰρ ἐπὶ σαοὺλ ἡ ἀδικία
κατὰ τὸν θεῖον χρησμὸν καὶ ἐπὶ τὸν
οἶκον αὐτοῦ. ὑπὲρ οὗ ἐθανάτωσεν
τοὺς γαβαωνίτας. δηλονότι ὡς ἀδικῶν
τὴν ἀλήθειαν ὅ τε νόμος κατὰ
μόνον τὸ γράμμα νοούμενος. καὶ ὁ
τῶν ἰουδαίων λαός. ὡς τῆς ἐκείνων
ὑπάρχων κατὰ διάνοιαν μιμητής.
τοῦτον γὰρ οἶδεν ὁ λόγος οἶκον σαοὺλ
μόνῳ τῷ γράμματι περιγράφων
τοῦ νόμου τὴν δύναμιν. καὶ μὴ δεχό-
μενος πρὸς τὴν φανέρωσιν τῆς
μυστικῆς ἐγκεκρυμμένης τῷ γράμμα-
τι γνώσεως. τὴν φυσικὴν θεωρίαν.
μόνην ὑπάρχουσαν τύπον καὶ ἀλήθειαν.
τῶν νοητῶν. τοῖς ἐρωμένοις εἰσφέρουσαν.

προσδὲ τὴν ἐσχάτην ὕβριν ἴσασι· ἀλλ' οἷον ταύ
την παραιτούμενος ἀρνούμενος. καὶ τὴν τοῦ
θείου αὐτὴν ἔξω ποιούμενος μαρτυ
ρίας· ταύτην τοιγαροῦν χρὴ τὴν ὡς
μαντικὴν τοῦ νόμου καὶ πρὸς καιρὸν ἐκκα
λεῖν. ὡς ὑπὸ χρόνων καιροῦ δεομένην ἀποκρί
νειν διὰ τῆς φυσικῆς θεωρίας ὡς
ἐν ὄρει τοῦ ὕψους τῆς γνώσεως. τοῖς τῶν
θείων ἐπιμεληταῖς θεσμάτων:

Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ τοὺς γαβαω
νίτας. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί ποιήσω ὑμῖν
καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσομαι· καὶ εὐλογήσατε
τὴν κληρονομίαν κυρίου· καὶ εἶπαν πρὸς
τὸν βασιλέα· ὁ ἀνὴρ· ὃς συνετέλεσεν
ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς· καὶ ἐλο
γίσατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς. ἀφανί
σωμεν αὐτὸν τοῦ μὴ ἑστάναι αὐτὸν ἐν
παντὶ ὁρίῳ ἰσραήλ· δότε ἡμῖν ἑπτὰ
ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἐξηλιά
σωμεν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ ἐν τῷ βουνῷ
σαούλ· καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς
δύο υἱοὺς ῥεσφὰ θυγατρὸς αἰὰ
παλλακῆς σαούλ· τὸν ἐρμωνὶ καὶ
τὸν μεμφιβόσθε. καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς
μερὸβ θυγατρὸς σαούλ. οὓς ἔτεκεν
τῷ ἐσδριὴλ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν
χειρὶ τῶν γαβαωνιτῶν. καὶ ἐξηλίασαν

αὐτοῖς ἐν τῷ ὄρει ἐναντίων καὶ ἔπεσον
ἐκεῖ οἱ ἑπτὰ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ ἐθανατώθη-
σαν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ ἐν ἀρχῇ θε-
ρισμοῦ κριθῶν: τοῦ κατὰ τὴν ἱστο-
ρίαν εὑρίσκομεν ὡς ἠφάνισαν τὸν σαοὺλ
οἱ γαβαωνῖται τοῦ μὴ ἑστάναι αὐτὸν ἐν
παντὶ ὁρίῳ ἰηλ. τοῦ υἱοῦ ἰωνάθαν
υἱοῦ σαοὺλ μεμφιβαὰλ παρ᾽ αὐτοῦ κατα-
λειφθ. δαυὶδ διασωθέντος· καὶ ἄλλων πολλῶν
τῆς συγγενείας σαούλ. ὡς ἐν τῇ κιλω-
φθέρεσθαι τῶν παραλειπομένων· πῶς
δὲ τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ μα-
κὸν τοὺς ἑπτὰ ἄνδρας. αὐτὸν γὰρ ἀφα-
νίσωμεν τοῦ μὴ ἑστάναι αὐτὸν ἐν παντὶ
ὁρίῳ ἰηλ, πρὸ τούτου πολλοῖς ἀποθανόντα
χρόνοις· ἄλλως ἔοικεν παρεῖναι τῇ
τῷ ῥητῷ τῆς ἱστορίας τὸ παράλογον.
ἵνα τὸ τῆς διανοίας ἀληθὲς τῶν
γεγραμμένων ζητήσωμεν:
οὐκοῦν τὸν σωματικὸν νοῦν τῆς γραφῆς
τοῦτ᾽ ἔστιν τὸν σαούλ· ἀφανίζει παντε-
λῶς ἐκ παντὸς ὁρίου ἰηλ, ὁ πράξει διὰ
τῆς φυσικῆς θεωρίας ὡς διὰ τινων
γαβαωνιτῶν ἀποκτήνων τὴν γεγενημέ-
νην ἐκ τοῦ γράμματος νόμου πρὸς τὴν
ἄστατον ὕλην καὶ ῥέουσαν τὴν ἀρχὴν φι-
λήδονον σχέσιν καὶ φιλοσώματον·

κατασφάττων ὡς τὸ κ(ατὰ) λ(έξιν) τοῦ Σαοὺλ
καὶ ἔκγονα· τὴν χαμαίζηλον τοῦ νό-
μου διάνοιαν· διὰ μέσης τῆς φυσικῆς
θεωρίας ὡς ἐν ὄρει τῷ ὕψει τῆς γνώ-
σεως. καὶ φανερὰν ποιούμενος ἐνώ-
πιον κυρίου διεξομολογήσεως δηλαδή.
τὴν πρὸς σῶμα τοῦ νόμου προτέραν
ἐκδοχήν. τοῦτο γὰρ τὸ ἐξηλιάσαι
νοεῖσθαι δύναται τοῖς φιλομαθέσιν
ἑρμηνευτικῶς. καὶ ἐξηλίασαν αὐτοὺς
φησὶν ἐν τῷ ὄρει ἔναντι κυρίου. ὡς φῶς
ἀγαγόντες διὰ τῆς γνώσεως. δηλαδή
τὴν κατὰ τὸ γράμμα πεπλανημέ-
νην τοῦ νόμου πρόληψιν· πᾶσαν γὰρ
ἀποκτείνας τὴν σωματικὴν τοῦ
νόμου διάνοιαν. τὸ γράμμα τοῦ νό-
μου σαφῶς ἀπεκτάνθη καὶ ἠφάνι-
σεν τοῦ μὴ ἑστάναι ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραήλ.
τουτέστιν ἐν παντὶ μυστικῷ τρόπῳ
τοῦ κατὰ λόγον πνευματικῆς θεωρίας· ὅσα γὰρ
Ἰσραὴλ νοῦς ὁρῶν θεὸν ἑρμηνεύεται. δῆ-
λον ὡς τὸ σωματικὸν τοῦ νόμου
καθαιρεθὲν ἐν οὐδενὶ τρόπῳ πνευματικῆς
θεωρίας ὑφέστηκεν. τοῖς τὸ πνεῦμα προ-
τιμῶσιν τοῦ γράμματος, ὥσπερ πάντα
κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐστὶν ὁ θεὸς
τοῖς προσκυνοῦσι τὸν αὐτὸν ἐν πν(εύματ)ι

π(ερὶ) τοῦ
τὸ ἐξηλιάσαι ἀντὶ τοῦ φανερῶσαι, κατὰ τὸ ὕψος τῆς γνώσεως τὸ γράμμα τοῦ νόμου ... γνωστῶς:

ὅρ(α)
ὅλον Ἰσραὴλ νοεῖ ... πᾶν ... τρόπον πνευματικῆς θεωρίας ἐν ᾧ ... διὰ ... σωματικὴ τοῦ νόμου ... δόξα.

καὶ ἀμέθεκτα δεῖ προσκυνεῖν. ἀλλ' οὐ
γράμματι· τὸ γράμμα ἀποκτέννει.
τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ· διὸ χρὴ τὸ ἀπο
κτένησιν ψυχικῶς ἀποκτείνεσθαι. πνεῦμα
ζωοποιόν· συνυπάρχειν γὰρ καὶ τε
ἠ ενέργησαν ἀλλήλοις ἅμα κατὰ τὸ
αὐτὸ τὸ σωματικὸν τοῦ νόμου καὶ
τὸ θεῖον. ἤγουν τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα.
παρ' ἑτέροις ἀμήχανον· ὅτι μηδὲ
συμφωνεῖν πέφυκεν. τὸ παρεχό
μενον κατὰ φύσιν ζωήν. τὸ ταύτην
ἀφαιρεῖσθαι δυνάμενον· οὐκοῦν
κατὰ μὲν τὴν ἱστορίαν τοῦτον λαμβά
νοντες τὸν τόπον. οὐχ εὑρίσκομεν
τὴν γραφὴν ἀληθεύουσαν· οὐ γὰρ
ἠφάνισαν οἱ γαβαωνῖται τὸν σαοὺλ
ἐκ παντὸς ὁρίου ἰσραήλ· πολλοὶ γὰρ μετὰ
τὸ συμβῆναι τὸ τοῦ σαοὺλ εὑρισκό
μενοι ἐν τοῖς λαοῖς· κατὰ δὲ τὴν
θεωρίαν νοοῦντες. σαφῶς εὑρί
σκομεν ὅτι διαμένοντος τῆς φυσικῆς
θεωρίας, ἐν τῷ ὕψει τῆς γνώσεως
ὁ γραπτὸς παρ' αὐτοῖς ἀπογέγονε
νόμος. ἤγουν ὁ σωματικὸς ἐν τοῖς
συμβόλοις κατὰ τὴν λατρείαν
θεσμός· οὐ γὰρ ἔστι χρεία τῆς περιτομῆς
σαρκός. νοουμένου τοῦ νόμου πνευματικῶς·

ζή(τει) τὸ μὴ πνεῦμα θεοῦ. [illegible]
χρὴ περικτείνειν. τὸ [illegible]
μου. ζωοῦσα [illegible]
οὐκοῦν ὅτι ζωὴ [illegible]
τὸ γράμμα περι[illegible]
τὸ αὐτὸ καὶ τὸ πνεῦμα
περὶ οὗ πρὸς ζωο[illegible]
τοῦ θεοῦ ποιῶ
περιέχειν·

τοῦ τοῦ σώματος. ἢ τῶν ἐγχωρίων ἀέρ-
χαί· τούτων ἑορτῶν αἱ πανηγύρεις·
τούτων θυσιῶν. ἢ τῆς ἀργίας τῆς
γῆς καὶ τῆς λοιπῆς τοῦ νόμου κατὰ
τὴν σωματικὴν λατρείαν ἢ παρα-
δόσεως· οἱ δ' ἄμεινον γὰρ φυσικῶς ἐπι-
μᾶλλον τοῖς πράγμασιν, ὡς οὐκέ-
τι τῆς τελειότητος. ἢ τῆς ἐκ θεοῦ καταφύ-
σιν ἀρτιότητος περιαιρέσεως· οὐ γὰρ
ποιεῖ τελειότητα φύσις διὰ σχήματος
κολοκουμένη. καὶ διὰ περινοίας ἀντι-
τιθεμένη τὸ πρόσθεν, αὐτὴ θεόθεν
κατὰ λόγον δημιουργίας. ἢ ἀλλὰ τὴν
σχηματικὴν θεοῦ προσμενοῦσαν δικαιο-
σύνης ἰσχυροτέραν ἐροῦμεν. ἢ τὴν
περιαιρουμένην τῆς φύσεως ἔλλει-
ψιν ἀναπληροῦντι καὶ ποιούμεθα
τῆς εἰς δικαιοσύνην κατὰ τὴν δη-
μιουργίαν ἐλλείψεως· ἀλλ' ἐκ τῆς
τοπικῆς τοῦ περιτεμνομένου μο-
ρίου θέσεως διδασκόμεθα. ποιεῖσθαι
γνωμικῶς τὴν περιτομὴν τῆς
κατὰ ψυχὴν ἐμπαθοῦς διαθέσεως.
καθ' ἣν μᾶλλον ἡ φύσις συντρέχειν
ἡ γνώμη ῥυθμίζεται. τὸν ἐμπαθῆ
τῆς συνκτήσεως γεννήσεως νόμον
διορθουμένη· περιτομὴ γάρ ἐστιν

[illegible] ἢ [illegible] φυσικῶν. τοῖς [illegible] δημιουργίας [illegible] κατὰ τὴν [illegible] [illegible] πᾶν [illegible] χαλεπόν· ὁ νόμος [illegible] τῆς περιτομῆς [illegible] [illegible] ὁ [illegible] τῶν [illegible] ἐγγύησιν. [illegible] τοῖς σημείοις τοῦ φυσικοῦ [illegible] καὶ [illegible] οὖν τῶν βίων ὁ θεὸς [illegible] τῆς [illegible]. ἀλλὰ [illegible] λόγῳ τῆς τύχης [illegible] πρὸς [illegible] τοῦ σώματος [illegible] [illegible] κατὰ τὴν πρᾶξιν ἀνδρός. [illegible] ἀποτίθεσθαι πρὸς [illegible] [illegible] τὴν [illegible] τὴν [illegible] καλουμένην κατὰ τὴν [illegible]. τὴν τοιαύτην πρᾶξιν ἀνδρός. [illegible] σωματικὴν τοῦ [illegible]. [illegible] τοῦ [illegible] τοῦ [illegible]·

μυστικήν· τῆς ἐπιστήμης ἀθρόοις κατὰ νοῦν
περὶ τὴν ἐποψίαν τὴν γῆν ἐστιν σχέσεως
πᾶν τελείως περὶ ἀρετῆς· τὸ δὲ σώματος. ὅρος τῶν τοῦ σώματος παθῶν ... σώματός ἐστι ... λόγος ... τοῦ νοῦ κίνησις ... παύσεως
πεπλασμένον ἐστὶν ἡ ἀνωτέρα ἀξία· καὶ τῆς
περὶ τὰ ποιήματα καθολικὴ τοῦ
νοῦ παῦλα κινήσεως· καὶ πρὸς τὸ θεῖ-
ον πεπλάσθαι διὰ μακροῦ· ἐν ὅσῳ τὸν δι᾽ ἀρε-
τῆς καὶ γνώσεως κατὰ τὸ θεῖον τὸν
ἀφικόμενον. οὐ δὴ καταφανῶς ζύλαι (?) τὴν
οἷον ὁσίων παρ᾽ ἑτέρων ὕμνων ἐξαιρετικῶν
εὐθυμεῖσθαι πάθων. οὕτως μὲν φύσε-
ως τὸ παράπαν ἀναλέγεσθαι λόγοις.
ἡ ἀρετὴ πάλιν κινούμενον ἢ φιλίαις
ὅροις μετρούμενον κατὰ τοὺς ἐμμέτρους
τὸν ἐνδογματίζομεν· ὃν περὶ ἡ τῆς μεγά- ... ονέτι
λην ἐκκραγὴν σιγήν. καὶ ἡ παρθένος
καὶ ἐπαφοχὴν ἁρμονίαν παρίστησιν·
τὰς δὲ νεομηνίας ἐν ἡ ἐκφαμεν. τοῖς
ἐν τοῖς δρόμοις τῶν κατ᾽ ἀρετὴν καὶ γνῶ-
σιν ἡμερῶν διαφόροις φωτισμοῖς·
οἷς προτροπάδην ὁσίως τὰς ἐνδια-
θέοντας τοῖς αἰῶνας. τὸν δὲ κατὰ
ἐνιαυτὸν τοῦ κυρίου μηνός. τῆς τῆς
χρηστότητος στεφάνῳ κοσμούμενον·
στέφανος δὲ χρηστότητός ἐστιν. ποιότης ὅρος τοῦ στεφάνου ... τῶν ... ποιότης ... καθαρά
καθαρά. μιχθέντων τιμίων διὰ κενῶν τοῖς
τῶν δογμάτων ἀλληγορίαις καὶ λόγοις

τοῦ τοῦ σώματος. ἢ τῶν μὲν ἐκείνου ἀρ-
χαί· τοῦ τῶν ἑορτῶν αὐτῶν ἡ τῆς ὑπερ(?)-
τοῦ τῶν θυσιῶν. ἢ τῆς ἀργίας τῆς
γῆς καὶ τῆς λοιπῆς τοῦ νόμου κατὰ
τὴν σωματικὴν λατρείαν καὶ παρα-
δόσεως: οἱ δαίμονες γὰρ φύσει κακοὶ ἔσον-
ται μᾶλλον τοῖς πράγμασιν, ὡς οὐκέ-
τι τελειότητος. ἢ τῆς ἐκ τοῦ καταρτισμοῦ
ἀρτιότητος περιαιρέσεως· οὐ γὰρ
ποιεῖ τελειότητα φύσις διὰ τοῦ σχήματος
κολοβουμένη, καὶ δι' ἀπερινοίας ἀντι-
τιθεμένη τὸ προσόν, αὐτῇ θεόθεν
κατὰ λόγον δημιουργίας· ἣν δὴ καὶ τὴν
τοῦ σχήματος τοῦ πρὸς λεκαίωσιν δι' ἧς καὶ ὁ
σύνης ἰσχυροτέραν ἠσφαλίσμεθα. ἢ τὴν
περινενοημένην τῆς φύσεως ἔλλει-
ψιν ἀναπληρῶσαι καὶ ποιούμεθα
τῆς ἐνδεικνυμένης κατὰ τὴν δη-
μιουργίαν ἐλλείψεως· ἀφελεῖ καὶ τῆς
τοπικῆς τοῦ περιτεμνομένου μο-
ρίου θέσεως διδασκόμεθα· ποιῆσαι
γνωρίμως τὴν περιτομὴν τῆς
κατὰ ψυχὴν ἐμπαθοῦς διαθέσεως.
καθ' ἣν μᾶλλον ἡ φύσις συντρέχειν
καὶ γνωρίμως ἐν ὁρμῇ ῥυθμίζεσθαι. τὴν ἐμπαθῆ
τῆς ἐπὶ κτῆ τοῦ γένους διαθέσεως ὁρμὴν
διορθουμένη: περιτομὴ γὰρ ἐστι

μυστικῶς· τὸ ἐπιτάκτοις καὶ
περὶ τῶν ἐπιτακτῶν γὰρ ἐστιν
παρ' αὐτοῖς περὶ αἱρέσεως· τὸ δὲ
παράστασιν ... ἐστιν καὶ [illegible]
περὶ τὰ [illegible] μὲν καθολι[illegible]
νοῦ παυ[illegible] κινήσεως· ἐπ[illegible]
ον [illegible] διαιρέσεως· ἐν [illegible]
τὸ καὶ γνώσεως καὶ [illegible]
ἀφικόμενον· οὐ δὴ καθάπερ [illegible]
οἱ [illegible] παρ' αὐτοῖς ὕμνων ἐξ[illegible]
[illegible] θυμιᾶσθαι πάθων· οὕτω[illegible]
ως τὸ παρὰ [illegible] ἀναλέγ[illegible]
[illegible] [illegible] λεγόμενον
ὅροις μετρούμενον κατὰ [illegible]
τὸν ἐν δόγματι ζητούμενον [illegible]
μένῃ κεκραγὼς σιγῇ· καὶ [illegible]
καὶ τὸ παρὰ χειρῶν ἁρμοσία [illegible]
τοῖς δὲ νεομηνίας ἢ καὶ φαν[illegible]
ἐπὶ τοῦ δρόμου τῶν κατὰ [illegible]
στην ἑβδομάδα ἀφορισ[illegible]
οἷς προτρέπεται [illegible]
φθάνοντας τοὺς αἰῶνας· [illegible]
περὶ αὐτὸν τοῦ καιροῦ μ[illegible]
χρηματίζει σάββατον [illegible]
σάββατον δὲ χρηματίζει [illegible]
καθαρῶν· μέσον [illegible]
τῶν δογμάτων [illegible]

[illegible]

...υ σώματα. καὶ τῶν μὲν κοινῶν αἰσθ
...ὑτῶν ἢ ἔαρ τῶν αὐτῶν ἡ τύρφσ·
...ῶν θεσμῶν. καὶ τῆς αἰργίας τῆς
...καὶ τῆς λοιπῆς τοῦ νόμου κατὰ
...ν σώματι κὴν λατρείαν καὶ παρα
...σεως: οἱ δὲ μὲν γὰρ φύσει κατ' ἐσ...
...ον τοῖς πράγμασιν. ὡς οὐκέ
...ν τῆς ἀργότητος. καὶ τῆς ἐκ θεοῦ καταβο
...αρτιότητος περιαίρεσις· οὐ γὰρ
...τελειότητα φύσις διὰ τέχνης
...ουμένη. καὶ διὰ περιτομῆς αὐτὰ
...ένη τὸ προσόν, αὐτὴ θεόθεν
...λόγον δημιουργίας. ἵνα καὶ τὴν
...θεοῦ πρὸς ἡμᾶς κοινωνίαν δὴ καὶ ὁ
...ἰσχυροτέραν ἔχωμεν. καὶ τὴν
...ενομένην τῆς φύσεως ἔλλει
...ἀναπληροῦντι κὴν ποιώμεθα
...ἐν δικαιοσύνῃ κατὰ τὴν δη
μιουργίαν ἐλλείψεως. ἀλλ' ἐκ τῆς
...τοῦ περιτεμνομένου μέ
...ου θεόθεν διδασκόμεθα. ποιεῖσθαι
...καὶ τὴν περιτομὴν τῆς
...ἐν τοῖς ἄλλοις διαθέσεως.
...μᾶλλον τὴν φύσιν συντρέχειν
...ρυθμίζεσθαι. τὸν ἐντολῆς
...ἐστὶ κατὰ τοῦ γεννᾶσθαι νόμον
...θουμένη: περιτομὴ γάρ ἐστιν

μοναδική· τῆς ἐν ἑπτὰ θεοῖς κατὰ νόησιν
περὶ τὴν ἐκστάσει τὸν γάρ ἐστιν ὀχήσεως
παρ' ἑαυτῆς περὶ αἱρέσεις· τὸ δὲ σώματος
ἐπιτάσσεσθαι ἐστιν ἡ ἀτόπως ἀξία· καὶ τῆς
περὶ τὰ παθητικὰ κειμένης καθολικὴ τοῦ
νοῦ παύεται κινήσεως· καὶ πρὸς τὸ θεῖ-
ον ἐπιστάσει διαιωνίσασις· ἐν ᾧ τὸν δι' ἀρε-
τῆς καὶ γνώσεως κατὰ τὸ θεμιτὸν
ἀφικόμενον. οὗ δὴ κατὰ παράζυλα τὴν
οἷαν ὅσον παρ' ἑαυτοῦ ὑμῖν ἐξαπατηθεὶς
ἐν θεμελιώσασθαι παθῶν. οὕτω μὲν φύσε-
ως τὸ παράπαν ἀναλέγεσθαι λόγοις.
ἢ ἐν αὐτῇ πάλιν κινούμενον ἢ φυσικοῖς
ὅροις μετρούμενον κατὰ τοῖς ὀνόμασι
τὸν θεὸν δογματιζόμενον· ὃν περὶ τὴν μα-
ζονικὴν ἐκκραγεῖσαν σιγήν. καὶ ἡ παρ' αὐτῆς μυσ-
καὶ ἐπιτάφιον χθὼν ἁρμοσία παρίστησιν·
τοῖς δὲ ἐν εὐφημίας ἤχει φαμέν. τοῖς
ἐν τοῖς δρόμοις τῶν κατ' ἀρετὴν καὶ γνώ-
σιν ἡμερωθεῖσιν δι' ἀφόροις φωτισμοῖς.
οἷς προτροπάδην ἐκτείναντας ἐνδια-
θέοντας τοῖς αἰῶνας. τὸν δὲ κτὸν
ἐπ' αὐτὸν τοῦ κυρίου ἡμῶν. τῆς
χρηστότητος στεφάνῳ κοσμούμενον
στέφανος δὲ χρηστότητός ἐστιν. τὰ τοῖς
καθαροῖς· μισθὸν τιμίων δι' ἐκείνων τῆς
τῶν δογμάτων ἐπηγορίας καὶ λόγοις

[illegible] περὶ κακοῖς καὶ νοήματα·
τῶν φθοροποιῶν [illegible] κεφαλαίων δια-
φθείροντα νοῦν· ἢ [illegible] πά-
λιν χρηματί[illegible] ἕξιν. αὐτὸς ὁ τοῦ θεοῦ
λόγος· ὁ τὴν ποικιλίαν τῶν κακῶν προ-
νοίαν καὶ κρίσιν τρόπων [illegible] ἐκρα-
τήσαντων ἑκουσίων· ἢ ὑπομονὴν τῶν
ἀκουσίων παθῶν· ὡς κεφαλαίων τῶν
νοῶν περιγραφόντων· ἢ τὴν μετοχὴν τῆς
κατὰ θέωσιν χάριτος αὐτὸν ἑαυτοῦ
τὸν νοῦν ποιοῦσαν ὡραιότερον· τῶν
ἑορτῶν δὲ τὴν μὲν πρώτην, πρακτι-
κῆς εἶναι φιλοσοφίας σύμβολον, πρὸς
ἀρετὴν ὡς ἀναγούσης, τῆς ἁμαρτί-
ας τοῖς ὑπ' αὐτῆς κρατουμένοις δια-
μικάζουσαν· τὴν δευτέραν δὲ, τῆς
ἐν πνευματικοῖς τύποις ὑπαρχούσης θεω-
ρίας, τὴν περὶ τῶν ὄντων ἀληθῆ
δόξαν ὡς ἀπαρχὴν θέρους τῷ θεῷ
προσκομίζουσαν· τὴν δὲ τρίτην,
θεολογίας εἶναι μυστήριον· τὴν πάν-
των τῶν ἐν τοῖς γινομένοις πνευματικῶν λό-
γων γνωστικὴν ἕξιν· ἢ τὴν κατ' οἰκο-
νομίαν τοῦ σαρκωθέντος λόγου
πάντων [illegible] διὰ τῆς χάριτος ἀναμαρ-
τησίαν· ἢ τὴν ἑαυτοῖς ἐν τῷ μέλλον-
τι [illegible] καὶ [illegible] ἀτρεψίαν

ἑορτὴν ἄγουσαν· ὡς σωματικώτερον καὶ ἀλ-
ογοῦ καὶ σκιῶν ἐπιμελείας ποιητικόν·
τοῦ τὴν ἔχοντος κατὰ μίαν ἑκάστην
μὲν ἐκ τῆς τῶν ἡμερῶν τιμῆς τὴν
ἔννοιαν· οὐ γὰρ δεῖ τιμᾶσθαι θέλων
ὁ θεὸς ἡμέρας, ὑπὸ τῶν ἀρχαίων προσέταξεν
τιμηθῆναι, τό τε σάββατον καὶ τὰς νεο-
μηνίας καὶ τὰς ἑορτάς. οὕτως γὰρ
ἂν κατηργήθη ἡ κτίσις παρ᾽ αὐτὸν κτίσαν-
τα κατὰ νόμον ἐν τῷ λαῷ ἐξεδίδαξεν.
οἱ ὁμέροις σεβασθῆναι φύσει τὰς ἡ-
μέρας καὶ δι᾽ αὐτοῦ τὸ προσκυνεῖσθαι.
ἀλλ᾽ ἑαυτὸν τιμᾶσθαι σημειωτέον, καὶ ὅ-
δε αἱ τῶν ἡμερῶν παραβολαὶ σέβειν·
αὐτὸς γὰρ ἐστὶν σωματικὸν μέν. ὡς
τῶν ἐν σαρκὶ τῆς ψυχῆς μόχθων
ἀνάπαυσις· καὶ τῶν κατὰ δίκαιον σωμα-
τικῶν καταπαύσεως· πάσχα δέ,
ὡς ἐλευθερίας τῆς τῶν τῇ Αἰγύπτῳ
δουλείᾳ κεκρατημένων τῆς ἁμαρ-
τίας· πεντηκοστὴ δέ. ὡς ἀρχῆς καὶ
τέλους τῶν ὄντων· καὶ λόγος. ὡς πάντων
τὰ φύσει συνέχει κτλ· ἡ γὰρ μετὰ τὴν
ζ᾽ ἑαυτὴν ἑβδοματικὴ τῆς ἑβδο-
μάδος περίοδος ἐστὶν ἡ πεντηκοστή.
πεντηκοστὴ δὲ σαφῶς ὡς ἀρχὴ δὲ καὶ
ἡ πεντηκοστή. πρὸ δὲ μόνος ἄρα τῶν ὄν-

[illegible]

[illegible]

ἡ φύσις κατὰ τὸν ἑαυτῆς λόγον ὑπάρ-
χουσα τάδε ταῦτα καὶ δι' αὐτῆς αἰσθήσεσι.
μετὰ τὴν φυσικὴν τοῦ χρόνου καὶ τῶν
αἰώνων διαίρεσιν. ἐν τοῖς θεοῖς ἐστι
τῶν καταφύσιν ἐνί. καὶ λεγομένη πέ-
ρας. ἐν ὧ παντελῶς οὐκ ἔστιν διάστασις.
βασιν γὰρ τινὸς ἔχει καὶ δεκάδα τὸν
μόνον ὡς πρόνοιαν. κατὰ πρόοδον τὴν
δεκάδι τῶν ἐν τελῶν πλατυνόμενον.
ὁ τοίνυν, καὶ δὲ συναφθῇ τῷ λόγῳ
κατὰ χάριν ἡ φύσις. οὐκ ἔστι τὰ ὄν
οὐκ ὄντα. τῆς τῶν φυσικῶν κινουμένων
ἄμοιρος τῆς ἀπαγομένης κινήσεως.
δεῖ γὰρ τὴν περατουμένην φύσιν. ἐπεὶ
γίνεσθαι πέφυκεν ἐξ ἀνάγκης κατὰ
ἀμοίρωσιν τῶν κινουμένων ἡ κίνησις.
δέξασθαι τέλος τῇ παρουσίᾳ τῆς
ἀπειρίας αὐτῆς ὥσπερ. ἐπεὶ παύεσθαι
πέφυκεν, τῶν κινουμένων ἡ κίνη-
σις. ἐν ὧ γὰρ πέρας καταφύσιν
ἐστιν. πάντως καὶ ἀλλοίωσις τῆς ἐν ὧ
τῆς κινήσεως. ἐν ὧ δὲ πέρας κατα-
φύσιν οὐκ ἔστιν. οὐδὲ μία παντελῶς
ἄμοιρος τῆς τῶν ἐν αὐτῷ γνωσθήσεται
κινήσεως. οὐκοῦν ὁ μὲν κόσμος. τόπος
ἐστὶν περατούμενος, καὶ στάσις περι-
γεγραμμένη. ὁ δὲ χρόνος. περι

γραφομένη καθέκαστην ἡ κίνησις· ὅθεν
καὶ ἄλλοις τῇ στάσει ἐν αὐτῷ καθέ-
κεν ἡ κατὰ τὴν ζωτικὴν κίνησιν· ὅπη-
νίκα δὲ τὸν τόπον διεληλύθασι καὶ τὸν
χρόνον, καὶ ἐνεργήσαντες ἔννοιαν
ἢ φύσεως ἤγουν στάσιν, οὐκ ἄνω· τουτέστι
τὴν περιωρισμένην στάσιν καὶ κί-
νησιν ἀμέσως συναφθῇ τῇ προνοίᾳ.
μόνον εὑρίσκει τὴν πρόνοιαν· κατὰ
φύσιν ἀπολοῦν καὶ στάσιμον καὶ μηδὲ
μίαν ἔχοντα παρὰ τὴν περιγραφήν.
καὶ διὰ τοῦτο παντελῶς οὐ τὴν κίνησιν·
διόπερ ἐν μὲν τῷ κόσμῳ ὑπάρχου-
σα χρονικῶς ἡ φύσις, ἀλλοιοῖ τὴν
ἀεὶ τὴν κίνησιν· διὰ τὴν τοῦ κόσμου
περιωρισμένην στάσιν. καὶ τὴν κατὰ
τροπὴν ἀλλοίωσιν τοῦ χρόνου φοράν· ἐν δὲ
τῷ θεῷ γινομένη· διὰ τὴν φύσιν
τοῦ ἐν ᾧ γέγονεν μονάδα. στάσιν
ἀεικίνητον ἕξει· καὶ στάσιμον ταυτο-
κινησίαν· περὶ τὸ ταυτὸν καὶ ἓν καὶ
μόνον ἀϊδίως γινομένην, ἣν οἶδεν
ὁ λόγος ἀμέσως ἐνοῦσθαι περὶ τὸ πρῶτον
αἴτιον τῶν ἐξ αὐτοῦ πεποιημένων
μόνιμον ἵδρυσιν· περὶ τὴν κοσμικὴν ὑπόστα-
σιν τὸ μυστήριον. ἢ πρὸς τὴν πρόνοιαν
ἀμέσως τῶν προνοουμένων ἕνωσις.

κ(αὶ) τὸ οὖν κ(αὶ) πρὸς τὸν λόγον κατὰ τὴν τῆς
προνοίας ἐπίνοιαν τῆς φύσεως
ἔρωτος· καθ' ἣν οὐδὲ μία αὐτὸ παραπολ-
λύειν χρόνου καὶ γενέσεως ἔμφαρτος:
σάββατον δὲ πάλιν λέγεται ὁ λόγος.
ὡς τῆς θυσίας καὶ ἀρρήτοις κεκρυμμένος ἐγκε-
χαυμένος γνώσεως· ἱματισμὸς δέ, ὡς
ἐν ἑαυτῷ τὰ πάντα μέτρα καθ' ἡμᾶς γενό-
μενος διαλύσων ἐγκλήματα· καὶ τῆς δω-
ρεᾶς τῆς χάριτος ἐπὶ τὴν ἁμαρ-
τίας ἀμφίεσιν θεοποιῶν· σκηνοπη-
γία δέ, ὡς τῆς κινήσεως κατὰ τὴν θεο-
μίμητον ἕξιν περὶ τὸ καλὸν ἀτρεψί-
ας ποιητικός· καὶ τῆς πρὸς ἀθανασίαν
μεταποιήσεως δημιουργικὸς ὑπάρ-
χων δεδειγμένος: σφαγαῖς δὲ ζώων
ἀλόγων καὶ ῥαντισμοῖς αἱμάτων
κεχρημένον τὸν θεὸν καὶ οἷον τῆς θερα-
πείας τυγχάνειν· τὴν τῶν ἁμαρτημά-
των παρεχόμενον τοῖς προσφέ-
ρουσιν ἄφεσιν· ἡ γραφὴ φησὶ καθὼς
ἐκλαμβάνοντες, ὑπονοοῦμεν· ἵνα
μὴ θεῷ ἐμπαθῆ μάθωμεν ἀξιοῦντες.
ὡς ἐμπαθεῖς, ἐκζήτησιν δι' ἀπόλλυσι
ἐφιέμενον τῆς σπουδῆς· περὶ ὧν
καὶ ἡμεῖς περὶ παθῶν ἔχοντας
θεωρήσωμεν· ὡς ἀκολάστοις καὶ ἀκρατῆς

διαλαμβάνομεν· θυσίας γὰρ πνικὰς ἡ
γινωσκομένη· οὐ μόνον τὴν τῶν
παλαιῶν ἔκφρασιν σφαττομένων
τῇ μαχαίρᾳ τοῦ πνς. ὅπερ ἐστὶ ῥῆ
μα θῦ. καὶ πάσης τῆς ἐν σαρκὶ ζωῆς
ὡς αἵματος τὴν κατὰ πρόθεσιν κί
νησιν· ἀλλὰ καὶ τῶν κατὰ φιλοσοφί
αν κτηνῶν· καὶ πασῶν τῶν κατὰ φύ
σιν δυνάμεων προσαγωγήν· ἀφιε
ρουμένων θῷ· καὶ τῷ πυρὶ τῆς ἐν
πνι χάριτος, πρὸς τὴν ἀνάλη
ψιν ὁλοκαυτουμένων· οὕτως ἕκα
στον τῶν ἐπιφερομένων τῇ γρα
φῇ συμμόρφως φυσικῶς ἐστι τεθέν
τος. ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ ὕψους τῆς μυστικῆ
θεωρίας· καθάπερ ἄνδρας ἐχθρὸν
τῶν ἡμῶν σαοὺλ τὴν χρονικὴν ἀπο
κτένομεν· καὶ πρόσκαιρον τοῦ νό
μου παράδοσιν· καὶ ἀφανίζομεν τὸν
σαοὺλ, τουτέστιν τὸν ἐν μόνῳ τῷ ῥητῷ
τῆς γραφῆς χοϊκὸν νοῦν. τοῦ μὴ
ἐᾶν αὐτὸν ἐν παντὶ ὁρίῳ ἰηλ.
τουτέστιν τρόπῳ θεωρίας πνικῆς·
οὗτος γὰρ ζῶν καὶ ἀληθείας σωτηρίας
καὶ διὰ ὅλης καὶ ἀπώλειαν· σαρκὶ μόνῃ
τὸν νόμον περιγράφων. τοῖς κατα

ὅτι θυσίας οἱ δὲ χοϊκοὶ ...
πνικὰς σφαγιάζειν τὴν ...
διωκόμενοι περιπαθοῦσιν ...
τὸ μὲν λόγου. τὸ δὲ ...
τοῦ θυμοῦ. φρέσκ...
ὅταν αὔξηται. ...
ἡνίκα ὑπὸ χθονίων ...

ὅτι χοϊκὸς δηλονότι ...
σαββάτου. κεφαλαίῳ ...
τοῖς ... ἀπο...
λόγοις. τῆς χρον...
κτήσεως ...
ἐξαφανίζει :-

κινητοῦ καὶ πρὸς τὸν λόγον κατὰ τὴν τῆς
προνοίας ἔννοιαν τῆς φύσεως
ἕξεως· καθ᾽ ἣν, οὐδὲ μίαν τὸ παράπαν
ἔχειν χρόνου καὶ γῆς ἔδαφος ἔμφασιν·:
σάρκωσις δὲ πάλιν κινοῦν ἐστιν ὁ λόγος.
ὡς τῆς θείας ἀρρήτοις κινήμασι βρι-
λούμενος γνώσεως· ἵμερος δέ, ὡς
ἐν ἑαυτῷ τὰ μέτρα καθηκόντως γινό-
μενος δι᾽ ἀλύσεων ἐγκλήματα· καὶ τῆς δω-
ρεᾶς τῆς χάριτος ἐπὶ τὴν ἁμαρ-
τήσασαν φύσιν θεοποιόν· σκηνοπη-
γία δέ, ὡς τῆς κινήσεως κατὰ τὴν θεο-
μίμητον ἕξιν περὶ τὸ καλὸν ἀτρεψί-
ας ποιητικός· καὶ τῆς πρὸς ἀθανασίαν
μεταποιήσεως συνεκτικὸς ὑπάρ-
χων δεδομένος· σφαγιάζεται δὲ ζώων
ἀλόγων καὶ ῥαντισμοῖς αἱμάτων
κλώμενον τὸν θεὸν· καὶ οἷον τῆς θερα-
πείας μισθὸν τὴν τῶν ἁμαρτημά-
των παρεχόμενον τοῖς προσφέ-
ρουσιν ἄφεσιν. ἡ γραφή φησι καθὼς
ἐπιτάσσοντος, οὕτω φαμέν· ἵνα
μὴ θεοῦ ἐμπαθῆ μάθωμεν λέγοντος.
ὡς ἐμπαθοῦς, ἐκτήνων διαπορήσ-
ἐφιέμενον τῆς σπουδῆς. περὶ ὧν,
καὶ ἄμοιρος περὶ παλαιᾶς ἔχοντας
θεωρήσωμεν. ὡς ἀκολάστοις καὶ ἀκρατέσι

διαπεπλεγμένην· θυσία γὰρ πνευματικὴ ἡ
προσφερομένη· οὐ μόνον τὴν τῶν
παθῶν μετ' ἔκρουσιν σφαττομένων
τῇ μαχαίρᾳ τοῦ πνεύματος, ὅπερ ἐστὶ ῥῆ-
μα θεοῦ. καὶ πᾶσαν τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν
ὡς αἵματος τὴν κατὰ πρόθεσιν κί-
νησιν. ἀλλὰ καὶ τῶν κατὰ φιλοσοφί-
αν κινήσεων. καὶ πασῶν τῶν κατ' αἴσ-
θησιν διαφόρων προσαγωγήν· ἀφιε-
ρουμένων θεῷ καὶ τῷ πυρὶ τῆς ἐν
πνεύματι χάριτος, πρὸς τὴν ἀνάλη-
ψιν ὁλοκαυτουμένων· οὕτως ἕκα-
στον τῶν ἐμφερομένων τῇ γρα-
φῇ συμβόλων φησὶ καὶ ὡς ἔστι κατ' αὐ-
τόν. ὡς ἐν ὄρει τῷ ὕψει τῆς μυστικῆς
θεωρίας. καθάπερ ἄνδρας ἑπτὰ
τῶν υἱῶν Σαοὺλ τὴν χρονικὴν ἀπο-
κτεινομένην καὶ πρόσκαιρον τοῦ νό-
μου παράδοσιν καὶ ἀφανίζομεν τὸν
Σαοὺλ, τουτέστι τὸν ἐν μόνῳ τῷ ῥητῷ
τῆς γραφῆς χοϊκὸν νοῦν. τὸ μὴ
ἐᾶσαι αὐτὸν ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραήλ,
τουτέστι τρόπῳ θεωρίας πνευματικῆς·
οὗτος γὰρ ζῶν ἐν ἀληθείας συμπεπλεγμέ-
νη καὶ διωκτικῇ καὶ ἀπωλείᾳ· σαρκικῶς
τὸν νόμον περιγράφων. τοῖς κατὰ

φύσιν μόνοις καὶ λογισμοῖς [illegible]· τιμῶσιν ὡς θεῖα
τὰ παλαιὰ τῆς αἰτίας. οὗτοι οἱ κατὰ
φύσιν λογισμοὶ μαρτυροῦντες τὸν ἄδικον
ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ φύσει ἀποκτέννουσιν.
ἔστι τὸ αὐτὸ καὶ θανατοῦσιν. ἐν ἀρχῇ
θερισμοῦ κριθῶν· ἀρχὴ δὲ θερισμοῦ
κριθῶν ἐστιν. ἡ κατὰ τὴν πρακτικὴν
φιλοσοφίαν μετά τινος συμμέτρου
λόγου τῶν ἀρετῶν συλλογή. καθ᾽ ἣν τὸ
γεῶδες τῶν γραφῶν ἀπολεπτύνεσθαι
πέφυκε. καὶ παραχρῆμα κενὸν παρατρέπουσα
ἀφανίζεσθαι νόημα· ἀμέλει γάρ τις
τὴν τῶν ἀρετῶν λογικῶς μετέλθοι
φιλοσοφίαν. ἅμα καὶ τὴν τῶν γρα-
φῶν πρὸς τὸ πνευματικὸν φυσικῶς μετὰ τὴν ἐκ-
δοχήν. ἐν καινότητι πνεύματος πρα-
κτικῶς διὰ τῶν ὑψηλῶν θεωρη-
μάτων τοῦ θεοῦ λατρεύων. καὶ οὕτω παρα-
[illegible]ότητι γράμματος δι᾽ αἰτίου κατὰ
αἴσθησιν πρὸς τὸ σῶμα ταπεινοτέρας
τοῦ νόμου παραδοχῆς. προφανὲς
παλαιῶν κατ᾽ αὐτοὺς Ἰουδαίοις γινόμε-
νος. καὶ ἁμαρτίας θεραπευτής· παρέ-
γεται διὰ τῶν κατὰ φύσιν λογισμῶν
τὴν ἐντολὴν καὶ σῶμα τὴν τοῦ νό-
μου διάνοιαν διαχειρίζεσθαι καλῶς

[margin note:] κατὰ τοὺς ἐπ[illegible] ποιοῦσι καὶ [illegible] πρὸς τὸ σῶμα [illegible] φύσιν ἐκ [illegible] ἄλλως [illegible] πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ [illegible] νοεῖν [illegible] ἀνατρέψαι τῆς φύσ. [illegible] κοινὰ πρὸ [illegible] οἱ Ἰουδαῖοι [illegible] τὸν [illegible]

ὁ τῆς γραφῆς ἐφεξῆς λόγος φάσκων.
καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς
ῥεσφὰ θυγατρὸς ἀϊὰ παλλακῆς σαοὺλ
τὸν ἐρμονθὶ καὶ τὸν μεμφιβόσθε.
καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς τῆς μερὸβ θυ-
γατρὸς σαοὺλ· οὓς ἔτεκε τῷ ἐσδριήλ.
καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν γαβα-
ωνιτῶν· χ(ρ)ρ, ἐστιν γαβαωνιτῶν.
ἢ κατὰ ἀρχὴν πρᾶξις τῶν φυσικῶν
λογισμῶν δι᾽ ἧς υἱοὶ ῥεσφὰ ἐρμονθὶ
καὶ μεμφιβόσθε τουτέστιν ἡ ἐκ τῆς ἐν
μόνῃ τῇ προφορᾷ τοῦ λόγου σωματι-
κῆς τοῦ νόμου διδαχῆς γεννωμένη
τῶν παλαιῶν ἐνέργεια. καὶ ἡ τῶν λο-
γισμῶν ἀκόλαστος κίνησις ἀποκτέ-
νονται· πρὸς δέ. καὶ οἱ πέντε υἱοὶ
τῆς μερόβ· τουτέστιν οἱ ἐκ τῆς τρυφῆς
γεννώμενοι κατὰ τὴν φύσιν τῆς ἐνερ-
γείας χρῆσιν ἀκόλαστοι παντοτρόποι,
τῶν πέντε αἰσθήσεων· οὓς, ἀπο-
κτανθῆναι ἐστὶ τὸ αὐτὸ πέφυκεν, ὡς ἐν ὄ-
ρει τῷ ὕψει τῆς πνευματικῆς θεωρίας ἐν ἀρ-
χῇ θερισμοῦ κριθῶν· ὅ περ ἐστιν ἐν
προοιμίοις τῆς κατὰ ἀρχὴν πράξεως.
καὶ τῆς κατὰ φύσιν ἀληθοῦς θεωρίας.
πᾶς ὁ νοῦς κατὰ αὐτὴν ὑψηλὸς καὶ μετέωρος.
κατὰ τὸ αὐτὸ τῇ πέντε τῶν παλαιῶν κατὰ

ζή(τει)· ὅτι ἀντὶ ἐν χειρὶ τῶν γ[αβα]-
ωνιτῶν καὶ τὰ ἑξῆς
δ' ἄλλα τοὺς ἐκ τ[οῦ]
σπέρματος αὐτοῦ :-

σφαιρομένην ἐργασίαν. καὶ τὴν τῶν λο-
γισμῶν ἀσχημάτιστον κίνησιν προσθέ-
καὶ τοῖς κατασπαράσσουσι τὴν
τῶν αἰσθήσεων ἐνέργειαν ἀκολά-
στοις τρόποις. καὶ ἐσόπτρου φύσιν
ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἱ ἐπάλληλοι ἐκθαυμαστοὶ
θέντες ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.
καὶ ἐκάλεσεν ῥ[illegible] θυγάτηρ σου. τὸν
σάκκον καὶ διεξῆρασσεν αὐτόν. τὸν
τῆς ἐπὶ τὴν πέτραν ἕως ἄξαντα ἐπὶ
τοῖς ὕδασι τοῦ ἐξ ὅπου. ῥαβδὶ
καθὼς ἔφη ἐστὶν ἑρμηνευομένη
δρέμος στόματος. ὅπερ ἐστὶν ἡ κατὰ
μόνην τοῦ λόγου τὴν προφορὰν σω-
ματικὴ τοῦ νόμου διδαχή. μετὰ τὸν
θάνατον τῶν ἐξ αὐτῆς γεννωμέ-
νων παίδων. καὶ τὴν φθορὰν ἔρωσιν τὴν
ἐν τῷ ὑπογενομένην τῆς φυσικῆς
θεωρίας ἐν τῇ τοῦ καθέκαστον καρ-
δίας τῶν αὐτῇ προκατειλημμένων
καθάπερ σάκκον τὴν μετάνοιαν
προσαρμόσασα ἐπὶ τὴν πέτραν. μάλα δὲ
τὸν λόγον τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως. τὴν
ἐν πνεύματι διὰ τῆς μετανοίας κατὰ Χριστὸν ἐπι-
μελουμένη θεωριῶν. ἔχουσα καὶ τὸ φου-
νοῖς ἡμέρας καὶ νυκτὸς διατηρουμέ-
νης τέκνα. τὴν ἐνσαρκι τοῦ

[illegible]

νόμου προτέραν ἀγωγήν. ἔσω σάξου
σιν ὕδατα θεοῦ ἐξωτέρου· τουτέστιν ὅσα
κατασπαρεῖσιν αἱ θεῖαι τῶν γρα
φῶν γνώσεις ἐκ τοῦ ὕδατος τῆς πνικῆς
θεωρίας. αἳ συνάγει καὶ μετὰ τῶν πα
θῶν. ἀναιροῦσι καὶ δὲ τῶν ἀρετῶν·
ἀναφύουσι γὰρ καὶ τοῦ νόμου μάθησις
πρὸς χν̄. τὴν ἀληθῆ καὶ ἀσφαλῆ
ἑτέραν διὰ τῆς μετανοίας προσχω
ροῦσα. τὸν θεῖον τῆς πνικῆς τῶν
γραφῶν γνώσεως ὑετὸν ὑποδέχε
σθαι κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ κασι
μένους λαοῦ· τουτέστιν τοῦ ἰσχυροῦ
τὴν ὅρασιν νοῦ· φησὶν γὰρ ζωοποι
ήσειν πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ κα
σιλεὺς· ὃ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς τῆς γῆς
μετὰ ταῦτα: οὐκοῦν, καὶ τῶν θείων
γραφῶν μάθησις. κατὰ τὴν ἐντολὴν
λαοῦ τοῦ κασιμένους τουτέστιν τοῦ
πνικοῦ νόμου. καὶ τοῦ ἰσχυροῦ τὴν ὅ
ρασιν νοῦ. δι᾽ ἀμοιβῆς τῆς μετανοίας
καὶ ὁ σάκκος ὑπάρχει σύμφορον.
κατὰ τὴν πρᾶξιν τῶν ἀρετῶν·
ἐπὶ τὴν ἑτέραν καὶ γοῦν τὸν χν̄ μετα
φερομένη καὶ τὸν θεῖον ἐκκαλεῖσθαι
τῆς γνώσεως ἀναφυέντων ὑετόν·
ἐπακούσαι τὸ τὸν θν̄ τῆς γῆς τῆς καρδί

ἧς ἀθεμίτως ἀπέστη. καὶ δοῦναι θείοις
χαρισμάτων ὁμήρους καὶ τῶν ἐπὶ δι-
καιοσύνῃ καρπῶν χορηγῆσαι τὴν
ἀφθονίαν. καὶ λῦσαι καθάπερ λιμὸν
τὴν προκατέχουσαν τῶν ψυχῶν ἀφορ-
σίαν. καὶ ποιῆσαι χώραν περίρρυ-
τον πνευματικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχήν. σί-
του περιβρύουσαν καὶ οἴνου καὶ ἐλαί-
ου μεστήν. ὡς λόγου πρακτικῆς γνώ-
σεως στηριζομένην· τοῦ δὲ, ὡς θεί-
ας τοῦ θεοῦ καὶ ἀναπαύσεως κατ' εὐ-
φροσύνην πρὸς τὴν ἐρωτικὴν ζήλωσιν εὐ-
φραινομένην· τοῦ δὲ, ὡς λείου ἐκ
γελῶς καὶ διαυγοῦς καὶ φωτιστικοῦ
τοῦ τοῦ γνώσεως ἐλευθέρως κινή-
ματος, τῆς ἀναλόγου τρόπου τοῦ
λόγου τὸ πρόσωπον ἱλαρυνομένην
τῶν ἀρετῶν· ἅμα καὶ ἱκανὸς καὶ αὐτόμ-
ματον· ἀφανίσαμεν τὸν βορρᾶν·
ἐκ παντὸς ὁρίου Ἰσραήλ, τουτέστι τὸν
γράμματι καὶ σωματικὸν τοῦ νόμου
φρόνημα. ἤγουν τὸν ἰουδαϊκὸν τῆς
λατρείας τρόπον. ἢ τὸν ἐν μόνῳ
τῷ ῥητῷ πρόχειρον τῆς ὁμολογ γρα-
φῆς καὶ σωματικώτερον νοῦν,
ἐκ παντὸς τρόπου θεωρητικῆς
μυσταγωγίας, καὶ μετελθόμενος πρὸς

τὴν παρθενικὴν τῶν νοουμένων
ἐκθέωσιν· καὶ περιποιησομένου τοῖς
χαμαιρίταις. τουτέστι τοῖς καταφθί-
σιν τῶν ὄντων λόγοις· οἷς, ἀπαλλαγεὶς
διεξήρησεν ὁ ἀληθινὸς κληροδότης
τῶν θείων ἐπαγγελιῶν ἰσραὴλ δι' οἷς
ἀναιρουμένοις ὑπὸ σαούλ. τὸν θεὸν
ἀνεδέχθη τῆς μυστικῆς γνώσεως ὑψηλὸν
ὁ θεοῦ· καὶ ἀποκτένομεν δι' αὐτῶν
τῶν χαμαιωνι τῶν τῆς φυσικῆς ἀλλὰ δὲ
θεωρίας. ὥσπερ ἄνδρας ἐκεῖ τῶν
ὑπὸ τῶν σαούλ. τὴν ἐπιστασίαν τοῦ νόμου
προσέχοντες καὶ χρονικὴν διαδοχήν.
κατὰ τὴν κτῆσιν ἀφυκτον κρύβοντα, τὸ
γράμματος ὑπάρχοντα δρόμος, ὁ περὶ τὴν
κατὰ σωματικὴν τοῦ νόμου μάθησιν· καὶ
κατὰ θεοῦ πλησμονὴ φάρυγγος ἑρμη-
νευομένη, τουτέστι καὶ τρυφὴ τῆς γαστρὸς
κατὰ τὸν μεμφθέντα ὅθεν τίκτουσα
καὶ τὸν ἔρωτα θεοῦ· τὸν μὲν αἰσχύνη σώ-
ματος ἑρμηνευόμενον· τὸν δὲ ἁμαρ-
τήματα αὐτῶν· καὶ τουτέστι τὴν ἕξιν τῶν πα-
θῶν καὶ τὴν ἐνέργειαν· καὶ δὲ τοῖς παρὰ το-
ποῖς τὸ ἀδριήλ. τὸ θεωρητικὸν
δηλοῦσι τῆς ψυχῆς μέρος τοῖς κατὰ
παραχώρησιν ἐπισταθεὶς περὶ τετρό-
ποις τῶν ἐν ἡμῖν αἰσθήσεων· οἷς

διὰ τὴν φυσικὴν ἀναφορὰν τῆς θεωρί-
ας· ὀργισαμένου τοῦ θεοῦ καὶ λαοῦ μετα-
πρὸς τὸ νῦν ἐκτεθέντος αὐτοῦ
τοῦ γράμματος· καὶ τοῖς θείοις ἐκκα-
λούμεθα τῆς γνώσεως ὅροις.
καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς ἀναβλαστῶντα τῆς δικαι-
οσύνης καρπὸν ἀπομαιόμεθα· τὸ
γὰρ γράμμα τοῦ νόμου καθάπερ
τινὰ σαοὺλ· καὶ τὴν ἐκ τοῦ γράμματος
γεγραμμένην πρόσυλον ἐκδοχὴν
τοῖς χοϊκοῖς τὴν διάνοιαν, ὥστε
κἂν ὡς σαοὺλ καὶ ἔχομεν ἀδιαιρέτως
τῆς φυσικῆς θεωρίας πρὸς τὸ ὕψος
τῆς πνευματικῆς μεταφορᾶς ἀναφέρον-
τες· τὸ μὲν σωματικὸν τοῦ νόμου καὶ
πρόσκαιρον νόημα καὶ κύριον πρὸν
ἢ τὴν χοϊκὸν αὐτοῦ λειτήνωμεν· ἤπερ
καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ θεοῦ τὸν σαοὺλ μεμη-
νίκαμεν· καὶ ἐξουδενώκαμεν αὐτὸν
τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπὶ ἰσραήλ· καὶ τὸν
κατὰ σάρκα προφανῆ τῆς γρα-
φῆς τρόπον· τοῦ τέλειον τὸν ἰουδαϊσμὸν
αἰτησάμεθα· τοῦ μὴ βασιλεύειν
πρὸς σαρκὸς δυνάμεως τῆς ἐν ἡμῖν
νοερᾶς δυνάμεως· δεῖ γὰρ τὸν σαοὺλ
εἴρων τὸν σωματικὸν τοῦ νόμου θεωρού-
μενον θείη καὶ ἀπωσθείη τῆς βασιλείας

ὡς τὸν ἄγγελον κατὰ λέοντα αἱμάλωπα καὶ τὸ
πίονα τῶν ποιμνίων καὶ μουκολίων.
καὶ τὴν ἀμυσταλον καὶ τὴν ἐλαίαν. τοῦ-
τοῦ θυμοῦ λέγω καὶ τῆς ἐπιθυμίας ὑπεκ-
καύματα. καὶ τὰ ποικιλτικὰ τῆς τρυφῆς
οὕτω πυρὶ ποιούμενον. καὶ αὐτὸν ζῶν-
τα τὸν ἄγγελον πρὸς τὴν ἡμῶν μεταφέρον-
τα τῆς εὐαγγελίας. τουτέστιν τὸν μόσχον
ἤγουν τὸ χοϊκὸν φρόνημα τῆς σαρκός.
ἔργον τῆς θυσίας ἐπιγνώσεως τὸ πον
μέσον τὴν καρδίαν· μόσχος γὰρ ὁ ἄγγελος
ἑρμηνεύεται· μόσχος ἐκεῖνος τιμὸν, ὃν
ὁ μακάριος καὶ ἅγιος Σαμουὴλ κατὰ τὴν ἐρή-
μον χώραν ἐθυσίασεν. καὶ τῆς
θυσίας θεραπεύσας τὴν ἡδονὴν τῆς
γαστρὸς προσέτι μηνοτ· ὃν τινὰ μόσχον.
μουσικῶς ἀφανίζεις Σαμουήλ· ὁ μετ-
μέσον ναὸν καὶ διασπείρων ὑπὸ τὸ ὕδωρ.
ὁ δὲ μάχαιρα πνευματικὴ κατασφάττ-
των· τουτέστιν ἡ ζῶσα καὶ ἐνεργεία τοῦ
ἁγίου πνεύματος χάρις· τοῦτο γὰρ
μουσικῶς. καὶ ἡ διὰ αὐτῶν ἐν τῷ λόγῳ ὑπακο-
ἡ τοῦ θεοῦ. τοῦτο γὰρ Σαμουήλ· μουσικῶς
γὰρ ὕδωρ ἑρμηνεύεται πῦρ ὤν. καὶ Σαμου-
ήλ· ὑπακοὴ θεοῦ· ὁ πατήρ ἐστιν. πίστις ἀληθινὴ
καὶ υἱὸς ὁ ἐκ θεοῦ: Οὐ καὶ τὸ κράτος
τῆς ἁμαρτίας ἤγουν τὸ φρόνημα τῆς σαρκός.

ἡ χάρις ἀφανίζειν πέφυκεν τοῦ ἁγίου
βαπτίσματος. καὶ ἡ κατὰ θεὸν ζωὴ ὑπα-
κοὴ τῶν θείων ἐντολῶν ἀπολλυ-
μένη τῇ μαχαίρᾳ τοῦ πονηροῦ ἤτοι τῷ ῥήμα-
τι τῆς θείας ἐπιγνώσεως. ὥσπερ
μυστικῶς πρὸς τὸ πάθος τῆς ἁμαρ-
τίας. ὡς ὁ μέγας πρὸς τὸν ἀγὰγ ὁ σαμουήλ.
καθὼς ἠτέκνωσεν γυναῖκας ἡ μα-
χαιρά σου. ἀτεκνωθήσεται σήμερον
ἐκ γυναικῶν ἡ μήτηρ σου. πολλὰς γὰρ τὸ
πάθος τῆς γαστριμαργίας. ὡς ἐν μαχαί-
ρᾳ τῇ λείᾳ τῆς ἡδονῆς λογισμῶν
ἠτέκνωσεν ἀρετάς. τὴν μὲν γὰρ
σωφροσύνην. διὰ τῆς ἀκρασίας
ἀποκτείνει τὰ σπέρματα. τὴν δικαι-
οσύνην δὲ. διὰ τῆς πλεονεξίας.
διαφθείρει τὴν ἰσονομίαν. τὴν
φιλανθρωπίαν δὲ. διὰ τῆς φι-
λαυτίας. τὴν ἐκ φιλίας διατέμνει
συνάφειαν· καὶ συντόμως εἰπεῖν· πάν-
των τῶν καλῶν ἐστι γεννημάτων
ἀναιρετικὸν ἐστὶν τὸ τῆς γαστριμαργί-
ας τὸ πάθος. τοῦτο δὲ μόνη καθὼς
ἔφημεν. ἀναιρεῖ τὸ πάθος. ἡ τοῦ
βαπτίσματος χάρις. καὶ ἡ καθ' ὑπα-
κοὴν θείων ἐντολῶν ἀγωγή·:
Τὸν οὖν τοῦ τούτου τοῦ πάθους διακριτικὸν

ἐν γράμματι νόμον. μεταποιηθήσεται
χρίσας εἰς βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ ὁ θεός· καὶ
μεταφέρει τὸ κράτος τῆς βασιλείας
καὶ διαδόσει τοῦ Σαούλ· τοῦ ἀλλοφύλου καὶ
διαδόχῳ καὶ τῷ ἀξιωματικῷ νόμῳ τοῦ
τέκνῳ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί. εὗρον Δαβὶδ τὸν
Ἰεσσαί. θεοῦ ποίησις· οὐκοῦν τὸ θεῖον
εὐαγγέλιον γνώρισμα τυγχάνει τῆς ποι-
ήσεως· καίτοι τῆς τοῦ θεοῦ διὰ σαρκὸς
λειτουργίας· τῆς ἐχούσης εἰς τοὺς ἀπεί-
ρους αἰῶνας τὴν βασιλείαν. καθ' ἣν
ἔχομεν τὴν ἀγαλλίασιν ἀκατάλυτον.
καὶ τὴν εὐφροσύνην ὡς ἡμέραν ὅσαν
ἀνέσπερον καὶ ἀτελεύτητον. φησὶ γὰρ
αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος· ἀγαλλι-
ασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ·
ἡμέραν λέγων τὴν εὐαγγελικὴν χάριν.
καὶ τὸ μυστήριον αὐτὸ τοῦ ταύτην ποι-
ησαμένου τὴν χάριν. ἐν ᾧ καὶ λοιπὸν
πάντας ἡμᾶς κατὰ τὸν θεῖον ἀπό-
στολον, ὡς ἐν ἡμέρᾳ γρηγοροῦντας καὶ ἀλη-
θείας εὐσχημόνως περιπατεῖν.
ἡμέρας γὰρ ἀϊδίου φῶς τοῖς ἐστιν ὁ Χριστός.
ἐν ᾧ δεῖ πάντας τοὺς αὐτοῦ πεπιστευ-
κότας διὰ τῆς τῶν ἀρετῶν εὐσχημο-
σύνης καλῶς πολιτεύεσθαι. οὗτος γάρ ἐστιν
ὁ πεποιημένος ἀνθρώποις ὑπὸ θεοῦ

μόνος τὸ κατὰ σάρκα καὶ τὸ κατὰ
φύσιν θεσμὸν καινοτομήσας τοῖς νό-
μοις καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων
τῶν λαῶν ἡτοιμασμένος. καὶ φῶς
εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λα-
οῦ ἰσραήλ. φῶς γάρ ἐστιν ὡς ἀληθῶς
ἐθνῶν ὁ κύριος ἡμῶν. ἀποκαλύπτων
αὐτοῖς διὰ τῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως
τοὺς τῷ ζόφῳ τῆς ἀγνοίας ἐπιμεμυ-
κότας ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας καὶ
δόξας φαεινῆς πάλιν ἑαυτὸν ἑτοιμά-
σας τοῖς πιστοῖς λαοῖς ἀγαθὸν ἀρε-
τῆς ἐξεμπλάριον. πρόσωπον τοῦ
κατ᾽ ἀρετὴν ὑπογραμμὸς αὐτοῖς γενό-
μενος καὶ ὑποτύπωσις· πρὸς ὅν, ἀφο-
ρῶντες ὡς ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας
ἡμῶν. τὰς ἀρετὰς κατὰ μίμησιν ὡς δυ-
νατόν ἐστιν δυνατόν. κατορθοῦμεν διὰ
τῆς πράξεως· ἀλλὰ καὶ δόξα λαοῦ ἰσραὴλ
αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς λόγος ὡς τῷ θείῳ τῆς
γνώσεως φωτὶ διὰ τῆς μυστικῆς θεω-
ρίας καταφαιδρύνων τὸν νοῦν· ἢ
τῷ ἐν λαοῖς φησὶν ὁ λόγος τοῖς κατὰ
φύσιν λόγοις. πρόσωπον δὲ τούτων
τῶν λόγων τὴν ἀληθῆ περὶ τῶν ὄντων
ἄπταιστον δόξαν. καὶ ἑτοιμασίαν σαφῶς
πρὸς ἐπίγνωσιν. αὐτὸς καθέστηκεν ὁ λόγος

ὅτι φῶς ἐθνῶν ὁ κύριος.

ὅτι ἑτοιμασία καὶ πρόσωπον τῶν λαῶν ὁ κύριος.

ὅτι δόξα τοῦ ἰσραὴλ ὁ κύριος.

[illegible]

ὡς κτίσμα τῆς φύσεως· ἔστι δὲ τὰ
παράφυσιν πάθη· ἅπερ ἅπας καλῶς ὑπερ-
μανθάνοντα φῶς δωρούμενος γνώ-
σεως· καὶ παρεργοῦς ἐξωθεῖται τῆς
φύσεως: δόξα δὲ γίνεται τοῦ Ἰσραὴλ ὁ λό-
γος, ὡς τὸν παράφυσιν παλαιὸν ἀπο-
καθαίρων τὸν νοῦν, καὶ τοῖς κατὰ φύσιν
λόγοις κατακοσμῶν. πρὸς δὲ καὶ τῷ
διαδήματι τῆς κατὰ τὴν θέωσιν ἀ-
τρεψίας ἐπισφίγγων· δόξα γὰρ ἀλη-
θῶς ὑπάρχει τοῦ Ἰσραὴλ ἥ τε τοῦ παρα-
φύσιν ἀποβολὴ παλαιοῦ· καὶ τοῦ κατὰ
φύσιν λόγου κατόρθωσις· καὶ τοῦ
ὑπὲρ φύσιν ἐπίκτησις ἀγαθοῦ·
Ὁ τοῦτον τὸν νοῦν τὸν Δαδ προσδεχό-
μενος· καταφθονεῖται ὑπὸ Σαοὺλ
ἄλλου καὶ διώκεται· ἀλλὰ καὶ τοὐναν-
τίον διὰ τὸ μὴ φιλανθρωπίαν ὡς
ἀπαθὴς καὶ ὑπερμισούμενος. θεραπευ-
τικῇ κιθάρᾳ τοῦ τὸν ἐχθρὸν πονη-
ρὸς καταπονιζόμενος πνεῦμα· καὶ πολ-
σοφρονίζων αὐτὸν καὶ ἀπεργαζό-
μενος πονηροῦ τῆς κακίας τοῦ χοϊκοῦ
φρονήματος ἐπιληψίας· πᾶσι γὰρ
διὰ φθόνον μισῶν καὶ κακῶς διατρυλλο-
ταῖς διακονίαις τὸν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τῶν
ἀρετῶν καὶ τῇ περιουσίᾳ τοῦ λόγου τῆς

Τί να [illegible] ἀγ[illegible] ... λύπη ... [illegible]

[illegible] δόξα [illegible] τοῦ Ἰσραὴλ [illegible]

πνεύματι καὶ γνώσει ὡς ὅσοι δυνατώτεροι.
σαοὺλ μέν ἐστι τῶν πονηρῶν κατὰ τὸν ἱστορούμενον
τόπον. καὶ φέρων τὸ κράτος τῆς κακίας
ἐρήμου καὶ γνῶσιν ἐκδαιμονίας τοῦ
κρείττονος· καὶ διὰ τοῦτο πλέον μαινό-
μενος· ὅτι μὴ δύναται τὸν εὐεργέ-
την διαχειρίσασθαι· πολλάκις δὲ
καὶ αὐτὸν ἀγωνίζεται ὡς κράτος τὸν
φιλίτατον ἰωνάθαν· τὸν ἔμφυτον
λέγω κατὰ φύσιν λογιστικὸν
τὸ ἄδικον ἐκ μὲν ὅσος ἐλέγχοντα· καὶ τοῦ
μισουμένου φιλαλήθως ἀφηγούμενον
τὰ κατορθώματα· καὶ παρὰ τὸν παρα-
ἰμάταιον ὄντως σαοὺλ· προσῶν
φυσικῶν σαμουὴλ ὡς παρουσίαν
τῶν θείων ἐντολῶν· μεμνηστέον
ὅτι παρέκειτο τῶν ἐν πολέμου καὶ
ἐν πράγματος ἰωβ· σαοὺλ ὡς προ-
φητικῶς ἐστιν. καὶ ὁ γραπτὸς νόμος. καὶ ὁ κατὰ
τὸν γραπτὸν νόμον πολιτευόμενος λαὸς
τῶν ἰουδαίων· ἀμφοτέρων γὰρ οὕτω
χοϊκῶς ἀλλήλοις συμπεπλεγμένων.
ἀφίσταται τὸ πνεῦμα κυρίου· ὅ ἐστιν καὶ πνεύματι καὶ
θεωρίαις γνώσεως· καὶ ἐπέρχεται πνεῦμα πονηρόν.
τουτέστιν τὸ ὑλικὸν φρόνημα ταῖς ἀμεταβλή-
τοις τῶν ἀνθρώπων καὶ φθορὰν ταρα-
χαῖς καὶ δεινῶς ... ταραχαῖς τῆς

ἀπαστίου τῶν λογισμῶν κατασπανίτων·
ὅ τε γὰρ νόμος χοϊκῶς πρὸς μόνον
τὸ γράμμα νοούμενος Ἐστίμπρος ἐστιν·
μυρίαις δονούμενος ἐναντιώσεσιν·
καὶ μηδεμίαν ἔχων πρὸς ἑαυτὸν συμφω-
νίαν, ὅ τε ἰουδαΐζων νοῦς τῇ ἀστά-
τῳ περιφορᾷ τῶν ὑλικῶν ἐπιμαινό-
μενος. ἀπαύστως ἐξ ἀνάγκης καὶ αὐτὸς
τὴν οἰκείαν σφαῖραν συμμεταλλο-
γμένην ἔχει τὴν διάθεσιν· ὁ τοίνυν κατὰ
Δαυΐδ, ὁ κατ᾽ ἀλήθειαν φιλοσοφικὸς ὁ κι-
νήμων τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπὶ τῆς γνωστι-
κῆς θεωρίας· τόν τε νόμον καὶ τὸν Ἰου-
δαῖον· τὸν μὲν, ἀπὸ τοῦ χοϊκοῦ, ποιῇ
πνευματικόν· τὸν δὲ μεταγαγὼν πρὸς
πίστιν ἐξ ἀπιστίας· ἐστὶν οὖν κατὰ
τὸν Σαούλ, ὅ τε νόμος καὶ ὁ τῶν Ἰουδαί-
ων λαὸς καὶ Ἐστίμπρος καὶ σώφρων·
Ἐστίμπρος γὰρ ὁ νόμος ἐστὶν ὡς ἔφην
χοϊκῶς γραμμανόμενος· καὶ Ἐστίμπρος
ὁ Ἰουδαῖός ἐστιν. χοϊκῶς τῷ θεῷ λα-
τρεύειν νομιζόμενος· καὶ πάλιν σώ-
φρων ὁ νόμος ἐστὶ πνευματικῶς νοούμενος.
καὶ ὁ Ἰουδαῖος ὡς αὐτὸς σώφρων ἐστὶν
ἐκ τῆς σωματικῆς λατρείας ἐπὶ τὴν
πνευματικὴν τοῦ θεοῦ λατρείαν μετα-
φερόμενος· σημειωτέον δὲ ὅτι τοῖς

ὑπὸ ἰκουσῆ ...δομένοις ἀποκτείνῃ
σαούλ· ὅς γὰρ περιποιεῖται τὸ
πνεῦμα τὸ προγραφθέν, ἀποκτείνει ἤδη τὸ
γράμμα περιφυλάκων· διὸ τοῦτον· μέσο-
δὲ τὸν γραπτὸν νόμον μετὰ ... ἐστι
χρίσας καὶ ... τοῦ Ἰσραὴλ ὁ θεὸς ὑπὸ
Ἰουδαίων σαρκικῶς μανθανόμενον·
καὶ διδάσκει τῷ πνεύματι τὸ κράτος τῶν
κατὰ λόγον τὸν πλησίον τοῦ γράμμα-
τος καὶ ἀγαθὸν ὑπὲρ τὸ γράμμα καὶ δο-
θῆναι τὴν βασιλείαν τῷ πλησί-
ον σου τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σέ· καθὼς γὰρ
ὁ Δαβὶδ κτῶν πλησίον τῷ Σαούλ. οὕτως
τῷ γράμματι τοῦ νόμου τὸ πνεῦμα σα-
φῶς παραστήσῃ γῆς· ὁ ὑπὲρ μετὰ τὸν
θάνατον τοῦ γράμματος περιφυ-
... ἀφαιρεῖσθαι· : παρακαλέ-
σωμεν οὖν καὶ κυρίως τὸν νοῦν τὸν Δαβὶδ
ἐν Χριστῷ σου τῇ κιθάρᾳ τῆς πνεύ-
ματικῆς θεωρίας καὶ γνώσεως ἐπιλα-
βόμενον τοῖς ὑλικοῖς τὸν κύριον ...
νοῶν καὶ ἀναφέρουσι τὸ πονηρὸν πνεῦμα
τῆς πρὸς αἴσθησιν ὑλικῆς περι-
πλάνης, ἵνα διωκόμενον νοῦν σου
τὸν νόμον ... κατὰ ... καὶ τὸν
ἐν αὐτῷ κεκρυμμένον μυστικὸν
λόγον εὑρεῖν καὶ κτῆμα ποιήσασθαι

... ἀποκτείνῃ τις τὸν
... γράμματι τοῦ νόμου
... νοῶν, ...
... τῶν ...

...
... χάλ...
... τοῦ ...

μαρκέλλου πρὸς θεόδωρον τὸν διουζώλιον·
ὁ μέντοι τὸν λέξιν εἰρημένον ἐν γράμ-
ματι σημειολικὸν ἔχομεν νόμον·
ἀπορούντες τῆς κατὰ χάριν ἐν πνι
γνώσεως· καὶ μόνην ἀγαπῶμεν ὡς
μικρολεσχοῦντες τὴν περὶ τῶν θεῶν
ἐρώτησιν. ἀπεστερημένοι τῆς τῶν
μυστικῶν μυστηρίων καταλήψεων
παρεμφάσεως αὐτῆς· ἀμφότερα γὰρ
λέγεται σαοὺλ πρὸς τὴν ἑλλάδα
φωνὴν μεταφερόμενος· ἑρμηνεύ-
εται γὰρ πρὸς τοῖς εἰρημένοις· καὶ
λεξάμενος καὶ ἐρώτησις·
ὥσπερ δὴ καὶ ὁ γραμματεὺς ὑπάρχων
καθέστηκεν νόμος· τὸ μὲν ὡς φυ-
σικὸν οἰκειότατον κτῆμα τῆς φύ-
σεως· καὶ τὴν κατ' αὐτὴν ὑπάρξιν
τοῦ ἐν τέλει οὐ συμπαρατεινόμε-
νος· τὸ δὲ ὡς περιγράφουσιν ἀληθι-
κινῶν λόγων καὶ πρὸς τὸ γνῶσιν
σοφίαν· τοῖς μὴ νομίζουσι τὸ
τὴν ἐρώτησιν καταλήψεως ἢ καὶ
τῆς ζητουμένης ἀρχὴ ἐπινοίας.
ἀλλὰ μόνον διὰ τῶν ἐν νόμω σω-
ματικῶν σημειολογῶν· ὡς δι' ἐρω-
τήσεως τινὸς πρὸς τὴν τῶν θεῶν

ὅτι ὁ τόπος ὃς ἐζητεῖτο
τῆς ... τὸ σῶμα
καὶ ... πνευματικός
...
ὅτι ...
...
πρὸς ...
τὸ ποιεῖν. πρὸς ...
χρεία

ὅτι ὁ τόπος ...
...
...

ἀγαθὸν ἐστερημένοις κατ' ἀξίαν·
γ' ἀναπαυσόμεθα τῆς κατὰ τὴν
τροφῆς ἡμῖν φροντίδος· ἐπεὶ δὲ τυχὸν
ἐστὶν πολλάκις καὶ πλάνησις
ὄντι τὰ ὄντα ζητοῦμεν ὅσον ἀλη-
θῶς ἀγνοούμενοι· καὶ τῆς αὐτῶν
μετα... μακαριότη-
τος φαινομένης ἐπὶ ...
ἀναλλοιώτως κατὰ
τὴν μέθεξιν· ... τὸ
κατ' αὐτὴν ... ος
τῆς ἡμῶν γνώρι-
σμα ποιουμένης
ὑπάρξεως: ÷ :

[illegible]

[illegible]

+ [illegible]

+ Κ(ύρι)ε βοήθη τὸν δοῦλόν σου
... ωνμοναχον

ο τοῦ θ(εο)ῦ ... [illegible]
το ... τοῦ ... [illegible]
[illegible]

ἀφθόνων ἐσφραγισμένοις καταξιωθεῖεν·
ἵνα ἀναπαυσώμεθα τῆς κατὰ τὴν
ἔρφ τηθεῖν φροντίδος. ἐπειδὴ τυχοῖ-
μεν πολλάκις καὶ πλάνησις
ὄντι τοῦ ζητουμένου θέων ἀλη-
θῶς γιγνόμενοι. καὶ τῆς αὐτῶν
μετάσχοιμεν μακαριότη-
τος· φαινομένης ἐπὶ ...
ἀναλλοιώτως κατὰ
τὴν μέθεξιν. καὶ τὸ
κατ᾽ αὐτὴν εἶδος
τῆς ἡμῶν γνώρι-
σμα ποιουμένης
ὑπάρξεως: ÷ :

[illegible]

[illegible]

\+ [illegible]

\+ Κ(ύρι)ε βοήθει τὸν δοῦλον σου [illegible] μοναχὸν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἦν τὰ ἄδετα τὸ τετράδιον φύλα διακόσια ἑβδομή[illegible]

κοντακίου [illegible] ἕως ἀπὸ [illegible]

[illegible] μαζὶ τὴν κόψη τῆς αὐτ[illegible]

[illegible] +